

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
SERIES No. 57

பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து

இரண்டாம் பாகம் (குறிப்புரையுடன்)

PILLAI-T-TAMIL-K-KOTTU

Part II
(with notes)

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

AND

The Staff of the Library
Under the orders of the Government of Madras.

GOVERNMENT OF MADRAS.

1959.

PRINTED BY THE CONTROLLER OF STATIONERY AND
PRINTING, MADRAS, ON BEHALF OF THE
GOVERNMENT OF MADRAS

1959

PRICE Rs. 11-70 naye Paise.

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
SERIES No. 57

பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து

இரண்டாம் பாகம் (குறிப்புரையுடன்)

PILLAI-T-TAMIL-K-KOTTU

Part II
(with notes)

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

AND

The Staff of the Library
Under the orders of the Government of Madras.

PRINTED BY THE CONTROLLER OF STATIONERY AND
PRINTING, MADRAS, ON BEHALF OF THE
GOVERNMENT OF MADRAS

1959

INTRODUCTION

The first part of the Pillai-t-tamiḷ-k-kottu which has been composed in very sweet Tamil, was published on 12th February 1956 by the Government Oriental Manuscripts Library, Madras. In continuation of the above work, the second part is now published. This second part contains nine Pillai-t-tamiḷs. The following are their names :—

1. Makara Neḍuṅkulai-k-kātar Pillai-t-tamiḷ.
2. Tiruveṇṇey Nallūr Vaikuntanātar Pillai-t-tamiḷ.
3. Maṇavai-t-Tiruvēṅkaṭamuḍaiyāṇ Pillai-t-tamiḷ.
4. Rāmaliṅga Svāmikaḷ Pillai-t-tamiḷ.
5. Yōgi Śāttaiyar Pillai-t-tamiḷ.
6. Muttu Virappasvāmi Pillai-t-tamiḷ.
7. Vēṅkaṭēśvaran Pillai-t-tamiḷ.
8. Pudevai Aruṇācalam Pillai-t-tamiḷ.
9. Murukappa Tēvar Pillai-t-tamiḷ.

Among the nine Pillai-t-tamiḷs, only the first two and the fourth are complete. In the third work of the Kottu, 'i.e.', Maṇavai-t-Tiruvēṅkaṭamuḍaiyāṇ Pillai-t-tamiḷ, the first eight paruvams are complete. The ninth Paruvam, i.e., Śiṟupaṇai-p-paruvam contains nine stanzas and the tenth Paruvam, Śiṟutēr-p-paruvam has only one stanza. In the fifth work, Yōgi Śāttaiyar Pillai-t-tamiḷ, Kāppu-p-paruvam, Ceṅkīrai-p-paruvam, and Tāla-p-paruvam are missing entirely. Only one stanza in Śappāṇi-p-paruvam and five stanzas in each of the other Paruvams are found.

In Muttu Virappa Pillai-t-tamiḷ each Paruvam contains three stanzas upto Ambuli-p-paruvam. Cīrril paruvam has only one. In Vēṅkaṭēśvaran Pillai-t-tamiḷ excepting the last Paruvam, the other nine contain only three or four stanzas each.

In Pudevai Aruṇācalam Pillai-t-tamiḷ, the first and the eighth Paruvams have seven stanzas each, the seventh and the tenth Paruvams have six stanzas each and the rest have five stanzas each.

Murukappa Tēvar Pillai-t-tamiḷ has four stanzas in the first Paruvam and three stanzas in the other nine paruvams. In addition, there is one prayer song and one praise song at the end.

1. Makara Neduñkula-k-kātar Piḷḷai-t-tamiḷ. Kāppu-p-paruvam :—

Sundaramūrtti svāmikal, in response to the wishes of Anapāya cōlan' composed the original work called "Tiruttonḍa-t-tokai". Based on this original work, 'Karuvūr Nambiyāṇḍār Nambi wrote his "Tiruttonḍar-vakai". Later, Śēkkiḷār used the above two works to write his exhaustive work "Periya purāṇam" Mahāvidvān Mināksisundaram Piḷḷai has written a Piḷḷai t-tamiḷ on Śēkkiḷār.

In his work he has made all the Nāyanmārs appearing in all Tiruttonḍartokais as protective Gods over Śēkkiḷār in the Kāppu-p-paruvam. Similarly, the author in Makara Neduñkula-k-kātar Piḷḷai-t-tamiḷ makes the twelve leaders (Ālvārs) of the Vaiṣṇava-sect as protective deities of Makara Neduñkula-k-kātar in the Kāppu-p-paruvam. In doing so, he has given the place of each Ālvār and their respective works. The author's name is not known. But from the introduction it is inferred that the author might have been Ragunātha Bhaṭṭar.

2. Tiruveṇṇey Nallūr Vāikunta Nātar Piḷḷai-t-tamiḷ :—

Tāla-p-paruvam :—Its author is unknown. Though it is mentioned that the author is Tirumēni-k-kavirāyār, it is not known who he was. But the author was well-versed in Tamil. He was also a Vaiṣṇavaite. It is also seen that he had a great desire in singing the fertility of Veṇṇeynallūr, the native place of the patron of Kamban with songs full of pregnant ideas. It is replete with many figures of speech and beautiful ideas and as such thoroughly enjoyable. The following lines illustrate his imagination and the fertility of Tiruveṇṇey Nallūr.

“வள்ளக் கமலம் முறுக்குடைந்து.

தண்ணங்கமலப் பெண்ணமுதின் தவமே தாலோ தாலேலோ”

which appear in the third stanza, show the fertility of wet lands. On one side the tall lotus flower which has blossomed is bending. By its side there is a red lily which is low and folded. The honey drops from the tall lotus flower into the red lily. This scene reminds to the Vaiṣṇavaite author, the beautiful scene of Kṛṣṇa sucking milk from his mother Yasōdha. The excellence of the poet's imagination that we find in this Piḷḷai-t-tamiḷ is wonderful. On the other side, we find a farmer ploughing in the field with a goad in his hand. Next to his field is a pond whose water is crystal. A large expectant shark jumps up from the water towards the sky. The farmer throws immediately his goad at the jumping shark. The goad that is thrown travels with such a speed dashing through the nearby trees that their fruits, plaintains and jack fruits are scattered to the ground. In this passage

the imaginative poet depicts the fertility of Tiruveṇṇey nallūr. This recalls to our mind a poem in Purāṇāṇūru that speaks about the skill of archery of Valvil ōri and this amply shows the poet's erudition of Sangam Literature. The rhythmic beauty of his verse fills the readers with great pleasure.

3. Maṇavai Tiruvēṇkaṭamuḍaiyāṇ Piḷlai-t-tamiḷ :—

The author is unknown. This Piḷlai-t-tamiḷ abounds in sweetness of its style and rhythm. The author compares the greatness of the kiss of Tiruvēṇkaṭa muḍaiyāṇ with that of the pearls of different places and says the merit of the former is greater. [There is a pun on the Tamil word ' muttam ' which means both Kiss and Pearl (s).] In the course of his comparison, he gives a clear description of the origins of different kinds of pearls and proves their defects and deformities. The pearls of the sea are kicked by the waves and caught into the net of the fishermen. The pearls of sugarcane get crumbled as they go into the sugar-mill. And we get pearls from the lotus also; but they spring up from muds. And we get pearls from the tusks of the elephant. These are very small in size and hence defective. And the pearls from the bamboos are tortured by the lips of the fire and lose their lustre. And the pearls that we get from the clouds fall victims to the attack of thunders. Hence all the above Muttams (pearls) prove themselves defective when compared to the Muttam (Kiss) of the child. Tiruvēṇkaṭamuḍaiyāṇ and it is this kiss the spotless and sparkling Kiss of the sweet, and Vedas-pouring lips that the author longs for.

4. Rāmaliṅga Svāmikaḷ Piḷlai-t-tamiḷ. The author of this Piḷlai-t-tamiḷ is one named Sundarar of Ponnēri which is near Madras. He is noted for his scholarship in *Thiruvārutpā* and Śaiva Purāṇas. He is an eloquent speaker. He belongs to the Karuṇika community. We learn these details from the prefatory poems of Tiru. Vaḍivēlu Piḷlai, Tiru Paramaśivam Piḷlai, Tiru. Śōḍasāvadānam, T. K. Subbarāya Chettiar and Aṭṭāvadānam Pūvai, Kalyāṇasundara Mudaliyār. Rāmaliṅga Svāmikaḷ of this Piḷlai-t-tamiḷ belongs to Vaḍalūr near Chidambaram. He studied all that he should at his early years without going to school but by the grace of Lord Muruka. And though he got married, he renounced at once his marital bliss and turned out a Yōgi. And he dedicated himself to the Lord Tyāgēśar of Tiruvorriyūr near Madras. At first Rāmaliṅga Svāmikaḷ embraced Śaivism but after perfect realisation preached the equality of all religions and practised religious tolerance. He preached that serving the humanity is the proper way to serve the Lord, and that Jivakārunya iṣ the easiest and only way

to attain Mōkṣa. Broadly speaking, these are two systems of Śaivism Advaita and Dvaita. The concept of God in Dvaita Śaivism is transcendental. He is conceived of as the Immutable one who is absolutely beyond the powers of human comprehension. He is the embodiment of the Eight Guṇās. He is pure knowledge. He is the Paramātmā (Supreme Brahman) who creates and lords over all other lives (Jīvātmās) in the world. In order to attain Mōkṣa, the Dvaita school of Śaivism clearly maintains that one has got to free himself from diabolic qualities like Āṇava Karma, and māyā; the three Bonds of Jīvātmās. They believe that the Creator and creations are radically different from each other.

According to the system of Advaita, there is no ultimate separate reality for Jīvātmā. The God is Imminent. He is Omniscient, Omnipresent and Omnipotent. He is the *Vāg* (word) and its *Artha* (meaning). He is the one without a second. He is the Director of the Universe and at the same time submits himself to that direction too. The same conception is found in Tiruvāymoli and Maṇivācakam. God remains a the Sky-Land-Air-Light-Heat-Life Truth and Lie. He stands as our King. He is the cause of the untrue feelings of we-ness and ours-ness in the human beings. And if he wills us to act, who is there among us that cannot submit himself to Him? One who desires to attain Godhood, i.e., the Omnipresent, Omniscient, and Omnipotent qualities should and must have love and grace in one's heart. He should serve one and all and eradicate their ignorance. He should uphold his kith and kin with great affection towards them and lead them in the path of righteous-ness, the path that leads them to the eternal bliss. It is through dissolving ignorance and attaining the knowledge of God that one should realise God in one's heart where God and the heart are identical. It is through this way that Valluvar, Tāyumanāvar—Ravindarar and our Rāmaliṅga Svāmikal attained Godhood.

Sundarar, the author, describes the oneness of religions, which is the discovery of Rāmaliṅga Svāmikal, in his Pillai-t-tami, in the part of Varukai-p-paruvam. The charm in his description fills the readers with great pleasure.

In the third poem that ends with :—“பதிநித்ய வறிவாம் முதல் வருக வென்மணி வருகவே”, the author explains the Advaita doctrine of Sivaññāna Bōdham so that all should easily understand and thereby reach the Eternal Bliss, Sat-chid-ānanda *pati-paśu-pāśam* is the Trio of Śaivism. Pati means God whose knowledge is indestructible. This god of perfect knowledge appears as though

he is different from the living beings of the world-whose knowledge is limited and destructible. But He is identified with one and all. The Intellect that paves the way for realising God is called *Paṣu*. *Paṣu* is bound by *Pāśam* which is the conglomeration of the three bonds. *Ānava*, *Karma* and *Māyā*. That which helps *Paṣu* to perceive *Pati* abolishing the shackles of *Pāśam*, is called the Intellect. *Pāśm* and *Paṣu* are at the mercy of *Pati*. He who is *Pati* is also *Paṣu*, and *Pāśam*. To realise this is the ultimate function of the Intellect of *Paṣu*. This line, "O, Siddhānta! You who say that the three are one!" in his poem gives much food for thought. We recall to our minds the comparison of *Tiruvācakam* with the *Vēdas* made by Śivaprakāśa Svāmikaḥ, when we look into the comparison Arutpā with Śivajñāna Bōdham by this author. To quote Śivaprakāśar :—"Whereas the Brahmins' *Vēdas* may be compared to a golden pot which can be used and profited only by the few intellectuals, the *Tiruvācakam* is like the mud-pot which can be, and is, possessed even by the poorest people. We do not see the reciters of the *Vēdas* shedding tears out of joy and melting their hearts even when they perceive the purport of the *Vēdas*. But it is a common occurrence that the singers and hearers of even one song in *Tiruvācakam*, which is easily accessible to the laymen, stand melting their stone-hearts, tears overflowing their eyes like the spring-water from the river-bed and the hairs on the body standing straight out of excitement. Such is the powerful effect of *Tiruvācakam* and all the people who hear it become ready to attain the eternal bliss of the Divine".

5. *Yōgi Śāttaiyar Piḷḷai-t-tamiḷ*. The authors of the *Piḷḷai-t-tamiḷ* of numbers 5, 6, 7, 8 and 9 are not known. Hence the following life-sketches are only of the protagonists of the *Piḷḷai-t-tamiḷ*. *Yōgi Śāttaiyar* belongs to Aḍiśainagar. He is a lover of poetry. His is a heart which is noted for its courage. He is also endowed with Siddhis. There is a reference to this in the poem number 3 of *Śirutēr-p-paruvam*. He says that even though he was a pig in his previous birth according to a curse now he had worshipped the God once in the forest since the habit of the past birth followed him in this birth too. He was then restored to his human life with the blessings of the Almighty. After his restoration, the merchant of Pavuttirapuri presented him with many lands and brought him to the city. By the Grace of the Lord of the Universe, he obtained the darśan (interview) of Yama and he saw his city of virtue with its big wall, dome and tower and felt that it was brought before him. This *Piḷḷai-t-tamiḷ* abounds sweetness of expression, thought and imagination.

6. Muttu Virappasvāmi Pillai-t-tamiḷ.

It is said that the protagonist of this Pillai-t-tamiḷ was called by another name Muttuvirappa Karuppannan and it is also said that he was the son of Muttuvirappar. He was a charitable and virtuous person. As the author was a staunch Vaiṣṇavaite he takes us through his work to Rāma of Kōsalanāḍu where runs the river Ganges ; Kṛṣṇa of Dvārakā who was brought up with great affection by Yaśōdā.

7. Vēṅkaṭeśvaran Pillai-t-tamiḷ. Vēṅkaṭeśvaran of this Pillai-t-tamiḷ belongs to Iḷṣai-p-pati. His army consisted of cavalry and many a troop of elephants. He was a Pāṇḍya and a descendent of Candra kulam. He was noted for his courage and his scholarship. He ruled over the country which contained lands with fertility of water, with great admiration. During his reign, he routed out the poverty from his country. He was a philanthropist. The above facts are known from this Pillai-t-tamiḷ. A perusal of this work will entertain the readers with pleasure.

8. Pudukai Aruṇācalam Pillai-t-tamiḷ. Aruṇācala Narēndran the original writer of this Pillai-t-tamiḷ belonged to the city of Pudukai of Śentamiḷnāḍu. He was the son of the rich and the famous Śaravaṇa Muttu Būpan. He was rich and noted for his learning. He was so charming that even women would aspire for his love. He was modest and polite to every one. He was noted for his philanthropy. His heart was full of love and grace. He had been blessed with the grace of a Guru. We come to know of this from this Pillai-t-tamiḷ. This is rich in thought and full of rhythmic beauty.

9. Murukappa Tēvar Pillai-t-tamiḷ. Murukappa Tēvar of this Pillai-t-tamiḷ was the son of Paḷaniyappa Kuriṣil of Iḷṣaināḍu. He was said to be so handsome as Tīrumāl. He was well-trained in archery. He was youthful and pious as Mārkaṇḍa. He was noted for his generosity and philanthropy. He was the fountain head of all virtues. This work gives us the above details. This work is to be reckoned as the quint essence of all Alaṅkāras and this is also to be regarded as sumptuous feast to the mind.

The following persons who very generously presented the following copies of manuscripts to this library are to be congratulated upon and thanked :—

Name. (1)	Address. (2)	Manuscript. (3)
1 Tiru. Sundaram- maḷ.	Alvār Tirunagari, Tirunelveli Dis- trict.	Makara Neduñkuḷaik-kātar Piḷḷai-t-tamiḷ. Vide R. No. 426 of 1919-20.
2 Tiru. K. Shan- mugam.	Kumarakuppam Village, South Arcot District.	Tiruveṇṇeynallūr, Vai- kuntanātar Piḷḷai-t-tamiḷ. Vide R. No. 3000 of 1951-52.
3 Tiru. Ramānuja Jīyar Svāmikaḷ.	Vānamāmalai Mutt, Vānamāmalai, Nāṅgunēri, Tiru- nelveli District.	Maṇavai - Tiruvēñkaḍa Muḍaiyān Piḷḷai-t-tamiḷ. Vide R. No. 57 (6 of 1923-24.
4 Tiru. V. M. Durai- svāmi Piḷḷai.	Madras	Rāmaliṅgar Piḷḷai-t-tamiḷ. Vide R. No. 5708 of 1955-56.
5 Tiru. Kuṇamālai Ammaḷ.	Anumantakkuḍi ..	Yōgi Śāttaiyar Piḷḷai-t- tamiḷ. R. No. 4865 of 1953-54. (This Manuscript was pur- chased.)
6 Tiru. Śiṅgāravēluk- kavirāyar.	Mithilaippaṭṭi ..	Muttuvīrappasvāmi Piḷḷai- t-tamiḷ. Vide R. No. 4979 of 1954-55.
7 Tiru. Veṅgu Śās- triyār.	Kaḷakkāḍu	Vēñkatēśvaran Piḷḷai-t- tamiḷ. Vide R. No. 583 of 1924-25.
8. Tiru. Malayappan Piḷḷaik-kavirāyar.	Alvārtirunagari ..	Puduvai Aruṇācalam Piḷḷai-t-tamiḷ. R. No. 519 of 1921-22. (After having taken a copy of this Manuscript this was returned to him with thanks.)
9 Tiru. Śiṅgāra- vēluk-kavirāyar.	Mithilaippaṭṭi ..	Murukappatēvar Piḷḷai-t- tamiḷ. R. No. 5281 of 1954-55.

Thanks are also due to Śrī E. B. Venugopal, former Tamil Pandit of this library, who has been transferred to the Government School for the blinds, Poonamallee, for preparing the press copy. In his absence the proofs were corrected by Srimathi M. Tulasi Ammal who has been transferred to this library in place of the former. My thanks are due to her and also to the Controller of Stationery and Printing, Madras, for printing the book in an attractive form.

MADRAS, }
31st August 1958. }

T. CHANDRASEKHARAN,
Curator.

முன்னுரை

அமுதத் தமிழால் ஆக்கப்பட்ட பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்தின் முதற் பகுதி யொன்று, இந் நூல் நிலையப் புலமையுடையோரால் 1956-ம் ஆண்டு பிப்ரவரிமீ 12உ வெளியிடப்பட்டுளது. கலைவலோர் யாவராலும் நன்கு அறியப்பட்டதொன்றேயாகும். அதன் தொடர்புடைய பிள்ளைத்தமிழ்க் கொத்து 2-ம் பகுதியொன்று மீண்டும் வெளியிடப்பட்டுளது. இதன்கண் 9 பிள்ளைத் தமிழ்ப்பகுதிகள் அடங்கியுள். அவை (1) மகரநெடுங்குழைக் காதர் பிள்ளைத்தமிழ், (2) திருவெண்ணெய்நல்லூர் வைகுந்தநாதர் பிள்ளைத்தமிழ், (3) மணவைத் திருவேங்கடமுடையான பிள்ளைத்தமிழ், (4) இராமலிங்க சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ், (5) யோகி சாத்தையர் பிள்ளைத்தமிழ், (6) முத்துவீரப்பசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ், (7) வேங்கட டேசுவரன் பிள்ளைத்தமிழ், (8) புதுவை அருணாசலம் பிள்ளைத்தமிழ் (9) முருகப்பதேவர் பிள்ளைத்தமிழ் என்பனவாம்.

ஈண்டு, இதன்கண் 9 பிள்ளைத்தமிழ்ப்பகுதிகள் அடங்கியிருப்பினும், முற்றுப்பெற்றனவாகக் காண்பன முதல் இரண்டும், நான்குமேயாகும். மூன்றாம் மணவைத் திருவேங்கடமுடையான பிள்ளைத் தமிழில் முதல் எட்டுப் பருவங்களும் நிறைந்து, (9) சிறுபறைப் பருவத்துள் ஒன்பது செய்யுட்களும், (10) சிறு தேர்ப் பருவத்துள் ஒரேயொரு செய்யுளும் கொண்டு உளது.

5 முதல் 9 வரையுள்ள பிள்ளைத்தமிழ்ப் பகுதிக்கண் யோகி சாத்தையர் பிள்ளைத்தமிழில் முதல் காப்பு, செங்கீரை, தால் என்ற மூன்று பருவங்கள் காணப்பட்டில. சப்பாணிப் பருவத்துள் ஒரு செய்யுளும், மற்றைய ஒவ்வோர் பருவத்திற்கும் ஐந்தைந்து பாக்களாகவும் அமைந்துள்.

முத்து வீரப்பர் பிள்ளைத்தமிழில் பருவத்திற்கு மும்மூன்று பாக்களாக அம்புலிப் பருவம் வரையிலும், சிற்றில் பருவத்து ஒன்றும் பெற்று, மற்றைய ஒழிந்துள். வெங்கடேசுவரன் பிள்ளைத்தமிழில் ஈற்றுப் பருவம் ஒழிந்த மற்றைய வொன்பதும் பருவம் ஒவ்வொன்றிற்கும் பெருமை ஐந்து பாக்களும், சிறுமை மூன்று பாக்களுமாகப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

புதுவை அருணாசலம் பிள்ளைத்தமிழில் முதலும், எட்டும் ஏழேழ் செய்யுட்களும், ஏழும், பத்தும் ஆறாறு செய்யுட்களும், மற்றைய பருவத் திற்கு ஐந்தைந்து பாக்களுமாகப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

முருகப்ப தேவர் பிள்ளைத்தமிழில் முதற்பருவம் நான்கு பாக்களையும், ஒழிந்த 2 முதல் 10 வரையுள்ள பருவங்கள் பருவத்திற்கு மும்மூன்று பாக்களாகவும், துதியும், வாழ்த்தும் ஒவ்வொன்றாகவும் பெற்று முடிந்துள்.

1. மகரநெடுங்குழைக்காதர் பிள்ளைத்தமிழ்—காப்புப் பருவம் :—அநபரய சோழனது கருத்துக் கிணங்கிச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடிய திருத் தொண்டத் தொகையாம் முதலும், கருவூர் நம்பியாண்டார் நம்பிகள்

பாடிய, திருத்தொண்டர் வகையாம் வழியையும் பின்பற்றிப் பெரிய புராண விரிநூலாம் சார்பு நூல் பாடிய, சேக்கிழார் சுவாமிகளை வைத்துப் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடிப் போந்த உயர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் நம் சேக்கிழார் பெருமானைக் காக்க, திருத்தொண்டர் தொகை 11-ஐமுள்ள நாயன்மார்கள் அனைவரையும் காப்புப் பருவத்துக் காக்கும் தெய்வமாக வைத்துப் பாடியதை யொப்ப, இம் மகரநெடுங்குழைக்காதர்பிள்ளைத் தமிழின் ஆசிரியரும், இக் குழைக் காதரைக் காக்க, வைணப் பெரியார்கள் 12-வரையும் காப்புப் பருவத்துக் காக்கும் தெய்வமாக வைத்து, அவ்வவரது ஊர், அவ்வவர் இயற்றிய நூல் முதலிய பல கூறிப் போதல் போற்றத் தக்கதாகக் காண்கின்றது. இந் நூலாசிரியர் யாரெனத் தெரியவில்லை. ஆயின், இவரது ஆசிரியர் இரகுநாதபட்டர் என்பது அவையடக்கத்தான் புலனாகின்றது.

இந்நூல் நிலையத்து மகரநெடுங்குழைக்காதர் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரதியில் காணப்படாத கீழ்க் காணும் இரு பாடல்களை ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து தருவித்து, இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள. இவ்விரண்டும் மகரநெடுங் குழைக்காதர் பிள்ளைத்தமிழின் இறுதியில் இருக்கவேண்டியவை உடன் சேர்க்க முடியாமையால் இந் நூல் நூன்முகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள.

கலித்துறை.

மற்றே ருவகையி லாக்குலநாதன் மகிழ்ந்து முத்தி
பெற்றே ருமீள வரும்பேரை யாதிபன் பிள்ளைத்தமிழ்ச்
சொற்றே ருமின்பங் கணிந்தூறி நாவிற சவைபிறக்கக்
கற்றேருங் காமுறக் கேட்போரும் வாழிய காசினிக்கே. (1)

வாழ்த்து.

குஞ்சர மழைக்கவினி தென்பேரை மகரக்குழைக்
கடவுள் வாழி செல்வ கோகனக
மலர்மாதா புலிமாதா வாழி யருள்
குடிகொள் சேனேசன் வாழி
தஞ்சமென நம்புவார் நெஞ்சிலுறை செண்பகச்
சடகோபன் வாழி பூதூர்தனி
லவதரித் துலகை உய்வித்த வைணவச்
சமயகுல திலகன்வாழி
வஞ்சமிகு புன்சமய வெங்கலி துறந்தமண
வாளமுனி வரழிஞான மறையாளர்
வேள்விபுரி துறையாளர் சீர்பெருகு வண்மை
நூற் றெண்மர் வாழி
எஞ்சலில் வளம்பெற நாம்பொறை திருந்தரசு
ரென்று மெலிவின்றி வாழி
எங்கள்வள் ளற்குவை பொங்குபிள் னைத்தமிழ்
நல்லின்ப மெய்க்கவி வாழியவே. (2)

2. திருவெண்ணையநல்லூர் வைகுந்தநாதர் பிள்ளைத்தமிழ்.—தாஸப் பருவம் :—இதன் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. திருமேனிக் கவிராயர் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளதும், இன்னொருயெனத் தெரியவில்லை. ஆயின் இவ் வாசிரியர் பழுத்த தமிழறிவும், வைணவரும், கம்பனை யாதரித்த வள்ளலது வெண்ணையநல்லூரின் வளத்தை வளம்பெறும் பாக்களால் பாடும் பெரு விருப்புடையவர் என்பதும் அறியக்கிடக்குமொன்றும். இதன்கண் அணிவகைகள் பல மலிந்துள, சொற்பொருட்களும் சுவை தருகின்றன. இவரது கற்பனைக்கும் வெண்ணையின் வளத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டாக இப் பருவத்து,

“வள்ளக் கமலம் முறுக்குடைந்து.....

தண்ணங் கமலப் பெண்ணமுதின தவமே தாலோ தாலேலோ”

என்ற 3-ம் பாட்டில் மருதநில வளம் காணப்படுகின்றது.

ஒருபுறத்தே உயர்ந்து மலர்ந்துள்ள தாமரை மலர் ஒரு புறமாகச் சாய்ந்துளது. அதன் அணித்தாகத் தாழ்ந்து, குவிந்த செங்குமுத மல ரொன்றுளது. தாமரை மலரில் உள்ள தேன் வார்ந்து, அணித்தே தாழ்ந்துள்ள குவிவிதழ்ச் செங்குமுத வாய்க்கண் இழிகின்றது. இத் தோற்றம் இவ்வைணவ ஆசிரியரது மனக் கண்ணிற்குக் கண்ணன் வாயிதழ்க் குவித்து, யசோதைப் பிராட்டியினிடம் பால் உண்ணுதலை ஒத்துள தாகத் தோற்றுகின்றது. இதில் காணும் தற்குறிப்பேற்ற வணியின் நலம் வியக்கத்தக்கதாக வுளது.

மற்றோர் புறத்தே, உழவன் கையில் தாற்றுக் கோலுடன் வயலை யுழுகின்றான். அவனை யடுத்து ஓர் தெண்ணீர்த் தடம் உளது. அதன் கண்ணுள்ள ஓர் சினைச் சுருமீனானது, பிறழ்ச்சியான் துள்ளி, வான்வழிப் பாய்கின்றது. அவ் வுழவன் அதைத் தடுக்கு முகத்தான் தன் கைத் தாற்றுக் கோலை அச் சுருவின்மேல் எறிகின்றான். எறிந்த அக் கோல் அயலதாகவுள்ள பழக் காய்க் குலைகளை யுதிர்ந்து, பின் ஆங்காங்கு அண்மைக்கண் உள்ள பலாவின் வாழையின் பழங்களைத் தகர்த்து, வீழ்த்து கின்றது என உயர்வு நவற்சி அணியையும், வெண்ணையின் வளத்தையும் ஒருசேர விளக்குகின்றார். தவிர இவ் வுயர்வு நவற்சி அணிவகையை உணரும்போது, புறநானூற்றில் வலவில் ஓரி என்பான் எய்த அம்பின் திறத்தை நினைப்பாடுகின்றது. இதனால் இவரது பழந் தமிழ்ப் புலமை புலனாவதுடன், பாக்களின் சந்த வினிமையும் படிப்போர்க்கு இன்பம் பயக்கின்றது.

3. மணவைத் திருவேங்கடமுடையான் பிள்ளைத்தமிழ்.—இதன் ஆசிரியர் பெயரும் அறிய முடிந்திலது. இதுவும் நடைநலமும், ஓசைநலமும் அமையப்பெற்றது. இந் நூல் முத்தப் பருவத்தில் திருவேங்கடமுடையானும் பிள்ளையிடத்துப்பெறும் வாயுமுத்தம் சாலச்சிறந்தது எனக் கூறப்போந்தவர், முத்துக்கள் தோன்றும் பலவகையிடங்களை விதந்தோதி, அவ்வவ் முத்தங்க்குள்ள குறைபாட்டையும் விளக்கி, வேற்றுமை நயந்தோன்றக் கூறுகிறார். எற்றெனின், கடல் படுமுத்து அலைக்கண் அலைக்கப்படும்.

அன்றி வலைக்கண் அகப்படும் சிறுமையது. கரும்பினிடத்தும், கிடைக்கின்றது முத்து. ஆயின் அது கருப்பாலைக் கண்பட்டு உடைபடுகின்றது. தாமரைக்கண்ணும் கிடைக்கின்றது முத்தம். அதுவோ சேருகிய கறையை யுடையது. மீண்டும் முத்து யானையது கோட்டின்கண் கிடைக்கின்றது. ஆயின் என்னென்பது. அது கோட்டிடைப்பட்டு அளவில் குறைந்துபோய், குறையுடையதாகின்றது. மூங்கிற்கண் கிடைக்கும் முத்தமோ வெந்தியால் துளைக்கப்பட்ட குற்றமுடையது. மேகத்தின் தோன்றுவதோவெனின், இடியால் தாக்கப்பட்டது. ஆதலால் இம் முத்தங்களைப் பெறுவதில் பயனில். நின் குற்றமற்ற, குணவொளி நிறைந்த, வேதம் பொழிகின்ற, கனிவாய் முத்தமே எற்கு வேண்டற்பாலது எனக் கூறிக் கேட்டல் பாராட்டற்பாலதாகும்.

4. இராமலிங்க சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்.—இந்நூல் ஆசிரியர், சென்னையை யடுத்துள்ள பொன்னேரி தலத்துறையும் சுந்தரர் என்பவராவர். இவர் திருவருட்பாவில் தெளிந்த அனுபவமுள்ளவர். சைவ புராணங்களில் தேர்ந்தவறிவும், சொல்வன்மையுமுள்ளவர். கருணை மரபினர் என இந்நூற்குச் சிறப்புப் பாயிரம் பாடிய உயர் திரு வடிவேல் பிள்ளையவர்கள், உயர் திரு பரமசிவம் பிள்ளையவர்கள், உயர் திரு சோட சாவதானம் தி. க. சுப்பராய செட்டியார் அவர்கள், அட்டாவதானம் பூவை உயர் திரு கலியாண சுந்தர முதலியார் அவர்கள் பாக்களால் அறிய முடிகின்றது.

இவரது பாட்டுடைத் தலைவராம் இராமலிங்க சுவாமிகள் சிதம்பரத்திற் கருகிலுள்ள வடலூரில் திருவவதரித்து, கற்பன கற்று, இல்லறத்தில் வெறுப்புண்டு, சென்னைக்கருகிலுள்ள ஒற்றியூர் தியாகேசப் பெருமானைக் குருமூர்த்தியாகத் தொழப்பெற்றவர். மற்ற சமயகுரவர்கள் சைவப் பெரியார்களைப் போல் சைவப்பற்று உள்ளவர். எம்மதமும் சம்மதம், அன்பு பணி ஆண்டவன்பணி, உலக உயிர்களது உறுகண்களைத் தல் அவ்வுயிர்கள் உய்திபெறத்தக்க வழியிற் பெருந்தொண்டியற்றல் முதலிய கருத்துக்களைக் கொண்டு, செயல் முறையிற் செய்தும் காட்டியவர்.

சைவ சமயத்தார் சைவ தத்துவத்தைத் துவைதம், அத்வைதம் என இரண்டாகக் கூறுவர். துவைதமாவது இறைவன் உலகவுயிர்களிடத்து இருந்து வேறுபட்டு, வேறு ஓரிடத்து வதிபவன். சொல்லையும், மனத்தையும் கடந்து நின்று கடவுள் என்ற பெயரையும் பெற்றுள்ளவன். வாலறிவன். எண்குணத்தவன் விருப்பு வெறுப்பு அற்றவன். அத்தகையவனை உலகவுயிர்கள் அடைந்து ஆராவின்பம் நுகர வேண்டுமாயின் அகப்புறக் கரணங்களை வென்று, ஆணவ, கன்ம, மாயையாம் மும்மலப்பாசங்களைத் தல் வேண்டும் எனக் கூறியுள்ளனர். இதன் முடிந்த முடிவு உலகைப் படைத்த மூவா முதல்வன் வேறு. அவனால் படைக்கப்பட்ட உலக உயிர்கள் வேறு என இரண்டாகக் கூறுவதேயாகும்.

அத்வைதமாவது இறைவன் உலக உயிர்களினின்று வேறு பட்டவன் அல்லன். வேறோர் உலகத்தவனுமல்லன். சொல்லுமவன். பொருளுமவன். மனத்துடன் உள்ளவனுமவன். உயிர்களுடன் இரண்டறக் கலந்து,

தோன்றாத்துணையாகவிருந்து, கணமும் ஒழியாது அவ்வவ்வுயிர்களை நன்மை, தீமை, அறிவு, அறியாமை, இன்ப துன்பம் முதலிய எச் செயல் கட்டும் எப்பவனும், எவப்படுபவனாகவும் இருக்கின்றான். அது மாத்திர மின்றி, செய்பவன், செய்விப்பவன், ஆடுபவன், ஆட்டுவிப்பவனாகவும் இருக் கின்றான் என்பதேயாகும். இதையே திருவாய்மொழியும், மணி வாசகமும் “வான், மண், வளி, ஒளி, ஊன், உயிர், உண்மை, இன்மை கோன்ஆகி யான் எனது என்றவரைக் கூத்தாட்டுவானாகி நின்றவன்” என்றும், ஆட்டு வித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதார் என்றும் கூறுகின்றது. இப்படி எல்லா மாகவும் எல்லாவற்றுள்ளும் உறைபவனாகவுமுள்ள பரம்பொருளை உயிர் கள் அடைய வேண்டுமாயின், அகத்து அன்பு கொண்டு, அதன் ஆக்கமாம் அருள் மீதுரப்பெற்று அன்பால் செழுங்கிளை தாங்கி, அருளால் உயிர் களிதத்துத் தொழும்பு பூண்டு, அவ்வவற்றது புன்மை களைந்து, நன்மை யெய்துமாறு செய்தல் வேண்டும். இம்முறையே இறைவனை இதயத்து இரண்டறக் கலந்து காணுதலாகும். இவ்வழியில் நின்றவர்கள், வன்னுவப் பெருமகனார், தாயுமானவர். இரவீந்திரர், நம் இராடலிங்கர் முதலி யோராவர்.

சுந்தரர் என்ற ஆசிரியர் இராமலிங்கரது சமரசம் என்ற ஒன்றுபட்ட கருத்தை அவரது பின்னீத்தமிழில் வருகைப் பருவத்துள் அமைத்துப் பாடியிருக்கும் திறம், மிக்க மகிழ்வையூட்டுகின்றது.

“பதிநித்ய வறிவாம் முதல் வருக வென்மணி வருகவே” என்பதிறு கவுள்ள 4-ம் பாவினுள், சிவஞான போதமாகிய அத்தைத கருத்தை உலக உயிர்கள் எளிதில் உணர்ந்து உய்யும் பொருட்டால். பதி, பசு, பாசம் என்ப வற்றுள் பதி, இறைவன், அழியா அறிவினன். இவ்வறிவாம் நித்திய இறைவன் உலகச் சிறுவறிவாம் உயிரினின்று வேறுபட்டான் போல் தோற்றி, அவ்வவற்றினிடத்தே ஒன்றியுள்ளான். அவனை அறிய அறியும் பகுத்தறிவே பசு வென்றும், அந்தப் பசு வென்ற வுயிரானது, ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்றின் கூட்டாம் பாசத்தால் கட்டுண்டுளது ஹென்றும், அப்பாசத்தனையைப் பசுவானது களைந்து, பதியையறிதலே பகுத் தறிவு என்றும் கூறியுள்ளார். மீட்டும் பதியின் அருளின்றி பசு, பாசம் இல்லை. அவனே பதி, அவனே பசு அவனே பாசம். ஈண்டுக் கூறும் பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளும் அவனே எனப் பகுத்தறிதல் பசுவின் ஞானம் எனக்கூறி, பின்னும் “முப்பொருளும் ஒன்றெனக் கூறும் சித் தாந்த” என அண்மை விளியால் வலியுறுத்திப் பாடியிருத்தல் உன்னி யுன்னி வியத்தற்குரிய தோன்றாகும்.

இவ்வாசிரியர் சிவஞான போதத்திற்கும், இராமலிங்கரது அருட்பா விற்கும் வேற்றுமைப்பொருள் காட்டியிருத்தலை நோக்கும் போது, நால்வர் நான் மணிமாலே பாடிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் மணிவாசகர் இயற்றிய திருவாசகத்திற்கும், நான்மறைக்கு முள்ள வேறுபாட்டை வேதமானது ஒரு சிலரால் கொள்ளற்குரிய “பொற்கல நிகர்க்கும் பூசரர் நான்மறை” என்றும்,

“வேதமோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சம் நெக்குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேம்” என்றும்,
திருவாசகமானது யாவராலும் கற்கப்படும்
“மட்கலம் நிகர்க்கு, மதுர வாசக” மென்றும்.

திருவாசகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
அன்ப ராகுந ரன்றி
மன்பதை யுலகின மற்றைய ரிலரே”

என்று கூறியிருத்தல் உளத்திற் போந்து உவகையை யூட்டுவிக்
கின்றது.

5. யோகி சாத்தையர் பிள்ளைத் தமிழ்.—தவிர ஈண்டுக் காணப்படும்
5, 6, 7, 8, 9 பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடியோரது வரலாற்றை அறிய முடியவில்லை.
ஆதலால் பாடப்பட்டவரது வரலாற்றுச் சுருக்கம் மட்டில் ஈண்டுத் தருகின்
றேன. யோகி சாத்தையர் என்பார் அடிசை நகரினர். கவியின்பம்
நாடுபவர். மனவன்மையுடையவர். பின்னும் இவர் சித்திலும் வல்லவர்
என்பதற்குச் சிறு தேர்ப்பருவத்து 3-ம் பாட்டில் “தான் ஓதோ ஓர் சாபத்
தால், பன்றியாகப் பிறந்து காட்டிலிருந்தும், முற்பிறப்பின் நாற்றம்
மாறாது, இறைவனை யொருகால் கண்டு வணங்கி, சாபம் நீங்கப்பெற்றும்
பின் பவுத்திரபுரி வணிகன் இவருக்கு நிலம் பல அளித்து, அழைத்து
வந்ததாகவும், உலக இறைவனது காரணத்தால், காணும் காரியமாம் காட்சி
எனத் தக்கவகையில் எமதரிசனங் கண்டதாகவும், அத்தரும புரியை விலைக்
கொண்டாற் போலக் கோவில், மதில், சிகரம், கோபுரம் முதலியவற்றை
வருவித்துத் தான் அதன் முன் நிற்பதுபோலவுங் காட்டியதாகக் கூறப்
படுவது” ஆதாரமாகின்றது. சொற்சுவை பொருட்சுவை, கற்பனையின்பம்
மலிந்து காண்கின்றது இப்பிள்ளைத் தமிழ்.

6. முத்து வீரப்ப சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்.—இதன் பாட்டுடைத் தலை
வனுக்கு, முத்து வீரப்பக் கருப்பணன் என்ற வேறு ஓர் பெயருண்டென்றும்
முத்து வீரப்பர் என்பவரது மகன் என்றும் தெரிகின்றது. இவன் ஐந்தரு
வென்னக் கொடுப்பவன். நற்பண்புள்ளவன் என்பனவும் போதருகின்றன.
இதனைப் பாடியவர் சுத்த வைணவராதலால், நம்மைக் கங்கை பாயப்பெற்ற
கோசல நாட்டு இராமனிடத்தும், துவாரகையில் அசோதைப் பிராட்டியால்
பாலூட்டித் தாண்டி, வளர்க்கப்பட்ட கண்ணனிடத்தும், அழைத்துப்போந்து
காண்பிக்கின்றார்.

7. வேங்கட்டேசுவரன் பிள்ளைத்தமிழ்.—இப்பிள்ளைத் தமிழில் வேங்
கட்டேசுரன் என்பார் இளசைப் பதியிலுள்ளவர். யானை, குதிரை முதலிய
படைகள் மலியப்பெற்ற வரசர்பெருமான். பாண்டிய மரபினர். சந்திர
குலத்தவர். பெருவீரன். கலைவலான். நீர்வள நிலவளமிக்க நாடாரண்டு,

கலியானது கலிகொள்ளச் செய்தவன். வள்ளன்மையுடையோன் என்பன போன்ற பொருட்கள் பலவும் அறியக்கிடக்கின்றன. இதுவும் படித்து இன் புறத் தக்கதேயாகும்.

8. புதுவை அருணாசலம் பிள்ளைத்தமிழ்.—செந்தமிழ் நாட்டின் புதுவை நகர்த்தலைவனும், செல்வமும், சிறப்பும் நிறைந்த சரவணமுத்து பூபன் என்பாரது அருந்தவச் செல்வனும், நாவில் கலையருளும், திருவருளும் பெற்றவனுமாவன். அருணாசல நரேந்திரன் என்ற இப்பிள்ளைத்தமிழால் பாடப்பட்டவன். பெண்கள் விரும்பும் பேரழகன், இன்சொல்லினன், தருமத்துறை போயவன், அருட்டன்மையன், குருவினது அருள் பெற்றவன் என்பனவும் புலனாகின்றன. இதில் சந்தவினிமையும், பொருட் செறிவும் காண்கின்றன.

9. முருகப்பதேவர் பிள்ளைத்தமிழ்.—இப்பிள்ளைத் தமிழால் பாடப் பெற்றவர் இவர். இளசை நாட்டிலுள்ள பழநியப்பக்குரிசில் பயந்த மைந்தர். திருமலை யொத்த அழகும், வில்வீரமும், மார்க்கண்டேயனைப் போன்ற இளமையும், தெய்வசிந்தையுங் கொண்டவர், கருணைவள்ளல். எல்லா நற்குணங்கட்குமிடமானவர் என்பன பலவும் அறிவதுடன், இந்நூல் ஒன்பான் சுவைக்குமோர் ஒண்கலமாகவும், கற்பார் புலனுக்கு விருந் தாகவும் அமைந்துளதென்பதும் வெள்ளிடை மலையாகின்றது.

1. ஆழ்வார் திருநகரியிலுள்ள உயர் திரு. சுந்தரம்மாள் என்பவர் 1919-20-ல் R. No. 426 உள்ள மகர நெடுங் குழைக்காதர் பிள்ளைத்தமிழ் எட்டிதழ்ப் பிரதியொன்றை இந் நூல் நிலையத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார்.

2. திருவெண்ணையநல்லூர் வைகுந்த நாதர் பிள்ளைத்தமிழ் R. No. 3,000 உள்ள எட்டிதழ்ப் பிரதியைத் தென்னாற்காடு மாவட்ட, குமரக் குப்பம் கிராமத்திலுள்ள உயர் திரு. K. ஷண்முகம் என்பவர் 1951-52-ல் இந் நூல் நிலையத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார்.

3. நாங்குனேரி வானமாமலை மடத்திலுள்ள வானமாமலை உயர் திரு. இராமனுஜ ஜீயர் சுவாமிகள் 1923-24-ல் R. No. 570 (b) உள்ள மணவைத் திருவேங்கடமுடையான் பிள்ளைத்தமிழ் எட்டிதழ்ப் பிரதியொன்றை இந்நூல் நிலையத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார்.

4. சென்னையில் உள்ள உயர் திரு. U M. துரைசாமிப் பிள்ளையவர்கள் இந் நூல் நிலையத்திற்கு 1955-56-ல் R. No. 5708 உள்ள இராமலிங்கர் பிள்ளைத் தமிழ் எட்டிதழ்ப் பிரதியொன்றை அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார்.

5. R. No. 4865 உள்ள யோகி சாத்தையர் பிள்ளைத்தமிழ் எட்டிதழ்ப் பிரதியை இந்நூல் நிலையத்தார் 1953-54-ல் அனுமந்தக் குடிக்கண்ணுள்ள குணமாலையம்மாள்மிருந்து விலக்கு வாங்கியுள்ளனர்.

6. மிதிஸைப்பட்டி உயர் திரு. சிங்காரவேலு கவிராயர் அவர்கள் 1954-1955-ல் R. No. 4979 உள்ள முத்துவீரப்பசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ் எட்டிதழ்ப் பிரதியை இந்நூல் நிலையத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார்.

7. கள்ளக்காடு உயர் திரு. வெங்கு சாஸ்திரியார் 1924-25-ல் R. No. 583 உள்ள வேங்கடேசுவரன் பிள்ளைத்தமிழ் எட்டிதழ்ப் பிரதியை இந்நூல் நிலையத்தார், பிரதி பெயர்த்து எழுதிக் கொள்வதற்காகக் கொடுத்து உதவியுள்ளார்.

8. ஆழ்வார் திருநகரி உயர் திரு. மலையப்பப் பிள்ளைக் கவிராயர் இந்நூல் நிலையத்தார்க்கு 1921-22-ல் R. No. 519 உள்ள புதுவை அருணாசலம் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரதியை, பிரதி பெயர்த்து எழுதுவதற்குக் கொடுத்து உதவியுள்ளார்.

9. மேல் 6-ல் முத்துவீரப்பசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரதியைக் கொடுத்துதவிய, 'மிதிஸைப்பட்டி உயர் திரு. சிங்காரவேலு கவிராயர் அவர்கள் மீட்டும் இந்நூல் நிலையத்திற்கு 1954-55-ல் R.No. 5281 உள்ள முருகப்ப தேவர் பிள்ளைத்தமிழ் எட்டிதழ்ப் பிரதியொன்றையும் அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளது பாராட்டற்குரியதாகும்.

அச்சிடுவதற்குரிய பிரதியைத் தயார் செய்து கொடுத்தவரும் முன்பு தமிழ்ப் பண்டிதராக இந்நூல் நிலையத்தில் பணியாற்றியவருமாகிய திரு. E. B. வேணுகோபால் அவர்களுக்கு என் நன்றி உரித்தாகுக. அவர் பூந்தமல்லி அரசினரின் கண்ணிலார் பள்ளிக்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதால், அவருக்குப் பதிலாக இங்கு மாற்றப்பட்டிருக்கும் திருமதி. துளசியம்மாள் புரப்புகளை ஒப்பு நோக்கினார். எனவே அவருக்கும், இந்நூலை அழகான முறையில் அச்சிட்டளித்த அரசினர் அச்சகத் தலைவர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

சென்னை,

1958-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 31.

தி. சந்திரசேகரன்.

பொருளடக்கம்

பக்க எண்.

I. நூன்முகம் ஆங்கிலம்	i—viii
II. நூன்முகம் தமிழ்	ix—xvi
III. நூற்பெயர் குறிப்புரையுடன்	
1. மகர நெடுங்குழைக்காதர் பிள்ளைத்தமிழ்	1—63
2. திருவெண்ணெய் நல்லூர் வைகுந்தநாதர்.. ..	64—130
3. மணவைத் திருவேங்கடமுடையான் பிள்ளைத்தமிழ்	130—182
4. இராமலிங்க சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்	183—236
5. யோகி சாத்தையர் பிள்ளைத்தமிழ்	237—254
6. முத்துவீரப்பசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்	254—267
7. வேங்கடேசுவரன் பிள்ளைத்தமிழ்	267—291
8. புதுவை அருணாசலம் பிள்ளைத்தமிழ்	292—322
9. முருகப்ப தேவர் பிள்ளைத்தமிழ்	323—340
V. செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி	341—348

பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து பாகம் 2

மகர நெடுங் குழைக்காதர் பிள்ளைத் தமிழ்

ஆசிரியர் துதி

சுடர்விடு கமலத் திருமுக மண்டல
சோபையு மண்டலமேல்(த்)
துகளறு திருமண் காப்பழ கும்பத்
சூரண விலட்சணமும்

கடல்மடை நின்று திறந்தது போலக்
கருணை சுரந்தொழுகும்
கண்களும் வேதத் திருவாய் மொழியுணர்
காதுங் *கனிவாயும்

வடவரை மேலிரு சுடரென ஆழி
வலம்புரி யும்திகழு
மந்தரத் திண்புய முந்திரு மார்பும்
மருவிய முந்நூலும்

படமிசை நடமிடு மிருபத மும்மொழு
பாக்கிய மெனக்கருள்வாய்
பட்டர் ரெகுநா தாசா ரியனெம்
பரமா சாரியனே.

(1)

(1) குறிப்புரை:—வடவரை—வடக்கின் கண்ணுள்ள மலை, மேரு ; இருசுடர்—இரண்டு சூரியர் ; வடவரை....என—இல் பொருள் உவமை ; மந்தரம்—மந்தரமலை ; முந்நூல்—பூநூல் ; படம்—காளிங்கன் என்ற பாம்பின் படம். இப்பாட்டு இந்நூலாசிரியரின் குருவான பட்டர் ரகுநாதாசாரியார் என்பவரீது பாடப்பட்டது போலும்.

இதுவும் அது

. கிட்டாப் பரம பதந்தரு ஞானத்தின் கேள்விதரு
மட்டா விசாரத்தினறி மறிநோருக் கெல்லாம்
கட்டாணி முத்தம் ரெகுநாதா சாரியன் கா . . .
யட்டார் கமலத் திருப்பாத மான மகத்துவமே.

(2)

(2) குறிப்புரை :—மட்டா விசாரம்—அளவற்ற ஆராய்ச்சி ; கட்டாணி முத்தம்—பலமுடைய முத்தம் ; கட்டாணி..... ரகுநாதாசாரியன்—உவமைத் தொகை ; மட்டு—தேன் ; இதுவும் 9, 10 பாட்டுக்களும் கட்டளைக்கலித்துறை.

மகர நெடுஞ்சுழிமக்காதர் பிள்ளைத் தமிழ்

ஊருக்கு மாறுமுகத் தோனொடைம் முகத்தோ னுக்குமுப்
பாருக்கு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கும் பார்க்கில் மறை
வேருக்கும் நான்குமுகத் தோன்றனக் கும்வியன் றிசைக்கும்
ஆருக்குந் தானந் திருப்பேரை வல்லிக் கடைக்கலமே. (3)

(3) குறிப்புரை :—இவைகடிகடையில் பாட்டெண் 9, 10 எனப்போடப்பட்டுளதால் பல பாட்டுக்
கள் விடுபட்டுள்ளன தெளிவு. இவைகள் மூலத்தில் காணப்படவில்லை. திருப்பேரைவல்லி—
திருப்பேரையில் எழுந்தருளியுள்ள “ குழைக்காது வல்லி நாச்சியா ”. ஐம்முகத்தோன்—
சிவபெருமான். ஊருக்கும் மாறுமுகத்தோன் எனவும், ஆறுமுகத்தோன் எனவும் பிரித்து
மாறின முகத்தையுடைய விநாயகரையோ (அ) முருகனையோ குறிக்கலாம்.

4 மருவல்லி செண்பகப் பூவல்லி மேணி மணங்கமழு
மொருவல்லி வள்ளைக் குழையூடு தாவடி யோடும் விழித்
திருவல்லி நங்குலநா தனுக்கேற்றுச் சிறந்த வின்பம்
ஆளுவல்லி சீர்த்தென் திருப்பேரை வல்லிக் கடைக்கலமே. (4)

(4) குறிப்புரை :—வள்ளை—ஓர்வகைப் பூ ; உவமவாகுபெயராய்க் காதனை யுணர்த்திற்று.
தாவடி. ஓடும்—படையெடுக்கும். இப்பாட்டு சிறப்புப்பாயிரம் போலும்.

வெண்பா

சொற்றோறுந் தேனொழுகுஞ் சொல்லும் பரிமளிக்குங்
கற்றோர்கள் நாவும் கணியுமே—முற்றுமொரு
மாவலிபால்—மூவடி மண வாங்குந் திருப்பேரைக்
காவலவன் பிள்ளைக் கவி. (5)

காப்புப் பருவம்.

நம்மாழ்வார்

பூமாதா குடிகொண்டு வீற்றிருந் தரசுபுரி
பொற்புலவு பத்மாசனப்
பொழி கருணை யொடு பெருகி ஞானவெள் ளத்தலை
புரட்டுதிரு முத்திரைக் கைக்

கோமாலை யெழுதரிய சதுமறையு மள்ளிக்
கொழித்துவண் டமிழ்ப்படுத்திக்
கூறுதிரு வாய்மொழியோர் நாலா யிரஞ் செய்த
குருகைமுனி யைப்பரவுதும்

தேமா நறுங்கனித் தேன்மதகி னூடுபாய்
திருவழுதி வளநாடனைத்
தென்திருப் பேரைநகர் காவலனை நூற்றெண்மர்
சிந்தைகுடி கொண்டிருக்கும்

மாமாலே வருணன்வந் தடிபரவு மாழிநீர்
வண்ணனைப் புயல் வண்ணனை
வானப்பி ரானைநங் குலநாத னைப்புகழும்
வண்டமிழ்ச் சொற்றழையவே.

(1)

(1) குறிப்புரை :—நூற்றெண்மர்—சுந்தரபாண்டிய மன்னர் பல ஊர்களில் வசித்த நூற் றெட்டுத் தலவகார ஸாமவேதிகளாகிய ஸ்ரீ வைணவர்கள் குடும்பத்தைத் தென்திருப்பேரையில் அமைத்து ஆதரித்தார். இவர்களே மேற்கூறியவர்.

சரசுவதி

அஞ்சிறைய வரிவண் முழககிக் கலைக்கால்
அசைத்துப் பொலனெருதனைந்
தடைகிடந் தாலித்து வாய்மடுத் துத்துதைந்
தனிநறவு கூட் டுண்ணமென்

பிஞ்சுமடன் முகைமுறுக் கவிழும் வெண் டாமரைப்
பீடத்தி னினிதி ருக்கும்
பெடையோதி மஞ்செஞ்சொன் மடமாது வெண்ணிறப்
பெண்ணிரு தாடுதிப்பாம்

பஞ்சனைய பரிபுரத் தளிர்மடித் துடியிடைப்
பிணைமுலைக் கனிவாய் மொழிப்
பைந்தொடிச் சீதையை மணம்புணர் மிதிலையம்
பதிபுகுந் தாதிசனகன்

செஞ்சிலை யிறுத்தமக ரக்குழைக் கடவுளைத்
திருவழுதி வளநாடனைத்
தென்திருப் பேரைநகர் காவலனை வாழ்த்து மென்
செந்தமிழ் சொற்றழையவே.

(2)

(2) குறிப்புரை :—ஆலித்து—ஓலித்து; தான்துதிப்பாம் எனப்பிரிக்க; பெடை ஓதிமம்—பெண் அன்னம்.

ஆண்டாள்

மண்மகளு மாய்ப்பின்னை மடமகளு மாய்மிதிலை
வருசனக னுக்கு மகளாய்
மங்கலச் சொற்றிருப் பல்லாண்டு செம்பவள
வாய்திறந் தோதினோன்றன்

பெண்மகளு மாய்வந் தரங்கேசன் முதலைந்து
பேருக்கு மொருதேவியாய்ப்
பெயர்பெற்று மாலேசு டிக்கொடுத் தருளிய
பிராட்டியை வணங்கல் செய்வரம்

தண்மதியி னகடுதொடு மாடமா ளிகை நெடிய
தடனியப் பொற் குன்றமும்
சதுமறைக் குரியவேள் வியும்யாக சாலையும்
சன்னிதியி னூற்றெண்மரும்

கண்மணி யெனத்தகைய பின்னைக் குழாமுமலி
காவு சூழ் பேரையு ரன்
கருணையொடு வருணனடி பரவுமக ரக்குழைக்
கடவுள்சொற் றழையவென்றே.

(3)

(3) குறிப்புரை :—பின்னை மடமகள்—நப்பினை பிராட்டியார் ; வாய்திறந் தோதினோன்—
பெரியாழ்வார் ; திருவரங்கநாதர், திருமாலிருஞ்சோலைநாதர், திருவேங்கடநாதர், ஸ்ரீ வில்லி
புத்தூர் நாதர், வடமதுரைநாதர் ஆகியோர். மதியின அகடு—சந்திரனின் நடுவிடம்.

பொய்கையாழ்வார்

9 பாரரா வண்ணெனும் படுபழிக் கஞ்சாத
பாவிக்கோலை களவுகபடம்
பழகுபா தகன்மவுலி யொருபதுந் துகள்படப்
பண்டுகோ தண்டம் வாங்கும்

வீரமே கந்திருக் கோவலா ரிடைகழியின்
வெளிநிற்ப வொவ்வொருவார்மேல்
மிகநெருக் குண்டபுகழ் மூவறிற் பொய்கையார்
மென்சரண மஞ்சலி செய்வாம்

தாரைவேல் விழிபாய வாலிமார் புருவவொரு
சரம்விடுத்தி க் கொன்றவன்
தம்பிக்கு மகுடம் கவித்தர சனிக்கின்ற
தாமோ தரக்குழைகனைப்

பேரையா திபனைநங் குலநாத னைத்துழாய்ப்
பெம்மானை யம்மானையே
பேசுஞ் செழுந்தமிழ்ப் பின்னைக் கவிக்குள்ள
பேதமை பொறுத்தருளவே.

(4)

(4) குறிப்புரை :—இடைகழி—வாயிற்பின்னை ; தாரைவேல் விழிபாய—வாலியின் மனைவி
யான தாரையினது வேல்போன்ற கண்களில் நீர்பெருக ; தம்பி—சுக்கிரபன் ; தாம+உதரன்
—வடமொழிப்புணர்ச்சி குணசந்தி.

பூதத்தாழ்வார்

10 ஆரணப் பொருணன்கும் யோகமோ ரெட்டுநூ
லைந்தொடைந் தெட்டு நியமம்
ஆறுதொண் னூற்றூறு தத்துவஞ் சித்தியெட்
டைம்புல னடைக்கி ஞானக்

காப்புப் பருவம்

காரணச் சுடர்¹விளக் கேகொண்டி யாவுமொரு
கரை கண்டு புகழ் கொண்டசொற்
கருணா கரக்குரிசில் ²உயர்பூதத் தார்மலர்
கழலிணை வணங்கல் செய்வாம்

பூரணக் கலைமதியின் நிலவொழுக வாம்பல்மென
புரிமுறுக் கவிழ் வாவிதம்
புனல்படியும் வன்கரா வதுவந் திழுக்கவப்
பொழுதாதி மூலமென்றே

வாரணப் பகடலறி வீரிடக் காத்தருள்செய்
மையாழி நீர் வண்ணனை
வானப்பி ராணைநங் குலநாத னைப்புகழும்
வண்டமிழ்ச் சொற்றழையவே.

(5)

(5) குறிப்புரை :—ஆரணப்பொருள் நான்கும்—நான்கு வேதப்பொருள்களும் ; யோகம் ஓர் எட்டு—அஷ்டாங்க யோகங்கள் ; ஐந்தொடு ஐந்து எட்டு—18 ரகஸங்கள் ; நியமம் ஆறு—6 அங்கங்கள் ; (வேதத்தின்) சித்தி எட்டு—அட்டமா சித்திகள் ; ஆம்பல் அல்லி ; கரா—முதலை ; வாரணப்பகடு—கஜேந்திரனென்ற யானை ;.

பேயாழ்வார்.

11 தெளிக்கும் கொழும்பிரச மூற்றிருக் குங்கலுழி
திரைமண்டி மடுநிறையவே
தேக்கெறியும் வெள்ளப் பெருக்கிற் பொலன்றது
சிந்தக் குடைந்துபம்பிக்

களிக்குஞ் சிறைச்சுரும் பிசைமுரல முகைவிண்ட
கடிகமழ் பசுந்தண்டுழாய்க்
கடவுள்திரு வந்தாதி புகலுமயி லையர்கோன்
கழற்கால் ³வணங்குதுமியாம்

துளிக்குந் திரைப்பொருநை மதகிஞ்ஞெலி யும்பழஞ்
சுருதிமறையவர்க ளொலியுஞ்
சொல்லரிய பிள்ளைக் குழாவொலியும் மங்கலத்
தூயமுர சத்தொடு பரீஇ

மளிக்குந் திருப்பேரை மணிவண்ண னைப்புயலே
மகரக் குழைக்கடவுளை
வானப் பிராணைநங் குலநாத னைப்புகழும்
வண்டமிழ்ச் சொற்றழையவே.

(6)

(6) குறிப்புரை :—கலுழி—நீர்ப்பெருக்கு ; தேக்கெறிதல்—நிறைதல் ; பம்பி—எழுந்து ; திருவந்தாதி—மூன்றாந்திருவந்தாதி “ திருக்கண்டேன ” என்று தொடங்குவது அது. பரீஇ மளிக்கும்—இன்னிசை அளபெடை.

பிரதி பாடம் :—¹ விளக் கொளி கொண்டு பாவுமொரு

² உயர்பூத வாழ்வார கழற்கால் வணங்கல்செய்வாம்

³ வணங்கல் செய்வாம்.

(7) குறிப்புரை :—தெளி.....கடவுள்—மலர்களினின்று தெளிக்கும் நல்ல தேன சரந்துள்ள கலங்கல்நீர் அலைகள் நெருங்கி மடு நிறைய மிக்குள்ள வெள்ளப் பெருக்கில் பொன்மயமான மகரத்தப்பொடிகள் சிந்தவதில் மூழ்கி எழும்பி மகிழும் சிறகுகளையுடைய வண்டுக்கூட்டங்கள் சப்திக்க அதனாலிதழ் விரிந்த வாசனை மிக்க குளிரந்த துளப மாலையை யணிந்த கடவுள் (திருமால்) எனக். “வண்டுது பொலிதார் கமழ் குரல் துழாய்ய” என்றார் பதிற்றுப்பத்திலும். (4-ஆம்பத்து, 1-ஆம் பாடல்), “நாறாத பூவுடையதனை மிக நாறுவ தொன்றுபோலச் சாதிபற்றிச் சொன்ன சொற்சிறப்பான இதற்குக் கமழ் குரல் துழாயென்று பெயராயிற்று” என்ற அதன் பழைய உரையையும் நோக்குக பரீஇமளிக்கும்—இன்னிசையளபெடை. திருவந்தாதி—முனாருந திருவந்தாதி.

திருமழிசையாழ்வார்.

- 12 கொந்தார் பசந்துளவு பழுதுதன் ளிச்செழுங்
குளிர்துறும் தொடையல் சேர்த்துக்
குலவுமணி முடிமீது கைபுனைந் தாழிமால்
குரைகழ லிணங்கத்திரு
வந்தாதி யொடுதிருச் சந்தம்நூற் றிருபதையும்
அமுதாறு திருவிருத்த
மாகச் சொன் மாலையணி *யோகப்பிரான் மழிசை
யாதிபனை யேபரவுதும்
நந்தா வளம்பெற்ற திருவழுதி நாளும்வன
நகரமு முரியுகோமான்
நாரணன் பூலோகக் காரண னைச்சுதா
நந்தகோ விந்தன்முற்றும்
வந்தா தரித்துவரு ணன்பரவு மாழிநீர்
வண்ணைகர் முகில்வண்ணைம்
வானப்பி ரானதிர் வளைக்கைமக ரக்குழை
மாதவன் சொற்றழையவே. (7)

(8) குறிப்புரை :—கைபுனைந்து—அலங்கரித்து ; நந்தா—கொடாத ; முகில் வண்ணன்—நம்வானப்பிரான் எனக் ; அச்சுதன்—அழிவற்றவன்.

குலசேகராழ்வார்.

- 13 வள்ளவாய் நெகிழத் துளிக்கும் பசந்தேறல்
மலர்மங்கை திகழ்வஞ்சியும்
வளமைதரு குடநாடும் ஆன்பொருநத யுங் கொல்லி
வரையுமுரி மைச்சேரர்கோன
புள்ளவா வுறுநீல மாலிகை கிடந்தபுய
பூதரன் குலசேகரன்
பொருசிலையை நெடியவட வரைமிசை பொறித்தவண்
புகழ்வேந்த னினிதுகாக்க

காப்புப் பருவம்

அள்ளல்வாய்ப் பழனத் தடந்தோறுஞ் சுரிசங்கம்

அகடுளைந் தீன்றமுத்தும்

அம்பொற் பசும்பாளை தளையலிழ்க் கும்கமுகின்

அணிமுத்தும் நிலவு காலக்

கள்ளா நறுமலர்க் குழுதம்விரி பேரைவரு

கருணா கரக் குரிசிலைக்

கடவுளைக் குலநாத னைப்புகழ்ந் தேற்றுமென்

கவிதையின் சொற்றழையவே.

(8)

(9) குறிப்புரை :—வள்ளவாய் நெகிழ்—கிணணம் போன்ற மலரின் வாயானது நெகிழ் மாறு ; தேன்துளிப்பதால் மொட்டின் வாய் நெகிழ்கிறது எனக். மலர்மங்கை திகழ் வஞ்சி— திருமகள் விளங்கும் வஞ்சிமாநகரம். இக்கோயிலினதே செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்ற போது பிரசாதம் முதலியன அர்ச்சகா கொணர்ந்து தந்தார் எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. புள் அவாவுறு நிலமாலிகை—வணடுகள் விரும்பும் நிலமாலை ; புயபூதரன்—புயமாகியமலையை யுடையவன், உருவகம் ; வடவரை—இமயமலை ; பொறித்து அவண புகழ் வேந்தன் எனக். அவண்புகழ்வேந்தன்—தமிழ் நாட்டோடல்லாமல் அவ்வடநாட்டிலும் புகழ்படுகின்ற அரசன் ; அள்ளல்—குழைசேறு ; கருணாகரன இராமனது பெயர்களில் லொன்றுமாம். அகடு—வயிறு ; சுரிசங்கம்—சுழிநதுள்ள சங்கு.

பெரியாழ்வார்.

14 விடங்காலும் வாளரா வரசுக்கு முணர்வரிய

மிககசங் கத்தமிழினால்

மீனவன் மதிப்பவரி யாசன மிருந்தினிது

வென்றுமூ தூர்மதுரையின்

அடங்காத பரசமய மதமறுத் துக்கிழி

அறுத்துவே ழப்பிடரிருந்

தாழிமா லைக்கண்டு வாழிபா ரும்பெரிய

ஆழ்வார் தமைத் துதிப்பாம்

*தடங்கால் கடுக்கக் கடத்தினிற் கல்லுருத்

தவிரமுனி பின்னடந்து

சரணபங் கேடுகத துகளழிக் கும்பசந்

தண்டுழாய்க் கொண்டல் கேணிக

கிடங்கான திறப்பகட் டினவானே துள்ளமைக்

கெண்டைவினை யாடுபுனல்கூழ்

கெழுதகைய தென்பேரை வளமலி தருந்தாய

கேசவன் சொற்றழையவே.

(9)

(10) வான் அரா அரசு—மானிக்க ஒளியுடைய பாம்புக்கு அரசனான ஆதிசேடன் ; கல்விமில் பெரியன் ஆதிசேடன் எனப். வேழப்பிடர் இருந்து ஆழிமாலைக்கண்டு—வல்லபதேவன் என்ற பாண்டியன் கட்டிய கிழியை அவனது ஐயத்தைப் போக்கி அறுத்த பிறகு அவன் யானைமீது அரச மரியாதையுடன் உலாகுகொண்டுவர அப்போது திருமால் கருடன்மீது காட்சியளித்தார். கல் உரு தவிர—கல்லாடிக் கிடந்த அகலிகை உருவம் நீங்க ; முனி—கௌசிக முனிவர் ;

* தடங்கா வருக்க கிடக்கின்ற கல்லுருதி.

சாண்பங்கேருகத் துகள் அழிகலும்—பாத தாமரையினால் குற்றங்களை நீக்கும். "கால் வண்ணம் அங்கு கண்டேன்" என்ற கம்ப ராமாயணப் பாடலை நோக்குக; கொண்டல்—உவமைவாகு பெயர்; கேணி, கிடங்கு ஆன திறம் பகட்டு இளவாளை—கிணறு, குளம் ஆன நீர்நிலை வகைகளிலுள்ள ஒளிமிகக இளையவாளை மீனகள் கெழுதகைய—உரிமையுடைய.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

15

பண்டா லிலையிற் கண்ணியில் ஞான

பராபரர் காவிரி நீர்

படியு மரங்கற் குச்சொன் மாலை

பணிந்தடி யிற்கூட்டி

வண்டார் துளபத் தொடைமுடி சூட்டி

வணங்குந் தவராசன்

மண்டங் குடிவாழ் தொண்ட ரடிப்பொடி

வரமுனி யைத்தொழுவாம்

குண்டா ருத்திப் புனலினல் குமிறக்

கோதண் டம்வாங்கிக்

குழைய வளைத்தொரு பகழி தொடுத்தான்

*கோமே தகம்வாசத்

தண்டா மரைமல ரும்பே ரையில்வரு

தாமோதரர் தூயர்

தமிழ்தெரி பிள்ளைக் கவிவழு வாதெழு

தரணியி னிலைபெறவே.

(10)

(11) காவிரிநீர் படியும் அரங்கர்—திருவரங்கப் பெருமான்; சொன்மாலேசூட்டி, தொடை முடிசூட்டி. என்க; குண்டு+ஆ+உத்தி. ஆழம் பொருந்திய கடல்; மூன்றாவதடி வருணன்மேல் இராமன் ஏவிய அகவினி அத்திரத்தைக் காட்டுகிறது. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்; முன்னைய பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்தின் 109-ஆம் பாட்டில் காண்க.

திருப்பாணுழ்வார்.

16

வச்சிரக் குலிசபதி முனைவரிமை யாதசது

மறைக் கடவுள் மழுவொளன்

வந்தடி பணிந்து தொழு மெந்தைக்கு முத்திதரும்

வைகுண்ட பதவியானுக்

கச்சுதப் பச்சைமா லுக்கரு மறைப்பொருட்

கருமணிக் கண்மலர்படைத்

தமல னாதிப்பொரு ளுரைக்கின்ற குரிசில்பா

ணுழ்வாரை யேபரவுதும்

கச்சுறப் பொருமிப் புடைத்துச் சினத்துக்

கனத்தடி பரந்து விம்மிக்

கண்கறுத் தமிழர்தம் பொதிந்தகுங் குமமுலைக்

கற்புடைச் சீதையானே

காப்புப் பருவம்

நச்சிநற் சிலைவளைக்கும் பசுந்தண் டுழாய்

ராமாவ தாரதீர

நாராயணன் வழுதி நாடன்நங் குலநாதன்

நற்றமிழ்ச் சொற்றழையவே.

(11)

(12) இமையாத முனைவர் எனமாற்றி இமையாக்கண்களையுடைய தேவர்கள் என்க. வச்சிரம், குலிசம் ஒரு பொருட் சொற்கள் ; மழுவலானன்—மழு+வன்மை+ஆளன்—மழுவாயுதத்தை வலிமையுடன ஆளுபவன், சிவபிரான் ; பணிநது தொழும் எந்தைக்கு, பதவியானுக்கு, மாலுக்கு, பொருட்கு எனக்கூட்டி அவருக்கு அமலனுதிப பொருள் உரைக்கின்ற குரிசில என்க. அருமணிக் கணமலர் படைத்து. அரிய கருமணிகளை யுடைய கண்ணாகிய மலரைப் படைத்ததாலுண்டாகிய பயனை ; இது உலோக சாரங்க முனிவர் தன் தோள்மேல் பாணம் வாரை ஏற்றிவந்து அரங்கனிடம் சோத்ததைக் காட்டும. “ என அமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணுவே ” என்ற அவர் வாக்வினை நோக்குக.

திருமங்கையாழ்வார்.

17

சிறியதிரு மடல்பெரிய திருமடற் றிருமொழி

செழுந்தமிழ் நெடுந்தாண்டகம்

சிறக்கின்ற சொற்குறுந் தாண்டகம் விதிமுறை

தெளித்தவெழு கூற்றிருக்கை

நறியதுள வணியுடிக லுக்குரைக் குமங்கை

நாற்கவிப் பெருமானைமுன்

நான்மறைப் பொருளுக்கு மெட்டா வரும் பொருளின

நற்பொருள் கவர் கள்வனைப்

பறிமுதல் திரும்பக் கொடாதனைத் துந்திருப்

பணிசெயும் புகழ் வேந்தனைப்

பலகாலும் நெஞ்சில்வைத் தவனடிக் கமலமலர்

பரிவொடு பணிந்தேத்தும்

உறிமிசை யிருந்தஅனை களவிலில் வாரியன்

றொருதிவலை சிந்தாதுணும்

உயர் புகழ்ப் பேரைவரு குலநாதன் முதகவிதை

உலகெங்க ணுந்தழையவே.

(12)

(13) நாற்கவிப் பெருமான்—திருமங்கையாழ்வார் ; பறி—சோழனது திறைப் பொருள்கள் ; பறி என்பது குழு உக்குறியால் பொனை உணர்த்தும. திருப்பணி—ஆயிரத்தெட்டு ஸவணவர்களுக்கு அமுது செயலித்தது. அனை—வெண்ணெய்.

18

முடிக்கும் பசுந்துழாய் சக்கரா யுதக்கடவுள

முளரியங் கண்ணனுக்கு

முதுமறை தெரிந்துதிரு வந்தாதி யாசிரிய

முறைவழா¹வடிதொழுது சொல்

வடிக்குஞ் செழுந்தமிழ்ப் பாடலா யிரமுமகிழ்

மாறனுரை செய்தருளவே

வரிசையொடு பட்டோலை *யெழுதுமென் மதுரகவி

வரமுனிவனைப்பரவுதும்

குடிக்குக் தடந்திரைப் புனல்யாவு மொருமுகங்
 கொண்டுபொரு நைபடியவே
 கூடுபொரு நைத்துறைக் குலநாத னுயர்மாட
 கூடங்க டோறும் நெடுவரன்
 இடிக்கும் கருங் கொண்டல் கண்படுக் கும்பேரை
 எம்பிரான் வானப்பிரான்
 இருசரண மலர்கூடும் எனதுகன கவிதையுல்
 கெங்கணுந் தழையவென்றே.

(13)

(14) திருவந்தாதி—“ முயற்றி சமந்தெழுந்த ” என்று தொடங்கும் பெரிய திருவந்தாதி ; ஆசிரியம்—திருவாசிரியம். “ செக்கர் மாமுனிலுடுத்த ” என்று தொடங்குவது. குடிக்கும்—கடற்கண்முகில் குடிக்கும் ; கண்படுக்கும்—சமாதியணி ; உயர்மாட..... கொண்டல்—உயர்வு நவீரசியணி.

இராமானுசர்

19 முதியகவி நாவலவர் தம்பிரான் திருஞான்
 முத்திரைக் கடவுள் திருவாய்
 மொழிதனக் குரைவிரித் தெழுதும் ¹பிர வடவாக்கி
 முழுதுமன் பர்க்கு வாழ்வு
 புதுநறவு கக்கித் துளிக்குஞ் சரோருகப்
 பொற்கழற் கருணுகரன்
 புகலரிய பரசமய திமிராரி வண்புகழ்
 பூதா ரனைப் பரவுதுஞ்
 சதுமறையு மறிவரிய குலநாதன் முத்தொடலை
 தத்தும் தடம் பொருநையான்
 தருமநெறி தவறாத திருவழுதி வளநாடு
 தழையவரு கருணைமேகம்
 விதிமுறையி னொடுதொழுது வருணன்ஆ ராதனைசெய்
 விமலன்மக ரக்குழையமால்
 விரவுஞ் செழுந்தமிழ்ப் பின்னைக் கவிக்குள்ள
 மிக்கசொற் றழையவென்றே.

(14)

(15) பிரவுடவாக்கி—கம்பீரமான வாக்கையுடையவன்—இகர விருதி வினைமுதற் பொருளை யுணர்த்தியது. கழல்—தானியாகுபெயர். திமிர+அரி - இருளைக் கெடுக்கும் சூரியன் ; (இவர் பற்றி முன் பின்னைத்தமிழ்க் கொத்து 111-ஆம் பாட்டினுரையில் காண்க. பூதாரன் - பெருபூதாரில் தோன்றிய இராமானுசர் குழைய - அ. ஆறும்வேற்றுமையுருபு ; விமலன் - பரிசுத்தமானவன்.

செங்கிரைப் பருவம்.

20 வாடாடும்பொற் பொகுட்டா சனப்பதம்
²மண்டபத் தினிதிருக்கும்
 மறைக் கிழவ னுஞ்சடை முடிக்கடவு ளுங்குலிச
 வச்சிரா யுதத்தலைவனும்

பூநாளும் வெட்சியம் தெரியல்புனை குமரனும்
புகர்முகத் தவனுமதியும்
பொங்குசுட ரிரவியுந் துங்கமுனி வரும்நெடும்
பொற்கோவில வலம் வந்துநம்

கோனாகும் வருணானு ராதனைசெய் மஞ்சனக்
கொலுவில்வந் தடிவணங்கிக்
கும்பிட்டு நின்னுசே விப்பநற் சேவைபுரி
கோசலைக் கிருகண்மணியே

தேனாறு பச்சைப் பசுந்துழாய் மேகமே
செங்கீரை யாடியருளே
செல்வத் திருப்பேரை வல்லிககு மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே.

(1)

(1) வான்நாடர் - தேவர்கள் ; மறைக்கெழவன் - பிரமன் ; சடைமுடிக்கடவுள் - சிவன் ;
சூலிச வச்சிராயுதத் தலைவன் - இந்திரன் ; குமரன் - முருகன் ; அம் வெட்சி தெரியல் -
அழகிய வெட்சிமாலே ; புகர் முகத்தவன் - விநாயகன்.

21 முருகொழுகு பங்கயத் தடமுநீன் குளனுமலை
மோதும் புனற்சுழியினும்
முதிராத விளமணலும் நடைவரம் புஞ்செய்ய
முதுகூரம் புங்கரும்பும்

அருகுநெட். டிலைமுடத் தாழைநீ ழுலும்வேலி
அடரும் செழுஞ்சோலையும்
அம்பொற் பசும்பாளை தனையவிழக் குங்கமுதின்
அணிவளமும் மதகினாடுஞ்

சொருகுதழல் மகளிர்குட முலையசைய நுண்ணிடை
சமக்கின்ற பொறகுடத்தும்
சுடர்மணிப் பொற்றடந் தேரோடும் வீதியும்
சுரிமுகச் சங்கமுருந்

திருவழுதி நாடாள பரம்பத லீடாள
செங்கீரை யாடி யருளே
செல்வத் திருப்பேரை வல்லிககு மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே.

(2)

(2) முருகு - தேன் ; நடை வரம்பு - நடக்கின்ற வயல் வரப்புக்கள் ; முது குரம்பு - ஆற்றி
என்று பாசனக்கால்களுக்கு நீரைத் திருப்பும் அணை ; முடத்தாழை - வளைவுபொருந்திய
தாழை ; சுரிமுகம் - சுழிந்துள்ள முகம் - வலப்பக்கம் சுழிந்தது வலம்புரி எனவும் இடப்
பக்கம் சுழிந்தது இடம்புரி எனவும் பெயர் பெறும். இப்பாட்டினால் சங்கமுறும் நீர்வளத்தைக்
குறிக்கிறார். இங்ஙனமே, பாகம் 587-ஆம் பாட்டில் தூத்துக்குடிப்பற்றி வந்துள்ளது காண்க.
சொருகு குழல் - "முருகிற் திவந்த கழநீரும் முதிரா வினாருர் ஆருயிரும் திருநிச் சொருகும்
குழன்மடலீர்." (கலிங்கத்துப்பரணி) நோக்குக.

22

அறுகால் வரிச்சரும் படைகிடக் குங்குழல்
 அரக்கிமண் டோதரிகழுத்
 தழகுதா லிச்சரடு தரையில்லீழ்ப்பருந்
 தாடவெங் கழுகுமொய்ப்ப
 மறுகால் நெடுஞ்சிகர மாடமா ளீகையிடிய
 வலதுகண் கடைதுடிப்ப
 வாசல்தொறு நெய்தலம் பறைகொட்ட லெங்கையழல்
 மண்டிவான் முகடுதாவுக்
 குறுகாத வல்லசரர் செவியடைப் பக்கொழுங்
 குருதிவாய கொப்புளிப்பக்
 கொடியரா வணன்மகுட முடிசிதற வரிசிலை
 குழைத்துவெஞ் சமர்முகத்துச்
 சிறுதா னெலிக்கொண்டு விளையாடு மேகமே
 செங்கீரை யாடியருளே
 செல்வத் திருப்பேரை வல்லிக்கு மணவாள
 செங்கீரை யாடியருளே.

(3)

(3) கால் - அ-ஆறும் வேற்றுமையுருபு. அடைகிடத்தல் - தங்கியிருத்தல். மறுகால் - குற்றத்தை வெளியிட; லெங்கை - இலங்கை; குழைதது - வளைத்து; மேகம் - உவமவாகுபெயர்; பகைவரொடு போர் செய்யுந் தொழில்களில் நாண் ஒலித்தலாகிய தொழிலொன்றையே கூறிக் குறைவுபாடு விளக்கித், தாலிச்சரடு தரையில் வீழ்தல், பருந்து, கழுகு மொய்த்தல், மாளிகை இடிதல், வலதுகண் மகளிர்க்குத் துடித்தல், பறை கொட்டுதல், அழல் தாவுதல், செவியடைத்தல், குருதி கொப்புளித்தல் ஆகிய காரியங்களில் உயாவு தோன்றக் கூறினமையான தொழிற் குறை விசேடமாயிற்று.

23

இருகுழையு மணிசூதம் பையுமாட வெயில்விநிற்
 திலகுதுறு முறுவலாட
 இணைதிருக் கையினணி வளையாட மென்சூரும்
 பிசைபசுந் துளபமாடப்
 பொருவுமிரு சிலை நுதலின் வேர்வா டவேபொங்கு
 புழுதிதிரு மேனியாடப்
 புழுகொழுகு கரியகுழல் சரியவரை வடமும்நூ
 புரமுந் தயங்கியாட
 முருகுவிநி தருநறுங் கமலமதி முகவட்ட
 முழுநிலா வீசியாட
 முதியவா னவர்முனிவர் அமரர்கோன் *வரல்வளா
 முறை யொடுங் காணவந்தார்
 திருவரையின் மணியசைந் தாடக் குழைந்தினிது
 செங்கீரை யாடியருளே
 செல்வத் திருப்பேரை வல்லிக்கு மணவாள
 செங்கீரை யாடியருளே.

(4)

(4) சிலைநுதல் - உவமை; அரை - இடுப்பு; ஆட என்ற சொல் பலமுறை வந்து பொருளும் மாறுதலுடைய சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி.

- 24 சந்தன கதம்பப் படரகுங் குமழுலைத்
தையல்மர கதவல்லிசெஞ்
சடிலேசர் வாமத் திருப்பநான் மறைபரவு
சதுமுகப் பிரமன்நாவில்
- இந்துநுதல் வாணிசந் ததயிருப் பப்பணிந்
திருசரண் மலர்கூடுவார்
இதயதா மரைமலரும் நூற்றெண்மர் சிந்தையினும்
இசைபாடி வண்டுகிண்டக்
- கொந்தவிழ் நறுங்கமல மலரா சனக் கோயில்
குடியிருக் கும்பரிமளக்
கோமளக் கொடிவல்லி *மாமதுரை யாச்சியர்
குழைக்காதன் நாயகியெனுஞ்
- சிந்தூரப் பொடியொடும் வினையாடு மழகன்று
செங்கீரை யாடியருளே
செல்வத் திருப்பேரை வல்லிக்கு மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே.

(5)

(5) படரம் - உயரம் ; மரகதவல்லி - பச்சை நிறமுடைய கொடி போன்றவன். திருமாவின் தங்கையாதலால் பச்சை நிறங் கூறினர் “ பச்சைமாமலை போல்மேனி ” என்று ஆழ்வார் கூறுதல் காண்க. நீலம், கருமை, பச்சை முதலிய நிறங்களை அபேதமாகக் கூறுவது கவி மரபு. சடிலம் - சடை ; சடில+சர் - சடிலேசா - வடமொழிப் புணர்ச்சி, தூக்கசந்தி ; வாமம் - இடப்பக்கம் ; இநது - சந்திரன் ; கொந்து - இதழ்களின் தொகுதி ; சிந்தூரப்பிடி என இருப்பின் மழகன்று என்பதற்கு ஏற்கும். நாயகி எனும் பிடி என்றலே ஏற்புடைத்தாகும். மாமதுரை - சிறந்த வடமதுரை. ஈண்டு உமாதேவி சிவபெருமான் இடப்பக்கத்திலிருக்க, சரசுவதி பிரமன் நாவிலிருக்க, குழைக்காதன் நாயகியோ தலைநைப் பணிநது இரண்டு யாத தாமரைகளைச் சூடுகின்றவரது மனத் தாமரையிலும், திருப்பேரையில் வாழ்கின்ற நூற்றெண்மர் மனங்களினும், கமலமலரிலும் குடியிருப்பவன் என ஏற்றம் கூறினார்.

- 25 ஒள்ளொளி விரித்தசிறு கிண்கிணியின் நூபுரம்
உபையசர ணத்தினுட
ஒளிர்மணிப் பட்டாடை யாடவரை வடமாட
உச்சியின் மிலைச்சு பருதி
- நள்ளிடை வயங்குபொற் சூழியத் தொகையாட
நகுநிலா முறுவலாட
நவமணிச் சுட்டியொடு கட்டுப்பொற் பட்டமுங்
நன்னுதற் பொட்டுமாடத்
- துள்ளியெறி திரைமகர சலராசி படுசெழுஞ்
துய்யசெம் பவளமேனி
தொய்யக் குழைந்தாடு பண்டியுந் தொந்தியுந்
துணைநெடுங் குழையுமாடத்

தெள்ளமுத மணிவாயின் உன்னொழுதி வழியவே
செங்கீரை யாடியருளே
செல்வத் திருப்பேரை வல்லிக்கு மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே.

(6)

(6) உபையம் - இரண்டு ; அரை - இரேபு ; பருதி - சூரியபிறை, ஆகு பெயர் ; நள்ளிடை வயங்கு - இரவுக் காலத்தினும் விளங்கும் ; சூழியம் - உசரிக் கொண்டையுள் செருகும் ஓரணி ; சுட்டி - நுதலணியுளொன்று ; மகரம் - சுறுமீன ; தொய்ய - வருந்த ; துணை - இரண்டு ; பண்டி - வயிறு.

26 நிரையும் பசும்பொனணி *மாடகூ டமுநெற்றி
நிழனமணிச் சாளரத்து
நெடுநிலா முற்றத்து வாவிதொறு நீராடி
நிறைநறுந் தாதுபூசி
வருமந்த மாருதத் தினையமென் காலசைய
மாவிவிளங் குயில்கள்கூவ
மயிலாட வளிபாட வேனில்வேள் அரஈபுரி
வழுதிவள நாடுதழைய
விரையுந் தடம்புனற் பெருக்கா நெடுத்தேர்ட
வெழின்மயிற் றழைபீலிபும்
இணையிலா மணியுமா ரமும்யானே வெண்கோடும்
ஏற்றிஎற்றிச் சுருட்டித்
திரைவந்து கரைமோது பொருநையந் தண்ணறைவ
செங்கீரை யாடியருளே
செல்வத் திருப்பேரை வல்லிக்கு மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே.

(7)

(7) நிழல் மணி மாடகூடம் நெற்றிச் சாளரத்து - ஒளிவிடும் இரத்தினங்கள் பதித்த மெத்தைக் கட்டடங்களின் மேனிலை முகப்பிலுள்ள சன்னல் வழியே நுழைந்து ; நெடுநிலா முற்றத்து - சந்திரக் காந்தக்கல் பதித்த நிலவிற்பம் துயிக்கும் திறந்த மேன் மாடத்தில் ; வாவிதொறும் நீராடி - அம்முற்றத்தில் சந்திர காந்தக்கல் நிலவினால் உருகுவதனால் வாவி அங்கு உண்டென்றும் அவ்வாவியினிடை, தென்றல் காற்று சன்னல் வழியாகச் சென்று படியுதலை நீராடுகிறதென்றும் கூறினார், தற்குறிப்பேற்ற வணி வகையால். கால் - காற்று ; மா இளங்குயில்கள் - மாமரத்திலுள்ள இளமையான குயில்கள் ; அளி - வண்டு ; வேனில் வேள் - மன்மதன் ; முருகனுக்கும் வேள் என்ற பெயருண்டாதலால் வேறுபாடு காட்ட "வேனில் வேள்" என்றார். ஆரம் - சந்தனம் ; ஏற்றி - தாங்கி ; ஏற்றி - அடித்து ;

27 எத்திக்கும் வண்புகழ் தழைத்ததிரு வாய்ப்பாடி
இடையர்தம் குடில்கள்தோறும்
இடுகயிற் றுறியடுக் கியமணிக் கலசத்
திருக்குந் தயிர்க்கட்டிகண்
டொத்திக்கை யிடூரல் மிதித்தேறி யடிசுந்தி
ஒருதிவலை சிந்தாமலே
ஒன்பவள வாய்மடுத் துண்டிடுங் கள்வனென்
றுரலொடு கட்டியவர்கை

மத்திட் டடிப்பவிரு கண்பிசைந் தழுதரைநின்
மணிபொத்தி யாடிமறுகால்
வாயூறி யச்சுவை கனிந்தாய்ச்சி யாடைபட
வற்றக் கறந்து காய்ச்சுந்

திததித்த பாலுக்கு மிச்சித்து நின்றவா
செங்கீரை யாடியருளே
செல்வத் திருப்பேரை வல்லிக்கு மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே.

(8)

(8) மணிக்கலசம் - அமுகிய குடம்; ஓததினைகயிட்டு - செய்யப் பழகுதல இக்காலத்தில் நாடகம் நடத்தற்குமுன் ஓததினை யிடுதல காண்க; அடிருநதி - கீழே உட்காநது; மடுதது விழுங்கி; ஆடை - பாலின்மேல் படியும் ஏடு; பாலுக்கும் என்ற இறந்தது தழுவிய எச்சவும் மையால் தயிரை உணர்த்தினார். இடையா - குறிஞ்சி, மருதம் என்ற இருநிலத்திற் கிடைப் பட்ட முல்லை நிலத்தில் வசிப்பதால் இப்பெயர் காரணப் பெயராயிற்று. “தந்தம் உறியிலவர் வைத்த தயிர்பால வெண்ணெயெட்டாமல குந்தி உரலினமிசை யேறி கொடுங்கோவியர் முன் கூத்தாடி.....” என்றா பிறரும். “பொதத வுரலைக் கவிழ்த்து அதன்மேலேறி திததித்த பாலும் தடாவினில் வெண்ணெயும்....” என்ற ஆழ்வார் வாகும் நோகருக.

28 தாதவிழ் பசந்துளவ மாலையா டச்சிறிய
தமனியச் சட்டியாடத்
தருணமர கதவயிர வலையமா டப்பொன்
தடந்திருத் தோள்களாடக்

காதுமணி தருமகர குண்டலமு மாடக்
கவின்பொலியு மேனியாடக்
கதிர்முத்த வடமாட மதுரித்த செந்தமிழ்
கற்றவர்கள் கொண்டாடவே

வாதுபுரி கொடிய சேனாபதி யிராவணன்
மனவலிகள் திண்டாடநீள்
*வானத் ததிர்ந்துதுந் துமியாட மலர்மாந்
வானவர் பொழிந்தாடவோர்

சீதர முகுந்த பேராயிர முகந்தவா
செங்கீரை யாடியருளே
செல்வத் திருப்பேரை வல்லிக்கு மணவாள
செங்கீரை யாடியருளே.

(9)

(9) தமனியம் - பொன்; சீதரன் - இலக்குமியை மாபில் தரித்தவன்; உகந்தவன் - மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றவன்; துந்துமி - பேரினை;

29 அலைவளைக் குங்கருங் கடலும்வான் முகடுதொடும்
அம்பொற் கொடிக்குழா மொய்த்
தாதவன் பொற்றடந் தேர்தடுக் குஞ்செம்பொ
னணிமாட கூடங்களும்

நிலைவளைக் கும்புக நிலங்கா புரத்திறைவ
நெடியரா வணன் மகுடமும்
நீலிதா டகைமார்பு *மாரீச னொடுகரனும்
நெட்டேர வதிகாயனுங்

கொலைவளைக் குங்கும்ப கன்னனும் நிகும்பனும்
குறுகாத வல்லசரரும்
கொடியவா லியுமரா மரமேழு முருவக்
குழைத்துவடி வாளிதொடவெஞ்

சிலைவளைக் குந்திருக் கைத்தா மரைக்கொண்டல்
செங்கீரை யாடியருளே
செல்வத் திருப்பேரை வல்லிக்கு மணவாள்
செங்கீரை யாடியருளே.

(10)

(10) மாளிகைகளில் கட்டிய கொடிகள் சூரியன் தேரைத்தடுக்கின்ற அத்தகையுயரமான மாடக்கூடங்கள் என்க. நிலிதாடகை - பழையனார் வணிகன கதையில் வந்துள்ள நிலியை யொத்துப் பாசாங்கு செய்யும் தாடகை; கருநிறமுள்ள தாடகை என்னலுமாம். நிலி - இகரவிசுதி வினைமுதற்பொருளை யுணர்த்தியது. நிலம் - நில எனக் கடைகுறைந்தது. கைத் தாமரை - உருவகம்; நெட்டேரம் - நீண்டஉரம் (பலம்); உரம் - ஊரம் என நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. நிகும்பன்—கும்பகனனன் குமாரன், இராவணனுக்கு அம்மான் எனலுமாம்.

தாலப் பருவம்

30 கயங்கொண் டலம்பித் திரையெறியுங்
கடல்குழு மூலக முழுவதும் வெண்
கவிகை நிழற்கீழினிதடக்கிக்
†கருணை புரிய நாடொறுநின்
றியங்குஞ் சரங்க ளீனத்தையுமற்
றெல்லா வுயிருந் தன்னுயிர்போல்
இரங்கிக் காக்கு மரசர்பிரான்
என்ற சரத பெருமானு
முயங்கும் ‡பிராட்டி மூவர்க்குள்
முதன்மைத் தலைவி யாம் சிமிழ்ப்போர்
முற்ற முலைக்கோ சலைவயிற்றின
முனைத்து மடிமேற் கிடந்துதனி
வயங்குங் கிரண மரகதமா
மணியே தாலோ தாலேலோ
மகரக் குழையே யென்னிருகண்
மணியே தாலோ தாலேலோ.

(1)

(1) கயம் - ஆழம்; அரசர்பிரான் என் தசரத பெருமானும் எனப் பிரிக்க; சிமிழ் - செப்பு; முனைத்து - தோன்றி; தனி - ஒப்பற்று; வயங்கும் - விளங்கும்; சரங்கள்—இயங்கும் பொருள்கள்.

பிரதிபாடம்—*மாரீச னும்பார்.

பிரதிபாடம்—†கருணை யிரிந்து.

‡ பிராட்டி மாரீசுவரவர்க்குள் முதன்மைத் தலைவியெனு முற்ற.

31

பண்ணூர் மதுரம் பழுத்தொழுகிப்
பாகூற் றிருந்து கணிந்தமொழிப்
பவளத் திருவாய் மணிமுறுவல்
பங்கே ருக்குங் குமச்சவட்டுப்

பெண்ணு ரமுதத் திருமடந்தை
பிரியா மருமத் தினிதிருக்கும்
பெயரா யிரம்பெற் றுடையதிருப்
பேரைப் பிரானே முறுக்கவிழுந்

தண்ணூர் துவளப் புபசயில
தாமோ தரசீ தரமுகுந்த
தமரக் கடலில் புனல்முகந்து
தழைக்குங் கமஞ்சூற் கார்மேக

வண்ணு வுலகன் றளந்தநெடு
மாலே தாலோ தாலேலோ
மகரக் குழையே நூற்றெண்மர்
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ.

(2)

(2) பாகு+ஊற்றிருந்து - பாகூற்றிருந்து, பாகு - வெல்லப்பாகு ; ஊற்றிருந்து - சுரந்து ; மருமம் - மார்பு ; தாம+உதரன் - தாமோதரன் - குணசந்தி பெற்ற வடமொழித் தொடர் தாமம் - கயிறு ; உதரன் - வயிற்றையுடையவன் ; யசோதை கயிறறினால் உரலொடிறுக்கிய வயிற்றை யுடையவன் என்று பொருள். தமரம் - ஒலி ; கமம் சூல்- நிறைந்த கருப்பம் ; பெயராயிரம் பெற்றுடைய....” பேராயிரத்தான் குழல்வாராய் அககாக்காய்-என்ற ஆழ்வார் வாக்கு நோக்குக.

32

முளைக்குந் தவளக் கற்றைநிலா
முழுவெண் டிங்கட் டிருவதன
முற்ற முலைக்கோட் டரமகளிர்
முதுபெய ராயத் தவர் *மருங்கிற்

றிளைக்குங் கொடிபோற் கொடிநூடங்க
வெழின்மா மணிச்சூ ளிகை முகட்டின்
இணக்கும் பசிய மரகதங்கான்
றெறிக்கும் கிரணக் கொழுந்தோடிக்

கிளைக்குந் துணர்க்கற் பகச்சாலைக
கிடையே தழைய வாகாச
கங்கைக் கரையிற் பசும்புல்லெனக்
கிட்டிச் சுரபி மணிநாவால்

வளைக்கும் பசம்புற் றலங்களமலி
வளஞ்சேர் நாடா தாலேலோ
மகரக் குழையே நூற்றெண்மர்
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ.

(3)

* பிரதிபாடம்—மருங் குற்

(3) தவஸம் - வெண்மை ; நிறங்கள் நிரவதனம் - சந்திரன் போன்ற முகம் ; மருங்கில் திளைக்கும் கொடிபோல் கொடி - இடையையப்போன்று அசையும் கொடி, அக்கொடிபோன்றுள்ள புற்கொடி ; சந்தான உவமை ; முகடு, சூளிகையின் உச்சியிலுள்ள தலையணி வகை போன்று ; இணக்கும் - பொருந்தும் ; கான்று - உமிழ்ந்து (வெளியிட்டு) ; துணர்பூந் கொத்து ; சுரபி - காமதேனு ; இப்பாட்டில் புலவனம் பற்றிக் கூறப்பட்டுளது காண்க.

33 இடிக்குங் கடுஞ்சொற கொடும்பாவி
இழைக்குந் தறுகட் கஞ்சன்விடுத்
திடுகோக் கன்றிறின் புகர்முகத்தின்
எந்தும் பிறைக்கிம் புரிமருப்பை
ஒடிக்கும் தடக்கைச் செழும்புயலே
யுணர்வுக் குணர்வே யென்னுயிரே
ஒழியாப் பிறவிக் கடல்சுவற்றி
யுயர்வீ டளிக்கும் பெருமானே
முடிக்கும் பசுந்தண் துழாய்மாலை
முடிக்கும் குழக வானவர்க்கும்
முதுநான் மறைக்கு மெட்டாத
மூலப் பொருளே பாகுபெற
வடிக்குந் தமிழ்த்தென் திருப்பேரை
மாலே தாலோ தாலேலோ
மகரக் குழையே நூற்றெண்மர்
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ

(4)

(4) தறுகண் - கொடுமை ; கோக்களிறு - பட்டத்துயானை (குவலயாபீடம்) ; புகர்முகம் • ஒளிவாய்ந்த படாமணிந்த முகம் ; பிறைக்கிம்புரி - மருப்பு பிறைச் சந்திரனொத்த ; பூண் கட்டிய தந்தம் ; சுவற்றி - வற்றச் செய்து ; முடிக்கும் இரண்டில் முன்னது தலை டுச்சியையும் பின்னது அணியையும் காட்டியது. குமகன் அழகையுடையன ; பாகுபெற - வெல்லப்பாகு போன்று இனிப்புப் பெற ஒழியாப்.....பெருமானே - 'பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவனடி சேராதார்' என்ற குறளை நோக்குக.

34 கருது சமய மோராறுங்
கணிக்கும் பொருளே யுவட்டெறியுங்
கருணைக் கடலே செழுங்கடலக்
கண்ணு கண்ணின் உள்மணியே
*திருகு சினவா ளவுணர்படச்
சிலைக்கால் வளைத்துப் போர்முகத்துச்
செல்லும் புயலே யுறியில் வெண்ணெய்
திருடும் குழகா பேய்மூலைப்பால்
பருகும் பவளக் கனி வாயா
பசுந்தார்த் துளவ மணிமுருந்தா
பங்கே ருகச்செஞ் சரணநெடும்
படப்பாந் தளின்மேல் நடித்துநெட்டை

மருதந் தவழ்ந்து சகடுதைந்த
மாலே தாலோ தாலேலோ
மகரக் குழையே நூற்றெண்மர்
வாழ்வே தாலே தாலேலோ.

(5)

(5) சமயம் ஓர் ஆறு - சைவம், வைணவம், சாக்தம், செளரம், காணபத்தியம், கௌமாரம், என்பன உவட்டெறிதல் - பெருககெடுத்து அலை வீசுதல் ; திருகு சினம் - மாறுபாடு செய்யும் கோபம். பட - அழிய ; பாந்தள - பாம்பு (காளிங்கன்) மருதம் - தோட்டத்தில் குபேரன் சாபத்தினால் தோன்றிய நளகூபரன், மணிகிரீவன ஆகிய இரு மருத மரங்கள் ; சகடு - சகடாகூரன் மாயமாய் எடுத்தவந்த சக்கர வடிவம்.

35 சொல்லற் கரிய கிரணநெடுஞ்
சுடராழியினூற் கதிமறைத்த
சுருதிப் பொருளே குருகூரன்
சொற்பா வமிர்தங் கனிந்த செவிச்

செல்வக் குழகா பாட்டயர்ந்து
சிறைவண் டலம்பிக் கண்படுக்குஞ்
செழுந்தார்த் துளவ மணங்கமழுந்
சிகரப் புயபூ தரமுகுந்த

வல்லிக் கமலப் பொகுட்டுமட
வனஞ்சேர் வழித் திருநாடா
வடிவைத் தொழுநூ வுலகமுமன்
றளக்கும் புயலே சேறுடைக்கும்

மள்ளல் பழனத் திருப்பேரை
மாலே தாலோ தாலேலோ
மகரக் குழையே நூற்றெண்மர்
வாழ்வே தாலே தாலேலோ.

(6)

(6) சொல்லற்கரிய.....பொருளே- முன்னைய பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 129-ம் பாட்டு உரை பார்க்க. குருகூரன் - நமமாழ்வார் ; புயபூதரம் - உருவகம். அடிவைத் தொரு.....புயலே - முன் பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்து. 189-ம் பாட்டு உரை பார்க்க. மள்ளல்பழனம் - வளமிக்க கழனிகள்.

36 இடையிற் றொடியக் கனத்தடிகொண
டிளகித் ததும்பிப் பணைத்திறுமாந்
தேந்நுங் களபப் புள்கமுலை
யிலவத் துவர்வா யம்புயம்பொன்

பெடையைத் தழுவி யனுதினமும்
பிரியா திருக்குந் திருமாற்பா
பெருவா ருதிசூழ்நிலவையைப்
பெண்ணுக் கிணங்கும் புயசுயிலா

படைபிற் சுமந்த கொழுநுழைந்த
 பழனக் கொழுஞ்சேற் றினில்வரம்பிற்
 பாகு படுநெட் டிலைக்கரும்பிற்
 பசும்பூங் காவில மணலினில்வாய்
 மடையிற் பணிலந் தவழ்பேரை
 மாலே தாலோ தாலேலோ
 மகரக் குழையே நூற்றெண்மர்
 வாழ்வே தாலோ தாலேலோ. (7)

(7) அடிகொணடு - பரந்து ; களப்புகளம் மூலை - கலவைச் சாந்து பூசிய மகிழ்ச்சி கொண்டுள்ள மூலை ; இலவதததுவாவாய்—இலவமபஞ்சு போன்ற மிருதுத் தன்மையுடைய உதடுகளையுடைய பவளம் போன்ற வாய் ; அம்புயம் பொன்பெடை - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியாகிய பெண் ; வாருதி - கடல் ; நிலவிலையப் பெண் - பூமிதேவி ; கொழு - கலப்பையில் கட்டியிருக்கும் இரும்பு, இதனைக் [கார] எனப். பணிலம் - சங்கு ; சங்குகளின் சிறப்பை 21-ம் பாட்டினுறையில்காண்க.

37 அடியாற் பிறவிக் கடல்சுவற்றி
 அழியாப் பரம பதங்கொடுக்கும்
 ஆழிப் புயலே பணமகுடத்
 தடல்வா ளரவின் கண்பிதுங்க
 நடையா நிற்கும் ஒருகுழக
 நாரா யணசீ தரமுகுந்த
 நண்ணும் புலவன் கணிகண்ணன்
 பின்பாய்ச் சுருட்டிச் சொற்றமிழ்க்குப்
 படிமேல் நடக்கும் இருசரண
 பங்கே ருகவன் றனல் கொழுந்தப்
 பரவைக் கொருகாய் கணைதொடுத்துப்
 பாரப் புயபூ தரத்திலங்கும்
 * வடியார் திகிரிப் படைசுமந்த
 மாலே தாலோ தாலேலோ
 மகரக் குழையே நூற்றெண்மர்
 வாழ்வே தாலோ தாலேலோ. (8)

(8) ஆழி - சக்கரம் ; பணமகுட.....குழக - காளிங்கன் மேல் கண்ணன் நடித்த வரலாற்றை நோக்குக. நண்ணுமபுலவன்.....இரு சரண ..—முன்னைய பிள்ளைத் தமிழக் கொத்து 593-ம் பாட்டின் குறிப்பு நோக்குக. பங்கேருக இரு சரண என மாற்றுக. அன்று அனல்....மாலே - முன்னைய பிள்ளைத் தமிழ் கொத்து 198-வது பாட்டின் உரையில் காண்க. கொழுந்த - சுவாலிக்க ; காய்கணை - அகங்கிக் கணை ; வடி ஆர் - கூர்மை பொருந்திய.

38 கருணை பெருகி யுவட்டெறியும்
 டிகற்ற நிரையின் பின்னடந்து
 கானந் தழைப்பத் துணைக்கமலக்
 கழற்கால் பின்னிக் கன்றேருகுன்

றுருகும் படிவேய்ங் குழல்வாய்வைத்
 தூதும்புயலே சுவடியவர்தம்
 ஒழியாப் பிறவித் துயரகற்றி
 உள்ளத் திருக்குந் திருக்கறுத்து
 நிருதர் குலமும் வேரறுத்த
 நிமலா சமரா நிருந்திகிரி
 நீலக் குழகா மணநாற
 நிறைக்கும் பசுநதண் டோய்முகுந்த

வருணன் பரவும் இருசரண
 மாலே தாலோ தாலேலோ
 மகரக் குழையே தூற்றெண்மர்
 வாழ்வே தாலோ தாலேலோ

(9)

(9) கன்று + ஆ- கன்றோடு கூடிய பசு ; திருக்கு - மாறுபாடு.

39 விடவா ளரவக் கயிறுசுற்றி
 வெற்பிற் பிணித்து விசித்திறுக்கி
 விரிதெண் டிரைநீர்க் கடன்முகட்டின்
 விண்ணோ ரமுதங் கடைந்தவந்நாள்
 அடருங் கிரணக் கவுத்துவமும்
 அருளுந் திருவுந் தடமார்புக்
 கமைத்துத் திருப்பா லாழியினும்
 அரங்கத் தினுங்கண் டுயில்பெரும

குடவால் வளைசூ லுளைந் நுசெந்தேன்
 கொழிக்கும் பொலன்ற மரைப்பொருட்டின்
 குளிரமுத் துயிர்ப்பக் கருவென்னக்
 கொணர்ந்தஞ் சிறைய விளம்பேட்டு
 மடநா ரைகள்கண் டடைசெறிக்கும்
 வளஞ்சேர் நாடா தாலேலோ
 மகரக் குழையே தூற்றெண்மர்
 வாழ்வே தாலோ தாலேலோ

(10)

(10) அரவம் - வாசகி எனும் பாம்பு ; வெற்பு - மந்தர மலை ; கவுத்துவம் -
 கௌஸ்தப ரத்தினம் ; திரு - இலக்குமி ; குடவால் வளைசூல உளைநது - குடம் போன்ற
 வெண்மையான சங்குகள் கருபு வேதனைப்பட்டு ; அடை செறிக்கும் - அடைகாததலைச
 செய்யும் - குடவால்.....வளஞ்சேர் நாடா ..—முனையை பிள்ளைத் தமிழகக்கொத்து
 166-ம் பாட்டின குறிப்பிலும் இங்ஙனமே உளது காண்க.

சப்பாணிப் பருவம்

40 அரமகளிர் தங்கழுத் தணியும்நாண் கழலாமல்
 ஐந்தரு வடிக்கெடாமல்
 அயிரா பதப்பெரும் பகடொளித் தோடிநீள்
 அலைகடற் புக்கிடாமல்

திரளவடி கொண்டதென் ளமுதமது கொள்ளைபோய்த்
தேவர்கள் நடுக்குறாமல்
தெய்வேந்திர னுக்கரசு மகுடபங்கம் வந்து
சிறைச்சாலை * யுட்படாமற்

கரஞூடணை திரி சிராநிகும் பன்கும்ப
கன்னன்இந் திரசெயித்துக்
கலங்காத ராவணன் மடியலங்காபுரங்
கனல் கொழுந் தபபெருவிரல்

சரட்பூட் டிச்சிலைக் கடைக்குழைக் குங்கொண்டக்
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தனச் சோலைசெறி தென்திருப் பேரைமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே

(1)

(1) ஐந்தரு - கற்பகம், பரிசாதம், சந்தானம், அரிசந்தானம், மந்தாரம்; அடி - ஆதி; பகடு - யானை; திரிசிரா - விரவசலிறகுக் காலையிடத் துதித்த குமரன். இவன் சூரப்பணையால் தூண்டப்பட்டு இராமபிரானிடம் யுத்தத்திற்கு வந்து இரண்டு தலையிழந்த பிறகு ஒரு ரெதனுடன் மாயத்தால் யுத்தஞ் செய்திறந்தவன். மற்றும் திரிசிரா என்ற இராவணன் குமாரனையும் கூறலாம். இவன் அனுமனால் கொல்லப்பட்டவன். சரடு - நான்; கடைக்குழைக்கும்—நுனி வளையுமாறு செய்யும்.

41 அமரர்கின் னரர்முனிவர் கிம்புருட ரும்பரவும்
அயிராபதப் பாகனும்
அம்பாத் திடையுலவு கங்கைப் பெரும்பரவை
அலையெறிய விட்டசடிலத்
துமையையொரு பங்குடைக் கடவுளுந் தொழுதுளம்
உவப்பவம ராடுசுடர்வேல்
ஊறுபடு நயனப் படரகுங் குமமுலைக்
கொல்குமொரு நுண்மருங்குந்
குமுதவாய் மடமங்கை தேவகிக் குள்ளங்
குழைந்துகண் களிகூரவே
கோசலைக் கினியகைக் கோமளக் குழவியே
கோதிலா மழைவள்ளலே
தமரவரி வண்டடை கிடந்தமுள ரிக்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தனச் சோலைசெறி தென்திருப் பேரைமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே

(2)

(2) கிணைர் - மனிதவுடலும் குதிரை முகமுடையவரும் யாழிசை வல்லவருமான ஒரு சார் தேவ சாதியார் கிம்புருடர் - பதினெண் கணத்தின ஒருவராய் மானூட முகமும் படைத்த தேவ சாதியார். அயிராபதப்பாகன் - இந்திரன்; அம்பரம் - ஆகாசம்; பரவை - கடல்; சடிலம் - சடை அமர் ஆடு சுடர்வேல் ஊறுபடுநயனம் -

சண்டையிடுதற்கமைந்த சடரும் வேலையே துன்பப்படுத்துகின்ற கண்கள் ; படிசூங்குமு முலை - செஞ் சாந்து பூசிய முலை ; படிசும் - சந்தனம் எனவும் கொள்ளலாம் நயனமும், முலையும் மருங்கிலும் வாயுமுடைய மடமங்கையெனப் பொருளகொண்டு உம்மைத் தொகையாகுகு ; தமர வரி வண்டு - இசைக்கின்ற வரிகளையுடைய வண்டுகள்.

42 வேதங்க ளோடைந்து பூதங்க ளுமயன்
விதிக்கின்ற பல்லுயிர்களும்
மிக்கவைம் பொறிகளு மெட்டெழுத் துநின்று
விளையாடு மொரு குழவியே

ஏதங் களைந்தடியர் இருவினை தணந்துபேர்
இன்பத் திருத்துமொளியே
இலகுகுடர் வேல்விழி துரோபதை தனைச்சிறிதும்
எண்ணுது துகிலுரிதரும்

போதந்த வேளைவந் துதவுசீ தரதுழாய்ப்
பூதரப் புயமுகுந்த
பொருவரிய வண்டகோ ளைமுகடு கீறியப்
பொன்னுலகின் மேவிபாரி

சாதங் கொணர்ந்தருள பின்னைக் களித்தவன்
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தனச் சோலைசெறி தென்திருப் பேரைமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே

(3)

(3) அயன - பிரமன ; எட்டெழுத்து - ஓம் நாராயணு நம .. என்ற அஷ்டாசுக்ர மந்திரம் ; தணந்து - நீங்கி ; பூதரம் - மலை ; கோளகை - உருண்டை வடிவம் .. பின்னை, நப்பினை - கண்ணை தேவியருள் ஒருத்தியானதால் கணவனுடைய பொருள் பற்றிக் கூறினாரெனலாம். சத்தியபாமைக்காக கொணர்ந்ததை ஓற்றுமை பற்றி பின்னைக் கெளரூ ரெனலுமாம்.

43 அடங்காத வெழுபது வெள்ளஞ்சே னையுங்கை
அமைக்கும் படைத்தலைவரும்
அனுமன்முத லாயசக் கிரீபனுஞ் சென்றுகடல்
அனைகட் டிலங்காபுரந்

தொடர்ந்தேறி யொருகிலைக் கடைகுழைத் தடுகலினை
துரந்திரா வணனை மகுடந்
துகள்படுத் திச்சனகி சிறைபீட்ட தண்ணந்
துழாய்க்காள மேகங்கொடு

விடந்தாவு பஃறலைக் கச்செவி கிடந்தாட
விரிதிரைக் கங்கையாட
வேணியா டக்காளி தன்னுடன் வாதாடும்
வெள்ளிப் பொருப்பனன்பாற

தடந்தாரு வேரோடு புறந்தாள் கொணர்ந்தமால்
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தனச் சோலைசெறி தென்திருப் பேரைமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(4)

(4) லிடம் தாவு பல தலைக் கட்செவி-விஷம்பரந்திருக்கின்ற பல தலைகனையுடைய பாம்பு. கண்ணையே செவியாக உடையதென்று காரணப் பொருளபடும். வேணி - சடை ; வெள்ளிப் பொருப்பன், சிவபிரான் ; தடதாரு - பெரிய பாரிசாதமரம் ; கண்ணைச் சத்ய பாமை பொருட்டு பாரிசாதத்தை வேரோடு கொணர்ந்த போது இந்திரனும் மற்ற திக்குப் பாலகங்களும் எதிராகக் அவர்களை வென்றார். அஷ்ட திக்குப் பாலகரில் சிவபிரானும் ஒரு வரானதால் அவரை மட்டும் சிறப்பித்தார் ஆசிரியர். இதனை “வயினதேயன் மேல் பாரிசாதத்தினை வைத்துப் எயில் எரித்தவன் பெருவிட எங்கனம் வளைந்தார்” என்று வரதராஜ அய்யங்கார் அருளிய பாகவதத்தில் காண்க.

44 மண்ணுதிரை யெறிமகா சலராசி யேழுநெடு
வரையேழு மகிலமேழும்
வானகமு முயர்திசையும் வயிறடங் கப்புவுள
வாய்மடுத் துங்கரந்துமுன்

உண்டுமிழு நீல்நிறக் குழவிநெடு வாலிமார்
புருவவொரு சரம் விடுக்கும்
ஒண்டிறற் செங்கைத் தடங்குரிசில் வேதாந்த
உபநிடத ஞானதீபம்

புண்டரிக மலர்முகை முறுக்குடையு மோடையிற்
புக்கிடங்க ர்க்குவெருவிப்
போராணை மூண்மென் றோதாமுன் ஓடியொரு
புள்ளரசு மீதுவருபைந்

தண்டுழாய் புனைகொண்டல் அண்டர்நா யகளினிது
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தனச் சோலைசெறி தென் திருப் பேரைமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(5)

(5) மகாசலராசி எழு—எழு சமுத்திரங்கள் ; கரந்து மறைத்து ; இடங்கர்—முதலை ; குழவி வாலி மார்பு உருவ சரம் விடுக்கும் என்பதில் சாதிக் குறை விசேட வணி அமைந் திருத்தல் காண்க. யுகப் பிரளய காலத்தில் திருமால் உலகங்களை யெல்லாம்முண்டு ஆலிலையில் பாற்கடலுக்குத் தே யோக நித்திரை செய்வார். பிரளயம் குறைந்த பின்பு பிரமனை ஏற்படுத்திச் சிருட்டிப்பார். இவ்வரலாற்றையே முதலிற் கூறிய வடிகள் காட்டின.

45 வண்ணந் தழைந்தகட லுலகமுழு தும்பரதன்
மணிமுடி கவிப்பநீவெவ்
வனமே செனுஞ்சிறிய தாய்சொற் றலைக்கொண்டு
மணிநெடுஞ் சீரை சுற்றிப்

பெண்ணென்ற சீதையொடு மிளையவன் றன்னொடும்
பெருங்கா னகம் புகுந்த
பெம்மான் நறுந்துளவ மாலிகா பரணன் முது
பேரின்ப வீடளிக்குங்

கண்ணன் சிலைக்கடை குழைத்திலங் காபுரங்
கட்டழிக் குந்தேவர்கோன
கருணைப் பெருக்காறு உவட்டெடுத்த தலைமண்டு
காளமே கந்துளிபடுந்

தண்ணந் தடந்திரைப் பொருநையந் துறைவனொரு
சப்பாணி கொட்டியருளே.
சந்தனச் சோலைசெறி தென்திருப் பேரேமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே

(6)

(6) சீரை—மரவுரி ; சிறியதாய்—கைகேயி. மாலிகா ஆப்ரணன்—திர்க்க சந்தி பெற்ற
வட மொழித்தொடர் ; மாலிகா—மாலே.

46 உடுக்குந் திரைக்கருங் கடலாடை நிலவிலையம்
உதரத்தி னுள்ளடக்கும்
ஓரு சிறிய குறளரு வமைந்தநெடு நேமிமால்
உபையசர னூரவிந்தத்

தெடுக்கும் பணிக்குறுந் திவலைபடு மலரிட்
டிறைஞ்சிவரு ணன் பரவுவோன
இசைபாடி யொருகோடி யறுகால் துதைந்தாரும்
ஈர்த்துழாய்ப் படலைமாயன்

மடுக்குங் கொழுஞ்சுடர்ப் பருதிவா னவனுதைய
வரைபசும் புரவிமுட்டி
வருமணிப் பொற்றடந் தேரின்னுக் கிடுஞ்சித்திர
வட்டாழி யெட்டிமுட்டித்

தடுக்கும் பொலன் புரிசை சூழ் வழுதி நாடனொரு
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தனச் சோலைசெறி தென்திருப் பேரேமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(7)

(7) 'நீவெவ்வனம் எகு ' எனும் சிறியதாய்—ஆதிருழ் பூழி வெங்
கானம் நண்ணி "என்ற கம்ப ராமாயணப் பாட்டை நோக்க.

47 மானவே லரசர் தொழு மிதிலா புரிச்சனகன்
மாதேவி மணிமுன்கைமேல்
வைத்துமுத் தாரும் பசங்கிளி யெனத்தூய
மஞ்சனஞ் செய்து செம்பொன்

மேனிமுழு வது நலுங் கிடுசெய்து கொங்கைக்கு
 மென்களப மொளியப்பி
 விரைநிறுந் தார்முழலின மீதணிந் தஞ்சனம்
 விளங்குக் கடைபின்னெழுதிக
 கூனிளம் பிறைநுதற் கத்தூரி தீட்டிநற்
 குளிர்மணிச் சடிகை நாற்றிக்
 கோயவளை திருத்திமணி மேகலை மருங்கினிற்
 கொயது கொய் தினி னுடுக்குஞ்
 சானகி பெருங்காம வெள்ளத் திளைத்தவன்
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சந்தனச் சோலை செறி தென்திருப் பேரைமுகில்
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(8)

(8) நிலத்திற்குக் கலை ஆடையெனல் கவி மரபு. “நீராருங் கடலுடுத்த நில மடந்
 தைக்கு” எனும் மனோனமணி வாழத்திணை நோக்குக உதரம்—வயிறு ; குறஞரு—
 வாமன வடிவம் ; படலை—மலை ; மடுக்கும்—(உலக முழுவதும்) நிறைக்கும் ; பருதி
 வானவன, இருபெய ரொட்டுப் பண்புத் தொகை. உயர்ந்த பொனமயமான புரிசை (மதிலு)
 சூரியன தேரின சக்கரத்தை எட்டிப் பிடித்துத் தாக்கித் தடுத்தன எடைதினால் உயாவு
 நவிறச்சியணி தோன்றக் கூறி யுள்ளமை காண்க. மான—பெருமை வாய்ந்த ; சனகன்
 மாதேவி—சனகன் மனைவி — முததாரும் — முததமிடும். மஞ்சனம் செயது—நீராட்டி ;
 குழலின் மீது விரைநிறுந்தாரா அணிநது என்க ; தார்—மலை ; அஞ்சனம்—மை
 கூன—வளைந்த ; கத்தூரி—கத்தூரிப்பொட்டு ; சடிகை நாற்றி—நெற்றிச் சட்டியெனு
 மாபரணத்தைத் தொங்கச்செய்து.

கக்கக் கொழுங்குருதி நரிபிடுங் கத்தசை
 கவர்ந்துயிர் குடிப்ப மறலி
 கருநிறத் தாடகையை வதைபடுத் தச்சிலைக்
 கடைகுழைத் *தடுகணை தொடுந்
 தொக்கிற் பெருந்தவக கவுசிகன் வேள்வியுஞ்
 சுருதி நூல் முறைமுடித்துச்
 சொல்லரிய மிதுலா புரிச்சனகன் விற்கண்ட
 துண்டப் படுத்து மெங்கோன்
 செக்கச் சிவக்குங் கொழும்பவள வார்கதிர்ச்
 செஞ்சடா டவிமணிமுடிச்
 சிவசங்க ரக்கடவுள் கண்கள்கனி கூரச்
 சிறந்தருள் புரிந்து சங்கு
 சக்கரத் துணைச்செங்கை யொக்கச் சிவப்பவொரு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சந்தனச் சோலைசெறி தென்திருப் பேரைமுகில்
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(9)

(9) மறலி உயிர் கவர்ந்து குடிப்ப என்க. தொக்கு இல்—பற்றில்லாத ; சடர்—அடவி—
 உருவகம்.

* பிரதி பாடம்—தடுகணைதொடுத்.

49

படநடுங் கக்கண் பிதுங்கப் பணுமுடிப்
பஃறலைக் கட்செவியின்மேற்
பவுரிமுறு கித்திருகி நடனஞ் செயுஞ்சரண
பங்கேருகக் குழகன்வெவ்

விடரகற் றிச்சென்ன வலையறுத் துத்தொண்டர்
ஈடேறி * வீடு குடிபுக்
கெக்கால முமர சிருப்பக் கடைக்கேணுக்
கின்னருள் புரிந்த நெடுமால்

மடமயிற் சாயற் பசங்கிள்ளை யங்குதலை
மணிவல்லி தூயவல்லி
வளருந் திருப்பேரை வல்லிகுங் குமமிறுக
மதச்சந்த னப்பாளிதத்

தடமுலைச் சவடுபொரு துமுதமணி மார்ப ஹொரு
சப்பாணி கொட்டியருள்ள
சந்தனச் சோலைசெறி தென்திருப் பேரைமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(10)

(10) கட்செவி—ஈண்டு காவிற்கண் என்ற பாம்பு; பவுரி—மண்டலமாயாடும் கூத்து வகை; முறுகித் திருகி—விரைந்து முறுககி நெடுமால் கடைக்கண நோக்கின அருவினால தொண்டர் துன்பம் நீங்குவதோடு பிறவியும் நீங்கி வீடுபேறறையடைந்து எக்காலமும் தலைமை பெறுகிறார்கள என இரண்டாமடிக்குப் பொருள் காண்க. பசங்கிள்ளை அங்குதலை—மணிவல்லி கிளிபோன்ற மழலைச்சொல் கூறும் அழகிய வல்லிக்கொடி யொத்தவன். வல்லி உவம வாக்குபெயர். குங்குமம் இரக என்க. மதம்—மானமதம் (கலதூரி); பாளிதம்—குதம்பு.

முத்தப் பருவம்

50

சொற்ற நான் மறைபுக் கிருக்குமிட மாதலால்
சரிசங் கிடம் புரிவதால்
துய்ய மலர் மானிகைச் செல்விபே ரமுதந்
துளிக்கு மென் றின்புறுதலான்

மற்றுலகின் வாழ்பல் லுயிர்க்கிரங் குஞ் சத்திய
வாய்மைகுடி கொண்டுறைதலால்
மங்கலப் புனிதமாஞ் சகலமுந் திருவுள
மகிழ்ந்திரங் கிச்சிறிதுநீ

முற்றுறு மதியொடே அறுகெருக் கும்நரு
மொய்க்குஞ் செழுங்கொன்றையும்
மூரித் திரைப்பாய் சுருட்டித் தருங்கங்கை
முதுநீரும் விரவு சோதித்

கற்றைவார் சடைமுடிச் சிவனுமய னுந்தொழுக

கனிவாயின முததமருளே

காவு சூழ் தென்பேரை யாழிநீர் வண்ணநின்

கனிவாயின் முத்தமருளே.

(1)

(1) நான் மறை—இருக, யசா, சாமம், அதாவணம் என்ற வேதங்கள் ; துய்ய மலர் மாளிகைச் செலவி—திருமகன் ; சத்தியவாய்மை—ஒரு பொருட் பன்மொழி ; முறறுரு மதி—பிறைச் சந்திரன் ; நரு—வாசனை ; மூரி—பெரிய ; “முறறுரு சடை முடி” வரை சிவனுக்கடைமொழி ; வேதங்கள் தங்குவதால், சங்கினை இடப்பக்கம் கொள்வதால், திருமகனின் அதராமாதம் துளிகடும் என்று நினைப்பதால் வாய்மை குடிக்கொண்டிருப்பதால் சிறிது நீ கனியின் முததம் அருள் என்று பொருள் கொள்க. ஆழி நீர்வண்ணன் கடல் நீர் ஒத்த நிறமுடையவன் (நீலவண்ணன்).

51

தழைமடற் பச்சைப் பசும்பூக மணீமிடறு

தனையவிழ்க் கும்பானைவாய்த்

தருமுத்த மும்பச் செனக்கிரண *முட்குமுது

தாற்றிளங் கதலிவாழை

யுழைமுத்து முடலிழுக் குண்டுரியு மென்கரும்

பொளிர்புத்து மாலைவாயிட்

ருடனெருக் கும்பொழுது கணுவினில் வெடித்துதிரும்

உம்பர்வான் முகடுதாங்க

மழைமுத்த முந்துளி படும்போது செவ்வுக்கு

வாராது வடிவுதகரும்

வளர்புண்ட ரீகப் பொருட்டுமுத் தஞ்சிறைய .

வண்டுகால் கொடுதுவைக்கும் .

கழைமுத்த முங்கதிர் வெதுப்புண்டு நீறுமொரு

கதிர்முத்து நிகரல்லவே

காவுசூழ் தென்பேரை யாழிநீர் வண்ணநின்

கனிவாயின் முத்தமருளே.

(2)

(2) பூகம்—பாக்குமரம் ; தாற்று—சூலை ; பச்சைனக் கிரணம் உட்கும்—பச்சை நிறம் பொருந்திய கதிகளானவை அச்சந் தருகின்ற 7-ம் வேற்றுமை உருபு. கதலி வாழை—ஒரு பொருட் பன்மொழி ; உழை உம்பர் வான் முகடு—மேலுள்ள வானத் துச்சி ; மழை—மேகம் ; செவ்வு—முத்துக்களின் நிறை அளவு ; இப்பாட்டில் பல விடங்களில் முத்துக்கள் உண்டாதலைக்கூறி இவரது முத்தத்திற்கு அவை நிகரல்ல என்கிறார். பாகு மரங்களின்ற முத்தம், வாழை மரங்களின்ற முத்தம் உடலுக்கு ஓர் இழுக் குண்டாகாச் செய்து பிரியும். மெல்லிய கரும்பினின்று தோன்றிய முத்து ஆலைமிட ஆட்டும் போது கணுவிடையில் வெடித்துக் கீழே உறும். மேகத்தினின்று தோன்றிய முத்து மழைத்துளிகளாகப் பெய்யும்போது சரியான எடை அளவுக்கு வராமல் உருவம் சிதறி விடும் தாமரையினின்று தோன்றிய முத்தம் வண்டு கால் கொண்டு துவைப்பதனால் விகாரப் படும். மூங்கிலினின்று தோன்றிய முத்தம் அக்கினியால் தகிக்கப்பட்டு சாம்பராகி விடும். ஒப்பற்ற சந்திரனிடம் தோன்றிய முத்தம் உன் கனிவாய் முத்துக்கு ஒப்பல்ல. எனவே முத்தம் கொடுப்பாய் எனப் பொருள் கொள்க. காவு—சோலை.

*பிரதி பாடம்—மட்டுமுது,

52

முனியுமின வலுமுடன் வரத்தன் திருத்தாவின்
முளரித் துகட்கருங்கல்
முனியிட்ட சாபந் தவிர்த்துமுன னுருவெய்த
முதுகருணை யோடளித்தூச்

சனகன்மிதி லாபுரிச் சிலைவளைத் துச்சீதை
தனைமணம் புணர்தண்டுழாய்
சக்கரா யுதக்கடவுள் குலநாதன முத்தோடலை
தத்தும் தடம் பொருநையான்

இனியசது மாமறைக் கொருமுதல்வன வருணனவந்
தெக்காலமும் *பரவுகார்
இலகுகொடி மணிமாட வழிதிவள நாடனூர்
றெண்மரொடும் வினையாடுமால்

கனியுமமு தும்பாகு மூறிக் கலந்தசொற்
கனிவாயின் முத்தமருளே
காவுகூழ் தென்பேரை யாழிநீர் வண்ணநின்
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(3)

(3) முனி—விசுவாமித்திரர் ; இளவல்—இலகுகுமணன். முளரித் திருத்தாவின் துகளி
னால் கருங்கல் சாபம் தவித்து என்க. முனி இட்ட என்பதில முனி கௌதமரை
காட்டுகிறது. கார்..மாடம்..உயர்வு நவிர்ச்சியனி ; கார்—மேகம்.

53

பொருதிரை சுருட்டுமணி மகரசல ராசிதரு
புதுமுத்த முங்கைதொடேம்
புலவுநா றிச்சுற வெறிந்துடல முவரீப்
புனற்பங்க மூடுமுதலால்

பருகமது ரித்தபா கூற்றிருந் தொழுகும்
பசங்கரும் பீன்ற முத்தும்
பலமொழிக் கபடுபடு மாதலா லதனையும்
படுபழி யறிந்து வேண்டேம்

இருநிலத் துச்சிவத் துக்கண்ட முங்கறுப்
பென்றுவேய் முததுததொடேம்
இனிமேலும் நினதுகனி வாய்முத்தி னுக்குவமை
எதெடுத் துக்கூறுவேன்

கருதுமுது நான்மறைக் கொருமுதலவ னேசெழுங்
கனிவாயின் முத்தமருளே
காவுகூழ் தென்பேரை யாழிநீர் வண்ணநின்
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(4)

(4) மகரசலராசி—சுருமீன் வசிகின்ற கடல் ; பங்கம்—சேறு ; பாகு—உற்றிருந்து ; இருநிலத்துச்.....வேய்—இத் தொடரினால் மூங்கிலில் முத்தாயிருந்த சிவபிரானைக் குறிக்கிறது. இவ்வரலாற்றினை முன் பிள்ளைத்தமிழக் கொத்தின 369ஆம் பாட்டின் குறியில் காண்க.

54 உலைவளைச் சூங்கொழுங் கனலவாய் துருத்திவைத்
தூதவெம் பொறிசிந்தவெந்
துருகுங் கருங்க ளுருக்கோ டிரும்புவைத்
தொன்றா யடித்து நீட்டித்

தலைமடுத் ததைமுனை படுத்திக் குணக்கறத்
தட்டியர மிட்டராவிச்
சமைந்தொப்ப மிட்டுக்கடைந்தவடி வேல்பொரு
தடங்கட் செழுங்குமுதவாய்

மலைவளைக் குஞ்செழுங் களபகுங் குமமுலை
மடந்தைதெய் வீகமோக
மடமயிற் சீதைப் பிராட்டியை மணம்புணர்
வளமருவு மிதிவாபுரிச்

சிலைவளைக் கும்பசுந் தண்டுழாய் மேகமே
திருவாயின் முததமருளே
தென்திருப் பேரைவரு நங்குழைக் காதநின்
திருவாயின் முத்தமருளே.

(5)

(5) உலை—கொல்லுதல் உலக்களம் ; உருகும் கருங்கல் உருக் கோடு.....நீட்டி—
கல்லினாலும் மண்ணினாலுமான சிற்றுலைகளில் இரும்புக் களியங்களின் பொடியைக்
கட்டைக் கரியுடன் சேர்த்து உருகி 70-80 ராத்தல் நிறையுள்ள இரும்புக் கட்டிகளை
அக்காலத்தில் உற்பத்தி செய்தார்கள். இதில் கட்டைக் கரி எனப்பதே உருக்குக் கல்லா
யிருக்கலாம். குணக்கு அற—கோணல் நீங்க ; அரம்—இருமபை அராவுகின்ற ஓர்
கருவி. உலைவளை.....வேல் வரை வேலுக்கு அடைமொழி கூறிச் சிறப்பித்து
அங்கனமுள்ள வேலினையே போர் செய்கின்ற கண்ணின் கூரமைக்கு உவமை காட்டின
திறம் வியக்கத்தக்கது.

55 பம்புதிரை வாருதி வடிம்பலம் பததுளி
படுங்ககன முகடுகோத்துப்
பரக்கும் படிக்குமுன் பெய்தகல் மாரியிற்
பதறியா நிரைகொடாமல்

தம்பமற் றிடையர்மடி யாதேழு நாளுமுது
தடவரை யெடுத்தேந்துமென்
தாமரைச் செங்கைத் தடங்குரிசி லேசங்கு
சக்கரா யுதக்கடவுளே

கம்பமத மால்யாளை மூலமென் றோதவொ
கருடன் பிடர்த்தலைவரும்
காராழி மணிவண்ண பேராயி ரம்பெற்ற
கருணை கக்குரிசிலே

செம்பவள முங்குமுத முங்கவிரு மொத்தநின்
 திருவாயின் முத்தமருளே
 தென்திருப் பேரைவரு நங்குழைக் காதநின்
 திருவாயின் முத்தமருளே.

(6)

(6) பம்பு—நெருங்குவினா ; வடிம்பு—ஓரம். ககனம் முகடு கோத்து—ஆகாயத்ருட்சியில்
 நெருங்கி ; ஆநிரை—பசுக்கூட்டம் ; தம்பம் பற்று—கோடு, சாப்பு ; தடவரை—கோவாத்
 தனமலை. பிடைத்தலை—கழுத்திலிடம் ; கருணாகரன்—இராமருக்கு வழங்கும் பெயர்
 களில் ஒன்று. செம்பவளமும்.....கவிரு.....வாய— பல
 பொருளுவமை.

56 பொங்குவெண் திங்களங் கவிகைவரு மிரணீயன்
 புகலவவன் மதிலையபேர்
 புகலரமல் எந்தைநா ராயண னெனப்பெயர்
 புகன்றதிலே முந்துகோபித்
 தங்கைமலர் மீதுசங் காழியேந் தியப்பிரமன்
 அவிர்சடைப் *பெருமானுளம்
 அஞ்சிப் பதுங்கித் திரிந்தனர் மறந்தனைக்கொல்
 அரியெங் கெனப் புடைத்துப்

பங்கமுறு மக்கனகன் மார்பம் பிளந்திழி
 பசங்குடர் பிடுங்கிரத்த
 பாணம்பண் ணித்தடந் தோள்மலை சூடவே
 பண்டுகளி கொண்டோர் தூணிற்

சிங்கவடி வாயவந்த வெங்கன்குல ட்நாதனே
 திருவாயின் முத்தமருளே
 தென்திருப் பேரைவரு நங்குழைக் காதநின்
 திருவாயின் முத்தமருளே.

(7)

(7) திங்கள்—அம்கவிகை—சந்திரனையொத்த வெண் கொற்றக் குடை ; எந்தை—எம்+
 தந்தை. மருவுமொழி ; அமபிகை மலா மீது சங்கு ஆழி ஏந்தி—திருமால், ஏந்தி—
 ஏந்துதலையுடையனென இகர விசுதி வினைமுதற் பொருளைக் காட்டியது. அவிர்
 சடைப் பெருமான்—சிவன் கனகன்—பொன்னிறமான இரணியன் ; சிங்கம்—நரசிங்கம்.

வேறு.

57 மூலா முதலா வுல்கமொரு
 மூன்றும் பரவ வங்குரித்து
 முத்திக் கொருவித் தாகவந்த
 முதுநான் மறையின் குலக் கொழுந்தே
 டுகோவா தொளிரும் மரகதமே
 கொடும்போ ரரக்கர் குலக்கூற்றே
 கோவேத் தியரு ளக்கமலம்
 குடிபுக் கிருக்கும் பெருமாளே

பிரதி பாடம் :—* பெருமாறு முன் † புடைப்பப்
 பிரதி பாடம் :—‡ கோவா வொளிரும்

‡ நாதநின்

தாவா வளமைக் கோசலைக்கோர்
தவமே தவத்தின பயனையச்
சனகன் றருசா னகிவேட்ட
தடங்கைக் களி்றே போரேறே

தேவா வமிர்தங் கனிபவளத்
திருவாய் முத்தந் தருகவே
தெள்ளிப் பயிலுந் தமிழ்ப் பேரைச்
செல்வா முத்தந் தருகவே.

(8)

(8) மூவா—அழியாத ; அங்குறித்து—முனைத்து ; கோவாது—கோர்க்காது ; கோவேத்
தியர்—ஈனஞ் வேதியர் வேததியர் என விரிந்தது. தாவா—கெடாத ; ஈறுகெட்ட
எதிர்ப்பறைப் பெயரெச்சம்.

58 துளிக்குந் திருப்பாற் கடன் முகட்டுத்
தூய தரங்கத் தனந்தபுரத்
தொருவா விருகண் துயில்கூருஞ்
சோதிச் சுடரே பேரின்ப

மளிக்குங் கருணைக் கருங்கடலே
அழியா வீட்டுக் கொருவினக்கே
அமுதங் கடைந்து திரட்டி யெடுத்
தமரர்க் குதவும் பெருமானே

களிக்குஞ் சுரும்பர் துதைந்துழத்தேன்
கக்குங் கமல முறுக்குடையுங்
கழனித் தடஞ்சூழ் திருநாடா
கண்ண வரிகே சவமுருந்தா

தெளிக்கும் பொருதைத் தடந்துறைவா
திருவாய் முத்தந் தருகவே
தெள்ளிப் பயிலுந் திருப்பேரைச்
•செல்வா முத்தந் தருகவே.

(9)

(9) தூய தரங்கத்து அனந்தபுரத்து—இது கடலை வீசும் திருவனந்தபுரம்போலும்
மேலும் ஒருவா—நீங்காமல் திருப்பாற்கடலிலும் திருவனந்தபுரத்திலும் யோகந்திரை
கொள்ளும் சோதிச்சுடர் என்க.

59 சந்தா டவியும் பாதிரியுந்
தடந்தா மரையும் வினாவையலுஞ்
சதுமட மறையும் விழாவொலியுந்
தழைக்கும் பிள்ளைக் குழா வொலியும்

நந்தா வளமைத் திருவழுதி
நாடா பரம பதவீடா
நறுந்தா தனையும் பசந்துளவ
நாரா யணசீ தரமுருந்த

கொந்தார் மலர்ப்பூங் கரியகுழற்
கொவ்வைக் கனிவாய் மணிமுறுவற்
கொடிபோ னுடங்குந் துடியிடைக்கோ
மளக்கோ குலக்கோ சலையளித்த

சிந்தா மணியே மரகதமே
திருவாய் முத்தந் தருகவே
தெள்ளிப் பயிலும் தமிழ்ப் பேரைச்
செல்வா முத்தம் தருகவே.

(10)

(10) சந்தம்—அடவி—சந்தாடவி—சந்தன மரங்கள் சூழ்ந்த காடுகள் ; சந்தம்—சந்தனம் ; நந்தா—கெடாத ; தாது—மகரந்தம் ; கொந்து—கொதது ; கொவ்வைக்கனி—கோவைப்பழம் ; கோகுலம்—அரசுகுலம்.

வாராணீப் பருவம்

60 விதூன் மனையில் அடிசில் நுகரும்
விரகன் வருக வருகவே
விதர ணிகமும் அறிவு முடைய
விமலன் வருக வருகவே

அதிரு மணியும் அரையின் வடமுட்
அசைய வருக வருகவே
அழகு கரிய குழல்கள் சரிய
அபிமன் வருக வருகவே

புதிய மதியின் வதன வெயர்பு
பொலிய வருக வருகவே
பொழியு நறவு விரவு துளவு
புனையு மனகன் வருகவே

மதுர முறுசெவ் வதர வழுதம்
உதரம் வழிய வருகவே
வருணன் வருடு முபைய சரண
வரதன் வருக வருகவே.

(1)

(1) விதூன் மனையில் அடிசில் துகர்ந்தது கண்ணுவதாரத்தில். விதரணிகம்—சாமாததியம் ; அனகன்—திருமாலுக்கொரு பெயர் ; உதரம்—வயிறு ; உபையசரணம்—இரு கால்கள். அபிமன் என்று தன் காலத்திலுள்ள ஓர் மனிதனை உவமை கூறியது வீரத்தில் சிறத்தலான் போலும்.

வேறு.

61 எரியு மனல் கதுவும்விழி நிருதரொடு சமர்புரியும்
இகல் தொலைய விடுகணையினான்
இருவினையு மொருசிறிது தொடரவரி தெனவரும்
எவர்தமையு மடிமைகொளுமால்

முரிபுருவ நுநுவ்வனிதை சனகிமுலை முகடுமுத
முகலளித விதரணமுளோன்
முருகுவிநி தருதுளவு மணமலிய நெடியமணி
முடியினணி பெறவனைகுவோன்

உரியசது மறையுமுனி வரருமய நெடுபரவும்
உபையபரி புரசரணநீ
டுலகமுழு வதுமுதர மமையவொரு தனி நுகரும்
ஒளிரும்ரவி குலமரபிணோன்

நெறியமரு தமுமுதிய சகடுமுதை விதரணிகள்
நிமலனஅர வணையுயிலுமால்
நெறியுமகி மையுமளவில் குணனும்வடி வழகுமுடை
நிகரிலமுதில் வணன் வருகவே. (2)

(2) அனல் கதவும் விழி—நெருப்பு மூஞரும் கண்கள் ; நிருதர்—நிருததிக்கிலுளளவர், இராட்சதர் ; அடிமை கொளுமமால் எனக் ; முரி புருவம்—வளைகின்ற புருவம், வினைத்தொகை லளிதம்—இனிமை ; அயன—பிரமண ; நீடு உலக முழுதும் நுகர்ந்தது—யுகப்பிரளயத்தின போது ; ரலிகுலம்—சூரியகுலம், இக்குலத்தில் இராமனாக அவதரித்தது நோக்கி ; நெறிய மருதம்—வழியிலுள்ள இரணை மருத மரங்கள் ; சகடு—சக்கரவடிவாய் வந்த சகடாசூரன் ; நிமலன—மலமற்றவன, கடவுள்.

வேறு.

62 புகல் ருஞ்சது மறைய ருந்தவர்
புலவர் பண்டிதர் மலர் கொடே
புதிய பங்கய சரணவ ணங்கிய
புனித வெண்டிரை யுத்தி சூழ்

செகம புங்கலு நொடியி னுண்டுமிழ்
திரும ணந்தொளிர் மருமவோர்
திரிபு ரந்தழல் படமு னிந்தருள்
சிவன யனருழ வருகவே

தகர முங்கிய பரிம ளங்கமழ்
தருத டம்புய சயதரா
சமர்மு கந்தனில் நிருதர் வெம்படை
சரியி டுஞ்சில யபிமநீள

மகர குண்டல மசைய வம்பொனின
மணிவ டஞ்சீடர் விரியவே
மணம லிந்தலர் துளவ ணிந்தருள்
மகர வணகுழை வருகவே. (3)

3. உத்தி—கடல் ; திருமணந்து ஒளிர் மரும—இலக்குமி சேரப் பெற்று பிரகாசிக்கின்ற மார்பையுடையவனே ; ஓர்—ஒப்பற்ற ; தகரம் முங்கிய—மயிர்ச்சாந்து நிரம்பிய ; அபிமன்—என்பது அபிம எனத் தொக்கது.

63

கலைம ணந்தொளிர் தவளவெண்பிறை
கதுவி ஓஞ்சிலை நுதலினுள்
கவின்ற லந்தரு *சனகி சம்பிரம
கனத னம்பொரு துழுதமால்

உலைமு கந்தனி லடிபடும் பொழு
தொளிரு மொண்சுடர் வயிரவா
னொடுமு னிந்தட ரவுணர் பொன்றிட
உயிர்-அ ஓஞ்சமன வருகவே

திலக மஞ்சரி துளவசைந்தொளிர்
திகழ வண்டின முரலவே
செழுந றுந்துகள் முகைவிந்தலர்
சிறிய பங்கய மெனுநறு

மலர்ம டந்தையு நிலமடந்தையு
மருவு திண்டிறல் வரதநீள்
மகர குண்டல மசைய விங்கெதிர்
மகர வண்குழை வருகவே.

(4)

(4) தவளம்-வெண்மை ; கதுவிடும்-ஒருகும் ; சம்பிரமம்-கனிப்பு வாயந்த ; வாள்-
ஐவகைப் படையிலொன்றுன வாளாயுதம் ; பொன்றிட-இறக்க ; சமன்-யமன ; திலக-
கடவுளில் திலக மொத்தவனே ; மஞ்சரி துளவு-தளிரையுடைய துளப மாலே ; நறு-
செய்யா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம் செய்து எனத்திரிந்து நின்றது.

64

உளநெ கிழந்திரு பொழுதும் வந்தனை
யொடுமு வந்தெதிர் பரவவே
உபைய செஞ்சரண் முடிபுனைந்தொளிர்
உயர்ப தந்தரு கருணைமால்

அனகை வர்ந்திடை மகளிர் தங்குடில்
அனைத ருங்கயி றதுகொடே
அடிபடும்பொழு துடல்கு மைந்தழு
தழுது நின்றவன் வருகவே

குளநி ரம்பிய புனலினுங்கரை
குலுக்கும் வண்டலு மதகுநீள்
குவளை யம்படு கருநெருங்கிய
குளிர்ந றும்பொழில் இடையும்வால்

வளைமு ழங்கிய குருகையம்பதி
மருவு நங்கைகண் மணி நன்னா
வலவ னிங்கித கவிதை கொண்டருள்
மகர வண்குழை வருகவே.

(5)

பிரதிபாடம்-* சனகி சம்பிரம

(5) வந்தனியொடு—வணங்குதலோடு ; அனை—வெண்ணெய் ; குடில் அனைதரும் கயிறு கொடு—தம் வீட்டிலுள்ள பசு முதலியவற்றை பால் கறத்தற்கு அனைத்துறாகாகும் கயிறு கொண்டு ; குவளை அம்படுகா—குவளை மலாந்துள்ள அழகிய நீர் நிலை ; வால்வளை—வெள்ளிய சங்கு ; குருகை அம்பதி—திருக்குருகா ; நங்கை—உடைய நங்கையாரா. நம்மாழ்வார் தாயாரா. நலநாலவன் இங்கிதம் கவிதை கொண்டு—திருமாலையே துதிக்கும் நன்மை பொருந்திய நாக்கினின்று தோன்றும் பாட்டுக்களில் வல்லவரான நம்மாழ்வாரின் இனிய கவிதைகளை ஏற்றுக்கொண்டு.

வேறு.

65 முடிமீ தொளிர்குழியத் தொகையின்
முழுவெண் டிங்கட் கறறைநிலா
மூரிக் கடல்கூழ் தருபுவன
முற்றுந் தழைய வடிந்தவளனைக்
கொடிபோ லொசியுங் குழையுமணிக்
குழையுங் குழைய வுடலகுழையக்
குழைத்து நுதலி னிடுதில்தக்
குறிவேர் வழிய விடைகழியின்
அடிமே லடிவைத் திருகைசுவர்
அதனைப் பிடித்து வருதலிற்றன்
ளாடி *வருகத் தளிர்ப் பின்மலர்
அங்கை பதித்துத் தவழ்ந்தெனது
மடிமீ திருந்து களபமுலை
வள்ளத் தமுதுண் டிடவருக
மகரக் குழையே யெண்ணிருகண்
மணியே வருக வருகவே.

(6)

(6) குழியத் தொகையின்—உச்சிக் கொண்டையுள் செருகும் அணித தொகுதி போன்ற ; மூரிக் கடல்—பெரிய கடல், பழமையுள்ள கடலுமாம் ; கறறை நிலாவும் கடலும் சூழ்ந்த புவனம் என்க. வடிந்த—பிறரைவசமாக்குகின்ற ; திலதம் குறிவேர்வு அழிய—பொட்டானது குறிய வேர்வையினால் அழியவும் ; இடை கழி—வாயிற்றின்னை ; தளிர்ப்பின் மலர்—தளிர்ந்தலுடன் கூடிய மலரொத்த ; முலைவள்ளம்—உருவகம் ; வள்ளம்—கிண்ணம் ; இப்பாட்டுடன் கீழ் வரும் பெரியாழ்வார் திருமொழியை நோக்குக :—

“ஓடவோடக் கிங்கினிகள ஓலிககுமோசைப பாணியாலே பாடிப்பாடி வருகின்றாயைப் பற்ப நாபனென்றிருந்தேன ஆடியாடி அசைந்ததைநதிட்டு அதனுக்கேற்ற கூதையாடி ஓடியோடிப் போயவிடாதே உத்தமா ! நீ முலையுளையே”.

66 பண்டா லிலையின் அரங்கத்துப்
பாலாழியிற்கண் டுயில்கூரும்
பச்சைப் புயலே பணமகுடப்
படப்பாந் தளின்கண் பிதுங்கநறுந்
தண்டா மரைச்செஞ் சரண் பெயர்த்துத்
தள்ளிக் கடைவால் பிடித்துநெறி
தழைக்கும் படிக்கு நடம்புரிந்த
தலைவா கடல்கு முலகமுழு

துண்டா தரவோ டுமிழ்ந்தளந்த
 ஒளியே யொளிரு மரகதமே
 ஒருவா னுதல் பண் டுளங்களிப்ப
 உயர்வான் முகடு கிழித்தெழுந்த
 வண்டார் தருவின் மலர் கொணர்ந்த
 மோலே வருக வருகவே
 மகரக் குழையே என்னிருகண்
 மணியே வருக வருகவே.

(7)

(7) ஆலிலையினும், திருவரங்கத்தினும், பாற்கடலில் அனந்தன் மீதும் யோக நித்திரை செய்யும் திருமால் என்க. பணமகுடம்—பருத்த தலையுச்சி, பின்னா படம என வரவே முன்னைய பணம் பருமையை உணர்த்தியது. பணமகுடப் தலைவா—இது கண்ணன் காளிங்கன என்ற பாம்பினது கர்வத்தையடக்கிய செயலைக் காட்டுகிறது. ஆதரவு—விருப்பம். உலகம் அனந்தது—திருவிக்கிரமாவதாரத்தில் ; ஒரு வான்றுதல்—சத்தியபாமை ; தரு—பாரிசாத மரம் ; இதன் வரலாறு 43-ஆம் பாட்டில் காண்க.

67 சிந்தா மணியே மரகதமே
 தேவே தேவர் பெருமானே
 தேடும் பொருளே நாடோறுஞ்
 செய்யுந் தவமே தவப்பயனே
 எந்தாய் நந்தா விளக் கொளியே
 எங்கட் குயிரே பரகதியே
 எழுதா மறையின் வடிவே சொல்
 எழுத்தெட் டினுக்கு மொருமயமே
 கொந்தார் துளவப் பசுந்தாமக்
 ' கோவே நிருதர் குலக கூற்றே
 கூடும் புனல்நீ ராடிவலங்
 கொண்டு திருமஞ் சனக்கொலுவில்
 வந்தா தரித்து வருணனடி
 வணங்கும் புயலே வருகவே
 மகரக் குழையே என்னிருகண்
 மணியே வருக வருகவே.

(8)

(8) சிந்தாமணி—தேவ மணியின் ஒன்று, நினைத்ததைக் கொடுக்கும் ; ஆதரித்து—விரும்பி ;

68 ஆரா வழுதத் திலவிதழின்
 அழுதத் திவலை மார்பொழுக
 அரைநாண் வடமு மருங்கசைய
 அரிய குழையுங் குண்டலமுஞ்
 சீரார் திருவிற் பொலியுழுதல்
 தீடும் குறிவேர் வரும்பவருள்
 செய்யுங் கமல முகமில்லங்கத்
 திருத்தாட் டீணப்பொற் றண்டையொலி

பார்மீ தெங்கள் செலிகுளிரப்
பழகு நெறிநா டொறும்வளரப்
பசுந்தார்த் துளவு மணங்கமழும்
படிநீ நடந்துன னடிபெயர்த்தென்

வாரார் களபக் குரும்பைமுலை
வள்ளத் தமுதுண டிடவருக
மகரக் குழையே என்னிருகண
மணியே வருக வருகவே.

(9)

(9) ஆரா அமுதம்—உண்ணத் தெவிட்டாத அமுதத்தையுடைய; இலவு இதம்—இலவம பஞ்சொத்தமென்மையான இதம்; தீட்டும் குறி—எழுதும் பொட்டாகிய அடையாளத் தில்; நாள்+தோறும்—நாடொறும்; வார் ஆர் களபம் குரும்பை முலை—கச்ச பொருந்திய வாசனைச்சாந்து பூசிய தென்னங்குரும்பை போன்றமுலை;

69 . அருமைப் பெருமான் பிறுவியொழித்
தருளும் பெருமான கரதலச்சங்
காழிப் பெருமான் வானவர்க்கும்
அருநான் மறைக்கு மெட்டாத

தருமப் பெருமான் பசுந்துளவத்
தாமப் பெருமா னேழுவகும்
தழைக்கும் படிக்கன் றுனத்தநெடுஞ்
சரணப் பெருமான் மன்னுயிர்க்குங்

கருமப் பெருமான் முத்திவழி
காட்டும் பெருமா னம்பொகுட்டுக்
கமலா சனத்து வீற்றிருக்குங்
கன்னிப் பெருமான் தமிழ்க்குருகும்

பெருமைப் பெருமா னென்னருமைப்
பிள்ளைப் பெருமான் வருகவே .
பேரே யிரம்பெற் றுயர்ந்ததிருப்
பேரைப் பெருமான் வருகவே.

(10)

10) கரதலம்—கையிடம்; தாமம்—மாலை; சரணம்—பாதம்; கன்னி—இளமை; தமிழ் குருகும் . . பெருமான் முன்பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்து 693-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

அய்யுலிப் பருவம்

(சாமம்)

70 மதியுடைத் தாயமண் டலம்பெற்று வான்முழு
மதிக்கடவு ளெனவருதலால்
வடியிட்ட தெள்ளமுத மயமாகி யானந்த
மகரா லயத் தெழுதலால்

நதியொடர வறுகெருக் கணியுஞ் சடைக்காட்டு
 நம்பனுக் *கொருகண்ணதாய்
 நாடொறு முயிர்ப்பயிர் தழைப்ப வருள்பொழிவதால்
 நற்றுணை யுனக்கிவன காணை
 முதிர்வினை யுங்கொழும் பவளக் குலைச்சாலி
 மூடுதொறும் வாய்மடை தொறும்
 மூரிப் பகட்டுவரி வாளை வெடிதர்வியலை
 மோதும் புனற்கேணியும்
 அதிருமணி மதகும்வளை யுள்வழுதி நாடனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆழிநீர் வண்ணனெனும் வாழிமா தவனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(1)

(1) சந்திரன்மீது செல்லும்போது :—மதி உடைத்தாய . . . வருதலால்—வளமற்ற கர்க்கடக இராசியை யுடைத்தாகிய இடத்தைப் பெற்று வானில் பூரணச் சந்திர தேவனாக வருவதால், மதி—கர்க்கடக ராசி ; வடியிட்ட . . . எழுதலால்—வடிகட்டின தெளளிய அமுதம் போன்று தூய வெண்மை நிறமாகிச் சுரு மீனகள் வசிகரும் மகிழ்ச்சியிலும் பாற் கடலில் பிறந்ததனால் ; மகராலயம்—தோக்க சந்தி பெற்ற வடமொழித் தொடர் சுரு மீன் தங்கியிருக்கும்மெனவே கடலாயிற்று. சந்திரன் அமுதம் கடைகளில் பாற் கடலில் பிறந்தது நோக்குக. நதியொடு . . . கண்ணதாய்—கங்கையோடு பாம்பு அறுகம்புல், எருக்கம்பு முதலியவைகளை யணியும் சடைத் தொகுதியுடைய சிவனுக்கு ஒப்பற்ற இடக் கண்ணாடி ; நம்பன்—சிவன் ; நாள்தொறும் . . . பொழிவதால்—தினமும் ஓரறிவுயிர் களாகிய பயிர்கள் தழைக்குமாறு அருட் கிரணங்களைப் பொழிவதால் கண்ணாய் பொழிவதால் எனக்கூட்டுக. சந்திரனுக்கு “ லதாதிபன் ” என்றும் “ ஓஷதி ராஜா ” என்றும் வடமொழி யில் பெயருண்டதனால் “ உயிர்ப் பயிர் தழைப்ப ” என்றார்.

மகர்க்குழை நாதர் மீது செல்லும்போது மதி உடைத்தான . . . வருதலால்— சந்திர குலத்தாரால் ஆளுதலையுடைத்தாய பாண்டிய நாட்டிலே தலத்தைப் பெற்று உயர்ந்த பூரணமான அறிவுடைய கடவுள் என்று கூறுவதால் ; மதி—இலக்கணியால் சந்திர குலத் தைக் காட்டிற்று. மண்—பாண்டிய நாடு ; வான முழுமதிக்கடவுள்.

“ வாலறிவன நற்றூள் தொழாசர் எனின் ”. என்ற குறளைக் காண்க. வடி இட்ட எழுதலால்—வடிகட்டின தெளிவான பாலின் மயமாகிய கடலில் மகிழ்ச்சி கொண்டு யோக நித்திரை புரிவதால் ; ஆனந்தம்—மகிழ்ச்சி ; எழுதல்—பள்ளி கொண்டு எழுந்தருளியிருத்தல் ; நதியொடு கண்ணதாய்—கங்கையோடு, அரவு முத லியவைகளை அணிகளாக அணியும் சடைத் தொகுதியுடைய சிவனுக்கு ஒப்பற்ற தன் வலப் பாகத்தைக் கொடுத்தவராய் பொழிவதல் ” தினமும் பக்தருயினாகளாகிய பயிர் கள் தழைப்பதற்கு அருள் செய்வதால் ; பவளக் குலைச்சாலி—பவளம் போன்று குலைக் கதிரா களையுடைய செந்நிறமமைந்த நெல். மூடு—வோ ; வாய்மடை—வாயக்காலின் மடை ; மூரிப்ப கட்டு வரி வாளை—வலிய பெரிய வரிநத வாளைமீன் ; வெடிதாவி—பேரெழும்பி ; கேணி— வயல் ; வளை உகள்—சங்குகள் புரளும் ; இங்ஙனமே 16, 32-ஆம் பாட்டுகளில் வந்துள்ளமை காண்க

தானம்

71

இருவினைச் சென்னவலை கட்டறுத் தமிழாத
 இன்பவீ டெய்தும் பொருட்
 டிணைமலர்ச் சேவடி யடைந்தவர்க் குடிவிரவன்
 இவன்வருண னாதரிக்கும்

பிரதி பாடம்—* ஒரு கண்ணதாய்;

*திருநதிச் சமுகதீர்த் தத்துறைத் தீம்புனல்
திவிலையொரு சிறிதுபடியிலோ
செகமண்ட லத்துன்முக மண்டல முயற்கறை
சிதைத்துவண் டடைகிடப்ப

முருகுவிளி தருநறுங் குமுதவாய் மடமங்கை
முகின்முலை மணம்புணர்ந்து
முன்னும் களங்கமற் றப்பாலும் வைகுண்ட
முத்திமண் டலமெய்தலாம்

அருமறைக் குரியவொரு பொருளா யிருப்பனிவண்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆழிநீர் வண்ணனெனும் வாழிமா தவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(2)

ஊழிக்காலத்து, திருமால் சிவனை வலப்பாகம் தாங்கினார்.

(2) துறை—நீர்த்துறை; தீம்புனல்—இனிய நீர்; கறை—களங்கம்; ஈண்டு “திருநதிச் சமுக தீர்த்தம்” ஒன்று உண்டு போலும். வண்டடை மணம் புணர்ந்து—வண்டுகள் செறிந்திருக்கும் வாசனை மிக்க குமுத மலர் போன்ற வாயையுடைய பெண்களின் மொட்டொத்த முலைகளைச் சேர்ந்து (சந்திரன காம விகாரணதலால் வருதற்கு இங்ஙனம் கூறினர் போலும்) முன்னும்—முதற் கண்; அப்பால்—அதன் பிறகு சந்திரனுக்கு முதலில் கவிங்கததையகற்றி மகளிரா விரும்பும்படி செயது சிற்றின்பம் அனுபவித்த பிறகு பேரினப் மாகிய வைகுண்டதையும் கொடுப்பான் என்றார்.

72 வெவ்வரா விடமொழுகு கறையணற் பகுவாய்
விழுங்கி மீ ளவுமுமிழ்தரும்
மிச்சிலென் றுலகிலுரை செய்வர் அத னாலுடன்
வெளுத்தற மெலிந்துகுப்புற்

றெவ்வுலக முந்திரிந் தாவதென் பெரியோரை
எளியோர் துணைக்கோடல்நன்
றிருகணற் கட்செவிப் பகைமுடித் தற்குவண
னிவனிட்ட வேவல்கடவான்

செவ்வுபட வெட்டிரட் டித்தகலை யுடையநீ
சிந்திப்ப தற்கரியவாந்
திகழருங் கலைகளு பத்துநா லுடையவொரு
செம்மலிவன் வைகுண்டமாம்

அவ்வுலக முந்தரக் கர்த்தனிவன் அஃதறிந்
தம்புலீ யாடவாவே
ஆழிநீர் வண்ணனெனும் வாழிமா தவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(3)

(3) வெம்மை+அரா=வெவ்வரா—கொடிய ராகு எனும் பாம்பு; கறை அணல்—விட முடைய கீழ்வாய்; பகு—பிளவுபட்ட; வாய் விழுங்கி—மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை; மிச்சில்—எச்சில்; அற—முழுதும்; குப்புற்று—தலைகவிழ்ந்து; “பெரியோரை . . .

நன்று”—இது பழமொழி; கட்செவி—பாம்பு; உவணன்—கருடன்; செவ்வு—அழகு; எட்டு இரட்டித்த கலை—பதினாறு கலை; வைகுண்டமாம் அவ்வுலகு—வைகுண்டமாகிய அந்த உலகம்; இராகு கிரகண காலத்தில் சந்திரனை விழுங்கி உமிழ்வதால் எச்சிலென்றவனை யாவரும் ஏசு அப்பழியால் தன் உடல் வெளுத்து மிகவும் மெலிந்து தலை கவிழ்நது எல்லா வுலகங்களையும் சுற்றி யார் அப்பழியைப் போக்குவார் என்று திரிவதனால் என்ன பயன்? “செயற்கரிய செய்யும் பெரியோரான திருமலை அங்ஙனம்” செய்யா எளியோர் துணைக் கொள்ளல் நன்று எனவே விரைந்து வா. மற்றும் இராகுவாகிய பகையை முடிக்கக் கருடன் இததிருமலிட்ட எவலைத் தவருது செய்வான எனபதனால் தானம் கூறினா. மற்றும் மூன்றாவது வரியில் சந்திரனுக்கு 16 கலைகள் கூறித் திருமாலுக்கு 64 கலைகள் கூறியதனால் பேதமும் கூறினர். “பெரியோரைத் துணைக்கொள்” எனபது மூதுரை.

பேதம்

73 பைத்தலை நெடுஞ்சுடிகை விடமொழுகு கட்செவிப்
படவரவு தொடரினும்நீ
படரொளி மழுங்கிவான் முகடொளிக் குவைபெரும்
பாம்புதீண் டிக்கிடந்த

நித்திரை மயக்கத்து மொளிமழுங் கானிவன்
நெடியவா னிடை நுழைந்து
நிலையிலா தோடித் திரிந்துழல்வை நீயிவன
நீழேயி யடிபெயர்ந்து

மத்தவா ணகைவிமலை யடிவருட வானவர்கள்
முனிவரஞ் சலிசெய்யநீள்
மத்திதரும் வைகுண்டம் வீற்றிருப் பானந்த
முறைமுறை தெரிந்துபார்க்கில்

அத்தகைமை தோறுமுன் னிலுமுயர்ந் தவனிவன்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆழிநீர் வண்ணன்னெனும் வாழிமா தவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே. (4)

(4) குறிப்பு.—சுடிகை—தலை; அரவு—இராகு; பெரும் பாம்பு—ஆதிசேடன்; தீண்டி—பொருந்தி; நித்திரை—யோக நித்திரை; சிறிய இராகு எனும் பாம்பின் சாயை தொடர்ந்தாலே ஓளி மழுங்கி வான் முகடொளிப்பவன சந்திரன எனனும் பெரிய பாம்பாகிய ஆதிசேடன் தீண்டிக் கிடந்த மயக்கத்திலும் ஓளி மழுங்கவில்லை என நயம் தோன்றியது. விமலை—இலககும்; உன்னிலும்—உன்னைக் காட்டிலும்; ாண்டு இல்—ஐந்தாம் வேற்றுமை உறழ் பொருள்; இங்கு இரு வகை பேதங்கள் கூறப்பட்டன காண்க.

தண்டம்

74 செங்குருதி யலைமண்டி யாறெடுத்தோடச்
சிலைக்கால் வளைத்துவிசயன்
தேத்தரச னைக்கொன்று கூற்றருந் தும்படி
சினத்தடும் போர்முகத்துப்

பொங்குகதி ராயிரந் தங்குசெஞ் சுடரவன
பொழுதுகா னாமலொளிர்செம்
பொன்னிறத் திகிரியா லிவனமறைத் தனனன்று
போதாக் குறைக்கொளிரும்வெண

சங்குகொண் டன்னையு மறைத்திடா மற்கலை
தளாந்து மெலி வெய்துருமல்
தாதள வெருபபொடி யெடுத்தெறியா மல்முன்றில்
தவழ்நதுவினை யாடவாவென்

றங்கைமலர் விரல்குனித் துனையழைத் தனனிலன்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆழிநீர் வண்ணனெனும் வாழிமா தவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(5)

(5) குறிப்பு—தேத்தரசன்—சிந்து தேசத்தரசனுன சயத்திரதன்; சயத்திரதன்—முன பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 129-ஆம் பாட்டின குறிப்பில் காண்க. கூற்று—யமன; திகிரி—சக்கரம்; சங்கு கூறிநூர் தண்ணிய கதிராக விலால்; எருப் பொடி எடுத்தெறிதல்—பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 129-ஆம் பாட்டின குறிப்பில் காண்க. வாரா விட்டால் சங்கு கொண்டுனனை மறைத்து விடுவான் என்றதால் தண்டமாயிற்று.

பேதம்

75 கூறருந் துதியைநீ யுடைபவ னிவனமரர்
கூறருந் துதியையுடையான்
குறைபடு தடங்கலைக ளுடையநீ யிவனுமோ
குறையாத கலைகளுடையான்
வீறுதரு முருவிலி மதிக்குடையன் நீயிவன்
விதரண மதிக்குடையவன்
விண்ணிடைக் கரந்தொளி யொளித்திடுவை நீயிவன்
வேதநூட் பொருளி னொளியான்
ஊறுபட வோடித் திரிந்தினைத் திடுவைநீ
ஒருநாளு மிளையானிவன்
உவரிப் புனறபங்க * மூடுதித் திடுவையிவன்
உம்பரா ழியினுதிப்பான்
ஆறலை புரட்டுபொரு நாநதி நெடுந்துறைவன்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆழிநீர் வண்ணனெனும் வாழிமா தவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(6)

(6) குறிப்பு.—சந்திரன்.

மகர்க்குழையன்.

1. கூறுதற்கரிய துதியை என்னும்
திதியை உடையவன்.

தேவர்கள் கூறிப் புகழ்கின்ற தேர்த்
திரத்தைப் பெற்றவன்.

பிரதிபாடம்—* ஊடுதிப்பாய் இவன்,

- சந்திரன், மகரக்குடியன்,
 2 குறைகின்ற 16 கலைகளைப் பெற்ற குறையாமல் வளர்கின்ற 64 கலை
 வன், களைப் பெற்றவன்,
 3 பெருமை மிக்க உருவமற்ற மன்மத திறமைமிக்க அறிவு உடையவன்.
 னுககு வெண்கொற்றக் குடையாக
 வுள்ளவன்.
 4 வானிடை மறைநது ஒளிப்பான். . . இவன் வேத நுட் பொருளில் ஒளியாக
 விளங்குவான்.
 5 துன்பம் பட மேரு மலையைச் சுற்றி ஒரு நாளும் களைப் புறுதவன்,
 யோடியோடித் திரிந்து இளைப்பவன்.
 6 உப்புத் தனமையுடைய நீரும் சேறும் மேலுள்ள பாற்கடலில் ஆலிலை மேல்
 உடைய இவ்வுலகக் கடலில் உதிப் குழைந்தையாகத் தோன்றுவான்.
 பவன். (கடற் கண் சந்திரன
 தோன்றுவதுபோல் தெரிவதால்
 இங்ஙன் கூறினர்.)
 அலை ஆறு புரட்டும்—அலைகள் வழியிலுள்ளவைகளைப் புரட்டிச் செல்லும்.

தண்டம்

- 76 சந்தப் படாமுலைத் தார்க்குழற் கோமளத்
 தையல்சா எனிபொருட்டுத்
 தடமதி ளிலங்கா புரம்பொடி படுத்தித்
 தகர்த்துமுடி பத்துமண்மேற்
 சிந்தச் சரந்தொட்ட சிலவீர ராகவன்
 சிறுகுழந் தைப்பிள்ளையாய்த்
 திருவிரல் தலைசட்டி யுனையழைத் தால்வரச்
 செய்பா திருக்கமுறையோ
 முந்தப் பெருந்தக்கன் வேள்வியிற் றேவர்கள்
 முறிந்து திசை கெட்டோடநான்
 முழுமதிக் கடவுள்நீ பரிபவப் பட்டகதை
 மொழியக் கணக்குமுண்டோ
 அந்தக் கணக்கின்றும் வந்திருக் கின்றநினி
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆழிநீர் வண்ணனெனும் வாழிமாதவனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(7)

(7) குறிப்பு.—சந்தப் படம் முலை—சந்தனக் குழம்பு பூசி உடையால் மறைத்த முலை; திரு
 விரல் தலை சட்டி—விரலைத் தலைக்கு மேல் தூக்கிச் சட்டி; பரிபவம்—அவமானம். முந்த
 கணக்கும் உண்டோ—முன பிள்ளைத் தமிழகக் கொத்தின 505-ஆம் பாட்டின
 குறிப்பினை நோக்குக.

தானம்

- 77 தவநெறிக் கவுதமன் பன்னியக் லிகைபுரந்
 தரனொடு மணந்தவதனால்
 தவமுனி அறைந்தசா பத்தில்வன் கல்லுருத்
 தாங்கிய தொழித்த தெங்கோன்

புவனமொரு மூன்றாய் ரடியா லளக்கின்ற
 பொற்கழற் றுகளுக்கும்
 புனிதபூ ரணசெவ்வி முகமண்ட லக்கறைப்
 புரைதீர வரமளிக்கும்

சிவனுமய னும்வெள்ளை யயிரா பதததனும
 செஞ்சுடர்க் கடவுளோனும்
 தேவர்முப் பததுமுக கோடியு மறுமுகச்
 செம்மனுங் கைம்மலைக்கோட்

உவனுமுறை முறைபரவு நிகரில்முகில் வண்ணனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆழிநீர் வண்ண னெனும் வாழிமா தவனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(8)

(8) குறிப்பு.—தவநெறி . . . எங்கோன்—பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 504-ஆம் பாட்டின் குறிப்புரை நோக்குக. இராமாவதாரத்தில் அகலிகை சாபம் நீக்கினார். புவனம் . . . பொற்கழல்—பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 118, 189-ஆம் பாட்டுக்களின் குறிப்பில் காண்க. புரை—குற்றம் ; வெள்ளை அயிராபதத்தன்—இந்திரன் ; செஞ்சுடர்க் கடவுளோன்—சூரியன் : அறுமுகச் செம்மல்—முருகன் ; கைம்மலைக் கோட்டவன்—தும்பிக்கையையுடைய மலை யொத்த யானைத் தலையையும் தந்தங்கையு முடைய விநாயகன்.

78

விண்டடவி முகமாயி ரங்களு மொளித்துநெடு
 வெளியின்வந் தொருமுகமதாய்
 வெண்டிரைக் கங்கைப் பெரும்புனல் பரந்தென
 விரிந்தவவ் வெள்ளத் தின்மேல்

தண்டரள மணியுமிழ்ந் தாகாய நள்ளிடை
 தயங்கிய சலஞ்சல மெனத்
 தாரகைக் குலமொடு * தவழ்ந்துமேன் மேல்நீ
 தலைப்பட்ட வாதலானும்

புண்டரிக மலர் முகை முறுக்குடைந் தலருமொடு
 பூவெனப் பொலிவுபெற்றாய்
 புலரிய ம்திவன முரைக்கில்முழு மதியெனப்
 புகல்கின்ற துண்மைகண்டாய்

அண்டபகி ரண்டமும் நீரம்பிய இவன்றனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆழிநீர் வண்ணனெனும் வாழிமா தவனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(9)

(9) குறிப்பு.—அடவி—தொகுதி ; நெடுவெளியின்—பரந்த ஆகாயத்தினின்றும் ; நன்—இரவு ; விண்டு அடவி . . . பெரும்புனல்—பகீரதன் தவத்தினால் வந்த கங்கை தன் தொகுதி பொருந்திய ஆயிரம் முகங்களும் சிவபிரான் சடையில் தாங்கி மறைத்து அதில் ஒரு முகத்தை

எடுத்துவிட அது சென்று பரந்த நீர் போன்றுள்ள மேக மறற நீர்மலமான ஆகாயத்தில் இரவில் முதது மணிகள். உமிழ்ந்தது போன்ற நகடித்திரக கூட்டங்களோடு சலஞ்சலம் போன்று சந்திரன விளங்குகிறான் எனக. வலம்புரி பல சேர்ந்தது சலஞ்சலமாகும். முன பிள்ளைத் தமிழக கொத்து 451-ஆம் பாட்டின குறிப்பில் சலஞ்சலம் பற்றிக் காணக. புண்டரிகம்—தாமரை ; பகிரண்டம்—அண்டத்தின வெளி.

பேதம்.

79 எனனென்று நிகராவை யிருளனறி நீயன்பா.
இதையவிருள் நீக்கவறியாய்
இருவிசும் பிற்பொலிகு வாயிவன புவனங்கா
எங்கணும் பொலிவதோராய்

பொன்னத் தகட்டிதழ்க் குமுதமல லாலுளப்
புதுமலர் திறக்க வறியாய்
போலியல் லாவுனைப் போலியென் றுல்வந்து
புதுநிலா மணிமுன்றில்வாய்

மன்னுஞ் சரோருகப் படுகரும் புளினவெண்
மணற்குன்ற முஞ்சோலையும்
மடவனப் பெடையோடு கூடிப் புணர்ந்தக
மகிழ்ந்துபிரி யாதுசெஞ்சூட்

டன்னங்கள் வினையாடு தென்பேரை மாயனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆழிநீர் வண்ணனெனும் வாழிமா தவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(10)

(10) குறிப்பு.—என் என்று நிகராவை—மகரக்குழையனின் எவ்வொப்புமைக கென்று தான் ஒப்பாகுவாய்.

சந்திரன.

மகரக்குழைநாதா.

1 உலகப் புறவிருளை நீக்குவான்	பகதாசன மனத்தின் அஞ்ஞான விருளைப் போக்குவான்.
2 ஆகாயத்தில் விளங்குவான்	உலகம் எல்லாவற்றிலும் விளங்குவான்.
3 பொன் தகட்டியொத்த இதழ்களையுடைய அல்லி மலரை மலர்த்துவான்	மனமாகிய புது மலரினைத் திறப்பான்.

போலியல்லா உனை—ஒப்பில்லாத உன்னை ; புது நிலா மணி முன்றில் வாய்—புதிய நிலவொளிகாலும் முத்துக்கள் உள்ள முன்றிலினிடம் ; படுகர்—நீர்நிலை புளினம்—மணல்திட்டு ; அன்ப்பெடை—பெண் அன்னம் ; அகமகிழ்ந்து—மனமகிழ்ந்து. செரு சூட்டு அன்னம்—சிவந்த உச்சிக்கொண்டையுடைய ஆண் அன்னம் ; ‘வந்து மணி முன்றில் வாய் பேரை மாயனுடன் ஆடவா’ என இயையக்க. மூன்றாவது வரி பேரைக்கு அடைமொழியாக வந்தது.

சிறுநிலப் பருவம்.

80

கனிக்குஞ் சுருட்பர் துதைந்துழுது
 கணைக்கா லசைத் தச்சி சிலலோசை
 கனிந்தூற நிருப்ப மிழந்துதொறுவ
 கக்கும் கலுழி நறவுபரி
 மனிக்கும் பசுந்தார்ச் செழுந்துளவு
 மணக்கும் குழகா கார்மேக
 வண்ணு கருணை மடைதிறந்து
 வழியும் புயலே பேரின்பம்
 அளிக்கும் பெரும் தெருவீதி
 யருகே வழிக்குப் புறம்பாக
 வறியாப் பருவப் பெண்களெடுத்த
 தமைக்கும் வண்ட லிதுகண்டாய்
 தெளிக்குந் தமிழ்த்தென் திருப்பேரைச்
 செகுவா சிறுநில சிதையேலே
 திரையார் பொருநைத் தடந்துறைவா
 சிறியேனா சிறுநில சிதையேலே

(1)

(1) துதைந்து—நெருங்கி ; ஊறநிருப்ப—பெருக்குமிக ; மிழந்துதொறும்—ஒலிக்குந்
 தோறும் ; நறவு கலுழி—தேன் வெள்ளம் ; முதலடி துளவுக்கு அடைமொழியாக
 வந்தது. வண்டல்—மகளிர் விளையாட்டு.

81

வேண்டக் கிடையா வாரமுதம்
 விரிதென டிரைநீர்க் கடன்முகட்டின்
 வெற்பைப் பிடுங்கி மத்தாக
 விடவா ளரவக் கயிறுசுற்றிப்
 பூண்டக் கணமே சுவைமதுரம்
 பொங்கிப் பெருகக் கடைந்தெடுத்தப்
 புலவர்க் களிக்கும் பெருமானே
 பொருந்தா நிருதர் போரேறே
 காண்டற்கரிய கொழுங்கிரணம்
 கக்கும் பசிய மரகதமே
 கதிரா ழியிற்செங் கதிர்மறைத்த
 கருணைப் புயலே பூமகள்கை
 தீண்டச் சிவக்கும் பொலன் தாளால்
 சிறியேம் சிறுநில சிதையேலே
 திரையார் பொருநைத் தடந்துறைவா
 சிறியேம் சிறுநில சிதையேலே.

(2)

(2) கடல்—பாற்கடல் ; வெற்பு—மந்தரமலை ; விடவாள் அரவம்—வாசுகி ; புலவர்—
 தேவர் ; பசிய மரகதமே—ஈண்டு நீல நிறமுடையவனிருந்தும் பச்சை, செம்மை,
 எனக் கூறுதல் கவி சமயம். பூமகள்—இலக்குமி. முதலடி பாற்கடல் கடைந்தது பற்றிக்
 கூறுகிறது. வெற்பு—மந்தரமலை. கடல்—பாற்கடல்.

82

வள்ளைக் குழைவேற் கருநெடுங்கண்
மதிவா னுதற்கோ மளப்புளக
வனமா முலைக்குங் குமச்சவட்டு
மடவா ரொடும்போய் விளையாட

அள்ளிக் குடிக்கும் தடம்பொருளை
யாற்றிற் கூடு புனற்றுறையின்
அருகிற் சிறுபேதை யர்களுடது
தடங்கா விருப்ப மீதூர்நது

தள்ளிப் பரல்மாற் றரும்பசும்பொன
தகட்டின் வயிடு ரியங்குயிற்றிச்
சமைக்குந் திருமா மணிமுறததுத்
தருந்தா மரைக்கைச் சேப்பமணல்

தெள்ளிக் கொணர்ந்து தரவிழைத்த
சிறியேம் சிறநில சிதையேலே
*தெளிக்கும் தமிழ்த்தென் திருப்பேரை
செல்வா சிறநில சிதையேலே
பொருளைத் தடந்துரைவ
சிறியேம் சிறநில சிதையேலே

(3)

(3) வள்ளைக் குழை—வள்ளைப்பூ வொதது காது ; கோமளம்—இளமை ; வனம்—அழகு ; குடிக்கும்—நீர் குடிக்கும் ; ஆறநில கூடு புனல்துறை—ஆறநில சேரும் நீர்த்துறை ; குயிற்றி—பதித்து ; மாற்றும் பசும் பொன தகட்டினால் செய்த வைடுரியம் பதித்தது உள்ள அழகிய முறத்திலே—பரல் (பருக்கைக் கறகளை) தள்ளி மணல் தெள்ளி எடுத்தது செய்த சிறநில என்க.

83

தருக்கா மலர்ப்பூம் பொழிலும் வயல்
தடமும் தருதென் திருப்பேரை
தழைக்கும் படிநூற் றெணமர் தொழுந்
தாமோ தரசீ தரமுருந்த

வொருக்கா லெனுமல் விருக்காலும்
உணராப் பொருளே பரஞ்சுடரே
ஒருவா னுதல்பண் டுளங்களிப்ப
உயர்வான் முகடு கிழித்தெழுந்து

மருக்கால் நறுமென்மலர் கொணர்ந்த
மதமோ பதினா ருயிரங்கோ
வலாமங் கையர்கள் புளகமுலை
மணந்து கனிவா யமுதமுண்ட

செருக்கோ ஷனக்கீ தியல்பன்று

சிறியேம சிற்றில் சிதையேலே

திரையார் பொருநைத் தடந்துறைவா

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே

(4)

(4) தருகா—மரங்கள் சூழ்ந்த சோலை ; ஒருக்கால் ஒப்பற்ற பிரிவு வேதத்தாலும் அறிய முடியாதவன் என்றபடி ; இருக்காலும்—இருக்கு வேதத்தாலும் ; ஒருவான் நுதல்—சத்தியபாமை ; மருகால்—வாசனை வெளிவிடும் ; நறு—தேன் ; மலா—பாரிசாதமலர் ; புளகம்—புடைப்பு (பக்கங்களில் பருத்தல்) ; கனிவாய்—கொவ்வைக்கனிபோன்ற சிவந்த உதடுகளையுடைய வாய் ; அமுது—இங்கு அதராமிர்தம் ; பதினாறாயிரம். . . . உண்ட ; பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 213-ஆம் பாட்டின குறிப்பில் காண்க.

84 கோவ கோவா மரகதமே

கோடும்போ ரரக்கா குலங்குறறே

குளிர்பூந் துளவத் திருத்தொங்கல்

குவவுத் தடந்தோட் காயாவாம்

பூவே பூவின் பொலன்பொருட்டுப்

புதுமென் மணமே வருள்சுரந்து

பொங்கிப் பெருகி யுவட்டெறிந்து

பொழியும் புயலே கற்பகப்பூம்

காவே முதுகோ சலைதவமே

கண்ணே கண்ணின் உள்மணியே

கதிர்நித் திலவெண் மணல்நினது

கரலி னுறுத்தக் கடனன்றே

தேவே தேவப் பெருமானே

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே

திரையார் பொருநைத் தடந்துறைவா

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே

(5)

(5) குவவு—திரட்சியமைந்த ; உவட்டெறிதல்—பெருக்குமிகுதல் ; நித்தில வெண் மணல்—முத்தினப்போன்ற வெள்ளிய மணல் ;

85 வன்னக களபப் புளகமுலை

மடவா ரெனுங்கோ வியர்க்ந்திரு

வாய்ப்பா டியிற்புக் களைகவர்ந்த

மணிவாய்க் கள்வ னென்றுகட்டி

யுன்னிப் பொருமி யழவடித்த

துண்டே லவர்கள் வினையாடும்

ஒளிர்நித் திலவெண் மணல்சிற்றில்

உனக்கின் றளிக்க முறைகண்டாய்

கண்ணிக் கமுக மிடறெடியக்
காய்க்கும் பசங்காய்க் குலேசிதறக்
கதலிக் குலங்க ளடிசாயக்
கயல்பாய்ந் துகண்டு வாலறையுஞ்

சென்னல் பழனத் திருப்பேரைச்
செல்வா சிற்தில் சிதையேலே
தெய்யார் பொருநைத் தடந்துறைவா
சிறியேம் சிற்தில் சிதையேலே.

(6)

(6) வன்மை—அழகு ; அனை—வெண்ணெய் ; உணைப் பொருமி அழ—பின்னும் அச் செய்தியை நினைத்துத் தேம்பித் தேம்பி அழுமாறு ; உனக்கு இன்று அளிக்க முறை—அன்று கோவியர்கள் அழ அடித்ததனால் அவர்கள் மகன இப்போது விளையாடும் சிற்திலே நீ கலைப்பதனால் “உனக்கு இப்போது கேட்டது கொடுக்க” முறையாகும். கயல் மீன்கள் தாவும்போது வாலினால் நீரை யறையும். அக் கயல்கள் தாவும் வேகத்தினாலும் நீர் தெறித்த வேகத்தினாலும் இளைய பாக்கு மரங்களின் முளைப் பாகங்கள் ஓடியவும், அதன் காய்களையுடைய குலைகள் சிதறவும், வாழை மரங்கள் அடியோடு சாயவும் செய்தன. இதனைச் சூழ் மேதி இறங்கும் துறையில் . . . வாழை சாயந்தொரு தாழையில் தாக்க . . . ” என்ற குற்றலக் குறவஞ்சியோடு ஒப்பிடுக. சென்னல் பழனம் தென் கெண்டை மீன்கள் நிறையப் பெற்ற வயல் ; சென்னல்—செந்நெல் என்று கொண்டு சாலி நெல் விளையும் கழனி என்று மாம்.

86 பண்ணே நியமென் குதலை மொழி
பவளக் கனிவாய்க் குறுநகையும்
பாரித் தோங்கிப் பூரித்த
பைம்பொற் புயமுங் கண்டழகு
கண்ணே றெனியேம் பட்டனமென
றெண்ணிக் கருத்து வேறுபடக்
கணக்கன் றுலகின மன்னுயிர்க்குங்
காவற் கடவுள் நீயன்றோ
மண்ணே ழையுமுனை மிழ்ந்தளந்த
மாலே வேலைப் புனல்சுவறி
மறுகக் கணைதொட் டிடுமுருந்தா
வருணன் *திருவா ராதனைசெய்
தெண்ணீர்ப் பொருநைத் தடந்திறைவா
சிறியேம் சிற்தில் சிதையேலே
தெனரிக்கும் தமிழ்த்தென் திருப்பேரை
செல்வா சிற்தில் சிதையேலே.

(7)

(7) பாரித்து—பருத்து ; கண்ணேறு—திருஷ்டி தோஷம் ; மொழி, வாய், நகை, புயம் ஆகியவைகளின் அழகு கண்டு “எளிமையையுடைய நாங்கள் திருஷ்டி செய்தோம் என்று நினைத்து மனம் மாறுபடக் கலைப்பதில் தவறில்லை என்றாலும்” உலகிலுள்ள எல்லா வுயிர்க்கும் நீ காக்கும் தெய்வமல்லவா எனவே எங்கனையும் காக்க வேண்டாவா ” ஆகையின் சிற்தில் சிதையாதே என்கிறார்கள். வேலைப்புனல் . . . முருந்தா—கடல் நீர் வற்றிச் சிதைய அகலினிக் கணைவிடும் இராமா.

பிரதிபாடம்.—தினமா ராதனைசெய்.

87

தடிக்குஞ் சிகரப் படாம்பொதிந்த
தடமா முலைக்குங் குமச்சவடடுத்
தழைக்குங் குறுங்கண் *சுரந்தொழுதித்
தருபா லசோதை மமிழ்ந்தூட்ட

குடிக்கும் புயலே யிலங்கையில் வெங்
கொடும்போ ரரக்கர் கு லக்கூற்றாய்க்
குனிக்குஞ் சிலைக்கைத் தடங்கன்றே
கோவே பசுந்தண் டூழாய்மலை

முடிக்கும் †பெரும முத்தொழிற்கு
மூவா முதலே யழியாத
முத்திக் கொருவித தாகவந்து
முனைக்கும் பொருளே பாகுபெற

வடிக்கும் தமிழ்த்தென் திருப்பேரை
மாலே சிற்றில் சிதையேலே
மகரக் குழையே நூற்றெண்மர்
வாழ்வே சிற்றில் சிதையேலே.

(8)

(8) தடிக்கும் சிகரப் படாம் பொதிந்த தடமாமுலை—கனத்த மலைச் சிகரம் போன்ற உடையணிந்துள்ள பெரிய சிறந்த முலை என்க. கனத்த முலை—மலைச் சிகரம் போன்ற முலை, உடையணிந்துள்ள முலை எனக் கூட்டுக. குனிக்கும்—வளைக்கும்; முத்தொழில்—ஆக்கல், அழித்தல், படைத்தல்; மூவா முதல்—கடவுள்;

88

கொத்தோ டசையப் பசுந்துளவங்
குடக்கூ டரும்பி முனைத்தெழுந்து
கொழிக்குந் தவளப் பிறைநுதலில்
குறுவேர் வொழுக வணிந்தசுட்டி

முத்தா னதுவெண் ணிலவெறிப்ப
முகத்தா மரையின் நகையிலங்க
முதுகுண் டல்மும் வார்காதும்
முழுமா மணிப்பொற் சோதிவிட

அத்தா வருணன் தினம்பரவும்
அரிகே சவநா ரணமுகுந்த
அடல்வா ளரவிற் கண்டுயிலும்
ஆழிப் புயலே ஆய்ச்சியர்கை

மத்தா லடிப்ப வெண்ணெ யுண்ட
வாயா சிற்றில் சிதையேலே
மகரக் குழையே நூற்றெண்மர்
வாழ்வே சிற்றில் சிதையேலே.

(9)

(9) குடக்கு ஊடு—மேற்குத் திக்கினிடையில்; பிறை நுதலில்—பிறையையொத்த நெற்றி; அத்தா—அத்தன் என்பதன் விளி; வான் அரவு—ஆதிசேடன்.

89

அன்போ டீணத்து முலெகொடுத்தின்
அமுதூற் றிருக்கும் புனலாட்டி
அருங்கண் *கடைக்கஞ் சனம்தீட்டி
ஆரம் திருத்திப் பட்டுத்தி

உன்பே ரிடுவே னெனக் †குழவிக்
குள்ளத் தயவாற் றணிசமைத்த
உயர்மானிகையும் ஆடரங்கும்
ஒளிர் வேதிகையும் நீயழிக்க

வன்பா லோடி வரவுனக்கு
வழக்கன் றுலகிற் சிறுபேதை
மகளிரிருந்தும் வினையாடும்
வண்டல் துகட்சே வடிபடுமே

தென்பே ரையின்நங் குலநாத
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
திரையார் பொருதைத் தடந்துறைவா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(10)

(10) அமுது ஊற்றிருக்கும் புனல்—பால பெருகியிருக்கும் நீர்ப் பொருட்கண் ; வேதிகை—
திண்ணை ; வன்பு—கொடுமை ; வண்டல்—பருக்கைக்கல் ; துகள்—புழுதி ; வண்டல் துகள்
உம்மைத் தொகை இங்ஙனம் முன மிளனாத தமிழ்க் கொத்தில் 178-ஆம் பாட்டில்
வருவது காண்க.

சிறுபறைப் பருவம்

90

‡வானு முப்பத்து முக்கோடி யுஞ்சது
மறைக டடவுள் நான்முகவனும்
மழுவலா ளனுமறு முகச்செம்ம லுங்கைம்
மலைக்கோட்டு வேழமுகனும்
எனோரும் வச்சிரக் குலிசபதி யும்மகிழ்ந்
தெண்டிசா முகபாலரும்
இருவிழியு மிருசெவியு மிதையதா மரைமலரும்
எக்கால முநதழையவே

கானுறு பச்சைப் பசும்பூக மடலவிண்டு
கக்கும் கொழும்பிரசமும்
கதலிக் கொழுங்கனி யுடைந்து வழிமதுவும்
கலந்தோடி யலைமண்டியத்

தேனாறு பாயும்வயல் சூழ்வழுதி நாடனொரு
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்திருப் பேரைவரு நங்குழைக் காதமுகில்
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(1)

(1) வான ஆர—ஆகாய உலகில் பொருந்தியுள்ள முப்பத்து முக்கோடி—என்பது தொகைக் குறிப்பாய்த் தேவர்களைக் காட்டியது. கடவுளாகிய நானமுகன்—இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை முனை சிவனையும் இந்திரனையும் கூறி மிகுந்த அறு திசை பாலா எனக் கூறுது என திசைப் பாலா என்றார். அவர்கள் இருவரையும் சிறப்பு நோக்கிக் கூறியது பற்றி. பூகம்—பாக்கு மரம்; கான ஊறு—பூக்கள் மிக; பிரசம்—தேன, முக்கோடி தேவா முதலியவர் தழைக்குமாறு சிறுபறைமுழக்குக் எனக்.

91

பூவருங் கொன்றைச் செழுஞ்சடா டவிமுடிப்

புனிதபூ ரணனிரட்டும்

பொற்றுடி யெனச்சொல திறம்பாத கனகவிப்

புலவாதிண் டிறம்மென்னவும்

மேவுகதிர் மணிமகுட கோடிநிபு டஞ்செய்யும்

விருதரசர் மணிவாசலின்

விதரணக் கொடை வெற்றி மணவொலி கறங்குதெரு

வீதிமும் முரசு மெனவுந்

தாவுசீ ரிட்டுடன் விசித்திறுக் கித்தொனி

தழைந்ததொண் டகமென்னவும்

தவறாது சதிமுறையின் அண்டகோ லிகைமுகடு

தடவியது செவிடு படுவோர்

தேவதுந் துமியெனத் திருவழுதி வளநாட

சிறுபறை முழக்கி யருளே

தென்திருப் பேரவைரு நங்குழைக் *காதவொரு

சிறுபறை முழக்கியருளே.

(2)

(2) புனிதபூரணன்—சிவன்; துடி—உடுக்கை; கனக இப்புலவர்—பொன்னுலகிலுள்ள தேவர்; திண்டிறம்—மிக வலி, அதிவீரம்; நிபுடம்—நெருக்கம்; விருது அரசர்—பல வகை வெற்றிப் பட்டங்களைப் பெற்ற அரசர்; கறங்கு—ஒலிக்கின்ற; கொடை வெற்றி மணம்—உம்மைத் தொகை; விசித்து—கட்டி; தொண்டகம்—குறிஞ்சி நிலப்பறை; சதி முறை—தானவொத்து முறை.

92

†கதைகெழுமு சமரில்வடி வாளொரீஇ இராவணன்

கைகளிரு பதும் விழுதுபோல்

காறுடர் மண்ணில்வீழ் குப்புற்று நிற்குநிலை

கண்டுதிரு வுளமிரங்கி

உறுதிபட வின்றுபோய் நாளைக்கு வாவென்

றுரைத்தராகவெருவியன்

ரோராண மூலமென் ரோதாமு னோடிவந்

துதவுமா தவசீதர

நறையொழுக மடன்முக முறுக்கவிழ்ந் தலருமொரு

நளினப் பொகுட்டாசன

நள்ளிடை வதிந்துபைந் தாதனைத் திசைபாடி

நாகிளம் பேடையோடுஞ்

சிறைவண்டு கண்படுக் கும்வழுதி நன்னாட
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்திருப் பேரைவரு நங்குழைக் *காதவொரு
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(3)

(3) கறை கெழுமு—இரத்தக் கறை பொருந்திய; வான் ஓரீஇ—வானாயுதம் நீங்கி—வாள எனபது இங்கு உபலட்சணமாக மற்ற ஆயுதங்களையும் உணர்த்தியது. கைகளிருபதம் காலங்களும் தொடரந்து விழுவதுபோல மண்ணில் வீழ்ந்து குப்புறநு நிற்கும் நிலை என்க. கால்+துடா—காறுடர்—உரைத்த ராகவ என்க. நறை—தேன்; நளினம்—தாமரை; நன்—இரவு; நாகு இளம்—மீமிசைக கிளவி; சிறைவண்டு நளினப்பொருட்டாசனத்தில தங்கி மகரந்தங்களைப்பூசி இசை பாடி இளைய பெண வண்டுகளோடும் இரவில் தூங்கும் அத்தகை நீர்வளம்மிக்க வழிநில நாகு என்க.

93 அண்டபகி ரண்டமு மதிர்ந்துகுல வரையேழும்
அசையாமல் எண்டிசைதொறும்
ஆழிகவுட் கம்பக் கடாக்களிறு நிலைபெயர்ந்
தடிச்சுவ டெடுத்திடாமற்

கொண்ட வடவைக்கனல் கண்பிதுங் கக்கொடுங்
கோளரா வுடல் முடங்கக்
†குலுங்காம லாமைநெடு முதுகுளுக் காவண்ட
கோளகையின் முகடுவெடியா

விண்டடவு தாரகைக் குலமடங் கலுமண்ணில்
வீழாமல் உயர்செழும்பொன்
மேருகிரி சாயாமல் ஓடியிரு கரைதொறும்
வெண்ணிலா வுமிழுமுத்தம்

தெண்டிரை சுருட்டுபொரு நாநதி நெடுந்துறைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்திருப் பேரைவரு நங்குழைக் *காதவொரு
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(4)

(4) வரை ஏழு—கலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிததம் ஏம கூடம், நீலகிரி; ஆழி கவுள் கடாகம்பம் களிறு—கடல்போன்ற கதுப்பினினதும் ஒழுகும் மத நீரையுடைய நடுக்கத்தைச் செய்யும் எட்டுத்திரு யானைகள்; வடவைக் கனல்—பெண குதிரை முகத்தின வடிவோடு கடற்குள் தங்கியிருந்து யுகாநத்தத்தின மேலே கிளம்பி உலகத்தை எறித்து விடுவதாகக் கருதப்படும் தீ; கொடுங்கோள் அரா—கொடிய கொலை புரியும் விஷத்தையுடைய பாம்பு ஈண்டு எட்டுத்திக்குப் பாம்புகளை காட்டிற்று. அனந்தன, வாசுகி, தக்கன, கார்க்கோடகன, பதுமன், மகா பதுமன், சங்க பாலன், குளிகன் எனபன. ஆமை—திருமாலின் ஓர் அவதாரமான ஆமை மந்தர மலையைத் தாங்கியது நினைத்து அதன் முதுகு உளுக்கா என்றார். உளுக்கா—நெளக்காமல்; உளுக்கா—வெடியா—ராகுகெட்ட எதிரை மறை வினை யெச்சம்; தாரகை—நட்சத்திரம்; வெண்ணிலா உமிழும்—வெண்மையான நிலவொளி வெளிவிடும்; முத்தம்—அம் சாரியை.

94 கங்கா நதிச்செழும் புனல்யமுனை சரசோதி
கற்பூர சுவை மணக்கும்
காவிரி யெனத்தேவர் வடியிட்ட வமுதெனக்
கமழந் திருப் பொருநையும்

மங்காத சதுமறைக் குரியவேள் வியும் விழா
வணியும்மக வொலியு நாளுந்
வளமைபெறு குலநாத பரமபத் வீடாள
வயல்கடொறும் வாய்மடைதொறும்

சங்கார வாரஞ்செய் தகடுனைத் தலறித்
தவழ்ந்தேறி முத்துயிர்க்குந்
தண்ணைத் தடத்தா மரைப்பொகுட் டாசனத்
தமனியப் பொற்கோலிற்

செங்கா லனந்துயிலும் வழுதிவள நன்னாட
சிறு பறை முழக்கியருளே.
தென்திருப் பேரைவரு நங்குழைக் *காதவொரு
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(5)

(5) கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, காவிரி போன்ற தேவர் வடிவத்தின அமுதம்போல வாசனை வீசும் நிறையுடைய பொருநையெனருள், அவைகளைப்போன்ற புண்ணிய நதியாதலால் காவிரிக்கு மட்டும் கற்பூர சுவை மணக்கும் என்றார். வாசனைத் திரவியத்திற்காகும் கற்பூர மரங்களை அடித்து வருவதால், கற்பூர சுவை மணக்கும் என்றார் பரமபத் வீடு ஆள—பரமபதமாகிய வீட்டினை ஆட்சி புரிபவனே சங்குகள் ஆரவாரஞ் செய்து அகடு (வயிறு) உளைந்துஅலறி வயல்கள் தோறும், வாய்மடைதோறும் தவழ்ந்து வறி முத்துக்களை ஈனும். அத்தகைய நீர்வளமிருந்த வழுதி நாடு என்க

வேறு

95 பொருதிரை யெறிசல ராசி யுடுக்கும்
புவனத் திருமாதும்
பொங்கு சினந்தலை மண்ட வடுஞ்சமர்
புக்கெதிர் வருவோர் செங்

குருதி படும்படி பொருது மணம்புணர்
கொற்றக் குலமாதும்
கோதறு வண்புகழ்ச் சேரனு கூலக்
கோமள மாமாதும்

மருமலி சததள மண்டப மீது
மகிழ்ந்துறை பூமாதும்
வடகலை தென்கலை முழுது முணர்ந்த சொன
மங்கையும் நாடோறும்

திருவுளம் ¹கிளர்தர வழுதி நன் ²னாடன்
சிறுபறை கொட்டுகவே
தென்பே ரையில்வரு நங்குல ³நாதன்
சிறுபறை கொட்டுகவே.

(6)

(6) திரை எறி சலராசி—அலைவீசம் கடல்; புவனத் திருமாத—பூமிதேவி; தலை மண்ட—நெருங்கிக் கலக்க; கொற்றக குலமாத—வெற்றித் திருமகள்; கோமளமாமாத—புகழத்திரு; வண்புகழ்சேர் அனுசூல—எனப் பிரிக்க; சத்தனம்—தாமரை; பூமாத—இலக்குமி; சொல்மங்கை—கலைமகள்; திருஉளம் கிளர்தர—மகிழ்ச்சி மிக; அஷ்ட இலக்குமிகளில் வெற்றித்திடு, புகழ்த்திரு உண்டாதலால் இங்ஙனம் கூறினார்.

96 உழுதுழு திசைபயில் அளியொரு கோடி.
உதைந்து துதைந்தாட
ஒளிர்மடன் முகையவிழ் துளவணி மால் குரு
கூர னுவந்தோதும்

பழுதறு முதுதிரு வாய்மொழி நூல்செவி
பற்பல புகுநேயன்
பண்டுல கங்களை யுண்டுபி னளவு
படுத்தந் ⁴திருமாலால்

முழுமறை முறையிடு மிருசரணுலையன்
மூரிக் கயமூடு
முதுபுன லோடையு மகழியும் வாள்வளை
மொய்க்கும் கழனியினும்

செழுமலர் மணமலி வழுதிநல் நாடன்
சிறுபறை கொட்டுகவே
தென்பே ரையில் வரு நங்குல நாதன்
சிறுபறை கொட்டுகவே.

(7)

(7) உழுது—கிணடி; அளி—வண்டு; குரு கூரன்—நம்மாழ்வார்; நூல் பற்பல செவி புகு நேயன் எனக் மூரிககயம் ஊடும்—ஆழ்ந்த நீர்நிலையிடையும்; மலா—தாமரை மலர், “பூவெனப்படுவது பொறிவாழ் பூவே” என்பதால்.

97 புவனமு மண்ட கடாகமும் வேலைப்
புணரித் திசையெட்டும்
பொங்கழல் கதுவிய கண்களி யானைப்
புகர்முக மலையெட்டும்
குவடு படும்பொலன் வடவரை முதலாம்
குலகிரி யோரெட்டும்
கொடுவிட முடவுடல் பஃறலை மகுடக்
கோளர வோரெட்டும்

தவமுனி வர்சுரர் மகபதி முக்கட்
சடைமுடி யுடையோனுஞ்
சதுமுகன் அறுமுகன் ஒருகொம் பேந்திய
தந்தி முகத்தோனும்

செலிகுனி ரத்திரு வழுதிநல் நாடன்
சிறுபறை கொட்டுகவே
தென்பே ரையில்வரு நங்குலநாதன்
சிறுபறை கொட்டுகவே.

(8)

(8) அண்டகடாகம்—அண்டகோளத்தின் சுவர் ; வேலைப்புணரி—ஒரு பொருட் பன்மொழி ; வேலைப்புணரித்திசை—கடல் சூழ்ந்த திசைகள் ; அழல்கதுவிய—நெருப்பு மூளுகின்ற ; கனி—மதம் ; குவடு—சிகரம் ; வடவரை—மேருமலை ; முடவுடல்—வளைகின்ற உடல் ; மகபதி—இந்திரன் ; முககண் சடைமுடியோன்—சிவன் ; ஒரு கொம்பு....முகத்தோன்—விநாயகன்.

வேறு

98 அவிசுற்றிய தண்டலைப் பொதியத்
தருஞ்சாரலீற் பைங்கிழங் கெடுக்கும்
அம்பொற்குழி யிருசுடர் விரிக்கும்
*அருங்கால்வயி ரங்கிடற் திமைப்பத்

துளிபட்டொழு கும் வரை யருவி
சுழிக்குந்தொறும் பொன்னொழுக் கெறியச்
சுவையூற் றிருக்கும் புனற் பொருதை
சுருட்டுந்திரை செம்மணி கொழிப்பத்

தலைவிட்டல ரும்பசும் பாளைத்
தலைப்பூங்கழு கமணி மிடற்றுத்
தாங்கும்பவ ளக்குலை கவிப்பத்
தடஞ்சால்வழி யூர்ந்தக டிலேந்து

வளைமுத்துயிர்க் கும்வயற் பேரை
மாலே சிறு பறைகொட்டுகவே
†மகரக்குழை யேநூற் றெண்மர்
வாழ்வே சிறு பறைகொட்டுகவே.

(9)

(9) அவி சுற்றிய தண்டலை—வண்டுகள் மலருக்காகச் சூழ்ந்த சோலை ; பைங்கிழங்கு எடுக்கும் அம்பொன் குழி—பசிய வளவிக் கிழங்கைத் தோண்டி எடுக்கும் அழகிய குழி ; அம் பொன்—மீமிசைக் கிளவி : குழியில் வயிரம் கிடந்து இமைப்ப என்னார் இரத்தினங்கள் மலைக்கல்லில் தோன்றுவதனால். செம்மணி—பவளம் ; பாளை தலை பூக்கமம்—பாளைய உச்சியிலேயுடைய அழகிய பாக்கு மரம் ; பவளம் குலை—பவளம் போன்ற செத்திருக் குலைகள் ; தடம்சால் வழி ஊர்ந்து—நாநிலையினின்று ஏர் ஓட்டிய சால்வழியே ஊர்ந்து ; அகடு—வயிறு ; வளை முத்து உயிர்க்கும்—சங்குகள் முத்துக்களை ஈனும். இப் பாட்டினால் மலைவளம், அருவிவளம், நதிவளம், சோலைவளம், வயல் வளம் குறித்தார்.

பிரதிபாட்டும்* அந்தால்வயி, வருணை பரவு மிருசாண மாலே சிறுபுணு
கொட்டிதலை.

வேறு

- 99 நீறுபடு தவளவெண் பொடியாட வார்சடை
 நெடுந்திரைக் கங்கையாட
 நிலவாட முகைமுறுக் கவிழ்தும்பை யாடஅரன்
 நின்றாட அமரராடப்
 பாறுபடு நெட்டிலச் சுடர்வேல் விடுங்கொடும்
 படையிரா வணன் மகுடமோர்
 பத்துந் தகர்ந்தாட வெம்பேய் குறும்பேய்
 பறந்தலைக் கவந்தமாடத்
 தாறுபடு கதலிக் கொழுங்கனி யுடைந்து வழி
 சாறுமாங் கனியின் நறவும்
 தருமுடப் பலவின்நற கனியுடைத் துப்பெருகு
 தண் நறவும் அலை மண்டியே
 சேறுபடு பழனவயல் சூழ்வழுதி நாடனொரு
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 தென்திருப் பேரைவரு நங்குழைக் காதரூகில்
 சிறுபறை முழக்கியருளே.

(10)

(10) வார்—நீண்ட ; பாறுபடுவேல்—மாமிசத்திற்காகப் பருந்து சுற்றும் வேல் ; பறந்தலை—
 போர்க்களம் ; கவந்தம்—தலையற்ற குறையுடல் ; தருமுட்பலவு—மரமாகிய வளைந்த பலா ;
 மூன்றாவது அடியில் முககணிகளின் தேன கூறி அது மிக்கு நதியாகி வயலில் பாய்கிறது
 என வளம் கூறியது காண்க. முதலடியில் கூறிய அரன், அமரர் ஆடுவது மகிழ்ச்சியாஸ்
 எனக்.

சிறு தேர்ப் பருவம்

- 100 உரைக்குஞ் சதுமா மறை தனக்கும்
 உயர்வா னவர்க்கு மெட்டாத
 உண்மைப் பொருளே கன்றொடுகுன்
 றுருகும் படி வேயங் குழலாதி
 நிரைக்கும் பின்னே நடந்தருளும்
 நீலப் புயலே போரேறே
 நிமலா சமரா டிருங்கொடிய
 நிருதர் குலத்துக் கொரு கூற்றே
 வரைச்சந் தகிலும் செம்மணியும்
 மதவா ரணக்கிம புரிமருப்பும
 மயிற்பீ லியும்வெண் நித்திலமும்
 வாரிச் சுருட்டிக் கரைபொருது
 திரைக்குந் திரைத்தண் பொருளுநததிச்
 செல்வா தடந்தே ருருட்டுகவே
 தென்பே ரையின் நம் குலநாதா
 செம்பொன் தடந்தே ருருட்டுகவே.

(1)

(1) நிரை—பசுக்கூட்டம் ; வாரணம்—யானை ; கிம்புரிமருப்பு—கிம்புரிப் பூண் கட்டிய தந்தம்
 வரைச்சந்—மலையிலுள்ள சந்தனமரம்.

101

மேல்பால் முனைக்கும் பிறையெயிற்று
வெங்கண் கொடிய நிருதர்குழாம்
வெல்லுந் தடக்கைச் சிலை ராமன்
விரிதெண் டிரைதீர்க் கடன்முகட்டின்

பாலா டரவிற் கண்டுயிலும்
பசுந்தரர்க் குழகன கஞ்சனவிடு
பாரச் சகடு மருதுமொடி
படத்தாள் நெறிக்கும் ஒருமுகுந்தன்

கால்பாய் புனலிற் கேணியினிற்
கழுநீர்க் குழியில் வாய்மடையில்
கருஞ்சேற் றினில்நல் அருங்கயத்திற்
கமழ்பூந் தறையில் வெகுண்டெழுந்து

சேல்பாய் வழுதித் திருநாடா
செம்பொன் தடந்தேர் உருட்டுகவே
தென்பே ரையின்நம் ஸூலநாதா
செம்பொன் தடந்தேர் உருட்டுகவே.

(2)

(2) பிறை எயிற்று—பிறைச் சந்திரனையொத்த பல; பால் ஆடு அரவின்—பால்போன்று வெள்ளிய படங்களுடன் ஆடுகின்ற ஆதிசேடன் மீது; சகடும் மருதும்—எண்ணும்மை; மருதும் ஓடிபட—மருத மரங்களும் உரலிற் கட்டிய கயிற்றுடன் தவழ்ந்து சென்று ஓடிபடுமாறு; தாள் நெறிகளும்—பாதத்தால் நொருங்கச் செய்யும்; கால் பாய் புனல்—கழனிகளுக்குப் பாயும் வாய்க்கால் நீர்; கேணி—இணை; கழுநீர்க் குழி—செங்கழுநீர் மலர்இன்ற குளம்; கயம்—நீர்நிலை.

102

உருவா யுயிரா யுணர்வாகி
உள்ளும் புறனு முளனாகி
உரைக்கும் சமயம் ஆறினுக்கும்
ஒன்றும் பலவு மாயடங்கி

அருவாய் நிறையும் நிற்பெருமை
ஆர்க்குந் தெரிய வசமன்றே
ஆழிப் பயலே யருட்கடலே
அரிகே சவசீ தரமுகுந்தா

மருவார் பொழிலில் கேணியின்வாய்
மடையில் சுழியில் படுவரம்பில்
* வளைமுத் தீனுந் திருவழுதி
வளநாட் டுறையெம் பெருமானே

தெருவீ தியின் நூற் றெண்மர்தொழச்
செம்பொன் தடந்தேர் உருட்டுகவே
தென்பே ரையின்நம் குலநாதா
செம்பொன் தடந்தேர் உருட்டுகவே. (3)

(3) சமயம் ஆறு—அகச்சமயம், அகப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், புறப்புறச்சமயம், என்பன. அவ்வாறு சமயங்களையுடையன; கேணியின்வாய்—வாய் ஏழாம வேற்றுமை உருபு.

103 அன்பாற் பணியத் தினம் வருணன்
ஆரா துண்கொண் டருள்முகுந்த
அடியா ராசைப் புரிமுறுக்கி
அரும்பொற் கயிற்று வடம்பூட்டி
வன்பால் விடுத்து நெகிழ்ந்த நெஞ்சம்
மணியீ தியினள ளிடைநினைந்து
வந்து ததிய நிருமருங்கும்
மகிழ்ந்து முறையே பிடித்திழுப்பப்
பொன்பாற் பொருந்துஞ் செழுந்திலதம்
புவனித் திருவான் நுதல்திலதம்
பொங்கிப் பரந்த சலராசி
புடைசூற் றியபூ லோகத்துத்
தென்பால் திலத மெனும் பேரைச்
செல்வா தடந்தேர் உருட்டுகவே
செழுந்தார்த் துளவு மணங் கடிமும்
தேவே தடந்தேர் உருட்டுகவே. (4)

(4) பக்தர்களது ஆசையாகிய புரி முறுக்கிய கயிற்றினால் தேரில் வடம் பூட்டி, கொடுமை யால் நினையாமல் விட்டு இப்போது உருகுதிற மனமாகிய அழகிய வீதியில் இரு பக்கமும் வந்து இரவிலும் நிளையும் வைணவ அடியார்கள் இருபுறமும் பிடித்து மகிழ்ந்து இழுப்ப செல்வ தடந்தேர் உருட்டுக என முடிக்க. நள இடை—இரவில்; ததியா—வைணவ அடியார்களைக் குறிக்கும் வழக்கு; பொன்பால்—இலகுகுமியிடம்; புவனித்திரு வானுதல் திலதம்—பூமாதேவியிடம் ஒள்ளிய நெற்றிப் பொட்டு; சலராசி—கடல்; புடை சூற்றிய—பக்கங்களில் சூழ்ந்த; இலகுகுமியின் பொட்டுபோலும், பூமாதேவியின் பொட்டு போலும் பூலோகத்துத் தெற்கிலுள்ள பொட்டுப் போலும் உள்ள பேரை என்க.

வேறு

104 தருநீழ் லிடையினிது லீற்றிருக் கும்புரந்
தரனு முனி வரகுமுளரிச்
* சதுமறைக் கடவுளும் முக்கட் கொழங்கனிச்
சடைமுடிச் சிவனும் வெஞ்சூர்
பொருகிரண வேலுடைப் பரமன்முரு கேசனும்
புகர் முகத் தவனு மதியும்
பொங்குனைப் பச்சைப் பசும்புரவி யேழ்கட்டு
பொற்றடந் தேரிரவியும்

பெருவாச ஸூழ்புக நெருக்குண்டு சன்னதிப்
 பேறுண்டு கிட்டு மென்றே
 பிறங்குபொற கருடக் கொடிக்கம்பம் வலம்வந்து
 பெருகவஞ் சலிசெய்திடத்

திருமேனி மண்டபத் தரசிருக் குங்கடவுள்
 சிறுதே ருருட்டியருளே
 தென்திருப் பேரைவரு நம்குழைக் காதமுதில்
 சிறுதே ருருட்டியருளே.

(5)

(5) தருநிழல்—கற்பக மர நிழல்; சூர்—சூரபத்மன்; பரமன் மூருகேசன்—இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை; புகர் முகத்தவன்—விநாயகன்; ஏழ பசும் புரவி கட்டு பொன் தடந்தேர் இரவி என்க. கட்டு தேர்—வினைத் தொகை; உளை—கழுத்தின் மயிர். இரவி—சூரியன்; சன்னதிப் பேறு உண்டு (அது பின்னராவது) கிடும் என்று நினைத்து என்க. பிறங்கு—விளங்கு.

வேறு

105 தந்தா னெனக்கு வரமிரண்டும்
 தலைநா னுரைத்த சொற்படிக்குன்
 தகப்பன் புரந்த முறைதருமம்
 தழைப்ப வொருகோ லோச்சியெங்கும்

நந்தா வளமைப் பரதனிந்த
 நாடா னுவன் நீ காடாள
 நடவென் றுரைத்த சிற்றவை சொல்
 நலமேற் றலைகொண் டொருப்பட்டுக்

கொந்தார் குழலி சனகியொடுங்
 கூடப் பிறந்த விளவ லொடும்
 கொதிக்கும் பரல்வெங் * கானகம் போய்க்
 குறுகும் பொழுதுங் குளிர்த்தலர்ந்த

செந்தா மரைபோல் திருமுகத்துச்
 செல்வா தடந்தேர் உருட்டுகவே
 தென்பே ரையின் நம் குலநாதா
 செம்பொன் தடந்தேர் உருட்டுகவே.

(6)

(6) தலை நாள்—கைகேயி சம்பாசூரன் யுத்தத்தில் கணவனுன தசரதனுக்கு உதவி செய்த காலத்திற்; சிற்றவை—கைகேயி; நலம் தலைமேல கொண்டு எனப் பிரித்துச் சோகக; ஒரு பிட்டு—சம்மதித்து; இப் பாட்டுடை—கம்பராமாயணம், ஆழிசூழ் உலகமெல்லாம் . . . அரசனென்றான் “இப்பொழுதெம் மனோரால். . . செந்தாமரையினை வென்ற தம்மா” “மெய்ததிரப்பதம். . . சித்திரத்தினலர்ந்த செந்தாமரை ஒத்திருக்கு முகத் தினை . . . ” என்ற கம்ப சாமாயணப் பாடல்களை ஒர்ந்துணர்க.

106

மத்தா லடிப்ப உரஸ் மிதித்து
மலர்ததாள் குந்திட் றுறியில் வெண்ணெய்
வாரிக் களவி லுண்டமணி
வாயா பரம பதந்தனக்கோர்

வித்தா கவுமவந் தங்குரிக்கும்
வேதப் பொருளே யருடகடலே
விரைநா றியபூம் பசுநதுளவ
மெய்யா பொருவெங் கரிமருப்பு

முத்தோ டகிலுஞ் செம்மணியும்
மூரித் திரைபாய் சுருட்டிமிக
முழங்குங் கூடு புனல்துறைவ
முதுவாள் அரக்கன் தலைகள் பத்துங்

கொத்தோ ¹ டவஞ் சுருவாளி
² கொடுக்குந் தடந்தேர் உருட்டுகவே
கொழிகும் தமிழ்த்தென் திருப்பேரைக்
கோவே தடந்தேர் உருட்டுகவே.

(7)

(7) குந்தி—உட்கார்ந்து ; குந்தி இடடு என்க. ஈண்டு இகரம் தொகுத்தல் ; அங்குரித்தல்—
முனைத்தல். கூடு—ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் ; கொத்தோடு ரா அம் சுருவாளி—கொத்
தோடு அறுததுப் பூமிக்குத் தரும் அழகிய ஈரீரென்னும் அம்பையுடையவளே ; கொடுக்கும்—
வளைந்த.

107

புழைத்திண் திறல்கை மதசலதி
பொழியும் பிறைக்கிம் புரிக்கோட்டுப்
புகர்மா விடங்கர்க் குடைந்துவெரீ இப்
புதுப்பூங் கேணித் தடம்புனல் நின்

றழைக்கும் புயலே நெட்டரவின்
ஆடும் குழகா வொரு நாளும்
அழியாப் பரம பதந்ததியர்க்
கருள்சீ தரமா தவமுகுந்தா

மழைக்கொந் தளகக் குரும்பைமுலை
மதிவா ணுதற்சா எனிபொருட்டு
மதில் சூழ் இலங்கை அரக்கன்மணி
மகுடஞ் சிதறக் கோதண்டங்

குழைக்குந் தடக்கை ரெகுராமா
கொடிஞ்சித் தடந்தேர் உருட்டுகவே
கொழிக்குந் தமிழ்த்தென் திருப்பேரை
கோவே தடந்தேர் உருட்டுகவே.

(8)

(8) புழைதின திறல் கை—துளைக்கையுடைய வலிய திறமை மிக்க துதிகை ; புகர்மா—கசேந்திரனுடைய யானை ; இடங்கா—முதலை ; முன பிள்ளைத் தமிழ்க்கொதது 164-ம் பாட்டி னுரை காண்க. புயல்—உவமையாகு பெயர் ; நெட்டரவு—காளிங்கன் ; மழை கொந்து அளகம்—மேகம் போன்ற தொகுதியான கூந்தல் ; குரும்பை—தென்னங்குரும்பை ; கொடிஞ்சி—தாமரைப் பூபோன்ற ஓர் உறுப்பு. இது தேரின் முன்பாகத்திருவது.

108 வாலப் பிறைவான் நுதல் மடவார்
மலர்க்கை வளைகீழ விழத் தொழுவோர்
மாறப் பிறவி வேரோடி
வானத் தமரர் களிகூரச்

சாலப் பொரும் வாழ் அசுரர்படத்
தருமா தவர்கள் கொண்டாடத்
தருமந் * தழைப்பப் புகழ்க் கவிதைத்
தமிழ்நா வலவர் ஈடேற

வலக் குழல்சா எனிகழுத்தின்
இருமங் கலநாண் வாழ்வேற
எக்கா லமும்நூற் றெண்மர்குழாம்
இதயத் திருந்து மகிழ்சூர்ந்து

கோலத் தெருவில் விளையாடிக்
கொடிஞ்சித் தடந்தேர் உருட்டுகவே
கொழிக்கும் தமிழ்த்தென் திருப்பேரைக்
கோவே தடந்தேர் உருட்டுகவே.

(9)

(9) வாலப்பிறை வான் நுதல்—வெள்ளிய பிறைச் சந்திரனையொத்த வளைந்த ஒளி வாய்ந்த நெற்றி ; வளை—வளையல் ; பிறவி வேரோடல்—பிறவியாகிய காரணம் அழிய ; அமரர் கொண்டாட—அசுரர் படுவதால் அமரர் களிகூர்ந்தனா. மாதவர் கொண்டாடினர் ; ஏலம் குழல்—மயிர்ச்சாந்து பூசிய கூந்தல் ; கோலம்—அழகு.

109 மருவார் நறுமென் மலர் கொணர்ந்து
வணங்கி இருசே வடி சொரிந்து
மயங்கும் புலன்கள் ஐந்து மொன்றாய்
வருணன் செய்யும்பூ சீனயுவந்த

திருமா டுகிலே தமிழ்க் குருகுஞ்
செல்வக் குழகா பாட்டயர்ந்து
சிறைவண் டலம்பிக் கண்படுக்குந்
செழுந்தார்த் துளவப் புயமுருந்தா

அருநான் மறைநூற் றெண்மரும்வந்
தங்கீ கரித்து வடம் பிடிப்ப
அம்போ ருகப்பூந் திருவும்முந்நீர்
அவனித் திருவும் மருங்கிருப்பக்

தருமா மணிப்பொன் மறுகின் நெடுங்
கொடிஞ்சித் தடந்தேர் உருட்டுகவே
கொழிக்குந் தமிழ்த்தென் திருப்பேரைக்
கோவே தடந்தேர் உருட்டு கவே.

(10)

(10) பாட்டு அயர்ந்து—பாட்டுக்களால் மெய்மறந்து ; வடம்—தோ வடம் ; அமபோ
ருகப்பூ—தாமரைப்பூ ; இதிலுள்ள திரு—இலகுகுமி ; முநநீர் அவனி—கடல் சூழந்த பூமி
அவனித்திரு—பூமிதேவி.

(மகர நெடுங்குழைக்காதர் பிள்ளைத் தமிழ் குறிப்புரையுடன் முற்றும்.)

(திருமேனி கவிராசரவர்)

திருவெண்ணையநல்லூர் வைகுந்தநாதர் பிள்ளைத் தமிழ்.

- 110 இருமைக்கு நனமை யியம்புகேன் செய்ய
ஒருமைக் கிசைநீ யுள்மே—பெருமை முகில்
வண்ணக் கருமணியே வைகுந்த நாடனையே
எண்ணக் கருதி யிரு.

(1)

(1) இயம்புகேன்—சொல்லுவேன, க எதிராகல இடை நிலை ; உளமே கருதியிரு என இயைக்க. முகில் வண்ணக் கருமணி—மேகம போன்ற நிறத்தவனுள் நீலமணி யொத்தவன்.

காப்புப் பருவம்.

திருமால்.

- 111 பொன்பூத்த பங்கயப் பஞ்சரப் பூங்கிளி
புனத்துழாய் மலர் வனத்துப்
போந்து வினையாடச் செழும்பற்ப ராகம்
புனைந்தவிள வெய்யில் காட்ட
மின்பூத்த முத்தாரம் வெண்ணில வெறிப்பமணி
மெய்யிந்திர நீலமேய்ப்ப
வெண்ணெய்ப் பதிக்குள் வாழ் வைகுந்த நாடனை
விருப்பமொடு வந்து காக்க
கொன்பூத்த சங்காழி சிலைதண்டு வாள் செங்கை
கொண்டமை குறிப்புணர்த்தக்
கேரகநக நாளமலர்ச் சேயரிக் கட்கடைக்
கூர்க் கருணை கொண்டு கொப்பூழ்
முன்பூத்த அகிலாண்ட முற்றுந் தழைப்பவாண்
முதிர் பரந் தாமமேவி
முத்திக்கு வித்தாகி யத்திக்கு முன் தோன்று
முழுமுதற் பச்சை முகிலே.

(1)

(1) பங்கயப் பஞ்சரம்—தாமரை மலராகிய கூடு ; பூங்கிளி என்று திருமகளைக் குறித்தார். பதுமராகம் என்னும் மாணிக்க வகை. பற்பராகம்—“ புனத்துழாய் மலர் வனத்துப் போந்து வினையாட என்றார் திருமகள் துளபமலை தரிக்கும் மாபில் இருத்தலால். மெய் இந்திர நீலமணி எய்ப்ப என்க. கொன்பூத்த—பெருமை பெற்ற ; சங்கு. . . . வாள்—பஞ்சாயுதங்களையும் குறித்தார். நான் கேரகநக மலர்ச் சே அரிகண்—அன்றலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த அரிபரந்த கண் ; கொப்பூழ் முன்பூத்த—கொப்பூழிலிருந்து தோன்றிய பிரமனூல் ; அத்தி—கசேந்திரனாகிய யானை ; முகில்—உவமையாகு பெயர்.

திருமகள்.

112

தத்துறுத ரங்கமெறி முத்தநில வின்கதிர்
தரச்சுடர் பெருஞ்சலதி ராசனருள் மாமகன்
தத்தையின மென்குதலை மைத்தகுழல் கெண்டைவிழி
சற்றென நுடங்குமிடை யாள்கனக மேனியான்
பத்துறுதொ மும்பர்தன் விழிக்கடையின் இன்பம்வர
பற்றவருள இந்திரைகு ணுகரி மனோகரி
பற்பமெனு மம்பொனமல ரிட்டதவி சின்கண்வளர்
பச்சைமயில் செங்கமலப பாதமுடி சூடுவாம்
கத்துருவின் மைந்தரிடை புத்தமுது தந்தவர்
களைப்பணியெ னும்படிசெய் நீள்பறவை வாகனர்
கற்பமொரு செங்கைநொடி யொப்பவுண ருந்துகில்
கருத்துமகி முங்கருணை மால்பரம பூருடர்
வித்துரும மென்றவித ழிற்கழை யிசைதிசை
விரித்தருள் முகுந்தநவ நீதபுர நாயகர்
விற்பணிலம் நந்தக மெழுத்திகிரி கொண்டபுய
வெற்பணிசை சந்ததமும் ஓதுதமிழ் வாழ்கவே.

(2)

(2) தத்துறு சலதிராசன்—தத்துகின்ற அலை வீசுகின்ற முத்துக்களானவை நிலவுக்கிரணங்களைத்தர ஒளி மிக்க பாற்கடல் பெற்ற சலதிராசன என்றார்—எல்லாக் கடல்களுக்கு வருணன அரசனுனதால் ; தத்தை—கிளி ; மைத்த—கறுத்த ; நுடங்கும்—அசையும் ; கனக மேனி—பொன்னிற உடல் ; “ பத்துஉறு தொழு உம்பர் தன விழி ” என்க. பத்து—பத்தி ; உம்பர்—தேவர் ; பத்து, தொழு என்பவற்றிலுள்ள உகரம் “ உயிர்வரின் உகருள் ஒரோ விழி ” என்ற விதியால் கெட்டது. இந்திரை—இலக்குமி ; பற்பம்—பதுமம், தாமரை ; தவிசு—ஆசனம் ; கமலபாதம் உவமைத்தொகை, கத்துருவின் வாகனர்—கத்துருவின் மைந்தரான பாம்புக்குத் தேவாமிர்தம் எடுத்து வந்து தந்து அவர்களைப் பின்பு அடங்கு என்று கூறும்படி செய்த கருடனை வாகனமாகக் கொண்டவர். கத்துரு—காசிபர் மனைவி, 104 பிள்ளைகளையும் ஒரு பெண்ணையும் பெற்றவன். பாம்புக்குத் தாய். உச்சைர்வம் என்ற வெள்ளைக் குதிரையின் வாலில் தன் பிள்ளைகளில் ஒருவன் உதவியால் மறுவுண்டாகச் செய்து தன் சககளத்தியான விந்தையைச் சபதப்படி அடிமை கொண்டவன். விந்தையிடம் பிறந்த கருடனும் அடிமை வேலை செய்து பின் நீக்க தேவாமிர்தம் எடுத்துவர தேவர்களுடன் போர்புரிந்து வென்று இந்திரனால் பாம்புகளைத் தின்ன வரம் வாங்கி அமுத கலசத்தை எடுத்து வந்து தந்து அடிமையை விடுவித்தான். ஒப்பநதப்படி இந்திரன தேவாமிர்த கலசத்தைக் கவர்ந்துகொண்டான். கற்பம் ஒரு செங்கை நொடி ஒப்ப உணரும் துயில்—கற்ப காலத்தை ஒரு கைநொடிப் பொழுது காலம் போனது அறியும் யோக நித்திரை ; பூருடர்—பூருடரின் நீட்டல விகாரம் ; வித்துருமம்—பவளம் ; நவந்தபுரம்—வெண்ணெய் நலவூர். வில் பணிலம் நந்தகம் எழுத்திகிரி—வில், சங்கு, வாள், தண்டு, சக்கரம்.

பிரமன்.

113

செங்கமல மிசைதோன்றி வெண்கமல மங்கையைச்
சேர்ந்துமறை நான்குமுறையும்
திருவதன நான்கு பெற்றெண்கரம் வருந்த வெண்
திசைகன்புலி பதினாலுயிர்த்

P.T.K.—5

தங்கமல நாகபதி நால்வாய் மதக்கனி
 றுமைத்துச் சுமக்க வைத்தோர்
 அண்டமா மிவ்வா றநேகாண்ட கோடிசெயும்
 அந்தணனை வந்தனை செய்வாம்

சங்கமல வெள்ளையம் புயமலர் திங்களோ
 தனியிலை அனந்தமென்ன
 தவளநிற மென்பவன வாய்ப்பொலன் சிறையனந்
 தத்திலினை யாடுபொய்கை

யுங்கமல வயலுநிறை நாடுசூழ் வெண்ணைய நகர்
 உத்தமனை மத்தமாவுக்
 குதவிபுரி கொண்டலைத் தொண்டருக் கெனியனை
 உரைத்தமுத் தமிழ்தழைகவே.

(3)

(3) வெண்கமல மங்கை—வெள்ளை தாமரையில் வீற்றிருக்கும் சரசுவதி ; உறையும்—
 தங்கும் ; உயிர்த்து—படைத்தலைப்பெற்று ; அம் கமல நாகபதி நால்வாய் மதக்கனி
 அமைந்துப் பதினால்கங்களைச் சுமக்க வைத்து—என்க ; அங்கமல நாகபதி—அழகிய தாம
 ரைப்பூப் போன்ற படங்களைபுடைய நாகங்கட்டுத் தலைவகுறிய ஆதிசேடன் ; நால்வாய்—
 தொங்கும் வாய், வினைத் தொகை ; களிறு—சாண்டு எட்டு யானைகள் திசைகளைத் தாங்கும் ;
 அந்தணன்—பிரமன் ; திருவதனம் நான்கு பெற்றது—திலோத்தமையைப் படைத்து அவள்
 அழகைக் கண்டு விரும்பியபோது அவள் நான்கு திசைகளிலுமோட அங்கங்கு ஒரோர்
 முகங்கொண்டு பார்க்க நான்கு முகம் ஆயிற்று. இது ஓர் வரலாறு. சங்கு அமல வெள்ளை
 அம்புயமலர் திங்களோதனி—சாரங்கமென்னும சங்கோ குற்றமற்ற சரசுவதி தங்கும்
 வெள்ளைத்தாமரை மலரோ பூரண சந்திரனோ ஒவ்வொன்றுதான் ; இவை—பின் வரும்
 அனனங்களைக் குறித்த சுட்டு ; அனந்தம்—பல ; “ தவள அனம் ” வெண்
 னிறமும் பலளம்போன்ற மெல்லிய சிவந்த வாயும், பொன்னிறமொத்த சிறகும் உடைய
 அன்னங்கள் ; விளையாடு கமலப் பொய்கை எனக் கூட்டுக. மத்தமா—மதமுடைய
 கசேந்திரன் என்ற யானை.

சரஸ்வதி.

114 ஓதுமறைப் பொத்தகமும் நாதமிகுத் திட்டமுதம்
 ஊறுமிசைக் குத்தகும் யாமுமலர்க் கைக்குருளான்
 ஓடரிமைக் கட்டுவனை போலுமினைக் கக்கடையின்
 ஊமனும்வித் தைக்குரியன் ஆகவரத் தைத்தருவான்

முதுணர்விற குக்கமல நான்முகனுக் குத்தலைவி
 மூரல் முகத் துத்தமிபி ராமிமதிக்கொத்த மெய்யான்
 மூடர்மனத் துக்கனுகான் பாரதிசுப் பிரகமல
 மூலமணிப் பொற்றவிசின் வாணிபதத் தைப்பணிவாம்

மாதலன்விட்டிடமத வேழமருப் பற்றுவிழ
 வான்மலர்பட்டுப்புரள ஓரறைவைத் திட்டவனை
 மாதவனைத் துட்டமிகும் பாலியுரத் தைப்புகிரும்
 வானியனைச் சத்தமிகும் வாருதியிற் கற்கன்கொடு

சேதுவினைக் கட்டியெவர் காணினுமுற் பெற்றவினை
தீரவரத் தைத்தருமி ராகவனைக் கற்றவர்கள்
தேடுசிறப் பிற்பெருகும் வேணுவனத் திற்குடிகொள்
சேரனைச் செப்புமிசை சேர்தமிழ்முற் றுபபெறவே. (4)

(4) பொத்தகம்—புத்தகம்; நாத மிகுத்திட்டு உளாள—ஒலி மிகுத்திட்டு அமுதம் போன்று சுரக்கின்ற இசைக்குத்தக்க வீணையை மலாபபோன்ற கைக்குள் உடையவன்; கள மைக்குவளை போலும் அரி ஓடு இணைக்கண கடையின—தேனுள்ள கரிய குவளை மலர் போலும் செவ்வரி ஓடிய இரண்டு கண்களின் கடைப்பாடையால்; ஊமனும்—ஊமையாக உள்ளவனும்; வரத்தைத் தருவான எனக. தலைவி என்பதை உணர்வு, நான முகன என்ற சரிடங்களில் சோக்க. 'முதலுக்கு அறிவுக்குத் தலைவி என்றும் பின்னதற்குப் பிரமண மனைவி யென்றும் பொருள் கொள்க. மூலம்—புனசிரிப்பு; முகத்து உத்தமி எனக. பிராமி—சரசுவதி; மதிக கொத்த மெய்யான—சந்திரனை யொத்த ஆடை யுடுத்த உடலை யுடையவன்; பாரதி—சரசுவதியின் ஓர் பெயர்; சுப்பிர கமலம்—வெண்தாமரை; மாதுலன்—மாமனான கம்சன்; மத வேழம்—குவலையா பீடம்; வானமலா பட்டுப்புரன்—ஒளியிய தாமரை மலர் போன்ற மெல்லிய துதிகளை அறுநது புரளுமாறு; பாவி—கம்சன்; வானியன்—குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; கறகன கொடு சேது வினைக் கட்டி—மலைகள் கொண்டு அணையைக்கட்டி; வினை—தீவினை; வரத்தைத் தரும் இராகவன் எனக; வேணு வனம்—வெண்ணெய் நல்லூர்க்கு ஓர் பெயர் போலும்.

சிவபிரான்

115 பவளம் பழுத்த திருவுருவம்
பாதிப் பசைப்பச் சடாடவியிற்
பசும்பொன் இதழிக் கரும்பாநதள
பனிவெண் பிறைதன் நிறம் விரிப்பத்

தவளம் படர்நீ நணிமிடற்றில்
தடஞ்சேர் குவளை நிறங்காட்டச்
சரணந் துதிப்பார்க் கெவ்வணமுந்
தன்பால் தெரிப்பான் பதந்துதிப்பாம்

கவளங் குதட்டுப் பெருங்கவுட்டுக்
கரடக் களிற்றுக் கருள்பெருமான்
கயல்பாய்த் தடமும் செழுஞ் செந்நெல்
கதிரார் வயலு முபவனமும்

திவளம் புலியைத் தொடவுயர்ந்த
செம்பொன் மதிநுந் தடந் தெருவும்
செழிக்கும் வெண்ணெய்க் கதிபனிசை
சேருந் தமிழ்ப்பா தழைத்திடவே. (5)

(5) பவளம் . . . பசைப்ப :—சிவபெருமான் செந்நிறமும் பார்வதி பசுமை நிறமு முடைமையால் இங்ஙனம் கூறினா. முன் பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 310 ஆம் பாட்டிலும் காண்க. இதழ்—கொன்றை; பாந்தன்—பாம்பு; தவளம் படர் நீறு—வெண்ணீறு; மிடற்றில். காட்ட—கழுத்தில் கறுப்பு நிறமானது ஆல கால விஷம் உண்ணலாலாகும். தெரிப்பான்—அறிவிப்பான்; கவளம்—உருணையான உணவு; களிற்று—ாணடு கசேந்திரன்; உபவனம்—சோலை; திவள அம்புலி—விளங்கும் சந்திரன்.

உமையவள்

- 116 இமையநெடு முடிதுகின் வருவரை
 இறைவன்மக ளென வெய்துங் குமாரியை
 இலகுமிர சிதவரையின் முடிவளர்
 எழில் கொடு ஈர்முலைமெய் கொண்டதேவியை
 எதிருமட லுடைமயிட நெடுமுடி
 இடறி நட மிடுமொய் கொண்ட நீலியை
 இணையில் குற மகள்களப முலையுழு
 தெழுபனிரு புயவைதந்த வேலனும்
 அமையும்மத மழை யொழுகு புகர்முக
 அவனும்மக ளெனவைகும் பவானியை
 அவிருமட மயிலியலும் வடிவமும்
 அடியாடொழ வருள்செய்சிங்க லூர்தியை
 அரவினனை மிசைவளரு மவனினை
 யவனையிமை யவர்கொய் கின்ற தேமலர்
 அடியின்நனி சொரிதரநல் வரமருள்
 பவனைமன மொழிமெய் கொண்டு தாழுதும்
- 117 கமையின்நிரு தர்பொன் னகரில் அழலிடு
 கவியினிட மருள் செய்கஞ்ச லோசனர்
 கடியவம ரினில்லச தசமுக
 கடிகொள்நகர் புகுதுய்கென்ற வாசகர்
 கடலினழல் எழவுலகு சூலையவோர்
 கணையை விட வளைவெய்துஞ் சராசனர்
 கமலமட மகள்களப முலையுழு
 கதிர்கொள்மணி வெயில் செய்துங்க மார்பினர்
 சமையகலை கியரையை வெகுவித
 சரிதையினின் மருளெய்தும் புராதரை
 சகடுபொடி படவுதையும் வனருக
 சரணமறை முடிவைகும் பராபரர்
 தருணமணி யொளிர் திகிரி வனநகர்
 தமதமன மகிழ்வைகுந்த நாயகர்
 தருதெள்ளமு தினுமினிய புகழ்சிறு
 தகைவென்தமிழ் செய்புன்சொல் வாழ்கவே

(6)

(6) துகின்ம்—பனி ; இமைய இறைவன்—பருவத் ராசன் ; இலகும் மெய் கொண்ட—விளங்கும் பொன்மயமான மேரு மலையின் சிகரம் போன்று வளரும் அழகு மிகுந்த இரண்டு முலைகளை உடலில் கொண்ட ; அடல் உடைமயிடன்—முன் பிள்ளை தமிழ்க் கொத்து 440 ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க ; மொய்ம்மை—வலிமை ; நீலி—நீல நிறத் தவள் ; குறமகள்—வளவி ; பனனிரு எனபது பனி கு எனத் தொக்கது . வைதந்த வேலன்—சூர்மை பொருந்திய வேலனை யுடையவன் ; புகர்முக அவன்—விநாயகன் ; புகர் முகம்—

யானை; ஈன்ற யானைத் தலைக்காயிறு; முதலாக பெயர்; வேலனும், புகர்முக அவனும் மகன் என என்க. இயல்—சாயல்; அரவின அவன் பாம்பாசிய படுக்கையின் மேல் யோகத்தினை செய்யும் திருமான்; அடி—பாதம்; கமை இவ் திருநீர் பொன் நகர்—அழகற்ற விகாரமான உருவமுடைய அரக்கனது இண்கையில்; கவி—அண்டு அனுமான்; கஞ்சலோசனர்—தாமரை யொத்த கண்களை யுடையவர்; லோசனம்—கண; அமரினில் அலக—சுண்டையில் அலசுண்ட; தசமுக—விளி, பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணனைக் காட்டிற்று; “கடிய உயகு” என்ற வாசகர்—“ஆனையா வுணக்கமைந்தன. இன்று பேய்ப் பேர்க்கு நானே வாவென நல்கினுன வன்னை” என்ற கம்ப ராமாயண பாடல் ஓர்க. கடலின ஈராகனர்—முன பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 198 ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. சர+ஆசனா—சராசனர், தீர்க்க சநதி பெற்ற வட மொழித் தொடர்; கமல மடமகள்—தாமரையில் தோன்றிய சீதை; உழு மார்பு என வினைத் தொகையாகருக; துண்கம் மார்பு—மலையொத்த மார்பு; இராவணன் சிவலிங்கத்திற்குத் தாமரைப்பூ கொண்டு வரச் சென்ற போது திருமகள் ஓர் சூழ்ந்தையாதி மலரின மேல் இருக்க அகருழவி யின் அழகு கண்டு எடுத்து வரப் பின் அதனுடன் இருந்த ஓர் ஓலையில் “சீதை பிறந்ததால் இலங்கை அழியும்” என்று எழுதி இருந்ததால் அவன் பயந்து ஓர் பெட்டியில் இடர் விட்டு விட்டான்; புராதனர்—பழமையானவர்; வனருக சரணம்—தாமரை மலரொத்த பாதம்; திகிரி வனநகர்—இது வெண்ணெய் நல்லூர்க்கு ஓர் பெயர் போலும்.

முருகன்

118 மாவலந் தவிரவுயர் வெற்பகம் பிணவுபட
வற்றுத அவுணவெள்ளம்
மாக்கடல் படைசுவற வடிவேல் கரத்தேந்தி
மயில்வயப் பரிநடாத்துஞ்
சேவலந் கொடியனைச் சேவலோன் புதல்வனைத்
தேவாச்சேனக்கதிபனைச்
சேல்விழிக் குறமகள்ம னுளைனைத் தானினைத்
தினம்துதித் தன்புபுரிவாம்
நாவலந் தீவினிடை செங்கோல் செலுத்துமுடி
நரபாலர் குழுவைவெல்லாய்
நவியப் படைக்கலத் திருபத்தோர் காஸ்டு
நதிபடுந் குருதிதேக்கிக்
கேவலம் புகுதந்தை கடனாற்றி மகிழ்வெய்து
கிளர்தவத் தவனை வெண்ணெய்க்
கேசவனை வைகுந்த நாதனைப் பரவுமென்
கேண்மைமுத் தமிழ்தழைக்கவே

(7)

(7) மாவலந்தவிர—மாமரமான சூரபதமன் வெற்றி நீங்கி (அதாவது தோல்வியுடைய) வெற்பு—கிரவுஞ்சுமீர்; மாக்கடல்படை—பெரிய கடல்போன்ற சேனை; சுவற—வற்ற; மயில் வயப்பரி—மயிலாசிய வீரமிக்க வாகனம்; சேவலோன்—எருதிவயத்தேறி அதை நடத்தும் வல்லமையுள்ளவன்; சே—எருது; தேவர் சேனைக்கதிபன்—தேவசேனாதிபதி என்ற பெயர் தரித்தது காண்க. மனுனைத்தானினை—உருபுமயக்கம். நாவலநதீவு—பரத கண்டம்; நரபாலர்—அரசர்; வெல் வாய் நவியப்படைக்கலம்—வெல்லுதலுறை கூடமை யுள்ள வாயையுடைய மழுவாகிய ஆயுதம்; இருபத்தோராகல் அட்டு—இருபத்தோரு தலை முறை கொன்று; கேவலம்புகு - மோட்சம் அடைந்த, ஈண்டு [இறந்த] எப்பதைக் காட்டியது; தந்தை—சமதக்கினி முனிவர்; தவத்தவன்—பரசுராமன்.

இந்திரன்

119

ஒருநாலு நுதிமுனை மருப்புறு கனிற்றனை
 உயர்வானி லுலவிரு சிறைக்கரு மலைக்குலம்
 உலகூடு படிதர வறுத்தவ யிரத்தனை
 ஒருநாறு பெருமகம் முடித்தருள் சிறப்பனைப்
 அருள்மீறு கமலவிழி பற்பல வுளத்தனை
 அயிராணி இணைமுலை தினைத்தபுய வெற்பனை
 அமராரும் அவுணவிரு னைத்தெறு விகாத்தனை
 அலர்தூவி இருபதம் விருப்புடன் வழத்துவர்ப்
 கருநாரை வயலுறு கயற்களை யெடுக்கவும்
 கடைமாதர் குவளை கம லக்களை எடுக்கவும்
 கனிவான பழமுடை மதுப்புனல் பெருக்கவும்
 கதிர்மீறி வளர்செந்நெலின் முத்துதிர் வளத்தவாய்
 நரர் நாலு வருணரும் மகிழ்ச்சியின் மிகுத்த சீர்
 நவநீத புரமுன மியற்றிய தவத்தினுள்
 நலமாக வுறைதிரு மகட்குரிய கர்த்தனார்
 நயமேவு மிசைமொழி இயற்றமிழ் தழைக்கவே. (8)

(8) நுதிமுனை—ஒரு பொருட்பன்மொழி ; . நாலு முனைகளையுடைய மருப்புடையகனி—
 ஐராவதம் ; உயர்வானில்.....வயிரத்தனை—மலைகள் சிறகு முனைத்துப் பறந்து சென்று
 துன்பம் செய்ய இந்திரன் அவைகளின் சிறகுகளை யரிந்தான். மைநாக பர்வதம்மட்டும்
 கடலில் மறைந்தது. மகம்—யாகம்—நூறு அசுவமேதயாகம் செய்தவரே இந்திரனாவார்,
 நகுஷன் இவ்வாறு ஆனது காண்க. அருள்...உள—அத்தனை—கொளதமர் சாபத்தால்
 நேர்ந்த ஆயிரங்கன்களையுடைய தலைவனை, அவுண இருளை தெறு விகாத்தனை—அரக்க
 ராகிய இருட்டை அழிக்கின்ற சூரியனையொத்தவன் ; நாரை வயலிலுள்ள கயல் மீன்
 களாகிய களைகளைத் தின்ன எடுக்க, மருதநிலப் பெண்கள் குவளையும் தாமரையுமாகிய
 களைகளை எடுத்தனர். கடைசியர் என்பதற்கு ஆசிரியர் [கடைமாதா] எனக் கூறினர் ;
 குவளைகமலம்—உம்மைத் தொகை. உடைமதுப்புனல் பெருக்க—உடைந்து தேன்பெருக்க.
 உடைந்து என்பது உடை என நின்றது. ஈண்டு செந்நெல்—முத்துக் கொடுத்தலால் வள
 மிக்கதென்க. செந்நெல் முத்தினும் இடங்களுள் ஒன்று ; நரர்—மனிதர் ; இசை—புகழ்,

சுப்தகன்னியர்

120

சங்காழி கொண்டவுரு வொன்றுமான் மழுவைத்த
 சடிலமொன் றமுத கரகந்
 தாங்கும்வடி வொன்றுவயி ரப்படை கரத்தேந்து
 தனுவொன்று வடியெயிற்றில்
 பொங்காழி யுலகந் தரித்ததா பரமொன்று
 பொருமயில் சுமந்த தொன்று
 புணர்கபா லங்கொளும் உடம்பொன்று பெறுமாதர்
 பொன்னடிகள் சென்னிவைப்பாம்

அங்காழ் இலங்கும் அகல் அல்குல்மென் கொடியிடை
அலத்தகச் செஞ்சீறடி
ஆர்முலை மைக்குழல் பிறைநுதல் துவரிதம்
அமைத்தடந் தோளிடமினார்

கொங்காழ் இணைக்கமல மனகைப் பிணைந்தாடு
குழகனைப் புலியனைத்தூங்
கொண்டாடு வைகுந்த நாதனைத் தொண்டனென்
கூறுமுத் தமிழ் தழைக்கவே. (9)

(9) சங்கு ஆழி கொண்ட வடிவு ஒன்று பெறுமாது—நாராயணி; மான்மழு வைத்த சடிலம் ஒன்று பெறுமாது—மகேஸ்வரி, சடிலம்—சடை; அமுத கரகம் தாங்கும் வடிவு ஒன்று பெறுமாது—அபிராமி; அமுதகரகம்—வெள்ளைக் கமண்டலம்; வயிரப்பிடை கரத்து ஏந்தும் தனு ஒன்று பெறுமாது—இந்திராணி; வயிரப்படை—வச்சிராயுதம்; தனு—உடல்; வடி எயிற்றில் பொங்கு ஆழி உலகம் தரித்த தாபரம் ஒன்று பெறுமாது—கூரியபல்லில் கடல்குழந்த உலகத்தைத் தாங்கின உடலைப் பெற்ற மாது, வராகி, தாபரம்—உடல்; பொரும அயில் சுமந்தது—கௌமாரி; அயில்—வேல்; புணர் கபாலம் கொளும் உடம்பு ஒன்று பெறும் மாது—காளி; கபாலம்—தலையோடு; இவள மண்டையோடுகளை மாலையாக அணிந்தவள். பெறும் மாதர் என்பதை மிகுதி அறுவருக்கும் கூட்டுக. இதன வரலாற்றினை முன் பிள்ளைத்தமிழ்க் கொத்து 446-ஆம் பாட்டினுரையில் காண்க. அமகாழ் இலங்கும்—அழகிய என்கோவை மேகலாபரணம் விளங்கும்; அலத்தகச் செஞ்சீறடி—செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டப்பட்ட சிறிய பாதங்கள் சிறுமை + அடி—சீறடி; மை—மேகம்; துவர் இதழ்—பவளம்போன்ற உதடு; அமை—மூங்கில்; கொங்கு ஆழ் இணைக்கமலம் அனகை பிணைந்தாடு—மகரத்தம் தங்கியுள்ள இரண்டு தாமரை போன்ற அமமின்னலை யொத்தவகைகளோடு கைகோர்த்து விளையாடுகின்ற; அன, மினார்—அன்ன, மின்னார் எனபவைகளின் தொகுத்தல்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்

121 கருநிற நெட்டுடல் எருமை மதுச்சொரி
கமல முழக்கியு மென்மலரார்
கடிகமழ் மைச்சிறு குவளை கறித்தடர்
கதிர் பகை பற்றிய செந்நெல் உழு

இருபுற முற்றமு தொழுக மதக்களி
றெனவுல வப்பெறும் வெண்ணெயின் வாழ்
இமையவ ருக்கதி பதியை யுரைத்தவென்
இயல்வன ரச்செயும் எண்ணமதால்

பெருவரை சுற்றிய வுலகின் இருட்குவை
பிரிவு படுத்திய தன்மையினார்
பிரச முகக்கடிக் கமல மலர்த்திய
பெருமை படைத்துள பன்னிருபேர்

பருதிகள் எட்டெனும் ஒருகணி தத்துறு
பரம வசுக்கள் நல் வண்மையினார்
பதினொரு ருத்திரர் இருவர் மருத்துவர்
பதம் இதை யத்துற வுன்னுதுமே

(10) கருநிற....வெண்ணெய்—கரியநிறத்தையும் நீண்ட உடையுமுடைய எருமையானது தேன சொரியும் மெல்லிய மலாகளையுடைய தாமரைக்களைக் காலினால் சிதைத்தும், வாசனை வீசும் கரிய குவளை மலரைக் கடித்து மிகக் கதிகள உடைய சாலி நெற்பயிரை உண்ணாமல் வண்டாகிய பகைகளோடுகூடிய வாயின இருபுறங்களினின்றும் தேன் ஒழுக மதம்பொருந்திய யானைபோன்று உலவப் பெறுகின்ற வெண்ணெய்நல்லூர் எனக். மெனமலர் ஆர் கமலம் எனவும், பகைபற்றிய இருபுறம் எனவும் பிரித்துக் கூட்டுக. உணு—ஈறுகெட்ட எதிர் மறை வினை யெச்சம். இயல்—இயற்றமிழ்; பெருவரை....தன்மையினார்—பெரிய எட்டுமலைகளும் சூழப்பெற்றுள்ள உலகில் இருட் கூட்டத்தைப் பிரித்து ஓடச்செய்த குணத்தினால் (சூரியா) பிரசம் உகக் கடி கமலம் மலாத்திய எனக். பிரசம் உக—தேன் சிந்த; தன்மையினராகிய பன்னிருபேர் பருதிகள் எனக். எட்டு எனும் ஒருகணித்தது உறுவசுக்கள், எட்டு என்ற ஒப்பற்ற கணக்குள்ள மேலான வசுக்கள் (அஷ்டவசுக்கள்); வணமை—புகழ்; இடையம்—இடைப்போலி; உன்னுதம்—நினைப்போம். இததேவர்கள் வகைக்கொரு கோடியாக முப் பத்து மூன்றுகோடி யாவர். மருத்துவரிருவரை அச்வினி தேவர் என்பர்.

செங்கீரைப்பருவம்.

122 நந்தா மணிப்பணி வரைப்புயத் தினிலாட
நறுமலர்த் தொடையலாட
நன்னுதற் சுட்டியும் பட்டமு மிசைந்தாட
நகுமணிக் குழைகளாட

அந்தாம அரைவடங் கிண்கிணி கல்லென்றாட
அவிதரள மாலையாட
ஆர்வத்தோ டன்னைய ரணத்தேந்தி முத்தாட
அடுபுலியி னகமுமாடக்

கொந்தார் குழற்கற்றை முகமதிக் கெதிருலவு
கொண்டலின் அசைந்தாடவுன்
கோலவினை யாட்டினைக் கண்ணுதல் முதற்றேவர்
கொண்டாட வண்டாடுபூஞ்

செந்தா மரைத்திருவை மார்பில்வினை யாடநீ
செங்கீரை யாடியருளே

தெண்ணன்மணி யொளிர்வீதி வெண்ணெய்நகர் வளர்சேஷி
செங்கீரை யாடியருளே. (1)

(1) நந்தா மணிப்பணி—கெடாத ஒளியுள்ள இரத்தினங்களாகிய ஆபரணம். நகுமணிக் குழை—ஒளிவிடும் மாணிக்கக் குண்டலம், [அம்தாழ....என்றாட] மாலையும் அரையில் கட்டிய அரைநாளுகிய கயிறும் காலிலிட்ட கிண்கிணிச் சதங்கையும் கல்லென்று ஒலிக், தாமம் வடம், கிண்கிணி—உம்மைத் தொகை; தரளமாலை—முத்துமாலை; அடுபுலியின் நகுமம்—கொல்லுகின்ற புலியின் நகத்தைக்கோத்து ஓராரணமாகச் சிறு குழந்தைக்குக் காப்பாகக் கட்டிவைப்பர். இதைக் கொண்டே பழங்காலத்தில் தாலி செய்ததாக சங்க நூல் களில் கூறப்பட்டுள்ளது. “புலிபற்றுவி புன்தலைச்சிறு” (புற—நானூறு, 374.) குழல்கற்றை, கொண்டலின் அசைந்தாட எனக். கொண்டலின்—மேகம்போல; இன் ஐந்தாம் வேற்றுமை உவமப்பொருள்; மதிக்கெதிர் உலவு கொண்டலொத்து முகத்தின் எதிர் உலவுகற்றைக் குழல் எனக். குழந்தைக்கு முகத்தின்மீது மயிர் வந்து விழுவதனை இங்ஙனம் கூறினர், முகமதி—உருவகம். கண்ணுதல்—நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவன்; திருவை மார்பில் விளையாட நீ—இலக்குமியை மார்பிலில் விளையாடுமாறு வைத்த நீ. தென் நல்லுணி ஒளிர் வீதி—தெளிவான நல்ல மாணிக்கமொத்து ஒளிரும் தெரு.

123

தாராடு முடிநிருப ரெதிராடி யதிராத
சமராட வுயிர்விடுகுறைத்
தலையாட நிலையாத குருதிப் பெரும்புணரி
தனிலநீந்தி யலகைக் குழாம்

நீராட விசயமகள் நடமாட நிணமுண்டு
நிமிர் கழுது கொடிபருந்து
நிழலாடு பந்தரி னெதுங்கிமுகம் வெயர்வாட
நின்றவரை யஞ்சல்போமின்

போராட லொழிமினென வுரையாடி நகையாடு
பொருதலர்தம் மருவமுருவப்
புகையாட மேவினிரு கூருட விவ்வாறு
போர்முட்டி விசையனிசையும்

தேராடன் மாவினெடு சீராடி நின்றவன்
செங்கீரை யாடியருளே

தெண்ணன்மணி யொளிரீதி வெண்ணெய் நகர் வளர்சோதி
செங்கீரை யாடியருளே. (2)

(2) நிருபர்—அரசர்; நரு—மனிதர்; குறைத்தலை—கவந்தங்கள்; அலகைக்குழாம்—பேய்க் கூட்டம்; விசய மகள்—வெற்றித்திரு, துர்க்கை; நிணம்—கொழுப்பு; கொடி - காகை; கழுது—பருந்து - உம்மைத்தொகை; பந்தர்—பந்தல், கடைப்போலி; கழுது, பருந்து முதலிய பறவைகள் நிழலைச் செய்த பந்தரின்கீழே போருக்குப்பயந்து முகம் வெயாதது ஒதுங்கின பகைவீரை அப்பகைவரது புகையொத்த அருவமாகிய வருவம் [போராடுவதை ஒழிபுறங்கள் அஞ்சாது புறங்காட்டியோடுங்கள்] என்று பேசி நகைத்து ஆடியது. ஆடல மா—அடல் என்பதன் நீட்டல். ஆடல் என்று கொண்டு வலிமையுள்ள குதிரையென்றும் கூத் தாடிக்கொண்டு செல்லும் குதிரை யென்றும், உத்தம இலக்கணமுடைய சிறந்த குதிரை யென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஈண்டு குருக்கேத்திரப் போகக்களத்தை வருணித்தவாறு காண்க. அப்போது கண்ணன் அருகனனுக்குத் தோச சாரதியானதால் இவ்வாறு கூறினார்.

124

முத்திக்கு வெஞ்சிலையை நிகர்புருவம் வளையலீழ்
முறுவலின் நிலவுபொழிய
முளரிமல ரைச்சினவி யரிபரந் திருகுழையின்
மோதும்விழி கருணை பெருகத்

தத்திக் குறங்குடை யிருக்கெனச் செவிலியர்
தடுக்கவும் அசோதை மடிமேல்
தாவும்இரு கரம்நிலம் பதியவைத் திணையடித்
தளிர்விரல் குனித்தூன்றி மேல்

வத்திக்கு முழுமதி மறுத்துடைத் தனையமுக
மண்டலம் சிறிதெடுத்து
மலர்மாதா நிலமாதா முண்டுண் டுவட்டாது
வாழ்நிற்பவமுதில்

தித்திக்கும் இதழூறல் இடையிடை துளிப்பந்

செங்கீரை யாடியருளே

தெண்ணன்மணி யொளிர்வீதி வெண்ணையநகர் வளர்சோதி

செங்கீரை யாடியருளே.

(3)

(3) முதலு இக்கு வெஞ்சிலை. முதலினையுடைய கருமபாகிய கொடியவில்—இவ்வில் காமமுழந்தவரை வருத்துவதால் [செம்மை] கூறப்பட்டது; வளை அவிழ்முறுவல் - முதலினை யொத்து விளங்கும் பல்; ஈண்டு வளை அதுவன்ற முதலுக்காயிற்று, அரி - செவ்வரி; இருகுழை—இரணுகாதுகள், குறங்கு—துடை ஈண்டுமடி; வத்திகுழை—வளரும்; மறு துடைத்து அனைய—களங்கம், நீங்கியதுபோன்ற; மலர்மாதம் நிலமாதம்—எண்ணும்மை; உண்டு உண்டு—அடுக்குத்தொடர்; உவட்டாது வாயூறி நிற்ப அமுதில் தித்திக்கும் இதழ்— திகட்டாது இன்னும் உணை இரு தேவியரும் வாயில் நீர் பெருகின்ற அமுதைக் காட்டிலும் தித்திகும் உதடு; ஊறல்—இதழினின்று சிந்தும் எச்சில்; இதில் செங்கீரை ஆடுதலின் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

125

கந்தம்வளர் சந்தப் பொருப்பில் பிறந்துலகு

காதல்பெறு சங்கமேவிக்

கருதுமைந் திணையகர் பொருளையுந் துறைமுகம்

காணவிட் டொழுகு தொடர்பில்

சந்ததமும் அலங்கார முஞ்சிறந் தமுதினும

தண்மையாய் மதுரமாகித்

தாழாது சோபெற் றடிக்கடி பெருக்கந்

தலைக்கொடு மிகத்தெளிந்தே

அந்தமிகு பூமுதல் மங்கலம் யொருள்படைத்

தந்தரங் கத்தோடே வரும்

ஆடுதற் குரிமையா யோசையுட னுழமும்

அணைந்துபெரி யோர்களை புகழ்ச்

செந்தமி மெனப்பெருகு பெண்ணைச் செழுந்துறைவ

செங்கீரை யாடியருளே

தெண்ணன்மணி யொளிர்வீதி வெண்ணையநகர் வளர்சோதி

செங்கீரை யாடியருளே.

(4)

பெண்ணை நதி.

செந்தமிழ்.

- 1 வாசனையுடைய சந்தன மரங்களை யுடைய மேற் வாசனையுடைய சந்தன மரங்கள் சூழ்ந்த குத் தொடர்ச்சி மலையில் தோன்றும். பொதிய மலையில் தோன்றும்.
- 2 உலகினர் விரும்பும் அழகுள்ள சங்குகளை உலகினர் விரும்புகின்ற மதுரைத் தமிழ்ச் சங்குகளை (சங்கம் - சங்கு). சங்கத்தை அடையும்.
- 3 கருதுகின்ற குறிஞ்சி, முலை என்ற ஐந்து அகப்பொருளில் கூறியவாறு கருதுகின்ற வகை நிலங்களினிடமுள்ள சந்தனம், ஐந்தினைப் பொருளும், துறையும் அகில முதலிய பொருள்களைக் கடற் பொருந்தப் பாட்டில் நிறுத்தும். கரைத் துறைமுகத்திற்குக் கொண்டு சோகும்.
- 4 செல்லும் வேகத்தில் எப்போதும் அழகு பாட்டுப்பாடுவதால் எப்போதும் உவமை, சிறக்கும், உருவகம் முதலிய அணிகள் சிறந்திருக்கும்.

- 5 இதன் நீர் அமிர்தத்தைக் காட்டிலும் பாட்டுப் படித்தால் அமுதத்தைக் காட்டி
குளிர்ச்சியாய் இனிமை கொடுக்கும். லும் மகிழ்ச்சியும் இனிமையுமிகும்.
- 6 அடங்காது ஒலிமிகும் சீர் - ஒலி பாட்டுப்பாடுங்கால் குறையாமல் சீர்
பெற்றுவரும். சீர் - செய்யுளின்ஒருறுபு.
- 7 அடிக்கடி வெள்ளம் வருதலைத் தாங்கும். அடிக்கடி வளாவதைத் தாங்கும்.
- 8 மிகவும் மலர் வனங்களில் ஊடுருவி அழகு மிகவும் ஆராய்ந்து அழகுபெற்ற பூ முதலிய
மிகுந்த பூ முதலிய நல்ல பொருள்களை மங்கலச் சொற்களை முதலில் கூடிய
உடைத்தாயிருக்கும். பாட்டுக்களை உடைத்தாயிருக்கும்.
- 9 அழகிய அலைகளுடன் வரும் (தரங்கம் - அழகிய கலிப்பாவில் தரவு, தாழிசை, அம்
அலை), போதரங்கம் முதலிய உறுப்புகளைப்
பெற்றுவரும் (தரங்கம் - அம்போதரங்கம்
என்ற உறுப்பு).
- 10 நீராடற்கேற்றதாய் புண்ணியதீர்த்தத்திற் கூத்து எனனும் நாடகத்தமிழிறகு உரிமை
குரியதாயுளது. யாயுளது.
- 11 அலையொலியும் ஆழமும் அடைந்திருக் செப்பலோசை, அகவலோசை, துள்ள
கும். லோசை, தூங்கலோசை முதலிய ஓசை
களும் சொற்செறிவும் பொருட் செறிவும்
அடைந்து இருக்கும். ஆழம் - சொல்
லாழம், பொருளாழம். ஈண்டு பெண்ணை
நதியைச் செந்தமிழிறகு ஒப்புமை கூறிய
திறம் பாராட்டற் பாலது.

126 வெண்டிரைக் கடலகழி லங்கையான் நிருதர்கோன்
வேதனால் பெற்றவரமும்
வெள்ளியங் கிரிபெயர்த் திட்டதிண் டோள்வலியும்
வெஞ்சின இயக்கர் கோமான்

கொண்டமலர் மானமும் மானமுங் கைக்கொண்ட
கொடுமையும் கருநிறத்துக்
கூற்றையும் சமரிடைக் கூத்தாடல் கண்ணுவிடு
குறைவிலாண் மையு மமரகோன்

மண்டியவ ரத்தலைப் பிணிபடச் சிறையிலிடு
மகவலியும் மூவுலகமும்
வந்தடி பணிந்துதன் எவல்முறை கேட்பவுயர்
வண்மையுஞ் செல்வமுமெலாந்

திண்டிறலோ ரம்பின்வலி யால்வாங்கு கொண்டலே
செங்கீரை ஆடியருளே
தெண்ணனமணி ஒளிர்வீதி வெண்ணெய்நகர் வளர்சோதி
செங்கீரை ஆடியருளே.

(5)

(5) கடல் அகழ் இலங்கை—கடலே அகழியாகவுள்ள இலங்கை ; நிருதர்கோன்—இராவ
ணன் ; வேதன்—பிரமன் ; வெள்ளியங்கிரி—கைலைமலை ; இயக்கர் கோமான் கொண்ட
மலர் மானமும் மானமும் கைக்கொண்ட—இயக்கர்கட்குத் தலைவனாகிய குபேரனிடமிருந்த

புட்பக விமானத்தையும் அவனது பெருமையையும் அபகரித்த ; குபேரன் இராவணனிடம் தோற்றதனால் பெருமை கெட்டது. கூற்று—யமன ; இராவணனிடம் யமனும் தோற்றனன். இதபோது கால தண்டத்தை ஏவாது தடுத்தவர் பிரமன். இடும் அகவலி. எனக். அகம்—மனம் ; கொண்டல்—உவமையாகுபெயர்.

வேறு

127 குருமணி மேகலை வைத்த சுருங்கிடை
கொம்பர் குந்தேமல்
குடிகொளும் வார்முலை முத்து வடம்புனை
குன்றே யும்புவின்

வருமது வுறல் பெருக்கு மரும்ப
வளம்ப லென்றாலுன்
வரிவிழி யாருயி ரைக்கொளும் நஞ்சிது
வம்பா மென்றோ சொல்

ஒருமதி யோடு முதித்த விளங்கொடி
உனகோ பம்போதும்
ஒளிமணி மார்பி னிருத்தி மகிழ்ந்தெனில்
உய்ந்தே னென்றோடு

திருமகள் வாணகை பெற்று மகிழ்ந்தவ
செங்கோ செங்கிரை
செழுநவ நீத புரத்தில் அமர்ந்தவ
செங்கோ செங்கிரை.

(6)

(6) குரு—நிறமமைந்த ; சுருங்குஇடை—மெல்லிய இடுப்பு ; வார்முலை—கச்சுப் பொருந்திய முலை ; வம்பு—புதுமை ; ஒருமதியோடுமுதித்த இளங்கொடி—ஒரு சந்திரனோடும் பாற கடலில் தோன்றிய இலககுமி ; இடை கொம்பாகும் ; முலை குன்று எயும் (ஒத்திருக்கும்) ; பல அரும்பினை ஒத்திருக்கும் என்று கூறினால் இலககுமியின் விழிகள் உயிரைக் கொள்ளுகின்ற புதுமையான நஞ்சாம் என்று கூறும்படி இருக்கும்.

128 கரைபொரு கா த லளித்த மடந்தையர்
கண்போ லுங்காவி
கருகிய நீல நிறத்தறல் கொந்தள
கம்போ லுந்தோயம்

நிறை தொறு மூடு சுழித்திட லுந்தி
நற்றம்போ லுங்காணின்
நிறைகவர் மாதரை யொக்குமி தென்று
நினைந்தே திண்டோளின்

வரையுடை காமுகர் புக்குளை யுந்தொறும்
வண்டரர் பண்பாடி
மலர்முகம் ஆர்வம் மிகுப்ப மலர்ந்து
மகிழ்ந்தா கந்தோயும்

திரைகொள் பிணை நதித்துறை கொண்டவ
செங்கோ செங்கீரை
செழுநவ நீத புரத்தி லமர்ந்தவ
செங்கோ செங்கீரை.

(7)

(7) பெண்கள் கண்போல் நீல மலரும் அவர்களது கூந்தல் போன்று கருகிய நீல நிற முடைய மணலும் அவர்கள் கொப்பூழின் நிறம் போலும் நீர் இடையில் சுழி கொள்ளுமுடைய பெண்ணையாளுது மலை யொத்த வலிய தோளுடைய காழுகர்கள் சென்று தழுவும் காலம் வரை வண்டுகள் ரீங்காரஞ் செய்தலை யொத்த இனிய இசைபாடி தாமரை மலர் போன்ற முகம் விருப்ப மிக மலர்ந்து மகிழ்ந்து அவர்களது மாபிணைப் புணரும் பொது மகளிரை யொக்கும். பிணை நதி—பெண்ணை நதி ; நிறை கவர் மாதா—பொதுமகளிர். பொது மகளிர் என்றால் பணம் வரும்போது அவர்கள் முகமலர்ந்து இசை முதலியன பாடுவ தொப்ப. இதிலும் வடகிழக்குப் பருவகாற்று வரும்போது வெள்ளம் வருதலால் ஓசை முதலியன உண்டாதலான.

129 மரகத மேனி நினைக்குநர் நெஞ்சலர்
வண்டே சங்காழி
வரிசிலை வாள்கதை வைத்த தடம்புய
மஞ்சே யஞ்சாத

குரகதம் வாய்தக ரக்கை நிமிர்ந்திடு
குன்றே யன்பான
குவிமுலை யாயர் கொடிகள் பெறுங்கொழுங்
கொம்பே யெம்போல்வார்

பரகதி சேர வடிக்கம லந்தரு
பண்பா மண்பாவை
பாமர வாளவு ணக்களைச் சிந்து
பிணைத்தா ரெங்கோவே

திரகம லரசனைத்தரு புங்கவ
செங்கோ செங்கீரை
செழுநவ நீத புரத்தி லமர்ந்தவ
செங்கோ செங்கீரை.

(8)

(8) நினைக்குநர்—வினையாலணையும் பெயர், நினைப்பவர்கள் என்று பொருள். நெஞ்சு அலா வண்டு—அத்தகை உண்ணை நினைப்பவர் நெஞ்சமாகிய மலரை மலர்த்துகின்ற வண்டினை யொத்தவனே. மஞ்சு—மேகம் ; குரகதம்—குதிரை ; ஆயர் கொடிகள்—கோபியரான கொடி யொத்தவர் ; மண்பாவை. . . சிந்து—பூமி தேவி விரும்பியவாறு அசுரர்களை அழிகரும் என்க. மண்பாவை—பூமிதேவி. பாமரவாள் அவுணக்களை—அறிவற்ற வாளாயுதத்தை யுடைய அசுரராகிய களைகள், வாள் உபலட்சணமாக மற்றப்படைகளையும் காட்டியது ; பிணை—பெரு மை ; திரகமலாசனன்—முத்திகொடுக்கும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரமன. புங்கவன்—கடவுள்.

130 தேனிமிர் கற்பக நாள்மல ரைப்பொழி
தேவர்கள் நின்றூர்பார்
தீமை திருத்திய நான்மறை நற்றவர்
தேடினர் வந்தார்சாண்

பானல் விழிச்சசி கேள்வன் விழித்தெழு
பார நெடுஞ்சோனை
பாழ்பட வெற்பொரு தாழ்விரல் வைத்தது
பாடினர் கண்டாமே

கூனல் மருப்பிள மேதிசெந் நெற்கதிர்
கோதி நறுங்காவி
கோக நகத்திரள் வாவி யுழக்கியோர்
கோல் விளந்தாழை

ஆனிழ லிற்றுயில் வேணு வனத்தவன்
ஆடுக செங்கீரை
ஆரண உட்பொருள் ஆன தனிச்சுடர்
ஆடுக செங்கீரை.

(9)

(9) தேன் இயிர்—வண்டுகள் ஒலிகடும் ; நல்தவர்—பிராமணர் ; தேடினர் வந்தார்—முற்
றெச்சம். பானல்—நிலோற்பலம் ; சசி—இந்திராணி ; எழுபார நெடுஞ்சோனை—எழுவகையான
கருக்கொண்டு பாரமுற்றுள்ள விடாமழையைப் பெய்யும் மேகங்கள் ; சோனை—தானியாகு
பெயர். வெற்பு—கோவர்த்தனமலை ; கூன நல் மருப்பு—வளைந்த நல்ல கொம்பு ; மேதி—
எருமை ; கோகநகம்—தாமரை ; உழக்கி—கலக்கியடித்து ; “தாழை நிழலில் ஆன (ஒரு)
கூயில் ” என்க. ஆன்—பசு ; ஆன என்னும் போது மூன்றாம் வேற்றுமையுருபு விரிக்க,

131 நாறு மகிற்புகை வானவர் மெய்க்கணி
நாவி னிறங்காண
நாக மணித்தல மேவு மதிக்குடல்
ஞாயிறி தென்றாக

ஏறு துகிற்கொடி பாக னிளைப்பற
ஏழ்தூர கஞ்சாட
எடவிழ் மைக்குழல் மாத ரடிப்பதில்
ஏறிய பந்தோடி

வீறு மிமைப்பிலர் மார்பி னுதைத்தெதிர்
மீளுதல் தன்கேள்வன்
மேனி திளைத்தொளி வான்முலை யொப்புறு
மேடையின் விண்பாயும்

ஆறு புனற் சொரி வேணு வனத்தவன்
ஆடுக செங்கீரை
ஆரண வுட்பொருள் ஆன தனிச்சுடர்
ஆடுக செங்கீரை.

(10)

(10) நாறு துகிற்கொடி :— வாசனை வீசும் அகிற புகை தேவர்கள் உடலுக்கணியும்
கஸ்தூரி வாசனைப் பொருள் நிறங்காண தேவவுலகத்தைப் பொருந்துகின்ற சந்திரன், சூரி
யர்களுக்குப் பூக்குடல் என்னும் படி ஏறும்படியான சீலைக்கொடிகள். பாகன்—பாகனாகிய
அருணன் ; ஏழ்தூரம்—ஏழு பச்சை குதிரைகள் ; சாட—மோதித்தடுக்க ; ஏடு—இதழ் ; ஏடு
அவிழ்

வின்பாயும்—இதழ் மலர்ந்த பூக்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் மெத்தை மீது பந்தை ஒங்கி அடிப்பதனால் விண்பாயுமானு எழும்பிய அப்பநது ஓடி தேவர்களது பெருமையுடைய மார்பில் உதைத்து எதிர் மீண்டு வருவது தன் கணவன் உடலில் கலந்த ஒளிமிக்க கூரிய முலையை ஒப்புறும் மாதர் மேடையின் கண் அடிப்பதில் விண்பாய் மறிய எனப் பிரித்துக் கூட்டுக. ஆரணம்—வேதம்.

தாலப்பருவம்.

- 132 தகரங் கமழுங் குழன்மடவார்
சலவைக் கலையி நேந்தியன்னை
தளிர்க்கை களிப்ப நெய்யாட்டித்
தளர்வில் களபப் பொடி திமிர்ந்து
- நிகரங் கதலிக் கெணுங்குறங்கிள
நிறுத்திப் பசும்பொன் தசம்பின்வெந்நீர்
நிரைவென் வளைக்கை முகந்தாட்டி
நெடுநீர் சுழற்றிக் கழைபுரைதோள்
- மகரம் பொதித்த கலைமுனையால்
மணிமெய்த் துடைத்துச் சிமினுதி
மடியி னிருத்தி அயினிசுறந்தி
வளரும் கொழும்பாற றனமருத்திச்
- சிகரம் புரைதொட் டிலில் வளர்த்த
சேர்ந்தாய் தாலோ தாலேல்லா
செந்நெல் செழிக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்
செல்வா தாலோ தாலேல்லோ.

(1)

(1) தகரம்—மயிர்ச் சாந்து; சலவைக் கலை—சலவை செய்த ஆடை; நெய்யாட்டி—எண்ணெய் பூசி; இங்கு ஆட்டி பூசி என்பது மட்டுமே நின்றது. திமிர்ந்து—பூசி; அம் கதலிக்கு நிகர் எனும் குறங்கு எனக். பொன்தகம்பு—பொற்குடம்; நீர் சுழற்றி—நீராட்டு தலின பின்னர் குழந்தைக்கு நீர் சுழற்றி ஊறறுதல் வழக்கு. கழை புரை தோள்—மூங்கிலை யொத்த தோள்; இங்குத் தோள் என்பது கைகளைக் காட்டியது. மகரம்—சுருமீன்; மகரக் குழையர் ஆனது பற்றிப் போலும்; கலை—ஆடை; உசியின ஊதி—நீராட்டித் துடைத்த பின்னர் தாயார் தலையுசியில் ஊதுதல் வழக்கு. அயினி சுறறல்—சோறு கலந்த ஆலத்தி நீர் சுழற்றி; கொழுமபால் தனம் அருத்தி—எனக்.

- 133 மறிக்கும் தரங்கப் பெரும்புனலில்
வனசப் பொகுட்டு முனிமுதலா
மன்னும் புவனத் தனைத்துயிரும்
மடங்கும் இறுதிக் கொடும்பொழுதில்
- குறிக்கும் சமையப் பல்பிணக்கர்
குறும்பு மவர்தம் கடவுளரும்
குறிய சிறிய வயிற்றடங்கக்
குலவும் சுருதித் தாலாட்ட

எறிக்கும் பசங்கேழ் வடத் திலையின

இருக்கை மலரின் எடுத்தொருதான்

இனமெல் விரல்செவ் விதழ்சுவைப்ப

இன்பத் தலைமை சிறப்ப முத்தந்

தெறிக்கும் கடலில் அறிதுயில்கூர்

சிறுவா தாலோ தாலேலோ

செநநெல் செழிக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்

செல்வா தாலோ தாலேலோ

(2)

(2) தரங்கம் மறிகுமும்—அலைமடங்கும் ; வனசப் பொகுட்டு முனி—தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் ; இறுதிக் கொடும் பொழுது—யுகப்பிரளயம் (ஊழிக் காலம்) ; பிணக்கா—மாறுபடுபவா ; சுருதி—வேதம் ; பசங்கேழ் எறிக்கும் வடத்திலை—பச்சை நிற வொளி வீசும் ஆலிலை ; இருக்கை—ஆசனம் ; மலரின் ஒரு தாள எடுத்து எனக். இதழ்—ஈண்டு அதனை யுடைய வாக்கு ஆயிற்று. இன்பத்தலைமை சிறப்ப—இங்ஙனம் யாவரையும் உண்டு ஆலிலையில் துயிலவதால் யாவர்கும் தலைவர் இவரே என்பது தேற்றமாயிற்று ; கடல்—பாற்கடல் ; அறிதுயில்—யோக நித்திரை ;

134

வள்ளக் கமலம் முறுக்குடைந்து

வழிந்த செழுந்தேன இதழ்குவிந்த

மலர்ச்செங் குமுதத் திடை பொழிதல்

மணிப் பொற் கலசத் துறுநறவைக்

கள்ளக் கயற்கண் தளிரியலார்

கனிவாய் குனித்துப் பருகலொக்கும்

கடிப்பந் தடத்தில் சினைச்சறவு

ககனத் தெழும்ப வதுதடுப்பான்

பள்ளப் பழனத் துழவ ரெறி

பகடு துரகஞ் குறியதின் கோல்

பழுக்காய்க் கமுகின் குலைசிதறிப்

பலவு தகர்த்துக் கனிக்கதலித்

தள்ளச் சிறக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்

தலைவா தாலோ தாலேலோ

தண்ணங் கமலப் பெண்ணமுதின்

தவமே தாலோ தாலேலோ.

(3)

இப்பாட்டு பிரளய காலத்தில் திருமால் யாவரையும் உண்டு சிறுமுழந்தையாகி ஆலிலை மீது கால் விரலை வாயில் வைத்துச் சுவைக்க வேதங்கள் தாலாட்டும் நிலையைக் காட்டுகிறது முன்பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்து 128-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

(3) வள்ளம் கமலம்—சிண்ணம் போன்ற தாமரை மலர் ; கள்ளக் கயல்கண். “கயல் கள்ளம் கொள்ளா” (தஞ்சை கோவை 31) நோக்குக. கடி—வாசனமிக்க ; பம்—விண்மீன். ஈண்டு நீரிலுள்ள மீன்களையே காட்டிற்று. சிண்ணம் போன்ற தாமரைப்போது மொட்டவிழ்ந்து, தேன்திழ் குவிந்துள்ள செங்குமுத மொட்டின்மீது பொழிவது பொன் குடத்திலிருக்கும் கள்ளைக் கயற்கண்களையுடைய பெண்கள் வாய்குவித்துப் பருகுவதை ஒத்திருக்கும் தகைமையையுடைய வாசனை மிக்கதும், மீன்களையுடையதுமான தடம் என்க. சினைச்சறவு—வலிய கோரப்பல்லிப் பெற்ற சறு மீன். சினை—ஓர் உறுப்பு ; தடுப்பான்—பானீற்று எதிர்கால வினை

யெச்சம் ; பன்னிப்பழனம்—தாழ்ந்த நிலத்து வயல்கள்; சுருமின்மேலெழும்ப அதனை உழவர் மாடுகளை ஓட்டும் தாற்றுக்கோலும், பாக்கு மரக் குலைகளும், பலாக்களிகளும், வாழைக்களிகளும் தழிப்பான் புக முதலிரண்டையும் வாலால் சிதறுமாறுவடித்து, பாவக்களியைப் பிளந்து, வாழைப்பழத்தைக் கீழே தள்ளுமாறு சிறந்து மேவே சொல்லுகின்ற வளமுடைய வெண்ணெய் நல்லூர் என்க. கழுமின் பழுக்காய்க்குலை என்க. பழக்காய்—பாக்கு ; இதில் கடிப்பம் எனபது கருப்பம் என இருந்தால் பொருள் கொள்ளலாம்.

135 பாணித் தலைத்த மரகத்தின்
பலகைச் சட்ட மிவை சமைத்துப்
பவழக் கடைகால் நான்கு மொன்றப்
பசும்பொன் நாணி இசைந்திருக்கி

வாணித் தலத்தின் விவிம்பு தெற்றி
வயிரம் இழைத்துக் கொழுங்களை
வடங்கள் நாற்றிப் பலவிதமார்
வன்னக் கலையின் விதானம்வைத்து

நாணிக் கமல முகிழ்க்கும்முக
நற்றாய் யசோதைக் கைவளர்த்த
நளிர்மெல் லணைசேர் தொட்டின்மிசை
நலஞ்சேர் குழவித் திருவுருவாய்ச்

சேணிற் கலந்த வருவடக்குந்
தேவா தாலோ தாலேலோ
செந்நெற் செழிக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்ச்
செல்வா தாலோ தாலேலோ.

(4)

(4) பாணித்து அமைத்து—உயர் மதிப்பிட்டுப் பொருந்திய; நாணி—கயிறு; பொன் கயிற்றி னால் மரகதச்சட்டங்களையும் பவளத்திலான நான்கு கடை கால்களோடு சேர்த்து இருக்கக்கூடி என்க. கடைகால்—தொட்டிலின் நான்கு புறத்து முள்ள கால்கள் ; வாணித்தலத்தின்—நாதந்தோன்றும் இடம் போன்ற ; தெற்றி விவிம்பு—மேட்டிடத்தின் ஓரம் ; வடங்கள்—தொட்டில் கட்டும் கயிறு ; நாற்றி—தொங்க விட்டு ; வன்னக்கலை—சித்திரக் கலை ; விதானம்—மேற்கட்டி ; கமலம் நாணி முகிழ்க்கும் மூகம் என்க. நளிர்—விளங்குகின்ற ; சேணில் கலந்த உரு—திருவிக்கிரமாவதாரம் ; இதன வரலாறு 118, 189-ஆம் பாடல்களின் குறிப்பு (முன் பின்னத்தமிழ்க் கொத்து) காண்க.

136 விரிக்கும் பணப்பஃ றலைமணிகள்
விளக்கிட் டெனத்துண் னிருன்கிழிப்ப
வெண்டோட் டம்போ ருகத்தலரில்
விரைப்பாற் படுத்த மெல்லணைமேல்

அரிக்கும் பணிலப் பயோததியின்
அலையிற் சிதறுங் குறுந்திவலை
அவிழ்பைந் துவாவத் திருவுரத்தின்
அணிந்த தரள வடம்புரையத்

தரிக்கும் களப முலைத்திருமான்
தளிர்மெல வளக்கைத் தொடச்சிவந்த
தாட்டா மரைகள் மறைத் தலையில்
தயங்கப் புவனம் தழைக்கவருள்

தெரிக்கும் யோகத் துயி லுவந்த
தேவா தாலோ தாலேலோ
செந்நெற் செழிக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்
செல்வா தாலோ தாலேலோ.

(5)

(5.) பணம் பல தலை மணிகள்—ஆதிசேனிடம் உள்ள ஆயிரம் பட முடைய பல தலைகளில் முள்ள மாணிக்கங்கள் ; துள இருள்—நெருங்கிய இருள். வினைத்தொகை ; பயோததி—பாற்கடல் ; வெள்ளிய இதழையுடைய தாமரை மலராகிய படுக்கை மீது பொழுது கழிக்கும் சங்குளையுடைய பாற்கடல் எனக். “பயோததி புரைய—கடலின் அலைகளால் சிதறுண்ட சிறிய திவலைகள் ; திருமாலின் துளபமலை தரித்த மாபில, அணிந்த முத்து மாலையை ஒத்திருக்க ; தரிக்கும் தயங்க—மாபில் தரிக்கும் வாசனைச் சாந்து பூசிய முலைகளையுடைய திருமகளின் தளிர் போன்ற மெல்லிய வளையுடைய கைகள் தொடர் சிவந்த பாதமாகிய தாமரைகள் விளங்க பிரமன மேலிடத்தில் விளங்க ; தயங்க என்பதைத் தாட்டா மரைகளுக்கும், மறையுடைய வேதனுக்கும் கூட்டுக ; மறை—தானியாகுபெயர் ; இப்பாட்டு திருமால் பாற்கடலில் ஆதிசேஷ சயனத்தில் திருமகள் கால் பிடிக்க, உந்தியமின்று தோன்றிய தாமரையில் பிரமனைச் சிருட்டித்துப் உலகைப் படைக்கும் நிலையைக் காட்டுகிறது.

(வேறு)

137 அருமாமறை தேடு முதற்பொருள்
ஆவாய் நீயேநா
அரு. தாரநின் னாயிர மெய்ப்பெயர்
ஆர்தா னோதாதார் .

கருமா முகில் மேலி விழிக்கெதிரீ
காணு தார் வீணே
கருவூ மேல் வாரலதத் துயர்
காய்வா ரோபுமேல்

திருமா மகள் காழுறு பொற்புய
சீராளா வாணோர்
சிரமேல்ஒளிர் பாத மலர்ப்பர
தேறார் போர்சாயத்

தருமாதியர் நாடு கொடுத்தவ
தாலோ தாலேலோ
தமிழ் சேர்நவ நீத புரத்தவ
தாலோ தாலேலோ.

(6)

(6.) கருணா உழல்வார அலது அத்துயர் காய்வாரோ எனப்பிரிக்க. கரு ணா உழல்—பிறந்து வருந்துதல். தேறார்—ாண்டு பகைவர் ; தரும ஆதியர்—தருமனை முதலாகக் கொண்ட பாண்டவா ; தருமாதியர் நாடு—நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை.

138

பவமேயலை வாருதி புக்கவர்
பார்சேர் நாவாயே
பனகாசன மால்வரை யிற்றிகழ்
பாதா வானேறே

யவமேயுழல் வேனை யளித்திடு
மாதா ராகாமே
லமராடிய போகி யிமைப்பிலர்
ஆனோர் போர்சாய

நவமேயரு கோடி முழுச்சி
நாணு வான்மேனி
நகைசேர்வனை வாயின் முழக்கிய
நாதாந் தாநீன

தவமேபுரி கோசலை புத்திர
தாலோ தாலேலோ
தமிழ் சேர்நவ நீத புரத்திறை
தாலோ தாலேலோ.

(7)

(7.) பவமே நாவாயே—பிறப்பாகிய அலைகளையுடைய கடலில் சென்றவர்களைப் பூமிக்கண் கொண்டு வந்து சோகமும் மரக்கலமொத்தவனே ; பனக ஆசனம்—ஆதி சேடனாகிய படுக்கை ; வான்+ஏறு—வானிலுள்ளார்க்கு ஏறினை யொத்தவனே, வான்—இடவாகு பெயர் ; அவமே ஆதாரா—வினாகத் துன்பப்படும் எனனைக் காப்பாற்றும் பற்றுக் கோடான வனே ; காமேல்—கற்பகச சோலைக் கண ; அமராடிய—சத்தியபாமைக்காக கண்ணன் பரிசாத மரத்தைக் கவாந்த போது சண்டை செய்த ; போகி—இநதிரன் ; இமைப்பிலர்—இமையாக் கண்களையுடைய தேவர் ; நவமே வரு நாணு—புதுமையும் அருமையுமாய் அலங்கரித்த இநதிராணி நாணி ; நாணு—செய்யா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம் செய்து எனத்திரிந்தது. வான் மேனி நகை சோ வாயின் வனை முழக்கிய எனக. வனை—சங்கு.

(வேறு.)

139

அருண மணிக்கதிர் தவழ்நெடு மாடத்
தனுசிக் கதிரவன்மா
அழலென வெருவிப் படிக்கத லத்தொளிர்
அருவிப் புனலெனமோந்

திருணலி வுற்றில திவனென நீலத்
திலகு தலத்தின் மருண்
டெறிகதிர் செறிமர கதமணி நிலவொளி
யிளவறு கெனவார்த்து

மருண்டை யிடர்விட இந்து மணித்தலம்
வழிபழ நீர்பருகி
உடவரை யெனவுயர் கனக தலத்தை
வளைத்திடு மேடைதொறுந்

தருணமின் னூர்பயில் வெண்ணெய் நகர்க்கிறை

தாலோ தாலேலோ

தங்கச் சலருக மங்கைக் கதிபதி

தாலோ தாலேலோ.

(8)

(8) அருண மணிககதிரா தவழ்—செந்நிற ஓளி வீசும் மாணிக்கக் கலலின் கிரணங்கள்வீசும் ; கதிரவன்மா—சூரியனது தேரில் கட்டப்பட்ட ஏழு பச்சைக் குதிரைகள் ; அழலனெ வெருவி—மாணிக்கம் ஓளிமிகக தாதலால் நெருப்போ எனப்பயந்து ; படிக்கலதது—பளிங்கினாலாகிய இடம் ; கண்ணாடி பதித்த இடமாதலால் மலை அருவி ந்ரோ என ஐயுற்று முகாந்து பார்த்தது இருள் நலிவுற்றது மருண்டு—நீலக்கல்லினால் கட்டப்பட்ட இடத்தில் நாம் சூரியனை இழுத்து வநதும் இவ்விடத்தில் இருள் தொலைந்து போகவில்லையே என்று மருட்சி யடைந்து. நீலக்கல் கருமை ஓளி வெளிவிடும். எறிகதிரா வாராதது—கிரணங்கள் நெருங்கி ஓளி வீசும் பச்சைக்கல்லின் ஓளி இளம் அறுகமபுல்லோ என உணணச் சென்று ; கதிர் செறி எறி மரகதம் எனக ; ஆர்த்து—உண்பித்து ; இந்து மணித்தலம் வழி பழ நீர் மருள் நடை இடர் விடப்பருகி—சந்திரகாந்தக் கல்லினின்று வழிந்த பழைய நீரை மருண்டு நடந்த இளைப்பு நீங்கக் குடித்துப் பழநீர் எனாரர். இரவில் சந்திரகாந்தக் கல சந்திரனைக் கண்டு நீர்காலுதல் பற்றி அந்நீர இன்னும் இருந்ததெனக. வடவரை—மேருமலை ; கனகம்—பொன் ; தருணம்—இளமை ; சலருகம்—தாமரை.

140 கத்துங் குருகடை கமல வயற்குட்

கடைசியர் களைகடிவார்

கனிநறை வெள்ளிக் கலனிற் பருகுதல்

கண்டொரு சினைமந்தி.

முத்து நதிப்பணி லத்தை யெடுத்து

முதிர்ந்த சளைப்பலவின்

மூரிக் கனியிடை கீறிப் பொழிதரு

முதுவிரை நறைபருகிக்

கொத்துந் தியமலர் நிமிர்தரு தருநிழல்

குறுகி மயங்கிவிழக்

கொடிபடர் தன்பதி சேய்மி னூர்வயல்

குறுநகை புரிபொழில் சூழ்

தத்தும் புனல்செறி வெண்ணெய் நகர்க்கிறை

தாலோ தாலேலோ

தங்கச் சலருக மங்கைக் கதிபதி

தாலோ தாலேலோ.

(9)

(9) குருகு—நாரைகள் ; அடைவயல் என் வினைத் தொகையாகுருக. நதி முத்துப்பணிலம்—நதியிலிருந்த முத்து தரும்*சங்கு ; மூரிக் கனி—பெரியபழம் ; உந்திய—பொருந்திய ; நிமிர் தரு தரு—உயர்ந்தோங்கிய மரம் ; வயல் சேய்மினர் படர்கொடிதன்பதி குருநகைபுரி—வயலிலுள்ள சிவந்த மின்னலையொத்த பெண்கள் படர்கின்ற கொடி. கொம்பினைச் சேர்தல் போன்று தத்தம் கணவர்களையடைந்து புன்சிரிப்புச் செய்யும் ; கத்துகின்ற நாரைகள் அடைகின்ற தாமரை களையுடைய வயலில் மருத நிலப் பெண்கள் களைகளை நீக்குபவராய்க் கள்ளினை வெள்ளிககிணைத்தில் ஊற்றச் சொல்லி குடிப்பதைக் கண்ட பெண் குரங்குகள் சங்கு எடுத்து வாயில் வைத்துக் களைகளையுடைய பலாப்பழத்தைக் கீறி அதினின்று பொழியும் தேனைக் குடித்து மலர்க்கொத்துக்கள் பொருந்திய உயர்ந்த மரத்தின் நிழலை அடைந்து கனி மயக்கத்தால்

விழ, அங்குள்ள வேலை செய்யும் பெண்கள் தத்தம் கணவரைச் சார்ந்து குரங்குகளின் செய்கைகளைக் கண்டு சிரிக்கும் சோலை சூழ்ந்த வெண்ணெய் நகர் என்க. மதுவைக் கணவன் மராகள் மனைவியர்க்கு வெள்ளிககிண்ணத்தில் ஊற்றுவதுபோல மந்திககு ஆண் குரங்கு மேற் கூறியவாறு தீறி ஊற்றியது என்னலுமாம்.

141 செந்தழல் புகுமென விசையனு முடன்வரு
தேர்கட லிக்கடலுந்
தீவும் பசியபொன் னிலமும் பலவுந்
திணியிருள் ஒரு புடைசூழ்

அந்தநெ டுந்திகி ரிப்பெயர் வரையும்
அகன்று கருங்கிரிமேல்
அஞ்செம் முகிலென வளர்தரு பரனை
அடைந்து புகழ்ந்துதரு

மைந்தர்க ளொருபதின் மரையு முடன்கொடு
வருநெறி பலகடவா
மதின்தொறு மழைதவழ் துவரை புகுந்துநல்
வைதிகன மகவையெலாம்

தந்தவ ண்சி பெறுங்கரு ணைக்கடல்
தாலோ தாலேலோ.
தங்கச் சலருக மங்கைக் கதிபதி
தாலோ தாலேலோ.

(10)

(10) செந்தழல் புகும் என—நானே சூரியன மறைவதற்கு முன்பு என் மகனைக் கொன்ற சயத்திரதனைக் கொல்லாவிட்டால் அககிளி மூட்டி அதில் புகுநது இறப்பேன் என; தேர்கடவி அகன்று—தோ நடத்தி கடலும், தீவும், மண்ணுலகம் பலவும் ஒரு புறம் நெருங்கிய இருள் சூழ்ந்த சக்கரவாள மலையையும் அகன்று, கருங்கிரி மேல் பரனை—கரிய கைல மலை மீது அழகிய சிவந்தமுகில் போன்று தங்கும் மேலான சிவனை, வைதிகன் மகவை அருச்சுனனுக்காகத் தந்தது—பின்னத்தமிழ்க் கொத்து 125-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க, “பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நாலவரையும் இறைப் பொழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்த. என்ற ஆழ்வார் வாக்கில் நாலவரே காணப்படுதல் ஓர்க. தந்து அவன் ஆசி பெறும் என்க. ஆசி—ஆசீர்வாதம்.

சப்பாணிப் பருவம்

142 இடிக்கும் வெங் குரலொலிக் கண்டகூ டஞ்சிதற
இருசெவி முறக்காற்றினுக்
கெட்டுக் குலாசலமும் உட்கித் துகட்பட
இணைச்சிறு விழித்தழலினால்

பொடிக்கும் சுருமறிந் தெழுக்கடலும் வற்றிமேல்
புகையெழக் கடுநடைக்கும்
பொழிகதிர் மணிச்சடிகை மிகுதலைப் பாந்தளும்
புலனமும் தலைநெளிப்ப

வெடிக் குழம் பகட்டுவால் விசையிலே மாசுலமும்
 வேர்பரிய உயரநீடும்
 வெற்றிப் புழைகளை யாரொனக கதிமறைய
 வெஞ்சினக கஞ்சனேவும்
 தடிக்கும் சினக்கரி விழப்புடைக் குங்கையால்
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தவநீதி தவருத நவநீத புரநாத
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(1)

(1) எட்டுக்குலாசலம்—எட்டு மலைகள். உட்கி—அஞ்சி, பாந்தன்—ஈண்டு எட்டு பாம்புகளை உணர்த்திற்று; விசையில் எம் அசலமும் வேர் பரிய என்க. எமாசலம் எட்டு மலைகளிலொன்று மேல் நீட்டும் துதிகையை இராகுவோ என்று சூரியன மறைந்தோடுகின்றனும். கரி—கரத்தையுடையது. ஈண்டு குவலயாபீடம். அரா—ஈண்டு இராகு. ஈண்டு யானையினது வருணனை பெரிதும் நோக்கத்தக்கது.

143 பாரேந்து பாற்றலைப் பணிவேந்தின் மணிமுடி.
 பதைத்துவாய் நஞ்சுகொட்டப்
 பார்க்கவன் விழியொன்றில் நீர்கொட்ட வொன்றில்
 பசம்புலால் குருதிகொட்டக்
 கூரேந்து படைநிருபர் நெஞ்சுபறை கொட்டவொளி
 குன்றிமுகம் வெயர்வு கொட்டக்
 குறுநடைக் கரடிக்கு மன்னனா யிரவலங்
 கொண்டுசெய முரசுகொட்டச்
 சீரேந்து வானவர் புயங்கொட்டி நறைகொட்டு
 செய்யமலர் மாரி கொட்டச்
 செங்கமல மேலவன் விளக்குதாண் மலரினில்
 தெய்வநதி நறவுக்கொட்டத்
 தாரேந்து மா வலிகை நீரேந்து கைகளால்
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தவநீதி தவருத நவநீத புரநாத
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(2)

(2) பணி வேந்தின் வாய் நஞ்சு கொட்டியது—பின்னர் திருவிக்கிரமாவதாரமாகி பூமியை அளக்கப்போவதால் பாரம் தாளாதது குறித்து. பார்க்கவன்—சுக்கிரன், இவன் மாவலி தாரை நீர் வார்க்கும் போது வண்டாகிக் கெண்டுகை வாயைத்தடுக்க வாமனனாகிய விஷ்ணு குச்சியால் குத்த சுக்கிரன் ஒரு கண் குருடாயிற்று. எனவே ஒரு கண்ணில் பசம்புலால் குருதியும் ஒரு கண்ணில் இவ்வாறு கொடுத்து விட்டானே என்று கண்ணீரும் கொட்டியது. கூரேந்து கொட்ட—திருவிக்கிரமாவதாரத்தைப் பார்த்ததும் இவ்வாறு ஆனார்கள், கரடிக்கு மன்னவன்—ஜாம்பவான் நறை—தேன்; செங்கமல கொட்ட—முன்பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்து 118-ஆம் பாட்டு உரை காண்க. தெய்வநதி—கங்கை;

144 மனஞ்சல மிகுந்தமற மன்னருடன் மென்றசை
 மணங்கமழ வுண்டுமாங்கே
 வழிபுலால் வெறிநீர் சுடச்சுடப் பருகியும்
 மதமிக்க கிருகூளிகள்

கனஞ்செறி பிலைக்கிரி யிவர்நனுவிழ்ந் துதிரவெங்
கலுழியாற் றிடைநீந்துவ
காலினெழு படமெனக் குடைகளைக் குடர்பிணை
கயிற்றினின் இசைத்து விடுவ

சினஞ்செறி மதக்கரி மருப்பிணை யெடுத்துருள்
சிரங்கன்பந் தெனவடிப்பத்
தேருருளை யச்சிலிட் டாட்டுபம் பரம்நிகர்
திரிப்பவில வானுவெம்போர்

தனஞ்செயன் வயப்புரவி கோல்கொளுங் கைகளால்
சப்பாணி கொட்டியருளே.
தவநீதி தவருத நவநீத புரநாத்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(3)

(3) சலம்—தணியாக்கோபம், உடல் மென்தசை எனக. வெறி நீர்—மதநீர்; கூளிகள்—
பேய்கள்; பேய்கள் இரத்த வெள்ளமாகிய ஆற்றில நீநதுவதற்காகிக காலுடன கூடிய பாம்பின்
படமோ எனக் கூறும் வெண் கொற்றக் குடைகளைக் குடல் பிணைக்கும் தசை நாரினால் கட்டிவிடு
தலும், யானைத் தந்தங்களைப் பந்தடிக்கும் கட்டையாகவும் மனிதர் சிரங்களைப் பந்தாகவும்
கொண்டு அடித்தலும் தோச் சக்கரத்தை அச்சில் இட்டுச் சுழலின்ற பம்பரம் போன்று சுழலவை
த்தலும் செய்தன பேய்கள். இத்தகைய போரக்களத்தில் அருச்சுனனுக்குத் தோக் குதிரை
நடத்தக் கோல் கொண்டகையினால் சப்பாணி கொட்டுக என முடிக்க.

145 மழைக்கும் கருங்கூந்தல் கைசெய்து மலர்வேய்ந்து
வானுதல் திலதமெழுதி
மன்றலங் கமலமலர்க் குவளையஞ் செய்த்தென
மைதீட்டி முழுவயிரமிட்

டிழைக்கும் பொலன்தோடு வள்ளையிற் சேர்த்தியோர்
இழைக்குமிட மறநெருங்கி
இளகிவிம் மிப்புள் கரும்பிப் பிணைத்திறுகி
இணைமணிக் கலசமேயென்

றழைக்கும் பெயர்க்குரிய கொங்கையில் களபமிட
டணிவரித் தொய்யிலெழுதி
யவிர்பிறைப் பிள்ளைபல வென்னநக ரேகைவைத
தம்போருகப் பெண்பின்பந்

தழைக்கும் படிக்குவிளை யாடுமிரு கைகளால்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தவநீதி தவருத நவநீத புரநாத்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(4)

(4) மழைக்கும் கருங் கூந்தல்—மழை நிறைந்திருக்கும் மேகம் போன்ற கூந்தல். கை
செய்து—அலங்கரித்து; கமல மலர் குவளை. உம்மைத் தொகை; வள்ளை—வளையப்பூ, வொத்த
காது; உவமவாகு பெயர்; இழை—ஆபரணம், புளகு—மகிழ்ச்சி; இணை மணிக் கலசம்—
இரண்டு மாணிக்கக்குடங்கள்; தொய்யில் மகளிர் தனங்களில் சந்தனக் குழம்பால் எழுதும
கோலம், நகரேகை—கலவிக்காலத்தில் மகளிர் அவயவத்தில் ஆடவர் நகத்தினால் பதிகும்

அர்த்த சந்திரன மண்டலன், புலி நகம மயூரபதம. முயலடி. உற்பலம் என்று அறுவகை அடையாளங்கள். ஈண்டு அர்த்த சந்திரன அடையாளத்தை வைத்தார். அம்போருகப் பெண இன்பம் தழைக்கும்படிக்கு என்க. அம்போருகம் பெண்—திருமகள் ;

146 விளிக்குங் கடுங்குரலின் உருமெறு தீய்ந்துக
வெறித்துவிழி யழல்கொளுந்த
மென்மயிர் சிலிர்ப்பமுன் கால்நிலங் குழிபட
மிதித்துத் துகட்குவை யெழத்

துளிக்குங் கமஞ்சூற் கருங்கொண்டல் தன்னிறந்
தோற்கக் கறுத்தபகடு
துரக்குங் கொடுங்கூற்று வருபொழுது நெஞ்சந்
துணுக்கிட்டு மதிமயங்கி

யொளிக்கும் புலன்கடம் நிலைதளர்ந் தாருயிரும்
ஊசலா டுறு மளவினமுன்
ஊழ்வினை நலத்தினின் தொல் பெயரின் ஒன்றுவந்
துதவவத் துயரம் நீங்கித்

தளிர்க்குந் தொழும்பருக் கஞ்சல்புரி கைகளால்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தவநீதி தவறாத நவநீத புரநாத
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(5)

(5) உரும் ஏறு—ஆணிடி ; கொளுந்த—பற்ற கால்நிலம் குழிபட—கால்கள் நடப்பதனால் அவைகள் நிலத்தில் குழிகளை ஏற்படுத்த ; கமஞ்சூல்—நிறைந்த கருப்பம் ; கறுத்தபகடு—கருநிறமுற்ற ஏருமைக்கடா ; புலன்கள் தம் நிலை தளர்ந்து ஒளிக்கும் என்க ; நலத்தில் நின் என்க. தொழும்பர்—அடியார் ; ஈண்டு பாகவதத்திலுள்ள அஜாமீளன் கதையை ஞாபகப் படுத்தல் நன்று.

வேறு

147 நாறு நடப்பு குவாளோர் உழத்தி
தனத்தா சைக்காற
நாறு முடிச்சென வாரிச மொக்குளை
நட்பாகிப் போட

ஏற விழித்தவன் ஓர்களை கட்ட
தெனக்கா விப்பூவை
ஈடில் வரைப்புய ஸீதெறி தற்கவன்
எய்தா னைப்போல

மாறி வரப்பினில் வீழ எடுக்கும்
வரத்தா னைப்போல
மாற்பி லணைத்தித மூறல் சவைக்குந்
வளத்தான் மிக்கோர்கள்

கூறு தமிழ்க்கிசை வேணு வனத்தவ
கொட்டாய் சப்பாணி
கோக நகத்தவன் மோக மிகுத்தவ
கொட்டாய் சப்பாணி.

(6)

(6) வானோர் வானைக் கையிலேந்தும் வீரர்கள். நாற்று நடுதற்குவந்த வானோர்கள் உழத் தியர்களின் தனத்தைக் கண்டு அவ்வாசை நிறைவேற நாறுமுடிச்சபோடுவதுபோல தாமரை மொட்டுக்களைத் தனத்தின் மீது போட புருவம் நெற்றியில் ஏறக் கோபித்து அவள் களை நீக்கியது என்னும்படி கூறும் ஓர் நீலோற்பலமலரை வரப்பில் போடாது அவனது ஈடில்லாத மலை போன்ற புயத்தின் மீதெறிய அவனம்பு எய்யப்பட்டவனைப் போன்று தடுமாறி வரப்பினின் வீழ்ந்துவிட அவ்வுழத்தியர் “ஐயோ ! விழுந்து மூர்ச்சித்துக்கிடக்கிறாரே” என்று எடுக்கும் போது வரத்தினால் எழுந்திருப்பவனை யொத்து அவளை மார்பில் தனமழுந்த அணைத்து அவளது அதரத்தையும் சுவைத்து அமிர்தம் பருகும் அத்தகை வளமிக்கோர்கள் வாழும் வெண்ணெய் நல்லூர் என்க. களை எடுக்குங்கால், பயிர் நெருங்கியில்லாத இடங்களில் நாற்றுக் களை நடுவதுண்டு, எனவே வயல்களில் தாமரையும் குவளைகளும் இருந்தன என்பது பெறப் படும்.

148 வேத வரைக்குவ டேறி யிருக்கும்
விளக்கே பொற்பூவின்
வேதன் மதிச்சடை யோன்முதல் வர்க்கொரு
வித்தே தக்கோர்கள்

முதறி விற்கொடு நாடி யிருக்கும்
முதற்சோ தித்தேவே
மூரல் முகத்திடை மாதர் முலைக்கணி
முத்தே முற்றாத

வாத மயக்கினர் போத மதித்திடு
மத்தே யெப்போதும்
மாயை தவிர்த்தநல் லோரிதை யத்தில்
வரக்கா மிப்போனே

கோதில் குணத்தவ வேணு வனத்திறை
கொட்டாய் சப்பாணி
கோக நகத்தவன் மோக மிகுத்தவ
கொட்டாய் சப்பாணி.

(7)

(7) வரைக்குவடு—மலைச்சிகரம் ; முதல்வர்க்கு—முதலாகத் தொடங்கின தேவர்க்கு ; கொடு—கொண்டு ; மூரல்—புன்சிரிப்பு ; போதமதித்திடு—நிரம்பக் கடைந்திடுகின்ற ; காமிப் போன்—ஆசைப்படுபவன்,

வேறு

149 தேசலை வுற்றனை போதியெனச்
சீறும் மைக்காவி
தேனிதழ் துய்த்திரி வுடு
செருக்கு மிசைக்கீதம்

வாசலின் நிற்பது நாடி
 மலர்க்க தவத்தானே
 மாசறு கற்பினர் போல
 நெகிழ்த்து மதுப்பூவின்
 வீசலை யிற்குளிர் வாடை
 விரைத்தட மிக்காக
 வேணு வனத்தருள் சேரும்
 விருப்ப மிகுத்தோனே
 கோசலை பெற்ற குணுகர
 கொட்டுக சப்பாணி
 கோக நகப்பெண் மனோகர
 கொட்டுக சப்பாணி.

(8)

(8) கரிய காலிமலர் வண்டுகளைக்கண்டு பொருந்தினாய் எனவே அங்குச் செல் எனக் கோயிக்கும், இசைக் கீதம் பாடி இதம் துயக்கத்திரிந்து மயங்கும், வாசலில் தன்னை நாடி மலருமாறு (வண்டுகள்) நிற்பதைக் கண்டு தவத்தினையுடைய குற்றமற்ற கற்பினையுடைய தலைவியர்போல இதழ்களை நெகிழ்த்து உள்ளிருக்கும் இன்பமாகிய தேனைத் தரும் பூவையுடையதும் குளிர்ந்த வாடைக்காறு வீசுவதால் வாசனை மிககதுமான தடங்கள் அதிகமான வெண்ணெய்நல்லூர் என்க. காலிமலர் தலைவியாகவும், வண்டு தலைவனாகவும், கூறப்பட்டிருப்பதும் காலி மலர் ஊடல் கொண்டு கதவுகளை மூடலும், ஊடலை வண்டு தீர்க்கத் தவம் கிடத்தலும் பின்னர் குவளை மலர்ந்து (மகிழ்ந்து) இன்பம் தரலும் நோக்கி யுணரற்பாலன்.

150 தேனுக னற்றுயர் வானடை
 யச்செய் திடத்தோனே
 தேவகி பெற்ற அசோதை
 வளர்த்த திருப்பாலா

வானதி புத்திரன் வாய்மை
 மேற்றகு வயப்போரின்
 வானர சர்க்கெதி ராழி
 யெடுத்த மறத்தோனே

மீனு வரிக்குளி ராவணன்
 நட்பு விடுத்தேகும்
 வீடண னுக்கருள் வேணு
 வனத்து விருப்போனே

கூனுடை விற்கை யிராகவ
 கொட்டுக சப்பாணி
 கோக நகப்பெண் மனோகர
 கொட்டுக சப்பாணி.

(9)

(9) தேனுகள் அற்று --தேனுகா சூரன் உயிர் அற்று; உயர் வானடையச் செய்திடத் தோனே என்க; இவன் கம்சனேவலால் கழுதையுருக்கொண்டு பலராமருடன் போர் செய்ய வந்தான். இவனைப் பலராமர் காலிப் பிடித்து எறிய மாண்டான். வான்நதி - வானிலுள்ள

உயர்ந்த கங்காநதி அவள புத்திரன் ஈண்டு சந்தனுவிடம் பிறந்த வீடுமன் (பீஷ்மன்) வாய்மை மேல் தகு வயப்போரின்—உண்மை நெறி கடவாத வீரமிகக் சண்டை; வான் ஓரசர்—சிறந்த பல அரசர்கள். ஆதி எடுத்த மறத்தோன்—கண்ணன் தான் துரியனுக்கு ஆயுதம் தொடுவதில்லையென வாக்களித்ததைப் பொய்ப்பிக்க பீஷ்மர் அருச்சுனனோடு கடுமையாகச் சண்டை செய்ய அவள எவ்வாயுதத்தையும் தொட முடியவில்லை. அந்நிலையில் கண்ணன் அருச்சுனனிடம் யாது கூறியும் பயனில்லாததால் தானே தன் உழிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளச் சககரத்தைத் தாங்கினார். எனவே "ஆழியெடுத்த மறத்தோன்" என்றார். மீன் உவரிக்குள்—மீன் உள்ள கடல் சூழ்ந்த இலங்கைக்குள் இருந்த; கூன் உடைவில்—வளைவு பொருந்திய வில்.

151 சீதள மிக்க துழாய்சை
யசுசெறி பொற்றாமம்
தேசுக கவுத்துவ மார்
வடத்திரள் கொத்தாடக்

காதள விட்டழ கான
கடைக்க ணருட்பார்வை
காணு மவர்க்கமு தாசன
மோதக் களிப்பேறி

மாதளம் வித்தென வாண்முறு
வற்கு மயக்காரும்
மாதர் விருப்போடு சூழ
மறுத்திடு மப்பாரி

கோதம னுக்கருள் மாயவ
கொட்டுக சப்பாணி
கோக நகப்பெண் மனோகர
கொட்டுக சப்பாணி.

(10)

(10) கவுத்துவம்—கௌஸ்தப ரத்தினம்; அமுதாசனம்—பால் நிறைந்திருக்கும் மூலை; மாதளம்விதை போன்ற பற்கள் என்க. மாதா—அழகு; பாரி—மனைவி; கோதமன் பாரிக்கு அருள் என்க. கோதமன் பாரி - கௌதமன் மனைவியான அகலிகை; துழாய்த் தாமமும் கௌஸ்தபம், ஆரவடமும் ஆட பாரவையினையும், மோதக் களிப்பேறும் அமுதாசனத்தையும், வாண்முறுவலையும் உடையவளாதலால் அழகால் மயக்கமடையும் விருப்போடு பலரும் சூழ அவர்கள் விருப்பத்தை மறுத்திருக்கின்ற கௌதமன் மனைவியாகிய அகலிகை (இத்திரன் மாய ரூபத்தில் வந்து கெடுக்க அதனால் கௌதமர் சாபம் கொடுத்துக் கல்லாகக்) அவளுக்கு அருள்கின்ற மாயவ என்க. அல்லது மேற்கூறிய போன்றவாறுள்ள மாதர்கள அணையும் ஆசையால் உன்னைச் சூழவும் மறுத்திடும் மாயவனே எனவும் கோதமன் பாரிக்கு அருள்கின்ற அம்மாயவனே என்றும் பொருள் கொள்ளலுமாம். மாதா—அழகினையுடைய பெண்களுக்காயிற்று.

முத்தப் பருவம்

152 முருகு விரி பங்கய முறுக்குடைந் துதீர்முத்த
மொய்த்திடுமுன் வாவிதோறும்
முரிவெண் சங்குனைந் தீன்றமுத் துன்னுழவார்
முன்றில் புறத்து மல்கும்

குருகு செறி பண்ணையில் செந்நெல்முத் தங்களைஞர்
கூட்டுறு களத்திறையையும்
குறைவில்பைங் கழைமுத்து னுலைவாய்க் காணலாம்
கொல்கரி மருப்பின் முத்தம்

பெருகுமுன் னந்தியங் கிரியெலாங் குவிதரும்
பெப்புநிறை வெதிரினமுத்தம்
பெருமைசெறி வேணுவன மாதலால் எங்கணும்
பிறழ்தலால் இருமை யென்றே

பருகுமின் அமுதனைய மழலைதரு நின்றிருப்
பவளவாய் முத்தமருளே
பண்ணவர் தினந்துதிசெய வெண்ணையவளர் செங்கண்முகில்
பவளவாய் முத்தமருளே. (1)

(1) முருகு—வாசனை; குருகு—நாரை; களைஞர்—வேலைக்காரர்; உனது வாவி தோறும் தாமரை மலர்நது உதிர்ந்த முத்துக்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. உன் நாட்டிலுள்ள உழவர்கள் முன்றிலின் புறத்தில் சங்கு னாற முத்துக்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன. வேலைக்காரர் சேர்க்கும் நெல் களத்திலே செந்நெல்லினின்று விளையும் முத்துக்கள் நிறைந்திருக்கும். உனது ஆலையினிடம் கரும்பின் முத்துக்களைக் காணலாம். உன் அழகிய நந்தி மலையில் (இபமலை—திருமாலிருஞ் சோலைமலை) யானைத் தந்தத்தினின்றுண்டாகும் முத்துக்கள் குவிந்து கிடக்கும். இத்தலம் வேணுவனம் (வேணு - மூங்கில்) என்று கூறப்படுவதால் மூங்கி லினின்று தோன்றிய முத்தம் எங்கணும் செறிந்து கிடக்கின்றன. எனவே இருமை (இம்மை, மறுமை)க்கும் பயனாகும் என்று பருகும் இனிய அமுதத்தையொத்த மழலைச் சொல் கூறும் வாயினின்று முத்தம் தருவாயாக என்கிறார். முத்தம் முத்து என்பன ஒற்றுமை கருதிக் கூறப்படுவதாதலால் இங்ஙன் கூறுவது கவி மரபு. முத்துத் தோன்றும் இடங்களை முன் பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்து 580 ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. பண்ணவர்—தேவர்.

153 அளிதை மலர்த்தவள முகையனைய சிறுநகை

அரும்பியிள முறுவல் நிலவால்

அன்புச் சகோரக் குழாங்குள் விருந்தாட்டி

அமுதெனத் திவலைசிந்திக்

களிதரு மிளங்குதலை மதுவொழுகு செய்யபங்

கயமல ரெனச்சிவந்து

கன்னியர்கள் கரதலங் கொடியவிடம் நீங்கவுயிர்

கரட்டுகட வுண்மணியுமாய்த்

தெளிதர மதிக்கிலகி லாண்டகோ டிகளுமுட்

சேரினும் சிறிது நிறையாத்

தெளிவுதரு முத்தங் கொளத்திரி பவர்க்குனிதழ்

சேர்முத்த மன்றியுண்டோ

பளிதவிரை கமழவெங் கழையிசை வடித்தநின்

பவளவாய் முத்தமருளே

பண்ணவர் தினந்துதிசெய வெண்ணையவளர் செங்கண்முகில்

பவளவாய் முத்தமருளே. (2)

(2) அளிதை தவள மலர்—குளிர்ச்சி பொருந்திய முல்லை மலர் ; வெண்மை பண்பாகு பெயராய் முல்லை மலர் மேல் நின்றது. சகோரம்—நிலவினை யுண்ணும் ஓர் வகைப் பறவை ; குழாத்திற்கு உளவிருந்தாட்டி என்றபாலது குழாங்குஉளவிருந்தாட்டிஎன நின்றது. கனிதரும் ; இளங்குதலை அமுதெனத்திவலை சிந்தி எனக்கூட்டுக. கடவுண்மணியைக் காட்டின் விடம்நீங்கி உயிர் வரும்போலும். கடவுண்மணி - சிந்தாமணிபோன்றது. பனிதம்விரைகமழ—கருப்பூர வாசனை வீசு ; கழை—மூங்கில். ஈண்டு ஆகு பெயராய்அதனால்செய்த புள்ளாங்குமுலைக்காட்டியது ; முல்லைஅரும்பு போன்ற பற்களைக்காட்டி. அதினின்று தோன்றிய நிலவால்ஆசையோடு வரும் சகோரப்பறவைக்கூட்டங்கட்கு மனத்திற்கேற்ற விருந்து செய்து (உண்பித்து) களிப்பு மிகும் மழலைச் சொற்களாகிய அமுதம் போன்றவைகளைச் சிந்தி தேனெழுகும் சிவந்த தாமரை மலரைப்போன்ற கைகள் சிவந்துள்ள இளம் பருவமுடைய பெண்களது கைகளை ஆண்களின காதலாகிய கொடியவிடம் நீங்க உயிரை வரச் செய்தற்கு காட்டப்படுகின்ற தெய்வமணியாக உறுதியாக மதித்தால் (சொன்னால்) அகிலாண்ட கோடிகளும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்தாலும் கொஞ் சமும் சமமாகாதென்று தேற்றம் தருகின்ற முத்தத்தை (முத்து) தேடித்திரிபவர் களாகிய அப்பெண்கட்கு உன்னிதம் சேர்ந்த முத்தமல்லாமல் உயிர் நிற்குமோ எனவே புள்ளாங்குமுலூதி இசை வடித்த உன வாயினின்று முத்தம் கொடுப்பாய் என்கிறார். மதிக்கில் அகிலாண்ட கோடி, என்க.

154 புனிற்றிளம் கன்றினைப் பிணிநெகிழ்த் தனனெனப்
புழுதியின் அணைந்தனனெனப்
பொழிமுடை நறைச் செழும் பாலநுங் குழிசியைப்
பொடிபட உதைத்தனனெனத்

தனித்திளம் குதலையின் ஞர்களைக் கொடுசென்று
தகவில வியற்றின னெனத்
தளர்வுடன் அடிக்கடி முறைப்படும் பொதுவியர்
தமக்குவப் பாதல் வேண்டி.

அனித்திய வுடற்பொறை தவிர்ப்பவர் நினைக்குமுன்
அஞ்சனத் திருமேனியீ
தன்னைகைத் தாம்பினில் அடிப்பதற் பொருமிமெல்
அலரிதழ் துடிப்பவுண்கண்

பனித்திட விரைந்தவள் அணைப்பதின் நகைக்குநின்
பவளவாய் முத்தமருளே
பண்ணவர் தினந்துதிசெய் வெண்ணெய்வளர் செங்கண்முகில்
பவளவாய் முத்தமருளே. (3)

(3) புனிற்று இளம்—மீமிசைச் சொல் ; முடைநறை—முடை நாற்றம் வீசும் ; குழிசு—பாணை ; தகவில இயற்றுதல்—சேலைகளைக் கொண்டு சென்று மரத்தின் மீது வைத்துக் கோயி யர்கள் நிர்வாணத்துடன் வணங்கக் கொடுத்தது முதலியன. பொதுவியர்—இடைச்சியர் முல்லை, மருதம், குறிஞ்சிக்கு இடைப்பட்ட நிலமாதலால் பொது என்று பெயர் பெற்று அங்கு வாழ்பவர்க்கு பொதுவர், இடையா, பொதுவியா, இடைச்சியர் எனப் பெயர் நின்றது. நினைக்கும் முன் அஞ்சனத்திருமேனியீ—நினைக்கு முன எதிரில் வருகின்ற கரிய உடல் ; தாம்பு—கயிறு. அடிப்ப அதன் பொருமி என்க. அகரம் தொகுத்தல் ; உண்கண் - மெயுண்ட கண் ; விரைந்து அவள் அணைப்பதின்—விரைந்து அசோதை அணைப்பதனால்.

155 கடல்முத்தம் உவர்நாளும் மழைமுத்தம் மின்னோடு
கலந்தாலும் இடிபட்டதாம்
கன்னல்முத் தம்மதனன் விலலங்க மேல்வரும்
கமலமலர் ஈனும்முத்தம்

மடலுற்ற மதுநிறம் ஞெண்டின்முத் தம்குழியும்
வளைதரும் பங்காடையும
மாதர்கள் முத்தமோ போகித் திருக்கும் வெள
வளைமுத்தம் ஈனப்பரும்

அடலுற்ற வெங்கட் களிற்றின்வெண் கோட்டுமுத்
தார்க்குமுயி ரோடுகிடையா
அம்புலியின் முத்தமோ சடிவநெடி யாலவருவ
தாதலால் இவை விரும்பேம்

படலைப் பசுந்துளவு கமழ்மாப நின்திருப்
பவளவாய் முத்தமருளே
பண்ணவர் தினந்துதிசெய் வெண்ணெய்வளர் செங்கண்முகில்
பவளவாய் முத்தமருளே. (4)

(4) கடலினின்று தோன்றிய முத்தம் உவர் நாற்றம் வீசும். மேகம் ஈன்ற முத்தமோ மின்னலோடு கலந்து பிரகாசித்தாலும் இடி பட்டதாகும். (நசங்கியது. இடியோடு கூடியது) (கரும்பினின்று தோன்றிய முத்தம் மன்மதன் வில்லாகிய உறுப்பாகும்.) (வில்லங்கம்—குற்றம் நீர்மேல் வரும் தாமரை மலர் ஈன்ற முத்தம் இதழ் பொருந்தியிருக்கும்) (மடல் ஏறுதற்கு உற்றதாகும்; மடல் ஏறுதல் அகப்பொருளில் காண). தேன நிறம் போன்ற நன்முகிலும் தோன்றிய முத்து குழிந்திருக்கும்; வளையும், சேற்றைப் பொருந்தியிருக்கும் பெண்களின் கழுத்தினின்று தோன்றிய முத்தமோ போகித்திருக்கும் (வினைப்பயனை நுகரச்செய்யும்). சங்கீரன் முத்தமோதாழ்வுடையும் யானைத்தந்தத்தினின்று பெறும்முத்தம், அவ்வியானையைக் கொண்டு லன்றிக் கிடைக்காது. சந்திரனினின்று தோன்றும் முத்தமே சடையின் தூர் நாற்றத்தினின்று வருவது (சந்திரன் சிவபெருமான் சடையில் தங்கியிருத்தலால் இவ்வாறு கூறினார்). எனவே உனது திரு முத்தம் தருக என்க. படலைத்துளவு—துளவுப்பச்சிலையோடு மலர்கள் விரவித் தொடுத்தமலை; களம்—கழுத்து; சடிவம்—சடை; நெடி—தூநாற்றம்.

வேறு

156 இளைக்கும் மருங்குல் குரும்பைமுலை
இடைமெல் லியலார் புடைநெருங்கு
யமுனைப் புளினைத் தடங்குவட்டில்
இளவெண் நிலவு கதிர்கொழிப்பத்
துளைக்குங் கழையின் எழும் அமுதம்
சரக்கும் இசைக்கு மனமுருகித்
துயிலும் கலையும் கலைந்தறிவு
துளங்கி யனங்கப் பெரும்பதகன்
வளைக்கும் கரும்புச் சிலைதூரந்த
மலர்வெம் பகழிக் கொழுங்கனலை
மறிக்கும் படிக்குன் இதழ்துளிக்கும்
மலர்க்கை முகிழ்ப்பக் குறுமுறுவல்
முளைக்கும் பவளச் செழுங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முகில்தோய் மதின்குழி வெண்ணெய் நகர்
முதல்வன் தருக முத்தமே.

(5) மருங்குலியையும், புடைநெருங்கு குரும்பை முலையினையுமுடைய மெல்லியலார் எனக் புளினத் தடங்குவடு—மணற்றிட்டாகிய சிகரம் ; துளைக்குங்கழை—துளைபொருந்திய புள்ளாங் குழல் ; கலை—மேகலை ; கலைந்து—துயிலுக்கு நீங்கி என்றும் மேகலைக்குக் குலைந்து என்றும் பொருள் கொள்க. அனங்கப் பெருமபதகன—மனமதனாகிய பாதகன். மறிக்கும படி—தடுக்குமபடி ; இது கண்ணன இரவில் பூரணசந்திரன காயும்போது யமுனை நதி தீரத்தில் குழல் வாசிக்கக் கேட்ட கோபியரெல்லாம் தூக்கம் கலைந்து மேகலையும் குலைந்து ஓடி ராசக்கிரீடை செய்ததைக் காட்டுகிறது.

157 பழுக்குங் குலைவெஞ் சினத்தவுணர்
பகட்டுச் சிரங்கள் விதிரெறியப்
பனைக்கைக் களிறு பிளிறிவிழப்
பரவிப் புரவித் திரள்புரள

இழக்குஞ் சினக்குன் றனவிரதம்
இசைப்புக் கலைந்தச் சொடிந்துருள
எதிர்க்குந் திறத்துப் படைவயவர்
இடிக்கும் உருமுக் கெதிரறததுரகம்

உழக்கும் படிக்குக் குடற்பிதுங்கி
உதிரஞ் சொரிந்துளையிருலைப்ப
ஒலிக்கும் பரவைப் புனல்சுவற
உரகஞ் சலிப்பத் தவள சங்கம்

முழக்கும் பவளச் செழுங் கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முகில்தாய் மதின்கூழ் வெண்ணெய் நகர்
முதல்வன் தருக முத்தமே.

(6)

(6) விதிரெறிய—நடுங்க ; குன்றன இரதம்—மலையை யொத்த தேர்கள் ; இசைப்புக் கலைந்து அச்ச ஓடிந்து உருள என்க. உருமு.....உலைப்ப இடிக்குப் பாம்புகள் அஞ்சதலியல்பு. ஈண்டுத் திருமால் வாயில் சங்கம் வைத்து முழக்கியதனுனுடான விசேடத் தைக்கூறினர்.

வேறு

158 வண்டு குடைந்த பசுந்துள வத்தொடை
மன்றல்செய் நந்தனமே
மழலைப் பனிமொழி நளினச் சிறுகிளி
வளர்வுறு பஞ்சரமே

தொண்டு புரிந்திரு செந்தளிர் மெல்லடி
தொழுமவர் செல்கதியே
சூர்முக மலர்வித் தவுணக் களையிருள்
தொலைவுசெய் செங்கதிரே

நெண்டு களைத்திடு குழியில் வழியில்
நிரைகுவ னைக்கழியில்
நீலக் கவரி முலைபொழி தீம்பால்
நிலைபெறு கடையர்சிறுர்

மொண்டு பயிர்க்கிடு வெண்ணெய் நகர்க்கிறை
முத்த மனித்தருளே
மும்மத யானைக் கருள்புரி குளிர்முகில்
முத்த மனித்தருளே.

(7)

(7) குடைந்த - ஊடிய; நந்தனம்—நந்தவனம்; நனின்ச் சிறுமீள்—தாமரை மலரில் உள்ள இலக்குமி, பஞ்சரம்—கூடு, சூழுகம் அலர்வித்த அவுணர்—அச்சம் பொருந்திய முகம் கூடிய அசுரர்—அலர்வித்த அவுணர்—அகரம் தொகுத்தல். குவளைக் கழி (நீர்நிலை) என்க : நீலக்கவரி—கருநிற எருமை, மூன்றாவது அடியால் அந் நகர் வளம் காண்க.

159 பூவையின் மதுமலர் பொருவுநின் உருவும்
புண்ட ரிகக்கண்ணும்
புதியவெண் மூரலும் ஒருநெறி காணில்
பொறிவெம் பகையெறியுந்

தீவையின் முனிவரும் அனலுறு மெழுகின்
திரிகுவர் மனமென்றார்
சிறுநுதல் வரிவிழி வெதிர்புரை மென்றோள்
தெரிவையர் உய்வாரோ

பாவைதெள் ளமுதின் பாற்கடல் நடுவில்
பதும மலர்த்த விசில்
பைம்பொன் சுடர்விடு பெண்ணமு தந்திண்
பருவரை மார்புறலான்

மூவரின் முதன்மை படைத்துள புங்கவ
முத்த மனித்தருளே
மும்மத யானைக் கருள்புரி குளிர்முகில்
முத்த மனித்தருளே.

(8)

(8) பூவை—காயம்பூவை; தீவயின் எனற்பாலது தீவையின் என எதுகை நோக்கி நின் றது. இடைப்போலியுமாம்; மெழுகின் - இன் உவம்ப்பொருவு; மும்மதயானை—கசேந் திரன்.

வேறு

160 அதிரப் பொருசின வாளவு ணப்படை
அவிர்திசை யெட்டும் பரவுநான்
அறுதிக் கடையுள் வரனென மொய்த்திட
அழல்வட வைசெந் தழலெனா

எதிரச் சிலருடல் நீறு படச்சிலர்
இருதுணி உற்றங் குருள்வோரோ
டிரதத் தொகைவிழ வாசி நடத்தழல்
எழுவிழி மைக்குன் றனையமா

உதிரப் புணரியின் ஊடுழ லக்குறை
உடல் நிரை நிர்த்தம் புரியவார்
உயிரைக் கொடுத்திரி காலன் இளைப்பற
உலகி னிடுக்கண் தவிரவான்

முதிரப் பொருகதிர் ஆழி எடுத்தருள்
முதல்வன் முத்தம் தருகவே
முதுமைத் திருநவ நீத புரத்துறை
முதல்வன் முத்தந் தருகவே.

(9)

(9) அறுதிக்கையுள் அரன் — யுகாந்த காலருத்திரன். இவன் அப்போது மிகவும் கோபிதது உயிராக அழிப்பான்; “ அறுதி என ” இதுவரை திரு மாலுக்கடைமொழி; இருதுணி உற்று அவை உருன (அதனால்) ஒடுகின்ற இரத்த தொகை வீழ்ந்தன என்க. வாசி — குதிரை; மைக்குன்று அனையமா — கரிய மலையை யொத்த யானை; நிர்த்தம்புரிய — நடனம் செய்ய; உலகின் இடுக்கண் — உலகு என்பது இங்குப்பூமி தேவிக்காயிற்று. ஆழி — சக்கரம்.

161 பனியைத் தெறுகதிர் போலுமுன் மெய்ப்பெயர்
பரவி வழுத்தம் பெருமையோர்
பவம்விட் டுனதடி யாரோ டிருப்பது
பழமறை செபபும் சரதமே

கனியைக் கவர்கிலர் காய்நுக ரத்திரி
கசடர் மயக்குண் டெலுவார்
கமலப் பதம்நீனை யாரவ ருக்குமோர்
கதியும் வரக்கண் டிடுவமோ

குனியைச் சிலைகொடு வாளி விடுத்தெதிர்
குறுகு குலைக்கண் டகரெலாங்
குறைவுற் றிடநிறை வேள்வியி னிற்பலி
கொளுமம ரர்க்குங் களிசெயா

முனியைப் பெருமை கொள் கோசிக னைப்பணி
முதல்வன் முத்தந் தருகவே
முதுமைத் திருநவ நீத புரத்துறை
முதல்வனை முத்தந் தருகவே.

(10)

(10) தெறு - அழிக்கும்; கனியைத் திரி - “ இனியவுளவாக இன்னாத — கூறல் கனியிருப்பகாய் கவர்ந்தற்று. என்ற குறளை ஓக. குனிய எனபது எதுகை நோக்கி குனியை என நின்றது; பலிகொளும் அமரா — அலிப்பாகம் பெறும் தேவா; கோசிகன் விசுவாமித்திரன்.

வாராணேப் பருவம்

162 விளரிச் சுரும்பர் தனையவிழ்க்கு
மென்றோட் டம்போ ருகத்தடத்தில்
விழிக்குஞ் சுழல்கட் சினவிடங்கர்
விடவாய்த் தளைப்புக் குள்மயங்கித்

தளரித் துயரத் தவிர்க்கவென்று
 தடக்கை நீட்டி மதக்களிறு
 தனியே பொதுவே மூலமெனச்
 சடைப் புங் கவனும் பங்கயனும்
 களரிக் கடவுள் குழாங்களுமே
 கைவிட் டிருப்பத் திகிரியைமுன்
 கடுகத் துரந்து புள்ளூர்ந்து
 கருங்கார் மின்னோ டியைவதொப்ப
 முளரித் திருவோ டெதிர்ந்தளித்த
 முதலே வருக வருகவே
 மும்மைத் தமிழ்சேர் வெண்ணெய் நல்லூர்
 பூ குந்தன் வருக வருகவே.

(1)

(1) விளரி — ஏழிசையுள்ளொருள் ‘ரி’ என்பது ; இடங்கர் — முதலை ; மதக்களிறு கசேந்திரன். இது முதலையிடம் அகப்பட்டு ஆதிமூலமே எனச் சிவன், பிரமன் முதலியவர்கல் சும்மாயிருக்க நீ (சகரத்தை விரைந்து) ஓடிவந்து (விட்டு) காத்தாயாதலான் நீயே முதல்வன் எனகிறார் கவி. களரி—கூட்டம் ; கடவுள் குழாம் — தேவக் கூட்டம்.

163

சுருதித் தருவிற் கிளந்தளிராந்
 துணைத்தாள் மலரில் சிலம்பலம்பத்
 துணைக்கிண் கிணியும் அரைஞாணும்
 சுடர்பொற் கலையு மருங்கின் மின்னப்
 பருதிக் கடவுள் கண்முகிழ்க்கும்
 பதும ராகங் கதிர்கொழிப்பப்
 பச்சைப் பசிய துழாய் வனத்தில்
 பதுமைப் பூவை விளையாட
 நிருதிக் கமையா மயல்பூட்டி
 நிமிரத் தடந்தோள் வலையமொளி
 நிலவ் மணிச்செஞ் சுடர்மவுலி
 நீலக் கிரிமேல் கதிர்குப்ப
 வருதிக் கணைத்தும் புகழுவட
 மலைமேல் நின்றான் வருகவே
 வண்மைப் புகழ்ச்சேர் வெண்ணெய் நல்லூர்
 வாழ்வே வருக வருகவே.

(2)

(2) சுருதித் தருவிற்கு இளந்தளிராம் — வேதமாகிய மரத்திற்கு இனைய தளிர் போன்ற ; சுடர் பொற்கலையின பிரகாசத்தைக் கண்டு சூரியன கண் மூடினான். பதுமராகம் — செந்தாமரை மலர்ப்போலச் செந்நிறமுடைய ஒருவகை இரத்தினம். பதுமைப் பூவை — இலக்குமி திருந்ரு) — மனிதர் ; திகு அமைய, மயல்பூட்டி என்க. வடமலை — திருப்பதி.

164

பண்ணைத் தரங்கஞ் சுருட்டுகரும்
 பரவைப் புனைன்மொண் டெதிர்ந்துயர்ந்த
 பகட்டுக் குவட்டுப் பொழியுமுகில்
 பரீழும் மதத்துக் களிற்றினமென்

றெண்ணித் தினைப்பைப் புனங்காக்கும்
இருண்மெய்க் குறவர் சிறுர்கவண்விட்
டெறியத் துளைமுள் ளெயிற்ற ரவம்
எழுவெண் பசியால் அங்காப்ப

அண்ணல் சினமா மடங்கலதிர்த்
தழன்று முழைவிட்டெழச் சொரியும்
அருவி மணிபோன் முத்தலைக்கும்
அணியார் நந்தி மலைக்கரசே

வண்ணக் களப முலையலர் மென்
மங்கைக் கதிபன் வருகவே
வண்மைப் புகழ்சேர் வெண்ணெய் நகர்
வாழ்வே வருக வருகவே.

(3)

(3) பண்ணைத் தரங்கம் — தொகுதியான அலை ; பகட்டுக்குவடு—உயர்ந்த சிகரங்களை யுடைய மலை ; நந்திமலை — திருமாலிருஞ்சோலை மலை. தினைப்புனம் காக்கும் கரிய உடையுடைய குறவர் சிறுவர் மேகத்தை யானைக் கூட்டமென்றெண்ணிக் கவண்கலலை விட்டெறியவே பாம்புகள் ஏதோ இரை வருகிறதென வாயைத் திறக்கவும் சிங்கங்கள் குகையை விட்டு ஓடவும் நிகழ்ந்து மழையும் பொழிந்தது.

165 கள்ளக் கருங்கண் கடைசியர்தம்
கணவர்க் கருத்தி மிகுகறவைக்
கலசத் திடைவைத் தயல் வயலிற்
கமலங் குவளைக் களைகளையப்
பிள்ளைக் குருகுக் கிரைதேடிப்
பெயருஞ் சிறைமென் மடக்குருகு
பெருகப் பருகி மதிகலங்கிப்
பேதை யவர்தம் விழிநீழலை
மெள்ளக் கயலென் றீணந்துகொத்தி
வெறித்தே திரியக் கண்டுமென்மேல்
வீளைக்குந் தவளக் குறுமுறுவல்
விரிவெண்ணிலவுக் கதிர் கொழிக்கும்
வள்ளத் திரளார் முனைப்பாடி
வளநா டுடையான் வருகவே
வண்மைப் புகழ்சேர் வெண்ணெய் நகர்
வாழ்வே வருக வருகவே.

(4)

(4) வள்ளத்திரளார் — வள்ளம்போன்ற தனங்களை யுடைய பெண்கள் — மருத நிலப்பெண் கள் தம் கணவர்க்கு மதுவை உண்பித்து மிகுந்ததைக் குடத்திலே வைத்து களையெடுக்க அன்னமானது தன் பார்ப்புக்கு இரை தேடி வரும்போது கலசத்திலிருப்பதைப் பாதது அதைக் குடித்து மதிமயங்கி அப்பெண்களின் கண்களின் நிழலை கயல் மீளேவென்று கொத்தி வெறுமையாகத்திரியக்கண்டு அப்பெண்கள் சிரிக்கின்ற அத்தகை வளமுடைய முனைப்பாடி நாடு என்க. வெறித்தே — வீணை ; தவள—கொழிக்கும் வெண்மையான சிறு பறகளின் விரிந்த வெள்ளிய நிலவுகிரணங்களை மிகுக்கும் (சிரித்தலால் இங்ஙன் ஆயிற்று).

வேறு

- 166 கொண்டலின் அலர்ந்தசெந் தாமரைக்காடெனக்
குமுத விதழ் கருணையனம்
சுவலய மளந்ததா னிணை செங்கை யொளிதரக்
குண்டலந் திருவில் வீச

விண்டலஞ் சுடருமதி மண்டலந் தோற்பவிள
வெயில்செய்முக மண்டலததில்
வெண்பளித நாமமும் சிந்தரத திலதமும்
வெண்ணிலவு பொழிமுறுவலும்

கண்டகம் களி கூர நெஞ்சகம் குளிரயாங்
காணவொரு நாவருகெனக்
கருதுமன் பர்க்கெளிய னாதலின் தளருநடை
காட்டிநூ புரமொலிப்ப

வண்டலம் பியபசுந் துளபமென் றெடையசைய
வசுதேவன் மகன் வருகவே
வண்ணன்மணி வெயிலொழுகு வெண்ணெய் நகர் வாழ்கமல்
மங்கைநா யகன் வருகவே. (5)

(5) கொண்டலின்.....நயனம் மேகத்தில் அலர்ந்த செந்தாமரைப் பூக்களி
ருந்தால் எப்படியோ அப்படி குமுத இதழொத்த அதரமுடைய கண்கள் இருந்தன. இது
இல்பொருளுவமை; சுவலயம் — பூமி; நூபுரம் — பாதக்கிண்கணி.

- 167 தாதாரீ நறுந்துளவு தளவங் குராவிளந்
தளிமயில் பீலிமுதலாத்
தகைநெடுங் குழலிற் புனைந்துவெங் கழையினுமிழ்
தண்ணமுத விசைவடித்துச்

சேதா விளங்கன்று முல்லைச் சிறுர்களின்
திரளுமொரு கோடிசுற்றச்
செழுமலர்ப் பூவைநிகர் மேனியிற் புகர்நிறச்
சிறுதுகட் படலைபம்ப

வேதாதி யந்தமுங் காதலங் கரைபெறு
மின்னிடைப் பொதுவர் மின்னா
வேல்விழியும் நெஞ்சமும் பின்வர இணைப்புருவ
விற்கோட விளநகைவர

மாதர்முலைக் கண்வழி பாலொழுகு மாலைவாய்
வருகோ பாலன்வருகவே
வண்ணன்மணி வெயிலொழுகு வெண்ணெய்நகர் வாழ்கமல்
மங்கை நாயகன் வருகவே. (6)

(6) மகரந்தம் செறிந்த துளசி, முல்லை, குரா மரப்பூ, மயில் தோகை முதலியன மயிரில் வைத்து அலங்கரித்து புள்ளாங்குமுலாதி பசுக்களும் கன்றுகளும் முல்லை நிலத்துச் சிறுவர் களும் சுற்றிவரக் காயாமபூவொத்த மேனியில் புழுதி பொருந்திமூட ; வேத முதலியனவும் ஆசை கொண்டும் காண முடியாது, இடைப்பெண்களது கண்களும் மனமும் தன பின்வர இரண்டு புருவமாகிய வில் வளைய புன சிரிப்பு வரப் பெண்களின் தனத்தில் பாலொழுதும் அத் தகை மாலைக் காலத்தில் பசுக்களோடு வருகின்ற கோபாலா வருக எனகிறார் கவி. பம்ப — நெருங்க ; பொதுவர் மின்னா வேல விழியும் நெஞ்சமும் பின்வர என்றார் அவர்கள் கண்ணனை எப்பொழுதும் நினைந்திருப்பதால், கன்றினை உன்னும் பசுவொப்பக கண்ணனை நினைத்து மாதர்குப்பாலொழுகியது எனக.

168

கேசவன் வருகமது சூதனன் வருகநர

கேசரியின் உருவன் வருக

கிளர்புனலின் முழுதநில மகளை யொரு கோட்டேந்திய

கேழற்பிரான் வருகமா

பாசவெம் பிறவிவிட வடியவர்க் கருள்பரம

பாவனன் வருக கருடப்

பறவைவா கனைவருக தாமோ தரன் வருக

பதுமநா பன் வருகமா

ரீச வஞ் சனையடரும் வில்லாளி வருகபுவி

யாவைக்கு மிறைவன் வருக

இருடிகே சவன் வருக நாரா யணன் வருக

இமையவர்க் கதிபன் வருக

வாசவன் துணை வருக மாதவன் வருககலை

வாணிபதி தந்தை வருக

வண்ணன் மணி வெயிலொழுது வெண்ணெய்நகர் வாழ்கமல

மங்கைநா யகன் வருகவே.

(7)

(7) நரகேசரி — நரசிங்கம் ; கேழல்பிரான் — வராகமூர்த்தி ; வஞ்சனை — வஞ்சகமாக பொன்மாணக வந்தவனை ; மாரீச வஞ்சன் — இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. கலை வாணிபதி - பிரமன்.

வேறு.

169

இரவி மதியம் நேமிபணிலம்

இகல் கொல் கலுழன் நிரதமே

இலகு கமல மாதுநிலமின்

இருவர் மருவு தெரிவைமார்

அரவின் அரசு சீதவமளி

அகில வலகு மயினியே

அயனான் மதலை தேவர் முழுதும்

அடிமை புரியும் அடியவர்

பரவ வரீய வான சுருதி
பல்வு முனது பெயர்களே
பதும மகள லாதுன் மகிமை
பகர வறிய வுகொலோ

வரவும் எளியை போலு மடியர்
வருக வெனுமுன் வருகவே
வருபு வனமும் வேணு வனமும்
மகிழும் அதிபன் வருகவே.

(8)

(8) இரவிமதியம் என்பதை முறையே நேமிக்கும் பணிலத்திற்கும் நிரனிறையாக்கி உவமிக்க. கலுமன — கருடன் ; நிரதம் — எப்போதும். கமலமாது நிலமின் — திருமகள், நில மகள் ; உம்மைத்தொகை ; அரவின அமளி — ஆதிசேடனே குளிர்ந்த படுக்கை ; அயினி — உண்வாகவுண்டு. எல்லா உலகங்களையும் யுகாந்தத்தில் உண்ணுவதால் இங்ஙன் கூறினார். பதும மகள்.....கொலோ — இவ்வடியால் உன் பெருமைகூற உன் மனைவியான திருமகளுக்கேசாலும் என்றார்.

170 அறிவில் சிறுவ ரோடு தொடரில்
அலர்மெல் ஸடிகள் தளருமே
அலைகொள் குழலும் நீலநிறமும்
அளவில் புழுதி படியுமே
எறிவெவ் வெயிலின் ஊடுதி ரியில்
இளகு வெயர்வு சொரியுமே
இலகு திலகம் வேர்விழியில்
எனது மனமும் உருகுமே
நறிய கனிகள் காய்கள் தருவன்
நறுநெய் தருவன் வருகேனா
நவிலு மெழில் சோதை மனையின்
நடலை வகைசெய் சிறுவனே
மறுவின் முனிவர் தேடவரிய
மறையின் முதல்வன் வருகவே
வருபு வனமும் வேணு வனமும்
மகிழும் அதிபன் வருகவே.

(9)

(9) குழல் — மயிர் ; நடலைவகைசெய் — அசைவுவகைகளைச் செய்யும் ; மறுஇல் — ஞ்ற ம்ற.

171 குறிய வருவம் வானின் முகடு
குறுகு நெடியன் வருகவே
கொடிய சீனைய மாதினுருவு
கொஞ்ச சரணன் வருகவே
முறிய மருது சகடு சிதற
முடுகு மதுலன் வருகவே
மூலையை யுதவு பேயி னுயிரின்
முதல் கொள் கபடன் வருகவே

நறிய கலவை பூசம் வளமெய்
நலமுண் ணமலன் வருகவே
நமனும் வெருவு நாக முடியின்
நடன மிடு மன் வருகவே

வறிய முனிவன் வாழ அவலின்
மகிழும் எளியன் வருகவே
வருபு வனமும் வேணு வனமும்
மகிழும் அதிபன் வருகவே.

(10)

(10) குறிய.....நெடியன் — திருவிக்கிரமாவதாரத்தைக் காட்டியது. மாதின் — சீதைக்காக ; அதுலன் — கடவுள் ; பேய் — பூதகி. இவன் கம்சனேவலால் கண்ணனுயிரை முடிக்க அனுப்பப்பட்டவன் ; நாகம் ஈண்டு காளிங்கன் என்ற பாம்பு ; நமன் — யமன் ; வறிய முனிவன் - குசேலன் என்ற பிராமணன் ; முன்பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத் 194-ஆம் பாட்டிலு காண்க.

அம்புலிப் பருவம்.

சாமம்.

172 சொன்னவரை வளைவைநீ இவனடிமை என்னுமுரை
சொன்னவரை என்றும் வளைவான்
சுழிதருங் குணகடலில் வருவைநீ இவனுமோ
சுபமிதும் குணகடலுளான்

மின்னமர் செழுங்கலா நிதிநீ மலர்த் தெரிவை
மேவிய கலாநிதியிவன்
வேளை நிழல செய்வைநீ இவனுலகி லுயிர்களை யெவ்
வேளையினும் அருள்நிழல் செய்வான்

டன்னுமம் புயமறுத் திடுவைநீ இவனும்விறல்
வாணனம் புயமறுத்தான்
வளர்சோதி மூவர்க்குள் ஒருவன்நீ யிவனும்
மூவர்க்கு னொரு சோதியாவான்

அன்னவகை யர்க்குநீ இவனைநிக ராதலால்
அம்புலீ யாடவரவே
அடலரவின் நடனமிடும் வைகுந்த நாதனுடன்
அம்புலீ யாட வாவே.

(1)

(1) சந்திரன்.

வைகுந்தநாதன்.

(1) சொன்னவரை (மேருமலை) வளைவான் அடிமை என்று சொன்னவரை வளைவான் (சொன்ன பேர்களைச் சூழந்திருப்பான்).

(2) சுழிக்கும் அலைகள் பொருந்திய குணகடலில் இவன நன்மை பொருந்திய குணகடல் (சுழிக்குத்திக்கில் கடலில்) தோன்றுவான், (அறுவகைக் குணங்களுடைய கடலை) உள்ளவன்.

அம்புலிபருவம்.

- (3) பிரகாசமிக்க அழகான கலாநிதி (கலைகளைப் இலக்குமியை மாப்பில் பொருந்திய பெற்றவன், சந்திரன்) ஆவன். கலாநிதி (கல்விக களஞ்சியம்) ஆவான்.
- (4) வேளை (மன்மதனுக்கு) நிழல கொடுக்க உதவு இவனே உலகில் உயிர்களை எந்த வேளை வான (சந்திரன் மனமதனுக்குக் குடையான மிதும (சமயத்திலும்) அருள் நிழல் மைப்பற்றி, வேளை - உருபுமயக்கம்). (அருளாகிய தங்கும நிழலை) செய்வான்.
- (5) நீரில் நிலை பெற்ற அம்புயம் (தாமரை மலா திறமை மிக்க வானு குரனது அம்புயம் களை) மறுத்திடுவான் (மலரவொட்டான குவித் அறுத்தான். (அழகிய புயங்களை (கைகளை) யெல்லாம் அறுத்துத் தள்ளினான்).
- (6) வளர்கின்ற சோதி மூவர்க்குள் (பிரகாசமிக்க மூவர்க்குள் (திருமால், பிரமன், சிவ குரியன், சந்திரன், அக்கினி) ஒருவன். பெருமான் ஒப்பற்ற சோதிமேலானவன் ஆவான்.

வானன்.—பலியின் குமாரன் தன்மகள் உஷை நிமித்தம் கண்ணன் பேரன் அநிருத்தனைச் சிறையிலிட்டனன். நாரதரால் அறிந்த கண்ணன் சென்றெதிர்த்து ஆண்டுள்ள விநாயகர், முருகர், சிவன் ஆகியோர் புறமுதுகிட இறுதியில் சிவபூசை செய்த இரண்டு கைகளைத் தவிர மற்ற 998 கைகளையும் அறுத்தார். திருவரங்ககலம்பகம்” வாடியோட” முக்கணீசன மக்களைத் தேடியோட வாணனாயிரம் புயங்கள் குருதி நீர் சிந்தியோட . . .” என்ற பாட்டு நோக்குக. அடலரவு - காவிகள் ; முன் பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்து 134 ஆம் பாட்டு நோக்குக.

- 173 மானினி விடாதமரு மார்வமுனை நீயிவனும்
மானினி விடாதமார்பன்
மதியான நாமத்தி நீயிவன் தொண்டர் சம்
மதியான நாமத்தனும்
கானகத் தேடாதி சயந்தருவை நீகங்கை
கானகத் தோடதிசயங்
காட்டுமிவ னண்டர்பதி புகுவைநீ யண்டர்பதி
கைக் கொண்ட பெருமானிவன்
யானினி யுரைப்பதெ னிவன்றனை நிகர்வையிது
வின்றிமைத்துனனு மாவாய்
இருபக்க முண்டுன்க் காயினு மிவன்பக்கம்
இன்றுவினை யாடவேண்டும்
ஆனினந் துயர்தவிர வரை யெடுத்தானிவனே
டம்புலீ யாடவாவே
அடலரவின் நடனமிடும் வைகுந்த நாதனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(2)

- (2) சந்திரன் வைகுந்தநாதன்.
- (1) மானினி (களங்கத்தை இனி எப்போதும், மானினி (இலக்குமியாகிய பெண்ணை, மான—களங்கம்) விடாத மரு மார்வம் (விடாது மானினி—பெண்) விடாத மார்பன் தங்கும் ஆர்வத்தை யுடையவன்) மார்பம் - (விட்டு நீங்காத மார்பினையுடையவன் மார்வம் போலிபற்றி சொல்லொற்றுமைக்குக் காட்டினார்.

(2) மதியான நாமத்தன் (மதி என்ற பெயரை தொண்டர் சம்மதியான நாமத்தன் யுடையவன்).
(அடியுவர் இஷ்டத்திற்கேற்ற பெயரை யுடையவன்).

(3) கானகத்தோடு (காட்டினிடம்) அதிசயம் தரு கங்கையைக் கானகத்தோடு (கால நகத் தான் (பஞ்சதந்திரத்தில் ஒரு முயல் மலை தோடு) அதிசயம் காட்டுவான் மேலேறி யானைக்குச் சந்திரனனுப்பிய (திருவிக்கிரமாவதார காலத்தில் தூதன் என்று கூறி இரவில் நீரில் பிம்பம் பிரமன் காலே பூசித்ததால் உண்டாகிய கங்கை வரலாறு காண்க)

(4) அண்டர்பதி (தேவர்கட்குத் தலைவனான அண்டர் பதி (தேவரது தலைநகரான இந்திரனிடம்) புகுவான்.
(அமராவதியைக்) கைக்கொண்டவன்.
(சத்தியபாமைக்காக பாரிஜாதம் கொணர்ந்த வரலாறு காண்க).

இவன் மைத்துனனாகப் பற்றியும், தகடினிடம் சிவனும் சந்திரனும், பெண் கொண்டிருக்கும் முறையினாலும், சிவனிடம் சந்திரன் தங்கியிருத்தல் பற்றியும் மைத்துனனும் ஆவாய் என்றார். மைத்துனனும் என்றபோது மைத்துனனிடத்திலும் என்று பொருள் கொள்க. இருபக்கம் என்றார் அமரபகடும், கிருஷ்ணபகடும் சந்திரனுக்கு உண்டாதலால் கூறினார். பகடும் என்ற வட மொழி பக்கம் என்ற தத்பவ வடசொல் ஆயிற்று பக்கம் - வைகுந்த நாதனுக்காகும்போது இடம் என்று கொள்க. வரை - கோவாதன மலை ;

174 கயல்விழி இரேவதியை மருவலால் கதிரோடு

கலப்பை யுள் தன்னம யதனால்

கருதிநீ லாம்பரம் பெறலா லுரோகணி

கனிப்பவரு காதல னதால்

செயல் மருவு காமபா லன்முயலி யென்னுமிரு

திருப்பெயர்க் கிசையுமிதனால்

திருமேனி வெண்மையால் தனதுமுன் தோன்றலால்

சேர்ந்துவினை யாட வெண்ணிப்

புயல் பொரு தடக்கையம் பலதேவ னென்றுனைப்

பூங்கை விரல் காட்டுகின்றான்

போதாது நீசேறல் போதாது சண்பகப்

பூந்தா தருந்தாதுவன்

டயன்மலர் விரும்புநவ நீதபுர நம்பனுடன்

அம்புலீ யாடவாவே

அட லரவின் நடனமிடும் வைகுந்த நாதனுடன்

அம்புலீ யாடவாவே.

(3)

(3) சந்திரன்

பலராமன்

(1) கயல் மீன் போன்ற கண்களையுடைய இரேவதி இரேவதி என்பவளைப் புணர்ந்ததால் இவ் வன்ற தகடின் பெண் 27 பேரில் ஒருத்தியையே ருக்கு இரேவதி, வாருணி என்ற மருவினவன். இரு மனைவியர்.

(2) கதிரோடு கலப்பை (சூரியனோடு சம்பந்தத்தை) கதிரோடு கலப்பை (பிரகாசத்தோடு யுடைய தன்மை பெற்றவன். சூரியனிட கூடிய கலப்பை யாயுத்ததை) மிகுந்தே சந்திரன் ஒளி பெறுகிறான் என்ற உடையவன்.

சந்திரன்

புராணக் கொள்கை வான நூற கொள்கையும்
மற்றும் அமாவாசை தினம் இருவரும் ஒன்று
சேருவா என்ற புராணக் கொள்கையும் ஓர்க.
சூரியனது சுகமுனை என்னும் கதிரால் ஒளி
பெறுவான்.

- (3) கருதி நீலாம்பரம் (நீல நிறமான ஆகாயத்தை, நீலாம்பரம் (நீலாம்பரன் ; போலி)
நீல+அம்பரம்) அடைவான். என்ற பெயரை அடைந்தவர். யமுனை
இரண்டு நீல உடைகளும் ஒரு பொன்
மாலையுமளித்தனளாதலால் அதனை
யணிந்து நீலாம்பரன் என்ற பெயர்
பெற்றார்.

- (4) உரோகணி களிப்பவரு காதலன் 27 மனவியரில் உரோகணி என்ற அப்பெண் மகிழ்ச்சியடைய
வருகின்ற கணவன்) ஆவான். உரோகணி களிப்பவரு காதலன் (உரோ
கணி என்ற தன் தாய் மகிழ்வ
ருகின்ற ஆசைமிக்க மகன்) ஆவான்.

- (5) செயல் மருவு . . . இசையும்” காமச் அரிய செயல் பொருந்திய காமபாலன்
செயல் மருவும் பாலன் ஆகவும், முயலை முசலி என்ற இருபெயர்களுடையவன்
(களங்கத்தை) உடையவனாகவும் இருந்ததால் (முசலம் - கலப்பை யாயுதம்).
காமபாலன், முயலி என்ற இரண்டு பெயர்களைப்
பெற்றவன். காமச் செயல் மருவுபாலன்
எனப் பிரித்துச் சேர்க்க. காமம் மிக்கவனானதால்
தன் குருவான விடியாமுன் மனை வி தாரையை
விரும்பினான்)

- (6) உடல் வெண்ணிறமுடையவன். வெண்ணிற உடலையுடையவன்.

- (7) தனது (கண்ணை தனது) முன்பாகப் (வினை தனது (கண்ணை தனக்கு) முன் (முன்
யாட்டுக் காட்டும் அச்சமயம்) உள்ளான். னவன் தமையன் ஆக) பிறந்தவன்.

போதாது - எதிர்கொண்டு வாராமல் ; நீசேறல் - நீ வீணே செல்லுதல் ; போதாது -
போதாத வேளையாகும்.

பேதம்.

- 175 கொண்டலி னொடுங்குமுன் மேனியொளி யிவன்மேனி
கொண்டலொளி யினை யொடுக்கும்
குறையும் வெண் கலையுனக் குளதெவ் வுலகும் விலை
கூறரிய பொற்கலையுளான்

விண்டல மிரண்டிலக் கத்துயர்வை நீயிவன்

விண்முகடு கிழிய வுயர்வான்

மிகுமயல்கொ ணேழையர்கள் பகைவநீ யேழைகளை

விருதுகொடு காப்பவ னிவன்

கண்டமடை யுங்குறைப் பாந்தனாக் குளவை நீ

கதிர்மணிச் சிரமாயிரம்

காட்டும்விட நாகணியின் வளர்வனிவ னிமைவர்

கவர்ந்துண்ணு மசனமாம் நீ

அண்டர்பெரு மானிவ னுனக்கதிக மாதலால்
அம்புலீ யாடவாவே
அடலரவி நடனமிடும் வைகுந்த நாதனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(4)

(4) சந்திரன்.

வைகுந்தநாதன்.

- (1) இவன் உடல் மேகத்தில் ஒடுங்குவான் (மறை இவன் உடல் கரு நிறமானதால் மேக ஒளியையே தன்னை அடக்குவான். “வெய்யோனொளி தனமேனியின” என்ற கம்ப ராமாயணப் பாட்டினை நோக்குக.
- (2) குறைகின்ற (தேய்கின்ற) வெண்மையாகிய கலை எவ்வுலகும் விலை கூறமுடியாத பொற கள் (வளரும் தேயும் பங்கு) உண்டு. கலை (பொன்னாலாகிய உடை) உடை யவர்.
- (3) ஆகாய இடத்தில் இரண்டு லட்ச யோசனை விண்முகடு (ஆகாய உச்சி) கிழிய உயர்ந் தவன். திருவிக்கிரமாவதாரம் செய் தப்போது காண்க).
- 4) மிகுந்த காம மயக்கங்கொண்ட பெண் ஏழைகளை (எளிமையுடையேன் என்று களுக்குப் பகைவன். (விரகியர்கட்குக் சுவடுவது அவையடக்கமாகக் கூறும் அடி பறறிக்கூறினர்). யார்களை) விருதுகொண்டு (சங்கற் பிததுக்கொண்டு) காப்பவன்.
- (5) கழுத்துவரை மட்டும் பொருந்தின அங்கம் மாணிக்கங்கனையுடைய ஆயிரத்தலைகளைப் பெற்ற விஷம் பொருந்திய ஆதிசேடன் என்ற பாம்பின்மீது படுபவன்.
- (6) தேவர்கள் கவர்ந்துண்ணும் உணவு ஆவான் தேவாகட்குத் தலைவன் ஆவான். (அசனம் - சோறு) வளர்பிறை பதினைந்து நாளில் சந்திரன் சொரிசின்ற அமுதத்தைத் தேவர் உண்ணுவார். தேவர்களின் உணவு என்று இழிவு கூறினார்.

176 தேராத வன்றுணைவன் நீமறைப் பொருளுண்மை
தேர்ந்த பெரி யோர்துணையிவன்
தேளினிற் சிறியநீ முப்பத்து முக்கோடி
தேவரில் பெரியோனிவன்

நீராரும் நண்டினுக் கதிபன்நீ பிரமன் முதல்
நீடுயிர்க் கதிபதி யிவன்
நிறையவும் குறையவும் பெறுவைநீ யிவனென்றும்
நிறைகுறை யிலாத முதலோன்

பேராது நீகாட்டும் வழிவரின் நரகும்
பிறப்பும் வரு மிவன் வழி வரில்
பிறவிதவிர் பேரின்ப வீடுவரு மாதலால்
பேதமிக வுண்டாயினும்

மாறாத கருணைமா னாதலின் அழைத்தானே
 அம்புலீ யாடவாவே
 அடலரவின் நடனமிடும் வைகுந்த நாதனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(5)

(5)

சந்திரன்.

வைகுந்தநாதன்.

- (1) தேராதவன (தேர் ஆதவன் - ஓற்றைச் சக் வேதப்பொருளுணைமைகளைத் தேர்ந்த
 கரத்தேறினயுடைய சூரியன் ; ஆராயாத அறி செயற்கரிய செய்யும் பெரியோர்க்குத்
 வீணை என்றும் ஒரு பொருள் கொள்க) துணைவனாவான்.
 துணைவன் (தோழன்).
- (2) புத்தேளிரில் செயற்கரிய செய்கலாத சிறியவன். முப்பத்து முக்கோடி. தேவரில் பெரி
 (தேன் - முதற்குறை புத்தேன் - தேவா). யோன் ஆவன்.
- (3) நீரில் பொருந்திய நண்டினுக்குத் (கர்க்கடக பிரமன் முதலிய உயர்ந்த உயிர்கட்
 ராசிக்கு) தலைவன். கெல்லாம் தலைவன்.
- (4) வளர்வதும் தேய்வதுமடைவான். என்றும் ஒரே சீர்மையுடன் இருப்பான்.
- (5) நீ காட்டும் வழியில் தவறாது நடந்தால் நரக இவன் காட்டும் வழி நடந்தால் பிறவி
 வேதனையும், மாறி மாறி இழிந்த சன்மம் நீங்கும் பேரினபமாகிய மோட்சம்
 எடுத்தலும் வரும். சந்திரன் குரு பத்தினியை கிடைக்கும்.
 மனைவியாகக் கொண்டதும் சண்டை விளைவித்த
 தும், அவள் மூலமாகப் புத்தேன் பெற்றதும் முத
 லானவைகளைக் காண்க. பேராது - அடி பெய
 ராது ; “ பகைபாவம் அச்சம் பழியென,
 நான்கும் இகவாவாம் இல்லிறப்பான்கண் ”
 என்ற குறளை ஓர்க.
 கருணைமான் - மான் பெயர்ப் பகுபதவிருதி ;

தானம்

177

நெடுமுடிப் பஃறனைத் திரள்புயத் துறுவலி
 நிசாசரர் பதிக் கொதுங்கி
 நிதிமதில் இலங்கையூர் புகவெருவி ஓடுமுனை
 நிலையோடு நடக்க வைத்தான்

சுடுசினத் தழல் விழிச் சடைமுடிப் பரனடித்
 துகளெனத் தேய்த்த வுன்னைத்
 தூணக்கி மந்தர கிரிக்கெதிர் நிறுத்தினான்
 தொடருமுன் பழைய பகையாம்

கடுமிடற் றரவையும் தலைதுணித் தானுன்வழி
 காசினியின் நீங்கிடாமே
 கருவினுன் குலமகவின் உயிரளித் தானினம்
 கருதி யிவன் உதவிபார்க்கில்

அருமைநீ செயவேண்டு மாதலினெனையனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அடலரவின் நடனமிடும் வைகுந்த நாதனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே

(6)

(6) நிசாசார் - நிசியில் சுஞ்சரிப்பவர் என்று பொருளபடும் அரக்கருக்குப் பெயர் நெடுமுடி வைத்தான், முன்பினதைத் தமிழ்க்கொத்தது 166 ஆம் பாட்டின்-குறிப்பில் இவ்வரலாறு காண்க. சுடு பரன் - வீரபத்திரன்; சுடுகின் உன்னை - இவ்வரலாறு முன்பின்னைத் தமிழ்க் கொத்தின் 505 ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. தூண் நிறுத்தினான். கடல் கடையுமபோது தறியாகச் செய்து காண்க. கருமிடற்று அரவு - விஷம் பொருந்திய கழுதையுடைய பாம்பு; இராகு. இது ஷே 504 ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. உன்வழி உயிரளித்தான் — அசுவத்தாமாவின் பிரமாஸ்திரம் எல்லோருடைய கருவையும் போக்க அபிமனயுவின மனைவியான உத்தரையின் கர்ப்பம் மட்டும் தங்குமாறு செய்து பின் குழவி கரிககட்டை போன்று பிறக்கக் கண்ணன் நித்ய பிரமச்சாரி என்று கூறி, எடுத்து உயிரா கொடுத்தார். இவனை பரீட்சித்து. “மைத்துனன மார் காதலியை மயிரா முடிப்பித்து அவாகனையே மன்னராக்கி உத்தரையை சிறுவனையும் உய்யக்கொண்ட உயிரானான்” என்ற ஆழ்வார் வாக்கு நோக்குக.

178 சோதிபெறு மேனியைக் கறையா னெனச் செய்து

தொலையாத வதுமானெனில்

துட்டமான் உயிர்பட வானியில் போக்குவான்

தெரடர்நடைக் குறுமுயலெனின்

நீதிசெறி வேட்டுவக் குகனிவன் துணையதுவும்

நீக்குமிது வன்றியரவின்

நெட்டெயிறு குத்துவிட மென்னில் வெங் கலுழனொரு

நீள்சிறைக் காற்றினது போம்

வேதனை செய் நோயெனில் கூனிநிமி ரச்செய்த

விஞ்சையான் அமையுமனறே

மிகவினன் நீவேண்டு கருமமெல் லாமுற்று

வித்துவிழி என அளிப்பான்

ஆதியம் பொருளிவன் பெருமை நீ உணராய் கொல்

அம்புலி யாடவாவே

அடல ரவின் நடனமிடும் வைகுந்தநாதனுடன்

அம்புலி யாடவாவே.

(7)

(7) கறையான் என - சிதல் அரித்தால் எங்ஙனமிருக்குமோ அங்ஙனமாக; தொலையாத - நீங்காத; துட்டமான் - வஞ்சகம் பொருந்திய .பொன் மானுன் மாரீசன்; களங்கத்திற்கு மான், முயல், கறை என்று வழங்குவதாதலால் இவன் முனைமே மாரீசனாகிய மாணக் கனை எய்து தொலைத்தான் ஆதலால் மாணப் போக்குவான் என்றும், குகனாகிய வேடன் இவன் தோழைதலால் அவன் வேட்டையாடி முயலைப்போக்குவான் என்றும், இவன் வாகனமான கருடனது சிறகு காற்றிலேயே பாம்புகள் கெடுகின்றன ஆதலால் இராகுவின் விஷக்கறை யாயிருப்பின் ஓடிவிடும் என்றும் சமத்காரநதோன்றக் கூறினார். வேதனை செய்நோய், தன்பிககத்தருகின்ற கூடிய ரோகத்தினால் உடல் கூனடைவதுண்டு. எனவே கூனி நிமிரச் செய்த வித்தை என்றார்.

கூனி—கைகையின் தாடியான இவன் குடங்கொண்டு தண்ணீர் கொண்டு வரும்போது இராமன் வில்லும் மண்ணுண்டையும் கொண்டு விளையாடுவான் வேடிக்கையாகக் கூனியின் முதுகைப் பார்த்தும் குடத்தைப் பார்த்தும் அடிப்பது வழக்கம். இதனால் கூன் சிதைந்ததென” கூனே சிதைய உண்டை விற்றிறத்திற் றெறித்தாய்” என்று ஆழ்வார் கூறியருளிய வாகைக் ஓர்க. முன் பின்னைத் தமிழ்க்கொத்து 127ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. மற்றும் கண்ணுவதாரத்தில் திரிவக்கிரையின் கூனை நிமிர்த்தி யதைக் கூறலாம். திரிவக்கிரை —மதுராபுரியில் கண்ணபிரானவதரித்து திருவிளையாடல்

செய்த காலத்து அவர்க்குச் சந்தனம்பூசி அவரைக்கூட எண்ணங் கொண்டவன் குப்சை. இவனைக் கண்ணபிரான தீண்டிக் கூனை நிமிர்த்தி இவளிடம் உப சலோகரைப் பெற்றனர். கருமம் எலாம் முற்றுவித்து என்க. விழி என அளிப்பான்—சிவபெருமானுக்கு இவைகளை யெல்லாம் போகசிப் பிரகாசமான கண்ணுக்குவன என்பது நோக்கிப் போலும். விழி என அளிப்பன என்பது திருவிக்கிரமாவதார காலத்தில் சூரிய சந்திரரே விழியானதால் தனனை நோக்கிக் கூறியதாகவும் கொள்ளலாம்.

கண்டம்

179 பாய்ருட் படலம் கிழித்தெழும் பருதியும்
பணிமலர்த் தருநிழற் கோன்
பண்பறிந் தொழுகெழு மழைக் குலமும் வெண்டிரை
பரப்புதண் பரவை யேழும்

காயெரிக் கடவுளும் கனகவட கிரியையும்
கடலிடை மடுக்கும்வேகக்
காற்றினுக் கரசனும கடவுளர்க் கின்றவனோடு
காசிளி படைப்ப நென்றே

தீயெழச் சினவுதவ முனியனைய முனிவரும்
தேவரும் பிறருமஞ்சிச்
செய்கையில் திரியாது நிற்பதிவ னானைதன்
சென்னிமேல் கொண்டதறியாய்

ஆயிரம் திருநாம முள்ளவெம் பெருமானோ
டம்புலீ யாடவாவே
அடலரவின் நடனமீடும் வைகுந்த நாதனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே

(8)

(8) பருதி - சூரியன்; 'பணி . . . கோன் - இந்திரன்; பண்பறி . . . மழைக் குலம் - இந்திரன் கட்டளைப்படி நடக்கும் சப்த மேகங்கள்; பரவை - சமுத்திரம்; எரிக் கடவுள் - அகிணி; கனக . . . அரசன் - வாயு; இவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் பலம் பற்றி வாதம் வந்த ஆதிசேடன் மேருமலையைப் பற்றிக்கொள்ள அதிநின்று மூன்று சிகரங்களைப் பெயர்த்துப் போட்டான். கடவுளர்க்கு இறைவன் - இந்திரன்; தவமுனி - விசுவாமிதிரன்; கடவுளர் . . . தவமுனி - திரிசங்குவைக் கௌசிகர் தபோ பலத்தால் உடலோடு சுவர்க்கம் அனுப்ப இந்திரன் அவனைப்பிடித்துத்தள்ள அவன் காப்பாற்று காப்பாற்று எனக் கூச்சலிட்டுத் தலை தோங்கவர இவர் தவ வலிமையால் அவனை அங்கேயே நிற்கச்செய்து வேறொரு தேவலோகம் ஏற்படுத்தினார்.

180 இத்தனை யழைக்கினும் விரைந்துவா ராயென்னின்
இரவியைக் கனியாகுமென்
றெயிறுன்று கவியிவன் சூதனா மிமையவர்
இருந்துகாக் கின்றவமுதைக

கைத்தலத் திடைகொண்டு பணிகளுக் கீந்தவெங்
கலுமனிவ னூர்தியமிர்தின்
கலையுடையை தனியைவெளி யேதிரிவை வேறுமொரு
காவல்லிலை யதுவுமன்றி

முத்தமணி வெண்குடை சேனைபதி ஈடுவெவன
முறைதிறம் பினரைவெற்றி
மூரிப் பிரம்பினி னடித்துவெஞ் சிறையிடுதல்
முன்னமறி யார்கொலென்றே

அத்தனையும் வருமுன்னம் ஒருநொடியி லேயுவந்
தம்புலீ யாடவாவே
அடலரவின் நடனமிடும் வைகுந்த நாதனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே

(9)

(9) இரவி - சூரியன் ; கவி - குரங்கு, அனுமான ; வாயுவுக்கும் அஞ்சனைக்கும் பிறந்தவன். பிறந்தவுடனே தன் உணவு யாதென “சிவநதிருக்கும் பழம்” என உடனே உதிகும் சூரியனைப் பழமெனக்கண்டு பற்றப் பாய்ந்தவன் ; இமையவா . . கலுமன் —105 ஆம் பாட்டில் காண்க ; அமிர்தின கலையுடையவன் ஆதலால் முன்னமே அமிர்த்ததைத் தூக்கின கருடன் உன்னைத் தூக்கிச் செல்வான் என்றும், வேறுமொரு காவல் இலை என்பதற்கு முன்பு சூரியனைப் பிடிக்க வர இநதிரன் உதவி அனுமனை வச்சிராயுத்தாலடித்து அது முறித்தான். நீ தேவ குருபத்தினி விஷயத்தில் குற்றம் புரிந்தாயாதலால் அவன் உதவமாட்டான். வேறு யாவரும் உதவமாட்டார் என்கிறார். சேனைபதி - சேனையர்கோன். லோகாகோகப் பருவத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் விஷ்ணு வினவதார விசேஷம்.

181 குணமுடன் அழைக்கவா ராதநீ நந்தியங்
குன்றுநெறி யன்றிவேறே
குறுகுநெறி யிம்மையில் செல்வையிதி லிவன்முகம்
கோடிய தறிந்தவுடனே

பணம்விரித் தொருகோடி யரவம் விழங்குவெண்
பால்கவள மென்றும்மதமாப்
பணைநெடுங் கரன்நீட்டி வாய்க்கொளும் வெம்புலிகள்
பாய்ந்துமா னைக்கொடுசெலும்

கணமும்வெங் கொலைவிடா வெயினர்முய லாசையால்
கணைதுறந் திடுவர்முனமே
காயமேற் பட்டவுடல் காயம் பெருதுபின்
காப்பவரும் இல்லையப்போ

தணுகுவது நாணுமிப் பொழுதே யெனையனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அடலரவின் நடனமிடும் வைகுந்த நாதனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(10)

(10) நந்தியம் குன்று - திருமாலிருஞ்சேலை மலை ; வேறே குறுகும் நெறி இம்மை இல் - வேறு செல்லும் வழி இப்பிறப்பில் இல்லை. இதில் செல்வை - இவ் வழியில் செல்வா யானால் ; முகம் கோடியது - கோபத்தினால் முகம் மாறுபட்டது ; இவன் மலையில் வாழ் பவனாதலால் ஆண்டுள்ள பாம்புகள், யானைகள், புலிகள், வேடர்கள் ஆகிய குறிஞ்சி நிலப் பொருள்களை நண்பாயினமை கருதி அவைகளை தாக்கும் எனக் கூறினார். காயமேற்பட்ட உடல் காயம் பெருது - முன்னமே வர (பழி குரு பத்தினிக்காக எற்பட்ட பழி) எற்பட்ட உடலாதலால் இப்போது கணை எய்வதால் நிலைபெறு பெருமல் ;

சீற்றில் பருவம்

- 182 அரிசுணின் கிணியப்பொன் சதங்கைதண்டை
அலம்பத துவசம் வளைவயிரம்
அம்போ ருகமங் கும் திகிரி
ஆதி யிரேகை நிலம்பொறிப்ப
விரிக்கும் சுருதி தலைவி ளக்காய்
விளங்கும் திருத்தாள சிவப்பதன்றி
மிகவும் புழுதி படவடிகள்
மெல்ல நடந்து வருவதுதான்
தரிக்கும் மடமைச் சிறுதகையோம்
தருவெம் பாவைக் கழுதளிப்பான்
சமைத்த புளினைச் சிறுவளைப்பைத்
தகர்க்கும் படிக்கோ தவமுனிவோர்
தெரிக்கும் பெருமைப் பரம்பொருளே
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெல் செழிக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்த்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே (1)

(1) அரி - பரல் ; துவசம் - கொடி ; காலிலும் இத்தகைய இரேகைகளிருந்தன என்பது தெரிகிறது. மணலில் கட்டிய வீட்டைச் சிறுமியர் “புளினைச் சிறு வளைப்பு” என்கின்றனர். துவசம் தாள் — ஒரு காலில் சங்கு ஒரு காலில் சக்கரம் உள்ளபடி பொறித் தமைந்த, இருகாலும் கொண்டு அங்கங்கு எழுதினாற்போல் இலக்கினைப் பட நடந்து . . .” என்ற ஆழ்வார் வாக்வே யோர்க.

- 183 வஞ்சப் புணர்ப்பில் சகட மன்றே
மாயா விராத னுடல மன்றே
மாமக் கொடியோன் சிரமன்றே
வளர்துந் துமியி னெனும் பன்றே
கஞ்சப் பதத்தர லடர்ப்பதற்குக்
கருநுண் மணலைக் கொழித் தெடுத்ததுக்
கடைவா சலும்பே ரரங்குமிடை
கழியும் சிறுசோ றடுமிடமும்
விஞ்சச் சமைத்துச் சுவர் வளைத்து
விரவிப் பலபே தமை மடவோம்
வினையாட் டிடத்தைக் கலைப்பதற்கு
விதியோ விதியைப் படைத்த வுந்தி
செஞ்சக் கரக்கைப் பரஞ் சுடரே
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெல் செழிக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்த்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே (2)

(2) சகடம் - சகடாகுரன் ; விராதன் - இவன் சாபத்தால் இலிஞ்சன் குமாரனாய் பிறந்து இராமமூர்த்தி காட்டில் வந்திருக்கும்போது கீதா பிராட்டியைத் தூக்கிச் சென்று இராம லக்ஷ்மணரால் கையறுப்புண்டு சுவர்க்கம் புகுவன. மாமகொடியோன் - மாமனாகிய கொடிய கம்சன் ; துந்தமிழ் : மயன் குமாரன் வாலியால் கொல்லப்பட்டிருந்தவன். இவன் எலும்பின் குவியலை இராமர் காலால் தள்ளித் தம் வலிமையைச் சக்கிரவனுக்குத் தெரிவித்தனர். இடைகூழி - வாசநிறிண்ணை ; இவ்வளமே முன் பின்னத் தமிழ்க் கொத்து 711 ஆம் பாட்டில் “ விதியோ உந்தன் விளையாட்டோ ” என வருவது காண்க.

184 நறைகொட் டலர்மென் பொருட்டுறையும்

நல்லா னுவப்ப வெழுதீவு

நன்கு விளைந்த கடலேழு

நடுவண் வளைத்திங் கிதைவளைப்பக்

கறைகொட் டுலோகா லோகவரைக்

கற்பித் திவ்வா றகிலாண்டம்

காட்டி யிருவீர் விளையாடக்

கருது மிதற்கு மாறன்றே

பறைகொட் டவுணப் பெரும்புணரிப்

பசையற் றுலரக் கரிபரிதேர்

பஞ்சில் கிரிவெஞ் சூறையினில்

பறக்கும் அவைபோல் திசைசிதற

சிறைகொட் டுவணப் புள்வலவா

சிறியேம் சிறுநிலை சிதையேலே

செந்நெல் செழிக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்த

தேவே சிறுநிலை சிதையேலே

(3)

(3) நறை - தேன் ; அலர் - தாமரை ; நல்லாள் - இலகழி ; உலோகா லோகவரை ; சேனை முதலியார் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் ; இருவீர் - நீயும் இலகழியும் ; பஞ்சில் . . . பறக்கும் - கொடிய சூறைக் காற்றில் பஞ்சு பறப்பது போன்றும் மலை பறப்பது போன்றும் ; உவணப்புள் - கருடன் ;

185 குருளும் சிறிது முடிசூடாக்

குலையும் களவும் விழிபயிலா

கொங்கைத் துணையும் புனலிலெழும்

குமிழி யெனமார் பிடையரும்பா

மருளும் மருளுந் தரநகைக்கும்

வண்ணம் தெரியோம் பயிலுரைக்கு

மாற்ற மில்லோம் குறிப்புணரும்

மனமும் படையோம் மதனிருபன்

அருளும் தனியா னையைமதியோம்

அறிவில் மடலோம் குழாத்தணுகி

அடிகேள் குறும்பு செய்த்துணிந்தால்

ஆகத் திருப்பாள் நகையாளோ

தெருளும் தவததோர்க் கருமருந்தே
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெல் செழிக்கும் வெண்ணைய நல்லூர்த்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

(4)

(4) குருள் - பெண்டிர் தலை மயிர் ; குலை - நடுக்கம் ; மருளும் மருளும் - அடுக்குத் தொடர் ; குறிப்பு - காமக் குறிப்பு ; அறிவுஇல மடவோம் - அறிவற்ற இனைய பெண்கள் ; அடிகேள் - பெரியோரை விளக்கும் விளி " எந்தம் அடிகேள் எம் முரை கேண்மோ " (மணி மேகலை மலர்வனம் புகக்காணத்) ஆகத்திருப்பான் - இலக்கும்.

186 மகரப் பரவைக் குண்டகழி
மதினே முடைத்தென் னிலங்கையெனும்
வளமா நகரைக் கலைப்பதற்கு
வயவா னரத்தைச் செல்வித்தாய்
நகரத் துயர்ந்த புரம்மூன்றும்
நலியப் பகழி உருளடுத்தாய்
நாகன் புரியும் வாணனுள
நகரும் குலையப் புள்ளூர்ந்தாய்
பகரக் கடிய நெடுந்தூரம்
பரந்த கிராதர் பதிசிறையப்
பகழி தூரந்தா யவைகளைப்போல்
பகைப்பக் கருதேல் பழவடியோம்
செகரத் தினமே அருடகடலே
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
செந்நெல் செழிக்கும் வெண்ணைய நல்லூர்த்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

(5)

(5) மகரப்பரவைக் குண்டு அகழி - சுரு மீனையுடைய கடலான ஆம்ந்த அகழி சூழ்ந்த ; பகழிஉரு - திரிபுரமெரிக்குமபோது சிவபெருமானுக்குத் திருமால் அம்பாய் நின்றமை பாட்டுக் குறிப்பில் காண்க. நாகன்புரியும் - தேவன் காவல் காக்கும். (சிவன், முருகன், விநாயகன், ஆகியோர் வாணன் நகரைக் காவல் காத்தனர்) பகரக் தூரந்தாய் வேடர்கள் வசித்திருந்த இந்திரன் காவற்காடான காண்டவ வனத்தை அக்ஷினியின் பசியடக்குவதற்காக அருச்சுனனும், கண்ணனும் கணைவிட்டு எரித்தனர்.

வேறு

187 வாலி படக்கடு வாளி
மறப்பில் விடுத்ததும்
மாமுனி சொல்கொடு தாட
கையைப்பொரு தட்டதும்
கோலிய மாத்தலை ஓரடி
யிற்பட வைத்ததும்
கோபியர் சிக்கநெய் பால்திரு
டிப்புடை பட்டதும்

காலி துரத்திய கீழ்மையும்
மற்று முரைக்கிலோம்
காத லுனக்கடி யோமுன்
அடைக்கல மிறைநாள்

வேலி பயிர் த்தெறு மோசொல்
சுதைத்திடல் சுற்றிலே
வேணு வனத்துறை வாண
சுதைத்திடல் சுற்றிலே.

(6)

(6) நீ மறைந்து நின்று வாலியை அம்பினால் கொன்றது, விசுவாமிததிரன் சொற் கொண்டு தாடகையெனப் பெண்ணைக் கொன்றது, அலங்கரித்த யானையை ஓரடியால் வீழ்த்தியது. கோபியர் - இடைப் பெண்கள் ; கோபியாசிகக - எழாம் வேற்றுமைத் தொகை ; பால் நெய் திருடி இடைப் பெண்களிடம் சிஃகி அடிபட்டது, பசு மேய்த்தது, முதலியன தாழ்ந்த செயல்களாகப் பெண்கள் கருதினர். தன்மீது சினந்து வந்த வைகுந்தநாதனைக் கண்டு நாங்கள் இவ்வாறு கீழ்மையாகச் சொல்லாமலே இருக்க இங்ஙனம் தண்டிக்கலாமா என்கிறார். தெறுமோ - அழிக்குமோ “வேலியே பயிரை மேய்த்தது” என்பது பழமொழி வாண - வாழ்க எனபதன் மருஉ.

188 ஆதி முதற்பிர மாவென
எப்புவ னத்தையும்
ஆக விதித்தனை நீயென
முற்று மளித்தனை
பூதி யுடல்சடை யோனென
முற்று மழித்தனை
போத வுனக்கிது வேதொழில்
எப்பொழு துக்குமேல்

வீதியி னிற்கிறு சோறட
வைத்த வடுப்புநீள்
வீடு மமைத்தவெம் மாடல்
கலைப்பது மொக்குமோ

வேதிய ருக்கனு கூல
சுதைத்திடல் சுற்றிலே
வேணு வனத்துறை வாண
சுதைத்திடல் சுற்றிலே.

(7)

(7) பூதி உடல் சடையோன் - விபூதி பூசிய உடலையுடைய சிவன் ; இவன் அழிக்கும் கடவுள் ; அழித்தனை - சுற்றிலே அழித்தாய் ; போத - அறிவுடையவனே ; விளி ; “போத - உனக்கு எப்பொழுதுக்கும் இதுவே தொழில்” என்க.

189 ஓடு நதிப்புன லாடும்
விருப்பி னிடைச்சிமார்
ஓகையி னுற்றுடை யாடை
கரைக்கு ளிருத்தூநீ

P.T.K.—8A

கோடுடை நற்றரு மேலதை
முற்று மெடுத்துமேல
கோடலும் மற்றவா நாணீ
இரக்கவும் உட்கொளாய்

பாடு படுத்தினை யாமவர்
ஒப்பநினைத்திடேல்
பாதமி சைச்சர ணாகதி
உற்ற வவர்க்கெலாம்

வீடு கொடுக்கும் விநோத
சதைத்திடல் சிற்றிலே
வேணு வனத்துறை வாண
சதைத்திடல் சிற்றிலே.

(8)

(8) ஓகை - மகிழ்ச்சி ; பாடுபடுத்தினை - இது கண்ணன் யமுனைக் கரையில் காத்தியாயினி விரதம் அனுட்டித்து வந்த இடைப் பெண்கள் அவ்வாற்றில் சேலைகளைக் கரையில் வைத்து விட்டு உடையொன்றின்றி நீராடக் கண்ணனை இவர்கள் சேலைகளைக் குருந்த மரத்தின்மீது வைத்துக் குழல் வாசிக்கக் காணும் அறிந்து அவர்கள் நீரிலிருந்தபடியே கேட்கக் கொடாது இறுதியில் எல்லோரும் நீரினினு எழுந்த வந்து மரத்தின கீழ் நின்று கேட்கத் தந்தனன்.

190 பூவை கிளிக்குமுன் நாமம்
உரைக்க அருத்தினேம்
பூமலர் பட்டணி காலே
உமக்கிதெ னச்சொல்வோம்

பாவை பொருட்டோ சோறு
படைப்ப துனக்குமுன்
பாடு மிடத்தினு மாடும்
இடத்தினும் மற்றினும்

சேவை உண்புரி வோமடி
மைக்குடி முற்றும் யாம்
சேவடி யிற்பரல் நோக
உறுத்தற நீக்கிலோம்

மேவல ருக்கெதிர் கால
சதைத்திடல் சிற்றிலே
வேணு வனத்துறை வாண
சதைத்திடல் சிற்றிலே.

(9)

(9) பூவை—நாகணவாய்ப் பறவை (மைனா); அருத்தினேம் என்ற இது சொல்லிக் கொடுத்தோம் என்று பொருள் தந்தது. பட்டு - பட்டுப் புடவை ; பாவை - மரப் பொம்மை ; அடு சோறு - நிலாச் சோறு ; பரல் - பருக்கைக்கல் ; மேவலர் - பகைவர்.

191 காலே முறுக்கலிழ் வாரிசம்
ஒத்த கடைக்கணைக்
காண வெமக்கு முள்ளாசை
பெருத்த துரைக்கிலோம்

மாலை மதுச்சொரி மார்பு
இயைப்பிலர் பககமாய்
வாணன் முதற்றினர் தேய
குலக்கணை கட்டவா

சேலை மறுத்தகண் மாமகள்
செப்பு முலைக்குளே
தேச விரித்திடு நீல
றிறத்த விரத்தினமே

வேலை மதித்தகை யாள
சிறைத்திடல் சிற்றிலே
வேணு வனத் துறை வாண
சிறைத்திடல் சிற்றிலே.

(10)

(10) வாரிசம் ஒத்த கடைக்கணை - தாமரையை யொத்த கண்களின் கடையை ; பெருத் தது - அதிகரித்தது ; மதுச்சொரி மாலை மாப என்க ; இமைப்பிலர் - தேவர்கள் ; கணை குலம் கட்டவா - அம்பு விட்டுக் குலத்தைக் களைந்தவனே ; சேலை மறுத்த கண் - சேல் மீனை உவமையில் மறுத்த கண் ; செப்பு முலை - செப்புப். போன்ற முலை ; தேச - ஒளி ; மறித்த - கடைந்த.

சிறுபறைப் பருவம்

192 எறிதிரைப் புனல்மதகு பயமுழக் கங்கடைஞர்
ஈண்டியுழு தொழில் முழக்கம்
இணைமுலைக் கடைமாதர் குரவையின் முழக்கம்வித்
திடுநர் வாழ்த் திடுமுழக்கம்
பொறிதினைத் தடர்கருப் பாலையின் முழக்கமென்
புண்டரி கத்தடாகப்
புனலாடு மடமாத நிளமைந்தர் சிவிறியால்
புனலூற்றுப் பெருமுழக்கம்
நெறிமுலைக் கனகரூல் காரெருமை கன்றுள்ளி
நெறிபடர்ந் திடுமுழக்கம்
நீலநிற வண்டினம் கள்ளுண்டு மதுரயாழ்
நிகர் மதுர விசை முழக்கம்
செறிதரப் பெறுதிரு முனைப்பாடி நாடாளி
சிறுபறை முழக்கியருளே
தேவகிக் குறுபுதல்வ மூவருக் கொருமுதல்வ
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(1)

(1) மதகு உபய முழக்கம் - மதகினின்று வரும் இருவித ஒலிகள் ; கடை ; ஓர் - மருத் தில் மககள் ; கடைசியர் என்பதற்குக் கடை மாதர் எனார். கடைசியர் - மருத் நிலப் பெண கள் ; குரவை - மகளிர் தம் காதலரோடு ஆடும் ஒரு வகைக் கூத்து. வித்திடுநர் . . . முழக்கும். “ பாரு உடைப்பனர் போல பழிச்சினா கை தொழ வரோடு தினார் ஏர் மங்கல மும் . . . ” என்ற சிலப்பதிகார வடிகள் காண்க. கருப்பாலை - கரும்பு என்ற மென் றொடர் கரும்பு என வன்றொடரானது ; சிவிறி - நீரிரைக்கும் கருவி ; கன்று உளளி - கள் றினை நினைத்து.

118 திருவெண்ணெய்நல்லூர் வைகுந்தநாதர் பிள்ளைத் தமிழ்

193 கடமுற் றிருந்தொழுகு புக்முக்க கனியானை
கைதலைக் கொடுமுழங்கக்
கவனமாய் புரவிதம் மேற்கொளும் வயவரைக்
கைத்துமருள் கொடுமுழங்க

விடமுற்று வெம்பணிக் கொடியோன் பொருட்டுயிர்
விடுப்பவரு வேந்தர் நெஞ்சம்
மிகுபறை யறைந்துதலை பொதிரெறிந் திருகரம்
விதிர்த்துளம் வெரீஇ முழங்க

மடமுற்று யோகினி யிடாகினி முதற்கூளி
மல்குவகை யின்முழங்க
மாருதி தனஞ்செயன் தேர்மிசை இருந்துசெரு
மகிழ்கணத் தொடுமுழங்க

திடமுற்று வெண்ணிற வலம்புரி முழக்குமால்
சிறுபறை முழக்கியருளே
தேவகிக் குறுபுதல்வ மூவருக் கொருமுதல்வ
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(2)

(2) கடம் - மதம் ; கைதலைக்கொடு முழங்க - தும்பிக்கையைத் தலைமேல் கொண்டு அஞ்சிப் பிளிறியோட ; வயவரைக் கைத்து மருள் கொடு முழங்க - மேற்கொண்ட வீரர்களை வெறுத்துக் கீழே தள்ளி மயக்கம் கொண்டு கணக்க ; வெம்பணிக் கொடியோன் - கொடிய பாம்பின கொடியையுடைய துரியோதனன் ; பொதிரெறிந்து ; நடுங்கி ; விதிர்த்து - நடுங்கி ; வெரீஇ - அஞ்சி ; கூளி - பேய்கள் ; மாருதி - அனுமன் இவன் வீமன் வேண்டுகோளால் அருச்சுனன் தேர்மீது கொடியாக இருக்க வரந்தநது அங்ஙனமே இருந்ததால் அவனும் முழங்கியதாகக் குறித்தார். வலம்புரி முழக்கும மால் என்க. வலம்புரிச் சங்கோதையால் இங்ஙனம் நிகழ்ந்ததாகக் குறித்தார்.

194 மருமலர்ப் பங்கய முகம் சுவைத் திதமுறு
மதுவுண்டு தாதனைந்து
வருசரும் பினை யாம்பல் கண்டுளம் பொருமையான்
மலரிதழ்க் கதவடைப்பப்

பெருமலர்க் கேதகை வசீகரம் செயுமாதர்
பெட்பெனப் பரிமளத்தால்
பிரசமுண் டெனவுட் புகுத்தி மென் பொடியினில்
பேதுறு மருள் கொடுப்ப

எமதுமண வாளன்வந் தன்னெனப்
புன்னைநுண் தாதிறைப்பப்
பொன் சொரிய விதழிதன் விளநகை முகிழ்ப்ப மகிழ்
புதுமண விருந்து செய்யத்

திருமலி செழுஞ்சோலை வெண்ணெய்நக ராதிபன்
சிறுபறை முழக்கியருளே
தேவகிக் குறுபுதல்வ மூவருக் கொருமுதல்வ
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(3)

(3) கேதகை - தாழை ; பெப்பு - அன்பு ; பிரசம் - தேன மலரையுடைய தாமரையினது முகத்தைக் கண்டு இனபுற்று இனிமை மிக்க தேனைக் குடித்து மகரந்தப் பொடிக்கோப்பூசி வருகின்ற வண்டுகளை மலரையுடைய அல்லி (வேறொருத்தியுடன் இன்பம் அனுபவித்தனன் என) கண்டு மனம் பொறாமல் தங்கள் இடங்களை அழைத்துக் கதவை மூடிவிட கவர்ச்சி செய்யும் பொது மகளிர் காதல் செய்வதைப் போன்று மலரையுடைய தாழை வாசனையால் தன்னிடம் தேன் இருக்கிறதெனக் கருதும்படியிருப்பதால் வண்டுகளை உட்புகச் செய்து தேனில் லாததால் அறியாதிருக்கும் மயக்கத்தை கொடுக்க ; அவ்வண்டுகள் மலரையுடைய புனை மரத்திடம் செல்ல “ எமது மணவானன் வந்தான ” என்று அவைகளிலுள்ள மலர்கள் நுண்ணிய மகரந்தங்களைத் தூவ, கொன்றை மரத்திடம் போக அவைகள் பொன் போன்று மகரந்தங்களைச் சொரிய, முல்லை மலர்கள் அண்டையில் செல்ல அவை இனைய புன்சிரிப்புச் செய்ய அத்தகை சோலை சூழ்ந்த வெண்ணெய் நகர் என்க. பகற் காலத்தில் தாழை, கொன்றை, புனை, பங்கயம் முதலியன மலர்வதும், ஆம்பல, முல்லை குவிந்திருப்பதும் இயல்பாயே யிருக்க அவைகள் வண்டுக்குக் கதவை மூடுவதாகவும் மற்ற செயல்கள் செய்வதாகவும் கூறியிருப்பது தற்குறிப்பேற்றவணி.

195 தூரத்தும் கொடுஞ்சின விடங்கருக் கஞ்சிமேல்
துள்ளும் பகட்டு வாளை
துளிமழைக் குலவகடு கீண்டிரவி பச்சைவெம்
தூரகத முகம்புடைத்துப்

பரத்தும் கதிர்த்திங்க ளமுதம் குழப்பிவிண்
பாய் நதியின் மீனோடாடிப்
பாரிசா தத்தின நிழல் மேயும் நிறைவெருவப்
பசும்பொன்மலர் சிந்திமீண்டு

வரத்துன்ன வானமீன் வழிக்கொளத் தேங்கனி
வயின் வயின் இளைப்பாற்றவெண்
மடற்குமு கடைப்பைதர மாந்தரும் விருந்து செய
வளர் செந்நெல் கவரிவீசத்

திரத்துன்ன முன் பொய்கை புகும்வெண்ணெய் நகராளி
சிறுபறை முழக்கி அருளே
தேவகிக் குறுபுதல்வ மூவருக் கொருமுதல்வ
சிறுபறை முழக்கியருளே. (4)

(4) இடங்கர் - முதலை ; மழை - மேகம் ; இரவி - சூரியன் ; துன்ன - ஆலோசிக்க ; கமுகு - பாக்கு மரங்கள் ; அடப்பை - வெற்றிலைப் பாக்கு, எலம் முதலியன ; ஓடத்துரத்துகின்ற சின முதலைகளுக்கு அஞ்சி மேலே துள்ளுகின்ற பெரிய வாளை மீன்கள் மேலேயுள்ள மேகக் கூட்டத் தின் நடுவிடத்தைக் கிழித்துச் சூரியனின் பச்சைக் குதிரைகளின் முகத்தைத் தாக்கித் தண கதிர்களைப் பரப்பும் சந்திரனின் அமுதத்தைக் குழப்பி விண்ணில் உள்ள கங்கா நதியில் அங்குள்ள மீன்களோடு விளையாடிப் பாரிசாத மரத்தின் நிழலில் மேயும் காமதேனு முதலிய கூட்டங்கள் அஞ்சுமாறு கற்பகத்தின் பொன் மலர்களைச் சிந்தி மீண்டும் அப் பொய்கை வர ஆலோசிக்க வானிலுள்ள கங்கை நதியின் மீன்கள் எதிர் கொள்ளத் தேன் பொருந்திய பழங் கள் தன்னிடமுள்ள மதுவை கொடுத்துத் தங்கும் இடங்களிலெல்லாம் இளைப்பாற்றப் பாக்கு மரங்கள் வெற்றிலைப்பாக்கு முதலியன தர மக்களும் விருந்தினர் செய்ய செந்நெல் தன் கதா களாகிய சாமரையால் வீச அத்தகை திறத்தோடு முன்னிருந்த குளத்திற்கு வந்து சேரும் வெண்ணெய்நல்லூர் என்க.. திரம் - திரம் என எதுகை நோக்கி நின்றது. முன் உள்ள பொய்கை புகும் எனப் பிரித்துச் சேர்க்க. பொன்மலர் என்றார் தேவலோகத்திலே உள்ளவை யாவும் பொன்மயமாதலால், ஆளி - ஆளுதலையுடையவன். இப்பாட்டு உயர்வு நலிற்சியணி.

120 திருவெண்ணையநல்லூர் வைகுந்தநாதர் பிள்ளைத் தமிழ்

196 வெம்பொறி பிறங்கு கண் கனகன் புடைத்திடு
மிடற்கற் றுணனைக்கு
விழிவட்ட மாயிடா முகமதி வெளுப்புரு
மிகபசு நரம்பு தோன்றாக்

கொம்போடு நுடங்குமிடை கண்ணுரு வல்குல்
கொடிஞ்சி யந்தேர் கனமுருக
கொங்கை வரை சீயம்பால் பொதிந்தி டாக்கன்களும்
குழையுமணி வயிறு விம்மா

வம்பொடு சிறந்தவெதிர் புரைதோள்கள் மெலிவுரு
வரைகள் மூன்றுந் தெரிவுரு
வயாவுநோய் கொண்டிடா மதிபத்தும் நிறைவுரு
வந்துதித் தண்டமுகடும்

செம்பொன்வரை யும்பக முழங்குநர சிங்கமே
சிறுபறை முழக்கியருளே
தேவகிக் குறுபுதல்வ மூவருக் கொரு முதல்வ
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(5)

(5) பிறங்கு - விளங்கு; கனகன் - இரணியன்; தூண் அனை - தூணாகிய அன்னை; கருப்பம் அடைந்தால் விழி வட்டமாகும்; முகம் வெளுக்கும் (மூன்றுமாதம்) முலை மீது பசு நரம்பு தோன்றும்; இடை இடம் பரக்கும்; அல்குல் கனக்கும்; முலையில் சீயம் பால் அடையும்; வயிறு பெருக்கும்; தோள்கள் மெலிவுறும்; வயிற்றிலுள்ள மூன்று மடிப்புக்களும் தெரியா; கருப்பு நோய் உண்டு; பத்துமாதம் ஆகவேண்டும். ஆகவே இங்ஙனம் ஒன்று மின்றித் தூணாகிய அன்னைக்கு வந்துதித்த நாரசிங்கமே என்க. முகமதி - உருவகம்; அல்குல் கொடிஞ்சி அம்தேர் - அல்குலாகிய தேர் மொட்டுள்ள அழகியதேர், உருவகம்; கண்களும் குழையும் அணி வயிறு - கண்களும் மாறுபட்டு நெகிழும் அத்தகை ஆபரணங்கள் கொண்ட வயிறு என்க. ஆபரணம் என்றது வயிற்றுக்கு மேலுள்ள முத்தாபரணங்கள் முதலியனவும் கீழேயுள்ள மேகலை முதலியனவும் நோக்கி. வம்பொடு சிறந்த வெதிர் புரைதோள்கள் - கச்சோடு சிறந்துள்ள மூங்கிலையொத்த தோள்கள். கொம்பொடு நுடங்கும் இடை - கொம்பினுடன் மாறுபட்டு அசையும் இடுப்பு; கருப்பத்திற்கான குறிகளை முன் பிள்ளைத்தமிழ்க்கொத்து 542 ஆம் பாட்டில் காண்க. பொன்வரை - மேருமலை; பசு - புளிக்;

வேறு

197 நாகனை மீதில் யோகுசெய் வாயுனை
நத்தினர் பெறுகதி நீ
நான்முக ஞர்மறை ஓதிமமாகி
நலத்தொடு மருளினையான்

மாகன காசுரன் ஓரறை தூணின்
மலைக்குமுன் அவனெதிரே
வாளரி யாயவன் மாமகன் வாய்மை
மகிழ்ச்சியி னிருவினை தேய்

ஆகலினுலுனை யேசர ணுக
அடித்துணை தொழு பெரியோர்
ஆடுக பாடுக வாவென வோதினும்
அப்படிப் புரிசுவையால்

மோகன ரூப நாதர் சகாய
முழக்குக சிறுபறையே
மோதுறு சீர்நவ நீதபு ரேசன்
முழக்குக சிறுபறையே.

(6)

(6) நத்தினர் - விரும்பினவர் ;

“முன்னில் ஏழேழுலகுனர் வின்றியிருளமிக உம்பர்கள் தொழுதேத்த ”

அன்னமாகி யன்றருமறை பயந்தவனே.”

என்றார் திருமங்கையாழ்வார்.

அன்று அன்னமதானுனே ; அச்சோ வச்சோ

அருமறை தந்தானே அச்சோவச்சோ. என்ற

பெரியாழ்வார் வாகுகினையோர்க.

கனகாசுரன் - இரணியன் ; அவன் மாமகன் - பிரகலாதன் ; தேய் ஆகலினுல - தேய்த்
தாய் ஆகையால்,

198 சீதர நாரண வாமன கோவல
சிட்டர்க ளுறுதுணையே
தேவர்கள் நாயக பூமி மணுள
திருவிக்கிரம னாகரியே

மாதவ மால்வசு தேவ குமார
மலர்க்கண் மணிவண்ணே
வரம புராதன ஆயிரவாய
வத்திரி துயில்ப வசா

கேதபு ராதிப மீனமோ டாமை
கிருட்டிய னுருவுடையாய்
கேசவு பூரண ராகவ தேவகி
புத்திர கரியவதா

மோதர ராம கிரீடி செல்பாக
முழக்குக சிறுபறையே.
மோதுறு சீர்நவ நீதபு ரேசன்
முழக்குக சிறுபறையே.

(7)

(7) கோவல சிட்டர்கள் - யாதவர்களாகிய நல்லவர்கள் ; புராதனன் - பழைமை மேற்
கொண்ட முதற்கடவுள் ; ஆயிர வாயவத்திரி துயில்பவ- ஆயிரம் வாய்களையுடைய முகங்களை
யுடைய ஆதிசேடன் மீது துயில்பவனே. வத்திரம் - முகம். அதனையுடைய வத்திரி ஈண்டு
இகர விசுதி வினை முதற் பொருளைக் காட்டியது. சாகேத புர அதிபா எனக் கூட்டி
அயோத்தி நகரத்திற்குத்தலைவா. என்க. கிருட்டி - பன்றி. கிருட்டியன் - வராகவதாரம்
தாமோதரராம என்க ; கிரீடி, செல்பாக - அருசனனைச் செலுத்தும் தேர்ப்பாகனே ;

122 திருவெண்ணையநல்லூர் வைகுந்தநாதர் பிள்ளைத் தமிழ்

199 ஆதியு மீறுமிலாத புராண வுன்
அற்புதச் சரிதை யெலாம்
ஆதி பராசரன் வேத வியாதன்
அவர்க்கரு மக னிவர்தாம்

ஓதிய காதை அநேகம தேவிவ்
உயிர்த்துணை யெனவுலகோர்
ஓதவ ராடுவர் பாடுவர் நாடி
உளத்திடை நினைவரதால்

சோதிக்கொள் வீட்டை வார்பிற வித்துயர்
துய்த்திடு கில ரெனில்நின்
தோம நாம மலா தெவ ர்க்குமோர்
துப்புடை நலமுளதோ

மூதறி வானவ நாதர்கள்நாத
முழக்குக சிறுபறையே
மோதுறு சீர்நவ நீதபு ரேசன்
முழக்குக சிறுபறையே.

(8)

(8) பராசரனுக்கும் மச்சகெந்திக்கும் பிறந்தார் வியாசர் ; அவர்க்கு அருமகன் - சுகமுனிவர் ; வியாசர் புத்திரபேறு வேண்டிச் சிவபிரானை நோக்கி யாகாதி காரியம் செய்யத் தனித்து அரணியைப் பிடித்துக் கடைகையில் கிருதாசி என்னும் அப்சரசு தோன்றி யவரைக் காமத்தில் மூழ்குவித்துத் தான்ககம் எனும் கிளியுருக்கொண்டு இருக்கையில் வியாசர் வீரியம் அரணியில் விழுந்து சுகர் பிறந்தனர். வியாசரும் கிளியுருக்கொண்டு புணர்ந்து சுகர் பிறந்தனர் என்ப. தோம் அறு - குற்ற மற்ற ;

200 ஆலிலை மேலொரு பாலக ஞயவன்
அற்புத முறுவடிவு
ஆர்கலி மீதர வாதன மாக
அணைத்தறி துயி லுருவு

மேலிரு நாலுட னூறாள் சீர்பதி
மெச்சிய படி யுள நால்
வேதமு மோர்வரு சோதிக்கொள் தாமம்
விருப்புறு சடிலமும் நீள்

கோலம்தா மவ தாரநன் மேனி
குறித்ததும் இவைகளெலாம்
கோதறு சேரடி யார் தொழ நீ கொள்
குணத்திரு வருவலவோ

மூலமு மீறு மிலா வகி லேசன்
முழக்குக சிறுபறையே.
மோதுறு சீர்நவ நீதபு ரேசன்
முழக்குக சிறுபறையே.

(9)

(9) ஆர்கலிமீது அரவு ஆதனம் ஆக அனைத்து அறிதூயில் உருவு - கடல் மீது ஆதி
சேடசயனத்தில் சேர்ந்து யோச நித்திரை செய்யும் வடிவம். ஓவ்வரு—அறிவதற்கு அரிய ;
சடிஸம் - சடை ; கோது அறு - குற்றமற்ற ;

201 சேவடி நோதர வேதரு மாதியர்
செப்பிய வுரை கொடுபோய்ச்
சீர்பெறு வாரண மாநகர் மேவு
திருக்கிலன் மகனுடனே

ஆவது பேசியும் நாடு கொடாமல்
அடர் சமர் புரிவனெனு
ஆயவ னோதிய வாசக நீமன்
அமைத்தது தவிரு மதோ

கோவல னேகுட மாடும் விநோத
சூகற்குயி ரின்துணைவா
கோகன கரசனை யாசைகொன் நாயக
குற்றரு வுடையவனாய்

மூவடி மாவலி தாவெனும் மாய
முழக்குக சிறுபறையே
மோதறு சீர்நவ நீதபு ரேசன்
முழக்குக சிறுபறையே.

(10)

(10) தரும ஆதியர் - தருமாதியர், தருமனை முதலாகக்கொண்ட பாண்டவர், தாக்க
சந்தி பெற்ற வட மொழித் தொடர் ; வாரண மாநகர் - அத்தினுபுரம் - அத்தி - யானைக்
கொரு பெயர். அதனைக் குறிக்கும் பரியாயமான வாரணம் என்பதால் அத்தினுபுரத்தைக்
குறித்தார் திருக்கு இலன் - கண்ணிலவாத திருதராட்டிரன் ; அவன் மகன துரியோதனன் ;
நீமன் அமைத்தது என்பது பூமிதேவிகு வாக்குக் கொடுத்து அதனை விலலிபாரதம் சூது
போர்ச் சருக்கம் 204—207 பாட்டுகள் காண்க. குடம் - குடக் கூத்து தனது பேரனாகிய அநி
ருத்தனை வர்ணன் சிறைப்படுத்த அவனை நகர வீதியிற் சென்று கணனை குட மெடுத்தாடிய
கூத்து. குகன் - குகன் என்னும் பெயருடைய வேடன். இராமாவதாரத்தில் நட்புகொண்ட
வன் ; கோகனக் ஆசனை - தாமரையை ஆசனமாகவுடைய திருமகன் ; குதுமை+உரு
குற்றரு வாமனாவதாரம்.

சிறுதேர்ப் பருவம்

202 குங்கும மணிக்கலச விளமுலைப் பொற்றொடிக்
குறுநகைப் பசியவேய்த்தோள்
கோகனக் மலர்முகப் பிறைநுதல் சுருள்குழல்
குதலையந் தீஞ்சொற்சினம்

பொங்கு மரவின்படம் புரையக் லல்குல்
பொலன்சிறுக் கோதிமநடைப்
புனைமடல் கமுகமிட ரரிபரந் திருகுழைப்
பொருங்கரு நெடுங்கடைவிழித்

124 திருவெண்ணெய்நல்லூர் வைகுந்தநாதர் பிள்ளைத் தமிழ்

தங்கு மிளவாழைக் குறங்கலத் தகவடித்
தளரிடைச் சுழிகொள் உந்தித்
தளிரியல் புருவவில் வளனாவார் குழையொளி
ததும்புசெம் மணிமேகலைச்

செங்குமுத மெல்லிதழ்க் கோபியர்க் குறுதுணைவ
சிறுதேர் நடத்தியருளே
தெய்வம் பராவுபுகழ் வைகுந்த நாதனே
சிறுதேர் நடத்தியருளே.

(1)

(1) கலசம் - குடம்; வேய் - மூங்கில்; கோகனக மலர் முகம் - தாமரைமலர் போன்ற முகம்; ஓதிமம் - அனனம்; கமுரு - பாக்குமரம்; அரி பரந்த இரு குழை பொருடும் கரு நெடுங் கடை விழி - செவ்வரி பரந்த இரகாதுகளையும் போரிடும் கரிய நெடிய கடைகளையுடைய கண்கள்; குறங்கு - தொடை அலத்தக அடி - செம்பஞ்சக் குழம்பூட்டப் பெற்ற பாதம்; சுழி கொள் உந்தி - ஆற்றின் சுழியொத்த உவமைகொண்ட கொப்பூழ்; தளிர் இயல் - மாந்தளிரினை யொத்த உடல் தன்மை; வளனை வார் குழை - வள்ளைப்பூவொத்த காதுகள்; ஒளித்தும்பு செம்மணிமேகலை - ஒளி மிகுகின்ற சிவந்த மாணிக்கம் பதித்தமேகலை; ஈண்டு கோபியர்களை வருணித்ததையும் நோக்கற்பாலது.

203 வஞ்சினக் கருமனக் கஞ்சமா மன்சிலை
மகங்காண வருக என்ன
வந்தகாந் தினிமகன் தேர்விடக் காளிந்தி
மாநதிக் கரைசென்றவன்
அஞ்சனப் புனல்படிந் தாடவந் நீரினிலை
ஆயிரம் படநாகமேல்
அறிதுயில் கொளு முருவம் ஒன்றுகண் டதிசயம்
அடைந்துகரை ஏறவங்கு
மஞ்சினைத் தொடவுயர மணிக்கொடித் தேரினும்
மலர்க்கண் களிப்பேநோக்கி
வந்தனை புரிந்துதுதி செய்யநீ செய்யுமாயம்
வானவர்க் குண ரலாமோ

சிஞ்சிதப் பரிபுரச் சேவடிப் பரமனே
சிறுதேர் நடத்தியருளே
தெய்வம் பராவுபுகழ் வைகுந்த நாதனே
சிறுதேர் நடத்தி யருளே.

(2)

(2) சிலை மகம் - தனுர்யாகம்; காந்தினி மகன் - 'காந்தினி என்பவளுக்கு மகனான அக்குரூர்; காளிந்தி - யமுனை; அஞ்சன்பிபுனல் - கருநிறமான நீர்; யமுனை நதியின் நீர் கருநிறமாயிருக்கும்; மஞ்சு; மேகம்; வந்தனை - வழிபாடு; பரிபுரம் - சிலம்பு. சிஞ்சிதம் அசையும் ஆபரணங்களாலெழுமொலி;

அக்குரூர்.—சுவ பலகனுக்கும் காந்தினிக்கும் பிறந்தவர். கம்சனின் 'மந்திரி, இவர் கம்சன் வேண்டுகோளால் நந்தகோபரிடம் சென்று தனுர்யாகச் செய்தி கூறிப் பலராமகிருஷ்ணரைத் தேரில் சாரதியாக நினது அழைத்துக்கொண்டு யமுனை நதிக் கரையடைந்து தாம் தனித்து நீரில் மூழ்கி நீராடினார். இவர் பலராம கிருஷ்ணரிடத்து அந்தரங்க பக்தியுடையவராதலால் பலராம கிருஷ்ணர்கள் இருவரும் இவர்க்கு நீரிற்ருள் தேருடன் தரிசனம் தரத்

திடுக்கிட்டு வெளியில் வந்து அவாகளை மீண்டும் தேரிலே கண்டு களித்து மீண்டும் மூழ்கி நீராடும்போது ஆதிசேடசயனத்துடன் பரமபத நாதனாகிய திருமாலே நீரில் கண்டு தரிசித்து பலராம கிருஷ்ணர்களை அழைத்துச் சென்று கமசனுக்கு வரவு கூறியவர்.

204 கார்நடத் துங்கொடைக் கர்ணனும் விசயனும்
காது சம ராடுபோதில்
கனலினுக் கமுதூட்டு நாளுடல் வெதுப்பறும்
காரணப் பகையுடைமையால்

போர்நடத் துஞ்சிலைக் கழன்முகப் பகழியாய்ப்
போதரும் கருமிடற்றுப்
பொறியுடைப் பணவரவு வெம்பிவரு மாகண்டு
பூமகள் நெகிழ்ந்துதாழப்

பார்நடத் துந்திருப் பதகமல மூன்றியப்
பாண்டவர்க் கரசநலகிப்
பாந்தள்வெம் கொடியவன் குலமடங் கலுமறப்
படையொன்று கைக்கொளாது

தேர்நடத் துந்தொழில் கண்ணமணி வண்ணனே
சிறுதேர் நடத்தியருளே
தெய்வம் பராவுபுகழ் வைகுந்த நாதனே
சிறுதேர் நடத்தியருளே.

(3)

(3) கார் நடத்தும் கொடை - மேகத்தையும் ஒப்புமையில் துரத்தி நடத்துகின்ற அத்தகைய கொடை ; காதுசமா - கொல்லுகின்ற சண்டை ; இது 17-ம் நாள் சண்டை ; கனலினுக்கு.....அரவு—கண்ணனும் அருச்சுனனும் தனித்திருந்த போதில் அக்கினி பிராமணவடிவங் கொண்டு யாசித்து அதனபடி காண்டவ வனத்தை (இந்திரன் காவற்காடு, யமுனையாற்றங்கரை மேலிருந்து) எரிகரும்போது அதனுள்ளிருந்த தகடின் மகனுை அசுவ சேனன் என்ற இப்பாம்பு அகனியில் அகப்பட்டு தப்பியோட நினைத்து ஓட அருச்சுனன் கணையெய்ய வாலினிடம் பட்டு இந்திரனால் காப்பாற்றப்பட்டு அருச்சுனன் பகை வன் யாரென யோசித்து இறுதியில் காணனிடம் சென்று வளாநதான். குந்தியிடம் தந்த வாக்குப்படி 17-ஆம் நாள் சண்டையில் அருச்சுனன் தலையைப் பார்த்து இக்கணையை எவ், அப் போது கண்ணன் தேரைச் சிறிது கீழ் அழுத்த அருச்சுனன் கிரீடத்தை மட்டுமே கொணர்ந்தது. பின் அருச்சுனனால் கொல்லப்பட்டான். அழல் முகப்பகழி - அக்கினிக்கணை போன்று ; பொறி - படப் பொறி : அரவு - அசுவசேனன் ; பாந்தள் - பாம்பு.

205 பாராதி யைம்புலனு மைந்துநிலை யென்புதோல்
பசுநரம் பூன்தசையெலாம்
பருவாணி சிற்றாணி பலகைமேல் விரியாடை
பகருமிரு வினைபுமச்சுப்

பேராத வாருயிரும் மனமுதல் பொறிகளும்
பெரும்பரியு மூர்வலனுமாம்
பிறப்பிறப் பின்பதுன் பங்களும் நான்குருள்
பெயர்பெற்ற மாயைவீதி

ஆராத கருமவிந் திரியமோ ரைந்துமேல்
அமரலங் காரமெனமேல்
ஆசையொரு மூன்றுமே வோட்டமில் வாறுசீ
வான்மா வனந்தமுமோரோர்

தேராக்கி யவைகளை நடத்திவினை யாடுமால்
சிறுதேர் நடத்தியருளே
தெய்வம் பராவுசீர் வைகுந்த நாதனே
சிறுதேர் நடத்தியருளே.

(4)

(4) பாராதி ஐம்புலன் - நிலன், நீர், நீ, வளி, விசம்பு என்பன. நிலை - தேர்த்தட்டு. மனமுதல் பொறிகளைக் குதிரைகளுக்கும் தேர்ப்பாகளை ஆருமிர்க்கும் எதிர் நிரணியையாகக் கொள்க. இங்ஙனம் கூறியது மன முதலிய பொறிகள் தன் வழிச் சென்றாலும் ஒழுக்க முள்ள உயிர் நல் வழியே செலுத்து மாதலால் பாகனுக்குவமை கூறினார். “ஒழுக்கம்” விழப் பம் ..படும்” என்ற குறட் கருத்தை யோர்க. உருள் - சக்கரம். பிறப்பு மிறப் பும் இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வருவன போன்று சக்கரமும் சுழன்று வருவதால் இங்ஙனம் கூறினார். “துகடர் அகறையார் மாட்டும் நிலலாது செல்வம் சகடக்கால் போல வரும்” (நாலடியார்) என்ற பாட்டினை ஓக. கரும இந்திரியம்.— வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்பன, ஆசை மூன்று.—மண், பெண், பொன்.

206 வெங்கதிர்முன் நின்றிரத முன்செலப் பின்சென்று
விஞ்சைகள் பயின்ற வனுமான்
வேதண்ட மன்னதிண் தோள்நிற்ப வாசவன்
விடுத்திடு தடந்தேர் மிசைத்

துங்கமர கதமணிப் பெருவரை யெனாநின்று
தோள்பதித் திருநிருதர்கோன்
தொகையுடை முடிச்சிரம் பத்துமற் றற்றுமேல்
தோன்றுதல் வியந்துநோக்கிப்

பங்கய னயிற்களைக் கவனுயிர்ப் பலியீந்து
பட்டவா னரருமய்யப்
பைந்தொடி யுடன்மலர் விமானத் தயோத்தியம்
பதியடைந் துலகோர்தொழ்ச்

செங்கதி ரவன்குலம் தழையவர சாளுமுகில்
சிறுதேர் நடத்தியருளே
தெய்வம் பராவுபுகழ் வைகுந்த நாதனே
சிறுதேர் நடத்தியருளே.

(5)

(5) கதிர் - சூரியன் ; வெங்கதிர்.....அனுமான் ; இவர் இளமையில் சூரியன் இர தத்திற்கு முன் சென்று நவவியாகரணங்கற்றவர். வேதண்டம் - மலை ; அனுமான்..... மிசை—இராவணன் தேரிலிருந்து சண்டை செய்யும்போது இராமர் அனுமான் தேரின் மீதிருந்து சண்டை செய்ய, இந்திரன் கண்டு தன் தேரினையும் சாரதி மாதலியையும் அனுப் பினான். பின்னர் அதன் மீதிருந்து சண்டைசெய்து சிரம், கரம் முதலியன பல முறை கொய்தும் விபீஷணன் உதவியால் இரகசியம் அறிந்து பிரமத்திரத்தை மார்பில் எய்து உயிர் போக்கினார். இரு நிருதர் கோன் - கருமையையுடைய அசுரர்கட்கு அரசன், இராவணன்

(இருமை - கருமை) வாசவன் - இத்திரன் ; தொகை..... தேன்றுதல்--
இராவணன் அமுதம் உண்டதால் இவ்வாறு நிகழ்ந்ததென்பர். பங்கயன் அமில்லீண -
பிரமனது கூரிய அத்திரம் ; (பிரமாஸ்திரம்) பட்ட வானார் உய்ந்தது - மறுபடி சஞ்சீவி
மலை கொணர்ந்து இறந்த குரங்குகளை பிழைப்பித்தார் இராமா ; பைந்தொடி - சீதை,
அன்மொழித்தொகை.

வேறு

207 மன்றல் நடத்தும் மலர்க்கொல்லுமா
வண்டு நடத்தும் செழுங்கமல
வாவி நடத்தும் சிறையெகினம்
மடுவு நடத்தும் தவளா சங்கம்

குன்றம் நடத்து முருக்களிறு
கொடுவெஞ் சினமு மதனடத்தும்
குலவும் பரியைங் கதிநடத்தும்
கொடிகொள் மறுகு விழாநடத்தும்

குன்ற நடத்தும் பருவயின்னார்
உள்ளம் நடத்தும் அனங்கன்வெம்போர்
உயர்பொன் மதில்கார் முகில்நடத்தும்
உலகம் நடத்தும் நீதி தண்கால்

தென்றல் நடத்தும் வெண்ணெய் நல்லூர்ச்
செல்வா சிறுதேர் நடத்துகவே
செழிக்கும் மலர்மென் மங்கைமகிழ்
திருமால் சிறுதேர் நடத்துகவே.

(6)

(6) மன்றல் - வாசனை ; எகினம் - அன்னம் ; உரு - பெரிய ஐங்கதி - “விகிதம், வற்
கிதம், வெல்லுமுப் கண்டம் மததிமம் சாரியோடைந்து” என்பதுகாண்க ; கொடிகொள்
விழா என்க ; மறுகு - தெரு ; மினனார் உன்னம் அனங்கன் வெம்ப போர் நடத்தும் என்க
உலகம் நீதி நடத்தும் என்றும் தண்கால் தென்றல் நடத்தும் என்றும் கொள்க.
மற்ற பொருள்கள் என்னென்ன நடத்துகின்றன என்று கூறி நீயும் தேர் நடத்துக என்று
கூறுவது சிறு பாலருடைய இயல்புக் கேற்பத் தாயர் முதலியர் கூறுவது போன்று அமைந்
துள்ளது கருதி மகிழற்பாலது. உயர் பொன் மதில்.....நடத்தும் - உயர்வுநவநிரியணி.

208 மலையை வளைக்கு முலையுருக்கும்
மணியைத் திணிதோள் சிசுபாலன்
மன்றல் விளைக்க வரவந்நான்
மடந்தை விடுத்த முடங்கல் முன்னால்

கலையை வளைக்கும் கிழமறையோன்
காட்ட வுணர்ந்து தடந்தேர்மேல்
கவுரி வளைப்பில் கவர்ந்து செல்லக்
கறுவிச் சமரா நுருக்குமினையத்

தலையை வளைக்கும் சிகையைந்தாச்
சசிவாய்ப் பகழி விடுத்திறுகத்
தடந்தேர்க் காலில் பிணித்தெதிர்ந்த
தரணி பாலர் குலைந்தோடச்

சிலையை வளைக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்ச்
செல்வா சிறுதேர் நடத்துகவே
செழிக்கும் மலர்மென் மங்கைமகிழ்
திருமால் சிறுதேர் நடத்துகவே. .

(7)

(7) மன்றல் - கலியாணம் ; மடந்தை - உருக்குமணி ; முன்னூல்கலையை வளைக்கும் - பழைய வேதமாகிய கலையை நன்கு கற்ற ; வளைப்பு - குடியிருப்பிடம் ; சசிவாய்ப்பகழி - அர்த்த சந்திரக்கணை ; தடந்தேர்க்காலில் இறுகப் பிணித்து என மாற்றிக் கூட்டுக. உருக்குமணி—பீஷ்மகன் குமாரி, தமயனாகிய உருக்குமிதன்னைச் சிசுபாலனுக்கு மணப் பிக்க இருந்ததை ஒரு பிராமணர் மூலமாய்க் கண்ணனுக்கறிவித்துக் கௌரி பூசையெனக் கூறி அக்கோயினுக்குச் செல்ல அவருக் கண்ணன் வந்து தேரிலேற்றிச் செல்லத் துவாரகை சென்றான். அப்போது உருக்குமி பொருமல் போர்க்குவர அவனை அர்த்த சந்திரபாணங் களால் கலங்க அடித்து ஐந்து விதமாகக் குடுமி வைத்துத் தோக்காலில் கட்டினார். பின் உருக்குமணி வேண்டக் கொல்லாது விட்டார்.

“ உருப்பிணி நங்கையைத் தேரேற்றிக்கொண்டு விருப்புற் றங்கேக விரைந்து எதிர் வந்து செருக்குற்றன் வீரஞ் சிதையத் தலையைச் சிரைத் திட்டான் வன்மையைப் பாடிப்பற தேவகிச் சிங்கத்தைப் பாடிப்பற. ”

என்ற ஆழ்வார் வாக்கினையோர்க.

209 நிறக்கும் வடநூல் மொழியதனால்
நிகழ்த்தும் வில்வப் பெயர்முனிவன்
நெடுநாள் முயன்ற தவத்தினுக்கு
நீவேண் டுவன வுரையென்ன

மறக்கும் கருத்தி னடியனுக்கு
மச்சம் முதலாய்ப் பரியீராய்
வடிவம் பத்தும் கண்டுதொழ
வரம்வேண் டுமெனப் பணித்தலுமே

பறக்கும் பறவைக் கரசன்மிசைப்
பதும மடந்தை பக்கநிற்பப்
பகரும் முனிவர் விண்ணோர்கள்
பரவப் புவனம் தழைப்ப நன்மை

சிறக்கும் வெண்ணெய்ப் பதியுலந்த
செல்வா சிறுதேர் நடத்துகவே
செழிக்கும் மலர்மென் மங்கைமகிழ்
திருமால் சிறுதேர் நடத்துகவே.

(8)

(8) பரி - கல்கி அவதாரம் ; பறவைக்கரசன்—கருடன் ; வில்வ முனிபன் - இவ்வரலாறு இவ்வூர் தலபுராணத்திலுள்ளது போலும்.

0 மனையும் மதிலும் மாதங்கம்
 மறுசெங் கணுமா மாதங்கம்
 வாவி தொறு நந் தனவனங்கள்
 வாடை செறிநந் தனவனங்கள்
 நினையற் கரும்வான் தொடுத்துவசம்
 நிறைகற் புடையார் தமது வசம்
 நிதிபூண் சொரியு மெவர் கரமும்
 நிகரன் றிமையோர் பொன்கரமும்
 புனையும் மணியா லிருள்விலகும்
 புத்தேள் விழாக்கள் மிக விலகும்
 பொழியும் செல்வம் திருவனிதை
 போதன் தானே புகழ்வனிதைத்
 தினமும் செழிக்கும் வெண்ணெய் நல்லூர்ச்
 செல்வா சிறுதேர் நடத்துகவே
 செழிக்கும் மலர்மென் மங்கைமகிழ்
 திருமால் சிறுதேர் நடத்துகவே

(9)

(9) மனையும் மதிலும் மாதங்கம் - மனை, மதிலு முதலியன பொன் ; மறுகு எங்க
 னும் மா மாதங்கம் - தெரு வெல்லாம் பெரிய யானைகள் ; வாவிதொறும் நந்தன வனங்
 கள் (நந்து + அன + அனங்கள்)—குளங்களிலெல்லாம் சங்கினையொத்த வெண்மையான
 அன்னங்கள் ; வாடை செறி நந்தன வனங்கள் - வாசனை மிகுந்த நந்தவனத் தோட்டங்
 கள் ; நினையற்கு அரும்வான் தொடும் துவசம் - நினைத்தற்குமரிய தூரத்திலுள்ள ஆகாயத்
 தைக் கொடிகள் தொடும் ; நிறை கற்புடையார் தமது வசம் - கற்புடைய பெண்கள் தங்களைக்
 காப்பாற்றிக் கொள்ளுவது அவர்களது வசமே ; “ சிறைகாக்கும் தலை ”
 என்ற குறள் நோக்குக. இமையோர் - தேவர் ; மணி - மாணிக்கம் ; இருள்விலங்கும் - இருள்
 கெடும் ; புத்தேள் விழாக்கள் மிக இலங்கும் - தெய்வத் திருவிழாக்கள் மிகவும் விளங்கும் ;
 போதன் - பிரமன் ; வனிதை - திருமகள் ; புகழ்வனிதை - வினைத்தொகை ;

வேறு

21 நல்வருண நான்கினும் மாநிடவர் தந்தொழில்
 நடாத்திவுயர் புகழ்தழைப்ப
 நன்மை பெறு திருமுனைப் பாடிநா டெங்கனே
 நாளும்வினை செந்நெலோங்கப்
 பல்வகைய மணிகளும் சாந்துமகி லும்மலர்ப்
 பந்தியும் சிந்தியிலையில்
 பாவையர்க ளுந்திவரு பெண்ணைமா நதிபுனல்
 பரந்து குறை யாது பெருகக்
 கல்வி நிறை மாந்தரும் கற்பு நிறை மங்கையர்
 கணங்களும் வயமைந்தரும
 கனகமணி மேடையும் தேவர்மங்கல் விழாக்
 காட்சி மிக நனி சிறந்து

130 திருவெண்ணெய்நல்லூர் வைகுந்தநாதர் பிள்ளைத் தமிழ்

செல்வம் வளர் வெண்.னெயம் பதிதழைய மருவுமுகில்
சிறுதேர் நடத்தி யருளே
தேவாதி தேவவை குந்தநா யகர்வாழி
சிறுதேர் நடத்தி யருளே (10)

(10) மணி - இரத்தினங்கள் ; சாநது - சந்தனம் ; பாவையர்கள் உந்திவரு பெண்ணை - பெண்களின் கொப்பூழ் போன்று சூழிதது வருகின்ற பெண்ணை நதி.

(திருவெண்ணெய்நல்லூர் வைகுந்தநாதன் பிள்ளைத் தமிழ் முற்றிற்று.)

மணவைத் திருவேங்கடமுடையான் பிள்ளைத் தமிழ்

காப்புப் பருவம்
நம்மாழ்வார்.

212 பொன்னு ராழிப் படைசுமந்து
புவனம் காக்கும் பூவை வண்ணப்
புத்தேள் மணவை நகர் பொருந்தும்
புயலைத் திருவேங் கடமுகிலைத்
தென்னு ரமுதத் தமிழ்ப் பனுவல்
தெளிந்து பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடுஞ்
செய்ய பதந்தோ றினுங் காக்கச்
செய்யும் கருணை தினைத்தோங்கி
முன்னுள் மறைநா லாயிரமாய்
முறையாற் றுறைச் செந் தமிழ்மலை
மொழியுந் தோறு மணங்களிப்ப
மொழிந்த கணீவாய் முகிழ்முறுவல்
பன்னு ளடியா ருளம் விளங்கப்
பாணித் துறையும் பராங்குச நூல்
பாவேந் தருக்கும் வேந்த னினைப்
படரும் கிரணப் பதயுகமே (1)

(1) ஆழி - சக்கரம் ; பூவை வண்ணம் - காயாம் பூ ஒத்த நிறம் ; தென் - அழகிய ; பாணித்து - நிறைவேற்றி ; பராங்குசர் - நம்மாழ்வார் ; முன் பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து, 102-ஆம் பாட்டு, 562-ஆம் பாட்டு குறிப்பு காண்க.

திருமகள்

213 பாரும் புனலும் விசும்புஞ் சுசியும்
படர்தரு படியேழும்
பதமலர் முளரிகொ டளவிடு துளபப்
மச்சைப் புயல் மேனி
வீரம் புரிதரு வீரன் வேங்கட
புகிலமிசை யின்னிசையால்
விள்ளப் புகழ்பெறு பிள்ளைத் தமிழ்ச் சொ
விரகொடு புகழ்பெறவே

கரருந் துளியழு தாரும் பிறையுங்

காணரு மலையமலைக்

கால்முந் திரதமுன் னூருஞ் சேய் பெறு

காரணி யாரணி நேர்

வாரும் பூணும் பூணுங் கனதன

மலர்மயி லிலகொளிசேர்

மலரடி கள்மென் மனமிசை கனிய

வழுத்தி யழுத்தவனே

(2)

(2) சசி - ணனடு அக்கினி ; படி - பூமி ; பத முளரி மலா - உருவகம் ; பதமலர்

அளவிடு - திருவிக்கிரமாவதாரத்தில் ; விரகொடு - உறசாகத்தோடு காரும். சேய்-
மேகமும் துளிகும் அமுதமும் பொருந்திய சந்திரனும் காண்பதற்கரிய உயரமுள்ள பொதிய
மலையினின்று வரும் தென்றல் காருருன மனத்தைக் காட்டிலும் முந்திச் செல்கின்ற தேரை
முன்னதாக ஊர்ந்து செல்கின்ற மனமதன ; மலையமலை - பொதிய மலை மன்மதனுக்குத்.
தென்றல் தேராகும் ; சந்திரன தேவர்கட்கும் பிதிராகும் அமுதம் கொடுப்பது தெரிந்ததே.

சேய் பெறுகாரணி.—கண்ணனுக்கும் திருமகனவதாரமான உருகருமணிக்கும் மன்ம
தன் சிவனால் எரிக்கப்பட்ட பின்னர் மகனாக வந்து பிறந்து பிரத்தியுன்மன் என்று பெயர்
கொண்டதால் இங்ஙனம் கூறினர். வாரா - கச்சு ; மலா மயில் - மலரின தங்குகின்ற மயிலினை
யொத்தவர்.

கலைமகள்

214 சில்லியந் தேர்மே கதந்

திங்கள் நிறம் பாசடையதாய்ச்

செறிகதிர்க் கிரண நிறை யருவிசாய்த் தெழுமிரவி

செங்கமல மென்னுப்பனே

புல்லியந் திரையே வுத்தியிற்

பொறியுடற் கறையனைத்தே

பொங்குகண் ணவனையின் றித்துயி லுணர்ந்து வளர்

பொழிகருணை யங்கடலினைச்

சொல்லியல் கொழித்ததமிழ் தேர்மணவை நகர்மேவு

சுந்தர பரந்தாமனைத்

துதிசெயும் பனுவற்றொடைக்கவிதை நாவினில்

தொன்று தொட் டினிதிருக்கும்

வல்லியபி ராமிவெண் கமலா சனத்திவெண்

வடிமனைத் துதிகமேன

வடிசுடரி னுள்தண்டா மரைத் தழுவு மன்னமிரு

மலரடித் துணைசரணமே

(3)

(3) சில்லி - சக்கரம் ; பாசடை - பசிய இலை ; இரவி - சூரியன் ; உத்தி - கடல் ; கறை
யனைத்தோ - விஷம் பொருந்திய ஆதி சேடனாகிய படுக்கையில், அனை - படுக்கை ; வெண்
கமலம் - வெண்டாமரை ; அன்னம் - அன்னம் போன்ற சரசுவதி.

திருமங்கையாழ்வார் முதலியோர்

215

கல்வேழ முண்ணவெதிர் நல்வேழ முதவுமொரு

கண்வேழ மடுத்தமுன்னுள்

காயிரவைத் தீர்த்தருளும் மாயனைத் தூயனைக்

கருதுமல ருள்ளேயனைக்

கொல்வேழ மிருகோ டொடித்தகோ ளரியினைக்

கோசலைக் கிருகண் மணியைக்

குன்றாத வளமைதரு மணவை வளர் கொண்டலைக்

கூறுமென் கவிதழையவே

பல்வேத முதலான வாறுங்க மான நிரைப்

பரவையைக் கரை கண்டுகே

பாசிலைத் துளவமலர் வாசனைத் தமிழ் கொண்டு

பாடுமொரு பன்னிருவர்தான்

சொல் வேலை யமுதமென நினைதோறும் புனகமென

தோத்திரம் செய்து கல்லில்

தோற்றாத வகையதனை மாற்றினே னடிமையில்

தோன்றுமுன் னடிமை பெறவே

(4)

(4) கல்வேழம் - கல்யாணை ; நல்வேழம் - நலை கரும்பு ; கண் வேழம் - கணுக்களை புடைய மூங்கில் சிவபிரான் திரு மூங்கிலாயப்பிறந்தது முன் பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 369-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. கல்வேழம் உதவும் ; எல்லாம் வல்ல சித்தராய் எழுந்து மதுரைக்கண் திருவிளையாடல் செய்த சிவபெருமானைப் பாண்டியன் சோதிக்கும் பொருட்டு “இக் கல்லானையைக் கரும்பு தின்னவைப்பீரா” என அங்ஙனமே தின்னக் காட்டிப் பின்னும் அவனது தாரையும் பிடுங்க ஆரம்பிக்க பழையபடி செய்தார். (திருவிளையாடற் புராணம், மதுரைக் காண்டம்). காய் இரவு - வருந்தும் பசிக் காக யாசிப்புத் தொழில் ; ஆம் பாட்டின் குறிப்புக் காண்க. கொல் வேழம் - குவலையாட்டம் ; அரி - சிங்கம் ; பின்னிருவர்களின் பெயர்களை முன் பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 110-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் கண்டு தென்க.

பன்னிரு சூரியர்கள்

216

போராழி சூழலகி விருபோதும் நிறைதந்து

போக்கினும் போகாதுநேர்

பொங்கிவரு திருதரிஞன் பருகு கடர் நேயியைப்

பொன்னணியும் மணிமருமனைத்

தேராழி பார்த்தனுக் கூருமது சூதனைத்

திருவேங் கடப்புயலினைத்

தென்மணவை நகர்மேவு சூழகனைத் துதிசெய்யும்

செய்யதமிழ் காத்தருளவே

போராழி நீர்சயில வெயிலுடுத் தோங்கிவரு

பின்னுதிரை யாழியுடைசேர்

பெருஞால வாழியும் வெற்பேழும் வாழிய

பிறங்குதிசை யொருபத்துமே

ஓராழி கொண்டதேர் கொண்டிருட் கடலுடைய
ஊருமொரு பன்னிருவர்தான்
உட்கமல மலருவகை யளவிலன் புடனேத்தி
உகையின் பரவுவேனே

(5)

(5) போர் ஆழி - அலைகள் ஒன்றோடொன்று தாக்குகின்ற கடல்; இரு போதும் நிறை தந்து - பகல் இரவு என்ற இரண்டு காலங்களிலும் வெயில் காய்ந்து; நிருதர் - அசுரர்; நேமி - சக்கரம்; குழகன் - இளையவன்; சயிலம் - மலை; எயில் உடுத்து - அரணாக உடுத்து; திசைப்பத்து; எட்டுத் திக்குக்களும் மேல கீழ் என்ற இரண்டும் நோக்கிப் போலும்; ஓராழி - ஒற்றைச் சக்கரம்; பன்னிருவர் - பன்னிரு குரியர்.

சப்த கன்னியர்

217 பால்வா யொழுதி வழிசுழவி
பச்சைப் பிள்ளை பிறைதவழும்
பவளச் சடைச்செவ் வரணைவல
மாகத் திருத்தி வளரவளர்

மால்வாய் வளைந்தாங் குயர் செங்கை
மணவைத் திருவேங் கடநாதன்
மலருங் கஞ்சச் சேவடிக்கே
வனையும் பிள்ளைத் தமிழ்மலை

நூல்வாய் திரையூர் நிலவூர்ப்பில்
நுணந்த கேள்வி சிறிது மில்லேன்
நுவலக் கருணை புரிந்தருள்வார்
நுடங்கி யொசியின் தூசபடி

சேல்பாய்ந் தெனவே களித்துவள்ளை
சென்று மீண்ட செவ்வரிக்கண்
செல்லி யெழுவர் மங்கையர்தான்
சிரத்தி லிருத்திப் பரவுவனே

(6)

(6) பிறைவாதழம். திருத்தி ஊழிக் காலத்தில் இவ்வாறு சிலனை வைத் தருளினர்; கஞ்சம் - தாமரை; திரையூர் நில ஊர்ப்பில் நூல்வாய் நுணந்த கேள்வி சிறிது மில்லேன் என்க; நூல் - பலவித சாத்திர நூல்கள்; தூசபடி சேல்பாய்ந்தென = வெளியே துள்ளின சேல் மீன்கள் தூசபடிந்தால் மறுபடி நீரில் பாய்ந்து போக்கிக் கொள்வதைப் போன்ற, வள்ளை - வள்ளைப்பூ போன்ற காதுகட்கு உவம வாகு பெயர்; காதினை யெட்டும் கனகஞுடைமை மாதர்கட் குரிய உயர் லட்சணம்.

சிவபெருமான்.

218 குலவரை தவர்எனக் கோட்டுவார்
குழவிவெண் மதிசடைச் சூட்டுவார்
கொடுவிட மதுகழுத் தேற்றினேர்
கொடியிடை யொருபுறத் தாற்றுவாஃ

அலகில் அருவருக் காட்டியே
 அடியவர் பவமறப் போக்குவார்
 அணிபொது வினிலநடக் கூத்து நேர்
 அரனடி மலரினைப் போற்றுவாம்

இலவிதழ் வனிதையர்க் காட்டா
 தெனைமுதல் அடிமையில் போற்றியே
 இருவினை ஒழிதரத் தோக்குமால்
 இணரவிழ் மலர்மகட் கேற்றதோர்

மலரவிழ் துளபமெய்ப் பூத்தகார்
 வளர்சதி பெறுகுடக் கூத்துநேர்
 மணவையில் முகில்பதத் தேற்கவே
 வளைதமிழியலினைக் காக்கவே.

(7)

(7) குலவரை - ஈண்டு மேருமலை ; தவா - வில் கோட்டுவார் - வளைப்பார். . . ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. குழுவெணமதி எனரா மூனரும் பிறைச்சந்திரன் ஆனதால். ஆலகாலவிடத்தைப் பரற்கடல் கடைநதபோது பருகியது. கொடியிடை - கொடிபோன்ற இடையையுடைய உமாதேவி, அனமொழித்தொகை. ஒருபுறம் - இடப்புறம் ; பவம் - பிறப்பு ; இலவிதழ் - இலவம் பஞ்சொத்த மென்மையான இதழ் ; வனிதையர் - பெண்கள் ; இணர் அவிழ் மலர்மகள் - பூந்தாது தெரிய மலர்ந்த தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் ; குடக்கூத்து . . . ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

சக்கராயுதம்.

219 தண்சுடர் வெண்சுடர் கருமுகில் தாங்கித்
 தங்கக் கிரிமீதில்
 தங்கிய போலக் கலுழன் பிடரியில்
 தனிதோன் றியபெருமான்

பெண்சுடர் கல்லில் கண்ட பதப்பயல்
 பின்னு திரைப் பொருநைநப்
 பேரா றினிதூர் மணவை முகுந்தன்
 பிள்ளைத் தமிழ்ச் சொலவே

ஓண்சுடர் மகமுறை மறைவழி யொழுகிய
 ஏழேழ் புலனமெலாம்
 இனிதிற் பல்லுயிர் தழையக் குளிர் கொண்
 டிமையவ ரிமையானேர்

கண்சுடர் வளையும் வளைகடல் ரவிநிகர்
 கருணைக் கடலங்கைக்
 கவினெடு திகழ்வல னாழிப்படையே
 காத்தருள் புரிவதுவே.

(8)

(8) தண்சுடர் ; வெண்சுடர் ; கருமுகில் - முறையே சங்கு சக்கராயுதம் தாங்கிய திருமாலுக்குவமையாய் நின்றது ; கலுழன் - கருடன் ; சுடர்கல்லில் பெண் கண்டபதப்பயல் இராமாவதாரத்தில் கல்லைப்பெண் (அகலிகை) ஆக்கினது காண்க. மகம் - யாகம் ; ஏழ் ஏழ் - பரிசுளகு ; ரவி - சூரியன் ;

ஆழ்வார்கள்.

220 குருகையாழ் வார்பெரி யாழ்வார் மிகுத்தநெரி
கொண்டதிரு மங்கையாழ்வார்
கூறுதிரப் பாணாழ் வாருடன் பொய்கையார்
கூறுபூ தத்தாரினேர்

உருகுமன ஞானபே யாழ்வார் கருத்திலருள்
ஓங்குதிரு மழிசையாழ்வார்
உலகு புகழ் குலசேக ராழ்வார் பழுத்ததமிழ்
உடையதிரு மதுரகவியார்

முருகுவிரி பதகமல மலர்மகள் முறைபரவி
முழுதடிமை யுழுவல்புரிவாம்
முனையதின் நிலவொழுகு வனையிலகு கமலமலர்
முழுவாவி சூழ்கதலிமீ

தருகுவரும் இரவிதேர் அருணனுடல் வெயர்தணிய
அனச யாலவட்டமென்ன
அழகுதரு திருமணவை வருவேங் கடக்குழவி
அணிதொடைக் கவிதழையவே.

(9)

(9) குருகையாழ்வார் - நம்மாழ்வார் ; முனையதின் நிலவொழுகு வளை - தோன்றிய சந்திரனைக்காட்டிலும் நிலவு அதிகமாக வீசுகின்ற சங்குகள் ; வாவி.....அழகுதரு மணவை :—சங்குகளும், தாமரைகளும் உள்ள தடாகத்தைச் சூழ்ந்த வாழை மரங்கள் மீது அங்கு வரும் சூரியன் தேரை நடத்தும் பாகனான அருணன் உடலின் வெயர்வு தனிய அசைகின்ற ஆலவட்டம் (சாமரை) போன்று அழகாக நிறைந்திருக்கின்ற மணவை நகர் எனக். (உயாவு நவிரசியணி) இப்பாட்டில் ஆண்டாள், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பற்றிக் கூறப்பட வில்லை. உழுவல் - இடைவிடாது தொடர்ந்த (அன்பு). எழுமையுந் தொடர்ந்த.

பெரிய திருவடி.

221 கோசலை யளித்ததொரு தாசரதி யான்வந்து
குலவுகவி யரசு முதலாய்க்
கொண்டசய வானத...வானர வீரர்
கொற்றநிறை இளையவீரன்

பாசறை யுடற்றிவரு மேகநா தன்விட்ட
பாசமது தலைபடுத்தப்
படுத்தி களைகணயப் படருமொரு கருடனீரு
பங்கயப் பதம்நினைகுவாம்

வாசநிறை பாசிலைத் துளவமலர் மூசுவளி
வண்டுவரி பாடுமாலை.
மரகதச் சிகரநிகர் மணவைவேங் கடவாணன்
மகிழ்பெறத் தெள்ளு தமிழால்

தேசபெற வேபேசு பின்னைக் கவித் தொடையல்
தேசத்தில் நின்றோங்கியே
தென்குமரி வடவேங் கடத்தளவும் இனிதூழி
தினமுமிக வாழி யெனவே.

(10)

(10) தாசரதி - இராமன் ; தத்திதாந்த நாமம். கவிஅரசு - குரங்குக் கூட்டங்கட்கு அரசு னுன சக்கிரீபன் ; இனைய வீரன் - இலக்குமணன் ; மேகநாதன் - இந்திரசித்து ; பாசம் - நாகபாசம் ; இலக்ஷ்மணன் இந்திரசித்தைக் கொல்ல தேரின்னையழித்ததும் அவன் ஆகாயத்தில் மறைந்து நாகால்திரம் விட்டு அதனால் வானரங்களையும் இலக்குமணனையும் கட்டிவிட்டான். இராமபிரான் இவைகளைக் கண்டு விபீஷணனோடு கூறிப் புலம்பும்போது கருடன் வந்து நாக பாசத்தை நீக்கி பழைய நண்பனென்பதை உணர்த்திச் சென்றான். பாசிலத்துளவம் - பச்சை இலைகளையுடையதுளவமலை ; மூசி - மொய்த்து ; வடவேங்கடத்திலும் இவர்காலத்திலும் தமிழ் ஓங்கியிருந்தது என்பதற்கு இவர் கவி சான்று காட்டுகிறது.

222 உழலும்வெம் பவமாயக் கடலில் புகுத்துநீர்
மனைவி மைந் தரெனாது கதியெற் களிக்குமால்
ஔருவனென் பதைநாடி யடிமைக் கெதிர்த்த நான் (அருப்படா)
ருழலும்வெங் கதிர்வீச.....த்தை யுற்றதோர்

கனியதென் நெதிர்பாயும் நெறிபெற்ற வெற்றிசேர்
உளி நெஞ் சீணசெயி னடியைத் துதித்துமால்
குழனீவெண் பிறைசூடி இரவைத் தணித்தகார்
... கமலைதங் கியவர்க் கெழில்பெற்ற வெற்றிமால்

கொடியநெஞ் சரையாளும் அடிமைக் கொருப்படார்
மழலைவண் டுகன்பாடு நளினத் தடத்துநேர்
எகினம்வண் டைத்தடி மருவிக்க் களித்துவாழ்
மணவைவேங் கடவாணன் இயலைப் புரக்கவே.

(11)

(11) குழவி வெண்பிறை சூடி - இனையபிறைசந்திரனைத் தரித்தவன். இதரவிருதி வினை முதற் பொருளைக் காட்டியது. இரவு - யாசித்தல் தொழில். முன்பின்னைத் தமிழ்க்கொத்து 121-ஆம் பாட்டின் குறிப்புணர்க. கமலை - இலக்குமி ; நளினம் - தாமரை ; இயல் - இயற்றமிழ். வாணன் - வாழ்நன் என்பதன மரூஉ. சா.

செங்கிரைப் பருவம்

223 தருமங்கை தருவென்ற சனகன்க ணன்மங்கை
தரளஞ்செய் முலைமுங்கவே
தழுவும்பொன் வரைவென்று வளரும்பு யசுகந்த
தனதந்த வெனவிஞ்சையால்

நிரைகொண்டு வரிவண்டு துளவின்கண் நறையுண்டு
நிறைதொங்கல் புனைநந்தனே
நிலனும்பு லனுமங்கி வெளியண்ட மிவையன்றி
நிமிருங்க ருணைநம்பனே

உரைகொண்ட தமிழ்நண்பி னவர்பின்பு நீநடந்தும்

உயர் சங்கப் பிரசங்கனே

உரலுந்தி மருதின்கண் நடுவின்கண் ணுதைதந்த

உகளஞ்செய் பததந்திரனே

திருமங்கை திரைமங்கை புணர்கொண்க புயவிந்த

செங்கீரை யாடி யருளே

செரு வோங்க டலிபஞ் சொல் திருவேங்கடமுகுந்த

செங்கீரை யாடி யருளே.

(1)

(1) தருவென்ற தருமம் கை சனகன் - கற்பக மரத்தையே வென்ற தருமம் செய்யும் கையையுடைய சனகன் ; கண் நல்மங்கை எனக் கண் - 7-ஆம் வேற்றுமை உருபு ; தரளம் செய்முலை - முத்தாபரணங்களணிந்து ஒப்பனை செய்யப்பெற்ற முலை மூழ்க ; பொன்வரை - மேரு ; வளரும்புய சுகந்த - என்க ; கண்ணை குழல் வாசித்துப் பாட்டுப் பாடியதை "தனதந்த" என்று பாடும் ஓர் விதத்தை என்றார் ஆசிரியர். நறை - தேன் ; நந்தன் - நந்தகோபன்மகன், திருமாலுக்கொருபேர் ; நிறை தொங்கல் - வண்டு உண்ண நிறைந்த மாலை என்க, உண்டு என்ற இறந்த வினையெச்சத்தை உண்ண என நிகழ்காலமாகத் திரிக்க ; நிலனும்.....நம்பன் :-திருவிக்கிரமாவதாரம் கருதியது இவ்வடி ; "உரை கொண்ட.....சங்கப் பிரசங்கன் ; முன் பிள்ளை தமிழ்க் கொத்து 593-ஆம் பாட்டின் குறிப் பில் காண்க ; மருது - நளகூபரமணிக்கிரீவர் என்றவர் சாபத்தினால் மருதமரமாய்த் தோன்றி னார்கள் ; உகளம் - இரண்டு ; திருமங்கை திரைமங்கை - இலக்குமியாகிய பாற்கடலில் தோன்றிய பெண், மங்கையென்பது பருவப் பெயரை உணர்த்தாது பொதுவாய்ப் பெண்ணை உணர்த்தியது ; திரை - சிணையாகுபெயராய்க் கடலைக் காட்டிற்று ; கொண்கன் - கணவன் ; விந்தம்புய - விந்தியமலையையொத்த புயமுடையவனே.

224

குறியங்கை படமகளிர் புழுகுகனி குழல் முருகு

குலவ வெதி ரெதிர் வீழவே

குளிதுரையின் முழுகமண மொழுகு புனல் ம....திசெய்

குருகு பெடையருகு செலவே

வெறிகொன்புது மணம்விரவ மருவுகில புலவியொடு

விரைய வய லயல்மறையவே

விரியுமுகை யவிழ்வனச மதுமகளிர் முகமிதென

மிளிர்வளர் சமுக கமுகார்

நறியமடல் கிழியநடு வொழுகுபுனல் பலபலவின்

நறியகனி நறையினுடனே

நளிர்கதலி கவிழ் குலையி னுமிழுநவ சசபிரச

நதியுலவு குளநிறைவநேர்

செறியுமத கிடைப்பெருகி யலையெறியும் மணவை முகில்

செங்கீரை யாடியருளே

செருவோங்க டலிபஞ் சொல் திருவேங்கடமுகுந்த

செங்கீரை யாடியருளே.

(2)

(2) படக்குறி அம்மைகளிர் - பாம்பின் படம் போன்ற அல்குலினையும், அழகிய கையினையு முடைய பெண்கள் ; புழுகுகனி குழல் முருகு குலவ - ஓர்வித வாசனைப்பண்டமான புழுகு மிகுந்த கூந்தலின் வாசனை சேர ; குருகு பெடையருகு செல - ஆண் அன்னம் தன் பெட்டையினிடம் செல்ல ; மருவுகில புலவியொடு விரைய - புணராத ஊடலோடு வேகமாய்,

“வனசம் அது மகளிர் முகம் இது என” என்க; சமுகம் - கூட்டம்; மணம் வீசும் கூந்தலை யுடைய மகளிர் முழுமும் வாவியில் முழுதிய ஆண் அன்னம் பெண்ணன்னத்திடம் செல்ல புதுமணத்தைக்கண்டு அது புணராத ஊடல் கொண்டு ஓடி அயலில் மறைவதும், மகளிர் முகம்போன்று நாமரைமலர்கள் விளங்க வளரும் கூட்டமான பாக்குமரங்கள் மடல் கிழிய அதினின்று ஒழுகும் தேன் பல பலாப்பழங்களின் தேனுடனே கலந்தும், வாழை தன் குலையினின்று வெளிப்படுத்தும் புதியரசமான தேன் முற்கூறியவைகளோடு கலந்து நதி சென்று குளம் நிறைய பின்னர் மதகிண்டையில் செறிந்து அலையெறிவதுமான மணவை நகர் என்க.

225 பூவேழு வரையேழு கடலேழு வானேழு
பூத்ததிரு வந்திமேவும்
போதனைத் தந்தவன் தன்னால் சராசரம்
பொலியகீவ செய்வித்துமே

காவேழு நீழலின் வளாரிவிண் ணோர்முதல்
கடவுளர் தமைத்தாவுமே
கருணைசெய் தறிதுயில் உணர்ந்தண்ட கோளகைக்
கற்பாந்த வெள்ளம் நடுவே

மாவேழு வீழவிடு கவடுடைக் கான்மரத்திளகி
வளருமொரு முறியின் வழியே
வதியவெங்கு மொருபச்சைப் பசங்குழவி யாகவரு
மாயனே வாயர் மனையில்

செவே ழடர்த்தபுய தண்டகோ தண்டனே
செங்கீரை யாடியருளே
சேருவோங்க டலிபஞ்சொல் திருவேங்கடமுகுந்த
செங்கீரை யாடியருளே.

(3)

(3) கீழலகத்தைப் பூவேழு என்றும், மேலுலகத்தை வான் ஏழு என்றும் கூறினர்; போதன் - பிரமன்; கா - சோலை, ஈண்டு “எழு” நிழல் என்பன ஏழு நீழல் என நீண்டன; அரி - இந்திரன்; மாவேழு வீழ - ஏழு மராமரங்களும் வீழவிடுத்து (இது இராமாவதாரத்தில் சுக்கிரீபனுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகத்தைப் போக்க இராமர் ஓரம்பில் எய்து காட்டினார்); கவடுடைக் கான்மரம் - கிளைகளையுடைய ஆலமரம்; முறி - தளிரிலை; வீழவிடு பச்சைப்பசங்குழவி முறியின் வழிவதியும் பச்சைப் பசங்குழவி எனச் சேர்க்க; சே ஏழு அடர்த்தது:— நப்பின்னைபொருட்டு கன்யாசுலகமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஏழு எருதுகளையும் (காலகேதுவின் குமாரர்களின் அம்சம்) ஏழுருக் கொண்டு கீழே தள்ளி நப்பின்னையை மணந்தனர்.

226 பரசமைய திமிரதின கரவுதைய வண்டுமொய்,
அந்தாம வாம முகிலே
பனிதமிர்த மதமொழுகு முலைவிமலை நண்பனே
சங்காழி மேவு கடலே

அரசர் பதி தசரத னாள்மவலி கொண்டநாள்
அன்றே கை கேசி கொடியான்
வனமொழியின் வழிகவன மதின் முடுகி
வந்தவா தாவாத நீதிமனுவே

சூரைதிரைய வரந்தியை விரிசடை புனைந்ததோர்
குன்றாத வார்சிலையினார்
குழகிரி பொழிய நகை நிலவு பொழி கொண்டலே
பிந்தாத வீரவரியே

செருவி லெதிர் அசுரர் கிளை ஒருகணையில் வென்றவா
செங்கீரை யாடியருளே
செருவோங்க டலிபஞ்சொல் திருவேங்கடமுகுந்த
செங்கீரை யாடியருளே.

(4)

(4) பரசமைய திமிர் உதைய தினகர - வேறுபல மத இருளுக்குத் தோன்றும் சூரியனை யொத்தவனே ; வண்டு மொய் அம்தாம வாம முகிலே - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற அழகிய மாலையணிந்த அழகிய மேகமே (வாமம் - அழகு) ; மிமலை - திருமகள் ; வளமொழியின வழி கவனம் அதில் முடுகி - வளமொழிப் பிரகாரம் காட்டில் விரைந்து ; தாவாத - கெடாத ; வரந்தி - கங்கை ; வார்சிலையினார் - மேருமலையைச் விலலாக்கினவா ; இரவொழித்தது..... மூன் பின்னைத் தமிழ்க் கொத்து 121-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க ; வீர அரி - வீரம் பொருந்திய ஆண சிங்கம்.

227 மீனார்கார்க் கடலின்நடு வானிலிங் கைநகர்
வேந்தனைப் பொருகளத்தில்
வீறடக் கித்தனி நிராயுத நெனக்கணடு
வீட்டுதல் செ யாமலின்றே

போநானை வாவெனச் சொல்லுமொரு சேவக
புங்கானு புங்கமுறவே
பூமாரி பெய்யவரு காமாரி காத்தவா
புதுப்பிறை வளைத்த தெனலே

கரனார் கடற்படைக் கரதூட ணன்திரி
சிராவினைக் கண்டமமாகக்
கண்டருளும் விறல் வீர வீராகரத்துணைவி
காந்தனே யெந்தைவாகை

தேனாரு மெய்க்குழவி மேனாக ரத்துளவ
செங்கீரை யாடியருளே
செருவோங்க டலிபஞ்சொல் திருவேங்கடமுகுந்த
செங்கீரை ஆடியருளே.

(5)

(5) மீன் ஆர் கார்க்கடல் - மீன்கள் பொருந்திய கரியகடல் ; வீறு - கருவம் ; வீட்டுதல் - அழித்தல் ; புங்கானுபுங்கம் - மேன்மேல் தொடுக்கும் அம்புத் தொகுதி ; பூமாரி - அசோகு, தாமரை, நீலம் முதலிய ஐந்து கணைகளாகிய மழை ; காமாரி - மன்மதனை எரித்தழித்த சிவன் ; கரன், தூடணை, திரிசிரா :- இவர்கள் மூவரும் சகோதரர் ; தந்தை விசரவசு, தாயர் முறையே இராதை, கலை, காலே என்பவர். இவர்கள் சூரப்பநகை யால் தூண்டப்பட்டு தண்டகாரணயத்தில் இராமபிராணிடம் வந்து எதிர்த்து இறந்தனர். திரிசிரா பற்றி 40-ஆம் பாட்டில் காண்க.

வேறு

- 228 பனகன துடல்நெளி கொள்முடி நின்றே
 அன்றும் கோவே
 பயவுத தியில் நடு வமுதுக டைந்தே
 தந்தா ளன்போனே
 மனவணி கோசலை யுயிரென முன்சேர்
 மைந்தா பயந்தாராய்
 அற கிறை கௌசிக முனிபிற கின்றே
 சென்றே வந்தோனே
 அனமென நனிமறை மொழிதரு கன்றே
 நீள் சீரும் கோலா
 அகலிகை யெழில்கொடு வரிசிலை யின்பாள்
 வந்தரு னுந்தாளா
 தினகர னெனவளர் பருதி முகுந்தா
 செங்கோ செங்கிரை
 செகதல முழுவதும் அளவிடு நெடியவ
 செங்கோ செங்கிரை.

(6)

(6) பனகன் - ஈண்டு காவிற்கன் என்ற பாம்பு ; பய உததி - பாற்கடல் ; அமுது கடைந்து - அமிர்தத்திற்காக கடைந்து ; கௌசிகன் - விசுவாமித்திரன் ; அனமென.....கன்றே :- 197-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

- 229 கானொழுகு கரியகுழ லிடை மகளிர் முடை நாறு
 கரியதுகி லதுவாரியே
 கானொடிது வயங்கும் குருந்தேறி விளையாடு
 கருமேக வார்கொழுந்தே
 மானொழுகு கற்பகக் கொம்பிற் கனிந்தநறை
 வாரியே மாறை நகர்வாழ்
 வள்ளல் முதியநம்பி பிள்ளை மலர் விரியவே
 வளருமொரு திருமார்பனே
 மீனொழுகு வாரிநடு வளறுபட நெடியதொரு
 விற்குழைத் தருள் சிங்கமே
 வெடியா நிசாசரக் கங்குலைப் பருகிவெயில்
 விரியுமொரு கருஞாயிறே
 தேனொழுகு துளவநவ நீதமயில் கள்வனே
 செங்கிரை யாடியருளே
 திருவேந்து புயவிந்த திருவேங்க டமுகுந்த
 செங்கிரை யாடியருளே.

(7)

(7) முடைநாறு - தமிழ், பால் முதலியவை கலப்பதால் லீசம் ஒருவித நாற்றம் ; குருந்து - குருந்தமரம் ; “கான்.....கொழுந்து” பாட்டின் குறிப்பில் காண்க ; “மாறை நகர்.....மார்பனே” இது தலபுராணத்தினுள்ள ஓர் பக்தர் பெயரோ! இங்ஙனமே

297—ஆம் பாட்டிலும் வருவது காண்க. மீன் ஒழுகு.....சிங்கமே :—கடலுக்கு அணை கட்டுதற்காக வருணன் வாராததால் அக்கினிககணை விடக் கோபித்து எடுத்த நிலையைக் கூறுகிறது. வெடியா நிசாசரக் கங்குலே - பொழுது விடியாமல் செய்யாமல் அரக்கராகிய இருட்டை ; கரு ஞாயிறு - இல் பொருளுவமை ; நவநீதம் அயில் - வெண்ணெய் தின்னின்ற ; திரு - இலக்குமி ;

230 கொங்கார் பசஞ்சோலை சொரிதளிரின் நாப்பணில்
குலவுமதி நிலமங்கை கைக்
கொண்டுதன் னுருநாட வாடியேந் தியதெனக்
கூர்வளங் கொண்டபுடையில்

சங்கார் தடம்பீணச் செய்ய செந் தாமரைத்
தாவுபெடை யோடீணத்தே
தவள நில வுதறு சிறை யரசவனம் கண்துயில்
தரவளிகள் தாலாட்டவே

பொங்கார மரமொடு குரவைபுரி கடைசிமார்
புதியமதி வதன நிழலில்
பூத்த செங் காவியு மவர்கண்மைக் காவியும்
பொலிமணவை வளநாடனே

சிங்காத னக்கனக னுகிரிவளை சிங்கமே
செங்கீரை ஆடி அருளே
திருவேந்து புயலிந்த திருவேங் கடமுகுந்த
செங்கீரை ஆடி அருளே.

(8)

(8) கொங்கு—வாசனை ; நாப்பண் - நடுவிடம் ; ஆடி - கண்ணாடி ; புடையில் - பக்கத் தில். பீண சங்கு ஆர்த்தம் என்க. செய்ய செந்தாமரை - மிமிசைகளினிவி ; தவள நிலவு உதறுசிறை அரச அனம் - வெண்மையான நிலவினைக் காலுதற்கு உதறுகின்ற சிறகுகளை யுடைய ஆண் அன்னம். அளி - வண்டு ; பொங்கு ஆரம் ஆரமொடு - மிக்க ஆரவாரத் துடனும் முத்தாமலைகள் அசைதலோடும் ; குரவை - காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச் செய்யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைபுனைத் தாடும் ஒருவகைக் கூத்து. காலி - நீலோற்பலமலர். சிங்காதன.....சிங்கமே—சிங்காதனத் தையுடைய இரணியனை நகத்தினால் வளைத்துக் கொன்ற நரசிங்கமே. வாசனை பொருந்திய சோலைகள் சொரிசின்ற இலைத் தளிரின் நடுவில் உள்ள சந்திரன் பூமி தேவியானவள் தன் கையில் கொண்டு தன்னுருவத்தைப் பார்க்க விரும்பிக் கண்ணாடியை எடுத்ததைப் போன்று மிக்க வளங் கொண்ட அப்பக்கத்தில் பருத்த சங்குகள் பொருந்திய தடாகங்களில் சிவந்த தாமரையில் தாவுகின்ற பெண்ணன்னத்தை அணைத்து வெள்ளை ஆணன்னங்கள் தூங்க வண்டுகள் நீங்காரஞ்செய்து தாலாட்ட மிக்கு ஆரவாரத்துடன் குரவைக் கூத்துச் செய்கின்ற மருதநிலப் பெண்கள் தங்களது சந்திரனைப் போன்ற முகமாகிய நிழலில் தோன்றிய நிலத்தில் பூத்த செம்மையான காலிமலரும் அவர்கள் கண்களாகிய கரியமை பூசிய காலி மலரும் விளங்கும் அத்தகை வளஞ் சிறந்த மணவைநகர் என்க.

231 எறிகுழை யெதிரிந்து போய் மறியும் விழி மங்கைமார்
பந்தாடும் மேடையிடையே
எழில் மதியம் வந்தசர ளரறுழைவ கண்டனார்
சிந்தார வாணுதலின நேர்

குறியழகு கண்டுதாம் மனமகிழ் தவழ்ந்துலாய்
வந்தூரு மென்மைபெறவே
குளிர் திவலை சிந்தியே மணமொடு தவழ்ந்துலாய்
வந்தூரு மேன்மை பெறவே

நறியகர நின்றுசா மரையென வசைந்து சாய்
நந்தூர நீர்வயல் சூழ்
நளினமலர் பந்தியாய் மகளிர் முகம் வென்றுசேர்
நந்தாத நீதிவளமே

செறிமணவை வந்துவாழ் சினகர முகந்தவா
செங்கீரை யாடியருளே
திகழுமொளி நந்தனே துளபமலர் கந்தனே
செங்கீரை யாடியருளே.

(9)

(9) எறிகுழை.....மங்கைமார் - ஒளி வீசுகின்ற குழையுள்ள காதினிடம் எதிர்த்துச்
சென்று பின்பு மடங்கும் கண்களையுடைய (காதளவு பரந்த) பெண்கள் ; சாளரம் - சன்னல.
சீந்தூரக்குறி - பொட்டு அடையாளம் ; இரண்டாவது அடி சரிவர எழுதுவோரால் எழுதப்
படாமல் எழுதினதையே மறுபடி எழுதியுள்ளனர் எனத் தெரியவருகிறது. நந்து - சங்கு ;
சினகரம் - கோயில் ;

232 கலையில் நாவலர் வேந்திசை மீதே

அன்பா ருந்தூயா

சூரவைகொ ளாய்மனை யேந்திழை யார்பால்
நின்றா ருந்தாளா

கரையறு மாவின் மேய்ந்திட வேயே

கொண்டே துந்தூயா

மலர்மகள் வார்பொரு பூந்தன நேயா

வண்டே துந்தாமா

ஒரு சிலை நேருரு வாய்ந்தெழ வேதாள்

கொண்டே கண்டோனே

மழுவுடை யான்வலி வார்ந்தவன் றவமே

வென்றே நின்றோனே

அலர்கதிர் நேயிமி னாங்கிருள் சாய

அன்றே தந்தோனே

கடல்நடு வேவழி போந்தரி யோடே

பண்டே சென்றோனே

அரவணை நேர்துயில் கூர்ந்தருள் தேவே

என்பா லன்பாளா

சிலைமலி போரெதி ரேந்திய தோனா

பண்கூர் வெண்கோடா

தசரத னூருள் கூர்ந்தருள் சேயே

செங்கோ செங்கிரை

திருமண வாபுரி வேங்கட வரணு

செங்கோ செங்கிரை.

(10)

(10) ஏந்து இசை - ஏத்துகின்ற புகழ் நிரயபிய பாட்டுக்கள் ; ஆயமனை - ஆயர்மனை - கடைக்குறை ; கரை ஆறும் ஆவினை - எதை ; வேய - குழலுக்கு ஆகுபெயர் ; வார் - கச்சு ; ஒரு சிலை நேர் உருவாய் - ஒரு கல் அழகிய பெண் உருவாய் (அகலிகை) தான் - பாதம் ; மழுவுடையான் - பரசராமன் ; வலி வார்ந்து - அவனது வலியை அவனுக்கே தெரிவித்து ; வார்தல் - தெரிதல் ; மழு.....வென்றே :-ஆவர் சமதகனிகும இரேணுகைக்கும் விஷணுவின் அம்சாவதாரமாகப் பிறந்தவர். இராமமூர்த்தி மிதிலையில் வில் முரிதகூச சீதையைத் திருமணம் புரிந்து மீனாகையில், வழியில் எதிர்த்துத் தம்மிடமிருந்த விஷணு வில்லை வளைக்கச் செய்து தமது தவத்தை அவவில்லில் பூட்டிய அம்பிற்கு இலக்காகித் தவத்தை யிழந்தார். "என் வில் வலிகண்டு போவென்று எதிர வந்தான் தன் வில்லி னோரும் தவத்தையெதிர வாங்கி...." என்ற ஆழ்வார வாக்ஷினைக் காண்க.

அலர் கடிர - சூரியன் ; இருள் சாயச் செய்தது - பார்த்தனுக்காகச் சக்கரம் விட்டு மறைத்துச் செய்திருந்தனக் கொல்லுமாறு செய்தது காண்க. கடல் நடுவே வழிபோந்து அரியோடு - கடல் நடுவே அணை கட்டிச் சென்று குரங்குகளோடு ; வெண்கோடு - வெண்மையான சங்கு ;

தாலப் பருவம்

233 அமிழ்தினு யினியசொல் லன்னவன் புதுவையில்

அவள்குழல் சூடியபேள

தணிதொடை சூடிய மவன் தவிழ் மாலை

அணிந்தருள் சிறுகுழகா

கமழ்தரு விளவின் நறுங்கனி முனமொரு

கன்றால் விளவெறியும்

காயா மேனி உபாயா பஞ்சவர்

கனிபெறு முனநேயா

இமிழ்திரை யெறிகடல் திலை முனிரந்ததே

இகல்மா வலிபாலே

இனிதினி மூவடி கொண்டே யோரடி

ஏழுலகும் கொண்டோய

தமிழ்வரை ஒழுதிய பொருளைத் துறைவா

தாலோ தாலேலோ

சங்கணி கரதல் வேங்கட வரணு

தாலோ தாலேலோ.

(1)

(1) அமிழ்தினும் - இன் - உறம்பொருள் (நீ-ஆம் வேற்றுமை) புதுவையில் அவள - வில்லிபுத்தூரில் வரும் ஆண்டான் ;-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. கமழ்தரு..... ஏறியும் :-கம்சனைவனால் வந்த வதனாகாரன் முட்டிக் கொல்லும்பொருட்டு பகங்கனாகியும் கபித்தாகரன் கண்ணன் வந்தால் வீழ்ந்து கொல்ல வேண்டும் என்று விளாமரவடிவாகியும் திருக்க சுன்றின் இருகால்களையும் பிடித்துச் சுழற்றி விளாமரத்தின் மேலெறிய இருவரும் சிதைந்து தமது அகரவடிவத்துடனே விழுந்து இறந்தனர். தமிழ்வரை - பொதியுமலை ; மாவலி - பின்னித் தமிழ்க்கொத்து - 189-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

234

அளவில் மகிழ்ச்சி யசோதைக் கிருவிழி
அணிமணி யேயரசே
அழகுக் கழகே யரைமணி போத்திமுன்
ஆயர் மனைச்சீரால்

களவு விளைத்திழு தூறக் காய்பால்
கடவளை தடவெண்ணெய்
கையில் முகந்துண் டவர்கள் சிறுரொடு
கன்று துடர்ந்தேகித்

துளவு சையச்சிறு தெருக்களின் முன்றில்
தொறுமின் னுளமுருகத்
தோள்தலை சாயக் கால்பின் னிச்சுடு
துளைபூ தியவாயா

தளவ மலர்ச்சிறு குருமிப் புயலே
தாலோ தாலேலோ
தாங்கிய சிலைவிறல் வேங்கட வாண
தாலோ தாலேலோ

(2)

(2) இழுது - நெய் ; இழுது உற என்பது ஊற என நீட்டித்தது. இனம் - பெண்களின் கூட்டம் ; சுருதுளை - சுட்ட துளையையுடைய வேய்க்குழல் ; தளவ.....குடுமி :- ஆயர்ச் சிறுவர் முல்லை நிலத்தவராததால் முல்லை மலர்ச் சூடுவர். அங்ஙனமே இவரும் சூடின ராததால் இங்ஙன கூறினார்.

235

அருவென வருவென வறிவென வறிவூ
டளவிய தெளிவெனவே
அடியவ ருளமிசை சூடிகொளும் நெடியா
அலர்நில மகளமுலைதோய்

இருபுய மரகத மணிநிற வண்ண
இளவெயில் பொழிகதிரே
இகல்புரி யசுரர்தம் மனவிடி யேறே
இசையளி நிறைதுளவா

கருவுத தியிலுன தடியரு ருவகை
களைதரு களைகண்ணே
கண்ணு விண்ணவர் கோவே தண்ணங்
கதிர்மதி யேயாள்க

தருமிட றவிழ்தரு மணவை முகுந்தா
தாலோ தாலேலோ
தாங்கிய வில்விறல் வேங்கட வாண
தாலோ தாலேலோ.

(3)

(3) அவர் மகள் நிலமகள் எனக் கூட்டுக ; இடி என்று - ஆணிடி ; கருவு உததி - கர்ப்ப மாகிய பிறவிக்கடல் ; மதி - சந்திரனெத்தவனே. ஆள்க - வியங்கோள் வினைமுற்று. தரும் இடறு அவிழ்தரு - வரும் துன்பங்களைப் போக்கி மலரச் செய்யும்.

236 போரணி ரதகச துரக பதாதி
பொலிந்த களத்திடையே
புயல்தவழ் மலையென வருகருணையுடல்
புழைபட வடுகளிறே

நாரண வாரண காரண காரியம்
நடுவிடை கடையுமிலான்
நாத பராபர வாமன பால்மதி
நடுவுறை கருமணியே

தோரண வீதியில் நடுவளர் கதலிகை
துவள்தரு கதலிகைபோல்
சுடரவன் இரதமும் எழுதுர கதமிசைத்
தொடுபுகழ் வளமையினூல்

தாரணி புகழ்மண வாபுரி முகிலே
தாலோ தாலேலோ
சங்கணி கரதல வேங்கட வாணு
தாலோ தாலேலோ.

(4)

(4) கரன்.....227-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. பால்மதி - பால் போன்ற மதி தோன்றிய கடல்; துரகதம் - குதிரை; கதலிகை - வாழை. மூன்றாமடி உயர்வு நவிற்கியணி. வாமனன் :- முனயினுத்தமிழக்கொத்து 118, 189-ஆம் பாட்டுக்குக் குறிப்புக் காண்க.

237 புலடைந்த இரவிமைந்த னிகல்புரிந்த பகையைவென்ற
வீரா வீராநீர்
பொதுவர்மங்கை யொருமடந்தை மகிழமுன்பு தருவழங்கு
லீலா நூன்மாப்பா

அகிலமுண்டு முமிழுகின்ற தொழில்புரிந்த வதனசந்திர
வாமா பூமாளோ
அழகுக்கொண்டு வளாரண்டு வரையைவென்ற புயவனந்த
பாயா காயாதேர்

முகிலைவென்று கருமைகொண்ட வருவசங்கு வளையணிந்த
பாலா நால்வேதா
முருகருந்து பொறியவண்டு குடியிருந்த துளவிலங்கு
தாரா சோராசேர்

சுருதைந்து விறல்புரிந்த நிமலநண்ப தினவசந்த
தாலோ தாலேலோ
தமிழ் தெரிந்த மணவைவந்த திருமுகுந்த கமலைகொண்க
தாலோ தாலேலோ.

(5)

(5) இரவிமைந்தன் - சூரியனுக்குப் புத்திரனான சக்கிரபன்; பகை - வாலியாகிய பகை; பொதுவர் மங்கை ஒருமடந்தை - சத்தியபாமை; தரு - கறபகத்தரு - 43 - ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. நூல் மாப்பா - பூநூல் தரித்த மாப்பன் - கூடித்திரியர்கட்குப் பூதூல

உரித்து. அகில.....வதனசந்திர - உருவகம். முன்பிள்ளைத்தமிழ்க் கொத்தின் 128-ம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. வாமன அழகன்; பூமான - பூமிதேவி; வரை - உவமவாகு பெயராய் முலையையுணர்த்திறது. அனந்தநாயா - ஆதிசேடனாகிய படுக்கையையுடையவனே காயாதேர்—காயாம் பூவையொத்த காயாதோ உருவ என்று முகிலை..கொண்ட உருவ என்றும் கூட்டுக. வளை - சக்கரம்; முருகு - தேன்; பொறிய - புளளிகளையுடைய; கோரா - வெண் ணெய், தமிழ்திருடியுண்டதால் இவ்வாறு கூறினா. சகடு - சகடாகுரன்.

238

புரளும் கயல்வென் நிலகும் குழையின

புடைசென் றுலவும் கண்

பொருமங் கையர்செங் கையின்மென் கமலம்

பொதிவிண் டவிழ்தரவே

நீரள்கொண் டுழுவெங் கொழுநன் படைமுன்

சிதறும் கழனியுளே

செருமுங் கமுகின் குலையின் புடையின்

திகழும் பழமுடனே

குரவம் கமழும் பொழிலின் பணின்

குடநன் கனியுதிரும்

குமுதம் கமழும் குளனுந் தெருவும்

குளிர்தன் புனலமதகும்

தரளஞ் சொரியும் பணிலம் குமிறும்

தகுவள முறை மணவைத்

தருமம் தழையுந் திருவேங் கடமுகில்

தாலோ தாலேலோ.

(6)

(6) குழை - காத; கையின் - 5-ஆம் வேற்றுமை உவமப் பொருவு; செருமும் - நெருக்கும்; கொழு நனபடை - கூர்மை மிகக் கார் கட்டிய கலப்பை; பணிலம் - சங்கு.

239

குழும் திருவரை மணியும் பூனும்

தொங்கிய சுட்டிநுதல்

சோதித் திலதமும் முகிழ்நகை நிலவும்

துவர்வரு செவ்வாயும்

யாமும் குழலும் பணிய மழலையின்

இனிமை தருஞ்சொல்லும்

இருள்கனி குஞ்சியி னழகும் தெரிவையர்

எழில்கவர் மாற்பணியும்

ஊழின் றருவினை யிருள்விரி யத்தனி

ஒளிரும் பதவுகளத்

துறுகுரல் தூபுர மணிபங் கயமலர்

ஒளியும் தோளிணையில்

தாமும் குழையும் தோயும் புயலே

தாலோ தாலேலோ

தசுவரை மகள்புணர் மணவை முகுந்தா

தாலோ தாலேலோ.

(7)

(7) நுதற்கட்டி. என்க. குஞ்சி - மயிர் ; ஊழின் - விதிமுறையால் தசவரை மகள் என்றார் எட்டு மலைகளோடு மேலுமிருமலைகளும் உடைய பூமிதேவியை நோக்கிப் போலும் ;

240 குழைகர மரியினர் பொதுவிய ரவரவர்
 குறைசொல் வனமிடையே
 குறுகா நிரையொடு துடரிசை யொடுபடா
 கோலச் சிறுபுயலே
 புழைதரு கரமலை யதிர்குரல் செவிவழி
 புகுமுனம் எதிர்கொடுபோர்
 புரிகரா வினையொரு திகிரிக் கொடுபுகழ்
 புனையருள் பொழிகடலே
 சுழியெறி திரைபொரு பகிரதி நதிமகள்
 துயல்வரு பதகமலா
 துணையென இணையில் குகனையீன் றருள்கொடு
 துணையென வுரைசதுரா
 தழைதரு பசுநிற மரகத மணியே
 தாலோ தாலேலோ
 தமிழ்தெரி மணவையில் வருதரு முகிலே
 தாலோ தாலேலோ.

(8)

(8) குழைகரம் அரியினர் - குழைந்த கரத்தில் மத்தாகிய ஆயுதத்தையுடையவாகளாய் ; அரி - ஆயுதம் ; புழைதருமலை - ாணடுகசேந்திரன் ; கரா - முதலை ; துயல்வரு - அசைந்த வருகின்றன. குகன - இராமரிடததுநடப்புப் பூண்ட வேடவரசன்.

241 முரணு லெழுமெழு மரமூ டுருவா
 முனியா லொருகணையால்
 முனியா தெதிர்விடு முதிர்சே வகனே
 முலையா னடர்புயலே
 கருணா கரவுப நிடதா மறைகனி
 கனியே தமனியமே
 கலையார் கடலே யமுதே யடியார்
 கதிசே ருந்தவமே
 பொருநா நதிதிகழ் மணவா புரிவளர்
 புயலே தமிழினியல்
 பொருளே தெருளே வெளியே ஒளியே
 போற்றரு மனவிருளே
 தருணாத பன்னகி கிரணு பரணு
 தாலோ தாலேலோ
 தாங்கிய சிலைவிறல் வேங்கட வாணு
 தாலோ தாலேலோ.

(9)

(9) உருவா - செய்யா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம் செய்து எனத்திரிந்தது. முனியால் - வில்லால் ; முனியாது - வெறுக்காது ; தமனியம் - பொன் ; பன்னகி - தாமரை ;

242

கதழெரி யெரிதர வான்கடல் மீதே

யேவாலே வாளா

குரைகழ லடியவர் வேண்டிய வாழ்வே

தாயா நேயானீ

எதிர்பொரு வான்கரி கோடே கவடுக

போரா நேர்தோளா

எதிர்வரு நிதியுழை காண்டலு மேபோய்

மீள்வோய் மாமாலே

சததள மலரவன் பூங்கொடி கேள்வா

நாதா நீள்காதா

சபரிமெய் யுறுகதி போந்திட நேர்சேர்

வீரா தார்மார்பா

தமனிய நிறம்வளர் பூந்துகில் மீதே

சூழ்வோய் தாலேலோ

தமிழ்மண வையில்வரு வேங்கட வாண

தாலோ தாலேலோ.

(10)

(10) எதிர்பொருவான்கரி - குவலயா மீடம் ; சததளம் - தாமரை ; மலரவன் - திருமகள் ; பூங்கொடி - பூமியாகியகொடி - பூமிதேவி ; சபரி :—மதங்காச்சிரமத்திலிருந்த வேடுவச்சி. இவள் சுவைத்து வைத்திருந்த பழங்களை இராமர் தின்று அவளுக்கு முததியீந்தார்.

N.B.—இவ்வடி கீழே மிகையாகக் காணப்படுகிறது :—

அரவுறு கொடியவர் சேண்பொதி தூதோ

தாய வேய்வாயா

சப்பாணிப் பருவம்

243

மின்னுமுகில் தவழும்வரை பிறைகவ்வி யண்ணுந்த

வீறுபோல் சீறுகடமா

வெண்குருகு கோட்டுண்ட வரசகே சரிசுவடு

வேட்ட மெதிர் தருகிராதர்

மன்னியுறை குடிமுன்றி லறைமீ துணங்குமெய்

வனமேய வந்தசெந்தண்

வளையும் வாய்க கிள்ளையெழில் வாலன்ன வரிநிறம்

வாய்ந்தகுரல் கவ்விவிடநேர்

பொன்னிறத் தருதினையும் வேங்கைவீ யுங்கொணு

பொலன்வரைச் சாம்பு நதிபோல்

புடைபரந் திருகரையு மாரம்வீ சிக்குலவு

புகழ்பெற்ற புதுவளமையால்

தன்னிகரில் பொருநதைதிகழ் கன்னிவளர் நாடனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
தமிழ்பொங்கு மணவைநகர் வருவேங்க டேசனே
சப்பாணி கொட்டியருளே

(1)

(1) மின்னு.....கடமா - மின்னுகின்ற மேகம் தவழ்ந்த மலை பிறைச் சந்திரனைக் கவ்வி யண்ணாந்துள்ள பெருமை போலும் கோபிக்கின்ற மதமுடைய யானைகள் பிறை - தந்தத்திற்கும், மின்னுதல் பிளிறுதற்கும், மேகம் - கருமைக்கும், வரை உருவத்திற்கும் மிகப்பொருத்தமாக உவமைகள் விளங்குகின்றன. வெண்குருகு - வெள்ளிய யானையின் மூளை; கேசரி - சிங்கம்; சுவடு -கிராதர். யானையைக் கொன்று தின்ற சிங்கம் சென்ற காலடிச்சுவட்டினைக் கண்டுசென்று வேட்டையாடுகின்ற வேடர்; அறை - கற்பாறை; உணங்கும் - உலரும்; வேங்கைவீ - வேங்கைப்பூ; பொலன்வரைச்சாம்புநதி - மேருமலையி லுற்பத்தியாகும் சாம்புநதி போல; ஆரம் - முத்துக்கள்; நிகர் இல் - தனக்கு ஒப்பில்லாத;

244 கழையுடைக் குந்தோறு மிடிக்கும் கடுங்குரல்
காணுமிதி யாலவாயால்
கரன்றுசொரி பாலால் நிறைக்கின்ற கூனையுட்
காரண்டம் முழுகியொழுக

இழையிடைப் பேதையர் இழைக்கின்ற வண்டல்மனை
ஈர்த்துமருங் கெங்குநிறைவாய்
இளகின்ற மரகதப் பாசடைக் கமலவயல்
எதிர்பாய வோங்கு செந்நெல்

சூழைவுண்ட கருமேதி மேய்தோறுங் கடைவாய்
குதட்டவழி பாகுவழியும்
குலமணிப் பூண்டிருர் கால்வழிக் காதாமலர்
கொண்டுபூந் தாதுசொரியும்

தழையுடைப் பொழிற்குலவு மணவைநக ராதியே
சப்பாணி கொட்டியருளே
சயமங்கை நேசனே திருவேங்க டேசனே
சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(2)

(2) கழை - கரும்பு; மிதி ஆலை - அழகிய கரும்பாலை; கூனை - கருப்பஞ்சாறடுகன்; காரண்டம் - நீர்க்காக்கை; மரகதப்பாசடை - மரகதம் போன்ற பச்சை இலை; மேதி எருமை; குலவு - பொருந்திய; கரும்பு உடைக்கும்போது சப்தத்தைக் காணும் அழகிய ஆலைகளின் வாயினின்று ஒழுகுகின்ற பாலால் நிறையும் கூனை என்ற பாத்திரத்திற்குள் நீர்க்காக்கை முழுகி அதனால் ஒழுகின சாறு பெண்கள் இழைகளினால் செய்கின்ற வினையாட் டிடத்தை அடித்துக்கொண்டு பக்கமெல்லாம் பரவி பசிய இலைகளையுடைய தாமரை சூழ்ந்த வயலில் எதிர்த்தும் பாய அதனால் ஒங்கின செந்நெலானது குழையும்படி உண்ட எருமை யானது மேயும் போதெல்லாம் கடைவாய் குதப்ப அதினின்று வெல்லப்பாகு வழிய அதனால் சிறுவர் கால் வழுக்காதவாறு அங்குள்ள மலர்கள் மகரந்தங்கள் சொரியும் அத்தகை வளமிக்க சோலைகளும் பிறவும் சூழ்ந்த மணவை நகர் என்க.

245 காதல்நறை வீசுமுழல் யாழின்மொழி யாய்மகளிர்
காதலுள மீதுதரவே
காணவிழி யாயிரமும் வேணுமென வேகுழைகொள்
காதுதவழ் தோளசையவே

நாதமறை வேயினிசை யூதுகனி வாய்குவிய
நர்ண்மலரின் மூரலெழவே
நாலுகவி தேர்குருகை மாறனருள் கூர்கவிதை
நாளுமிக வேவளரவே

பாதமலர் சூடுமவர் நாடும்வர மேயுதவு
பார்வை யருள் மாரிதரவே
பாரவட மேருசிலை வீரமனு சீதமுறு
பாலநவ நீதகள்வா

தாதுலவு தார்துவை மேவுமுகில் மாயனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
சதுமறையி னொலிகடவி னொலியின்வளர் மணவைமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(3)

(3) நறை - மணம் ; ஆயமகளிர் - இடைப்பெண்கள் ; நவநீதம் - வெண்ணெய் ;

246 ஆறுபத நடுபேடை யோடிசைகள் தேர்நறை
வற்றுத பொற்கமலமே
ஆரநிறை நீர்பெருகு வாவியுகள் வாளைதீர்
முட்டா வயற்கடைசிமார்

நாறுநடு வாரிடை தளாட வயலேகியே
நத்தார் திடற்புளினமேல்
நாளம்லரின் நாளமது வால்நறைக ளாரவே
துய்ப்பார் மயக்கமுறுவார்

சேறையும நீள்வயல்கொள் சாலிகழை போலவே
முற்ற வளைத்தகதிரே
தேனொழுகு பூகமடல் மீதுகொடு வாள்கள்போல்
உற்றே பழுத்தகுலைநீர்

தாறினாடை சேர்வளமை கூர்மணவை மாயனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாள்பிறவி தீரவருள் கூர்கருணை மேகமே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(4)

(4) ஆறுபதம் - வண்டுகள் ; சாலிகழைபோல் - சாலிநெல் கரும்பினைப்போன்று ; பூகம் - பாக்குமரம் ; ஆறுபத.....முறுவார் :-சங்குகள் நிறைந்த வாவியினுள் வாளை தாவி வயலிலுள்ள உழுத்தியரை முட்டிடவும் அவர்கள் நாறு நடும் மற்றவர்களிடையே தள்ளாடி விழுந்து வயலை விட்டுச் சென்று மணற்றிட்டின்மேல் மலரின்னிறைத்தகள்ளை தண்டினையே உறிஞ்சு கருவியாகக் கொண்டு குடித்து மயக்கமடைவார் என்க. தாறு - குலைகள் கொண்டது ; வாழை, பாக்கு, தென்னை முதலியவைகட்குக் கூறுவது. தாள்பிறவி தீர - உனது தானை நினைத்தாலே பிறவி தீருமாறு ; "தனக்குவமையில்லாதான்தான் சேர்ந்தார்க்கு...." என்ற குறள் காண்க.

247

துவளுமிடை நிலையாது வளருமுலை குறியாது
துரிதமொடு சுழல்போதநேர்
சொருகுமிருள் கனிகோதை யவிழும்வகை யுணராது
சுறவினெதிர் புடைபாயவே

குவளைவிழி யோருருகு புனைகமல மோதளிர்செய்
குலவுபத மோபுடைமின்னே
குனிவிஸ்தொழி லால்முறை மின் முனுவழிவி லாதுகதி
குறுகும்வகை யானதெனவே

பவளவிதழ் வாய்முறுவல் படர்நுதல நீவுகுறி
பணிவெயர்வி னுலழியவே
பவுரிகொடு பாவையர்கள் தரளம்வனை வாகமிளிர்
பந்தாடு நீடுவளநேர்

தவளமணி மாடநிறை மணவைநக ராயனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
தணிசந்திர தூசனே திருவேங்க டேசனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(5)

(5) சுறவு—மகரக் குழை ; ஈண்டு காதுகளைக் காட்டிற்று. கோதை—மாலை ; பவுரி—
மண்டலமிடுகை ; தரளம் வினைவாக மிளிர் பந்து—முத்தினால் செய்த பந்து ; குருகுபுனை
கமலம்—அனனம் வீற்றிருக்கின்ற தாமரை. நீவு—தடவின, (இட்ட), இடை நிலையாமலும்
முலையைப் பாதுகாவாமல விரைவாகச் சுற்ற மாலை கூந்தலினின்று அவிழும் விதமும் பாராது
குவளையொத்த கண்கள் காது வரை பாய அவாகன அனனங்களுள்ள தாமரையோ,
தனிரைக் கோதுகின்ற அறுபதமுடைய வண்டுகளே, மினனலோ என்று கூறுமாறு கணித்
தலில்லாத தொழிலால் முறை வழுவாமல வேகம் பெற்றது என்று கூறுமாறும் நெற்றியி
லுள்ள திலகங்கள் வெயர்வினுலழியவும் வட்டமாயிருந்து பெண்கள் முத்துப்பந்து ஆடு
கின்ற வெண்மை நிறமுள்ள அழகிய மாடங்கள் நிறைந்த மணவை என்க. தூசன—
உடையையுடையவன் ;

248

இன்னு மிலங்கியே மெழிலி னிலங்கைவாழ்வு
பெற்றா யுனக்கருள்வன்யான்
எனமுன் நடந்தவீ டணனை மகிழ்ந்துகாத்
தல்வைத்தாய் மகிழ்ச்சிபெறவே

நனவினு நெஞ்சின்மேவு கனவினும் வந்துகோல
மிக்கான பச்சைமுகிலே
நதிபதி முன்புசேர பயமும் வழங்குஞாலன்
மற்போர் தொலைத்தபுயனே

அகை வனந்தபாயல் மருவும் னைந்தருப
பச்சா லிலைத்துயிலுவோய்
அழகுக னிந்தகோ கனகமகள் நண்பதே
சகயக்கார் முகக்கடவுளே

சனக சனந்தராதி முனிவர்கள் தங்களநேய
சப்பாணி கொட்டியருளே
தணிபொ நிலங்குதுச மணவையில் வேங்கடேச
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(6)

(6) நதிபதி—ாண்டு பாற் கடல்; பயம்—அழுதம்; அனக—குற்ற மற்றவனை; காரி
முகம்—வில்; சனக—ஆதி; சனகா, சனந்தனா, சனாதனர், சனாநகுமாரர் என்பவர்கள்;

249 விண்பொருந் விறல்நிசா சரர்நெஞ்சு பறைகொட்ட
வெங்களைத் தெழுகூளிபோர்
மீளிக ளுடற்றசைக ளுண்ணுகை கொட்டவே
மிகுசோரி விழிகொட்டவே

புண்குடைந் துறுகழுகு சிறைகொட்டி யாடவே
பொங்குடற் குறையொட்டியே
பொருதாவி லங்கொட்ட வவர்கள்சிர மூளைசொரி
பூளையென வேகொட்டவே

கண்குடைந் துண்டலறு கடியகுரல் விடுகொடிகள்
கரியமணி வாய்கொட்டவே
கனிகொட்டி வானரப் படையாட வார்சிலைக்
கணைதொட்ட கருமேகமே

தண்பொருந் வம்பணில மணிகொட்டு திருநாட
சப்பாணி கொட்டியருளே
சயமங்கை நேசனே திருவேங்க டேசனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(7)

(7) விண் பொருத—தேவர்களோடு போரிட்ட; விண்—இடவாகு பெயர். கூளி—பெய்;
சோரி—இரத்தம்; பூளை—இலவம் பஞ்சு; கொடி—சாக்கை; வாய் கொட்டல்—கத்துதல்;
பொருந்—பொருதை நதி அண்மைவிலி; பணிலமணிகொட்டம்—சங்குகள் முத்துக்களைக்
கொட்டும்; ஈண்டு போர்க்கள் வருணனை காண்க.

250 குனிசிலையை நிகர்புருவ நெரியநில வொழுகிவழி
குளிரும்நகை யிதழ்குலவவே
குழைகிழிய வெதிரும்விழி புரளநுத லெழுதுகுறி
குறுவெயர்வு விளைய வமுதார்

பனிமதிய முகமிலகு மலரளகச் சுருளழகு
படர்பிடரின் மிசையசையவே
பரதவிதி யுறுசதியி னதிர்முழவு சுருதியொடு
பயிலுமிட றொலியுட்பிகவார்

தொனிவிளைய விசையொழுகு துளைமுரல நடனமொடு
துரிதவகை யொடுதொடரவே
சொரியுநறை யெ.....மைகுரலின் மனமும்வரை
துறுகல்நிரை கருமுருகவே

தனிமகளிர் மகதியிசை பயில்மணவை யாதிதீயே
சப்பாணி கொட்டியருளே
தரைமங்கை நேசனே திருவேங்க டேசனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(8) ¹

(8) நகை—பல் ; நகை இதழ் குல்வ—பல்லோடு உதடுகள் சேர ; குழை—குண்டல் மணிந்த காது ; குறி—திலகம் ; சுருள—சுந்தலின் ஐவகை ஒப்பினையில் ஒன்று ; மிடர்—கழுத்து ; சதி—நடனம் ; பரத விதி—பரத நூலின் கூறியுள்ள விதி ; முழவு—மத்தளம் ; மிடறொலி—கண்டப் பாடல் ; துளை—துளையோடு கூடிய புள்ளாங் குழல் ; கலநிறைகள்—கல் கூட்டங்கள் ; மகதி—வீணை ; இதில் இசை பயிலும் வகை கூறப்பட்டுள்ளது காண்க.

251 அருமறைகள் வாழுவே யசரர்களை மாளவே
அமரர்பதி தான்மகிழுவே
அலகிலுயிர் நீடவே யடியர்வினை யோடவே
அபயம்எளி யோர்கள்பெறவே

திருவனிதை பூணுலாம் முலைபுளகம் மேவவே
செழுமுனிவர் ஞானமுறவே
தினகரனு மானமோ டெழுமதிய மேருவே
தினமும்வல மாகவரவே

கருவின்மறை தூவவே குலமகளிர் சாலிநேர்
கவையின்முறை மென்மைபெறவே
கருதிமகம் வானுளோ ரவியுணவு கூறவே
கதிமிகவும் வாழ்வுபெறவே

தருமபரி பாலனே மணவைநக ராயனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
தரைமங்கை நேசனே திருவேங்க டேசனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(9)

(9) எழுதினகரனும் மதியமும் மானமோடு மேரு தினமும் வலமாகவர என்க. மானம்—விமானம் (தேர்) ; சாலி—அருந்ததி ; மகம்—யாகம் ; அவியுணவு—யாகத்தில் தேவர்கள் பெறும் உணவு ; கதி—செலவம்.

252 அலகில் கருணைசெய் குருகையில் வகுள்மல
ர்த்தொடை பெற்றேருனா
லமுதொழு கியதமிழ் மறைமொழி புனைபுயக்
கட்ட முகிற்காரே

மலையென மலைநிசி சரர்பதி பலதலை
வெட்டு சரத்தோனே

..
..

..

 எழிலடி மையர்தமை விலையெழு தியவட்
 டத்திர விலைப்பால

குலமறை யவர்பயில் மணவையில் வருமுகில்
 கொட்டுக சப்பாணி
 குவலய முழுவதும் அளவிடு நெடியவ
 கொட்டுக சப்பாணி.

(10)

(10) குருகை பெற்றேன்—நம்மாழ்வார் 588-ஆம் பாட்டினுரையில் காண்க.

முத்தப் பருவம்.

253 அகிலூ ராவி குடியிருந்த
 அம்மெல் லோதி யணங்கனையார்
 ஆவி யன்ன கொழுநருளம்
 ஆடக் குழைதோ ளைசந்தாட

நகிலூர் முத்த வடமசைய
 நளிர்வெண் மதியம் நகையாட
 நானம் திருத்தி வரித்தகுறி
 நனைந்து நுதல்வே ரெழுந்தாடத்

துகிலூர் கொடியா டியவீதித்
 துவர்த்த பவள மரகதம்போல்
 தூக்குந் தாற்றும் கமுகரடித்
 துவள வுசல் துதைந்தாடு

முகிலூர் பொதும்பர் திகழ்மணவை
 முகுந்தா தருக முததமே
 முத்தா ரணியும் பொத்துபத
 முகுந்தா தருக முத்தமே.

(1)

(1) அகில் . . . ஓதி அணங்கு அனையார்—அகிலினின்று பெருகிய புகை குடியிருந்த அமுகிய மென்மையான கூந்தலையுடைய தெய்வப் பெண்களை ஒத்தவர். ஆவி—புகை. கூந்தலின் ஈரம் புலர அகிற புகை யூட்டுவதில்பு. நகில்—முலை; மதியம் நகை—சந்திரனையொத்து நிலவு காலும் பற்கள்; நானம் திருத்தி—வாசனைப் பொடியாலலங்கரித்து; குறி—நிலகம், தூக்கும்—தொங்கும்; தாற்றும் கமுகு—தாற்றினைப் பெற்றிருக்கும் பாக்கு மரம். பாக்கு மரத்தின் கீழ்க் கட்டிய ஊஞ்சல் என்க. பொதும்பர்—சோலை. இப்பாட்டில் மகளிர் ஊசலாடும் சிறப்புக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

254 தத்தும் திரைவா யோவாது
 தனியே கதறுந் தடங்கடலில்
 தணிகுல் குடக்கூன் முள்வெள்வாய்ச்
 சங்கம் கோடி தவழ்ந்துகரை

குத்தும் பொருநை யுவட்டெடுத்துக்

குலவும் சங்கத் துறைவழியே

குறுகி மறுகா தெதிரேகிக்

கூண்டு மணிக்குப் பைகாலத்

தொத்து விரியும் கமலமிசைச்

சுருள்வின டொளிரும் செம்முறியில்

துளங்கும் துளிபோல் கருவிமழை

சொரிந்து விரிந்த நிலாக்கற்றை

முத்த மிலங்கு வயல்மணவை

முகுந்தா தருக முத்தமே

முகுந்தா திருவேங் கடநாதா

முத்தம் தருக முத்தமே.

(2)

(2) குல்—கருப்பம் ; குடக்கூன்—சங்கம்—குடம் போன்று வளைந்த முள்ளையுடையதும் வெள்ளிய வாயினையுடையதுமான சங்கு ; சங்கத்துறை—சங்கமமாகுமிடம் ; மறுகாது—பல காலுந்திரியாது ; கருவி மழை சொரிந்து துளங்கும் துளி போல முறியில் விரிந்த நிலாக்கற்றை முத்தம் இலங்கு எனப்பிரித்துச் சோக்க. கூண்டு—சேர்ந்து ; மணிக் குப்பை கால்—மாணிக்கத் தொகுதிகள் ஒளி வெளியிட ; முறி—இலை ; தொத்து—பூங் கொத்துக்கள் ; கடலிலுள்ள சங்குகள் பொருநையாற்றின் சங்கமமாகுமிட வழியே தவழ்ந்து வந்து கரை மீதேறி வயலிலுள்ள தாமரை யிலையில் முததுக்களைச் சொரியும் சிறப்பினைக் காணலாம்.

255 காவா யாதி மூலமெனக்

கறைக்கால் பிறைக்கோட் டிபமழைப்பக்

காலும் விரும்புங் கவனமுடைக்

கலுழன் பிடரில் தனித்தோன்றி

தீவாய் வடவை தீத்தழலும்

சிகைவாய்ப் பருதி யொன்றேவித்

தீரா யிரவா ளனவாலால்

சினங்கூர் முதலை தனையடர்த்த

கோவா மணியே தீங்கரும்பே

குறிப்பா ருளத்தில் குடியிருக்கும்

குணவா ரிதியே பிறவாத

கோலப் பூவை மணிவண்ணை

மூவா முதலே மணவைநகர்

முதல்வா தருக முத்தமே

முகுந்தா திருவேங் கடநாதா

முத்தம் தருக முத்தமே.

(3)

(3) இபம்—யானை ; கறைக்கால்—உரலடி போன்ற கால் ; கால்—காற்று ; பருதி—வட்டமாயுள்ள சக்கராயுதம் ; தீர் ஆயிரம் வாளானவாலால் எனப்பிரிக்க.

256 வழங்குஞ் சங்கச் சதையிழுகி

வாய்த்த நெடுவாய்த் தனைப்புனல்நேர்

வழங்கா வாறு பருவானே

மறியப் பெருக்கி யிருகரையும்

பழங்கொண் டோங்கு முப்படைக்காய்ப்
 பரஞ்சேர் முடத்தா னைகள்நெருங்கும்
 பழனம் பெருகப் பொருகயல்கள்
 படர்ந்து கரைசெய் சுருங்கைவழி

ஒழுங்கோ டொழுகு நீர்பொசியா
 உகனும் செங்கண வரிவரல்
 ஊடே நுழைய மள்ளரொலி
 உரல்வாய்ப் பம்பை போலிடித்து

முழங்கும் பொருநை திகழ்மணவை
 முதல்வா தருக முத்தமே
 முகுந்தா திருவேங் கடநாதா
 முராரி முத்தம் தருகவே

(4)

(4) சுதை—சுண்ணாம்பு ; சுருங்கை—கள்ள வழி ; வரால்—மீன் வகை ; முராரி—முரணை
 வழித்த திருமால் ;

257 சீத நறுங்கடல் விளைமுத்து வலைப்படும்
 சிறுமுத் தேகண்ணூர்
 செங்கழை தங்கிய முத்தெனிலாலே
 செறிந்துடை படுமுத்தே

தாதுறு பங்கய முத்தோ பங்கந்
 தானுறு கறை முத்தே
 தந்தா வளமுத் தாமிட நடுவுட்
 உங்கிய குறைமுத்தே

சோதி நறுங்கழை முத்தே தீவாய்ச்
 சுடுதுனை படுமுத்தே
 சொரிமுகில் முத்தோ விடியுறு முத்தே
 தோமில் குணத்தொளிரேர்

முதுரை வேதம் கணிகனி வாயால்
 முத்த மளித்தருளே
 முகிலே புகழ்மண வாபுரி மாலே
 முத்த மளித்தருளே.

(5)

(5) கண் ஆர் செங்கழை—கணுக்கள் பொருந்திய கரும்பு ; பங்கம்—சேறு ; தந்தாவளம்
 —யானை ; சோதி நறுங்கழை—மூங்கில் ; முகில்—மேகம் ; இங்குப் பல விடங்களிலும்
 முத்துத் தோன்றுவதாகக் கூறி அலைபடும் (அலைக்கப்படும்) உடைபடும் ; சேறுறும், குறை
 படும், தீவாய் சுடு துளைபடும், இடியுறும் என்றும் குற்றம் கூறி உனது முத்தம் குற்ற
 மில்லாததால் கொடுப்பாய் என்கிறார்.

258 வினரி யனிகள் பயில்துளப
 விதுரன் மனைமி லுற்றவா
 விரவு மமரர் முடியுமுத
 கழல்க னொளிரு மற்புதா

தளரு மடிமை யுறுபிறவி
தவிர வருள்செய் யச்சுதா
சனக னுதவு மகள்கொழுந
தனுவை முனமி றுத்தவா
அளவில் மகளி ரொடுகலவி
அனையு மொருவ வுத்தமா
அழகு கனியும் முகலனித
இரவி குலமு தித்தவா
முளரி நயன திருமணவை
முகிலே யருள்க முத்தமே
முனிவர் பரவு முருவவருவ
முதல்வ தருக முத்தமே.

(6)

(6) அளி—வண்டு ; விதுரன் மனையில் உற்றது, கண்ணுவதாரத்தில் தூது சென்ற போது, கழல்கள்—கழலணிந்த பாதங்கள் ; சனகன் மகள்—சீதை ; அளவில் . . . உருவ—கண்ணுவதாரத்தில் பதினாயிரம் கோபிகையரோடு ராசகிர்டை செய்தது காண்க ; இரவிருள் முதித்தது—இராமனாகத்தோன்றியது.

259 கோவாத முத்தம்விலை கூறாத வச்சிரமணி
கூடாத கற்பதருவே
கோடாத பற்பமெழில் கோணாத பச்சைவரை
கூசாத சக்கிர வரையே
பேவ வெற்றியிபம் வீயாத புத்தமுத
மே.....வெறுக்கமலரே
யான்வாய் மிழற்றுமொலி வீரா விசித்திரமணி
யே.....மனத்திலிடியே
நாவீரர் சொற்ற தமிழ் வீரா கரக்குரிசில
ஞான கரப்புணரியே
நாதா தொகுத்த மனுஜீதா மலர்த்துளவ
நாலா ரணத்துபநிட
தேவாதி மெய்பொருட் கோலாக லப்பிரவுட
திருவாயின் முத்தமருளே
தேனுறு பொற்றுவளவ நாலா ரணக்குழவி
திருவாயின் முத்தமருளே.

(7)

(7) பற்பம்—தாமரை, நீலம், பச்சை, கருமை, முதலிய நிறங்களைப் பேதமின்றிக் கூறுவது கவி மரபு. பச்சை வரையென்றார் நீல நிறமுடைமையார் சக்கரவரை—சக்கராயுதம் தாங்கிய. மலை யொத்தவன் ; இபம்—யானை ; நாவீரர்—நம்மாழ்வார் ; வீராகரம்—வீரத்திற் குறைவிடம் ; பிரவுடன்—பெருமையுள்ளவன் ; நால் ஆரணம்—நான்கு வேதம்.

260 தா நீக...யும் வாளிற் பட்டுந்
தரங்கத் திடையே மொத்துண்டும்
தாமும் துலையில் தூக்குண்டும்
தணிந்தும் கருஞ்சேற் றிடைப் புதைந்தும்

....ாமீக்சுர்த் துளைபட்டும்
 உடலம் கவைக் கொண் டரைபட்டும்
 ஒளிமட் கியும்கொடி யும்விளர்த்தும்
 ஒதுங்கி யதுங்கி யுரலசுமி

வர போக்கா.....திதிரு....லபுரை
 வழங்காக் கரைப்போக் கனைமனுண்டு
 மதிக்குந் தரமாய்ப் பகரதலே
 வணிகர் பழிக்கப் பழிப்புண்ணு

மூரல் வேய்கீ தங்கனிவாய்
 முத்தந் தருக முத்தமே
 முகுந்தா மணவை யுகந்ததிரு
 முகிலே தருக முத்தமே.

(8)

(8) துலை—தராசு ; உரைபடல்—உரை கல்லிலிட்டுப் பார்த்தல். விளர்த்தும்—வெண் மையாகியும் ; ஈண்டு முத்தினை வணிகர் விலை மதிக்கும் நிலையைக் காட்டுகிறது. பெரும் பாலும் சிதைந்துள்ளது.

261 இழைக்கும் நுண்ணூல் சிறியமருங்
 கேந்தச் செம்மாந் தெழுமுலையோர்
 இவ்வத் துவர்வாய்த் தவளநிறம்
 எய்த வெய்தும் கலவிநலம்

விளைக்கும் பொழுதி லிறைவிழித்தன்
 மெய்யி னழலைக் குறித்துளத்தில்
 விரும்பும் மடவா ரிருந்ததென
 வெறுத்து மிகுந்த புலவியினால்

திளைக்கு மாகக் குங்குமத்தைத்
 திமிர்ந்த முன்றில் செங்காந்தள்
 செறிவெண் குருகை யுடைத்த வதிற
 சேரச் செவ்வான் பலகோடி.

முளைக்கும் பிறைபோல் மிளிர் மணவை
 முகுந்தா தருக முத்தமே
 முதலே திருவேங் கடநாதா
 முகிலே தருக முத்தமே.

(9)

(9) இழைக்கும் நுண் நூல் சிறிய மருங்கு—இழைக்கின்ற நுண்ணிய நூலினும் சிறிய இடை ; கலவி விளையும் பொழுது பவளம் போன்ற சிவந்த அதரம் வெளுக்கும். எனவே “தவள நிறம் எய்த” என்றார். பெண்கள் ஊடல் கொள்ளுதல் போல அன்னங்களும் ஊடல் கொண்டு முன்றிலில் உள்ள குங்குமத்தைப் பூசிச் செங்காந்தள் பூவில் சேர அவை சிவந்த வானத்தில் பல கோடி பிறைச் சந்திரன் தோனறுவது போலிருந்தது என்க. செங்காந்தட் பூ சிவந்த வானத்திற்கும் குங்குமம் திமிர்ந்த குருகுகள் சிவந்தெழும் சந்திர னுக்குமுவமை.

262 மைக்கட் குவளை குழை வள்ளை
 வன்னக் குமிழ் வெண் டளவு கொவ்வை
 மதிக்றை றரக் காம் பலுந்தாங்கு
 மதியம் வல்லி பூத்ததெனக்
 கைக்கட் கமலங் கழங்காடிக்
 கமழுந் தாழிக் குவளை (சிந்தி)
 கோவது கனிந்த.....ழல் சும்மை
 காரில் மின்போ லிடையசையத்
 தொக்க மடவார், பயில்மேடை
 சதைவெண் ணிலவு வழிந்தொழுக
 துலங்கு கழுத்தில் மைவதியத்
 தூய மதிமா முடி தவழு
 முக்கட் கனிபோல் பொலி மணவை
 முகுந்தா தருக முத்தமே
 முத்தா ரணியும் பொத்துபத
 முதலே முத்தந் தருகவே.

(10)

(10) மைக்.....என:—கரிய கண்போன்ற குவளையையும், காதுகள் போன்ற வள்ளைப் பூவினையும், அழகிய குமிழம்பூவும் (முககிறகு உவமை கூறுவது) வெள்ளிய முலையையும் (பல்லுக்குக் கூறுவது) கொவ்வைப் பழங்களும் (அதரத்திற்குக் கூறுவது) பிறைச் சந்திரனும் (நெற்றிக்குக் கூறுவது) செவ்வல்லியும் (வாய்க்குக் கூறுவது) தாங்கிய ஒரு சந்திரன் கொடியில் தங்கியது போன்று இல்பொருளுவமை; தாழிகு்வளை - தாழியில் போட்டு மலர்விக்றும் குவளைப்பூ, சதை - சுண்ணாம்பு; மை - மேகம்; முக்கண்கனி - சிவன்; முதலிரண்டி-களும் பெண்களுக்கற்ற அடைமொழி; மெத்தையிலுள்ள சுண்ணாம்பு பூசியதால் நிலவு ஒளிவழிந்தொழுகுவது சிவபெருமான் பூசிய வெண்ணீற்றுக்கும், அம்மேடைகளின் மேல் நடுவிடத்தில் மேகம் தங்குவது சிவபெருமான கழுத்தில் முச்சுண்ட கறைக்கும், அம்மேடையின் உச்சியில் சந்திரன் தவழுவது சிவபிரான் தலையில் வைத்துள்ள பிறைச் சந்திரனுக்கும் உவமையானமை காண்க.

வாராணீப் பருவம்.

263 குழையிற் துலங்கு குழையசையக்
 குறுக்குத் தசைக்காற் கிண்கணியும்
 குரல்வாய் மணியும் மிக முழங்கக்
 கோலப் பதநூ புரமலம்ப
 இழைத்தொத் தியபே ராகத்தில்
 இளகுந் துவர்வா யமுதொழுக
 இலகு முறுவல் நிலாமகளிர்
 இருகண் சகோர வினந்தெரிப்ப
 நிழலிற் பொலியு மரைமணி நேர்
 நிறைத்த சுட்டி நுதலசைய
 நெய்த்த புழுகார் மயத்த குஞ்சி
 நிரைக்கும் நீலச் சுரும்பார்ப்ப

மழலைக் குழல்வாய்ச் சிறிய மொழி

மழவே வருக வருகவே.

மணவா புரிவேங் கடவாண

வரதா வருக வருகவே.

(1)

(1) குழையில் - காதில் ; ஆகம் - மார்பு ; சகோரம் - நிலவை யுண்ணும் பறவை.

264

அல்லி மணக்கும் நறைக்கமல்

அலரே மணக்கும் குளத்தருகே

ஆரம் மணக்கும் ச....க்கின்ற

அள்ளல் மணக்கும் வயல்மணக்கும்

சொல்லின் மணக்கும் குலைநீழல்

தூவி யன்னப் பெடைமணக்கும்

சோலை மணக்கும் கரும்பொடியத்

தூண்டில் மணக்கும் பருவரால்

முல்லை மணக்கும் சுரும்பார்ப்பக்

குதிக்கும் பெருமை மணத்தவளங்

கூர்ந்து மணக்கும் திருமணவைக்

குழகா கோகை மணக்கும்

வல்லி மணக்கும் பச்சைநிற

வரையே வருக வருகவே

வரதா திருவேங் கடநாதா

மாலே வருக வருகவே.

(2)

(2) ஆரம் - முத்து ; அள்ளல் - குழை சேறு ; சொல் - நெல் பயிர் ; தூவி - சிறகு ; கரும்பொடிய சோலை மணக்கும் என்க. அரால் - ஓர் வகை மீன் ; தூண்டில் - மீன் பிடிக்கும் கீருவி ; முல்லை - ஓர்வகைப்பண். ஈண்டு மணக்கும் என்ற சொல் பல முறை வந்து பொருள் வேறு பட்டதால் சொற் பின் வரு நிலையணி ; கோகைகம்.....வரையே தாமரை மலரில் சேர்ந்த வல்லிபோன்ற திருமகளை மணம் புரிந்த பச்சை மலையொத்த மாலே.

265

வேரிக் கணியே கணி கணிந்து

மிகுந்த ரசமே ருசிப்பொழுக

விள்ளுந் தமிழே தமிழினியல்

விரித்த பொருளே பொருள்ஞான

மூரித் தருவே தருவித்தே

முத்தே முத்தின் மூலம்மே

மூலச் சுடரே சுடர்க்கொழுந்தே

முதுநான் மறைக்குவை யேகொழுந்தே

தேரப் படுவுண் ணுவமுதே

அமுதே வழுதத் தெளியடிபாடி

சிந்தைக் கொளிர்திந் தாமணியே

செல்லிச் செல்ல வருள் மணியே

வாரிக் கடலே கடலின்மணி
வண்ண வருக வருகவே
மணவா புரிவேங் கடவாணு
வரதா வருக வருகவே.

(3)

(3) வேரி - தேன ; மூரி - வலிமை ; மறைக்குவையே என்க.

266

தனையார மலர்கஞ்ச நடுவிடை முத்தமுத்
.....னன விண்ணோர்
தருகற் பகக்கொடித் தணந்தவண் டெனவே
• தழல்நிறத் தழைசிந்திரமே
வினாவே
.
வழகொழுத் தாய்செவிலி நற்றா வதென மிக்க யெனத்தக்க
மேன்மையா குடங்கை மிசையே
அனையாரி யுண்டகைத் தாமரைத் துணையினால்
அவர்முலை புடைத்துண்டுமே
அண்டரண் டம் த்தா மரைச்சிலம்
பார்ப்பமுகிழ் நகைபூப்பவே
வனையாழி திகழ்வைய மொருபத்தன் மொய்ம்புவரை
வளருமழை முகில் வருகவே
மதகூடு வரிவாளை யெதிர்பாயும் மணவைநகர்
வளருமா தவன் வருகவே.

(4)

(4) அனை - வெண்ணெய் ; அவா - கோபியர் ; வளைஆழி - சங்கு சக்கரம்.

267

அரிலாடு படர்காணி னிடைசீதை யொடுபோகி
அடல்மீறி வருமொருவனே
அறிவளார் மனநேய கொடியாரு ளதிதூர
அடைமீது துயில்குழவியே
முருகூறு மணம்நாறு துளவவேறு தொடைமார்ப்
முதிராத கதிரிரவியே
முனைமேவு துளையூது கனிவாய முனிவோர்கள்
முறையரக வடிபரவுவோய்
தரைமேவு வரையேழு மெனலான தருவேழு
தனதூடு விடுகணையனே
தமிழ்தேரு மலைமேவி யொழுகாறு புடைவேவு
தடநீடு மணவைமுகிலே
வரிபாடு மனிகோடி நறைபாய மலர்மாது
மணவாள முகில்வருகவே
மழைமேனி யதிர்பு குழைக்காத முகசோப
வளர்சோதி யெதிர்புருகவே.

(5)

(5) அரில் - சிறுதூறு ; அடை - ஆலிலை ; முனைமேவு துளை - மூங்கிலால் செய்த புள்ளாங் குழல் ; முனை - மூங்கில் ; மலையை யொத்த எழு மரங்களை யெய்தது - இராமவதாரத்தில் சுகிரீபன் ஐயத்தைப் போக்க ; தமிழ்தேருமலை - பொதியமலை.

268 துளிதூங்கு' மாமுலைப் பால்ரங்கி னிடைபெய்து
துவர்வா யதுக்கியூட்டிச்
சுடரவனை மதியம்வலம் வருவதென மணியணிச்
சுட்டிநுதல் வளைசுற்றியே

கனிகூர்ந்து தரையில் சங்கங்க விழ்த்திமுலை
கான்றபால் துளியிழைத்தே
கவினும்வகை திலதமிட் டய்யவி யகிற்புகை
காண்வர வெழுப்பிமணியால்

ஒளிகூர்ந்த யரமியத் தெய்துபுன் மாலையிடை
உற்றபுட் குரல்கள்கேளா
துள்ளிருத் தித்தனி வளர்த்ததாய் கோசலைக்
குளமகிழ் பிள்ளையரசே

அளியேங்கள் காணவேங் கடவாண பூணசைய
அசையுநடை யுடன்வருகவே
அமுதொழுகு பொருநைநதி சுலவுதிரு மணவைநகர்
ஆயரே நேவருகவே.

(6)

(6) தூங்கு - தங்கு ; அதுக்கி - அமுககி ; சுடரவனை..... சுற்றி - சூரியனைச் சந்திரன் வலம் வருவது போன்று மணியணிந்த சுடடியென்ற ஆபரணம் தங்கும் முகத்திடம் பால் வார்த்த சங்கினைச் சுற்றி திருஷ்டி கழித்தது ; நுதல் - முகத்திற்காயிற்று ; கனிகூர்ந்து..... திலதமிட்டு - மகிழ்ந்து தரையில் சங்கினைக் கவிழ்த்துப் பால் துளியினால் மண்ணைக் குழைத்து அழகாகத் திலகம் வைத்து ; அய்யவி - வெண்சிறுகடுகு, ஐயவி என்பதன்போலி ; அரமியம் - நிலாமுற்றம் ; புட்குரல்கள் - வெளவால், கோட்டான் முதலியவற்றின் குரல்கள். இங்ஙனம், பார்ப்பதும் கேட்பதும் குழவிக்கு “ பகலிதோஷம் ” நேரு மென்பர். இப்பாட்டில் கோசலை இராமரை வளர்த்த திறம் காட்டப்பட்டுள்ளது. சங்கினால் திருஷ்டி சுற்றல், நிலப்பொட்டிடுதல், அகிற்புகையூட்டல், மாலையிற் வெளவால் முதலிய பறவைகள் குரல் கேள்வொட்டாது வீட்டினுள்ளிருத்தல், ஒவ்வொரு தாயரும் இன்றும் கைப்பற்றிவரும் முறைகளாகும். அளியேங்கள் - அளிக்கத்தக்க நாங்கள் ; சுலவு - சூழும்.

269 குனிதவழி வமுதுபொதி குழவிமதி பொன்னிதழ்க்
கொன்றைநதி வளவுமவேணிக்
குடிலகோ லத்தர் நுதல் விழியழல் குளித்துருவு
கொண்டமக ரக்கொடியினான்

முனியிலழி யமுதெனத் தருமகளிர் குழையுறவு
முடுகுசடை நெடியவிழிபோல்
முழுநெறிக் குவளைமுகை புரிமுறுக் கவிழவனி
மூசுவா சத்தடமெலரம்

பனிபொதியும் வள்ளைவண் கொடிமாது தரநேரு
 பவளவாய்த் தூவியன்னம்
 பங்கயக் கோதையர்கள் . . . மணக் கவினோடும்
 பலகாலு மெதிர்காட்டியே
 வனிதையர்கள் குழுவினோடு நடைபயிலும் வயல்குலவு
 மணவைமா தவன்வருகவே
 வண்டுநிறை தண்டுளவ கொண்டல்நிற வேங்கட
 மலைக்கொழுந் தேவருகவே. (7)

(7) குனிதவழி.....மதி - வளைவு பொருந்திய அமிதம் பொருந்திய இனிய சந்திரனை யும் ; பொன்னிதழ்க்கொன்றை - பொன்போன்ற இதழ்களையுடைய கொன்றைப்பூ ; நதி - கங்கை ; வேணிக்குடிலம் - ஒருபொருட்பன்மொழி ; இவ்வடைகள் சிவபெரு மாணக் காட்டுகின்றன. நுதல விழி.....கொடியினான்-சிவனது நெற்றிக் கண்ணின் தீயில் மூழ்கி உருவு அழித்துக் கொண்ட மனமதன் ; சிவபெருமான கோபித்துப் பார்க்க அழிந்த மனமதனை யொப்ப மகளிரும் கோபித்தால் அழிகின்ற ஓர் அமுதத்தை (நஞ்சினை)க் கொடுப்பது போன்ற காதலிடம் உறவுகொண்ட விழிகளைப் பெற்றிருந்தனர் என்றும், அக்கண்களை யொத்துக் குவளைகள் முறுக்கவிழும் எனவும் விரித்துப் பொருள் கொள்க. புரி - கடற் ; அளிமூசு - வணடுகள் மொய்க்கின்ற ; தடத்திலுள்ள அன் னங்கள் மடவார்கள் நடைபோல நடக்கப் பயிலுகின்ற மணவை நகர் என்க.

270 கோலச் சிலப்புருவ நுதல்நாம மெழுதவிழி
 கூருமஞ் சனம்வரிப்பக்
 குஞ்சிமிசை மஞ்சினிடை சேருமதி போற்றளவு
 கொண்டணிய விண்டமலர்நேர்
 காலிற் சதங்கைநூ புரமணி மணியனிக்
 கலன்வகை திருத்த வழகார்
 கனகவரை நாணரையி னணியமஞ்சள்பொடிக்
 களபமுட லதுப்பவகலந்
 தாலத் திணங்குமய் படையணிய விருகரத்
 தாமரைத் தொடிநிரைப்பத்
 தையலார் கண்ணெச்சில் தோயாம லுப்பிலைத்
 தாலமெதிர் தலைசுற்றவே
 வாலப் பிறைப்பருவ மாகவள ரொருவுருவ
 மழைநிறப் புயல்வருகவே
 வண்டுநிறை தண்டுளவ கொண்டல்நிற வேங்கட
 மலைக்கொழுந் தேவருகவே. (8)

(8) அஞ்சனம் - மை ; மஞ்சினிடை சேருமதிபோல் குஞ்சிமிசை தளவு கொண்டணிய என்க. தளவு - முல்லை மலர், இது கண்ணாவதாரத்தில அணிந்தாள். தாலத்து இணங்கும் அய்(ஐ) படை அணிய - உலகத்திற்கொத்து ஐயம்படை (திருமாலின் ஆயுதங்களை ஐந்தும் பொருந்த ஆபரணம் செய்து குழவி கழுத்திலிடுவது மரபு) ; அணிய தாலம் - உலகம் ; கண் எச்சில் - திருஷ்டி தோஷம் ; உப்பு இலைத்தாலம் உப்புடன கூடிய பனையோலை ; தாலம் - பனை ; மூன்றுவிட்டிலுள்ள பனையோலைகூற வேய்ந்த வீடுகளினின்ற ஓலை ஓடித்து வந்து உப்புவைத்துச் சுற்றித் திருஷ்டி போக்குவது தாயார் வழக்கம் ; வாலப்பிறை - வெள்ளிய பிறை.

271 கற்பூத் தெதிர்ந்த வகலிகைக்குக்
கதிர்பூத் தலர்ந்த வனசமலர்
கழல்பூத் தெழுந்த துகள்கதுவக்
கலைபூத் திலங்கு மதிவதனம்

தற்பூத் தெழுந்த கரந்தையென
தரும்பூத்து வரக்கண்ட
சதுரே மதூர முறுமவசனத்
தருணம் பூத்த பதகிரண

விற்பூத் தெழுந்து கருணைவெள்ளம்
விழிபூத் திலங்கு மழைமுகிலே
விருது பூத்துப் பொருகளைத்து
வெற்றி பூத்த போர்வினைத்து

மற்பூத் தெழுந்த திணிதடந்தோள்
மலையே வருக வருகவே
மணவா புரிவேங் கடநாதா
வரதா வருக வருகவே.

(9)

(9) கதிர் பூத்தலாந்த வனசமலர் கழல்பூத்து எழுந்ததுகள் கதுவ - சூரியனால் பூத்து அலாந்த தாமரை மலரை யொத்த கழல் விளங்கும் காலில் பொருந்தி எழுந்ததுகள் பட ; கல்லாயிருந்த அகலிகையை இராமா பாதஞானி நீக்கியது காண்க. அதனால் இலங்கு மதி வதனம் என்க. கரந்தை - ஒரு பூண்டு. இதன பூ மாலைவைய நிரைமீட்போரணீவர். வில் - ஒளி ; விருது - வெற்றிச் சினனம் ; மல்-மலையுத்தம்.

272 கரமும் விழியும் முகமு மலர்செய்
கமல மெழிலி யுருவனே
கணக னகல முகிரி லனைசெய்
கடின கருணை யொருவனே

உரமு னுடைய வசரர் பதிமெய்
உருள வடல் செய் விசயனே
அருளு மிரத விரவி மதலை
உறவு புரியும் வரதனே

குரவை புரிய விடையர் மகளிர்
குழவி னையு நடனனே
குருதி யொழுகு மழவி ரரசர்
குணமு னடரு நெடியனே

வரமு மளவி லருளு முதவு
மணவை வரத வருகவே
மருது பொருத விருத சதுர
மழவ வருக வருகவே.

(10)

(10) எழிலி - மேகம் ; கமல உருவனே, எழிலி உருவனே எனக் கூட்டுக. கனகன் - இரணியன் ; உரம - பலம் ; இரத் இரவி மதலை - ஒற்றைச் சக்கரத் தேரினையுடைய சூரியன் மகன் ; குரவை பாட்டில் காண்க. மழு - பரசு ; பரசுராமர் வரலாறு 232-ஆம் பாட்டின் சூரியில் காண்க. மருது - மருத மரங்கள், 34-ஆம் பாட்டின் காண்க.

273 தோற்றிய திருக்கோயில் வாசலில் தமனியத்

சூரணங்க டைந்தமைத்துச்

சுடர்வயிர மரகதச் சாளர மிணக்கிமணி

தூங்குகொ டங்கை சேர்த்து

நாற்றிசை முகங்கொண்டு தாமரைக் கடவுளுறை

நாட்டையு மதட்டி நீண்ட

நவமணி சூயற்றிய திருச்சித்ர கூடமும்

நவரங்க சப்பரமுமென்

மாற்றிய செம்பொன்மக ரக்குழையு மரவிந்த

மங்கையுறை யாபரணமும்

மற்றுள திருப்பணிகள் முற்றவும் கண்ட புகழ்

வைகுந்த நாதனுதவும்

போற்றியடி யானமகிப ரேத்தமன மகிழ் கொண்டல்

பூதலந் தொழவருகவே

பூங்கழு கிளம்பாளை தேங்கமழு மணவைபுன

சீதுழாய்க் கடல் வருகவே.

(11)

(11) தமனியம் - பொன் ; சாளரம் - சன்னல் ; மணி - இரத்தினம் ; தாமரைக்கடவுள் உறைநாடு - பிரமன் வாழும் சத்திய உலகம். சிதரகூடம் - சித்திர சாலை ; சபபரம் - மேற் கட்டமைந்த சிங்காரக் கட்டில் ; “ அடியான மஃபா ஏதத ” என்க.

அம்புலிப் பருவம்

சாமம்.

274 மண்டல முனக்கு முள திவனுக்கு மோவளவில்

மண்டலமு முளதுனக்கே

மரணமுண் டிவனுக்கு மரணமுள த.....

மருவர விவனாழியான்

புண்டரிக பதியுற வுனக்குமிவ னுக்குமோ

புண்டரிக பதியுறவுகாண்

பொழியமுத கலையுண் டுனக்குமின் னொழுகுசெம்

பொற்கலையி னுடையனிவனே

எண்டிசையு நிலவுநில வுண்ணுனக் கிவனுக்கும்

இளநகையின் நிலவுண்ணுகாண்

இரவொழித் தருன்வை நீ இவனுமோ காணா

இரவொழித் தானுதலால்

அண்டர்பர வுங்கிரண சரணமண வைப்புயலோ
 டம்புலீ யாடவாவே
 ஆங்கடல் மிகுந்தபுய வேங்கட முகுந்தனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(1)

(1) (1) சந்திரன் மண்டலம் (பரிவேடம்) பெற்றுள்ளான்—வேங்கடநாதன் அளவில்லாத
 மண்டலம் (தங்கி மிருக்கும் ஊர்) உண்டு.

(2) மரணம் (அமாவாசை நாளில் காணப்படாததால் இங்ஙன் கூறினார்) பெறுவான்—
 (கிடுபட்டுள்ளது).

(3) புண்டரிக பதியை (தாமரைக்குக் கணவனுன சூரியன்) உறவு பெறுவான்—புண்
 டரிகபதி (தாமரையில் தோன்றிய தலைவனுன பிரமன்) உறவினன் (மகன் முறை) ஆவான்.

(4) அமுதம் பொழிவினா கலை (என்றும் பங்கு தேயும் பங்கு) உண்டு—பிரகாச
 மிகும் சிவந்த பொற்கலை (பொன்னுலான உடை) உடையவன்.

(5) எல்லாத்திகிலும் நிலவுகின்ற குளிர்ந்த நிலவு பெற்றிருப்பான்—இளநகை (பல்லி
 னெனியின் நிலவு பெற்றுள்ளான்).

(6) இரவு (இராத்திரி) ஒழித்தருள்வான்—சிவபிரானது இரவினை (இரத்தல் தொழிலை)
 ஒழித்தவன். ஆம் பாட்டுக் குறிப்பு காண்க.

அண்டர் - தேவர்.

தானம்.

275 தாரணியி னொடு செம்பொன் வரைவலஞ் செய்வதுந்

தனுவென வுடற்கோடலுந்

தவளநிற மாய்வுற்று வளர்வதுந் தேய்வதுந்

தணிவட்ட நடுவணுறலும்

வாரண வுரிப்போர்வை யரனடிப் பட்டதும்

வானவர்க் குணவாவதும்

மையலுறு தையலார் வாய்வசைப் படுவதும்

மந்தர மிடத்தாவதுங்

காரண மிலாதுகா கோதர முணக்கடிது

காய்வதுங் கங்கைமடுவில்

கலையொன்றில் நரலிலையி னலையுண்ப துந்த விரிவை

காரிய முணக்கல்ல காண்

ஆரணம் பயில்மணவை நாரண னழைத்தனன்

அம்புலீ யாடவாவே

ஆங்கடல் மிகுந்தபுய வேங்கட முகுந்தனுடன்

அம்புலீ யாடவாவே.

(2)

(2) செம்பொன்வரை - மேருமலை ; தனுவென உடல்கோடல் - தசுக்ஷன் சாபத்தால் பிறைச்
 சந்திரன் வில்லைப்போன்று உடல் வளைந்துள்ளது காண்க. தவள நிறம் மாய்வுற்று -
 வெண்மை நிறம் அழிந்து ; தணிவட்ட நடுவண் உறலும் - குறைந்த களங்கம் நடுவிடத்தில்
 பொருந்துவதும் ; உரி - தோல் ; வானவர்க்குணவு - முதல் 15 நாள் சந்திரன் அமுதத்தைத்
 தேவர் அருந்துவர் ; வசைப்படுவது - திட்டுவது ; மந்தரம் இடத்தாவது - மந்தரமலை மத்தாகிக்
 கடையும்போது சந்திரன் தறியாகி இருந்தான் ; காகோதரம் - பாம்பு ; நரல் அலை - ஒலிக்கும்
 அலை ; ஆரணம் - வேதம்.

தண்டம்.

276 வெம்புகட் டழலொழுது சுடிகையா யிரமுடைய
 வெள்ளரவ மேலிலகல்வாய்
 மென்றுமென் றுமிழாது வெம்பசியி னாலுனை
 விழுங்கும் விரி கதிராழியான்
 உம்பருந் நெழுமிரவி வெயிலம்றைத் தவன் எண்ணில்
 உனதமுத நிலவரியதோ
 உரகநாட் டமுதகட நல்குபுள் ளரசினுக்
 குனைநல்க மொழியி லெளிதோ
 இம்பரிற் செலநிற்பன் ஓரிமைப்பி லருளுவன்
 உனை.....சூமிதாதலால்
 ஏழேழு புவனமும் மதிக்கவருமதியமே
 எய்துது லுனக்கு மதிகான்
 அம்புயத் திருவளரும் மணவை நகர் முகிலுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆங்கடல் மிகுந்த புய வேங்கட முகுந்தனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(3)

(3) கண+தழல் - கடழல்; கண்ணினின்று எழும் அக்கினி; சுடிகை - சூட்டு; அரவம்
 ஈண்டு - ஆதிசேடன்; ஆழி - சககரம்; இரவிவெயில் மறைத்தது 232-ஆம் பாட்டின்
 குறிப்பில் காண்க. உரகம் நாடு அமுதகடம் நல்குபுள் அரசு - பாம்புகள் விரும்பின அமுத
 குடத்தைக் கொணர்ந்து தந்த கருடன்; நல்க - தூக்கிவர; உனக்கு மதி - உனக்குத் தக்க
 புத்தி; அம்புயத்திரு - தாமரையில் வாழுமிலக்குமி;

தானம்.

277 காலையெழு தரணிகதிர் காலொளி மழுங்காது
 கதிராயி ரஞ்சேரரிவாய்
 கனல்திகிரி யுண்டுனது கலைநிறையி லாவுணக்
 கருதிலருள் கருடனுளன் காண்
 மாலையெழு போதினுடல் கூனொழிப் பனினிது
 மந்தரைக் கூனொழித்தான்
 வளராது தேய்வுண் றுனக்கெனில் கலைமதி
 வளர்க்குமிவ னேயாகுமால்
 வேலையடை கல்லெனக் கொண்டமு தெழக்கடைய
 வேண்டிலிவன் மொழியமுதமே
 விண்ணுட னுக்கருள்வ னதுவன்றி யேயுனது
 மேம்பாடு சொல்ல வெளிதோ
 ஆலையவல் சூழ்மணவை மாதவ னழைத்தனன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆங்கடல் மிகுந்தபுய வேங்கட முகுந்தனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(4)

(4) காலே உண்டு - காலையில் எழுதின்ற பூமிககொளிவீசும் சூரியனைப்போன்று வெளிவிடுகின்ற ஒளி மழுங்காமல் ஆயிரம் கிரணங்களைச் சொரிகின்ற கூர்மையையுடைய கணல் கின்ற சக்கரப்படை உனக்கு ஒளி கொடுக்க உண்டு. சூரியனிடமிருந்து சந்திரன் ஒளிபெறுவதால் இங்ஙன் கூறினார். கலை. காண் :—கலை நிறையாதபடி தேவர்கள் சாப்பிட தீனைத்தால் தேவாகளுடைய அமுத குடத்தைக் கொண்டுவந்து நிரப்பக் கருடன் உள்ளான். மாலே. ஒழித்தான் :—முன் பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 127-ஆம் பாட்டிலும் ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. வேலை அடைகல் என - பாற்கடலில் தறியாக ; மேம்பாடு சொல்ல என்னார் நனபனாயின் எனபது பற்றி.

278 மஞ்சினைக் கிழியவெழு நொச்சிபுனை மதிலாழி
வளையிலங் கைக்கூடுபோம்
வழிகண்டு தந்தவந் நாள் முத லிநாள் வரையும்
மானமொடு நீயிருந்தாய்

தஞ்சனக் கிவனலது வேறில்லை பகா
தங்களுக் கபாரமே
தருவரே மதியுடையர் இனிவேறு காரணம்
தக்கசொல் மிக்கவகைகேள்

நஞ்சினிற் கருகுமிட றுனைவலம் வைத்தருளும்
நாதனிவ னூர்ந்த மாமன்
நான்மறைப் பொருளுமிவன் ஞானசற் புருடருள்
நகுமல முகையிநடுவார்
அஞ்சனக் கிரிமணவை நகர்வரு முராரியுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆங்கடல் மிகுந்தபுய வேங்கட முகுந்தனுடன்
அம்பிலீ யாடவாவே

(5)

(5) மஞ்ச - மேகம். மஞ்சினை. இருந்தாய் :—முன் பிள்ளைத் தமிழ் கொத்து 166-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. தஞ்ச - தஞ்சம் ; நஞ்ச - ஆலகாலவிடம் ; நஞ்சினில் வைத்தருளும் கிவனை வலப்பக்கமாக வைத்தருளும். 70-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

279 ஊறுபால் நறையொழுகு கழைகணு வெடித்தநிறை
ஒளிர்முத் திறைக்கவுழுவார்
ஊடே யொடித்துநிறை யே . . . சசி விடிகுரல்
உரைப்பவெரு விக்கவரியின்

ஏறுபாய் மடுவினெதிர் வாளைபா யக்கமு
கிளம்பாளை நறைபாயவே
எதிர்பாயும் வரிமருப் பார்கவரி முலைபாய
இனிதுநிறை பால் பாயவே

நாறுபாய் பாசிலைச் சுருள்விரிய வரியளிகள்
நறையுண்டு மலர்பாயவே
நகுமல முகையவிழ நடையோதி மம்பாண
நரலைநிகர் பொருநை நன்னீர்

ஆறுபரய் புகழ் மணவை யச்சுத னுடன்கடிதின்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆங்கடல் மிகுந்த புய வேங்கட முகுந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(6)

(6) கழை - கரும்பு ; கவரியின ஏறு - எருமைக்கடா ; வாளை - வாளை மீன் ; மருப்பார்
கவரி - எருமை ; நாறு - நாற்று ; அளி வண்டு ; முகை - அரும்பு ; ஓதிமம் - அன்னம் ;
நரலை - கடல் ;

280 அரவிந்த மெனவளரு முலைமாத ருயிரென்ன
வருகொழுந ரொடுகலவியால்
மகிழ்களவை செய்து மாற்றுவகை யால்வந்து
வளர்பழ வினைப் பகுதியும்
இரவுந்தன் கைந்நிலவு பாய்மலர் குமுத விதழ்
எழில் மாதர் வதன மொவ்வா
என்னவுல கத்தினில் இசைப்பதுங் கடல் நடுவண்
எற்றுதிரை மொத்துண்பதும்
பொரவுந்து சோதி விழி யழல் முழுகி யடிலையாய்
புரமற்றான் வெண் கவிதையாய்
போந்தனை யெனக்கண் டிசைக்கின்ற கொடுமையும்
போக்கிமிகு புகழ் மேவலாம்
அரவிந்த மலர் மங்கை கொழுநன்மண வைப்புயலோ
டம்புலீ யாடவாவே
ஆங்கடல் மிகுந்தபுய வேங்கட முகுந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(7)

(7) அரவிந்தம் - தாமரை யரும்பு ; வருகொழுநர் உயிரெனன முலைமாதரொடு கலவியால்
மகிழ் களவைச் செய்து. இது சந்திரன் குருபத்தினி தாரையை புணர்ந்தது காண்க. . . .
ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. பழவினை - ஊழ்வினை ; “இரவு. . . . இசைப்பதும்”
இவன் களங்கமுடையவனாதலால் மாதா முகத்திற்கு ஒப்பில்லை என்பர் கவிகள். இரவிலே
சந்திரன் தன நிலவால் குமுதத்தை மலாததுவது காண்க. குமுதவிதழொத்த அதரமுடைய
மாதர் என்க. எற்று - வீசும் ; சந்திரன் எழும்போது கடற்கண் எழுவதுபோலுள்ளது காண்க.
பொர உந்து. . . . வெண் கவிதையாய் போர் புரிவதற்காக முன்னதாகச் சென்று
சிவனது நெற்றிக் கண்ணின் நெருப்பில் மூழ்கி சாம்பலாய் சரீரமற்றவனின் (மனமதனின்)
வெண் கொற்றக்குடையாய். அடலை - சாமபல் ; புரம் - சரீரம் ;

281 விரைசெறி யிருட்கற்றை வாணளக பந்தியார்
விரைமலர் பொதுள குழல்வாய்
மிளிர்நீ லக்கழங் காடல்போல் வரியனிகள்
வீழ்ந்தெழுங் கஞ்சமிசையே.
முரசொலி யெனக்குமிரு கருவிமுகில் துளியரு
முன்றில் மறு கெங்கு நிறைபோல்
மொய்த்தமா டத்தினிரை நெற்றிதோய் பவர்குழலின்
முழுகு பூ மாரி சொரிய

கரசரிகள் சரியும் வகை பந்தாடு போதுகலை
கான்றமணி மாரி பொழியாக்
கடிமனை யிடந்தோறுந் தோலடிப் பவளவாய்க்
கடிகைவெண் தூவி தாங்கு

மரசவன நிறையும்வள மணவை நக ராயனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆங்கடல் மிகுந்தபுய வேங்கட முகுந்தனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(8)

(8) அளகம்-கூந்தல்; பொது-நிறைய; நெற்றி-கட்டத்தின் மேனிலை முகப்பு; கரசரிகள் கரம்-கை; கலைகான்றமணி-கலைத்திறன் நிறமபிய மணிகள் பதித்தமேகலை; கடிகை-துண்டம், தூவி-இறகு மாதரிடத்தில் வண்டுகள் கழற்சிக்காய் ஆடுவது போல் விழுந்தெழும், தாமரையிடத்தில் முரசு வாத்தியம் போன்றொலிக்கும். தெரு, முன்றில் எங்கனும் சூழ்ந்து மேகம் நீங்காது மொய்த்த மெத்தையின மேனிலை முகப்பு இருக்கும் மாதர் கூந்தலினின்று பூக்களை மழை போன்று சிந்தும். அவர்கள் கர முதலியன ஓயும் வகையான பந்தாடும போது கலைத்திறம் நிரமபிய மேகலையினின்று மணிகளாகிய மழை பொழியும். அங்ஙனமுள்ள வீடுகளிலெல்லாம் வெண சிறகுகளுடைய அன்னங்கள் தங்ளும் அத்தகைய வளம் பொருந்திய மணவை நகர் என்க.

282 ஈரநறை யருவியுமிழ் தேம்புனர் கமல மலர்
ஈன்ற நீள் கூலமுடே
ஏருமுத தொளியிழுது போன்றநற் கழனியிடை
சந்தமார் சோலை மீதே

வாருலவு புளகமுலை யேந்துபொற் கொடி மகளிர்
வண்டல்கூர் நிழல்வரையே
வானளவு கமுகுமிட நேந்துமெய்க் குலையின்மிசை
துங்கநீள் வாழைமாதே

காருலவு வரையை நிக ரோங்கு சொற் குவையினிடை
திங்களுநர் மாடமீதே
காசின்மணி குலவுமதில் சூழந்தசித் திரவுருவின்
மன்றலார் வீதிநேரே

ஆர்வனை தவழ்மணவை சேர்ந்தமைப் புயலுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆதிமறை பரவுதிரு வேங்கடக் கடவுளுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(9)

(9) கூலம்-மகரந்தக்குவியல். சந்தம்-சந்தனம், காச இன் மணி - குல பொன்னினிடு, மணிகள் விளங்கு வண்டல் விளையாட்டு; மன்றலர் - ஆவீதி - கலியாணங்கள் நிறைந்த வீதி.

283

வீழியங் கட்கனியி னிதழ்விமலை இருந்திய
 மிருளாத தருவினுடனே
 வெள்ளிவெண் பாற்கடலின் நடுவிவன் மதிக்கவே
 மேவிவினை தொகுத்த செவ் (வ) ல்
 வாழியன் புற்றுமுன மவனிடம் பயில்கின்ற
 வாற்றிந் தும் சிறியர் போல்
 வரவழைத் தருளவும் வாராத தென்னை நீ
 வண்மையிலே வெண்மையுடையாய்
 ஊழியங் கற்பனை கடந்தகா லத்துமுனை
 ஒருவர்நலி யார்கருணையால்
 உபநிடப் பொருளிவ னெனக்கொண்டு வருவதே
 உறுபொரு ளுனக்கு மிதுவே
 ஆழியங் கைக் கொண்ட புயல்மணவை யாதியுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆங்கடல் மிகுந்தபுய வேங்கட முகுந்தனுடன்
 அம்புலி யாடவாவே.

(10)

(10) “ அம்கள் வீழிக்கனி ” என்க வீழி-விழுதி. ; மதிக்க-கடைய ; இருந்தி-சங்க நிதி, பதம நிதி ; தரு-கற்பகத்தரு ; பாற்கடல் கடைந்த போது இலக்குமி, சங்க நிதி, பதம நிதி, கற்பகத்தரு முதலியவைகளுடன் சந்திரன் தோன்றியது காண்க, ஊழி-யுகங்கள் முடிவடையும் காலம் ; ஆழி - சக்கரம் ; செம்மல என இருப்பின் பொருள் இனிதுக காணப்படும்.

சிற்றில் பருவம்

284

பூப்பாய் புடவி முழுது முனம்
 பூத்துக் கவினும் திருவுந்திப்
 பொன்னார் கமலப் புத்தேளால்
 பொலியும் வகை செய் தந்நெறியைக்
 காப்பாய் நீயே துடைப்பதுவுங்
 கருதில் தமியேங் கைவருந்த
 கவினி யிழைத்த வண்டல்மனை
 காலால் துடைக்குங் கருணையனே
 நாப்பா டியநான் மறைத்தமிழால்
 நவின்ற குருகை நாவீறன்
 நயனங் களிப்ப வுளங்களிப்ப
 நல்குஞ் தொடைச்செந் தமிழ்மாலே
 சேப்பார் கமல மிகச் சிவக்கும்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 தேங்கூர் துளப வேங்கடமால்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(1)

(1) பூப்பாய்ப் புடவி-அழகுமிக்க பூமி ; உந்தி கமலப் புத்தேள்-நாபித் தாமரையில் தனது
 ஐள்ள பிரமன் ; துடைப்பது-அழிப்பது ; நாவீறன்-நம்மாழ்வார் ; தேம் கூர்-தேன் மிகக் ;

285 நிறக்குங் குமப்பொற் குடக் கொங்கை
நீல வுண்கண் திருமகளை
நிறத்திற் பரித்த ததுவன்றி
நிலமா மகனென் றறியார் போல்
மறக்குந் தொழிலா லுனதுபதம்
வருந்த மிதித்தால் புலவிமிக்காய்
வருந்தும் வாரஞ் செய்வதுவும்
மனு நூல் வரம்பின் வழக்காமே
பிறக்கும் பிறவி துடைத்தருளும்
பெருமா னிரரீம னுசம்பிள்ளை
பெற்ற வரத்தா னழகப்பன்
பேணுஞ் சடகோ பனுளத்துஞ்
சிறக்கு மிருக்கு மிருக்குமுகில்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
திருமா மணவை வருபெருமான்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(2)

(2) நீல உண்கண்-மையுண்ட கண்கள் ; நிறத்தில் பரித்தது - மார்பில் தாங்கியது ;
“ நிறக்குங்கும்.....வழக்காமே ” திருமகளை மார்பில்
தாங்கினாய். அங்ஙனம் நிலமகளை அனபுடன் காக்க வேண்டும். அதுவன்றி மறந்து உனது
பாதமும் வருந்தும்படி அவளை மிதித்தால் அவள் ஊடல் கொண்டு வருந்துவாள்.
எனவே நீ அனபு செய்வது மனுநூல்படி வழக்காக உள்ளது. ஈண்டு நிலமீது
மணலில் சிற்றில் கட்டி விளையாடிய சிறுமியர் தங்கள் வீட்டைக் கலைப்பது கண்டு “ நிலமகளா
யிறறே. உன் மனைவியாயிற்றே ” என்றனர், இராமானுசம் பிள்ளை. இராமானுசம் பிள்ளை
பிரபந்தத்திற்கு அரும் பதவுரை எழுதியவராய் இருக்கலாம் போலும். சடகோபர்-நம்மாழ்
வார். ஈண்டு அழகப்பன் என்று கூறியவர் யாரென்பது ஆராயத்தக்கது. மாறை அழகிய
நம்பி எனவரோ !

286 தீரா நேயத் துடன்தாயர்
தீட்டுந் திலத நுதல்வேர்வை
சிந்தச் சிந்தா மணிப் பொற்றோன்
திருமா னிலமின் சேர்வதென
நேரார் பாகம் பொதிய வெல்வாய்
நிறைக்குங் கிரண மெய்யுறைக்க
நிலவந் திசையைப் பிளந்ததென
நெடிய மறுகி னிடை குறுகி
தாரா திரங்கப் பதஞ்சிவக்குந்
தசமோ வென்னச் சதங்கை யெதிர்
தழங்க வொழுந்.....மழவர்
தம்மோ டொன்றித் தனிமேலி
ஆரா வழுதே மணவை நகர்
அமலா சிற்றி லழியேலே
அருள்சேர் திருவேங் கடநாதா
அளியேம் சிற்றி லழியேலே.

(3)

(3) தாயர்-ஐவகைத் தாயர் ; “ திருமான் நில மின் ” என்க ; நேரார்-பகைவர்
உறைக்க-சிந்த ; நிலவம்-நிலவு அம்சாரியை ; மறுகு-தெரு,

மத்தால் நெடிய மந்தரத்தால்
வரிசோட டரவம் கடைகயிராய்
மண்டி யெறிதெண் டிரையமுத
மதிக்கத் தெறித்த சுதைத் துளிபோல்

கைத்தா மரையும் நாபிமலர்
கடித்தா மரையும் கருணை வெள்ளக்
கட்டா மரையும் செழுங்கனிவாயக்
கனித்தா மரையும் முகிருங்கி

ஒத்தா லென்னத் திருவுருவத்
தொழுகு வேர்முத் தொளிர் நல்லா
ருடன்பின் ரொடர வண்டரண்ட
மூடே பொதிந்து மலர்ந்த செம்பொன்

அத்தா மரைத்தா னேவருந்த
அளியேம் சிறுநில லழியேலே
அருள் கூர் மணவை வேங்கடமால்
அளியேம் சிறுநில லழியேலே.

(4)

(4) அரவம்-வாசுகி ; மதிக்க-கடைய ; கன்தாமரை-கட்டாமரையானது ; முகில் + தாங்கி - முகிருங்கி ; வேர்-வியர்வு ; சுதைத் துளி போலக் கைத்தாமரை என்றார் உள்ளங்கை வெண்மையாயிருத்தல் நோக்கி ; நாபி-கொப்பும்.

288 கனனி றந்தரு நிசிரர் கோன்கிளை
யோவா மயத்த கடல்நீர் சூழ்
கடியி லங்கை யீதல முரன்வான
பதியா மெயிற்றை யிடமேதான

இனனு மிந்துவு முணவெழு வான் கொடி
நீணுகத்தன் இனிமீதோ
ஈரணிந் திகழ வடிவினன் வீங்கிய
மார்போ போற்ற முடிதானே

சினவி வந்தெதிர் கரன்முதலே யந்த
ஆவர னுனொத்த திவைதானே
சிறிய மிங்கிவை புரிதொழி லோர்ந்தலை
யாதோ மிக்க செயலீதோ

வசை மண்டப மயில்மகிழ் கூர்ந்தருள்
மார்பா சிறுநில சிதையேலே
மணவை யம்பதி வருதிரு வேங்கட
மாலே சிறுநில சிதையேலே.

(5)

(5) கனல் நிறம் தரு-நெருப்பின் புகையொத்த நிறம் தருகின்ற ; இந்து-சந்திரன் ; ஓவர்-நீங்கா ; கரன் - ஆம்பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. சிறியம்-சிறுமையை யுடையோம் ; வசை மண்டபம் மயில் - தாமரை மலர் மண்டபத்திலுள்ள மயில் போன்ற திருமகள்.

289 நெறிந்து கருமை கனிந்து மிக
 நெய்தது நீண்ட கடை குழைந்த
 நீலச் சுருளோ தியற்புடைபோய்
 நிலலி வள்ளைக் கடிப்பெதிர்ந்து
 மறிந்த விழிக்கோ வியரிழைத்த
 வண்ட லிடத்தும் பழகியநீ
 வளைநீர்ப் புவிയിல் சராசரத்தை
 வகுத்துக் காக்கும் வகைசெய்ய
 அறிந்த சிறுவா திருமேனி
 அலரும் வனசப் பதஞ்சேப்ப
 அரையில் மணிக்கண் கிணிபோத்தி
 அளவிற் களவால் வளவில்வளஞ்
 செறிந்த மணவை வருமுகிலே
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 தேங்கூர் துளப வேங்கடமால்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(6)

(6) நெறிந்து-சுருண்டு ; நெய்தது-எண்ணெய்ப்பசுமையுற்று ; ஓதி-கூந்தல் ; வள்ளை-
 வள்ளைப் பூப் போன்ற காதுகள் ; கோவியர் இடைப் பெண்கள் ; வண்டல் ; விளையாட்டு ;
 வளை நீர் - சங்குகளையுடைய கடல் ; பொத்தி-நிறைத்து ;

290 எண்ணத் துயர்ந்த பலவண்டம்
 யாவும் பெருகும் புனலிடையே
 எழுப்புற் புதம்போ லுடைந்திடவே
 நெய்தி யால விளந்தளிரின்
 கண்ணுற் றிருகண் வளர்ந்திமைப்பில்
 கண்ணி யெல்லாப் புவித்தோற்றம்
 கணத்தில் கருதிக் காட்டியருள்
 கருணை படைத்த களைகண்ணே
 பண்ணிற் சிறந்த தமிழ் வேதப்
 பரவை தோன்றும் தெனியமுதே
 பரவு மடியார் பவக்கடலைப்
 பருகுங் கிரணப் பணிப்பகையே
 தெண்ணித் திலங்கூர் வயல்மணவைச்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 தேங்கூர் துளப வேங்கடமால்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(7)

(7) புற்புதம்- நீர்க்குமிழ் ; ஆல இளந்தளிர்-ஆலிலை ; இருகண் வளர்ந்து என்க. இமைப்
 பில் கண்ணி-கண் இமைக்கும் நேரத்திற்குள் கருதி ; களைகண்-துன்பத்தைப் போக்கு
 பவன் ; பவம்-பிறப்பு ; “ தென் நித்திலம் கூர் ” —என்க, நிலத்திலம்-முத்து.

291 கலைநாண் மதியின் மறுததுடைத்த
 தென்னக் கவினும் நுதலதிலதம்
 கரைந்து வழியச் செங்கனிவாய்க்
 கான்ற நகைவெண் ணிலவொழுக
 முலைவா யுண்ட பால்வழிந்து
 முழுச்செம் மணிப்பொன் னிறமபுரை
 முருகார் துளபத் திருப்படலை
 முழுகிப் பழகுஞ் சுரும்பார்ப்ப
 அலையா ரமுதே தமனியமே
 அரக்கர் மகளிர் கருப்பமுடன்
 வரமங்க கலநானுள நாணோ
 டாவி வாங்க வாங்குகுதை
 சிலைநாண் சிலைக்கும் புயப் புயலே
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 செறிந்த வளங்கூர் திருமணவைச்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

(8)

(8) மறு-கனங்கம் ; மறுததுடைத்த மதியமொத்த திலதம் என்க. கான்ற-உமிழ்ந்த ; முருகு-வாசனை ; படலை-பச்சிலையோடு மலர் கலந்த மாலை. சுருமபு-வண்டு ; அலை ஆர்-பாற் கடலில் பொருந்திய ; அலை-சினையாகு பெயர் ; மங்கல நாண்-தாலி ; உள நாண்-மன வலி ; ஆவி-உயிர் ;

292 மனநெக் குருகிப் பூணபழிக்
 வளரு மொட்டு முலைப்பீரே
 மாறா தொழுகி மறுகினைடை
 மறுகித் தாயார வரவர்கண்
 டினெறி கதிர்கால் நிறத்தின்மணி
 இருகை யனையும் புழுதியினால்
 இமையா தாகக் கனித்துவர்வாய்
 இழியு மமுதத் தால் விளங்கக்
 கனலிற் றுறைமா மகம் வளர்க்கும்
 கருணை யிராமா னுசமுனிவன்
 களிகூ ரத்தான் சடகோபன்
 கருத்தி லுறைந்தே யடியவர்தம்
 செனைக் கடலைச் சுவற்றியநீ
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
 தேங்கூர் துளப வேங்கடமால்
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

(9)

(9) முலைப்பீர்-முலையினின்று தெறிக்கும் பாலின, பீர் ; அனையும்-தொட்டு அழுசுக்காகும் ; இழியும்-கீழேம் வரும் ; “ கனலில் துறை மாமகம்- ” என்க ; மகம்-யாகம் ; களிகூரத்தான்-களிக்கும் கூரத்தாழ்வார் ; கூரம் என்ற ஊரிலே ‘ இராம சோமயாசி ’ என்பவருக்குப்

பிறந்தார். உடையவரிடம் பக்தி பூண்டவர். சோழனால் கண்ணிழந்து திருவரங்கத்திலிருந்து பெருமானைப் பிராதித்து உடையவா திருப்பாதத் தாத்தம் பெற்று திரு நாட்டுக் கெழுந்தருளி னவர். சடகோபன - நம்மாழ்வாருக்கு ஒரு பெயர். இராமானுசன்-முன் பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 111-ம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

293 அறுபத மூழ்கிய பூந்துண ரேதான்
கொப்புள மருவாதோ
அமுதுகு மாமதி போன்றரு ளேகரல்
வத்திரம் வெயராமே
மறிவிழி கோசலை யீன்றருள் பாலா
மெய்த்தொடை புலராதோ
மணிநிற மேவெயில் காய்ந்திடு போதே
புக்கெனச் சினவாளோ
உறுதுணையேயடி யேம்புகழ் வரழ்வே
தற்பர ரெகுராமா
உபநிட தாமறு கேந்திழை யாரோ
நெற்றெதிர் வரலாமே
சிறுபத நோவுற வேந்திழை யார்நேர்
சுற்றிலை யழியேலே
திருமண வாபுரி வேங்கட மாலே
சுற்றிலை யழியேலே.

(10)

(10) அறுபதம்.....துணரே-வண்டுகள் மூழ்கிய அழகிய துணராலான மாலையை உடையவனே. தான் கொப்புளம் மருவாதோ-(எங்கள் சுற்றிலைக்கலைத்தல் அதிலிருக்கும் கற்களழுத்திக்) காலில் கொப்புளம் ஏற்படாதா. அமுது உரு.....வத்திரம் - அமுதினைச் சிந்தும் சிறந்த சந்திரன் போன்று அருளொலி விடும் முகம்; வத்திரம் - முகம்; வெயில்.....சினவாளோ-வெயில் காய்கின்ற போது வந்தாய் என்று (மேனி கன்றுவதால்) கோசலை கோபிக்க மாட்டாளா. உபநிடதா; மறுகு ஏந்திழை யாரோ-என்க. மறுகு-தெரு; ஏந்து இழை-வினைத்தொகை.

சிறுபறைப் பருவம்

294 இரவியொரு பன்னிருவ ரிருவரென மாகனகத்
திணைவரையி லிழைவதெனவே
எந்துதோள் மிசையொளிகள் சாய்ந்துகுழை மணியொளிர
இளநீல மேனிகுழையா
அரையணி மணிக் குரல் முழங்கவெண் ணாயிரத்
தகல்வாய பாம்பீணயின்வாய்
அறிதுயி லமர்ந்தசிறு குழுவியே விண்ணவர்க்
கமுதிந்து சேந்த கையால்
நிரைநிரைத் தளிமுரல் கருங்கூந்த லாய்மகனார்
நெய்த்திலகு கைத்தளிரின் நேர்
நின்றுதொட் டேசுரவை புரியுநீ புடவியில்
நெடுங்கடல் உடுத்ததெனவே

திரைபொருது வருபொருதை நதிசுலவு மணவை முகில்
சிறுபறை முழக்கியருளே
திறலோங்கு விற்குமக திருவேங் கடக்கடவுள்
சிறுபறை முழக்கியருளே (1)

(1) இரவி ஒளிர்—ஒப்பற்ற பனிரண்டு சூரியர்கள் இரண்டு சூரியர்களாய்
சிறந்த இரண்டு மேருமலைகளின் மீது கலந்து தோன்றுதல் போன்று தாங்கிய தோளினை மீது
ஒளி பொருந்திய குழையொன்றும் மணிக் குண்டல் மொன்றும் பிரகாசிக்க ; இல் பொருளுவ
மையணி; குழையா—செய்யா வென்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம் செய்து எனத் திரிந்து நின்றது.
அரை அணி—இடுப்பில் கட்டிய ஆபரணம் ; பாம்பிணை—ஆதிசேடனாகிய படுகை; நிரை நிரைத்து
அளி முரல்—வரிசை வரிசையாக நின்று வண்டுகள் சபிக்கின்றன ; ஆய் மகளிர்—இடைப்
பெண்கள் ; குரவை : பாட்டின் குறிப்பில் காண்க ; புடவீ—பூமி.

295 குவளைவிழி யெதிர் பொருது குழைமுடுகு குழல்மழலை
குளிரமொழி தருணமடவார்
கொடியிடைகள் துவளநட முறைபுரிய முழவு சதி
குமிறுநெடு மறுகினிடையே
தவழுமதி நிலவனைய சுதைமெழுகு வரையநிகர்
தகுமாட மேனிலைமினார்
தனதன்ன வெனமகர விசையாழ் முழக்குமொலி
தார்ப்புரவி யார்ப்பினொலியும்
கவளயிபம் வெடிபட யிடிக்குரல் முழக்கமுங்
கழனியுழு வோர்துழனியும்
ககுபத்தர் செவிடுபட வேகடல் முழக்கென
கடிமண முழக்கமுடனே
திவளும்வளை பலபல முழக்குமண வைக்குமக
சிறுபறை முழக்கியருளே
திறலோங்கு விற்குமக திருவேங் கடக்கடவுள்
சிறுபறை முழக்கியருளே (2)

(2) குவளை விழி மறுகினிடை—காதுகளெதிர் சென்று போர் செய்து ஓட்டும்
குவளை மலர் போன்ற கண்களும், புள்ளாங்குழலிசை போன்று மழலை மொழி கூறி மகிழ்ச்
செய்யும் மொழியையுடைய இளம் பெண்கள் தங்களது கொடிபோன்ற இடுப்புகள் துவளுமாறு
நடனம் முறையே செய்ய மததளம் ஒலிக்கும் நீண்ட தெருவினிடையில ; சுதை—சுண்ணாம்பு ;
இடிக்குரல்—இடி சப்தம் போன்ற குரல் ; துழனி—சப்தம் ; ககுபத்தர்—திசையிலுள்ளார் ;
ககுபம்—திசை ; வளை—சங்கு.

296 அந்தர முதித்தமுத மருவிசாய்த் தெழுமதி
யன்னலார் வதிமேனிலத்
தருசுரா ளரநுழைந் தாடியென மெய்யெழிலை
யவர்தேரக்க மருவிமருவும்
நந்தன வனத்துநிறை சண்பகத் தாதாடி
நடையசைத் தென்றிளங்கால்
நாகுவரி வண்டோடும் போந்துமறு கெங்குமே
நறைதெளித் தூரமலையப்

பைந்தமிழ் மணக்குமண வைப்பதி விளங்கிய
 பரந்தாம தாமவகுளப்
 பாவலர்கள் தம்பிரா னெம்பிரான் திருமொழிப்
 பண்ணமுத முண்டசிறுவ

சிந்துர நுதற்கமலை விமலைபுண ரமலனே
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 திறலோங்கு விறகுமக திருவேங் கடக்கடவுள்
 சிறுபறை முழக்கியருளே

(3)

(3) சாளரம்—சன்னல; ஆடி—கணனாடி; நாகு—இளமை; வகுளத்தாமம்—மகிழ்மபூ
 மலை; தெனறாளங்கால்—தென்றற்காற்று; நறை—தேன; சிந்துரம்—பொட்டு.

297 கோவாத வாரநறை கொட்டுமிரு கோட்டினம்
 கொங்கைவரை தானகி யொசியும்
 கொடிநுண் மருங்கிலிள நகையசோ தைக்குவிழி
 குளிரவினையாடுகின்றே

நாலீறர் கூறுதமிழ் நறைபாய வோங்கிவளர்
 நாண்மலர்க் கற்பதருவே
 நகைவளைகள் தவழ் மாறை வள்ளலழ கியநம்பி
 நாடோறும் பரவுநிதியே

மூவாது வளர்திரு மறைக் கொழுந் தேஞான
 முத்தனே முத்தமெதிர்பாய்
 முந்நீரி லாடுபிற வாததென் ளமுதமே
 முத்தரணி யும்பாலவே

தேவாதி தேவதிரு மணவைநகர் மேவுமுசில்
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 திருவேந்து புயவிந்த திருவேங் கடமுருந்த
 சிறுபறை முழக்கி யருளே

(4).

(4) கோவாத. . . . கொங்கை வரை—கோக்கப்படாத முத்துக்கள் உடையதும் வாசனை
 வீசுவதும் ஆன இரு யானைத் தந்தங்களைப் போன்ற முலைகளாகிய மலைகள்; உவமையுருவகம்;
 நாலீறர்—நமமாழ்வார்; தமிழ் நறை—தமிழ்த் தேன்; மாறை வள்ளல்—மாறை நாட்டிலுள்ள;
 மூவாது—அழியாது; * முந்நீர்—கடல்; முத்தரணி உம்பால்—மூன்று உலகங்களும் உம்மி
 டம் உள்ளன.

298 முக்கண னுலகமுத லண்டகோ டிகள்பலவும்
 முறைநீக்கி மறையோதுவோர்
 முன்னர்தன் நாமமே யோதவே தானருளு
 முத்திமே தக்கசிறுவன்

மிக்கநா தக்குடிலை மொழியுமவ னைச்சினவி
 மெய்ப்பொருள் தெரித்தியென்றோ
 வினவு நிரு தக்கனகன் முன்மதலை வெடிபட
 வெடிக்குர லெழுப்பி யெதிரே

புக்கனன் நகமுகிரி ல்ளையும்நர வரியுருவு
 பொலியுமுடல் பூத்தவல்லி
 பொன்னிறத் தாதுகமழ் கமலநிகர் கையினால்
 போற்றடிய ருளமுருகவே
 தெக்கனா பூமியில் விளங்கும்வேங் கடவிமல
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 சிலைதாங்கு புயலிந்த திருவேங் கடமுகுந்த
 சிறுபறை முழக்கியருளே (5)

(5) முக்கனா உலகம்—சிலவேலாகம் ; முறை நீக்கி—நெறி முறை தவறச் செய்து ; ‘மறை யோதுவோர் தன நாமம் முன்னா ஓத முத்தி தான அருளும்’ எனக். மேதக்க சிறுவன்—மேனமை படத்தக்க பிரகலாதன் ; நாதக்குடிலை—நாத தத்துவமாகிய பிரணவம் (ஓம் நமோ நாராய) ; நிருதக்கனகன்—அசுரனாகிய இரணியன் ; மதலை—தூணை ; புககு+அனா+நகம்—சென்று அந்த இரணியனின் மலை போலொத்த உடலை ; அனா—அனா எனப்பதன தொகுத் தல். நகம்—மலை ; ஈண்டு உவமவாகுபெயர். உகிர்—கைநகம் ; நரஅரி—நரசிங்கம் ‘போன்று அடியர் உளம்’ எனக். தெக்கனா பூமி—தட்சிணபூமி.

299 தருவொரு மகள்முன் முனையீந் தருள்வர
 தரைமயில் மணத்தபுயனே
 தடவரை குடையென நிரைவாய்ந் திடவரு
 பா.....ழை தடுத்தபுயலே

கருமணி யுருவின் வலைதாங் கியகர
 கமலமலர் மயத்தகடலே
 கடமுறை நவநித மனையுண் பொதுவர்தம்
 மனைதொரு மெடுத்தகன்வா

வரிசிலை மகளுரு வுறவேய்ந் துயர்சிலை
 மிதினையி லிறுத்தசிறுவா
 வளைகடல் நடுவரண் மதில்முன் றிடிபட
 ஒருகணை தொடுத்த சதுரா

திருமணி நிறைநின்ற முறைபூந் துளவின
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 செழுமணவை யில்வரு திருவேங் கடமுகில்
 சிறுபறை முழக்கியருளே (6)

(6) தரு—கற்பகத்தரு ; ஒருமகள்—சத்தியபாமை ; தரைமயில்—பூமிதேவி ; தடவரை—கோவர்த்தன மலை ; நிரை—பசுக்கூட்டங்கள் ; வளை—சக்கரம் ; நவநிதம் அனா—ஒரு பொருட் பன மொழி ; பொதுவர்—இடையா. வரிசிலை—அகலிகையாகிய கல் ; உயாசிலை—உயாநத சிவதனுசு ; இறுத்த—ஒடித்த ; வளைகடல் முன்று—திரிபுரம். இந்னை யெரிககச் சிவனுக்குத் திருமால் கணையானார்.

300 பொற்பரா கந்திகழ்வ தென்வுத்தி பூத்துவளர்
 பொம்மலமுலை யம்மெலோதிப்
 பூவையர் பயில்தரு வள்ளையிசை நாடொறும்
 பூவைகள் படித்து வளரும்

கற்பகா டவிநிறை முருக்கல ராக்கொழுகு
கவிழ்தலைத் துண்டவ்வோவாய்
காரனக் கிள்ளைகட் கேயுரைக் குந்தொறுங்
கரியகுயில் கூவாதுவாய்

நிற்பரா கப்பொறிய வரியனிகள் மிஞ்ஞெய்ம்
நிரைகெரண்டு சுருதிசெய்ய
நெடியகாற் பிறகிட்ட பீலிமயி ஷாலவே
நெடுமாட கூடநெற்றிச்

சிற்பரா கந்திகழும் மணவைநக ராதியே
சிறுபறை முழக்கியருளே
சிலைதாங்கு புயலிந்த திருவேங் கடமுகுந்த
சிறுபறை முழக்கியருளே

(7)

(7) பராகம்—தூள; உத்தி—கடல்; பொமமல—பருமை; வளனையிசை—உலகைப் பாட்டு; பூவை—மைனா; கற்பக அடவி—கற்பகக்காடு; நிற்ப ராக வரிப்பொறிய அனிகள் எனக். ராகம்—‘ரீ’ என்ற ராகத்தையுடைய; மிஞ்ஞு—வண்டிலொரு சாதி; நெற்றி மேனிலை முகப்பு; சிறபம்—சிறபக்கலை; ராகம்—நிறம்—சிற்பத்தில் அலங்கரித்த நிறம் என்க. பெண்களின் உலகைப் பாட்டை மைனாக்கள் படித்து வளரும் கற்பக மரங்கள நிறைந்த முருக்கம் பூவிதம். அரக்கு போன்று சிவந்த துண்டமாகிய வளைந்த வாயையுடைய கிளிகட்குச் சொல்லும் போது மேகத்தையொத்த கரிய குயில்கள் வாய் கூவாது அடைத்து நிற்ப, இராக மிசைக்கும் வரிக ளோடுகூடிய வண்டுகள் மிஞ்ஞெய் வரிசையாகக் கொண்டு தேயிசைக்கக் காற்றும் பினனிடும்படி பறக்கின்ற தோகைகளையுடைய மயில்கள ஆரவாரிக்க மாட கூடங்களில் சிற்ப வேலைப்பாடுகள திகழும் மணவைநகர் என்க.

301 காவதங் கமழளக அயிராணி முதலான
கன்னியரும் நாமகளிரும்
கற்பினிற் கவைபடா தென்றுளம் குளிரழ
கையேந்து கோலதிரித்தே
நாவகங் கொள்ளாத வாசியொலி முனிவரர்
நடிப்பமறை யாதியெவையும்
நாமறை . . . யிலாது வாழ்த்துயர்ந்த
. மெக்கருமமுந்

யாமவல கின்மேனாக . . . சுரர்

சினையற்ற கொற்றமேகூ
. . . காற்றவைத் துதிக்கவடை யார்தங்கள் பவவினையோ
மாயா மெனமவே . . . வே

தேவதும் புருநார தன்பரவு மணவைமுகில்
சிறுபறை முழக்கியருளே
சிலைதாங்கு புயலிந்த திருவேங் கடமுகுந்த
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(8)

(8) காவதம் கமழ—காதம் (10 மைல்) வரை வாசனை வீசும்; நாமகள்—சரசுவதி; தும் புரு நாரதர்—யாழ்வாசிபபதில் வல்லவர்; இப்பாட்டு, பெரும்பாலும் சிதைந்துள்ளது.

302 கஞ்சன்விடு சகடுருளை நின்றவிரு மருதுபொரு
சதுரமுதிர் வெற்றிமக
வங்கநீழ லிடைவரு கபந்தகண் ணிணமயில
அசுரர்களை யட்டவிறலா

நஞ்சுந்தி குமிழியெழு வெங்கணர வினில்நடன
சதிகொடு விதித்தநம்ப
அடியவர் சன்னநன் பந்தமற மிகுதியை
உதவுகரு ழணப்புணரியே

மஞ்சகடு தொடுகுடுமி யிஞ்சிதிகழ் தருமித்திலை
முனிவனெடு புக்குறுபவா
மண்டியெறி திரைபொருத சிந்துநடு வழிபுகுத
கோடணை யிட்டவிமலர்

செஞ்சரண கிரணவெயில் தங்குமணி மருமனே
சிறுபறை முழக்கியருளே
தெறிக்கின்ற வளைகுலவு குணபழன மணவைமுகில்
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(9)

(9) கஞ்சன்—கம்சன்; சகடு—சகடாசுரன்; மருது—நள, கூபரன், மணிக்கிரீவன் என்ற இருவா. கவந்த கணம் நிணம் அயில்—பேய்க்கூட்டங்கள் தசையைத்தின்ன; நஞ்சு நதி குமிழி யெழு அரவு—விஷமாகிய .நதியினின்று குமிழியெழுல்தைப போன்று விஷம் சொரியும் காளிங்கன்; பந்தம்—கட்டு; மஞ்ச அகடு தொடு—மேகத்தின் நடுவிடத்தைத் தொடும்; குடுமி இஞ்சி—உச்சியை யுடைய மதில்; மணடி எறி . . . விமலா—நெருங்கித் திரை வீசுகின்ற கடலின் நடுவில் செல்ல மலைகளை அணையாக இட்ட குற்றமற்றவனே. சிந்து—கடல்; கோடு—மலைச்சிகரம்; ஈண்டு மலையைச் சுட்டியது. இது இராமாவதாரத்திலாகும்.

சிறுதேர்ப் புருவம்

303 வாரென சிலைக்கெட
. பயத்தே
ருலவுகா னுறுவனென விஞ்சொல் வ
. புறுத்திக் கூறியே
பாரொ
. சென்றுமீள்
பரதனுறு கனல்முழுகு முன்னம்வந்து தாய்மனம்
படுகவலை யஞ்சுகோ
நீரத்
. திரையிரு
நிதிக்குவை சொரிந்தே யிலகுவிதிகடிது
நெட்டது தேரோட் ரொன்றில்

கார்தேர் பத்தும் வென்றான் சிறுவ

சிறுதே ரு ருட்டியருளே

. வேங்கட விமல

சிறுதே ரு ருட்டியருளே.

(1)

(1) பரதன்—இராமன் தமிழ் ; கான்—காடு ; கார் தேர் பத்தும் வென்றான் சிறுவ—
கரிய தோகை பத்தையும் வைத்துக்கொண்டு வென்ற தராதன் மைந்தனே ; முன்
பிள்ளை தமிழக் கொத்து 199-ஆம் பாட்டின குறிப்பில் காண்க.

(முற்றுப்பெறவில்லை.)

இராமலிங்க சுவாமிகள் பிள்ளைத் தமிழ்

சிறப்பும்பாயிரம்.

இந்நூலாசிரியா மருகாரசிய சைவப்புராணிகர் சிதம்பரம்
வடிவேல் பிள்ளையவாகள் இயற்றியது.

304

அன்பின்மய மானவரு ஞ்ருவாகி யன்பர்மனத்
துவகை யாக்கும்
அரியதிரு வருட்பாவி ன்ருமையெவ ருரைப்பரின்ப
மளித்து ஞான

இன்பதனால் நிறைந்தவருட் பிரகாச வள்ளலெனும்
இராம லிங்கம்
எங்களுக்குரு தேசிகன்தன் கீர்த்தியெலாம் அடியார்கள்
ஏத்திப் போற்ற

மன்புகழும் செந்தமிழா மொருபிள்ளைத் தமிழதனுள்
மாண்பு வாய்த்த
வண்மைபெறு மலங்கார கற்பனைக ளாதிநயம்
மலிந்து மேவ

மின்பொலியுஞ் சடைமவுலிச் சரிதமது யாவருக்கும்
விளங்கக் கூறும்
வியனகர்பொன் னேரியுறு சுந்தரநற் புலவன்தான்
விளம்பி னானால்.

(1)

(1) தேசிகன்—குரு ; சடை மவுலிச் சரிதம்—சிவனுடைய சரிதங்கள்.

இந்நூலாசிரிய குமாரர் பொ. பரமசிவம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

305

அருள்மயமாஞ் சமயகுர வர்கள்நால்வர் அருளுருவாய்
அவனி தோன்றி
அரும்பாவுக் கரசான விராமலிங்க அரிய வள்ளல்
அன்பாற் சொன்ன

தெருள்வளர்நல் திருவருட்பா வெனுமாறு முறைகளினால்
தெளிந்த ஞானச்
சிவபத்தி காருண்மம் வளர்த்தவருட் பிரகாசச்
செல்வன் மீதே

மருஷபல சொல்நயமும் பொருள்நயமும் தொடைநயமும்
மருவ யாரும்
மகிழ் பிள்ளைத் தமிழெனுமோ பிரபந்த நவரசமும்
மலியச் சொன்னான்

அருமறையா கம்பொருளாம் புராணகதை யன்பர்களுக்
கன்பால் கூறும்
அண்ணல்சந் தரக்கோமான் அவனடிகளென் சிரசிற் (2)
கணிக ளாமால்.

சென்னைக் கவர்ன்மெண்டு நார்மல் பாடசாலைத் தமிழ்ப் புலவராயிருந்த
சோடசாவதானம் தி. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.

306 சீவனாரும் தென்வடலூர்ச் சிவஞானத்
தெள்ளமுதந் தெவிட்ட வுண்ட
பேர்வளரு மிராமலிங்கப் பிள்ளைமே
லப்பெயர்கொள் தமிழைச் சொன்னான்
தேர்வனாரும் பலகலையின் தேர்ச்சியினால்
சிவபுரா ணங்க ளோர்ந்தே
ளர்வளரு முபநியட தஞ்செய்யும்
சுந்தரனு மியல்வல் லோனே. (3)

(3) எர்—அழகு ; தேர்—ஆராய்ந்து.

அஷ்டாவதானம் பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

307 கலியுகத்தின் வயத்தினையும் காலன்தன் தரத்தினையும்
கால்கி ழாக்கிக்
கருணைவளர் சிவானந்தக் கடற்பெருக்கித்
திருவருளின் காட்சி நோக்கி
மலியுமரம் மண்மலையா தியுமுருக்கி யன்புமயம்
வாய்ந்த பாக்கள்
மகிழ்ந்தளித்த நம்ராம லிங்கமுனி வரனாரும்
வள்ளல் வீது
சொலியுவந்தான் செந்தமிழி லுளநயங்க ளவ்வளவுந்
துலங்கித் தோன்றத்
துதிகவிஞர் சிரமேற்கும் புகழ்பிள்ளைத் தமிழெனுதூல்
முனிஞ் தன்போல்
பொலியுஞ்சொல் புராணிகப்பேர் கொண்டுசைவப் பிரசங்கம்
புகல் வல்ல
பொன்னேரிக் கருணைக் மரபின்வரு சுந்தரநல்
புலவன் தானே. (4)

(4) காலன்—யமன் ; வரன்—

குதன்—குதமகாமுனிவர்.

விநாயகர் துதி.

- 308 கார்கொண்ட மேனிக் கரும்பனைக் கைக்களிற்று
கண்ணிரித் ததுபரித்த
கனசுகள வருவாகும் முக்கட் கரும்பினைக்
கண்பொத்தி விளையாடல்செய்
- வார்கொண்ட முலையம்மை காமாட்சி யாள்தன்
வளைத்தமும் பொடுமுலைக்கண்
வளமுறப் பெற்றருட் டிருமேனி யங்ஙனே
வாடிக் குழைந்திடப்பெற்
- தேர்கொண்ட வருளுருக கொண்டோங்கு சிவபிரான்
எந்தையரு ளும்பலுருவாம்
இன்பவறு பவவருட் பிரசன்ன மாம்ப்ரணவ
ஈசனைப் போற்றிநிற்பாம்
- தேர்கொண்ட நடராசர் கோபுர வடிப்பார்வை
தெரியுமே வடபாலெனத்
தேர்ந்தோது திருவருட் பிரகாச வள்ளல்
திருத்தமி ழெடுத்தோதவே.

(1)

(1) கண் பொத்தி விளையாடல் செய்தது :—அபிதானசிற தாமனி 349-ஆம் பக்கத்தில் 5-வது செயல் காண்க. வார் கொண்ட சிவபிரான :—முன பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 459 ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. ‘பெற்ற + ஏர் கொண்ட’ என்க. அகரம் தொகுத்தல். உம்பல்—யானை; பிரணவ ஈசன; முன பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 69-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

காப்புப் பருவம்.

திருமால்.

- 309 சீர்வளர் பராபரை யதில்பரந் தோன்றுமதில
சிவமதில் சத்தியதிலே
செம்மையுறு நாதமதில் விந்துவதி லுயர்சதா
சிவமதில் மகேசுரத்தில்
- பேர்வளர வந்துறு முருத்திர னதிற்பெரியு
பெருமைவளர் சித்தில் சிறிதும்
பீடுறத் தோன்றியது வதுவாதல் முத்திநிலை
பேசுமொரு சித்தாந்தமே
- நேர்நிலை யெனுங்கரிய மால்பதம் கருதியே
நேர்பணிந் திடுதல் செய்வாம்
நித்தியவ ருட்பிரகா சத்தலைமை யெங்குமே
நீண்டொளி விரித்தோங்குநல்

தார்வளர் சடாமுடிப் பெருமா னுருக்கொள்ளு
சாமிகுரு சாமி வடலார்
தண்ணரு ளிராமலிங் கப்பிள்ளை தன்னையே
தயவுடன் காத்திடுகவே. (1)

(1) சீர் வளர் சித்தாந்தம் :—இதனைச் சித்தாந்தப் புலவர்களிடதுக் கேட்டுத் தெளிக.

மால—திருமால் ; சடா முடிப் பெருமான—சிவன்.

பரசிவம்.

310 நந்துமைம் பூதபௌ திகமெலா மோங்கவே ,
நாடுமைந் தொழிலியற்றும்
நாயக மெனுந்தேவ னைரதி காரவினை
நாடிப் பரிந்தொடுக்கும்

விந்துசிவ தத்துவம் பரத்தினி லொடுக்குதலை
வேண்டுப சிவ மங்ஙனே
விரிபொரு ளனைத்தும ருளுவாய் விளக்குமல்
விமலனடி போற்றி நிற்பாம்

பந்தமுறு மாறத்து வாமுத லடக்கிவளர்
பரதத்து வாதீதமேல்
பரவுரு சிவானந்த வெள்ளந் ததும்பிமேல்
பாய்ந்தொழுகு மங்ஙனமுறாஉம்

சிந்தையி லுறுஞ்சீவ செகபரமவ் வருளுருச்
செம்பொருள தாகவமருந்
திண்மைவட லூரருட் பிரகாச வள்ளலெம்
சேயைப் புரக்கவென்றே. (2)

(2) ஐந்தொழில்—சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அநுகரிகம்.

ஆறத்துவா—மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணத்துவா, புலனத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா என ஆறு.

சிறச்சிதி.

311 திருவருட் பிரகாச ஞானவனல் தன்னிலே
தெளிவிலஞ் ஞானமுழுதும்
தேய்ந்துறச் சுட்டுவெறு வெளியாஞ் சிவத்திலே
சேர்க்கு மருளுருவாகியே

உருவளர்ந் தோங்குசிவ சீவமது தானாகி
ஒங்குமெய்ஞ் ஞானமகலா
துயர்ஞான வழதத்தை யுண்டருளி யென்னுளே
ஒங்கியருள் சத்ய ஞானம்

மருவுமுயர் சீவன்முத் தரையே வளர்த்தோங்கி
 வாழுமொரு சிற்சத்தியை
 மறவா திருந்துதொழு தேத்துவா மென்னருமை
 மாணிக்க மாத்துயர்ந்து

வருமருளி ராமலிங் கப்பெயர்கொள் மெய்ஞ்ஞான
 வள்ளலவட லூரிருந்து
 வாழுமுயர் மெய்ஞ்ஞான வாழ்வையருள் மெய்ஞ்ஞான
 மைந்தனைக் காக்கவென்றே.

(3)

(3) சுட்டு—பொசுக்கி.

முருகவேள்.

312 செவ்வே னெனுந் தொடர்முன் மொழியொரு பொருட்குணம்
 சேரவதி னிறுதிமொழியே
 செம்மைநல முறுநற் குணிப் பொருளதாக மருள்
 சேர்ந்துலவு மதனல னெனும்

அவ்விய மிலாப் பொருள் பண்புடைமை பெறவளரும்
 அப்பன்முத்து விதானனத்
 தாநந்த முறுமுமதோ முகநடுப் பிரணவ
 அதீதனடி போற்றி நிற்பாம்

செவ்விய மறைப்பொருள் சொல்பொருள தாகிவளர்
 சிவஞான சித்தர்கணமே
 செயசெய வெனப் போற்றி நாளும் பரிந்துவாழ்
 செல்வச் செருக்குடையரைத்

திவ்வியவுற வாக்கியே செகமெலாம் பரவுமவர்
 தீவினையகற்றி வடலூர்
 தெளிவுடை யிராமலிங் கப்பிள்ளை தன்னையே
 தேடிப் புரக்கவென்றே.

(4)

(4) முத்துவிதானனம்—முத்துப் பந்தல். முத்துப் பந்தல் பெற்றவர் திருஞான சம்பந்தர். இவர் முருகனை அவதாரமெனப். அதோமுகமே பிரணவ மென்பர். அதோமுகம்—ஜீம் நோக்கிய முகம். பிரணவம்—முன் பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 309 ஆம் பாட்டில் காண்க. அதீதன்—எல்லாவற்றையும் கடந்தவன்.

செத்தி விநாயகர்.

313 எள்ளா வடலூ ரிருந்துமருள்
 அள்ளாத வுநட்பிர காசனையே
 தன்னாது புரந்தருள் சித்திதரும்
 பொள்ளாப் பொருணாக போதகனே.

(5)

(5) மருள் அள்ளாத-மயக்கமடையாத. பொள்ளா—உளியால் பொள்ளாத.

நீறு.

314 மாதங்க மகலாத மாதேவன் நெற்றி விழி
மாப்பெரு வனல கொளுத்த
மன்னிவளர் புவனங்கள் நீறு யரன்திரு
மணித்திரு வுட்பூத்துநன்

மாதங்க மொத்துயர்ந் தோங்கு முயர் மெய்ஞ்ஞான
மன்னுமத் வைதநீரூய்
மாசடைய வாணவ விருட்பிழம் பறவே
வளர்க்குமொரு மாபூதியாய்

மாதங்கு றக்கொண்ட மாலுறுச் சடகோபன்
மாண்புறு முரைப்பனுவலில்
மாதங்க மரநீறு செவ்வே யிடக்காணின்
மாலடிய ரென்றோடு மென்

மாதங்க மென்றோது மாத்துல்ய நீறுதனை
மாண்புடன் போற்றி நிற்பாம்
மன்னும்வட லுரருட் பிரகாச வள்ளலென்
மைந்தனைக் காக்கவென்றே.

(6)

(6) மாத அங்கம் அகலாத மாதேவன், என்க. மாத—உமாதேவி; நன் மா தங்கம் ஒத்து—நனகு சிறந்து தங்கம் போன்று; ஆனவ இருள்—ஆனவம், மாயை, கனமம் என்ற மூன்றில் ஒன்று. மாதங்கு என—“ஏறிய பித்தனோடு எல்லாவுலகும் கண்ணன் படைப் பென்னும், நீறு செவ்வேயிடக்காணன் நெடுமாலடியா ரென்றோடும், நாறு துழாய் மலர்க் காணில் நாரணன் கண்ணி ஈதென்னும்.” என்ற நம்மாழ்வார் வாக்கை நோக்குக. இதில் நீறு என்பதனைத் திருமண எனப் பொருள் கொள்வர் வைணவர்.

உருத்திராட்சம்.

315 அணிகொளர னமரர்கள் செயுந்தவங் கண்டுருகும்
ஆனந்த நீர்க்கண்மணியாம்
அரிய சைவத்தாழ் வடக்கல னன்கறு பந்தம்
ஆனவிரு வினையறுக்கும்

மணியெனது மலவிருளறு க்குமுயர் பூதிதனை
மாறா தணிந்துயர்ந்த
மாதங்க மேனியரன் மேனி கொளும் மாமணி
மறைப் பொருள் தனக்கு மெட்டாத்

திணிகொண்ட மாமணி திகைப்பறுத் தருள் செய்மணி
தெய்வந் தனைப்போற்றுவாம்
தெளிவுடைய திருவருட் பாமுறை திரட்டியே
திண்ணிய வருட்கவியது

பணிவுடைய மெய்விளக் கேவிளக் கென்பதது
பார்க்கில தண்ணீர் விளக்காய்ப்
பாங்காக வேற்கு மருளா ட்சிபெற் றிமதனைப
பாடுமக னைக்காக்கவே.

(7)

(7) தாழ் வடக்கலன—உருத்திராகமலை ; இரு வினை யென்றா நல் வினையும் பிறத்தற கேது வாகலின் ; மாது அங்கம் மேனி எனக. “மெய் விளக்கே விளக்கென்பது ” “எல்லா விளக்கும் விளக்கல் சான்றோக்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு.” என்ற திருக் குறளை யோக. மெய் விளக்கே. . . . ஏற்கும் :—இராமலிங்க சுவாமிகள கருங்குழிகு வந்து தமதினைய சோதரர் பரசராம பிள்ளைக்கு நீர்க்கடனையாற்றிய அநநாளில் தண்ணீரால் விளக்கெரித்துக் காட்டினர். பின் சென்னையிலுள்ள நண்பருட் சிலர் தாமிருக்குமிடம் வருமபடி வேண்ட, “மெய் விளக்கே விளக்கல்லால் வேறு விளக்கில்லை யென்றார் மேலோ ” என னும் பாடலை வரைந்து விடுத்து அகமுக வழியே தாம் பெற்ற அருள் நிலையுடைமையை வெளிப்படுத்தினர். தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மை போல் மாந்தர் கடமுண்ணீர் சிவம் விளக்க வேங்குவிகளுக்கு—கணமணியாம் நங்களுவிராம லிங்க னால் வருட் பாமுறையைத் துங்க முற மாணு தொழு . . . என்ற மதுரைத் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளாதினம் சிதம்பர சுவாமிகள் வாக்கினைக் காண்க.

பஞ்சாக்கரம்.

316 திருவெழுத் தைந்திலுயிர் த்ரோதைமா சருள்சிவம்

தேர்ந்த வுயிர் மனமலமொரீஇ
திவ்ய வகரத்தருளி லுற்றதுசிவ் விறையினில்
சேர்ந்துறச் சிவ்வொன்றிலே

மருவுமுப் பொருள்சச்சி தரனந்தமு றுசூக்ம்
மந்திரந் தனையேற்றதும்
மன்னுருச் சிறுதிருகண ணிருபுறஞ் சாய்வுறீஇ
வாடாத வாட்டமுறு மோர்

குருமேனி செம்மைகொண் டிருசெவி பரந்துகால்
கோப்புண்ட பாதரட்சை
கூடுதல கன்றுநன் குறுவளா கச்சித்தி
குறுகிகற் பூரதீபம்

பெருசிவ வெளிக்கேற்றிப் பேரின்பக் கூத்தாடிப்
பிரியா திருந்தவு ருவாம்
பேசரிய திருவருட் பிரகாச வள்ளலைப்
பெருமையொடு காக்க வென்றே.

(8)

(8) திருவெழுத் மருவும் :—சிவபெருமான் திருநாமமாகியநமச்சிவாய என்ற ஐந்தட்சரங்களில் நகாரத்தில் திரோத சத்தியம் மகாரத்தில் மலமும் சிகாரத்தில் சிவமும் வகாரத்தில் அருளும் யகாரத்திலான மாவும் நிற்கும். முப் பொருள் :—இவ் வைநதும் பதி, பசு, பாச மூன்றிலடங்கும். வளாகச்சித்தி—சித்தி விளாகம் என்ற திருமாளிகை. இது கருங்குழிக் கருகிலுள்ள மேட்டுக்குப்பம் எனனும் சிறுநூலிலுள்ளது.

சமயகுரவர்.

- 317 ஆறுமுக மேசாந்த முகமெனும் தெய்வமாம்
 அருள்ஞான சம்பந்தநல்
 அருள்மொழி மறக்கொணா நாவினுக் கரசு மரன்
 அரியவருள் பெற்றோங்கியே
 தேறும ருளாலால் சுந்தரன் மாணிக்க
 தேசிக னாருட் பதங்கள்
 தினமுமற வாதிருந் தேத்திக் கணிந்துருகித்
 தேடிப் பணிந்து நிற்பாம்
 பேறுதரு வேதாந்த சித்தாந்த மாகிப்
 பெரும் பொருட் பீடகலுருப்
 பேசாத மோனவெளி ஞானவெளி தன்னையே
 பேசா திருந்து பேசும்
 வீறுபெறு சன்மார்க்க மேயரிய நன்மார்க்க
 மென்றே விளம்பு மரிய
 வீட்டுநெறி காட்டுறு மிராமலிங்கப்பிள்ளை
 வித்தகனைக் காக்கவென்றே.

(9)

(9) மறக் கொணா—அறு கெட்ட எதிரமறைப் பெயரசெச்சம் ; பீடு—பெருமை.

சந்தான குரவர்.

- 318 கயிலைமலை தன்னி லுயா நந்திமுதல் நால்வரைக்
 காண்பதங் னனமரியநல்
 கருணைமொழி மெய்கண்ட தேவர்முதல் நால்வரைக்
 காண்பதிங் னனமே யெனப்
 பயிலுரைசெய் சந்தான குரவர்தம் பாதமலர்
 பண்பொடு பரிந்தேததுவாம்
 பண்பகலு னாதவருள் மோனவெளி தன்னில்
 பரந்தொளி பரப்புகிரண
 வெயிலொளியி னைசொர்ன்ன பொக்கிசு மெனுஞ்சபை
 விளங்கும் வட லூரடுத்த
 மேல்சித்தி யாம்வளர கத்தமரு மாமணியை
 வேதாந்த முதலாறுமே
 துயிலறுத் திடுமரிய பீடமென வதன்மேல்
 துணிந்துறு மிராமலிங்க
 துரியவெளி யனுபவச் சோதியுரு வாங்குழவி
 தூயனைக் காக்கவென்றே.

(10)

(10) மெய் கண்ட தேவர் முதல் நால்வர்—மெய்கண்ட தேவர், அருணந்தி சிவாசாரியார், மறை ஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவாசாரியார் என்பவர். துரியவெளி—யோவியர் தன மயமாங் திற்கும் உயர் நிலை.

செங்கீரைப் பருவம்.

319

வானோங்கு மருள் மணம் மணக்குமலர் வளர்ஞான
வாசமருள் நீரின் மூழ்கி
மாற்றுயர்ந் திடுமருள் பட்டாடை கொண்டருள்
மாமேனி மேலுடுத்தித்

தானோங்கு மாணவ விருப்பந்த மற வருள்
தண்ணருள் விளக்கி யெழுமோர்
தண்ணொளி விரிக்குமருள் முத்தணி தரித்தினிய
சாந்தபத வியோமநிலயாய்த்

தானோங்கு மெய்ஞ்ஞான வஞ்சன சலாகையால்
தானென்னு மாத்மவிழியின்
தனமலத் திமிரந் தெறச் செய்து வத்தைவத்
தணபூதி தனையணிந்தே

தேனோமுகு.பொழில் சூழும் வடலா ரமர்ந்த நீ
செங்கீரை யாடியருளே
செம்மை நல முறவளர்ந் தோங்கும் வட லார நீ
செங்கீரை யாடியருளே

(1)

(1) ஆணவ இருள்—ஆணவ மலம், ஐந்தது மலங்களில் ஒன்று. வியோமம்—ஆகாயம் ; சலா-
கை—இரண வைத்தியக் கருவி வகை ; திமிரம்—இருளாகிய குற்றம் ; தெற—அழிய ; பூதி—
பூதி ;

320

தெள்ளறல் கொழித்திடு திருப்பால் தடங்கடல்
தேடிவட வாலுறங்கும்
தேனளி முரன்று மொய்த் தூதும் திருத்துழாய்ச்
செந்தொடைத் திருமார்புடைப்

புள்ளிறையொ டகலாத புருகூத னய னுறும
புவனங்கள் மூன்று முத்தி
பொருள் தரும் சாமிவளர் புண்யவட லாரெனப்
போற்றுமுயர் சித்திபுரமாய்க்

கொள்ளமுத் தர்ஞான முயர்சிதம் பர மதில்
குருஞான வளள லாகிக்
குரைகடல் புவிராச தவராச கவிராசர்
கூடியடி போற்று மரிய

தெள்ளியர்களுள்ள மகலாப்பெருந் தேவன் நீ
செங்கீரை யாடியருளே
செம்மைநல முறவளர்ந் தோங்கும் வட லார நீ
செங்கீரை யாடியருளே.

(2)

(2) அறல் - கருமணல் ; தேன் அளி - ஒரு பொருட் பன்மொழி ; தேனுக்காக அளி என்றலுமாம். புளளிறை - கருடப் புளளிக்குத் தலைவனுள் திருமால் ; அவனோட்கலாத புருசுதன் என இத்திரனைக் கூறினார். திருமால் அதிநி வயிற்றில் உபேந்திரனாக பிறந்தமை நோக்கி. குரை - ஒலிக்கும்.

321 உன்னுதற் கரிய வொளி வீசும் பெருங்கருணை
உருவருட் பணிதரித்தே
ஒல்லென வசைந்தரைந் துள்ளநகைத் தும்பி விரை
வோடும் தவழ்ந்து சென்று

நன்னல முறப்பெற்ற வென்னம்மை சின்னம்மை
நற்றாய் மடித்தலத்தே
நன்னயத் தொடுமிருந் தோங்கு மருள் நாயக
நயக்குமுன தினன் சொலதுகேட்

டின்புறும் தந்தைமடி மீதிருந் தோங்கி விளை
ஆடு மருளெந்தை யன்பால்
இன்புட னழைப்பவர்க் கின்புதவு மென்கணே
எங்கள் குரு ராமலிங்க

தென் தமிழ் மணக்கும் வட லூரருட் பிரகாச
செங்கிரை யாடியருளே
செம்மை நல முறவளர்ந் தோங்கும் வடலூரநீ
செங்கிரை யாடியருளே

(3)

(3) சின்னம்மை - அடிகளின் தாயார் ; நயகரு -தந்—“ குழலினிது யாழினிதென்பதம் மக்கள மழலைச் சொல் கேளாதவர் ” என்ற திருக்குறள் ஓர்க.

322 நெட்டுடல் நிணச்சுவர் தனக்கிசைய வென்புதனை
நீள்சுவர்க் காலென நிறீஇ
நீண்டபெரு முதுகிடை நிமிர்ந்தபழ வினைதனை
நேருறு பெருந்தூ னெனைப்

பட்டுற வமைத்து நடு வோங்குமுக டெனுமேற்
பரப்பைத் தசைக்கொடதனால்
பாங்கு பெற மூடியிரு ளாங்கற விளக்குமதி
பகலிரவி மண்டலத்தை

இட்டுமற் றுளதத்து வப்பெருநன் மேடைகள்
எடுத்தடுக் கிப்பெரியதோர்
இவ்வுடல்களென்னு மொரு சிறுவீ டமைத்தவையுள்
இன்புயிர்த் திரள்கள்தமையே

திட்டமொ றுறச் செய்து விளையா டருட்குழவி
செங்கிரை யாடியருளே
செம்மைநல முறவளர்ந் தோங்கும்வடலூரநீ
செங்கிரை யாடியருளே

(4)

(4) மதி பகலிரவி மண்டலம் - முன்பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்து.....ஆம்பாட்டுக் குறிப்பில் காண்க. தத்துவம் - பூதமைநது முதலிய 25 தத்துவங்கள்.

323 கொந்தார் மலர்க்குழ லளிக்குழாம் சூழ்ந்துறு
கொழுந்தே னயின்று நிற்க
கொங்கையுறு பாரமது கொண்டிடை யிளைக்கும்
கோமாட்டி யென்றறிந்தே
வந்தொரு மருங்கிணைத் தொருகைதனை யோச்சியே
வாள்நகை யொடுங்கனித்தே
வருமூடல் தனையற வொழித்த நம் கடவுளை
வளைக்கரம் கொண்டு தழுவும்
எந்தா யருட் குரிய பார்வதி புரப் பெயர்
இயைந்த வட லூரில் வாழும்
இனிமையக லாதமுக கனி யிரதமாயுள்
இனிக்குமரு ளொழுகும் நல்ல
செந்தேன் மணக்கு முயர் திருவருட் பிரகாச
செங்கீரை யாடி யருளே
செம்மைநல முறவனார்ந் தோங்கும் வடலூர்நீ
செங்கீரை யாடியருளே

(5)

(5) அயின்று - உணடு ; ஓச்சி - ஓங்கி ; வாள்நகை - ஒளிபொருந்திய பற்களையுடைய பார்வதி. பார்வதிபுரம் - வடலூருக்கொரு பெயர்.

வேறு

324 நகமுறு மமணர் முகம்கவி முறமத
நானும் நலிந்தாட
நாயக மாமருண ஞானம் விளங்கி
நயந்து நயந்தாடத்
தகதக எனு மரு ளொளிமுழு தோங்கித்
தழைந்து தழைந்தாடத்
தையுடை நின்னரு ளழகொளிவேத
சதங்கை யசைந்தாடச்
சுகமகிழ் சத்திய ஞான முறும் பொருள்
தண்ணருள் சாயாதே
சாந்த மிகப் பொலி வார்ந்து வளர்ந்தெழு
சத்திய ஞானமுறிஇ
அகமதி னின்று வளர்ந்துட னாடிட
ஆடுக செங்கீரை
அழகொளி நின்றருள் பழகுறு குழவி நீ
ஆடுக செங்கீரை

(6)

(6) நகம் உறும் அமணர் - மலைகளில் வாழ்தலைப் பொருந்திய சமணர்கள் ; சமணர்கள் மூகம் கவிழ்ந்தனர். இவர் சைவ சமயமோங்க வைப்பதால். சகம் - உலகம்.

325 அணிகிள ரகிலநல் லுயிர்கள் பெறுஞ்சிற்
 றவல மசைந்துறவே
 அவ்விய மாய்புறு பூத மசைந்துற
 ஆடைய் புலனசைய
 பிணியுறு வாதம் பித்தம் சீதம்
 பேர்ந்து புரண்டாட
 பிங்கலை யிடைகலை யென்னு மிரண்டும்
 பேர்ந்து துவண்டாட
 தணிவில் சடப்பொரு ளெழுவகை தாது
 தளர்ந்து தளர்ந்தாடத்
 தடைபுறு கரண முழந்துதி யங்கி
 தசைந்து தசைந்தாட
 அணிவளர் வடலா ரருட்பிர காச நீ
 ஆடுக செங்கீரை
 அழகொளி நின்றருள் பழகுறு குழவி நீ
 ஆடுக செங்கீரை

(7)

(7) அவலம் - துன்பம் ; பிங்கலை - வலது மூக்கு வழியாய் வரும் மூச்சு ; தாது 7-இரத்தம், இரத்தம், சுக்கிலம், மூளை, தசை, எலும்பு, தோல், என்பன.

326 பண்டரு நற்புரு டந்தனில் மூலப்
 பகுதி நலிந்தாடப்
 பண்புறு பர சொப் பனமதில் மாயை
 பதைத்துப் பதைத்தாட
 விண்ணுறு வியோம மதில்பெரு மாயை
 விலங்கி யசைந்தாட
 விதியுறு சிவசாக் கிரமதில் விந்து
 வெளிப்பட நின்றாட
 கண்மணி நிகர்சிவ சொப்பன மதிலே
 காண்புறு நாத மதே
 காண்பற ந்ன்று கலங்கித் தளர்ந்து
 கசிந்து கசிந்தாட
 அண்ண லுறுஞ்சிவ சத்தி புரத்தினில்
 ஆடுக செங்கீரை
 அழகொளி நின்றருள் பழகுறு குழவி நீ
 ஆடுக செங்கீரை

(8)

(8) சாக்கிரம் - சொப்பனம் ; முதலியன கீழாலவஸ்தைகளில் கூறப்படுவன. முன் பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்து 722-ம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

327 செம்மைகொ ருபசாந் தம்மதின் மாமயல்
சேர்வை சிதைந்தாடச்
சீர்மை பெறுங்குரு சாக்கிர மதிலிருள்
சிந்தி நசிந்தாட

நம்புறு சீவவு பாதி நலிந்து
மெலிந்து நலிந்தாட
நாயக மாம்பர மானவு பாதி
நடுங்கி நலிந்தாட

விம்மித மற்ற விடந்தனி லோங்கி
விளங்குறு பிரமமதாய்
மேவின மென்பது போயற நின்று
விளங்கல் விரிந்தாட

அம்புய மலர் வயல் வடலூ ரப்பநீ
ஆடுக செங்கீரை
அழகொளி நின்றருள் பழகுறு குழவி நீ
ஆடுக செங்கீரை.

(9)

(9) உபசாந்தம்—மனவமைதி, உபாதி - இடையூறு.

328 நன்றரு ளாந்தனை நாடுத லற்று
நயந்ததின் மீதேறி
நங்குரு சுருதியின் முடிபி லிருந்ததின்
நாயக மாஞ்சிவமாய்

நின்றருள் பேத மகன்றக லநுபவ
நேர்மை யுறப் பெற்றே
நின்மல சொருப சுபாவ மகன்றருள்
நித்திய சத்தியமாய்

அன்றங் கருளு மத்தன் நீ முத்தன் நீ
அருளாய் நின்றவன் நீ
ஆண்டவன் நீயருள் தாண்டவன் நீயெனை
ஆள்பவன் நீ வடபால்

அன்பக லாதருள் சித்திபு ரத்தன் நீ
ஆடுக செங்கீரை
அழகுறு நின்றருள் பழகுறு குழவி நீ
ஆடுக செங்கீரை.

(10)

(10) சுருதி - வேதம்; சித்திபுரம் - சித்திவளாகமாளிகையை இங்ஙன் கூறினார் போலும்.

தாலப் பருவம்

329

சத்தாம் பொருளில் சகசீவ

பரங்கள் தோன்றும் பேதமது

சத்தாம் பொருள்தா னன்றிவே

றிலவென் றோதும் சதசத்தே

சித்தாய் விளங்குஞ் சிவஞானம்

தெளிந்த வறிஞ ருளத்தூறித்

தித்தித் தொழுகு மருளமுதே

தெவிட்டா வழதொத் தோங்குமொரு

கொத்தார் மலர்கூழ் குழல்சத்தி

குமரி யருட்சீர் மெய்ஞ்ஞானக்

கொழுந்தாய் விளங்கு மரியகுலக்

கொழுந்தே வென்னுட் குறை தவிர்க்கும்

அத்தா வறிஞர் மகிழ்வரும்

அப்பா தாலோ தாலேலோ

அருள்மெய்ஞ் ஞான சித்திபுரத்

தரசே தாலோ தாலேலோ.

(1)

(1) சதசத்த - உள்ளதும் இல்லதும்.

330

சோதி மரஞ்சேர் சிலமந்தி

சோர்வங் கடையா தெழுந்து மரச்

சோதிப் பிழம்பால் நோக்குறவின்

தோன்றும் கடக ராசிதினை

நீதி நிலஞ்சே ரலவனென்

நினைத்தங் கஞ்சி நிலையின்றி

நீண்ட தெங்கின் நேருற வீழ்ந்

திருந்து நிமிர்ந்தங் குறுமதுவை

பாதி யறவுண் றறமயங்கிப்

பாளை யுடனக் குலைபறித்துப்

பார்த்தங் கிறங்கும் பழஞ்சோலை

பழம்பூ மணக்கும் பண்பகலர

ஆதி யாகும் வடலூருக்

கரசே தாலோ தாலேலோ

அருள் மெய்ஞ் ஞான சித்திபுரத்

தரசே தாலோ தாலேலோ.

(2)

(2) சோதி மரம் - இரவில் ஒளியுடன் விளங்குவதாகக் கருதப்படும் மரவகை. தெங்கு - தென்னை மரம்; சோதி மரத்தை யடைந்த குரங்குகள் அம்மரத்தினொளியால் விண்ணில் தெரியும் கடகராசி (நண்டு)யை நிலத்திலுள்ள நண்டு என நினைத்துப் பயந்து அங்கு நிலைக்க முடியாமல் தென்னை மரத்தின்மீது விழுந்து சிறிது தங்கி ஆண்டுள்ள கள்ளைக் குடித்துப் பாளையோடு குலைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு இறங்கும் அத்தகை வளஞ்செறிந்த வடலூர் என்க.

வேறு.

331 காரணு கும்பொழில் மாங்கனி நைந்து
 கசிந்தொழு குறுமணமே
 கால்கொடு வீசிக் கடுகி நடந்தொரு
 கடிதட நின்றதிலே

நீரணு வஞ்சிறு மேன்மணம் நீக்கி
 நிமிர்ந்தே விளையாடும்
 நேரிழை யணியிரு கொங்கைகொள் மகளிர்
 நெகிழ்ந்த விடைக்குறையும்

சீரணி வளர்சிறு குழிகள் மணக்கச்
 செய்துறு பொழில் நீங்காச்
 செம்மை மிகுங்குயில் பாடக் கேட்டுடன்
 ஆடும் செழு மயில் வாழ்

தாரணி புகழ்வட லுருக்கரசே,
 தாலோ தாலேலோ
 தங்கு மருட்பிர காசத் தலைவ நீ
 தாலோ தாலேலோ.

(3)

(3) கால் - காற்று.

332 பொற்புரை சுருதி யகப்பொருள் சத்துப்
 பொன்றுத லின்றியுறும்
 போக்கறு சித்தினை விட்டக லாதயர்
 'பொருளா நந்தமதே

நற்பொரு ளென்றுனு மன்பர் நயந்து
 நயந்தே நானுமரு
 நழுவுறு தண்ணீ ரைப்போல் நினைவது
 நயமல வென்றிங்கே

அற்புத மொடுவொழு குறுதயி லம்போல்
 அன்புற வகமதனில்
 ஆங்கே நின்று நினைந்து நினைந்திட
 அழிவி லரும்பொருளாம்

தற்பர மாயச மாதியெ னப்புகல்
 தகையே தாலேலோ
 தங்கு மருட்பிர காசத் தலைவ நீ
 தாலோ தாலேலோ

(4)

333

எண்டிசை யோரு மெழுந்து துதிக்க
எழுந்தரு ளும்மரசே
இன்புட னுற்ற விருங்கழல் தன்னை
இறைஞ்சும் தவமுடையோர்

உண்டரு ளமுத வொழுக்கினை யகலா
துறுசிவ வநுபவமாம்
உள்ளழ கொடுநின் னோங்கி வளர்ந்தருள்
ஒழுகு மருட்பொலிவைக்

கண்டவர் தங்க ளாகங்கனி வுறவருள்
கண்ணுள் மணியே நல்
காட்சி யுடைப்பே ராட்சி யுறும்பொருள்
கதிபெற வந்தோடித்

தண்டமெ னப்பணி வார்க்கரு ளரசே
தாலோ தாலேலோ
தங்கு மருட்பிர காசத் தலைவன் நீ
தாலோ தாலேலோ.

(5)

(5) கழல் - தானியாகு பெயராய்க் காக்களை யுணர்த்திற்று.

334

கயிலைப் பதியிறை யாமர னாரி
கண்ணுட் கருமணியே
கைதொழு மடியர் பவப்பினிய றவருள்
கற்பக நற்பரமே

பயிலுறு மினிய பரம்பொரு ளென்று
பதம்பணி யும்பண்பில்
பத்தர்க ளுக்கருள் போக மனைத்தும்
பாங்குட னருள் சிவமே

இயலிசை கொண்டு துதிப்பரி தாமெழில்
கொண்ட விறைப் பொருளே
என்பு கரைந்து கரைந்து தவஞ் செய்யும்
இன்புடை யாளர்களும்

தயவிற பொலிவுறு வடலூர்க் கரசே
தாலோ தாலேலோ
தங்கு மருட்பிர காசத் தலைவ நீ
தாலோ தாலேலோ.

(6)

(6) பவப்பினி - பிறவியாகிய துன்பம் ; கண்ணுட் கருமணியென்றார் கண்ணுக்கு மணிகள் ழுகியமாதலின்.

வேறு.

- 335 தற்பர வெளியருள் அற்புத முடையாய்
தாலோ தாலேலோ
தானெனு முண்மை தயங்கொளி யுடையாய்
தாலோ தாலேலோ
- அற்பக லாத வருட்கதி தந்தருள்
அய்யா தாலேலோ
ஆன வகண்ட வருட்பரி பூரண
அப்பா தாலேலோ
- பொற்புற வளரருள் பூரண காரண
புனிதா தாலேலோ
பூத்த வருட்சிவ பூரண விற்பப்
பொருளே தாலேலோ
- சற்குரு வேயருள் சிற்பர நாதா
தாலோ தாலேலோ
சத்திய வடலூர் சித்தி புரத்துறை
சதுரா தாலேலோ.

(7)

(7) சதுரன் - சமர்த்தன்.

- 336 அஞ்ஞா னப்பெரு மதகரி துணையும்
அரசே தாலேலோ
அருளமு தம்பொழி யானக் தப்பொருள்
அரசே தாலேலோ
- மெய்ஞ்ஞா னப்பொருள் வேண்டுப வர்க்கருள்
விமலா தாலேலோ
மெய்யரு ளிற்பம் முப்பொரு ளொன்றெனும்
மெய்யாய் தாலேலோ
- எஞ்ஞான் றன்பர்த மிதயந் தனிலுறும்
எந்தாய் தாலேலோ
என்னுளி ருக்கும் மலப்பிணி தீர்த்தருள்
இறைவா தாலேலோ
- தஞ்ச முறுந்திரு வடலூர் தனில்வாழ்
தனயே தாலேலோ
சத்திய வடலூர் சித்தி புரத்துறை
சதுரா தாலேலோ.

(8)

(8) அஞ்ஞானம் - அறியாமை ; மலப்பிணி - ஆணலம், மாயை, களமம் எனனும்
மும்மலமாகிய நோய்.

337 துன்னிய கரணத் துகளற வென்னுள்
துன்னுவை தாலேலோ
தூய்மை யரும்பொருள் வாய்மை தருங்கதி
தூயா தாலேலோ

மன்னிய சைவச் சற்குரு வாகிய
மணியே தாலேலோ
மாதவ மோதுறு வாத மகற்றிய
வாழ்வே தாலேலோ

தன்னிலை யேயருள் நன்னிலை யென்றருள்
தவமே தாலேலோ
தயவுடை நாயக மான தயாபர
தற்பர தாலேலோ

தன்மய மாகித் தயங்கு மொளிக்குள்
தயங்குவை தாலேலோ
சத்திய வடலூர் சித்திபு ரத்துறை
சதுரா தாலேலோ.

(9)

(9) தன்னுவை - பொருந்துவாய்.

338 துன்மார்க் கப்புலை கொலையற் றவர்தம்
துணைவா தாலேலோ
துன்பக லருளுரு வாகிய விற்பத்
துரையே தாலேலோ

பன்மார்க் கப்பரி சற்ற வதீதப்
பரமா தாலேலோ
பண்புறு நண்பு கலந்த வருட்கதி
பரமே தாலேலோ

நன்மார்க் கம்பெறு வார்க்குளி ருந்தருள்
நட்பே தாலேலோ
நாடுதல் வாடுத லற்ற விடத்தருள்
நலமே தாலேலோ

தன்மையிடப் பொரு ளற்ற விடத்தொளிர்
தனியே தாலேலோ
சத்திய வடலூர் சித்தி புரத்துறை
சதுரா தாலேலோ.

(10)

(10) துன்.....துணைவா என்றார் இவர் சேவகாருண்ய வொழுக்கம் கூறலாகி,
அநீதம் - மேற்பட்டது.

சப்பாணிப் பருவம்

339 உண்ணயந் தொழுகுமிரு கண்களுந் றெங்கனும்
ஒளிப்பிழம் பாலிருளொழித்
தோங்குறு மருட்டா யுணைப்போன றுறுந்தெய்வம்
உண்டென வுரைக் கொணுமை

கண்டுமும் மலமங் குடைச்சீவர் தாமுளக்
காட்சிபெற வேக்கமுற்றே
காதலொழி யாதிரு கழற்றாணி தந்தொழல்
கடைப்பிடித் தொழுகும வர்தம்

பண்டைவினை முழுதும் பறந்திடச் செய்வைசிவ
பரமவனு பவநிலையெனும்
பண்புதனை வாயால் புகழ்ந்தினி தறிந்துனைப்
பாடுவோர்க் குதவுநல்ல

தண்மல ரிதழ்த்தா மரைப்பொருவி னணக்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தமறை புகழும்வட லூரருட் பிரகாச
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(1)

(1) அருள்+தாய் = அருட்டாய் எனப் புணர்ந்தது. கழல்தான் - நிதம் தொழில் என்க.
அனுபவ நிலை - திருவருடா ஆறவது திருமுறை அனுபவ நிலை. 617-ம் பக்கம் பார்க்க.

340 பங்கயா சனனுமரி யாயிரங் கண்ணன்
பரந்திடு பணுமுடிச்செம்
பாந்தனரு வங்கொண் டிரும்புவி பரிக்குமொரு
பண்ணவன் வியாக்ரபாத
புங்கவன் தும்புருவ நாரதா தியருமே
புகழ்நந்தி யொடுபிருங்கி
பொருவில்விண் ணவருமெண் ணுறுப்ரமத கணமொடும்
புவனநா தாக்களுடனே

தங்கள் தங் கட்குரிய விருதுபே ரிகைவீணை
தண்ணுமை பெருங்குடமுழாச்
சச்சரியுடன் சங்க மாத்திடச் சிவகணத்
தலைவர்தொழ நடனஞ்செயும்

சங்கரன் அருட்படிவ மாகிவளர் சற்குருநீ
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தமறை புகழும்வட லூரருட் பிரகாச
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(2)

(2) பாந்தன் - பாம்பு ; பண்ணவன் - பதஞ்சலி ; வியாக்ரபாதர் - மூன்பிள்ளைத்
தமிழ்க்கொத்து-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

பிருங்கி . . இம்முனிவர் வீடு விரும்புவராய் சக்தியை விட்டுச் சிவனை மட்டும் தரிசித்துச் செல்ல உமாதேவியார் இவரிடம் தமது கூருகிய உதிர மாமிசங்களை வற்றச் செய்ய சிவன் ஒருகோலங் காலுந் தந்து கருணை செய்யப் பின் உமாதேவி தவஞ்செய்து பாதிப்பாகம் பெற்றனள். நாதாககள் - ஞானியா ; சச்சரி - ஒரு வாத்தியம்.

341 சித்தனெல் லாம்வல்ல தீரனரு ளால்சங்கம்
சேர்ந்துறும் புலவர்குழச்
ஓசற்றமில் காய்சின வழுதிமுத லீறெனச்
செப்பும் கடுங்கோன்மகள்

வித்தெனவி ளங்கும்வெண் டோட்செழியன் முதலீறு
வேய்முடத் திருமாறனும்
வேண்டுமம் மன்னன்முத லீறென விளம்புமொரு
வீரமுறு முகர்வமுதி

சத்யமுறு வங்க்யசே கரனென்னு முச்சங்க
சார்புடைய பாண்டி வெள்ளம்
தான்வழுத் தறுலிங்கம் சொக்கலிங் கப்பெரும்
சாமியருள் வடிவானவா

சத்திய மகன்றுருச் சித்தாந்த முத்தனே
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தமறை புகழும்வட லூரருட் பிரகாச
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(3)

(3) எல்லாம் வல்ல சித்தன் - சிவபெருமான் திருவிளையாடற் புராணம் கூடற்காண்டத்தில் இப்படலத்தைக் காண்க. காய்சின வழுதி - இவன் முதற்சங்கமிருத்தினன். இவனை உக்கிரபாண்டியன் என்பர். கடுங்கோன் - தலைச்சங்கமிருத்திய பாண்டியர்களிலிறுதியானவன் வெண்டோட் செழியன் - இப்பாண்டியன் இடைச்சங்கமிருத்தினன். முடத்திருமாரன் - இடைச்சங்கம் நிறுவிய பாண்டியர்களில் கடையானவன். உக்ரவழுதி - இவன் காலத்தில் கடைச்சங்கமிழிந்தது. வங்கிய சேகரபாண்டியன், நக்கீரர் முதலிய 49 பேரை ஆதரித்துக் கடைச்சங்கம் வளர்த்தவன்.

342 பஞ்சஞ்ச மெல்லடி பரந்தவிழி யருள்நீர்
பரிக்கொழுக முக்கணுடையெம்
பார்ப்பதிம ணலின் பரஞ்சோதி யென்னுட்
பதித்தொளிர் பராபரன்மறைக்

கொஞ்சுறு சதங்கையணி குஞ்சித பதாம்புயக்
குரிசிலென் நெஞ்சதுவிடாக்
குருநாத நடராச மணிவேத வொலிநாத
குணத்தவ வொலிபேரலெழும்

எஞ்சலி லாதார மாறிலே ஆதார
மூர்த்திகளை யேத்திநாளும்
இன்புறுஉம் யோகியர்க ளுள்ளே யெழுந்தோங்கி
எங்குநிறை கின்றபொருளே

சஞ்சலம் மகற்றியருள் திருவருட் பிரகாச
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தமறை புகழும்வட லூரருட் பிரகாச
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(4)

(4) வேதங்களே சதங்கையெனக. குஞ்சிதம் - ஒரு காலைத் தூக்கி நிறறல் ; எஞ்சலில்
.....மூர்த்தி - முன்பின்னத் தமிழ்க்கொத்து 660-662-ம் பாட்டின் குறிப்பில்
பார்க்க.

343 சீர்கொண்ட பூதபௌ திகவண்ட பிண்டாண்ட
செம்மைவளர் பகிரண்டமாம்
செகமெலா மீன்றவொரு பகுதிக்கு மேலான
தெய்வநட ராசமனிதன்

பேர்கொண்ட பதிகமரு ளிச்செய்து திருவருள்
பிரகாச மாகிளன்னுள்
பிணிமல மகற்றியரு ளானந்த வெளிதனில்
பேரா திருத்துமரசே

சூர்கொண்ட சற்குரு அருட்பொலி வுறும்தலைவ
தூரியந் தனக்குமேலாம்
சுத்தமெய்க் கதியருளி ராமலிங் காயநம
தூய்மையறு மூலபந்தச்

சார்போத மகலச்செய் தருள்சத்ய மூர்த்தி நீ
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்தமறை புகழும்வட லூரருட் பிரகாச
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(5)

(5) தெய்வ.....பதிகம் - திருவருட்பா 256-ம் பக்கம் பார்க்க (1902-ம் வருஷப்
பதிப்பு)

வேறு.

344 கண்டவர் விண்டவ ரென்றிடு ஞானிகள்
காணுங் கதியகலாக்
காரண பூரண நாரண னாரணன்
காணுக் காட்சியருள்

பண்ணமை கண்ணி யருட்பா வொன்றும்
பார்த்ததி லோங்குகதிப்
பண்புறு ஞான வருட்பயன் துயக்கப்
பரிவுறு மறிஞர்க்கே

தண்ணனி புரியு மருட்பிர காசத்
தலைவநீ தாங்குமருள்
தந்தை தயாபர வுத்தர ஞானச்
சபைதனி லோங்கு முருக்

கொண்ட அருட்சிவ ஞானச் செல்வநீ
கொட்டுக சப்பாணி
கொஞ்சுறு ரஞ்சித ஞான சிகாமணி
கொட்டுக சப்பாணி

(6)

(6) தண்ணீர் - கருணை ; உத்தரஞானசிதம்பரம் - வடநூரில் நாற்பது காணி அளவுள்ள விடத்திற்கு உத்தரஞானசிதம்பரமென இராமலிங்கர் கடவுட்டிருவருட்ருணையால் பெயரிட்டார்.

345 கல்லா தவரனு பவியாக் கதிதனைக்
காட்டும் கருணையுருக்
கண்மணி விண்மணி தெய்வசி காமணி
காண்புறு காட்சிதரும்

பொல்லா மணியுயர் கொல்லா மணியென்
புன்மை தவிர்த்தருளும்
பொன்மணி நன்மணி யென்மணி யெனறும்
பொய்ம்மை யொழித்தருளும்

சொல்பொரு ளாயதி னூட்பொரு ளாமீமணி
சொல்பிழை தனையறுவே
சொல்லித் துதிசெய் பவர்க்கருள் நாயக
சோதியுள் சோதியன்றீ

கொல்லா விரதியர் போற்றுங் குருமணி
கொட்டுக சப்பாணி
கொஞ்சுறு ரஞ்சித ஞான சிகாமணி
கொட்டுக சப்பாணி.

(7)

(7) பொள்ளா என்பது பொல்லா என நின்றது.

346 மணமக லாவருள் கற்பக நற்கனி
மாண்புட னருள்ஞானம்
மன்னுறு நன்மை மருத வருட்கதி
வாய்க்க வழங்குநுநீ

பணவர வல்குல் பாவையர் மயலொழி
பண்புடை யவர்தொடிநல்
பரம வருட்குரு வாகியென் னுன்னம்
பார்த்தருள் யோகியருள்

கணகண வெனுநல் நாத வொலிக்கும்
காண்பரி தாயவருள்
கண்மணி யுத்தர ஞானச் சித்தி
புரத்தே காண்புறுசுற

குணரசி தப்பொருள் அருண்மணம் வீசிநீ
கொட்டுக சப்பாணி
கொஞ்சுறு ரஞ்சித ஞான சிகாமணி
கொட்டுக சப்பாணி.

(8)

347 அருண்மணம் வீசுறு மொருதனி மலரே
அற்புத வானந்தம்
அகலா துறுநல் லதீத நிலைக்கே
அன்புகொ ளனுபவநல்
பொருள்நிலை தத்வமசிப்பொரு ளுறுபொருள்
போக்கறு பூரணமாம்
பொய்ம்மையி லாப்பொருள் புண்ணியர் நண்ணுறு
போதம் விளக்குறு நல்
கருணைக் கற்பக நற்பொரு ளதனைக்
கண்ணுள் மணியாகிக்
கருணையொ றுரைசெய வல்லா யென்னுள்
கரவா தொளிருமருள்
குருநிலை யொருநிலை யென்றருள் ஞானிநீ
கொட்டுக சப்பாணி
கொஞ்சுறு ரஞ்சித ஞான சிகாமணி
கொட்டுக சப்பாணி.

(9)

(9) போதம் - ஞானம் ; கரவாது - மறையாது.

348 ஞரக லுறவருள் சுப்பிர மப்பொருள்
சுகசொரு பானந்தச்
சுத்த வெளிப்பொருள் தன்னை மறைக்கும்
துர்க்குண மாமண்டம்
பேரக லாக்கலை வித்தையெ னும்பெரு
அண்டம் பேசவொணுப்
பிணிவளர் காலமி ராகம் புருடன்
பேசுறு பலவண்டம்
நேரக லாச்சிவ தத்துவ வண்டம்
நேருறு பலவண்டம்
நிற்கும் நிலைக்குள் வெளிப்பட லாகா
நீடொளி தனையறியக்
சூரக லறிவை விளக்கும் குருபர
கொட்டுக சப்பாணி
கொஞ்சுறு ரஞ்சித ஞான சிகாமணி
கொட்டுக சப்பாணி.

(10)

(10) சுப்பிரமம் - ஒளி ; இராகம் புருடன் - வித்தியா தத்துவம் ஏழனுள் கூறப்படுவது.

முத்தப் பருவம்.

349 கால நியதி கலைகடந்த
கருணை யுருவாம் சிவபோகக்
காட்சி முடிவில் கனிந்தவருள்
கனியின் விளைவித் தாகியென்றன்

தூல வடிவைக் கரைத்துருக்கும்
தூரிய வெளிக்கப் பாலாகும்
தூரியா தீதப் பொருண்மோனம்
தூனும்பு மிராம லிங்கனெனும்

மூல குருநீ உண்மகிழ்ந்து
முத்தம் தருக வெனும்முன்னே
மூலப் பகுதி யற்றிடத்தே
முனைத்த முத்தம் தந்தருள்செய்

மூலப் பொருளே வடவூர்வாழ்
முதல்வா முத்தந் தருகவே
முதலீ றில்லா விடத் தொளிரும்
முதல்வா முத்தந் தருகவே.

(1)

(1) தூரியம், தூரியாதீதம் - முனபிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்து 722-ம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. முத்தம் - முத்தி (மோட்சம்).

350 கமல யோனி செயுஞ் சிருட்டி
கழன்ற விடத்தங் கொளிருமருள்
கருணை முத்தாய் விளைந்த வருள்
கடலே யென்னுள் கலந்தோங்கும்

நிமல தோற்றம் கடந்தப்பால்
நீண்ட பிரம வனுபவத்தில்
நிமிர்ந்தாங் கொளியெய் நிசாநந்த
நித்ய மாகி யென்னுள்ளே

அமரும் முத்தே யென்னருமை
ஆணிமுத்தே யானந்த
அருள்ரீ ராகி விளையமுதம்
ஆகித் தனித்த வருண்முத்தே

மூமல மறுக்கும் வடவூர்வாழ்
முதல்வா முத்தந் தருகவே
முதலீ றில்லா விடத் தொளிரும்
முதல்வா முத்தந் தருகவே.

(2)

(2) கமலயோனி - பிரமன் ; மூம்மலம் - மூமலம் எனத் தொக்கது.

351 முத்தாய் விளைந்த வ நுள்மோன
முத்துள் முளைத்த முத்தினுக்கு
முத்தா மிராம லிங்கமெனும்
முத்தே முதலீ றில்லாத

முத்தி தானு யுயர்முத்து
முளைத்த சிவசாக் கிரசமுத்தி
முதலாய் நின்று நிகழ்பிரம
முனையின் நீங்கா தொளிர்முத்து

சத்தாம் பிரம சாக்கிரத்தே
சார்ந்தங் கொளிரும் சாந்தபத
சத்யா னந்த வருண்முத்தே
சாகா விடத்துச் சாயாத

முத்தே தருமோர் சித்திபுர
முத்தே முத்தந் தருகவே
முதலீ றில்லா விடத் தொளிரும்
முதல்வா முத்தந் தருகவே.

(3)

(3) மோனம் - பேசாமை ; சாக்கிரம், சுமுத்தி - முன்பின்னேத் தமிழ்க்கொத்து 122-ம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. சாயாத முத்து, - அழியாத முத்தி நிலை.

352 சொக்கப் பெருமான் வெள்ளிமன்னுள்
சோதிப் பெருமான் தன்னருளால்
தோன்றி விளங்கும் நின்வடிவம்
தோன்றத் துணையாம் சோதியனல்

பக்க வழியால் பரந்தோங்கும்
பார்வைக் கனலால் பாகமுறப்
பண்டை மூலப் பகுதிமுனை
முனையைப் பழுக்கப் பார்த்தங்கே

ஒக்க மிளிரும் பிரம வொளி
தானே யதுவா யொளிவிடச்செய்
துன்னற் கரிய குருமுனையில்
ஒளிவிட் டோங்கு மொருமுத்தே

முக்கண் பெற்ற வரன ருளால்
விளைந்த முத்தந் தருகவே
முதலீ றில்லா விடத்தொளிரும்
முதல்வா முத்தந் தருகவே

(4)

(4) மூலப்பகுதி - சுத்தா சுத்த தத்துவம் ஏழனுள் போகடிய ரூபமாய் நின்ற தத்துவப் பிரபஞ்சங்கட்கெல்லாம் மூலகாரணமாவதும் கலாதத்துவத்தின் விசுவாசமான பிரசுருதி.

353

சொருபந் தனையு மச்சொருபம்
தன்னை யறிநல் லுயிர் தனையும்
சொல்லு மிருபத் தொருநான்கு
கருவி தனையும் சோர்வின்றி

உருவ தரிச னஞ்சுத்தி
ஒளிவிட் டோங்க வுறச்செய்து
உன்னற் கரிய பரம்பொருளை
உன்னி யுன்னி யுறங்குமவர்

மருவு மறிவில் பூத்தொளிரும்
மணியே யன்பர் மறவாத
மன்னும் பிரம வொளிதானாய்
மலர்ந்த முத்தே மறைப்பொருளே

முருகு மணக்கும் நிலவொளி செய்
முத்தந் தருக முத்தமே
முதலீ றில்லா விடத்தொளிரும்
முதல்வா முத்தந் தருகவே.

(5)

(5) இருபத்தொரு நான்கு கருவி 24 பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு முதலிய ஆனம் தத்துவமாம்.

வேறு.

354

சந்தத மென்செயல் நின்செயலி யானறி
தன்மைநின் தன்மையதாம்
சமரச நிலையா கமவே தாந்தத்
தத்துவ நிலையெனு மோர்

பந்தமி லாநிலை துவிதாத் வைதப்
பரநிலை யெனுமந்தப்
பண்புறு மருள்நிலை மெய்ந்நிலை யதுவே
பரமா னந்த நிலை

இந்தநி லைச்சுத் தாத்தித சமரசம்
இந்நிலை மேனிலையே
என்றறி யெனுமரு ஞத்தர ஞான
இலக்கண முறுவெனியே

முந்திமு திர்ந்து கனிந்து பழுத்தருள்
முத்தந் தந்தருளே
முக்கனி சர்க்கரை யொக்க வினித்திடு
முத்தந் தந்தருளே.

(6)

355

முச்சக முழுதும் மகிழ்ந்துனையேத்த
முருக்கரு ணைக்குளுறும்
மோகமோ டொழியாச் சோக மொழிந்து
முழுப்பொருள் முத்திபெறும்

சொச்சம தான சுகக்கடல் தன்னைச்
சுகத்தெழு ம்றிஞர்குழாம்
சொந்தஞ் சொந்தமெ னப்புடை நின்ற
குத்தித்தெழு வருளமுதே

பொச்சமில் மோன முழுப்பொரு ளேயென்
பொய்ப்பிணி யெய்ப்பறவே
புந்தியுள் நின்றருள் சிந்தா மணியென்
பொற்புவி சாந்தமணி

முச்சக சீவ பரம்பொரு ளானநீ
முந்தந் தந்தருளே
முக்கனி சர்க்கரை யொக்க வினித்திடு
முந்தந் தந்தருளே.

(7)

(7) முச்சகம் - மூன்றுலகம் ; பொச்சம் - குற்றம்.

356

தத்துவ நீக்கம் சரிதையின் முடிபைத்
தண்ணரு ளாலறிதல்
சாலோ கந்தான் தற்போ தந்தான்
தானற வேநீக்கி

சத்திய அருளுரு வாகிநீ தங்குதல்
சாமீ பம்மெனவே
சாற்றித் தற்போ தங்கெட நிற்பது
தண்ணருள் யோகமதில்

சத்துவ முறுபரை தானாய் நிற்பது
சாளு பம்மெனவே
சற்குரு வருளா லங்ங னறிந்தே
தற்பரை நீக்கமதில்

முத்தெனு ஞானம தீதஞ் சாயுச்
சியமுத் தந்தருவாய்
முக்கனி சர்க்கரை வொக்க வினித்திடு
முத்தந் தந்தருளே.

(8)

(8) இப்பாட்டில் சாலோக, சாமீப, சாருப, சாயுச்சிய பதவினை விளக்கியிருத்தல் காண்க.

357

அண்டர்கள் தொழுதெழ வருளுரு வாகிய
ஆதிய நாதியதாய்
அற்புத மாகு மருள்குரு வாகியென
அகமதை விட்டகலா

விண்டுறு மலரை நிகர்த்திடு மடியிலே
வேண்டுறு சித்தாந்தம்
வேதாந் தப்பொருள் நாதாந் தம்வெளி
யோகாந் தப்பொருளே

உண்மை யகன்றுற லாகா வுத்தமம்
ஓங்கிய போதாந்தம்
உருவெளி யருவெளி யுருவரு வெளியார்
ஓங்கிய வெருபொருளே

முண்டக மலரோன் கண்டுண ரரப்பொருள்
முத்தந் தந்தருளே
முக்கனி சர்க்கரை யொக்க வினித்திடு
முத்தந் தந்தருளே

(9)

{9} அண்டர் - தேவர் ; உருவெளி.....வெளி : முன்பிள்ளைத் தமிழ்க்கொத்த
99-ம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. இப்பாட்டில் ஆசிரியரைச் சிவனாகக் கூறியிருத்தல்
காண்க.

358

சொன்னிலை பொருணிலை யறியவொ ணுநிலை
சொல்லுங் கதிநிலையைச்
சொல்லு மருட்பா சொல்லச் சொல்லச்
சுகஞ் சுக மென்றுரைசெய்

மன்னுறு மனுபவ நிலையருள் நிலையது
மாறு நிலையதனை
மாண்புட னுணரும் மகானு பவர்க்கருள்
மாதவ னேயருள்வாய்

பொன்னம் பலமே யென்னைம் பலமென
போற்றுப வர்க்கருளும்
புண்ணிய னேயுயர் திண்ணிய னேபுகழ்
போகாப் பொருணிலையே

மூன்னிலை வடலூ ருத்தம னேயருள்
முத்தந் தந்தருளே.
முக்கனி சர்க்கரை யொக்க வினித்திடு
முத்தந் தந்தருளே

{10} மாண்பு - பெருமை.

வருகைப் பருவம்

359

ஏழிலைப் பாலைதனை சீறிக் கடம் கவிழ்த்
திருமாந் துயர்ந்து செல்லும்
இருகையா னைப்பிடியின் நடைசெருக் கறவன்னம்
இளநடை தளர்ந்துறச்செய்

தோழிமட வார்மய லகற்றியருள் மெய்ஞ்ஞான
சோதிச் சுயம்பரகாசச்
சுத்தமா மயிலாட வம்மயில் சூயிலான
சொருப வனு பவமதனையே

ஏழிரண் டுலகமுழு துற்பவல யம்போன
எந்தை யருள் நாட்டமும் உடையோர்க்
கின்புடன் தந்தருளி ராமலிங் கக்குரு
இயற்கையரு ளாட்சிநாளும்

வாழியரு ளோங்கும்வட லூவரிலுறை வள்ளல்நீ
வருகநீ வருக நாளும்
வண்மையருள் திருவருட் பிரகாச வள்ளலே
வருகவென் மணி வருகவே.

(1)

(1) ஏழிலைப்பாலை - மகளிரான் மலருமரம் பத்துளொன்று. இது மகளிர் நட்பாட
மலரும். இதன் வாசனை யானைகளுக்காகாது. கடம் - மதம்.

360

ஒருபொருள் தத்வமசி யெனும்மகா வாக்யமதை
உணரிலஃ துள்ளதத்வம்
ஓங்கிவளர் தானதா யுள்ள வானந்தமாய்
உறுபொருள தீதமாகி

வருபொருள் சச்சிதா னந்தமா யழியாது
வாழமுப்பா மொன்றதாய்
வளர்துரிய மூன்றுமொன் ருயதின் மீதிலுறு
வாழ்வுதா னுகிநின்ற

குருவனுப வாதித குணரகித விசுவமுதல்
குறைவிலா நிறைவதாகி
குணமாயை வேறதாய் வேறென்ப தில்லதாய்
கோதினும்பு பொருளொன்றதாய்

மருவியே யொளிர்மூல காரணப் பொருளான
மறையினுள் மணிவருகவே.
வண்மையருள் திருவருட் பிரகாச வள்ளலே
வருகவென் மணிவருகவே

(2)

(2) இதிலுள்ள சித்தாந்தக் கருத்துக்களை 1932-ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட ஆறாம் திரு
முறையில் வசனபாகத்தை நோக்குக.

- 361 பதிந்திய வறிவாம் பகுத்தறிவ தேபச
பகர்ந்திது வெனச் சுட்டவே
பாசமெனும் முப்பொருளு மொன்றே யெனக்கண்டு
பகர்ஞான வள்ள லுரை நல்
கதியருளு மண்ணல்தா ளத்வைத் மாதலே
காணிரண் டின்மையென்றே
கழ மொரு சிவஞான போதவெண் பாப்பொருள
கருத்திற் கிசைந்த நல்ல
மதிவழி யுயிர்த்தொகை மதித்திடா வழியுத்தி
வழியால் விளங்கு முண்மை
மாட்சிதனை நோக்கிமுப பொருளொன் றெனக்கொண்டு
வாழு மறை சித்தாந்தநன்
மதிதனை யெமக்கருள் செய் யுத்தர சிதம்பர
மகானுபவ நீவருகவே
வண்மையருள் திருவருட் பிரகாச வள்ளலே
வருகவென் மணி வருகவே.

(3)

(3) -----

362. உலகநிலை தானறும் சுருதிதனில் மருணீங்கும்
ஒருசா தகத்தன்னிலே
உலைவிலிருள் சாத்திய மதிற்போ மதிதநிலை
ஓங்கிவளர் சகச ஞானம்
கல்கமொரு சிறிதுமில் லாதோங்கு மநுபவக்
கருணையுரு ஞானம கலாக்
கனிவுபெற் றிருசாந்த முகக்காட்சி நானுமே
கரவாது காட்டியருளும்
நலமுடைய குருவே நின் முகம்வற்றி வளர்காட்சி
நாததத் துவமுமுதுமே
நாடுறு மடக்கமுறு தருணமதறியார்கள்
நானு விதங்களாக
வலனற்ற வாதமே பேசுவ ரவர்க்கு மருள்
மணியேநீ வருகமுத்தி
வண்மையருள் திருவருட் பிரகாச வள்ளலே
வருகநீ வருகமணியே.

(4) நானுவிதம் - பலவிதங்கள் ; வண் - வெற்றி.

- 363 திருவருட் பிரகாச வள்ளல்நீ திருநீ
றணிந்துருத் ராக்கமணியால்
திருமந்தரம் நாளும் செபித்துவிழி நீர்பெருநீ
தீந்தமி மெடுத்தோது நீ

உருவங்க மொத்தசிவ ஞானியா யொரு சித்தி
 உயர்வளா கத்தமர்ந்து
 உண்மைசிவ ஞான வனலொளியாலுண் மாசொழித்
 தேரங்கு பசு மலச் சாம்பல்தான்
 ஒருபசும லத்தினுக் கொருபுறப் பொருளென்
 றுரைத்ததனை யணியாது விட்
 டோங்குமத் வைதவெண் நீறணிந் துயர் கருணை
 உருவான பின்னர ருவாய்
 வருக்கம ணிதனை யகற்றி யரு னப்பனை
 வருகநீ வருகஞான
 வண்மை யருள் திருவருட் பிரகாச வள்ளலே
 வருககண் மணிவருகவே.

(5)

(5) தீம்தமிழ் - இனிய தமிழ் ; வளாகம் - சித்திவளாகம் என்ற மானிகை ; உள்மாசு மனக் குற்றம்.

364 அருளுருக் கொண்டவொரு வடிவுசிவ யோகிவடி
 வானநின் னரிய முடிமேல்
 அங்கே வளர்ந்த சிகை மூன்றுபிரி வுள்ளே நின்
 அரியதாய் சின்னம்மைதான்
 அருள்சிவ னடிச் சேர்ந்த பின்னரொரு சிகை கொண்டு
 அரியவெண் துகில்மேற் கொளீஇ
 அருட்பாத மேற்கும் நன் கிருபாத ரட்சைதனை
 அங்ஙன மகற்றியா றும்
 இருளறு வளாகமது சித்தி யெனு மோ ரிடம்
 இருந்தகற் பூரதீபம்
 ஏற்றியா ராதித் தானந்த மேலிட்(டு)
 இனிய கூத் தாடி நின்று
 வருமுடல் மறைத்து வெளி யானவர சேவருக
 வருகநல் லரிய சித்தி
 வண்மை யருள் திருவருட் பிரகாச வள்ளலே
 வருக வென் மணி வருகவே.

(6) கொளீஇ - கொண்டு, சொல்லி சையளபெடை.

வேறு

365 சீரார் கருணைக் கற்பகநல்
 தெய்வத் தருவே வருகவருட்
 செம்மல் வருக மன்பதைக்கோர்
 தெய்வப் பொருளே வருகபவத்

தீராப் பிணிக்கட் டவிழ்த்துமயல்
தீர்த்துக் கதிதந் தருளுமென்றும்
தெவிட்டா தென்னுள் தித்திக்கும்
தெய்வக் கனியே வருகநல்ல

ஏரார் பிரம வெளிக்குள் வளர்
இனிய சச்சி தாநந்த
இன்பக் கடலே வருக வென்னுள்
இனிக்கு மெந்தாய் வருகவெழில்

காரார் சோலை புடை வளரக்
காக்கும் வடலூ ராசேயெம்
கண்ணே வருக விராமலிங்கக்
கருணா ந்தியே வருகவே.

(7) மன்பதை - உலகத்துயிர்கள்.

வேறு

366 சிறந்தி றும்பொ ருட்குளுத்
தரச்சி தம்ப ராவருள்
சித்திதா னியற்ற வல்ல
தெய்வ ஞான வள்ளலே

இறந்து னோர்கள் தமையெழுப்ப
வல்ல வெங்க ளீசனே
எல்லாம் வல்ல ஞான சித்த
இடர் செய் பாவ நாசனே

மறந்த விர்த்த வன்பருள்
மறந்தி டாதி ருந்தவா
மாதவம் செய் பெரிய ருண்ண
வாழ்த்த வாழும் மன்னவா

வறந்தி டாத நீர் வளங்கொள்
வடலூ ரெந்தை வருகவே
வளர ருட்பர காசவள்ளல்
வருக வருக வருகவே.

(8)

(8) இறந்துனோர்.....ஈசனே. இராமலிங்கர் இறந்தவர்களையெல்லாம் எழுப்புவெனென்று விடுத்த செய்தி சமாதிவற்புத்தும் பத்திரிகையில் இந்தக் கடிதம் வெளிப்பட்டறிந்துகொள்ளாமுன் இறந்து தகனமானவர்களையும் எழுப்பியருளுவார்..... எனது தந்தையார் திருவருளை நான அடையும் வரையில்....இருந்து இறந்தவர்களையெல்லாம் எழுப்பிக்கொடுத்தும்..... என்பதை 1886-ம் பக்கம் ஆறந் திருமுறை (1932-ம் வருஷம் பதிப்பு) உள்ளது காண்க. "செத்தவர்கள் எழுந்துலகில் திரிந்து மகிழ்ந்திருப்பார் " பக்கம் 379. செத்தாரையெல்லாம் திரும்ப வெழுப்பபுத்தலிங்கெத்தான் முடியுமெனில்.....சத்திய மிதே ;" என்ற அவரது திருப்பாடல்களை நோக்குக.

367 நீதியுடைய தாகு மரிய
நிமல சித்தி செயவலாய்
நீண்ட வுலகி லெய்துங்காட்சி
நேர்ந்தி டச்செய் நித்தனே

சாதி சமய மாமசத்ய
சதிரழிந்து றச்செயும்
சத்ய நித்ய முத்த சித்த
சாமி யிங்குச் சார்ந்தருள்

சோதி யாகி நின்றருட்கண்
சொந்த மாய்வி ளக்கியரள்
சுத்த ஞான சித்தனே
சுயம்பர் காச முத்தவீண்

வாதி வாய்கள் மூடவேநீ
வருக வருக வருகவே
வளரருட்ப்ர காசவெந்தை
வருக வருக வருகவே.

(9)

(9) நிமலன் - குற்றமற்றவன்.

368 வேத வாக மச்சமத்த
வித்த கப்பொ ருட்குணம்
வேண்டு சித்தர் கணமதைப்
பணிந்த வேத வித்தகன்

மாத வஞ்செய் தாயுமான
வள்ளல் ஞான மூர்த்திபால்
மன்னு சமர சானுபூதி
வாழ்வு பெற்று வந்தவா

நாத தத்வ முடிபிறந்த
நல்ல ருட்ப்ர காசனே
நாடு நானெ னும்தியக்கம்
நாசமாக்கும் நல்லவா

வாதமற்ற நல்லருள்
கதிக்குள்ளாக்க வருகவே
வளரருட்ப்ர காச எந்தை
வருக வருக வருகவே

(10)

(10) தாயும் ஆன வள்ளல் - திருச்சிராப்பள்ளி சிவபிரான். இதன் வரலாறு அபிதான சிந்தாமணி முதற் பதிப்பு 503-ம் பக்கம் காண்க. நான் எனும் தியக்கம்—” “ யானென தென்னும் செறுக்கறுப்பான்.....புகும் ” என்ற குறள் காண்க, கதி - மொட்சம்,

அம்புலிப் பருவம்

369

திருவளர் திருப்பாற் கடற்கு னுதித்தனைச்

செம்மைவளர் திருவருட்பால்

திங்கட லுதித்தவ னிவன்பேர் திரைக்கடல்

திங்கிலிம கிரணவமுதம்

உருவள ருடற்குள்ள மைத்தொழுகு மதிநீயுள்

ஒழுகுமது பூதிமதிகாண்

உயிரவி வொளிகொளீஇ வோங்குமதி நீயிவன்

ஒங்குசிவ வொளியினொளிகாண்

இருளகல வெழுமொளிகொள் ளினியமதி நீமுல

இருளொழித் தருளும் மதிதான்

இன்பமுதொ முக்குமதி நீயிவன் மூலவழி

எழுமமுத கற்றி யென்றும்

அருளமுதொ முக்குமதி ராமலிங் கச்சேயோ

டம்புலீ யாடவாவே

அரியவட லூரருட் பிரகாச வள்ளலுடன்

அம்புலீ யாடவாவே.

(1)

(1) சந்திரன்.

இராமலிங்கா.

1. திருப்பாற்கடலில் தோன்றினவன்.

செம்மை மிக்க திருவருட்பாலாகிய

இனிய கடலில் தோன்றினவன்.

2. பாற்கடலிலிருந்த தீங்கற்ற குளிர்ந்த அமுதத்தை உடற்குள் வைத்திருக்கு மதியாவன் (சந்திரன்).

மனத்தை அடக்கியொழுகும் அனுபவமிக்க மதி(புத்தி)யுடையவன்.

3. சூரியனின் ஒளிகொண்டு உயர்பவன்.

சிவவொளியின் ஒளியாவான்.

4. உலக இருள் நீங்க எழும் ஒளிகொண்ட மதியாவான்.

மூலமாகிய அஞ்ஞான விருளை, ஒழித்தருளும் மதி (புத்திசாலி) யாவான்.

5. இனிய அமுதத்தை தேவர்கட்கும், பிதிரர்க்கும் கொடுக்கும் மதியாவான்.

மூலவழி உண்டாகும் அமுதநீக்கி என்றும் அருளமீர்த்ததைக் கொடுப்பவன்.

பேதம்

370

மதிமண்ட லந்தனி லிருந்துகுறை மதியாதி

வாழ்வா யிவன் தனக்குள்

மதிமண்ட லந்தனி லிருந்தொழுகு மமுத்தனை

வாங்கியீத் தெங்கும் நிறைவான்

மதி விண்முழு தெங்கும் மயங்குமதி நீயிவனுள்

மாயையை மிதிக்கும்மதிகாண்

மன்னிரவி தன்னுள் கலந்தின்மை யாவையிவன்

மாறு வகண்டமதிகாண்

புதியபூச் சாயா களங்கமுறு வாயிவன்
 பொருமாயை தன்களங்கம்
 புரையற விடுத்தின்ப பூரண நந்தமாய்
 பொலிவுபெற் றேங்குமதிகாண்
 அதிகமுறு மெஞ்ஞான வாநந்த போதனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அரிய வடலூரருள் பிரகாச வள்ளலுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே. (2)

(2) மதிமண்டலந்தனிலிருந்தொழுகும் - முன்பின்னேத் தமிழ்க்கொத்து 663-ம் பாட்டுக் குறிப்பில் காண்க. இரவி. - சூரியன் ; இன்மையாவது அமாவாசையன்று ; இப்பாட்டில் பேதக் கூறியமை காண்க.

தானம்

371 விண்ணுலகில் வந்துனைப் பற்றும்விட தாரிபரல்
 வேதனை விடாதுதிரிநீ
 விதிவிலக்கி னையறிந் துறுமறிஞர் விடுகாம
 வினைநோ யுழன்று கயநோய்
 நண்ணுறும் முடல்கூ னடுத்துலவு முனைமாதர்
 நாடிப் பழிக்குமதனை
 நாடிமனம் நொந்துடலம் வாடிப் புழுங்கியே
 நாடிநா டித்திரிந்தே
 எண்ணுநீ யருளுறு மிராமலிங் கப்பெயர்கொள்
 எந்தையரு ளமுதமுண்டு
 இன்புருத் துன்பமுறு பசினோயகன்றுநீ
 எந்நாளு முலவ வருள்செய்
 அண்ணலரு ளாநந்த வழுதுடையென் னப்பனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 அரியவட லூரருள் பிரகாச வள்ளலுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே. (3)

(3) விடதாரி - இராசுவெனும் பாம்பு ; கயநோய் - சுஷயம் ; இது தக்கன் சரபத்தால் கண்ணுறவது நோக்கியது. மாதர் பழிப்பது - காமதாபத்தின்போது சந்திரன் சுடுவதால்.

372 பூதமுறு மாயையை யொறுத்துமேல் கீழான
 புவனதத் துவமடுக்காய்
 பூண்டவரி சைகள்தமை யெடுத்தெறிந் துலமொரு
 பொருவில்மெய்ஞ் ஞானவீரன்
 பூதபௌ திகவுயிர்க் குளாளுமஞ் ஞானவதை
 போகாத மோகவதையும்
 போகப் புடைத்தெறிந் தோங்குமுய ருள்ளான
 பேரதம் வளர் வீரனெனவே

வேதனை யகன்றுமெய்ப் புலவர்பர ணித்தமிழ்
விளங்கப் புகழ்ந்துபாட
விண்ணவர்கள் மண்ணவர்க ளேத்த வருள்செய்தே
விளங்குபவ னென்றறிகிலாய்

ஆதித்த னோங்கமறை யுங்குழவி யாகிவளர்
அம்புலீ யாடவாவே
அரிய வடலூரருள் பிரகாச வள்ளலுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(4)

(4) பெளதிகம் - ஆறாம் திருமுறை 89-ம் பக்கம் (1932-ம் வருஷப் பதிப்பு) காண்க.
பரணி - 96 பிரபந்தங்களில் ஒன்று.

373 நீண்டவைம் புலன்நாலு கரணங் கழன்றுமன
நேருறக் கண்டுவாயு
நேருறு துழலுத லகன்றுமல விருளற
நிமிர்ந்துகூ டத்தனாகி

காண்தொறும் துரியவெளி தனையும் கவர்ந்துமேல்
காணுறும் தீதவெளியும்
காணாது காணுமம் முத்திநிலை தன்னையே
காட்டுமொரு மூலகுருவாய்

ஈண்டமர்ந் தருள்சுத்த வீரனொரு பாவனை
எனும்மூல ஞானவனலால்
இன்புடன் மதிமண்ட லந்தாக்கி யின்பமுதம்
ஏற்பது விலக்கியுள்ளே

ஆண்டவரு ளுடையமையால் தாண்டவ னழைப்பனுனை
அம்புலீ யாடவாவே
அரியவட லூரருள் பிரகாச வள்ளலுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(5)

(5) அழைப்பன் - காலவழுவமைதி.

தண்டம்

374 நீறுபட மலவிரு னொதுக்கி யருள் தரவரிய
நிமலகுரு வாகி யென்னுள்
நின்றுமுக் குணமவை யொழித்தவைக் காதார
நேர்ந்துறு வியக்கமதனைக்

கூறுபட் றெவொழித் தங்ஙன மெழுந்தரிய
கூடத்த னைக்குப்தமாய்க்
கொண்டெழுந் துறுமாயை வெந்தறு படம்போள்
குழைந்துற வொழித்தருவமாய்

வேறுபடு தலுமற வொழித்துச் பிரமமாய்
வீற்றிருந் திடவருன்செயும்
வித்தகன் தானுனை யொழிப்பதரி தோவின்கொள்
வீங்குமயல் கொண்ட வுயிர்கள்

ஆறுதத் துவசட மகற்றியரு ளப்பனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அரியவட லூரருள் பிரகாச வள்ளலுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(6)

(6) நீறுபட - சாம்பராக ; முக்குணம் - சத்துவம், இராசசம், தாமதம் என்பன.
வியக்தம் - புலன்கட்கு விஷயமாவது.

375 தெருளோங்கு தெண்ணில வெறிக்கும் முழு மேனிகொடு
தேர்ந்துலவு மொருமகனைச்ச
சென்றுறு செருக்குடைய யுனசெருக் குடைய வுயர்
செம்மலரு ளமுத மகலாப்

பொருளருள் மதவெள்ள மொழுகிய பெருங் கருனை
போகாத பொருகளிறெனும்
புண்ணிய விராமலிங் கத்தலைவனுட் சினம்
பொங்கிப் பொழிந்தற வெழீ இப்

பருகிலொரு கவளமாய்ப் பாங்காய் முடிந்திடுவை
பார்த்திலை கொலைய னருளாம்
பார்வைக் கொதுங்கிமெல் லென வெழுந் துலவியுறு
பண்பிலாத் திருடன் நீயென்

நருளமுத முண்டவ னறிந்தானின் ருதலால்
அம்புலீ யாடவாவே
அரியவட லூரருள் பிரகாச வள்ளலுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(7)

(7) ஒருமகன் - ஒப்பற்ற மகன் ; தேவர்க்கு அமுதங் கொடுத்தல் ஒஷதிகட்கு இறைவ
னாக, சிவனின் முடியில் விளங்குதல் முதலிய சிறப்புகள் களிறெனும் இராமலிங்கம்
என்ற உருவகத்திற்கேற்ப கவளம் என்றார்.

வேறு—தானம்.

376 குழக னைண்ட சிவானு பவந்தரு
கோதி லருட்குருவாம்
கொற்றவன் நற்றவ முற்றிட வேரங்கும்
குருவரு னுருவாகிப்

பழநிகர் சிவகதி யுற்றவ னருளால்
பார்த்தருள் நீர்பாய்ச்சிப்
பண்புறு மனவயல் தன்னி லருட்சிவ
பதமுறு வித்திடவே

அழகுற நின்று வளர்ந்து விளைந்தருள்
 அமுத வெழுக்கதனை
 அங்ஙனம் நின்று புசித்தரு ளன்பர்க்
 கான் வருட் சிவமாம்

மழகனி ரெத்திடு பவனோ டராடிட
 வாவம் புலிவாவே
 மழலை யருட்பிர காசன தருகே
 வாவம் புலிவாவே.

(8)

(8) அருள் நீர்பாய்ச்சி, மன்மாகிய வயலில் சிவபதமாகிய வித்திட்டு அருளமுதமாகிய விளைவை அன்பர்கட்கெல்லாமருளும் இராமலிங்கன் என்ற உருவக் நயத்தைக் காண்க.

377 சிந்தனை நைந்து கசிந்திடு வோர்க்கருள்
 செய்பவன் திருவகலாச்
 செம்பொருள் சற்குரு வனுபவ மதனில்
 துவிதாத் வைதநிலை

தந்திடு வதுபய னென்றருள் பவனெனைத்
 தானாக் குறுபவன் நம்
 தற்பர சிற்பர தகரா காயம்
 தானது வென்பது மோர்

சொந்த மெனப்படு முபதே சப்பொருள்
 சொல்லிப் பணிவித் தெனச்
 சொல்வழு பொருள்வழு வென்பது முழுதும்
 சோர்வடை வுற வரங்கே

வந்தான் கொண்டருள் பவனுட னாடிட
 வாவம் புலிவாவே
 மழலை யருட்பிர காசன தருகே
 வாவம் புலிவாவே.

(9)

(9)

378 மோனம தாகி முனைத்தெழு முதலாய்
 முன்பின் மலைவறவே
 மூண்டெழு துயரற வாங்கெழு பவனெம்
 முனிவு தொலைத்தருளி

ஊனம் தாகு முடற் சுமை யாவும்
 ஒழித்தரு ளோங்குறவே
 உண்மலம் முழுது மகற்றி யெனக்கருள்
 உத்தமன் முத்தி யெனும்

தானது வாமென நானற நின்று
தனித்திட வருள்பவ னெம்
தண்ணரு ளாம்பர மானத யாபர
சாமி யெனத் தலையால்

வானவர் தொழுதெழு பவனுட னாடி-
வாவம் புலி வாவே
மழலை யருட்பிர காசன தருகே
வாவம் புலி வாவே.

(10)

(10) முனிவு - வருத்தம்.

சிறுநில பருவம்

379 கல்லார் தமக்கும் கற்றவர்க்கும்
கனிப்பை யருளும் கனிப்பெனுமோர்
கருணைப் பாட்டும் கற்பூரம்
மணக்கு முடலில் கலந் தெனுமோர்

சொல்லார் கவியும் சொலச் சொல்வுள்
இனிக்கு மினிப்புக் கொருகவி நீ
சொல்லி முடித்த தனித்தனி முக்
கனியும் போதும் சுயகதிக்கு

வல்லார் மதிக்கும் மணவாளர்
வடலூர்க் கரசே வழுத்துபவர்
வாழ வருள்செய் திருமழியர்
வாழ்வே யெனக்கும் வாழ் வருளும்

செல்வா ஞான சிகாமணியே
சிறியேம் சிறுநில சிதையேலே
சீரார் வடலூர்க் கரசே நீ
சிறியேம் சிறுநில சிதையேலே.

(1)

(1) கல்லார்.....பாட்டு - திருவருட்பா 577-ம் பக்கத்தில் காண்க.

380 கொல்லா விரதங் கொண்ட வர்க்கும்
குணமாம் மேரு வாசியருள்
குழகா வருள்நோக் கதனாலே
குறிக்கும் பொருள் நல் துரியபதம்

வல்ல வருட்பா வொன்றும்மே
வாழ்த்து மடிய ருட் புகுந்து
வழங்குங் கதிக்கு மணி போலும்
வள்ளா லுனது மலரடி யென

பொல்லா முடியின் மீதேற்றிப்
 பொல்லாச் சிறியேன் புன்மலங்கள்
 போக விடைதந் தருன் செய்யுமென்
 பொல்லா மணியே புலைப் பிறவி

செல்ல வேண்டு மவர்க்கருள்வாய்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 சீரார் வடலூர்க் கரசே நீ
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(2)

(2) கதி - மோட்சம் ; சத்தியவான் - “சத்தியவான் வாரித்தையிதுதானுரைத்தேன்
 கண்டாய்.....” என்ற பாட்டு ஆறாந்திருமுறை 379-ம் பக்கம் பார்க்க.

381 அம்மை யப்ப னாகுமெங்கள்
 அரிய பெருமான் தோன்றி வளர்
 அருமை யகலாச் சிவஞான
 அருட்பா லமுதம் தரவுண்டார்

தம்மை யுணர்ந்த வனுபவத்தால்
 தயங்கு மருளால் நீ யுரைத்த
 தாயா மருட்டா நூலதிலே
 தானநீ யுரைத்த சத்தியவான்

வெம்மை யகல் மெய்க் கவியொன்றை
 விளம்பிற் றம்முள் விளக்கமுறும்
 வேதப் பொருளின் முடிபுணர்ந்து
 வேண்டும் பெரிய ருட்களிப்பர்

செம்மை யவரால் புகழ்வரும்
 சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
 சீராம் வடலூர்க் கரசே நீ
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(3)

382 வாட்ட மோடு சிறியனெனும்
 வள்ளல் கவிக்குள் வளரருள்தேன்
 வழுத்து மடியர் உளஞ் சுரந்து
 வழிந்து திரண்டு வாழ்த்துபவர்

தேட்ட மொழித்துத் திகைப் பொழித்துத்
 தினமு மாறு வின்ப வெள்ளம்
 தேக்கித் திளைத்தங் கொழுகு மருள்
 தெய்வப் பொருள்தான் என்றனி மனக்

கோட்ட மொழிக்குங் குணமளிக்கும்
குறையாப் பேரின் பளிக்குமது
குறித்த குறிப்பின் வழிநின்ற
குணமாம் மேரு வனையபொருள்

தீட்டு மறிஞ ருளந்தேடும்
தேவே சுற்றில் சிதையேலே
சீரார் வடலூர்க் கரசே நீ
சுறியேம் சுற்றில் சிதையேலே.

(4)

(4) 'வாட்டமோடு சுறியன்'.—இப்பாட்டு திருவருட்பா 700-ம் பக்கத்தில் காண்க.
கோட்டம் - குறறம்.

383 குறிகள் குணங்கள் கடந்ததனிக்
கூத்த னுருநல் னைந்தெழுத்தாய்க்
குறிப்ப தொருவா சகமதனுள்
கூடும் பொருள் தான் வாச்சியமென்

றறிய உணர்த்து மருபவத்தின்
அருமை யகலா வதீதநிலை
ஆளும் பொருள்தா னரசாட்சி
ஆத லறிந்திங் கெமக்கருள் நீ

செறிந்த வுயிர்தா னிறந்தபினும்
திரும்ப வெழுப்ப வருட் சோதித்
தெய்வ வழியா லாகுமெனத்
தெரிக்கு முண்மைத் திருப்பாட்டே

சுறியேன் றனக்கும் சாட்சியது
தெரியேம் சுற்றில் சிதையேலே
சீரார் வடலூர்க் கரசே நீ
சுறியேம் சுற்றில் சிதையேலே.

(5)

(5) செறிந்த.....பாட்டு :— செத்தாரையெல்லாம்.....அருட்
பெருஞ்சோதியதான் முடியுந் தெருட் பெருஞ் சத்தியம்தே. என்ற பாட்டு.

384 கரண வண்டம் புலனண்டங்
காணும் பஞ்ச பூதமுதல்
காணு மாத்ம தத்வமருக்
கால தத்வம் கருவுற்று

மரண மறியா தெழுஞ்சுத்த
வித்தை முதலாய் மருவுமண்டம்
மன்னும் விந்து முதல் நான்காய்
மருவு மண்டம் வளர்ந் தேரங்கி

இரண முதலா யுறுபிண்டம்
 ஈற்ற பகிரண் டங்களுமே
 ஈற்ற மூலப் பகுதிக்கொடு
 இயற்று மெந்தாய் மறை நான்கின்

சிரங்கொண் டமரும் செல்வமே
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 சீரார் வடலூர்க் கரசே நீ
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(6)

(6) ஆத்ம தத்துவம் 24 முன் கூறியது காண்க.

385 அகரந் தானைம் பாற்குமுதல்
 ஆகி யுயிரா யமைந்துறுமவ்
 ஆற்ற லுடைமை போன்றமரும்
 அப்பா வரசே வருளுதய

தகர வித்தை ஆகுமது
 தானங் கதிதா னாகுமுனை
 தானா யுறுவேவர் தாமறிவார்
 தானல்லாத நானறிந்து

பகரப் படுமோர் பசு ஞானம்
 பாச ஞானம் பதி ஞானம்
 பரந்த மூன்றுள் பதிஞானம்
 பாங்கா யுணரே நைகலமுறும்

செகங்கண் டுணரா மணம் புணர்ந்தாய்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 சீரார் வடலூர்க் கரசே நீ
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே

(7)

(7) அகரம்.....அமைந்துறும் - ஆறந்திருமுறை வசனப் பகுதி 108, 109-ம் பக்கங்களில் காண்க. தகரவித்தை - இறைவனைத் தகராகாசத்தில் வைத்து தியானஞ் செய்யும் முறையை உணர்த்தும் வித்தை. பசு - ஆன்மா , பதி - கடவுள்.

386 தப்பி லதுநீ யாமென்று
 தனித்து மறைகள் கூறுமருள்
 தானாய் விளங்குஞ் சிவனே நீ
 ஆனா யென்னுஞ் சைவமது

ஒப்பில் சைவஞ் சிவத்தோடும்
 உறுசம் பந்த மென வுரைத்து
 ஒங்குஞ் சைவ மத்துவிதம்
 உயர்வே தாந்தப் பொருட்கூறென்

றிப்பார் தனில்நின் நியம்பும் வள்ளல்
இனிய சுருதிக் கெதிரிலை யென்
றெடுத் தென் போல்வார்க் கியம்புமருள்
எந்தா யின்ப வருவாகும்

செப்புங் கல்வி ஞானமிலாச்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சீரார் வடலூர்க் கரசே நீ
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(8)

387 உயர்வில் சனனம் கருப்பைதனில்
உறைதல் மரணம் மது நீங்கல்
ஜீழியா நரக மாயாசம்
உயர்வாம் சொர்க்கம் நாயாசம்

மயக்கும் மலமே மறைக்குமொரு
மாயை வினைக்கும் மயலகலா
மாளாக் கன்மம் விகாரமது
மருளச் செய்யும் மாண்பதனால்

தயங்கு மான்மா சனன மொடு
மரண மடையும் தரமகன்று
தானாய் விளங்கு மதுபூதி
தானென் றுரைக்கும் மறைஞானச்

செயங்கொள் வள்ள லுரைமெயெனும்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
சீரார் வடலூர்க் கரசே நீ
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

388 அருளாம் வெளியின் வடிவாகும்
ஆதி சிகர வாநந்த
அரிய மவுனந் தனிலாகும்
அதுவே வுண்மை என வுரைத்துக்

கருவி யறுக்கு முருத்திரனே
காணும் சாகாத் தலை யரிய
கண்ணுள் மணிமா யேசுரனே
கருதற் கரிய வேகாக்கால்

மருவு மரிய சதாசிவமே
மண்ணுள் போகாப் புனலன்றி
மாண்ட, வுப்பின் வகைபேத
வழியன் றெனநீ உரைத்து மனச்

செருக்கை யகற்றி யருள்வாய் நீ
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 சீரார் வடலூர்க் கரசே நீ
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(10)

(10) சாகாதலை, வேகாக்கால், போகாப் புனல், என்ற இதன் வரலாற்றை ஆறந்
 திருமுறை 16-ம் பக்கத்தில் கண்டு தெளிக.

சிறுபறைப் பருவம்

389 அம்மையருள் முலையமுத முண்டசம் பந்தர் போல்
 அய்யநின் தாயின் முலையுண்
 டங்ஙனம் வளர்ந்தநின் னைருணமேனி யுள்ளே
 அறுத வருள் ஞானமதனால்

வெம்மைவளர் மூலவனல் வேதனை யகன்றுலகம்
 வேண்டாத ஞானகுருவே
 வேந்தேயென் னப்பாநல் வடலூ ரிருந்து நீ
 விளையாடு மேன்மை யதுதான்

வெம்பவ மிலாக்குரு தருஞ் சோற்றைச் சின்னம்மை
 வேண்டியுட் கொண்டதிறுனே
 வேண்டுமில் வுலகமதில் மோனகுரு வாகும் நீ
 விமலகதி யருள்வை கண்டாய்

செம்மைவட லூரருட் பிரகாச வள்ளலே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 சிற்சொருப மாகிவள ரற்புதச் சோதிநீ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே.

(1)

(1) வெம்பவ,.....ஆகும். சின்னம்மையார் சிவயோகியாரொருவர்க்கு அமுதிட
 அவர் திருநீற்றிக்க அதன் காரணத்தால் இவர் உதித்தார்.

390 பிச்சுலகம் மெச்சப் பிதற்றுகின் றேனேனும்
 பெருமைகொள் விருத்த மதனில்
 பேராத வாந்த நித்திரை செய்யுந்திறம்
 பேசுமல் ஷண்மை யறியேன்

நச்சுவிழி மாதரொடு கூடியெந் நாளுமே
 நாடித னுயின்ற னுயிலும்
 நாய்க்குமொரு பேய்க்குமுள ததனையெந் நாளுமே
 நாடிக் களித்து நாளும்

இச்சிக்கு மென்மனத் தாசைதனை நீக்கியே
 எளியேன் தனக்கருள் செயாய்
 என்செய்கே னெந்தைநின் னருட்பாவி லொன்றினை
 இயம்பிலென் நெஞ்ச முருகும்

செச்சைமலர் சூடியருள் நச்சுமநு பவமுடைய
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிற்சொருப மாகிவள யற்புதச் சோதிநீ
சிறுபறை முழக்கி யருளே

(2)

(2) பிதற்றுகின்றேனென்றதற்கேற்ப பிச்சலகமென்றார், பிச்சு - பைத்தியம். நஞ்சு - நச்சு என ஆயது. செச்சை - வெட்சி.

391 சத்துசித் தாநந்த வநுபவச் சோதியருள்
சரிதைநிலை நான்கு முதலாய்
சார்ந்தநிலை நந்நான்கு நானறிந் தேனெனும்
சாந்த வநு பவ வருட்பா

சத்தறிகி லாவெமை யுருக்கு மவ் வுண்மைதனை
சாமிநீ யறியாய் கொலோ
சந்நிதி தனிசென்று நான்பெற்ற பேறதனைச்
சாமியறி வாரடி யெனும்

சித்திதரு நிற்பாவின் நிலைதனை நினைந்துருகிச்
சின்மயா நந்த நிலையைச்
சேர்வதெந் நாளரிய சாமியரு ளாய் கொல்நீ
சித்தநிலை முழுது மருளும்

சித்தாந்த வேதாந்த சமரசப் பொருளே நீ
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிற்சொருப மாகிவள ரற்புதச் சோதிநீ
சிறுபறை முழக்கி யருளே

(3)

(3) சரிதை நிலை.....அறிந்தேன் :—மூன் பின்னத் தமிழ்க்கொத்து.....ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. “நான்.....அறிவாரடி”. ஆம் பக்கம் திரு வருட்பா காண்க.

392 சுத்தசன் மார்க்க மெச் சமயசன் மார்க்கமொடு
சோர்வில்மத சன்மார்க்கமும்
சொற்பொருள் விடுத்தோங்கி நிற்கு மரு ளநுபவச்
சொற்பிரகா சத்தலைவனே

அத்தனரு ளாலேம சித்தியுடல் சித்தியுடன்
அழியா திருக்க வருளும்
அருமையக லாமையுறு சுத்தசன் மார்க்கனே
அப்பனே யருமருந்தே

வித்துமத சன்மார்க்க மாற உட்டாமே
வினைந்தமத மளவில் கோடி
வேண்டாது மேலுயர்ந் துறுபொருள் விளக்குமொரு
வேதமுடி வான பெர்ருளே

சித்தி யருள் முத்திநிலை நன்றருள்செய் செல்வமே

சிறுபறை முழக்கி யருளே

சிற்சொருப மாகிவள ரற்புதச் சோதிநீ

சிறுபறை முழக்கி யருளே

(4)

(4) அத்தன் - சிவபிரான் “சுத்தசன்.....மாக்களே” ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் தேகத்திற்கு இடைக்கிடை நேருகின்ற மரணம், பிணி, மூப்பு முதலிய அவததைகள் எல்லாவற்றையும் தவிர்த்து இத்தேகத்தையே நித்திய தேகமாக்கிக்கொண்டு எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எத்தனுணையும் தடைப்படாத பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வைப்பெற்று வாழ்தல் வேண்டும் என்பது. அதை எப்படிப் பெற முடியுமெனில் வேறு எந்த வழியாலும் பெறுதல் கூடாது. எல்லாமுடைய கடவுளது திருவருள் சுதந்தரம் ஒன்றாலேயே பெறுதல் கூடும். அத்திருவருள் சுதந்தரம் ஜீவனுக்குள்ள மூன்றான தேக சுதந்தரம், போக சுதந்தரம், ஜீவ சுதந்தரம் ஆகியவைகளை விட்டொழித்தாமல்லாது சித்திக்காது. மற்றும் சுத்த சன்மார்க்க சாதனையான ஜீவகாருண்யம் என்றதைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

393 புகல் கர்ம்ம சித்திசா காக்கல்லி அணிமாதி

புகழ்யோக சித்தி யகலாப்

புனிதமுறு மெய்ஞ்ஞான சித்தியுய ரகலாத

புவியுள் புதைத்த பிணமிச்

செகமீ தெழுப்புமச் சுகஞான சித்தியின்

சீர்மைபன் னிருவருடமே

சேர்ந்தமுத லிருநூற்றோ டெட்டாண்டி லாமெனைச்

செப்பியருள் ஞானசித்தி

சுகமுறக் கொண்டிரண் டரை கடிசை யளவிட்டுச்

சுகமா யிருந்த குரு நீ

சொல்லுமா சித்திக ளந்தமுஞ் செய்யாது

சுகியர யிருந்த ஷுளவு

சிகரமலை வாழ் சித்தர் முனிவரறி வார்கள்நீ

சிறுபறை முழக்கி யருளே

சிற்சொருப மாகிவள ரற்புதச் சோதிநீ

சிறுபறை முழக்கி யருளே

(5)

(5) சாலைக்கல்லி — ஆறந்திருமுறை 17 ஆம் பக்கம் காண்க.

394 நெற்றிக்கு நேர்நீண்ட புருவந் தனில்கொண்ட

நிமலஞா னக்கண்ணையே

நேராய் திறக்கப் பெறில்புவிகள் யாவும்

நேர்நிற்கு மன்றி யந்த

நற்றவ முறும் பெரியர் தயவோடு பார்க்கிலோ

நாசமுற் றிடு பிணங்கள்

நலியா தெழுந்துயிர்கள் பெற்றெழுந் துறுமென்று

நாடிப் புகன்று பின்னும்

சற்றே சினம்கொள்ளி ஓயிர் நாசமாகுமச்
சக்தியர்கள் கண்ணுக்குமே யருளான
சார்ந்தகத வும்பூட்டு முளததனை யருளான
தாழ்வின்நல் திறவுகோலால்

செற்றே திறந்திடுதல் வேண்டுமென் றருளியநீ
சிறுபறை முழக்கியருளே
சிற்சொருப மாகிவளர் ரற்புதச் சோதிநீ
சிறுபறை முழக்கி யருளே

(6)

(6) ஞானக்கண் - சிவபிரான் நெற்றியிலுள்ள திருக் கண் ; முன்பு காண்க.

395 முழுமல முறப்பெறுவர் மூடப் பசுக்கள்மலம்
மூன்றுபங் குடையவர் சீவரீ
முதிருமுய ராதமமல மொருபங் குடைத்தாய்
முடிந்தமும் மல மற்றதாய்ப்
பழுதறுச் சிவமொன் றெனக்கூறும் பரமார்த்த
பரஞான வொளி சம்பயதில்
பண்புறு மொளிக்கு மொளியாம் தெய்வ வொளியாகி
பாங்கான நடமதாதி
சூழகா வெளிக்குள் வெறு வெளியா யுயர்ந்தோங்கி
ஒருச்சி தாநந்த நல்
ஒங்கார வடிவாகி சிவனீச் சரணுகி
ஒங்குமறு பூதிதன்னை

செழுமையுற வோதிய விராமலிங் கக்குருநீ
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிற்சொருப மாகிவளர் ரற்புதச் சோதிநீ
சிறுபறை முழக்கி யருளே

(7)

வேறு

396 தரைமுதல் நாதம தீருக் காணுதல்
தான்றிய மந்தானும்
தானது நீங்குதல் நியம மரும் பொருள்
தனையறி வதுஞானம்

வரையுறு மாதன மருள்வளர் ஞானம்
வளர்ந்துறு தரிசனமே
வளமுறு பராணு யாமம் தண்ணருள்
வாய்ந்துறு பரானோக்கம்

புரையறு ப்ரத்யா காரம் பொலிவுறு
 போக்கக் கறு பரையோகம்
 புலனுறு தாரணை யப்பரை நீக்கம்
 புகழ்த்தியர னமதாகும்

குரையில் சமாதியவ் வின்பம தாமெனக்
 கொட்டுக சிறுபறையே
 கோதறு வடலூ ரருட்பிர காசநீ
 கொட்டுக சிறுபறையே

(8)

(8) பரைஞானம், பரையோகம்—முன் பிள்ளைத்தமிழ்க் கொத்து 657-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

397 திருவளர் ஞானப் பிள்ளைமு தற்பொருள்
 தேசுறு நால்வருமே
 தீதக லொருமல மிருமலம் மும்மலம்
 தெளிவுறு மலநான்கற்

றருவா யுருவா யருவுரு வாங்கதி
 அழகக் லாதுறவே
 அன்புடன் பெற்றவ ராதலி லிங்ஙனம்
 அவர்பின் னவராகும்

நுருமை பெறும் பொருள் தேறுதி யென்றருள்
 உயர்ஞா னக்குறியின்
 உயர்வறி யாவுல கம்பே யென்பதும்
 உண்மைகொ லென்றருள்நீ

குருவளர் ஞானசி காமணி யருள்மணி
 கொட்டுக சிறுபறையே
 கோதறு வடலூ ரருட்பிர காசநீ
 கொட்டுக சிறு பறையே

(9)

(9) ஞானப்பிள்ளை—திருஞானசம்பந்தர்.

398 கலைவளர் ஞாள் முறும்பெரரு ளாம் சிற்
 ககனவே னிப்பொருளைக்
 காணு துலகமெ லாம்போ யுழலும்
 கற்பின் யாகுறுமிவ்

அலையுறு மனமுள் நெகிழ்தலு மாகிநன்
 காகும் பொருள்பத்தி
 ஆரவன்பஃ தாதம் நெகிழ்ச்சிகொன்
 அறிஞ ரவர்க்குளொளி

வலையு ளகப்படும் வள்ள லரும் பொருள்
வாசக வாச்சியமாய்
வாழ்பொரு ளேழ்நிலை மாட மிருந்ததில்
வளரதி சயமறிவாய்

கொலைபுரி யாவட லூரி லீருந்தநீ
கொட்டுக சிறுபறையே
கோதறு வடலூ ருட்பிர காசநீ
கொட்டுக சிறுபறையே.

(10)

சிறுதேர்ப் பருவம்

399

தூலவுடல் பிண்டாண்ட பகிரண்ட முழுதுமே
தூக்கிச் செய்துந் தெய்வநல்
தொழிலேந்தி னுல்பாச மல பந்த மறவே
தொலைத் தருள்செய் தூயனான

மூலமெனு மொருபொருள் திருவருட் பிரகாச
மோனகுரு வானமுதலே
முதறிஞ ருள்ளின்ப வாநந்த வெள்ளம்
முதிர்ந்தோங்க வங்நனமுறாஉம்

ஆலமொத் துறுமூல பந்தங் கழற்றி யருள்
அமுதகுண சாந்தமகலா
அமல வத் துவிதமுய ராநந்த வறுபவ
அருட்சோதி யானகுருவே

சீலமுறு வேதாந்த நாதாந்த போதனே
சிறுதே ருருட்டி யருளே
செம்மைவளர் வடலூ ருட்பிரகா சத்தலைவ
சிறுதே ருருட்டியருளே.

(1)

(1) உறுஉம் - இன்னிசையளபெடை.

400

தங்குமுய ரகலாத வுலகரத் மதனிலே
தாங்குமரு ளாநந்தமாய்
தண்ணருள் சச்சிதா நந்தவுரு வாகும்நீ
தண்மறைப் பரிபூட்டியே

அங்நனம் சாந்தியா தீதகலை யயனூல்
அடுத்தார்ந் துறச் செய்துறீஇ
ஆதித்த வருள்ளான மண்டலந் தனையாழி
ஆக்கிப்பொன் சோதிமலையைப்

பொங்கறிவெ னுஞ்சேட னால்வனைத் தச்சேடன
புந்திதனு ளறிதுயிலும்)மால்
புண்ணியனை ஞான வம் பாக்கி யருளிரதம்
பொருந்தி நகை ஞானவனலால்

சிங்கமே சீடர்முப் புரமுட லெரித்தருள்வை
சிறுதே ருருட்டியருளே
செம்மைவளர் வடலூ ரருட்பிரகா சத்தலைவ
சிறுதே ருருட்டியருளே.

(3)

(2) புந்தி - அறிவு ; ஈண்டு திரிபுரமெரித்த சிவனுக்கொப்பிட்டு இராமலிங்கரைக்கூறிய திறமுணர்க.

401 அப்பன் வரு தருணமிஃ தெனுமருட் பாவதனில்
அடியில் குறித்த பொருள்தான்
ஆர்க்குமரி தாகுமரி பிரமர் முத லியவறிஞர்
அகமகிழ்ந் திடவங்ஙனே

செப்புமுறு திருவருட் குருகனிப் பாலிங்குச்
செத்தவர்கள் தாம்எழுதலே
திண்ணமுணர் மன்னையெ னப்புகன் றிட்டதனைத்
திண்மையென் றுணர்வதெந்நாள்

இப்புலியி லெந்தையா மெங்களுக்குரு சாமியருள்
இன்னருட் பாலிலொன்றில்
எல்லா மறியவே யென்சாமி யெனதுதுரை
என்றதில் குறித்தபடியே

செப்புநாழிகையிரண் டரையில்வெளி யாக்குநீ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
செம்மைவளர் வடலூ ரருட்பிரகா சத்தலைவ
சிறுதே ருருட்டியருளே.

(3)

(3) திருவருட் திண்ணம் : ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

402 செத்தார்க ளெழுவரெனக் கைத்தாளம் போடெனும்
திருஅருட் பாவொன்றுமே
செகமுழுது மேபரவி செயமெனும் பண்பதனைத்
தேர்ந்திடாச் சிறியர் தமையும்

பெத்தமுறு மலவுட லழித்திட் டுறும் சிறுமை
பேராத நரகமுத்தி
பேர்த்துமுயி ருடலாதி தந்தவர்க் காமரிய
பேரின்ப முதவுமரசே

புத்தமுதம் மொழுகுமதி காரமல சத்தமாய்ப்
போந்தவருள் ஞானமணியே
பொய்ம்மையுறு மிப்புலியில் பொய்யுட லெடுத்தே
பொருந்திவாழ் பவர்கள் தமையே

சித்துருவ மாக்கி யருள் சிவஞான வள்ளலே
சிறுதே ருருட்டி யருளே
செம்மைவளர் வடலூர் ருட்பிரகா சத்தலைவ
சிறுதே ருருட்டியருளே.

(4)

(4) பெத்தம் - கட்டு.

403 கலைவல்ல கருணைக் குலமுமுந் துறவந்து
கருணைப்பிர காசமுறுநல்
கலையோகப் பிராணலய சர்ம்மத்தை நாட்டாது
காண்புறு நிராசை யொன்றை

மலைவற ஷுணர்த்தியருள் மகராச சிவயோக
மாண்புறு மிராமலிங்க
மாதேவ தேவன்நீ மானாத தபுதுவ
மலக்கூட்டை மாளுநச் செய்

தலைவற விளக்குமரு னைந்தொழி யியற்றியது
அதுவாதல் முத்தியெனு நன்
கானயொரு ஓபதேச மங்ஙன முரைத்தாசை
அதனைப் பறித்துமதஞர்

சிலையில் கரும்பொடித் துறுநா ணறுத்தவா
சிறுதே ருருட்டி யருளே
செம்மைவளர் வடலூர் ருட்பிரகா சத்தலைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

(5)

(5) தபு - அழியும்.

404 கொந்தார் மலர்க்குழ லளிக்குழாம் குழறிமது
கோத்துண்டு தனைமறந்த
கொள்கைபோ லாநந்த முறுமருள் தேனுடு
குவலயா நந்தமாகும்

பந்தமறு மெய்ஞ்ஞான வாநந்த முடையாய்
பகர்ந்திடி லளிக்கு மரிதாம்
பார்க்கொணு வரியபர சாக்கிரங் கருணைவளர்
பரமசொப் பனமுதலதாம்

நந்தாத குருதரிய வறுபவப் பொருளையே
நாடியுறை வேதாந்தமே
நாடொணு துறுமகா வறுபவ நடுப்பொருளை
நான்பெறுவ தெங்ஙனரசே

இந்தா வருட்சோதி மலைவீதி தன்னினே
 சிறுதே ருருட்டி யருளை
 செம்மைவளர் வடலூ ருருட்டிரகாசத்தலைவ
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

(6)

(6) அளி - வண்டு.

வேறு

405

நானற நீநா னென்றரு னநுபவ
 ஞான மொழிக்குருநீ
 நன்குய ரறிவநீ யானாத மாநம்
 சிவமா நன்கதனைத்

தானறி வேதப் பொருள்மா வாகியத்
 தன்மை யுணர்த்தி யருள்
 தானே யதுவா யதுதா னாகும்
 தன்மை யுருச் சத்தின்

மானருள் விந்துறு மோகினி யெனுமும்
 மாயை யகற்றி யருள்
 மன்னு மலைப்பொருள் மாருக் கதிதரு
 மணியென் கண்மணியே

ஊனற வேயரு ஞண்மைப் பொருளை
 உருட்டுக சிறுதேரே
 உத்தர ஞானச் சித்திபு ரத்த
 உருட்டுக சிறுதேரே.

(7)

(7) பொருள் - பொருளினையுடையாய்.

406

முப்பா மும்பா மென்றருள் மூலர்
 முடிந்த பொருட்குளுறும்
 மூதறி யுடையவர் நாடுறு மமல
 முதிர்ந்திடு சடகோபர்

அப்பா லும்பா மென்ற ரறிவினில்
 அங்கறி பொருளதனை
 ஆரறி வாரது தானறியுமது
 தானே தானதுவாம்

தப்பா வ்நுபவ சாதக சாத்திய
 சத்ய முறுங்கதியைத்
 தந்தருள் சமரச வேதசன் மயர்க்க
 சமர்த்த சதாநந்த

ஒப்புயர் வில்லா வொருவ வென்னப்ப
உருட்டுக சிறுதேரே
உத்தர ஞானச் சித்திபு ரத்த
உருட்டுக சிறுதேரே.

(8)

407 கொல்லா விரதக் குலநல் குலமெனக்
கூறும் பெரியவர்தம்
குருமொழி யருள்மொழி யென்னுள் கொண்டே
கொலைசெய் வார்தமையும்

கொல்லுதல் பாவம் பாழ்த்த வினைக்குள்
கோப்புறு தோல்முக்கமே
தூரிசுற நோக்குதல் பாவம் பாவம்
தூய்மையி லாவந்தப்

பொல்லாப் பாவிக னைத்தொட லுந்துயர்
போகாப் பெரும்பாவம்
புலிகொலை செய்பவ னிடமுண் பவனும்
புலிகொலை யுடையவனென்

றொல்கலி லருள்மொழி யோதும் பிள்ளை
உருட்டுக சிறுதேரே
உத்தர ஞானச் சித்தி புரத்த
உருட்டுக சிறுதேரே

(9)

(9) பெரியவர் - திருவள்ளுவர் ; இப்பாட்டில் கண்டவைகளை ஆறந்திருமுறை பக்கம் 8 முதல் 48 பக்கம் வரை காண்க.

408 வேத முதல் பொரு ளாறந் தம்மதில்
மீதா னம்மதுவே
வேறு காத விதிப்பொரு ளுண்மை
விலாச மறைப்பொருள்நல்

பேதமி லாப்பொருள் ஞானவி நோதப்
பீடுறு சிவயோகம்
பேசுறு மோனப் பெருவெளி யாகும்
பேராச் சிவபோகம்

எதமி லாச்சிவ தரிசன மாத்மமாய்
இலிங்க சிதம்பரமாய்
எங்கும் பொங்கி வழிந்து புரண்டு
எழுந்துய ரெங்குருவென்

ரோத வளர்ந்த வருட்பிரகாச

உருட்டுக சிறுதேரே

உத்தர ஞானச் சித்திபு ரத்த

உருட்டுக சிறுதேரே.

(10)

(10) சிதம்பரம் இராமலிங்கவென மாறுக. ஆநந்தம் = நாதாந்தம், சித்தாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம், காலாந்தம், வேதாந்தம் என்பன.

இராமலிங்க சுவாமிகள் பிள்ளைத் தமிழ் முற்றிற்று.

யோகி சாத்தையர் பிள்ளைத்தமிழ்

சப்பாணிப் பருவம்

409 விரைசெறி மலர்பொலி இரசத கிரி யாய்
வெற்றி மிகுத்தோனே
விரிசிலை நதியாய் அடிசையில் வளமுயர்
மிக்க திசைக்கோவே

வரையள கிடையாய் பரியுடை யவனே
மத்த கெசத்தோனே
வரிவிழி மடவா ருளமகிழ் வோனே
மல்புய விலகாமா

நிரைமணி யணியிடை யசையுற வொலியெழு
நிறத்து.. ..
நிதமிகு ரணமுர சொடுவிசை யமுமதிர்
நீற்ற.....கோலம்

குரைகட லெனவரு மழைமுர சுடையவன்
கொட்டுக சப்பாணி
குலதா வடிசையி லரியர குமரா
கொட்டுக சப்பாணி.

(5)

(5) இரசதகிரி - மேருமலை ; சிலை நதி வரி விழி - செவ்வரி படர்ந்த கண்கள் ; செவ்வரி - கண்களுக்குள் படர்ந்திருக்கும் சிவந்த நரம்புக் கோடுகள். மல்புயம் - மல்புத்தம் செய்யும் வலி மிகுந்த புயம் ; வில் காமா - கரும்பு விலையுடைய மன்மதனை யொத்தவா.

முத்தப் பருவம்

410 ஓசைக் கடலில் திரையேறி
ஓதுங்கிக் கரையில் வலம்புரிகூல்
உகந்தே யுகுத்த வெண்தரளம்
உவப்ப மதிக்க விலையிடலாம்

கோசக் கரட மதமாவின்
கூன்வெண் பிறைக்கோட் டிடையிறந்த
குளிர்வெண் மணியை விலையிடலாம்
கொங்கார் சோலை வயல்கிறந்த

ஆசைப் பயிர்க்காய்க் குலைச்சாலி
அதிலசேர் தரளம் விலையிடலாம்
அய்யா வுனது வாய்முத்தம்
ஆர்க்கும் மதிக்க விலையிலைத்

தேசுற் றினிய மழலைமொழித்
 திருவாய் முத்த மருள்வாயே
 சிறக்கும் யோக சாத்தயநின் .
 திருவாய் முத்த மருள்வாயே.

(1)

(1) சூல் - கருப்ப நோய் ; கோசக் கரடம் - கோசத்தினால் விடும் மதம் ; கோசம் - குழி ;
 ஆன் - வளைவு ; கொங்கு - தேன் ; தேசு - ஒளி.

411 வர்த்தித் திருக்கும் பெருங்கடலில்
 மணிமுத் தலைபட் டுமுன்றமுத்தம்
 வானில் பிறந்த முத்தமடர்
 மாசில் பிறந்த முத்தமது

குத்தித் திருக்கும் மதயானைக்
 கோட்டில் மணிமுத் தமரீக்களத்தில்
 குருதி தோய்ந்த மணிமுத்தம்
 கோக நகத்தி லுறைமுத்தம்

சுத்தித் திருக்கும வண்டுநகில்
 சுவைத்த பருமுத் தம்மூங்கில்
 துனையில் மணிமுத் தனல்கொண்முத்தம்
 துதிகொளு முனது மதிமுகவாய்

தித்தித் திருக்கும் கனியதரத்
 திருவாய் முத்தம் அருள்வாயே
 சிறக்கும் யோக சாத்தய நின்
 திருவாய் முத்தம் அருள்வாயே.

(2)

(2) வர்த்தித்தல் - அதிகரித்தல் ; கோடு - தந்தம் ; நகில் கோகநகத்தில் என்று கூட்டி
 ஸ்தானம் போன்ற தாமரை என்க. கடலில் பிறந்த முத்து அலைபட்டுமுன்றது, மேகத்தில்
 பிறந்தது குற்றம் நிறைந்தது, யானைத்தந்தத்தின் முத்தம் போர்க்களத்தில் சண்டை
 மிடுவதால் இரத்தம் தோய்ந்தது, தாமரையின் முத்தம் வண்டுகள் சுற்றிச்சுவைத்தது,
 மூங்கில் கணுவில் பிறந்தது நெருப்புகொள்வது என்று குற்றங்கள் கூறி உணது முத்தம்
 அங்ஙனமுடையது அல்ல. அது தருவாய் என்கிறார் ஆசிரியர்.

412 காதூர் கயற்கண் விலைமடவார்
 காலில் சிலம்பார்ப் பொலிபுலம்பக்
 கமலத் தடத்தி லனம்சிலம்பக்
 கன்னற்சா றடுவெம் புகையினைமர்

மீதுார் குயில்கள் காரெனவே
 விள்ளா தொடுங்க மயில்கள் சிறை
 விரித்துக் கூவி விளையாட
 வேரித் தானை மலர்க்கனகத்

தாதூர் மலர்செண் பகந்தேடித்
தருப்பைப் பூகம் கனியரம்பை
தண்தே னொழுகும் சுவைவருக்கை
தனிலே கவிதா வித்திரியும்

மூதூ ரடிசை வளருமுயர்
மொயம்பா முத்த மருள்வாயே
முனைவர்க் குகந்த சாத்திய
முதல்வா முத்த மருள்வாயே.

(3)

(3) காதூர் கயற்கண் - காது வரை நீண்டிருக்கும் கயல் மீனை யொத்த கண். கார் காலத்தில் மேகந்தோன்றலால் குயில்கள் அடங்குதலும், மயில்கள் தோகை விரித்தாடுதலும் வழக்கம். ஈண்டு புகையினை மேகம் என நினைத்தன குயில்களும் மயில்களும். பைம் புகத்தரு என்க. பூகம் - பாக்குமரம். வருக்கை - பலா ; கவி - குரங்கு ; முனைவர் - மூனிவர்.

413 பாடஞ் சிறந்த வெண்மேனிப்
பசும் பொன் னுடனே மணிதலங்கும்
பவளக் கொடியா லிரசதப்பூண்
பணியா லிலங்கும் மணிமேடை

குடுஞ் சிகர முடிமீது
தோகை நடிக்கு மகில்வாசந்
தூபங் கமழும் வண்டு நறை
சுவைத்தே வெறியால் சுழன்றும்

வேடஞ் சிறந்த கயல்மதர்க்கண்
வியன்சேர் களப முலைமடவார்
வீணை பயிற்று மிசையொலியால்
விளங்கும் நெடுந்தோ ரணவீதி

மாடஞ் சிறந்த திரு வடிசை
வரதா முத்த மருள்வாயே
வளரும் யோக சாத்திய நின்
மணிவாய் முத்த மருள்வாயே.

(4)

(4) பாடம் சிறந்த - பதனஞ்செய்து சிறந்த விபூதியால் ; வெண்மேனி என்றார் விபூதி பூசியுள்ளதால், மணி - உருத்திராக்கமணி ; தோகை - மயில் ; அகில் - ஓர் வாசனைப்பொருள் ; நறை - தேன் ; வியன் - பெருமை ; மாடம் - மெத்தை.

414 கத்துந் தரங்க விரிசிலைநீர்
கரையிற் காவி லிருமருங்கில்
கமழ்பூம் பாளை கமுகடியில்
கன்னல் வனத்தில் கழைநெருக்கில்

மத்த மாவின் தறியிடத்தில்
வளருஞ் சாலி வயல்வரப்பில்
மருவார் வுனசப் பூம்பொகுட்டில்
வளைசேர் குவளை மடுவதனில்

வைத்த வளைக்குள் றுத்தோளி
வரப்பில் மடையில் மறுகாலில்
வானிற் சிறந்த மழைத்துளியில்
மதித்தார் குளீ மந்தநிலை

முத்தந் திகழுந் திருவடிசை
முதல்வா முத்த மருள்வாயே
முனைவர்க் குகந்த சாத்தய்ய
முதல்வா முத்த மருள்வாயே

(5)

(5) தரங்கம் - அலை; சிலை நீர் - ஓலியையுடைய கடல்; கழை - மூங்கில்; மத்தமா - மதம் பொருந்திய யானை; தறி - கட்டுத்தறி; வளை - சங்கு; மறுகால் - மதகு; அணை - மடைபோடுவது; இப்பாட்டில் முத்துக்கள் ஈனும் பல விடங்களைக் கூறி ஆண்டும் மற்ற சில இடங்களிலும் முத்துக்கள் செறிந்திருப்பதைக் கூறுவதனைக் காண்க.

வாரணைப் பருவம்

415 பொற்பார் பசும்பொன் மணி யரைஞான்
பூட்ட வருக விரலாழி
புனைய வருக வுடம்பினில் தூள்
போக்க வருக தளர்ந்தநடை

சொற்பார் துதித்த முலைக்குளமு
தூட்ட வருக வொருவசனம்
சொல்ல வருக புதுப்பனிநீர்
சொரிய வருக வினைக்களப

வெற்பார் புயங்க ளசையமடி
மிசையில் இருக்க வருகவஞ்சா
மீனா தொழிய
. வருக வரிக்குயில் நேர்

கற்பார் மடவா ரிதையத்துக்
கதிபா வருக வருக வருகவே
கடவுள் யோக சாத்தய்யநீ
கனிவாய் வருக வருகவே.

(1)

(1) ஆழி - மோதிரம்; முலைக்குள் அமுது ஊட்ட என்க. அமுது - புால்; கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுடைய.

416 எண்டலந் தன்னிலே வெகுகாரணப் பிரபல
எந்தைநீ மிகவருகவே
எழை யடி யார்தங்கள் பங்கிருந் தவரவர்க்
கிடர்தீர்க்கும் நிதிவருகவே

விண்டலந் தனிலமரர் துதியோது புயல்வருக
வேதநா யகன்வருகவே
மேலான நன்மதுர வாக்கறிந் துயர்வரிசை
மிகவருள்செய் தவன்வருகவே

குண்டலம் திகழ்சந்திர விம்பவா னருண்
கூரல . . . வன் மிக வருகவே
குஞ்சரம் தனிலேறி யஞ்சாதி ரென்றுறுதி
கூறினோன் மிக வருகவே

மண்டலந் தனிலுள்ள சகலசன ரட்சகன்
வாசியான் மிகவருகவே
மிஞ்சுதிகழ் கோபுரஞ் சூழுஞ் சினேந்திரபுரி
மாசாத் தயன் வருகவே.

(2)

(2) குஞ்சரம் - யானை ; வாசியான் - அடிசையில் வசிப்பவன் ; மஞ்ச - மேகம் ;

417 அண்டமா மதிகதிரை யிருபுறத் திலுமணிய
தாகத் தரித்துவடவெற்
பதிரவே நடைகள்கொண் டீரிரு மருப்பினால்
அட்டகுல கிரியைமோதி
என்டிசையில் வேழங்கள் பின்காட்டி யோடவே
எழில்வால் பிடித்துவீசி
இகல்சுரர்கள் மதியமுச லாயுதத் தாலிடித்
தோடவே விரட்டி , . .

மண்டுவா ருதித்வ மனத்திரள் பிணக்கையால்
வ றுண்டு சேடன்
மணிமவுலி யுதிர்வே குண்டெட்டி விசியெதிர்
மழையெனப் பிளிறி யுதவும்

சண்டமா ருதவேக மும்மதவெள் ளானையாய்
தாமரைக் கயல்வருகவே
தருமபுரி காவலர் யோகசாத் தய்யநீ
தயவுடன் மிகவருகவே.

(3)

(3) வடவெற்பு - மேருமலை ; அட்ட குலகிரி - எட்டு மலைகள் ; முசலாயுதம் - வச்சிராயுதம்.
பிணக்கை - பருத்த தும்பிக்கை ; மவுலி - கலை ; மணி - மாணிக்கம். " அண்டமாம் . . .
ஆனையாய் " யானைக்கடைமொழி.

- 418 இன்பக் கதித்தே வேவருக
 இடர்தீர்த் தெமையான் பவன்வருக
 இருன்றிக் கியவர் கோன்வருக
 இமையோர் குலத்துக் கிறைவருக
 துன்பக் கலிதீர்த் தவன்வருக
 சோதி யருள்திச் சயப்பொருளின்
 துணியோன் வருக மிறையுணரும்
 தூயன் வருக வருகவே
 வன்பர்க் கிரங்கா தவன்வருக
 மாசி லாத மணிவருக
 வறுமை தவன்வருக
 வாம நெறிகாப் பவன்வருக
 அன்பர் ராய புயல் வருக
 அறிவில் பெரிய முதல்வருக
 ஆதி புரத்தில் வளர்மாசாத்
 தய்யன் வருக வருகவே. (4)

(4) மிறை - குற்றம் ; வன்பர் - கொடுமையாளர் ; வாமம் நெறி - வாய்மத நெறி ; ஆதிபுரம் அடிசை நகருக்கொருபெயர் போனும்.

- 419 விண்ணி லமரர் துதிபுகரும்
 வீரன் வருக வருகவே
 வேசை செய்யு வலில் வீழ்த்தி
 மீட்டோய் வருக வருகவே
 நண்ணு தீம்பரல் பாம்பாக்கும்
 நாதன் வருக வருகவே
 நவ்வீ வீட்டோன் மனைவிபோறி
 லபித்தோய் வருக வருகவே
 வண்ணமலர்ச் புழை
 வடிவோன் வருக வருகவே
 மாங்கா யகலான்
 வைத்தோன் வருக வருகவே
 அண்ணல் வருகத் தென்னடிசை
 அய்யன் வருக வருகவே
 அமகு வளரும் யோகசாத்
 தய்யன் வருக வருகவே. (5)

(5) கூவல் - குழி ;

அம்புலிப் பருவம்.

தானம்

- 420 முண்டகா சனமூர்த்தி யெண்குணத் தலைமையான்
மூர்த்தியில் செல்வனறிவன்
மூவாத முதல்வனுயர் தாவாத நெறியுதவு
மூடச் சசிரெரிற்றின்முன்
- பிண்டுவர் மட்செளிய தொண்டர் நாயகன் நிபன
பீடுயரு மாதிரகவான்
பெம்மான் திகம்பரன் முனிவரன் கயிலையான்
பிஞ்சமதி புனைவேணியன்
- பண்டுமா ரன்பட னுதல்விழி விழித்தவன்
பகர்மதி னெருபரகனார்
பங்கன்விடையேறிவரு திங்கள்முகக் குடையுளோன்
பண்ணவ னாதேசபரன்
- அண்டர்நா யகனைநித மர்ச்சனைசெய் மெய்யனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அடிசையம் பதியில்வளர் யோகசாத் தய்யனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(1)

(1) முகண்டகாசன மூர்த்தி - தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமன்; எண்குணம் - தன் வயத் தனாதல், தாயவுடம்பினாதல் முதலிய எட்டுக் குணங்கள் (குறள் - 9) ; நினைபீடு என்றார் சந்திரனை அணிந்ததால் வளரும் கலை குறித்து. பிஞ்சமதி - பிறைச்சந்திரன் ; மாதா - உமாதேவி ; ஆதி - ஈசபரன் எனக்.

சாமம்

- 421 மறைவலவ நீயுமொரு மறைவலவ னல்லலது
வயங்கேழ் விமானமுடையோன்
வானிலே நீயுமபி மானமுடை யோனின்ப
வாரியில் முனைத்த சோதி
- எறிதிரையி லேமுனைத் தெழுசோதி வடிவுநீ
இகல்மஞ்சு திகழ்மேனியான்
எந்நாளு மஞ்சபல மூசவே வருதன்மை
இருவரது மொன்றாகலால்
- பொறிவிழி யிறுக்கியுயர் முனிவோர்கள் துதியேரது
புங்கவன் பிண்டிவாமன்
புகலரிய மூவுலகில் நால்வகைத் தேவரும்
போற்றுமிரு சரணநெடுமால்

அறிலனெற்றி தழைகவரு தேவகுரு நாதனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அடிசையம் பதியில்வளர் யோகசாத் தய்யனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே

(2)

சந்திரன்

யோகசாத்தய்யர்.

(2) (2) வலி மிகுந்த புட்பகவிமானதையுடைய வெற்றிமிகக் தெரினையுடையவன்.
வன்.

(3) வானிலே (ஆகாயத்திலே) அபிமானம். வானிலே இயங்குதற்கு (யோக சத்தி
(நேசம்) உடையவன். யால) நேசமுடையவன்.

(4) இன்பமாகிய வாரியில் (பாற்கடலில்) இன்பமாகிய கடலில் தோன்றிய சோதி
தோன்றிய சோதியாவான். யாவான (யோகத்தினால் இன்பம்
விளைத்தலை நோக்கி).

(5) வீசுகின்ற அலைகள் கொண்ட கடற்கண் வீசுகின்ற அலைகள் கொண்ட நீர்க்
தோன்றி எழுகின்ற சோதியாவான். கண் தோன்றி எழுகின்ற சோதியா
(சந்திரன் தோன்றும்போது கடலில் வான் - யோகத்திறமையான நீரினும்
தோன்றுவது போன்றதால்). மிருப்பான். “கந்தமதத்தக்கரியை
சலமேல் நடக்கலாம், கனல்மேலிருக்
கலாம்” என்ற
தாயுமானவர் பாட்டினை நோக்குக.

(6) மேகம் போன்றுள்ள களங்கம் திகழ் மேகம்போன்று கருமை விளங்கும் உடலை
கின்ற உடலையுடையவன். யுடையவன்.

(7) எப்போதும் மஞ்ச (மேகங்கள்) பல சூழ எந்நாளும் மஞ்ச (ஆபரணம்) பல சூழ
இருப்பான். இருப்பான்.

பிண்டிலாமன் - மாமரத் தடியிலிருக்கும் அழகுபெற்றவன் (காஞ்சிபுரம் ஐகாம்பர
நாதரைக்காண்க) நால் வகைத் தேவர் - யக்ஷர், கந்தருவர், சின்னரர் போன்றவர்.
கேழ் - நிறம்.

422 தயவுயர்செய் மெய்யர்க்கு மெய்யெனத் தோன்றலார்

தயவிலார் தமையறிந்தே

சந்ததம் தோற்று திருந்துவனர் தண்மையார்

தண்மதி குறைந்தநிலவாய்

உயர்மகிமை திகழ்மேனி யோய்விலர்கள் தருகாதி

உலகினில் விளங்குமொழியால்

உல்லாச சம்பிரம மிகுந்ததிரு வழகினால்

ஒக்குமிரு வர்க்குமதனால்

வியன்மேனி பகர்ந்தமுதல் எண்குணத்கரி

வேதசிற் பர்சொருபன்

மீறு மறவாழியன் குளிர்தழிற் பிண்டியான்

விரிமலர்த் தாள்பரவியே

அயமேறி வருவென்றி லீரகெம் பீரனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அடிசையம் பதியில்வளர் யோகசாத் தய்யனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(3)

(3) சந்ததம் - நிதம் ; அறவாழியன் - “ அறவாழி யந்தணன் - அரிது ” குறள்

• நோக்குக.

தானம்

423 இருள்வரவு கண்ணுவந் துழலுமதி நீபெற்ற
ஈரெண் கலைப்பிரபலமா
மிதுவும்நிச மிலைமற்று நிலைபெற்ற வன்வளர்ந்
திடமேனி னுனாதவன்
தெருளுநிறை மதியென்று நாட்பெற்று மென்னநின்
றேகளங் கமலவோ.....
தேகவுன் களங்கம் தவிருமென் றுமேதீர
நிறைமதிசேர்.....ர்
பொருள்வடிவு தோணவெப் போது
புனிதனே ணெண்கலைகளும்
போற்றுமன் பாதங்கள் களங்கமற் றுதவியே
புகழ்பெருகு மிகவாழ்வையும்த
அருள்புரியும் மகிமைகண் டினிதுகொண்டாடியே
அம்புலீ யாடவாவே
அடிசையம் பதியில்வளர் யோகசாத் தய்யனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே

(4)

(4) “ கண்டு உவந்த ” என்க. தோண என்பது தோண வென் நின்றது. என் என் கலைகள் - 64 கலைகள் இகவாழவு - இவவுலக வாழவு ;

பேதம்

424 துதிசெய்யு முனதுவெண் முகதரி சனத்தினால்
சோரிமதுக் குவனையலரும்
சோதியிவ னமுகமுக தரிசனத் தினால்
தொண்டர்பூ விழிமலர்வுறும்
புதியவெண் நிலவுகதி ரொளிப்பிரபை யினுலுனை
பூதலமெ லாம்போற்றினோம்
....ல்கீர்த்திவெண் கதிரினால் இவனையே
புவியேழு மேபோற்றினோம்
.....வலறக் கிருநிதியு முதவுவான்
இரவலரிடம்.....
முன்வந்து தோன்றுவாய் வளர்தண்மை யா.....,
.....முகையால்

அதிசெயம் திறைந்ததரு ம . . . ரிக் கதிபனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அன்பர்க்கு மெய்யான யோகசாத் தய்யனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே

(5)

(5) மது சொரி குவளை என்க. பூவிழி - தாமரைப்பூப் போன்ற கண்கள் ; பிரபை - ஒளி ;

சிறுநிலைப் பருவம்.

425 காமே வுயர்ச்சண் பகஞ்சூதம்
கைதை பாரி சாதகம்நற்
கமுக சோகு வலம்புரிநீள்
கனிமா தளைகற் பகவல்லி

பூமே வலரி இருவாட்சி
புனைபூங் குரவம் புன்னாகம்
பொற்பார் நறைமல் லிகைமுல்லை
பொன்னார் கொடிஞ்சி

மாமே வுயர்பொற் புரிசையின்மேல்
மா கு
மகிழ்குங் குமஞ்சுவ் வாதுசண்ணம்
மருவாட்சி மலியும்

தேமே வளைசைத் திருநாடா
சிறியேம் சிறுநிலை சிதையேலே
தேவே யோக சாத்தய்யா
சிறியேம் சிறுநிலை சிதையேலே.

(1)

(1) சூதம் - மாமரம் ; கைதை - தாழை ; கமுகு - அசோகு என்க. வலம்புரி - நந்தி-
யாவட்டச்செடி ; குரவம் - குருக்கத்திச் செடி ; புன்னாகம் - புன்னைமரம் ; அளைசை நாட்டில்
அடிசை நகர் போலும் இவர் ஊர், ஈண்டு பல மரங்களும், செடிகளும் கூறப்பட்டிருத்தல்
காண்க.

426 பாரே சிறந்த நெடுஞ்சோலைப்
பண்ணே டெறிந்து குதித்துமந்தி
பலவின் கனிமாங் கனிவாழைப்
பழங்கள் சிதற மதுவோட

நேரே யுடைந்த செழுந்தேனும்
நெகிழ்ந்த மலர்க்கா வுறைதேனும்
நெருங்கிக் கலந்தே மழைபொழிய
. நீர்ப்பாய் மடுப்பெருக்க

காரே சிறந்த மணித்தோகை
க களித்தாட வுதுவோடே
கருங்கோ கிலம்பா டக்கேட்டு
. கள்களிக்க

சீரே சிறந்த திருவடிசைச்
செல்வா சிறுநில சிதையேலே
தேவே யோக சாத்தய்யா
சிறியேம் சிறுநில சிதையேலே.

(2)

(2) கோலம் - குயில் ; மந்தியுடைத்த முக்கனிகளின் தேனுடனே சோலையில் மலரிலுள்ள தேனும் சேர்ந்து வெள்ளம் பெருக்கியது எனக.

427 மஞ்சடர் புயவெற் புயர்சீ ருள்ளாய்
வர்த்தனை நற்றருமா
வஞ்சனை யலகைத் தீர வய்யா
மற்கிருபை யுற்றவனே

அஞ்சன விழிமேற் புயமா னுள்ளாய்
அப்பு விழித்திருமா
தம்பிகை யுயர்முக கனிபொற் சொல்லாலுறை
ய(ற்)புத புட்கலைசேர்

வெஞ்சின வெஞ்சிக் கடமா வல்லாய்
வெற்றி மிதத்தோனே
வேம்பன் நிழலில் பெருமா னல்லோன்
வெ தியவாய்ச்

செஞ்சர ணிணையைப் பணிமால் மெய்யா
சிறுநில சிதையேலே
செந்தமி முடிசைப் பதியோ கய்யா
சிறுநில சிதையேலே.

(3)

(3) மைந்து - மஞ்ச எனப்போலியாயது. வஞ்சனையலகை - வஞ்சனையாகிய பேய், உரு வகம் ; அஞ்சனம் - மை ; வேம்பன் - பாண்டியன் ; ாணடு சிவபிரான சுந்தர பாண்டியராய் வந்ததைக் குறித்தது போலும் ;

428 காருங் கடலும் கலிப்பொருபால்
கடிமும் முரசி னார்ப்பொருபால்
கழனி நகைக் குரலொருபால்
கால்வாய்ப் பம்பை யதிரொருபால்

கூரும் சங்கத் தமிழொருபால்
குலவு மறைகூ றெலியொருபால்
கோகநக டிசையொருபால்
குமிறும் மேளத் தொனியொருபால்

வாரும் வடமும் அணிந்த கொங்கை
மடவா ராடன் த.....
,.....யாழி னிசையொருபால்
மகிமை விளங்கும் மிகுந்தவளம்

சேரு மடிசைத் திருநகராய்
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
 தேவே யோக சாத்தய்யா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(4)

(4) கலிப்பு - மிகுதி; நடுகை - நாற்று நடுவது; வார் - கச்சு; இப்பாட்டில் அடிசை நகரி
 லுள்ள வளத்தை ஒலி மூலம் கூறியுள்ளது காண்க.

429 அம்பொன் புரிசைக் கொடியாடை
 அறிவில் லாரை நீப்பவுயிர்
 அறிஞோர் தம்மை மகிழ்ந்தழைப்ப
 அடருஞ் சோலைத் தடமனைத்தும்

வம்பிற் பொலிந்த மலர்த்தருக்கள்
 மகிழ்ந்து கூர்ந்து முடிசுலுங்க
 வாமக மென்றி யாகமெல்லா
 மாவிற் குயில்கள் மிகப்பயிற்றக்

ல் கதிரோன் தேர்ப்புரவி
 விரைந்து செலும்போ....தலி
 விசையால் விலக வெண்மதிதோய்
 விளங்கு பிரபைசே ருயர்தூபிச

செம்பொன் சிகரத் தருமபுரித்
 திறலோய் சிற்றில் சிதையேலே
 தேவ யோக சாத்தய்யா
 சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(5)

(5) புரிசை - மதில்; அம்பொன் அழைப்பவர் கிருஷ்ணன் தூத-வில்லி
 பாரதம் காண்க.

முடிசுலுங்கின - தோரண நாட்டிணைபோல. மாவிற் குயில்கள் என்றார் குயில்கள் மா
 மரத்தில் விரும்பிப் பயிவதால். பிரபை - ஒளி; தூபி - ஸ்தூபி; அடிசைக்குத் தருமபுரி
 என்றும் பெயர் போலும்.

சிறுபறைப் பருவம்.

430 வருத்திட்ட தனமாதர் நடநா டகஞ்செய்ய
 மகிழ்பஞ்ச வாத்தியங்கள்
 வரிசையாய் வெவ்வேறு தொனிகளமிக வதிரவே
 மாற்றலர்கள் தம்மை விம்மி

உருத்தோட்டி வீசிவரு வீரகுஞ் சரமீதில்
 உக்கிரமுட னேறிமீறி
 உம்பர்புடை சூழவரப் பவனிவந் தடியவர்க்
 குண்மைவர நல்குமரவோய்

கருத்தோட்டி யுண்டென்று நம்புமன் பார்க்குவெங்
கனவுகள் கடும் பெய்வலுக்
கர்மரோ கங்கள்வஞ் சீனபில்லி சூனியம்
கதிர்முனிநுள் போலநீக்கி

திருத்தோட்டி மண்மருந் தாற்பிணி தவிர்த்திட்ட
சிறுபறை முழக்கியருளே
திருஞான குருபரா யோகசாத் தய்யனே
சிறுபறை முழக்கியருளே

(1)

(1) வருத்திட்ட தனம் - பிறரை வருத்தத்திற்குள்ளாக்கும் ஸ்தனம்; பஞ்ச வாத்தியம். தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, கண்டக்கருவி; மாறலர் - பகைவர்; உருத்தோடு அடி லீசி - கோபத்தோடு பாதங்களை விசையாக எடுத்து வைத்து; குஞ்சரம் - யானை; உம்பர் - பின்னும் இடையிலு முள்ளபலா; உரவாய் - மனத்திண்மையுள்ள வனே; கதிர் முன் இருளபோல - சூரியன முன் இருள் ஒவதுபோல; மண மருந்து - மண்ணாகிய மருந்து; தவிர்த்திட்ட - நீக்கியவனே;

431 கும்பநிரை கொண்டசிக ரங்கள்மதிள் கோபுரம்
கொடுங்கைநீ ளணிமண்டபம்
குதிகொண் டொலவுகயல் வாவிறற் றுலையம்
கோகநக வெண்பதாகைக்

கம்பமுத லகளங்க மாளிகைகள் நவரத்தின
கசிதமாய் வளர்கநாளும்
கட்டளை யுயர்கநித்தி யோர்ச்சபம் வாத்தியமைங்
காலமுறை பூசைபுரிய

நம்புமுன தடியவர்கள் கிளைபெருக வேசேது
ராசனும் வளர்கநாளும்
நகரமும் பெரியோர்கள் கல்வியும் செல்வமும்
நன்மையே வளர்கநாளும்

செம்பொன் னொளிர்செங்கைகள் சிவந்திடை வண்ணம்நீ
சிறுபறை முழக்கியருளே
செகதலம் புகழடிசை யோகசாத் தய்யனே
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(2)

(2) குதிகொண்டு - துள்ளி; பதாகை - கொடி; அகள்ளகம் - சுத்தம்; இடில் சேதுராசனைப் பற்றிக்கூறியுள்ளது காண்க.

432 தொன்னலம் பெருகிவி தேர்ப்பரிக்க காற்குரம்
தோயவிள நீர்கள் சிதறித்
துய்யசெவ் வந்தி முல்லைமல் லிகைபாயத்
தூர் மொய்த்து வளர்நெடமலைக்

கன்னலங் கழனிதார் காலமே கோலமாய்க்

சுருஞ்சேத கஞ்செழிக்கக்

கனமாக பெருவுருஞ் சேர்ந்துபக டுமுதசால்

கட்டிகோ தற்கரைந்து

நன்னலம் புனையென்ன வேமுனை வித்து

நாண்முதற் கணிகூர்ந்துநீர்

நல்லமுர்த மீந்துநிதம் பாதுகாத் தெனையென்று

நண்பினூர் படிப்பாகவே

சென்னலங் கதிர்முத்த மிடுமிடிசை காவலா

சிறுபறை முழக்கியருளே

திருஞான குருபரா யோகசாத் தய்யநீ

சிறுபறை முழக்கியருளே.

(3)

(3) இரவி - சூரியன் ; சூரம் - குளம்பு ; சேதகம் - சேறு ; கோதல் - கொழித்தல். இப் பாட்டில் சூரியன் தேரின குதிரைக் குளம்புகளால் தென்னையின் இளநீர்கள் சிதறி செவ்வந்தி, முல்லை, மல்லிகை முதலியவைகளின் மலர்களாகிய வண்டலோடு சேர்ந்து கரும்பு இருந்த கழனிமில் கரியசேறு செழிக்குமாறு இவ்வெருக்கள் சோந்து மாடுகள் எர் உழுத கட்டிக் கொல்லாம் கரைய பின் நெல் முளையை விதைத்து அதனைப்பாதுகாக்க செந்நெல்லின் கதிர்கள் முத்துக்களைக் கொடுக்கும் அததகைய அடிசை நகர் என்க.

வேறு.

433 குருகுயர் பொழிலுறை மலரொழு கியதேன்

குளிர்ச்சியருள் செய்யவே

குலமக ளெனநில மதில்முடி யுறவே

சூலைக்கதிர் மிகுவயல்கூழ்

வருகய லுக்களில் புனல் நளி னியிலே

வனப்பெரு மைகள்பலவே

மலருளு பொழுதினி லுலவிய கயலுற

மடுச்சொரி மிகுகனபால்

பருகிய மடவனம் மலரம ளியிலே

படுத்தியர் துயிலுறவே

பழகிய மதுகரம் மிகுமிசை யதனூல்

படுத்தின நினவுறவே

முருகலர் மணமிகு மனைசையி லதிபை

மழக்குக் சிறுபறையே

முதுபுக முடிசையி லரியர குமரா

முழக்குக் சிறுபறையே.

(4)

(4) குருகு—நாரை, உகன்—குதி, நளினி—தாமரை, வனப்பு எருமைகள்—அழகு வாய்ந்த எருமைகள், அமனி—படுக்கை, முருகு—அழகு, வாவியிறங்கிய எருமைகளைக் கயல் மீன்கள் முட்ட பாவிவிட அதனை அன்னங்கள் பருகித் தாமரை மலர்ப்படுக்கையில் துளை வண்டுகள் இசைக்கேடும் பாடின அததகை வளமிகுந்த அணை நோடு என்க,

434 கொங்குலவு முல்லைமல் லிகைவல்லி சாதகநற்
 கோபுரம் கொடுங்கை தென்னம்
 குலைமஞ்ச ளிஞ்சிபழ முதிர்மா தளைதருக்
 கோதையர் குடங்கொங்கையில்
 அங்கமல வாலிகரை செங்கருப் பந்தட
 மடர்கோ மகாறத்
 கேணிமணி தேர்த்திரு மதிப்புறம் கூவல்சுளை
 அவிர்பலாக் கனியீது நின்
 பைங்கமுகு கோழரைக் குங்குமத் தருவாழை
 பாரிசா தகமசோகம்
 பானலம் பூவயல் நீண்டமதகு கால்தங்கு
 பணமணிப் புரிசை மறுகில்
 செங்கய லுலாவுதரு மபுரிக் கதிபனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செகதலம் புகழடிசை யோகசாத் தய்யாநீ
 சிறுபறை முழக்கியருளே.

(5)

(5) கொங்கு - தேன் ; வல்லி - படர்கொடி ; கூவல் - கிணறு கேணி - குளம் ; பாரிசாதகம் - அசோகம் எனக் ; கோழரைக்குங்குமம்-மரத்தின் வழுவுழப்பாலிய அரையுடைய குங்கும மரம் ; பானலம் - குவளை ; மறுகு - தெரு ; இப்பாட்டில் கயல் மீன்கள் பல விடங்களிலும் உலர்வுதல் கூறப்படுகிறது காண்க.

சிறு தேர்ப்பருவம்.

435 சந்திரன் முத லானநவக் கிரகங்க ளேழுமிரு
 சகுணநவ நாதசித்தர்
 சட சக்கிர வர்த்தி கண நவகோடி முனிவர்கள்
 தையலர்க ளேழ்கன்னியார்
 மந்திரமிரு கணநாதர் நாகரா சன்னுட்ட
 வயிரவன் வீரகாளி
 வரையிலர மகளிர்கள் தேவரம் பையர் நீல
 மஞ்சதவழ் கிரியில் வாழும்
 கத்தருவர் கின்னரர் மாயட்சவித் தியாதரர்மா
 கணபூத ரத்தமரர்கோன்
 கைதொழுது துதியோது கடவுளர்க் கிறைவனே
 கமலா சனத்தின் நானும்
 செந்திரு விளங்கு தரு டாபுரிக் கதிப நீ
 சிறுதேர் நடத்தியருளே
 செனநா யகர்க்குரிய யோகசாத் தய்யாநீ
 சிறுதேர் நடத்தியருளே

(1)

(1) சகுணம் - நற்குணம் ; நவநாதசித்தர் - சத்தியநாதர் ; சதோகநாதர், ஆதிநாதர், அனுதிநாதர் முதலிய ஒன்பதின்மர்,

ஏழகன்னிமாள் - சப்தகன்னியரான அமிராமி, வராகி முதலியோர் ; வரையில் அரமகனீர் - மலைமீதில் வசிக்கும் தேவமகனீர் இவர்களை வரையரமகனீரெனப் பா ; நீலமஞ்ச - கருமேகம் ; கிளனரா - பாட்டின குறிப்பில் காண்க. யட்சா - குபேரனை முதலாகக் கொண்டவா ; கந்தருவர் விதநியாதரா - தேவர்களில் பல பிரிவினாகள் ; அம்ராகோன - இந்நிதரன். ஈனார தன குருவை யாசிரியர் சிவபிரானாகக் கருதியுள்ளமை காண்க.

436 விண்டோய் கொடிச்சிகரி மேல்மஞ் சுறங்கவொளிர்

வெண்ணிலாக் குழவிதவழ

விரிதலைத் தெங்கினின் வாளைகுதி கொள்ளநல்

மிகுபாளை வாய்க்கமுகின்மேல்

கண்டார் விருப்பமுற நாகவல் லிக்கொடிகள்

கன்னியுங் கணவனும்போல்

கவிபெற்று வளர்கநீன் சுரபுன்னை மலரமங்

கலப்பொடிகள் போற்சிதறவே

தண்டளிய . . . பரந்

தழைக்குமடி சைக்கடவுளே

சகலசன ரட்சகா மெய்யர்க்கு மெய்யனே

சத்தரம் பரிபாலகா

செண்டாயுதப் பிரபல வீரியா வாரியா

சிறுதேர் நடத்தியருளே

செனநா யகாக்குரிய யோகசாத் தய்யநீ

சிறுதேர் நடத்தியருளே

(2)

(2) சிகரி - மானிகையுச்சி ; மஞ்ச - மேகம் ; குதிக்கொள்ள - தாவ ; நாகவல்லி - ஓரிதழ்த் தாமரை ; செண்டாயுதம் - ஓவாகை வளைந்தவாயுதம் ; கரிகாலன் செண்டால் கிரிதிரித்தன காண்க.

437 பண்டமர் னோர்சாப முற்றேன மாயுற்

பவித்தவளர் கின்றநாளில்

பண்ணவனை யாரணியந் தன்னிலே கண்டடி

பணிந்தர்ச்ச னைகள்செய்கவே

கண்டிறை யருப்படி பவுத்திரபுரி வணிகனேர்

கழனியை யளித்துமகிமை

காட்டியே கூட்டிவர வவனிறையவர் காரணக்

காட்சி யீதென்றறியவே

விண்டமே தரிசனங் கண்டுதரு மாபுரி

விலையெனக் கொண்டுசெய்தல்

மேலான கோவிலெழு மதிள்சிகர கோபுர

விமானமுன் வருவீரனே

தெண்டிரைத் தரளமணித் திண்புயத் திறைவன்நீ

சிறுதேர் நடத்தியருளே

சின்னைய கர்க்குரிய யோகசரத் தய்யநீ

சிறுதேர் நடத்தியருளே.

(3)

(3) எனம் - பனறி ; பண்ணவன் - முதற்கடவுள் ; ஆரணியம் - காடு ; கண்டு - தரிசனங் கண்டு, இறை அருள்படி பவுத்திரபுரி என்ற ஊரிலுள்ள வணிகன் கழனிசைக் கொடுத்தான் எனக் , தரளம் - முதலுக்கள் ; இதில் ஆசிரியா சாபத்தினால் பன்றியாகப் பிறந்ததும் பின் முதற்கடவுளை காட்டிலே கண்டு அரசனை பல செய்ய அவரருளபடி சாப விமோசனம் பெற்று வணிகன் நிலம் கொடுக்க யோகசரத்தய்யா மகிமை பல காட்டி தனனேடு கூட்டி வந்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

438 கனகவரை போல்வரு பொற்றேரு ளாலிக்

கடற்புலியி லமரர்காணக்

கருதலர்கள் நெஞ்சம் கலங்கநீர் ரதமேறு

காட்சியான் காணவேண்டி.

அனகனுறை மாளிகையும் நீழ்மி வாழ்கவுள்

அதிசெயந் தன்னைநம்பி

அழகுசிங் காளை(ர)தமி யற்றுருகுப் பையவணங்

காமுடி பணிந்துபோற்றும்

மனகதியி னீள்புரவி பூண்டேழு கோட்டையெனு

மாநகர வீதிதனிலே

வரமினுறை யுந்திருக் கோவில்வல மாகவே

வானினெழு கோட்டையூர்தேர்த்

தினகரன் போலுனது முன்காண நிறைதேரா

சிறுதேர் நடத்தியருளே

சின்னைய கர்க்குரிய யோகசரத் தய்யநீ

சிறுதேர் நடத்தியருளே.

(4)

(4) கனகவரை - மேருமலை ; ஆலிககடல்புலியில் - ஓலிகரும் கடல் சூழ்ந்த பூமியில் ; கருதலா - பகைவர் ; அனகன் - கடவுள் ; மனகதியின் - மனவேகமொத்த ; தினகரன் - சூரியன்.

439 வந்தா சலற்றைநிகர் மணிமாட கூட . . .

. . . கொடிதோரண

மின்னுலவு ராசனே . . . டாவென்றி வேந்தர்நெடு

வீதிதொறு . . .

. . . குளப்பாவை மாதர்செம் பஞ்சினகு . . .

. . . மடிதோய்ந்து

செங்கோகனக மலர் வா . . . வண்டுகூட

மொய்த்திடும் வளமைசேர்

செல்வமிகு திருவடி . . . மோ
 . . . யோகவீரா
 நவைசெய்த வஞ்சகர்கள் . . . முனதுகிருபை
 நாடெல்லா மவர்
 செந்தாமரை கனொத்த திருமுக மலர்ந்திணி
 சிறுதேர் நடத்தியருளே
 சின்னைய கர்க்குரிய யோககாத் தய்யனே
 சிறுதேர் நடத்தியருளே.

(5)

(5) நவை - குற்றம்.

(யோக சாத்தய்யர் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று)

முத்துவீரப்ப சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்

காப்புப் பருவம்

திருமால்

440

கார்மேவு மார்கலியி லரவ சயனத்தில்
 கணவளர்ந் தருளும்நிதியைக்
 கவுத்துவ மணிமாலிகை புயத்திலணி மாயனைக்
 கருணா கடாட்சமுகிலை
 மாமேவு சீதேவி பூதேவி யெனுமிருவர்
 மருவுதிரு பாலகிருட்டிண
 மாதவனை நந்தகோ பாலனைக் காயாம்பூ
 வண்ணனைப் போற்றல்செய்வாம்
 பூமேவு செய்யசெங் குவளைமார் பன்திவ்விய
 புருடன்வச் சிரசாரன்
 புண்ணியன் முத்துவீ ரப்பமகி பாலனருள்
 புத்திர னெனச்செனித்தோன்
 பாமேவு செந்தமிழ்க் கைந்தருக் கிணையான
 பாக்கிய சிலாக்கியனானே
 பண்பாளன் முத்துக் கறுப்பணவி வேகசம்
 பன்னனைக் காக்கவென்றே.

(1)

(1) ஆர்கலி - கடல் ; ஐந்தரு - கற்பகம், மந்தரம் முதலிய ஐந்து மரங்கள்.

சிவபெருமான், விநாயகன், முருகன்

441

கார்கொண்ட கந்தர சந்திரா சடைதரக்
 கயிலாச கிரிவாசனைக்
 கந்தமும் மதமொழுகு புகர்முக விநாயகக்
 கடவுளைங் கரநாதனை

வார்கொண்ட களபகுங் குமமுலைக் குறமகள்
மணந்தபன் னிருபுயத்து
வால்கும ரேசனைக் கார்த்திகே யசப்பிர
மண்ணியனைப் போற்றல் செய்வாம்

தார்கொண்ட புயசயிலன் மூத்துவீ ரப்பமுகில்
தன்கிளை தழைக்கவந்த
சற்புத்திர னானவன் விற்பத்தி யுள்ளவன்
சத்தியத் தரிச்சந்திரன்

பார்கொண்ட புகழ்கொண்ட கங்கைகுல திலகன்வெகு
பாக்கியசி லாக்கியனானேன்
பண்பாளன் முத்துக் கறுப்பணவி வேகசம்
பன்னனைக் காக்கவென்றே.

(2)

(2) கார்கொண்டகந்தா - கருமைகொண்ட கழுத்தினையுடைய ; வாலமை - இளமை ;
விற்பத்தி - கல்வியறிவு.

உமை, மதுரை வீரன், சரசுவதி முதலியோர்

442 அங்கயற் கண்ண்கொள மாநிதிரி சூலியிவ்
அகிலாண்ட முழுதுமீன்ற
*அம்பிகைச் செல்விதென் நாலூர் விளங்கிவளர்
அங்காள தேவியுமையை

மங்கைரு பப்பொம்மி யம்மனொரு பாகத்தில்
வளர்மதுரை வீரய்யனை
வாலசரசு வதியுக்கிர விரபத் திரசு
வாமியைப் போற்றல்செய்வாம்

கங்கைகுல திலகனென விந்தவுல கத்தில்வரு
கர்ணுவ தாரதுல்லிய
காம்பீரிய சாம்பிராட்சன் முத்துவீ ரப்பமுகில்
கனதைபெறு புத்திரரத்தினம்

பங்கயச் செல்வியால் தங்கியெக் காலுமுயர்
பாக்கிய சிலாக்கியனானேன்
பண்பாளன் முத்துக் கறுப்பணவி வேகசம்
பன்னனைக் காக்கவென்றே.

(3)

(3) கௌமாரி - சப்தகன்னியர்களில் ஒருவர் (தென்னாலூரில் எழுந்தருளியுள்ளவர் அங்காளதேவி) ; பொம்மி - மதுரைவீரனைக் காதலித்த பாணியப்பட்டு சிற்றரசன் குமாரி, மதுரைவீரனால் சிறைக்கொள்ளப்பட்டு மணம்பூண்டவள் ; கர்ணன் - இடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன். (தூரியோதனன் நண்பன்) ; சாம்பிராட்சன் - சக்கரவர்த்தி (தருமனுக்கு இப்பெயர் இராயசூய யாகத்தால் கிடைத்தது காண்க).

பிரதி பாடம் :—*அன்பான தாயகி சிங்காரி தென்னாலூர்
அங்காள தேவிஉமையை

செங்கீரைப் பருவம்.

- 443 முருகார்ந்த திருவணி முத்தாற்றி நீரால்
முழுக்காட்டி யீரமாற்றி
முறையாய நுதற்குவெண் ணீறுநிலக்காப்பு
முகமிலங் கத்தரித்துத்
- தருதாயர் மடிவைத்து வச்சிநெய் பொத்திவிழி
தன்னிலமை யிட்டுமேலாம்
சங்கினில் முலைப்பால் புகட்டியே சுற்றுச்
சடைப்பிலலை சுட்டிகட்டிக்
- குருவான தங்க விரத்தினக் காப்புடன்
கொலுசுமிரு கையிலணிந்து
கோலமிகு தம்பித் துளானரை ஞாணங்
குலுங்கவே தண்டையிட்டுத்
- திருமேவு தொட்டில்வைத் தாட்டவள ரும்பிள்ளை
செங்கீரை யாடியருளே
சீதரனை நிகாகுறுப் பண்ணமகி பாலனே
செங்கீரை யாடியருளே.

(1)

(1) முருகு - அழகு ; பொத்தி - தடவி ; சடைப்பிலலை-ஒருவகைத் தலையணி ; குருவான - நிறமமைந்த ; தம்பிததல் - கிட்டுதல்.

- 444 அந்தமிகு வனையாழி இருகரத் தணிதலால்
ஆழிதுயில் மாதவனைப்போல்
*அயம்பூவி லொருநான்கு பூவினை விளைத்தலால்
அதிரூப மன்மதனைப்போல்
- வந்தவர் களுக்கெலாம் தியாகம் கொடுத்தலால்
மாசற்ற கன்னனைப்போல்
வளமையுள திரவிய மிகுத்தலா லளகைக்கு ,
வாய்த்திடு குபேரனைப்போல்
- சொந்தமாம் கிளைகளைத் தாங்கலால் வானிலகு
தூயவைந் தருவினைப்போல்
சொல்லுறுதி யாகையா லயோத்தி நன்னகரச்
சொல்லரிச் சந்திரன்போல்]
- செந்தமிழ்க் குபகாரி யாகச் செனித்தவன்
செங்கீரை யாடியருளே
சீராமன் முத்துக் கறுப்பண்ண தீரனே
செங்கீரை யாடியருளே.

(2)

* பிரதிபாடம் அயம்பூவில் நான்கினால் போர்வினைத் திருதலால்.

(2) அந்தமிகு . . . மாதவனைப்போல். அழகுபெற்ற சங்கு சக்கரங்களை இரண்டே கைகளில் தரித்துள்ள திருமாலையோல் இவனும் சங்கு ரேகைகளையும் ; மோதிரங்களையும் இருகைகளிலும் பெற்றுள்ளான். எனவே இவனும் கூறினார். அயம்பூவில் (ஐம்பூவில்) மன்மதனைப்போல் - மூலலை, அசோகு, தாமரை முதலிய ஐந்து மலர்களைக் கொண்டு காமத்தை விளைவிக்கும் அழகுவாய்ந்த மன்மதனைப்போன்று இவனும் ஐந்தில் நான்கு பூமிகளான குறிஞ்சி, மூலலை, மருதம், நெய்தல் ஆகியவைகளைக்கைப்பற்றி விளைவைப் பெருக்குதலால் இவ்வன் கூறினர். பூ - மலர், பூமி என்ற பொருள் கொண்ட சொல்லொற்றுமை நயங்கருதி இவ்வன் கூறினர். கிளை - சுற்றம், மரத்தின் கிளை சொல்லொற்றுமை கருதி கற்பகத்திற்கு ஒப்புவித்தார் கற்பகம், மந்தாரம் முதலிய ஐந்து மரங்கள் வேண்டியன கொடுத்தலால்.

அரிச்சந்திரன் — அயோத்தி நாட்டை யாண்ட திரிசங்கு குமாரன். “பதியிழந்தனம் பாலனை யிழந்தனம் கட்டுரையிழக்கிலம் என்றார் மதியிழந்து வாயிழந்து அருந்தவன் மறைந்தான்” என்ற புராணச் செய்யுளை நோக்குக.

445 தாயசொர் னத்தினால் செய்துநித் திலமதால்

தொங்கலிடு சுட்டியாட

சொர்னமய மாகிய சரப்பளி பதக்கணும்

தோளிலிரு பக்கமாட

நாயகி தென்னாலா ரங்கான தேவியை

நயந்துகும் பிடுமிருகையில்

நன்மையா யணிகின்ற காப்புக்கொலு சுஞ்சந்திர

நகைமுகப் பிரபையாட

தாயருன் பெருமையைக் கொண்டாட விடையிலணி

தம்பித் துளானரைஞான்

தாளுட முத்துக் கடுக்களு டத்தண்டை

தங்கச் சதங்கையாட

சேயசெந் தமிழ்தார் பீடு சிறுவன்நீ

செங்கிரை யாடியருளே

சீராம முத்துக் கறுப்பண்ண தீரனே

செங்கிரை யாடியருளே.

(3)

(3) தொங்கல் - நெற்றிக்கண் தொங்குதல். சரப்பளி - வயிரமழுத்தின கழுத்தணைவகை. நகைமுக சந்திரபிரபை என்க. சந்திரபிரபை, சூரிய பிரபை என்பன தலையணிகள்.

தாலப் பருவம்.

446 வண்ண மலர்ச்செஞ் சரண்மீது

மகிழவணிந்த சிவம்புதண்டை

மருவி யொலிக்க நடந்தாயர்

மீனையிற் புருந்து வுரலடுக்கிப்

பண்ணு முரியைத் தொட்டேறி

பதுமக் கரத்தால் வெண்ணெய்தனைப்

பரிந்தங் கெடுத்து மனமகிழ்ந்து

பருகும் பொழுது கண்டுநெஞ்சம்

P.T.K.—17

கண்ணே வெகுண்டங் கோடிவரும்
கலைவாள் துதற்பெண் கோபியரைக்
கண்டு மிகுந்த காதலினால்
கருதி யணைந்து மகிழ்ந்துவரும்

தண்ணங் குழலா ளசோதையருள்
தனையா தாலோ தாலேலோ
தாமா முத்துக் கறுப்பண்ணை
சோமா தாலோ தாலேலோ.

(1)

(1) ஆயர்மனை - இடையர்வீடு; பதுமக்காம - தாமரை மலர் போன்ற கை; நெஞ்சம் வெகுண்டு, கண்வெகுண்டு என்க. கண்வெகுண்டாவது கோபத்தினால் கண் சிவததல். உரல் அடுக்கி பருகும். 27-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க. கோபியரை மகிழ்ந்து - "பாடினா. . . . பாவையர் மனைதொறும் வெண்ணெய் காடினாவர்கள் முகந்தொறும் எச்சிலாக்கினா" என்ற வில்லிபாரதச் செய்யுளை நோக்குக. இங்குத் திருமாலாகாக்கருதித் கூறியது. மையார் கண்மடலாய்ச்சியர் மக்களை கொடியார் பூநதுவில் பற்றித்தனிநின்று குற்றம் பலபல செய்தாய். . . " என்ற ஆழ்வார் வாக்கு நோக்குக.

447 காவின் கழுகும் பசுந்தெங்குக்
கதலித் தருவும் வளர்ந்துவிண்மேல்
கதிரோன் வெப்பந் தனைமாற்றி
கதிக்கும் செந்நெல் கழனிபெயங்கும்

மேவும் கயவா யெருமைமடி
மீதி லிருந்து வொழுதியபால்
வெள்ளோ திமங்கள் பார்ப்புடனே
விரும்பி விரும்பி யுண்டுகனி

கூவும் தனது பேட்டுடனே
குளர்மா மலர்த்தண் சேக்கையின்மேல்
கூடிப் புணர்ந்து கண்துயிலும்
குலவும் கோடி வளருநலந்

தாவும் துவரா பதிநாட்டு
தலைவா தாலோ தாலேலோ
தாமா முத்துக் கறுப்பண்ணை
சோமா தாலோ தாலேலோ.

(2)

(2) கயம் - நீர்நிலை; பார்ப்பு - குஞ்சுகள்; சேக்கை - படுக்கை; இப்பாட்டில் சோலை வளமும் நீர்வளமும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. "மோட்டெருமை வாவிபுக முட்டுவரால் கன்றென்று வீட்டளவும் பால் சொரியும். " என்ற கம்பர் தனிப்பாடலை நோக்குக. நீரில் சுரந்த பாலை அன்னங்கள் நீர் வேறு பால் வேறுபட பிரிக்குமாதலின் பாலை மட்டும் குடித்தது.

" . . . , பாலுண் குருகின் தெரிந்து, " என்ற நாலடியாரை நோக்குக.

448

கந்தம் மிகுந்த பசுந்தேனே
கருணா நிதியே யற்புதமே
காவே மதியே யாணிமுத்தே
கமழ்பாற் கடலே குலக்கொழுந்தே

கொந்தார் மலரே பசங்கரும்பே
குளிர்வொன் மலையே நவமணியே
குறிக்குந் தாளோர்க் கிருந்தியே
கொடுக்குந் தியாக திரவியமே

பைந்தே னொழுகும் செழுங்கனியே
பதும மலரே மணிவிளக்கே
பருகி லுவட்டா தெள்ளமுதே
பார்க்க ருசிக்கும் சித்திரமே

சந்த முலையார் மடவெழுதும்
தனதா தாலோ தாலேலோ
தாமா முத்துக் க்றுப்பண்ணை
சோமா தாலோ தாலேலோ.

(3)

(3) கந்தம்—வாசனே ; ஆணி - மேன்மை ; மணி - மாணிக்கம் ; மடல் எழுதுதல்—625-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

சப்பாணிப் பருவம்.

449

முன்னம் வடுகையரைச் சாத்தரைச் சூரனுடன்
முரணழித் திருவேலரை
மும்மத விநாயகரை நேமிசூழிகிலாண்ட
முழு வரையு மீன்றெடுத்தும்

இன்னமும் முதிராத பச்சிளம் பெண்பிள்ளை
இமையமலை யரசன்மதலை
எழுதுநாற் பத்துமுகக் கோணபீடத்தர
கிருக்கும் * பராசத்தியான்

தன்னடி வணங்குதன் குடியோரை ரட்சித்த
தாயாள்தென் நாலூரில்வாழ்
சங்கரி யங்காள தேவி யெந்நாளும்
தழைக்கும் திருக்கோயிலின்

சன்னதியை முன்னின்று கும்பிடும் சிறுகையால்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தருமவான் முத்துக் க்றுப்பண்ணை தீரனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(1)

பிரதிபாடம் ; * திரிகுலி நிலி

(1) சூரன் உடல் முரண அழித்திடு வேலரை என்க. சூரன் - சூரபதுமன். வடுகையர் - வைரவா ; சாதத் - ஐயனார் ; வைரவா, ஐயனார், முருகர், விநாயகன் ஆகியவரைப் பெற்றவர் உமாதேவி. வைரவர், ஐயனார் ஆகியவர்கள் வரலாற்றை முன் பிள்ளைத்தமிழ்க் கொத்தில் முறையே ஆம் பாட்டுக்களில் காண்க. மதலை - பெண்பிள்ளை, பார்வதி யாகப் பிறந்தமை காண்க. நாற்பத்து பராசத்தி. முன பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 318-ஆம் பாட்டின் குறிப்பில் காண்க.

450 கஞ்சமலர் வாவிதனில் நின்றுகூதி கொண்டிரு
கடைக்கண் சிவந்தெழுந்து
கன்னல்மேல் பாய்ந்துபின் கதலிமேல் பாய்ந்துயர்க்
கழுகின்மேல் தாவிமேலாய்

மிஞ்சுகிற விசையினால் ககனத்தின் மேல்தாவி
மேகத்தின் வயிறுகிழித்து
வெள்ளந் திரண்டந்த வெள்ளத்தி னோடிந்த
மேதினியில் வந்துமீறு

செஞ்சாலி நிலமெலாம் வாழ். மீன் விளையாடு
தென்புதுவை வயலாதிபா
சிவசிந்தி தனமுத்து வீரப்ப மதிமந்திரி
சித்தமகிழ் புத்திரரத்தினு

தஞ்சமென வந்தவரை யாதரிக் குங்கையால்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தருமவான் முத்துக் கறுப்பண்ண தீரனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(2)

(2) சிறை - சிறகு ; ஈண்டு வாளை மீன் மேக மீது சென்று வயிறு கிழிக்க அங்கிருந்து வெள்ளம் பெருக அவ்வெள்ளத்தினுடே வாளை மீன் வந்து விழுந்தது. நீர் வளம் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

451 செகமண்ட லீகர்கள் திரன்மண்ட வந்துவெகு
திறைகொண்ட டளந்து போற்றும்
செயசக்கிர பதிநத்தம் வளர்முத்து லிங்கய்ய
சிம்மாச னாதிபதியான்

மகபதி தன்கொற்ற சீர்மைகூழ் மேலான
மாடமா ளிகை கோபுரம்
வளர்செக்கி பட்டியில் பட்டிக்கு நிகராக
வந்துகர் ணீகம்செய்தே

அகமகிழ் வெகுமுனார் காரியக் காரர்
அனைவருஞ் சூழ்ந்திருக்க
அன்பான குடிபடைகள் வாயிதா கட்டவுடன்
அவர்வர்கள் பட்டையத்தில

தகதகென மோதி மிலங்கொப்ப மிடுகையால்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தருமவான் முத்துக் கறுப்பண்ண தீரனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(3)

(3) மண்டலீகர் - 40 ஊர்களை யாளுபவர் ; செககிபட்டி - ஓர் ஊர். பட்டி - விக்ரமாதித் தன் மந்திரி. கர்ணீகம் - ஈண்டு தொழில். வாயிதா - நிலவரி ; பட்டயம் - பத்திரமுதலியன ; இலங்குகை ஒப்பமிடுகை எனக.

முத்தப் பருவம்.

452 தந்தி மருப்பில் விளைந்த முத்தும்
தழையுங் கதலி தந்த முத்தும்
தருவி லுயர்ந்த கழுநின் முத்தும்
சலத்தில வளர்மீ னீன்ற முத்தும்

நந்தின் வயாகு லீன்ற முத்தும்
நளின வாச மலரின் முத்தும்
நலஞ்சேர் கழனிச் செந்நெல் முத்தும்
* ரசிக்கும் கன்னல் கொடுத்த முத்தும்

பந்தின் முலையார் மிடற்றின் முத்தும்
பருவ ராக மருப்பின் முத்தும்
பனக முடிமேல் சொரிந்த முத்தும்
பாரோர் விலையாய் மதிப்பதனாலு

சந்திர வதனா கொஞ்சி யவுந்
தன்வாய் முத்தும் தருகவே
தமிழ்சேர் முத்துக் கறுப்பண்ணை
சதுரா முத்தம் தருகவே.

(1)

(1) தந்தி - யானை ; நந்து - சங்கு ; சூல்வயா - ஒரு பொருட்பன்மொழி ; பந்தின்முலையார் மிட்டு - பந்தினையொத்த தனமுடைய பெண்களின் கழுத்து ; பருவராகம் - பருத்த பன்றி ; பனகம் - பாம்பு கொஞ்சிய உந்தன் எனக. உனறன் எனற் பாலது இவ்வாறு மருவியது.

453 கரலின் விலங்கை வெட்டிவிட்டுக்
காரைக் காத்தா னென்ன வந்தாய்
கருது மதுரத் தமிழ் காக்க
கட்கா தரலின் மணி கொடுத்தாய்

சூலி முதுகில் சொர்ணித்தும்
தூய முனைநெ லனமிட்டும்
தொல்லை நாளுந் தவிராமல்
துடர்ந்து வணிகன் பின்வந்து

நீலி பழியை ரெட்சித்து
நிலைக்கும் கீர்த்தி நீபடைத்தாய்
நீடுங் கதலி கழுநு கண்ணல்
நெருங்குஞ் சோலை வளனோங்கும்

சாலி வயல்கூழ் செக்கிப்பட்டித்
தலைவா முத்தம் தருவாயே
தமிழ்சேர் முத்துக் கறுப்பண்ணை
சதுரா முத்தம் தருவாயே.

(2)

(2) கார்த்தவேளாளர்:—உக்கிரகுமாரபாண்டியன் மேகங்களை விலங்கிட்ட போது இந்திரன் “மழை பெய்விக்கிறேன் அவைகளை விடுவிக்க” என வேண்டியும் அவன் சொல்லில் நம்பிக்கையில்லாதிருக்க வேளாளர் இந்திரனுக்குப்பிணையாய் நின்று மேகங்களை விடுவித்த அச்சார்பினர் கார்த்தவேளாளர் என்ற பெயர் பெற்றனா, காரைக் காத்தான் - கார்த்த வேளாளர் என்ற பிரிவினரைப் பற்றிக் கூறுகிறது. கட்காது அரவினமணி - கணையே காதாக உடைய பாம்பின் மாணிக்கம். ஒரு தமிழ்ப் புலவருக்குத் தன்னால் கொடுக்க முடியாததால் பாம்புப் புற்றில் கைவிட்டு இறக்க நினைக்க அது மாணிக்கம் கொடுத்தது. கொணர்ந்து புலவருக்கு வழங்கினார்.

வணிகன் படைத்தாய் :—செட்டியொருவன் திருவேலங்காடு நோக்கிச் செல்ல அவனை முன் பிறவியில் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்ட இவன் மனைவி பேயாகிப் பின் தொடர்ந்து பயங்காட்டினாள். இறுதியில் இச்செட்டி பழையனூரையடையந்து ஆண்டிருந்த அறுபது வேளாளரிடம் தன் குறை கூற அவர்கள் பேயாய் அதுபோது பெண்ணுருக்கொண்ட பெண்ணுடனே ஓரிரவு இருக்கும்படி கூற அப்பேம் அவனைக் கொன்றுவிட்டது. அப்பழியால் ஒப்பந்தப்படி யாவரும் இறந்தனர். சாலி - செந்நெல்.

454 கனதா டகையும் எதிரேவரக்
கண்டு பகழி யாற்செயித்துக்
கவுசி கனுக்கு வேள்விதனைக்
கரையேற் றியரா க்வனோனேன்
அனதா னம்செய் சத்திரபதி
ஆகச் செனித்த முத்துவீ
ரப்பன் மகிபன் மகிழ்வரும்
அருமைப் புதல்வா நலஞ்சேரும்

தனதா வளஞ்சேர் செக்கிப்பட்டித்
தலைவா முத்தம் தருகவே
தமிழ்சேர் முத்துக் கறுப்பண்ணை
சதுரா முத்தம் தருகவே.

(3)

(3) கனதாடகை - யுருத்தவுருவமுடைய தாடகை; பகழி - அம்பு; அனதானம் - அன்ன தானம்.

குறிப்பு.—மூன்றாவது அடி மூலத்தில் விரிபட்டுப்போயது.

வாராணேப் பருவம்.

455 பொன்னூல் சுடிகை நெற்றிதனில்
 புனைய வருகச் சிந்தூர்ப்
 பொட்டு மிருகா திற்கடுக்கன்
 பூட்ட வருக வுனக்கழகாய்த்
 தென்னூர் மார்பில் சரப்பணியும்
 சிறிய விடையி லரைஞாணும்
 சிலம்பு தண்டை நின்காலில்
 சிறக்க வணிய நீவருக
 மின்ன ரயினி சுற்றியன்பு
 மிஞ்சிக் கொஞ்சி முத்தமிட்டு
 மேலாம் தொட்டில் வைத்தாட்ட
 விரும்பி வருகச் செக்கிபட்டி
 மன்னு வருக குவளைமணி
 மார்பா வருக வருகவே
 மார முத்துக் கறுப்பண்ணை
 தீரா வருக வருகவே

(1)

(1) தென் ஆர் - அமகு பொருந்திய ; அயினிசுற்றல் - ஆலத்தி சுற்றல்.

456 பங்க யமலர் முகமிலங்கப்
 பவள வாயின் நகைதுலங்க
 பைம்பொன் பதக்க னொளிவிளங்கப்
 பாதச் சிலம்பி னொலிமுழங்கச்
 செங்கை வளைகள் கொலுசுமின்னத்
 திவ்விய பால கிருட்டிணனென்னத்
 தேனைப் போலும் மொழிசிறக்கத்
 திலக முனது நுதலினிற்க
 கங்கைக் குலத்தில் வந்துதித்த
 கண்ணே யெனது கணமணியே
 கனவான் முத்து வீரப்ப
 கர்ணன் மகிழும் புத்திரனே
 மங்கை ரதியா சைக்கிசைந்த
 மதனா வருக வருகவே
 மார முத்துக் கறுப்பண்ணை
 தீரா வருக வருகவே.

(2)

(2) நகை - பற்கள் ; பதக்கம் - பதக்கள் எனப் போலியாயது ; கங்கைக் குலம் - வேளாளர் குலம் ; ரதி - மன்மதன் மனைவி, அழகி ;

457

நதிசேர் கமல வாவியினும்
 நாளி கேரத் தோப்பினிலும்
 நலஞ்சேர் கமுகின் படப்பையினும்
 நான மிகுங் காவனத்தும்

நிதிசேர் மானி கையின்புறனும்
 நீடும் கொட்டா ரங்களினும்
 நிறைய வளஞ்சேர் செந்நெல் கன்னல்
 நெருங்கி யோங்கும் கழனியினும்

கதிசேர் வேற்கண் மளளருடை
 கன்னி மாதர் குடங்களினும்
 கம்புள் தவழ்ந்து முத்தீனும்
 கமழும் துவரா பதிநாடா

மதிசேர் வதனா காரீகாத்த
 வம்மிச பதியே வருகவே
 மார முத்துக் கறுப்பண்ணை
 தீரா வருக வருகவே.

(3)

(3) நாளிகேரம் - தென்னை மரம் ; கமுகின் படப்பை - பாக்குமரத்தோட்டம் ; நானம் - வாசனை ; மள்ளர் - உழவர் ; கம்புள் - சங்கு ; இப்பாட்டில் முத்துகளின் மிகுதி—21-ஆம் பாட்டைப்போல கூறியுள்ளது காண்க.

அம்புலிப் பருவம்

சாமம்.

458

நயமாம் மாணையுளன் நீயிவன் தாய்வழியின்
 நல்லஅம் மாணையுள்ளோன்
 நத்தத்தின் நாட்டிலே வருவைநீ யிவனுமே
 நத்தத்தின் நாட்டில் வருவான்

பயனான சக்கர முளாயிவன் புதுவயல்
 பயனான சக்கரமுளான்
 பாலகன் ஆவைநீ முத்துவீ ரப்பமால்
 பாலக னாவனிவனே

வயமான கங்கைவழி வருவைதான் நீகங்கை
 வழியாக விவனும் வந்தான்
 மதியென்று பேர்படைத் தாய்நீ யிவன்புத்தி
 மதி என்று பேர்படைத்தான்

அயராது வுவமைசொல நீயுமிவ னுஞ்சரி
 அம்புலீ யாடவாவே
 அமுகமதன் முத்துக் கறுப்பண்ணை பிள்ளையுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே,

(1)

சந்திரன்.

முத்துகறுப்பனன்.

1. விரும்பும் மாணை (களங்கத்தை உடையவன்) .. தாய் வழியில் வந்த நல்ல அம் மாணை (மாமணை) உள்ளவன்.
2. நத்தத்தில் (இருளின்) நாட்டில் (மிகுதியில்) நத்தத்தின் (புன்கமரம் சூழ்ந்துள்ள) நாட்டில் (தேசத்தில்) தோன்றினவன்.
3. பயன் பொருந்திய சக்கரம் (பரிவேடம்) உடைய புது வயல் பொருந்தி பயன விளைவன் சந்திரனைப் பரிவேடம் சூழ்தல் உலகிற்கு யும் சக்கரம் (பூமி) உடையவன். நனமைதரும். 259-ஆம் பாட்டு சூ. சருக்கம வி. பாரதத்தில் சூரியனைச் சுற்றிய பரிவேடம் திங்குக்குக் கூறப்படுதல் காண்க.
4. பாலகன் (பால+அகன், பால் போன்ற வெண் முத்துவீரப்பனுக்குப் பாலகன் னிற முள்ளே உடையவன்) ஆவான். (மைந்தன்) ஆவான்.
5. நீரான கங்கை வழிவருவான் (சிவபெருமான கங்கை வழி (வேளாளர் குல சடையில் கங்கையும் சந்திரனுமிருப்பது நோக்கி). வழியில்) வந்தவன்.
6. மதி (சந்திரன்) என்று பெயர் படைத்தான் .. இவன் புத்திமதி (அறிஞன்) என்று பெயர் பெற்றான். புத்தி மதி - புத்தியால் மதித்தறிப வன்.

அயராது - தளராது.

பேதம்.

459 ஒருபொன் னுடன்பிறந் தாயிவ னளவில்பொன்
னுடனே பிறந்திருப்பான்
ஒருவட்ட மாத்திர முடையநீ இவனே
உபர்ந்தகன வட்டமு டையான்

வருபோது மலைவா யிருப்பைநீ இவன் யார்க்கும்
மலையா திருப்பனென்றும்
மாகலைக ளீரெட்டு வுள்ளவன் நீயிவன்
மாகலைக ளெட்டெட்டுள்ளோன்

கருதுபகை யாளியுண டுன்னிட மிவனிடம்
கருதுபகை யாளியில்லை
களங்கமுடன் னிடமுண்டு விவனிடம் யாதொரு
களங்கமு மில்லாதவன்

அருமையுட நின்னிலு மிவனதிக மாகலான்
அம்புலீ யாடவாவே
அமுகுமதன் முத்துக் கறுப்பண்ணப் பின்னையுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

சந்திரன்.

முத்துகறுப்பண்ணன்.

1. ஒரு பொன் (இலக்குமி) உடனே (பாற்கடலில்) அளவற்ற பொன் (செல்வம்) பிறந்தவன். னுடன பிறந்தவன்.
2. ஒரு வட்டம் (பரிவேடம்) மட்டுமே உடையவன் .. உபாந்தகன வட்டம் (உப+அந்த +கன+வட்டம், இரண்டு அந்த பெருமையுடைய ஆலவட்டங் களை) உடையவன்.
3. தோன்றும்போது மலைவாய் (மலையிடம்) இருப் யார்க்கும் மலையாது (தியங்காது) பான், “மலையிசைத் தோன்றும் மதியம்போல்” இருப்பான். என்ற நாலடியார் காண்க. மலைவாய் என்பது தியங்குதலுடையனாய் என்ற பொருளும் தறிது இழித்தது.
4. கலைகள் ஈரெட்டு (பதினாறு கலைகள்) உள்ளவன். 64 கலைகளை யுடையவன். (கலை - (கலை - வளரும் தேயும் பங்கு). நூலறிவு).
5. பகையாளி (இராகுவெனும் பாம்பு) உண்டு .. பகையாளி கிடையாது.
6. களங்கம் உண்டு. யாதொரு களங்கமும் (குற்றமும்) இல்லை.

தானம்.

- 460 வந்தடுத் தவர்கன்குறை மாற்றலா லுன்னிடம்
மாறாத குறைமாற்றுவான்
மறுவிலா தவனிவ னாகையா லுன்னையும்
மறுவிலா தவனாக்குவான்

தந்தமது பகையெலாம் வாராது தீர்க்கும்
சமர்த்தனிவ னாகையாலுன்
தன்னிடம் பன்னகத் தால்வரும் பகையினைத்
தளராது தீர்த்துவைப்பான்

இந்தவிசை யிவனிடம் வாராம லங்கே
இருப்பதுவும் ஞாயமில்லை
இவ்வுலகில் வாழ்பவர்கள் யாரிலும் பெரியவன்
என்பதற் கையமில்லை

அந்தமிகு ரதிபால மன்மத சொரூபனிடம்
அம்புலீ யாடவாவே
அழகுமதன் முத்துக் கறுப்பண்ணப் பிள்ளையுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(3)

(3) குறை—முத்துகறுப்பண்ணனுக்கு “துன்பக் குறைகள்” என்றும் சந்திரனுக்குக் “வளர்தல் தேய்தலாகிய குறை” என்றும் பொருள் கொள்க. மறு அங்ஙனமே முறையே குற்றம், களங்கம் எனப் பொருள் கொள்க. பன்னகம் - இராகுவெனும் பாம்பு; இந்த விசை - இந்தத் தடவை; ஞாயம் - நியாயம் என்பதன் மனுவே.

சிறுநில பருவம்

461

தைய லிஷ்கு கொடுங்கையுள்ள
 தங்க அடுப்புத் தானமைத்துத்
 தயங்கும் பவள விறகடுக்கித்
 தழைக்கும் மணியா லனல்முட்டி
 துய்ய வயிரக் குழிசியினில்
 சுவைப்பைந் தேன லுலையேற்றிச்
 சரையா விற்பால் கொண்டரித்துச்
 சுவேதத் துரள வரிசியிடடுக்
 கையால் பதத்தில் வடித்திறக்கிக்
 கமழுஞ் சட்ட ரசவர்க்க
 கறியும் சமைத்து நாங்கனெலாம்
 கனிவா யுனக்கு வழுதிடுவோம்
 செய்ய குவளை மணிமார்பா
 சிறுவா சிறுநில சிதையேலே
 தீரா முத்துக் கறுப்பணவ
 தீரா சிறுநில சிதையேலே.

(1)

முடிவிலில்.

(1) தையல் இலகு கொடுங்கையுள்ள அடுப்பு - அழகு விளங்கும் வெளிப்புறம் நீட்டியுள்ள அடுப்பு; மணி - மாணிக்கம்; குழிசி - பாணை; சரையா - ஆமடியையுடைய பசு; சுவேதம் - வெண்மை; சட்டரசம் - அறுசுவை; கறுப்பண வதீரா என்க.

வேங்கடேசுவரன் பிள்ளைத் தமிழ்

காப்புப் பருவம்.

விநாயகர் துதி.

462

மாமேவு தெய்வப் பெருங்கோயி லெனுமூல
 மன்றத்துண் மானதாதி
 வண்டிமிர நெட்டிதழ்க் கதவந் திறந்துமண
 மகரந்த மொழுக வனசப்
 பூமேவு கவுண்மதப் பிரளயமுங் கட்கடைப்
 பொருஉங்கடைக் காலாக்கினியும்
 புரளாது சிறுகாற் றசைக்குமிகு தழைசெவிப்
 புகர்முகக் களிறுகாக்க
 கோமேவு மசுபதியை முதலான உடுபதி
 குலாதிபதி தனபதி பொருங்
 குறுகலார் பதிநெளிய முறுகிமேல் வரும்வலிய
 சும்பகேச பதிமனுபதி

காமேஷு மகபதி கிரீடபதி ரத்தினசிங்

காசனா திபதி பெரிய

கங்கைசூழ் புலிகட்டும் வேங்கடே சுவரட்ட

கசைமுக பதிதழைகவே

(1)

(1) மானதாதி வண்டு இமிர-மணம் முதலாகிய வண்டுகள் சப்திக்க; உணைப்பூமேஷு களிறு என இயைக்க. கவுண மதப் பிரளயம் - கன்னத்தினின்று ஒழுகும் மதவெள்ளம்; காலாக் கினி - யுகாந்த முடிவில் தோன்றும் தீ; செவியினின்று வரும் காற்று சிறுமையாயிருப்பதால் மத வெள்ளம் பெருகி காலாகுகினி போன்ற கண கடையில் தோன்றும் நெருப்பை அணைக்காமல் அது அது அவ்வந்த நிலையிலேயே நிற்க மாறுபாடடையாமல் நின்றது என்க. காற்று அதிகம் வீசின மதத்திலுல கலந்து நெருப்பு அணைந்துவிடும். அங்ஙனமில்லாதிருந்தது என்பதற்கே “ஏறுகாற்று அசைக்கும் இரு தழை செவி” * என்றார். புகர்முகக் களிறு - விநாயகன். உடுபதி - சந்திரன் ஒத்தவன்; தனபதி பொருள் - குபேரனை யொத்த; குறுகலார்பதி - பணைவர் ஊர்கள்; முறுகி - சினந்து; காமேஷு மகபதி - கற்பகச் சோலை சூழ்ந்த யாகததிற்குத் தலைவனான இந்திரன்; மகம்-யாகம்;

திருமால்.

463

திருகுபிரி கோட்டிருந் தாழ்செவிக் கவையடிச்

சினவுவாய்ப் பொறித்துணைக்கட்

டெய்வதம் கோதையத் தகரவரு முலாவுந்

திசைதிசையு மண்டங்கனும்

உருகெழு கதிர்க்களு முடுக்குலமு மலம்வர

வுகைத்தெழுந் சிறைவிசையினுள்

உகன்பசுந் தோகையி னுலாவுந் சிறந்தவெம

துவண வெற் பிறைவர்காக்க

பொருகரிகள் மும்மத வொழுக்கினால் நதிசெய்தப்

புரள்கடைக் கால்விசைப்பிற்

போழ்படக் கடுநடைக் கொடுசெலு மளக்கருட்

புரவிவிடு சாரிதருதான்

பருகமறு கெங்கும் புதுக்குதென் னிளசையம்

பதிநிருப ரைசர் பெருமான்

பங்கையா சீனையிஷ்ட வேங்கடே சுவரட்ட

பாண்டியன் மகப்பெறுகவே.

(2)

(3, 4 பாட்டுக்களுள்ள ஓலை இல்லை.)

(3) திருகுபிரிகோடு - முறுக்குதலைச் செய்த தந்தம்; கவைஅடி - நகங்களைப் பெற்ற பாதம்; துணைகண் - இருகண்கள்; கதிர்களும் - சூரியன், சந்திரனாகிய இருகடர்கள்; உடு - நட்சத் திரம்; அலம்வர - சமூல; உகைத்து - செலுத்தி உகன் - நழுவுகின்ற; உவணவெற்பு; இறைவர் - மலையை யொத்த கருடனுக்குத் தலைவர், திருமால் - “நதி செய்து அப்புரள்கடைக்கால் விசைப்பின் போழ்பட” என்க; போழ்பட - பிளவுபட தெருவில் யானைகள் மும்மத சலத்தால் நதி போன்று செய்து மாறுபடுகின்ற கால் வேகத்தினால் அந்நீர் தேங்கிச் சேருக, விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் அந்த சேற்றுள் இடசாரி வலசாரியால் தந்த மண் துகள்கள் அந்நீரைப் பருகத் தெரு (பழையபடி) புதுமையாக விளங்கும் இளசையம்பதி என்க.

திருமகள்.

- 464 கொந்தளக பந்திப் புகைப்படல முந்தெளி
கொழுந்தீச் செழுந்திலதமும்
குவளைவிழி யின்கடலு மக்கடற் கரையன்ன
கூன்புருவ முங்குழைகளும்
- தந்தபந் தியுமுகமு முப்பய முஞ்செண்டு
தாங்குர முஞ்சரணமுஞ்
சரணகரு ணுகரமும் வீரியப் பெயருந்
தரித்த திரு லட்சுமிகாக்க
- கந்தசுந் தரசந்த சொந்தமந் தரபந்த
காமசம வாமதரம்
கம்பகம் பிதகும்ப விம்பசம் பிரமஇன்ப
காம்பீர்ய புயபாரனைத்
- தொந்தமுந் தியசந்திர குலசில்ல வாரகோத்திரத்
துருபநிரு பத்தருமனைச்
சொற்றமிழை யறிவேங்க டேசுவரரெட் டேந்திரவென்
துரையைத் தயாவரையையே.

(3)

(3) கொந்து அளகபந்தி - பூவை யணிந்த கூந்தல் தொகுதி; கொந்து - பூங்கொத்து; திலதம் - பொட்டு; குவளை விழியின் - இன் ஐந்தாம் வேற்றுமை உவமப் பொருவு; கூன - வளைந்த; தந்தம் - பல்; உபயபுயம் - இரு மூங்கில் போன்ற தோள்கள்; சரணம் - பாதம்; கரு+ஊ+ஆகரம் - கருணை தங்குமிடம்; கந்த, சுந்தர, காம, கம்பித முதலியவைகள்; விளிகள் - கந்த, காம முதலியவைகள் உவம வாகுபெயர். தொந்தம் முந்திய சுந்திரகுலம் என்க. தொந்தம் முந்திய - பழமை மேற்பட்ட; தயாவரை - தையையுடைய மலையொத்தவன்; வரை - உவமையாகு பெயர்.

செங்கீரைப் பருவம்

- 465 தண்ணமுத மஞ்சனங் குளிரவைத் தாட்டித்
தழீஇயுமீ ரம்புலர்த்தித்
தகுறுத லிடைப்பூதி யிட்டுமேற் காணவொரு
தனிநிலக் காப்புமிட்டுக்
- கண்ணிலெப் பொருள்களுந் தெரியநிறை யஞ்சனங்
கலவித்து மடியில் வைத்துக்
கனிவாயி னமுதம் புகட்டினெய் பெய்தரு
கதிர்க்குஞ்சி யுச்சிமோந்து
- பெண்ணணங் கினர்குழ வைகுநின் றுயரில்
பேராசை பெருகவிண்ணில்
பெறுகுறி தெரிந்துபி னிலக்குறியின் மெல்லப்
பெயர்ந்துநெஞ் சாற்றவழ்ந்து

தெண்ணிலா மதிவதன மண்டல மசைத்தினிய
செங்கீரை யாடியருளே
செங்கண்மா லெனுவிவங்க டேசுவரெட் டேந்திரசய
செங்கீரை யாடியருளே.

(1)

அமுதமஞ்சனம் - பாலாயி நீர்.

(1) தமிழ் - தழுவி, சொல்லிசையளபெடை; நிலகாப்பு - மண்ணைக் குழைத்துவைக்கும் பொட்டு; அஞ்சனம் - மை; நெய் - எண்ணெய்; குஞ்சி - மயிர்; பெண் அணங்கினர் - தெய்வப் பெண்போன்ற தோழிப் பெண்கள்; தாயர் - ஐவகைத் தாயர்; ஈன்றதாய், ஊட்டுத் தாய், முலைத்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய்; நெஞ்சு - மார்பு; மதிவதனம், உவமைத் தொகை;

466 பனுவலின் மழைபொழி கவிஞர்கட் டமிழ்கொடு

பைம்பூ னும்பரமே

பல்லக் குங்கன சொல்லொக் கும்படி

பண்பாய் நண்பாயே

அனுதின முதவியும் வெகுபுகழ் பெருகி

யலங்கா ரஞ்சேர்வோய்

அள்ளற் கடலிடை மெல்லச் செல்வனை

அன்றே கண்டோய்நீ

இனசன வளமையி லுருநன் மதியிவன்

என்றோ துங்கோவே

யேலவார்த் தனைபெறு செல்வச் சிவகிரி

எந்தாய் என்போய்நீ

சினமிகு மதமழை பொழிதரு கெசபதி

செங்கோ செங்கீரை

தேசபெற் றிரும்வேங்க டேசுவ ரெட்டேந்திர

செங்கோ செங்கீரை.

(2)

(2) பனுவல் - பாட்டு; கவிஞர்கள் தமிழ்கொடு, எனப்பிரிக்க; பைம்பூணும் - பசிய ஆப ணமாக அணியும்; அள்ளல் - சேறு; செல்வன் என்றது திருமலை நோக்கியதுபோலும். உருநுமதி - நட்சத்திரங்களினிடையிலுள்ள சந்திரன்; ஏலவார்த்தனை - ஏலம் ஆர்ந்த குழ லுடைய, அன்னையான உமாதேவி; பெறு - இடப்பாகத்திலே பெற்ற; சிவகிரி எந்தாய் என் போய் - கைலாசமையிலுள்ள சிவனைப்போன்றவன் நீ. காஞ்சியிலுள்ள அம்மைக்கு ஏலவாரிக் குழலி என்ற பெயரிருத்தல் காண்க. தேச - ஒளி (புகழ்);

467 நினைவிற் பலபல பன்னி யெழுந்து

நிமிர்ந்து வளைந்தாட

நெற்றியின் மிசையிடு சுட்டியை வருடி

நெளிந்து தவழ்ந்தாடச்

சனதத் தொழுமுறை சரணப் பெருவிரல்

தன்கை சுவைத்தாடத்

தண்டை புலம்புவோர் பண்டி யலம்பத்

தாழ்மண்டலமாடச்

சினமுற் றடல்புரி சோமத் தலையொரு
செஞ்சர ணத்தனிலே
செயவிரு தெனவிது செயமென மிகுமதி
செயமோ டிசைந்தாட

அனசத் திரபதி யாங்ஙரு துரை நீ
யாடுக செங்கீரை
அங்கச நிகர் வேங்க டேசவரெட் டேந்திர
ஆடுக செங்கீரை.

(3)

(3) பன்னி - ஆராய்ந்து ; சுட்டி - நெற்றியில் தொங்கவிடும் ஓராபரணம் ; சரணம் - கால் ; பண்டி - வயிறு ; சோமத்தலை - சந்திரபிறை யென்னுமாபரணம் மிகும் அதிசெயமோடு எனக் கினம் உற்று அடல்புரி சரணம் எனக் கூட்டுக. அனசத்திரம் - அனன சத்திரம் ; அங்கசம் எனப் பிரித்து அழகிய யானை யென்க. அங்கசன் - மன்மதன் - னகர ஈறு கெட்டு வந்து மிருக்கலாம்.

468 சாரங்க மென்றுத் தளிக்கைகொண் டோங்கலால்
தந்தியோ லங்காணலால்
தன்கண்வர நதிபிரிய முற்றுவ ரித்தலால்
சக்கர வினப் பொறுப்பால்

காரங்க மென்றும்பர் காணநின் றுற்றலால்
ககனத்தி னமையாளலால்
காட்சிட்டு தாமரைக் காடுமே லேறலால்
கனகாம்ப ரம்பையிணவால்

மாரங்க டாதுதிர மாகமே லாதலால்
மரக்கனி யுரந்தோன்றலால்
வைகுந்த மால்போலும் வைகுந்த வேலினை
வணங்கு தமிழ் முனி பொருந்தஞ்

சீருஞ் சிறந்துவாழ் பொதிசைவரை யாதிபா
செங்கீரை யாடியருளே
தென்னிலிசை யான்வேங்க டேசவ ரட்டேந்திரா
செங்கீரை யாடியருளே

(4)

(4) வேங்கடேசரெட்டன்—

திருமால்.

1. விலலைக் கையினுடையவன் சாரங்கமென்னும் வில்லை எப போதும் கையில் தாங்கி யிருப்பார்.
2. போரில் யானைகள் அலரும்படி செய்பவன் .. சந்திரன என்ற யானை ஓல் மிட்டதற்கு உதவியனவரை.
3. ஆஞ்ஞா சககரம் உண்டு பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சக கரப் படை தரித்தவன்.
4. நாங்கனும் உங்களில் ஓர்குடியாகி, உறுப்பாய் தேவர்கள் உங்களுடைய உறுப் உள்ளோம் எங்களைக் 'கார்ப்பீர்' என்று பாகிய எங்களை அசர பயத்தி

அரண்மனை வெளியே பலருங் காணப் பகை நின்று காப்பாயாக என்று
வர்கள் நின்று பல கூறுவர். “படைகுடி பலருங்காணக் கூறுவர்.
கூழமைச்சு. . . .” என்ற குறள்
நோக்குக.

5. பொன்னால் புலவர்களை ஆளுவான் ஆகாய உலகமாகிய வைகுண்டத்
தை ஆளுவான்.
6. அழகிய ஒழுங்குவாய்ந்த தாமரை யொத்த அழகிய தாமரை ஒன்று உந்தி
மயிரொழுங்கு உந்தியினின்று மேலேறுகிறது. யினின்று பிரமனைப் படைக்க
எழும்புகிறது.
7. இவன் நாட்டில் மரங்கள் மகரந்தம் சிந்த கற்பக மரங்கள் மகரந்தங்களைச்
ஆகாயம் வரை உயர்ந்து வளரும் வளத்தை சிந்தும் ஆகாயமேலாவன்.
யுடைவன். இங்கு மரங்கள் மாரங்கள்
என நீட்டல்.
8. மரத்தின் கனிகளின் தேன் முதலியன பெருகி விளா மரத்தினின்று கனியுதிர்
இவன் நாட்டு நிலத்தில் உரமாகும். அடித்தபலம் தோன்ற விருப்
பான். வத்ஸாஸரன் கண்
ணனைக் கொல்ல விளாமர
மானது காண்க.

‘வை+குந்த+வேலன்’ எனக் வை - கூரிய ; குந்தம்வேல் - ஒரு பொருட் பன்மொழி.
தமிழ்முனி - அகத்தியர்.

469 தாறுபாய் கதலிப் பசுந்தோகை யூடுற்ற
தாழைமட லூடுதாக்கித்
தண்கமுக மடல்விரி பசுந்தோகை துவளவது
தலைதுளக் கிச்சுழற்றிப்
பாறுபாய் சூலம் பிடித்தணங் காட்டியொப்
பனியிட் டுக்கடுக்காய்ப்
பைங்குழை விரித்தகம் பந்தலைக் கொண்டுடல்
பதுங்கிநின் றுடுமாபோல்
வீறுபாய் சோலையுட் கருமந்தி பாயவதன்
மேற்பாய் குலக்கவியின் வால்
வீச்சிற் பலாக்கனி யுடைந்துநறை பாயவதில்
வினையருவி பாயவதன்மேல்
சேறுபாய் வானையின் பாய்வைகை நதியுளாய்
செங்கீரை யாடியருளே
தென்னிரெசை யானவேங்க டேசுவ ரெட்டேந்திரா
செங்கீரை யாடியருளே

(5)

(5) தாறு - சூலை ; கதலி - வாழை ; துளக்கி - அசைந்து ; பாறுபாய் - சூலம் -
பருந்து மாமிசத்திற்காகப் பாயும் சூலம் ; அணங்கு ஆட்டி ஒப்பனையிட்டு - பேய்பிடித்ததைப்
போல ஆட்டி ; அதன்மேல் பாய் - அப்பெண் குரங்கின்மேல் பாயும் ; குலக்கவி - உயர்ந்த
ஆண்குரங்கு ; இப்பாட்டிலுள்ள இயற்கை வருணனை போற்றத்தக்கது :-வாழையின் குழை
பரவப் பெற்ற மேற்குள் தன்னிடையுற்ற தாழை மடலைத் தாககி மேலும் தாக்க பாக்கு மரத்
தின் மடல் விரிந்த மேற்கூல் துவளும் செயலாகிய அதுப் பருந்து சுற்றுகின்ற சூலத்தை

பிடித்துப் பேயோட்டுதலை ஒத்துள்ளது. அடுக்கடுக்காய் பசிய தளிர் விரித்த கம்பங்களின் மீதேறி கழைக் கூத்தாடிகள் உடல் மறைந்து நினருவதுபோல வேடுறைறகிலலா அழகு பெற்ற சோலையில் கரிய பெண் குரங்கு மரத்திற்கு மரம் பாய, அப் பெண் குரங்கினமேல் பாயகின்ற ஆண் குரங்கின வால் வீச்சினால் பலாக்கனி உடைந்து தேன் ஊற்ற அதில் மீலையில் தோன்றிய அருவிகள் பாய, அதனமேல் சேறில் பொருந்திய வாளை மீன்கள பாய்கின்ற வைகை நதியிலுள்ளவனே செங்கரையாடுக என முடிக்க.

தாலப் பருவம்

470 ஆடகச் செம்பொன் பசங்கிண்ண மேந்தியதின்
அமுதையிட்டுப் பசரித்தே
அம்புய முகட்டின்மிசை வெள்வனந் துயில்வகண்
டள்ளிமுத் திடுவபோலுஞ்

சூடகக் கையா லெடுத்தவினை யாட்டின்
சுகத்தான் மயக்கி யூட்டிச்
சொல்லால் வினைந்த பொருள் செவியா ருத்தியுறு
சூழ்வார் பாரக்கினினரூய்

கோடக முகத்தில்முக மெட்டணி விளங்கமேற்
கொண்டமுத் துத்தராயுந்
கோலுமாப் பட்சியு மணிவாகை யோடுமணி
குயிற்றுக்கல் லணையுமிட்டு

நாடறிய வுலகெழலாம் வையாளி கொண்டபரி
நகுலநீ தாலாடவே
நங்கன்துரை யெனும்வேங்க டேசுவ ரெட்டேந்திரா
நரேந்திரநீ தாலாடவே.

(1)

(1) ஆடகச் செம்பொன் - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாம்பூநதம், சாதரூபம் எனும் நான்கு வகைப் பொன்களில் முதலது. வெள்ளனம் - அன்னத்தின் தொகுததல் சூடகம் - (கை) வளை; அருத்தி - உண்பித்து "செவிக்குணவில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப்படும்" என்ற குறளை நோக்குக. பராக்கு - விளையாட்டாகப் பாட்பது; கோடகம் - சிகரமாகச் செய்த முடிவகை; துராய் - முதது முதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட தலையணிவகை; மணிகுயிறு கல்லிணை - முத்துப்பதித்து செய்யப்பட்ட சேணம்; வையாளி - குதிரை யேறறம்; நகுலனை அசுவசாஸ்திர மறிந்து திறம் பெற்றவனாதலால் அவனை உவமித்தார்.

471 நிலமகள் கலைமகள் மலர்கள் பழகிய
நிருபா தாலேலோ
நிக்கிரக மொடுநல னுக்கிரக முலகினும்
நிகழ்வோய் தாலேலோ

கலைபெறு நிலவினு மிலகிய மலர்முகக்
காமா தாலேலோ
கம்பித் திலகிய செம்பொற் புயதர
கனகா தாலேலோ

உலகினி லெவர்களு மனது குளிரவளர்

உத்தம தாலேலோ

உவணகி ரிக்குகன் இருசர ணைப்பணி

உசிதா தாலேலோ

சொலுநிச வசனமும் விசயமு மருவிய

சுமுகா தாலேலோ

சொற்பொரு ளறிவேங் கடேசவ ரெட்டேந்திர

துரைநீ தாலேலோ.

(2)

(2) நிக்கிரகமொடுநல் 'அனுக்கிரகம் எனப் பிரிக்க; நிலவின் - இன் உறழ் பொருவு (5-ம் வேற்றுமை) கம்பித்து இலகிய - (பார்ப்பவர்கட்கு) நடுக்கத்தைக் கொடுத்து விளங்குகிற;

472 வீதி தோறுங் கடவுமன

வேகக் கலின வாம்பரியால்

விளைந்த துகளின் படலமொடு

மென்மா ளிகையிற் பன்மடவார்

ஓதி தோறு மகிற்புகையிட்

டுறுவெண் படல முகிற்படலத்

துடல்கண் டேறித் திசைத் திசை போய்

உச்சிக் கதிரி னுடல் மறையச்

சோதி மணிமேற் கட்டியெனத்

துலங்க வளரும் இளசை நகர்த்

துரையே நிறையைப் புரந்த கிருட்டினர்

துணையே யிணையே சொலுந்தருவே

சாதி மணியே கற்பகமே

தவமே தாலோ தாலேலோ

தமிழ்தேர் வேங்க டேசவ ரெட்டேந்திர

சாமி தாலோ தாலேலோ.

(3)

(3) கடவும் - செலுத்தும்; கலினம் - கடிவாளம்; வாவும்பரி - வாம்பரியென நின்றது "செய்யுமெனெச்ச" என்ற நன்னூல் விதியால்; கீண்டு - கிழித்து; மேற்கட்டி - விதானம்; குதிரையால் எழுந்த மண்புழுதியோடு மடவார் கூந்தலை ஈரம் புலர்த்தும் அகிற புகையாகிய வெண்படலமும் சேர்ந்து மேகத் தொகுதியைக் கிழித்துச் சூரியனின் உடல் மறைய இவைகள் விதானம் போல நிற்க மேலும் எழும்பும் இளசை நகர் என்க.

473 மண்டலமெங்கனு மண்டிய வுன்புகழ்

வளர்விற் கோடாமே

வங்கர் குலிங்கர் கலிங்க ரிடுத்திறை

வருவது தாளாமே

கண்டகர் நெஞ்சிடை கண்டக முந்தொடு

கைத்தொழில் சோராமே

கண்குளி ரும்படி பெண்க ளளந்தறி

கவனமு நாணமே

விண்டல் மண்டல் மென்றே விரண்டினும்
வெங்கலி பாயாமே
வென்றியி லன்றியும் நன்றியி லென்று
மிசூங்குறை வாராமே

தண்டமிழ் கொண்டு தினந்தரு சின்ற
சவுந்தரா தாலேலோ
தரைகட்டும் வேங்க டேசுவரெட் டேந்திர
சௌமிய தாலேலோ.

(4)

(4) கண்டகர் - கொடியோர் ; நெஞ்சு - மார்பு ; கண்டகம் - வாள் ; கைத்தொழில் - ஈண்டு போர்த்தொழில் - வெங்கலி - கொடிய துன்பம் ; தரை கட்டும் - பூமி தேவியைத் தழுவுகின்ற ;

474 மலைமே லிடுதீ பாகாரா
மதிமே லிடுசீ தாராமா
பலகா வியபூ ரணதாரா
பதுமா சனைசேர் தார்மார்பா

வலவா வளவா தாலேலோ
மதனா விசயா தாலேலோ
கலைதேர் வேங்கடே சுவரெட்ட
காமா பூமா தாலேலோ.

(5)

(5) தீப ஆகரா - தீபம்போன்று தங்கியிருக்கின்றவனே ; ஆகரன் விளி ஆகாரா. “ குன் றின்மேலிட்ட விளக்கு ” என்பர் தமிழில். மதிமேல் இடு சீதாராமா - மதியொத்த வெண் கொற்றக் குடையை மேலே வைத்த ராமனை ஒத்தவனே. ; பதுமாசனை - இலக்குமி ; வலவன் - வெற்றியிக்கவன் ; பூமன் - பூமா என விளித்தது. பூமிக்கு மன்னவன் என்று பொருள்.

சப்பாணிப் பருவம்

475 சமரிடு படைமுர சொடுகொடை முரசொலி
சத்த மெடுத்தாட
சாமித் துரகர் வெண்டைய வேவாதை
தனிப்பரி துற்றாட

நிமலனை வழிபடு கரதல வொலிமுயன்
நிற்கரம் வைத்தாட
நீதி தரும்சக தேவி பதத்தினும்
நேய மிகுத்தாட

பமரமு முனதிரு புயல்வழி விளரிசெய்
பற்றொலி யுற்றாடப்
பரவலர் பூவலர் காவல ரென்று
பழக்கொலி மொய்த்தாடக்

குமரவு னிருகைகொண் டொலிதர மலிவொடு
கொட்டுக சப்பாணி
குணநய மிகுவெங்க டேகவு ரெட்டேந்திர
கொட்டுக சப்பாணி.

(1)

(1) சாமித்திரகர் - வேங்கடேசுவரனை நுகிரை வீரர் ; துரகம் - குதிரை ; வெண்டயம் - வீரர் காலணி ; சுகதேவி - ஜகதம்மா எனலாம் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன வணங்கிய தேவி போலும். பமரம் - வண்டு ; 'உனதரு புயம்வழி என்றிருப்பி'ன் புயமீதலங்கரித்த மாலை யெனக் கொண்டு வண்டு இதைத்ததற்குக் கூறலாம்.

476 புண்ட் ரிகங்க ளலர்ந்து கமழ்ந்திடு
புட்ப முகிழ்த்தூறும்
புதுநற வங்களில் விழுமிய வண்டு
பொறிச்சிறை யுற்றுட

மண்டிய சங்க முழங்கி அலம்பு
மணித்தொனி ரெட்டேற
மண்டி கச்சதி கண்டோ கைப்பட
மத்தன மொப்பாக

விண்ட பெரும்பல வின்கனி மந்தி
வெடிக்க வடித்தாட
வியனிது வாமென மயில்தட மாடும்
விரைச்சுனை யிற்காணிற்

கொண்ட வளம்பயி லிளசைக் கதிபா
கொட்டுக சப்பாணி
குணநய மிகும்வெங்க டேசுவ ரெட்டேந்திர
கொட்டுக சப்பாணி.

(2)

(2) பொறிச்சிறை - புன்விக்கையுடைய சிறகு ; மண்டுகம் - தலினை ; ஓகை - ஓசை ; வியன - இடியோசையுள்ள ஆகாயம் ; வண்டுகள் புன்விக்கையுடைய சிறகுகளை உதறி தேனை விரும்பிக் கூத்தாட அருவிகளில் நெருங்கிய சங்குகள் நீரில் அலம்புவதால் முழங்கும் ஒலி அதிகமாக, தலினை தாலிம்போன்று ஓசையிட, பலாப் பழத்தைக் குரங்கு மத்தளம்போன்று பிளக்குமாறு அடிக்க இச்சப்தங்களாகக் கண்ட மயில்கள் இடியோடு கூடிய மேகந்தான் என நினைத்து மகிழ்வுடன் ஆடும் சுனையையும் காட்டையுமுடைய இளவரசு நசுர்க்கதிபனே என்க.

477 குடவளைகள் குற்கொண் டியிர்க்கும்வெண் முத்துங்
குறுங்கா ணமள்ளரிற்
கொண்டபறி யாற்சேரது தரித்துவெள் ளிடைதோறும்
கொட்டியின் கொள்ப அவ்வெள்

இடையினஞ் சைவலக் குப்பையிற் கற்றைகொண்
டிளவையி லெறிப்பமற்றங்
கெய்துங் கரும்பொற் கருங்காப் பொலிக்கமன்
வியரஃதெ ருத்தெறியவேரர்

திடீரென வுயர்க்க வதிலாமை கண்டுயிலுந்
 திருப்பழை முஞ்சோலையுஞ்
 செங்கமல மிடையறப் பூத்துநீ ராமகனிர்
 திருமுக மெனப் பொலீவுறுந்

தடமும்வெகு வளமுமிசை சேருமுது குடிநாட
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சந்திரகுல வெங்கடே சுவரெட்ட சாமியொரு
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(3)

(3) சூல்கொண்டு - கருப்பவேதனை கொண்டு ; பறி - மீன பிடிக்கும் கருவி ; வெள்ளிடை - குப்பையில்லாத இடம் ; சைவலம் - பாசி ; கரும்பொன - இரும்பு குடம் போன்ற சங்குகள் கருப்ப வேதனை கொண்டு ானும் முதலும், மீனையும், பாசியினையும் மள்ளா மீன் பிடிக்கும் கருவியால் ஒரு சேரக் கொணர்ந்து நல்ல நிலத்தில் கொட்டி மீனைமட்டும் எடுத்துக்கொள்ள அந்நிலத்தில் பாசிக் குப்பையில் அம்முத்துக்கள் தொகுதிகொண்ட இளவெயிற கிரணங்களை வீச அங்கு வரும் உழத்தியா அவைகளை எடுத்து ஒருபுறம் வீச அது ஒரு திட்டே என்று சொல்லு மாறு ஆக அதில் ஆமைகள் தூங்கும் வயலும் சோலையும் உள்ள நாடு என்க.

478 தீயெனக் கட்கடை சிவந்துபொறி சிந்தச்
 செருக்களம் டுக்குநோக்கிச்
 கிரமுருள வுடல்புரள மாற்றலார் பேரணி
 சிதைத்தேறி யாக்கிரமித்து

தூயவெண் சாமரை யிரட்டலென வேலவர்
 துகைத்துமேற் சென்றுழக்கிச்
 சுடிரத வாசிக் குழாந்தத் தளிக்கத்
 துடிக்கமேற் கடலில் வீழ்த்திப்

பாயொளிர் தருமணிக் கண்கூட்டி மோட்டாங்கப்
 பனாடவிப் பஃறலைப்பொற்
 பாந்தனாடல் சட்டைவிட் டோடநெட் டேறிநிரை
 பாயும்வாம் புரவி நகுலர்

தாயெனத் தயவுபுரி இளசைநக ராதிபா
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சந்திரகுல வெங்கடே சுவரெட்ட சாமியொரு
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(4)

(4) பொறி - நெருப்புப்பொறி ; மாற்றலார் பேர் அணி - பகைவர் செய்த உயர்ந்த வீழ்கம் ; வேல் மின்னிது சாமரை இரட்டியது போலும் என்றார். வேலவர் - வேறபடையையுடைய வீரர் ; வேல் - இது மற்றப் படைக்கும் உபலட்சணம். வாசிக் குழாம - குதிரைகூட்டம் ; மணி-மாணிக்கம் ; பாந்தள் - ஈண்டு ஆதிசேடன ; குதிரை செல்லும் வேகத்தால் பூமியைத் தாங்கும் ஆதிசேடனுடைய மேற்றோல் உடலை விட்டு ஓடியது என்க.

479 வண்டுவிழி மடவியர் குழாங்கரம் கொட்டிநன்
 மங்கலக் கும்மிகொட்ட
 மணமுரசு படைமுரசு கொடைமுரசு மூன்றுநின்
 மணிமுன்றி னின்றுகொட்ட

எண்டிசையின் வேந்தரும் தஞ்சமஞ் சேலென
இறைந்துதிறை கொட்ட வெதிரும்
இகலரசர் நெஞ்சமும் பறைகொட்ட வான்முகில்
என்றுமும் மாரிகொட்ட

விண்டலத் தமரர்மலர் மழைகொட்ட மாச்சுடர்
விரிக்குமொரு தினகரர்க்காய்
வேதியர்க ளுந்தர்ப் பணத்துநீர் கொட்டவினே
யாட்டின்மெய் வெயர்வுகொட்டச்

சண்டப்பிர சண்டகோ தண்டக் கரங்கொண்டு
சப்பாணி கொட்டியருளே
சந்திரகுல வெங்கடே சுவரெட்ட சாமியொரு
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(5)

(5) தினகரன் - சூரியன் ; கோதண்டம் - வில் ; இகலரசர் நெஞ்சமும் பறைகொட்ட -
"பூதல நடுங்க. விருவர்மாமனமும் பறையறைந்தயர்வுடன் நடுங்க"
என்ற இராயசூயச் சருக்கம் வில்லிபாரதம் 24-ஆம் பாட்டு காண்க.

முத்தப் பருவம்

480 புடைபட விரட்டுந் தழைச்செவி யுவர்க்கிம்
புரிக்கோட்டு முத்துமேன
யுன்கோட்டு முத்தும் பிணைத்திகிரி முத்துமம்
புயமுத்து மீனின்முத்தும்

தடைபடா தோங்குசெஞ் சாலிமுத் தும்பாஞ்ச
சன்னியத்தின் முத்தும்விடத்
தருகட் கடுங்கோப கட்செவியின் முத்துஞ்
சதிக்கராத் தலையின்முத்தும்

துடைபடும் குழலார் கழுத்துமுத் துங்கமுரு
தோன்று மணி முத்து மிப்பித்
துளிமுத்து மதிமுத்து மீரமொன் றின்றிமேற்
சூட்டுக்கு ளாகிவிவையாக்

கடைபடுமிம் முத் தெலாம் முத்தன்று மதலைநின்
கனிவாயின் முத்தமருளே
கலைகற்ற வேங்கடே சுவரெட்ட மேந்திரநின்
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(1)

(1) உவர்க்கிம்புரிக்கோட்டு - பார்த்தற்கினிய கிம்புரிப்பூண் கட்டிய தந்தம் ; ஏனம் - பன்றி;
பிணைத்திகிரி முத்து - மூங்கிலில் தோன்றி சக்கரம் போலொளிவிடும் முத்து ; அம்புயம் -
தாமரை ; மீன் - சுருமீன் ; பாஞ்ச சன்னியம் - ஓர் வித் சங்கு ; கட்செவி - பாம்பு ; கரா -
முதலை ; குழலார் - குழலையுடைய பெண்டிர் ; கமுரு - பாக்கு மரம் ; இப்பி - சங்கு ;
மதி - சந்திரன் ; ஈண்டு முத்துப் பிறக்கும் பல இடங்களையும் கூறியமை காண்க. இங்ஙனம்
வரும் முன்னைய கொத்தின் 587-ஆம் பாட்டின் குறிப்பு காண்க.

481

மதிக்கின்ற நாற்சுருதி அந்தணர்ப வித்திரகர

வனசமலர் மலரவுயர்பன்

மணிமகுட ராசர்கர வனசமலர் குவியத்தி

வாகரனு மதியுமாகக்

கொதிக்கின்ற பொருநநிற் பொருகளத் தடுபடைக்

கோபத் திரைக்குரைகடல்

குட்டத்தி னுக்கொரு தழற்பகழி யாகவெதிர்

கொண்ட ரணவீரருக்குத்

துதிக்கின்ற வாளுட் டரம்பையர்கள் மணமாலே

சூட்டநா டகக்காலுமாத்

தோன்றிடிற் கீர்த்தியொடு தோன்றுபுகழ் மேற்கொளத்

தோன்றுகொழு கொம்புமாகக்

கதிக்கின்ற இங்கிலீ சுக்கொடி யுயர்த்தவர்

கனிவாயின் முத்தமருளே

கலைகற்ற வெங்கடே சுவரெட் டேந்திரவுன்

கனி வாயின் முத்த மருளே.

(2)

(2) வேங்கடேசுவரன் தானமளித்தலால் பிராமணர் கைகள் விரிந்து ஏற்றலால் சூரியன் முன் தாமரை மலர் விரிவது போன்றும் பகையரசர் தோற்று கரம் குவித்தலால் மதியின்முன் தாமரை குவிவது போன்றும் இருந்ததால் திவாகரனும் மதியுமாக என்றார். திவாகரன் - சூரியன் ; பவித்திர - பரிசுத்தம் ; பொருநர் - வீரர் ; குரை கடல் - சப்திக்கும் கடல் ; குட்டம் - திரள் ; தழல் பகழ் - நெருப்புப் போன்ற கண்ணீர் ; 'ரணவீரருக்கு தேவப் பெண்கள் மண மாலே சூட்ட' என்க. கீர்த்தியொடு தோன்றுபுகழ் என்றார் கீர்த்திக்குச் சிவப்பு நிறமும் புகழுக்கு வெண்மை நிறமும் கூறப்படுவதால்.

482

வண்டார் கவுண்மத குண்டோ தரமுழு

மதமா மத்தகமேல்

வருசண் டாவுட னிருகண் டாமணி

மணியோ லிட்டசையக்

கொண்டா யுதமொடு தண்டா வயிரியர்

சூழுமே லிட்டு வரக்

குரைமைக் கடலன்ன துரைமக் கருமுயர்

குடைமே லிட்டுவரத்

தெண்டா யுதனிரு தண்டா மரையடி

திசைநா டிப்பரவி

செங்கோ லொடுசய விந்திராதிபர்

திருவோ லக்கமென

கண்டாய் பவனீ திரண்டா ருனையுன்

கனிவாய் முத்தருளே

காசினி புகழ்வெங்க டேசுவ ரெட்டேந்திர

கனிவாய் முத்தருளே.

(3)

(3) குண்ட+உதரம் - குண்டோதரம்-குடம் போன்ற வயிறறை யுடையது, குணசந்தி ; சண்டா - கொடி ; கண்டாமணி - யானைக் கழுத்தில கட்டும் மணி ; வயிரியர் - பாடகர் ; 'கண்டு ஆய்வன்' நீ உனை(க்காண) திரண்டார்' எனக் கூட்டுக.

483 அஞ்சிவ ணங்கிய மன்னர் தமக்கினி
அஞ்ச லெனப்புரிவாய்
ஆர்கலி யுஞ்செல் வானர் வரும்பொழு
தார்கலி யுந்தெவ்வாய்

மிஞ்சிய துட்டர்கள் கிட்டர்க ளுக்கதி
விதரண முந்தருவாய்
விண்ணவர் மன்னவர் தருநூர் கம்மென
விண்டிட மேல்வருவாய்

நெஞ்ச மகிழ்ந்து குகன்பதத் தாமரை
நினைதரு மபிராமா
நீடிய செல்வ வளம்பெறு மிளசை
நிறைந்த பரந்தாமா

கஞ்சம லர்த்திரு நாயக வொருநின்
கனிவாய் முத்தருளே
காசினி புகழ்வெங்க டேசுவ ரெட்டேந்திர
கனிவாய் முத்தருளே.

(4)

(4) ஆர்கலி - கடல் ; இவர் தன் கப்பலில் சென்றவர் சுகமே திரும்பி வந்தபோது மகிழ்ந்து பகையாய் மிகுந்த துஷ்டர்கட்கும், மற்ற நண்பர்கட்கும், கொடையளிப்பார் என முதலடியின் இறுதி அறிவிக்கிறது. தெவ் - பகை ; விண்ணவர். . . வருவாய் - தேவேந்திரன் செலுத்துகின்ற உச்சைச் சிவம் எனும் குதிரைமேல் வருவது போன்று குதிரைமேலேறி வருகின்றாய். குகன் - முருகன் ; கஞ்சம் - தாமரை.

484 கதிருங் கதிர்கா லுனதுமுகக்
கலைவெண் டிங்க ளெமதுதிருக்
கரிய புருவச் சிகப்புமதில்
கலந்துவி சித்த விழிக்குணமும்

எதிர நடுக்கொண் டதிற்பூட்டி
இருந்த படிபார் வையின்சுணையும்
எய்தும் படித்த குதியெனக்கா
தியைந்த துளையுங் கணையுருவி

விதிருங் குருதி மஞ்சளையாய்
மிகலும் பெறுமெம் முகமதிக்கே
மேலும் வெருவித் தன்னுளுற்ற
வெண்முத் தெடுத்துத் திறைதரல்போல

முதிரும் பவன நிரை குவித்தோர்
முத்தந் தருக முத்தமே
மொழிதேர் வெங்கடே சுவரெட்ட
முகுந்தன் தருக முத்தமே.

(5)

(5) விசித்த - கட்டிய ; கிரணங்களை வெளிப்படுத்தும் உனது முகக் கலையான வெண்மையான சந்திரனில் எங்களுது கரிய புருவச் சிகப்புக் கலந்து கட்டிய கண்களது குணம்போன்று கோபத்தினால் வளைந்த அப்புருவ விலவிலே பாவையின் கணையைப் பூட்டி எய்வதற்குத் தக்கது என்று கூறுமாறு காதில் பொருந்திய குழையை ஊடுறுவி நடுங்கும் இரத்தம்போன்று சிவந்த மேகம் போன்றவனே ; எம்முகச் சந்திரனைக் கண்டு இவ்வாறு கோபிக்காதும். மற்றும் முகச் சந்திரனுக்கு மேலும் பயந்து தன்னுள் இருக்கும் முத்தினை எடுத்தது திறை தருவதுபோல பவனம்போன்ற உதட்டினைக் குவித்து ஒப்பற்ற முத்தம் கொடு என்ஈறார் கவி. தேர் - ஆராயும்.

வாராணேப் பருவம்

485 அனகா வருகப் புகழுயர்ந்த
அதுலா வருக மனுநீநி
அய்யா வருக இளைசநகர்க்
கதிபா வருக விருநிதிசேர்

கனகா வருக ஐங்கணைப்பூங்
காமா வருக உதவுகொடைக்
கர்ணு வருக மடவியர்க்கோர்
கவனு வருக அறிதுயில்செய்

பனகா வருகச் சன்மானு
பாணு வருக ககன்வசிய
பலிதா வருகப் புத்திரசம்
பன்னு வருக சிவக்கியான

சனகா வருக மிக்கசமஸ்
தானு வருக வருகவே
தமிழ்தேர் வெங்கடே சுவரெட்ட
சாயி வருக வருகவே.

(1)

(1) அதுவன் - ஒப்பில்லாதவன் ; கர்னன் - இடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் ; கவனன் - வேகமுடையவன் ;

486 சிந்தா மணியே குலவினக்கே
செந்தா மரையே வலம்புரியே
தேனே பாலே சருக்கரையே
தெவிட்டா வமுதே கற்பகமே

சந்திரோ தயமே செண் பகமே
தனிவச் சிரமே மரகதமே
சாதிக்கரும்பே மருக்கொழுந்தே
சந்தக் குழம்பே நிறைகுடமே

நந்தாத் தவமே ஆணிமுத்தே
நறுந்தீ ஸ் கனியே நவரசமே
ஞாஞோ தயமே குணக்கடலே
நங்கட் கரசே நாயகமே

மந்தா நிலமே பரிமளமே
மகவே வருக வருகவே
மகிப வெங்கடே சுவரெட்டா
மகுடா திபநீ வருகவே.

(2)

(2) சிந்தாமணி - தேவ இரத்தினம் ; இது நினைத்தாலே வேண்டியதைத் தரக்கூடியது.
சந்தம் - சந்தனம் ;

487 துவளு மருங்கி னிலமடந்தைத்
துணைமென் களபப் பசுந்தேமல்
துள்ளிப் புள்ளிக் குவிமுலைமேல்
தொடும் வெண் கச்சுக் கவிந்ததெனத்

தவள மாட மிலங்கமின்னூர்
தனிப்பொன் னுலகத் தரம்பையர்பால்
தன்கை ரேகை காட்டவொரு
தளிர்க்கை நீட்டும் வேட்டமெனப்

பவள நெடுவெண் கிளைமேலாய்ப்
படர்ந்த மகரக் கொடியுற்றுப்
பாவை யுடுத்த நீலமணிப்
பட்டா டையைப்போல் நிரைநிரையாய்க்

குவளை மலருந் தென்னிளசைக்
கோவே வருக வருகவே
கோல வெங்கடே சுவரெட்ட
குபேரா வருக வருகவே.

(3)

(3) துவளும். . . . இலங்க - துவளுகின்ற இடையையுடைய பூமி தேவியின் இரண்டு மெல்லிய சணங்கு படர்ந்து சந்தனக் குழம்பால் எழுதும் ஏழு அடையாளங்களில் ஒன்று பெற்றுக் குவிந்த நகில் மீது கட்டிய வெண்மையான கச்சு கவிந்தது போன்று வெண்மையான மெத்தைகள் விளங்க மின்னூர். வேட்டம் எனு - அத்தகைய மாடத்திலுள்ள பெண்கள் சுவர்க்க லோகத்திலுள்ள தேவப்பெண்களிடம் தனது கைரேகை காட்டுதற்காக தளிர்போன்ற கைகளை நீட்டுதற்கு விரும்பியது என்று சொல்லுமாறு ; சொல்லுமாறு குவளை மலரும் என்க. ஈண்டு காந்தன் மலரையே கைகளுக்கு ஒப்புமை கூறுவதாயினும் குவளை மலரைக் கூறியது செந்திரம் பற்றிபோலும். பவளப் பாவை நெடுவெண். . . . குவளை மலரும் - பவளம் போன்ற சிவந்தநிறமுடைய ஆம்மாதர்கள் வெண் மெத்தைகள் மீது (பவளம் போன்று அடிப்பாகம் சிவந்து வெள்ளிய கிளையைப்பற்றி) தங்கிய சுறுமீன்போன்ற ஆபரணம் பெற்று (தங்கிய ஊரந்தத்தை தன் கொடியிலே பெற்று) அவர்கள் கட்டிய நீல மணி பதித்த பட்டாடையைப்போன்று (நீலப்பூக்களை வெளிப்படுத்தின) வரிசை வரிசையாய் நீலோற்பலம் மலரும் இளசை நகர் என்க. பாவை - பாவனைச் சிறுமியராகும் பொம்மை யு மாம்.

488

கைப்பட்ட மிகுமுழங் காற்பட்ட மிட்டுக்
கடாம்பட்ட வீரப்பட்டக்
கம்பவே முத்திலவரு மெய்த்துரைப் பட்டங்
கதித்தப் டாபிராமா

மெய்ப்பட்ட நற்புகழ் வெளிப்பட்ட டடங்காமல்
மேற்பட்ட மண்டலத்தில்
வெண்பட் டெனப்பாற் கடற்றிரை யெனத்தனி
விரிந்தகப் பட்டதென்னச்

செய்ப்பட்ட புவனம் படைக்கத் தலைப்பட்ட
தேவனுக் கேற்பட்டவோர்
செஞ்சூட்டு வெள்ளோ திமக்குழா மென்னச்
சிறக்கவளர் சமுகசமுகா

மைப்பட்ட கண்ணூர் மயல்பட்ட மால்கொண்ட
மதனமத னாவருகவே
மகுடா திபவெங்க டேசவரெட் டேந்திரா
வாஸந் திராவருகவே.

(4)

(5-ஆம் பாட்டின் ஓலை இல்லை)

(4) கைப்பட்டம். . . . கதித்த - இவ்வடியினின்று யானைக்குத் தும்பிக்கையில் ஓர் பட்டமும், முழங்காலில் ஓர் பட்டமும் நெற்றியில் வீர பட்டமும் கட்டுவரென்றும் இவன் துரையென்று பட்டம் பெற்றவன் என்றும் தெரிகிறது. புகழுக்கு வெண்மை கூறுவது கவிமத மாதலால் மண்டலத்தின் வெண்பட்டென, பால் கடல் திரையென பிரமனது வாகனமான அன்னம் அன்ன வளர்கிறது என்று கூறுகிறார். ஒதிமம் - அன்னம் ; தேவன் - ஈண்டு பிரமன்.

அம்புலிப் பருவம்

(முதல்பாட்டின் ஓலை இல்லை.)

489

பதினாறு கலையுன திடத்திலுண் டிவனிடம்
பல்கலை அனேகமுண்டு
பட்சமுன் னிடத்திலு மாறவுண் டிவனிடம்
பட்சமா ருமலுண்டு

மதியே உனக்குமொரு கோட்டையுண் டிவனுக்
வளர்கருக் கோட்டையுண்டு
வானிலக் கணமுணர்ந் தாய்நீ யிவன்கணித்
வானிலக் கணமுணர்ந்தான்

கெதிகூடு முயலுன்ன திடத்திலுண் டிவனிடம்
கேள்விமுயல் மெத்தவுண்டு நீ
கிளையின்மிகு சந்திரகு லாதிபன் சந்திர
கிரிக்கதிப னெனவந்தவன்

அதியோக வானிவனும் நீயுமொப் பாமீவனே
 டம்புலீ யாடவாவே
 அண்டர்கோ னிகர்வெங்க டேசுவரெட்டேந்திரனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(2)

(2) சந்திரன்—

- (1) பதினாறு கலைப்பெற்றிருப்பான வேங்கடேசுவரன் பலகலைகளும்
 பெற்றிருப்பான்.
- (2) அமரபட்சம், கிருஷ்ண பட்சம் என்ற இவன பட்சம் (அன்பு) மாறுமல்
 இரண்டிலும் வளாவது தேயவதுண்டு. (எப்போதும் ஒரே நிலையாக)
 இருப்பான்.
- (3) ஒரு கோட்டை (பரிவேடம்) உண்டு. மதில்களோடு கூடிய கோட்டை
 உண்டு.
- (4) வானின் இயல்பினை அறிந்துள்ளான் .. வான நூலிலக்கணங்களைக் கணித
 அறிவுடன் உணர்ந்தவன்.
- (5) வேகமாயோடும் முயல் (களங்கம்) பெற்றுள் கேள்வி முயல் (முயலுவதை)
 ளான். உடையவன். (கேள்வி கற்
 ருர் வழிகேட்டல்.)
- (6) கிளைத்துவந்த சந்திர குலத்துக்குத் தலைவன் .. சந்திரகிரி என்ற மலைக்குக்
 தலைவன்.

தானம்.

490 பூதரம் பலதிரிந் துழந்தயர்ந்தா யுனது
 பொருமலை முகம்பார்த்தருள்
 புரிதலை மியற்றிக் களங்கம் துடைப்பனுயர்
 பொற்கலையு ளோனாதுதலால்

பேதுறு முனக்கிசை பழங்கலை வளர்க்கலை
 பெருநூற் பழக்கஞ் செய்வான்
 பெற்றகூ னிமிர்கிலா யிவனோரா சிறியரின்
 பெறுகூன் திருத்தியறியும்

சீதர னிவன்பர்ற் சவுக்கிய முண்டொருகட்
 செவிப் பகையு மில்லையுன்போல்
 தெள்ளமு தருத்தியுடல் மலிவிப்பன் நீவந்து
 சேரலே தென்னிளையூர்

ஆதரம தாமுனது குறைதீரு மிவனுடன்
 அம்புலீ ஆடவாவே
 அண்டர்கோ னிகர் வெங்க டோவரெட் டேந்திரனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(3)

(4, 5 பாட்டுக்களின் ஒலை காணப்படவில்லை.)

(3) பூதரம்—மலை. (மேருமலை) பொருமல்—அழாது விம்முனை. அருள்புரிதலை இயற்றி
 என்க. பொன்கலை—பொன்னாலாகிய உடை; இங்குக் கலை என்னும் சொல் ஒற்றுமை குறி
 தது உனக்கும் கலை அருள்வன் என்றார். பேதுறும்—மயங்கும்; பழங்கலை—தேய்ந்த பழைய

கலைகள் ; கலை—ஈண்டு சந்திரனின் வளரும் பங்கும் தேயும் பங்கும் இவன் தமிழ் நூல் பயிலுபவனால்தான் உனக்கும் பழங்கலை (படிப்பு) களை வளர்ப்பான் என்றார். நூல் கற்று கலை பயிலுதல் நோக்கி. கூன்—வளைவான பாகம். சிறியர்—தன்னை மதியாப் பகைஞர் ; கூன்—ஈண்டு அறியாமை ; கட்செவிப் பகையில்லை என்றார் சந்திரனுக்கு இராகு வென்னும் பாம்பின் உபத்திரவமும் இவனுக்குக் கண், செவி (காது) குறையில்லாமையும் நோக்கி ; உன் போல் தென் அமுது என்றார் வெள்ளிய பாலைக் கருதிப் போலும் ; ஆதரம்—விருப்பம்.

சிறுபறைப் பருவம்

491

(முதலிரு பாட்டுக்களின் ஓலை காணப்படவில்லை.)

உற்றவர் கண்டு கிளைக்கணி யென்றகம

உருகி யிணைத்திடவே

உய்த்த வுடந்தையர் சுற்றி வளைந்திடும்

உயர்மனை முற்றமலால்

மற்றை நெடுந்தெரு முற்று குறுந்தெரு

மதகரி கட்டியதோர்

மத்தக பந்தி முகப்பொடு பந்தடி

மணிதரு முற்றமெலாஞ்

சுற்று சதங்கை குலுக்கி நடந்திரு

சுவடு பதித்தணிதேர்

தொட்டு வளர்ந்த விரற்குடு மிஞ்சிகள்

சுடர்விரி யத்தனியே

சிறறடி மண்டல மிட்டு நிரந்தொரு

சிறுபறை கொட்டுகவே

செயசிலங்க மெனும்வெங்க டேசுவ ரெட்டேந்திர

சிறுபறை கொட்டுகவே.

(3)

(3) அகம்—மனம் ; பந்தி—கட்டுமிடம் ; மிஞ்சி—கையில் மோதிர விரலிலும் காலில் இரண் பாவது விரலிலும் அணியும் மோதிர வகை.

492

வெறிக்குங்கு மக்கலின் முதுகருந் தோள்மள்ளர்

விளைபுலத் துறுதொளிக்குள்

வீச்சிற் பரம்பினார் பகடொன்று வால்சுழல்

வெறிவிப் பிணைமருப்பில்

குறிக்கும்வெள் எல்லிமுகிழ் சுற்றிநீண் டசையவது

கூண்டவெண் சல்லபோலும்

குளநீர்ப் படிந்திட வதிற்குரு கெழுந்தொரு

குறும்பலா மீதிருப்பப்

பறிக்குமாங் கனியா லெறிந்துகவி தாவப்

பறந்துகுரு கோலமிட்டுப்

பகர்வெள் ளிடைச் சேர வக்குருகை யயல்வினை

பருங்கரும் புறுமொழிகளில்

தெறிக்குமுத் தோச்சுதென் னிளசைமுது குடிநாட
சிறுபறை முழக்கியருளே
செயசிங்க மெனும்வெங்க டேசுவரெட் டேந்திர
சிறுபறை முழக்கி யருளே.

(4)

(4) வெறி குங்குமக் கலின்—வாசனை வீசும் குங்கும மலை போன்ற ; தொளி—சேறு ; பரம்பின் ஊர் பகடு ஒன்று சுழல் வால் வீச்சில் என்க. கூண்ட—கூடிய ; வெண் சல்லி—வெள்ளிய முத்தாபரணங்களாலான மாலை ; குருகு—அன்னம் ; கலி—குரங்கு ; உழவர் வயல் சேற்றினைச் சம்ப படுத்த எழுமைக் கடாக்கள் கட்டி பரம்படிக்க அதன் சுழல் கின்ற வால் வீச்சினால் இரண்டு கொம்பிலும் வாசனை குறிக்கும் வெள்ளல்லி அரும்புகள் சுற்றி நீண்டு அசைய அது கூடிய வெண்மை பொருந்த முத்தாபரணங்களாலான மாலை போலுமிருக்க, பின்னர் அவை குளத்தில் மூழ்க அதிலுள்ள அன்னங்கள் எழுந்து ஒரு குறும்பலா மீது உட்கார மாமரத்திலிருந்த குரங்குகள் மாம்பழத்தினாலடித்து அம்மரத் திற்குத் தாவ அன்னங்கள் பறந்து ஓலமிட்டு ஒன்றுமற்ற நிலத்தில் சேர அவைகளை மாதர்கள் பக்கத்தில் விளகின்ற பரிய கரும்பினைப் போன்ற இனிய மொழிகளில் பேசி முத்தினைக் கொண்டு ஒச்சுகின்ற இளசை நகர் என்க.

493 கூர்க்கின்ற நெல்லின் முனுகுறு முனிக்கொள்ள
குடம்படு தடம்பணிலவாய்க்
குலமணிகள் மேல்மூட வலையா லரித்துமறு
கொல்லையி லணைத்தடைத்துப்

போக்கின்ற வண்டற் பெருங்குப்பை யிடையிடைப்
பெருவரம் பெனவளர்க்கப்
பெடைஞெண் டினுக்கமளி யென்றுகண் வளரப்
பிடிக்குமன் னியர் செங்கையால்

போர்க்கின்ற தவணவீ ரித்தொரு குத்துப்
புறம்போக்கி யூதிநசையால்
பொய்கையினு முறுவலித் தவரவர் கடங்கண்மனை
புக்குண்டு கண்வளரமேல்

சேர்க்கின்ற வளமைசே ரிளசைமுது குடிநாட
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செயசிங்க மெனும்வெங்க டேசுவரெட் டேந்திரா
சிறுபறை முழக்கியருளே.

(5)

(5) குடம்படு தடம் பணில் வாய்க்குல மணிகள்—குடம் போன்று பொருந்திய சங்குகள் ஈன்ற சிறந்த முத்துக்கள் ; அமளி—படுக்கை ; மூன்றாவது சரிவர் முதலிலேயே பிரதி செய்தவரால் எழுதப்படவில்லை. “அவரவர்கள் தங்கள் மனை” என்க. வயலில் விதை த்த நெல் முளைகள் சிறிய முளைகளைக் கொள்ளா, அவைகளைக் குடம் போன்ற சங்குகள் ஈன்ற முத்துக்கள் மேலே மூட வயலில் தோன்றிய நீரலைகளால் அரித்து அரித்து மறு வயலில் சேர்க்கின்ற வண்டல் குப்பையிடையிலே இம்முத்துகளும் நெல் முளைகளும் வரப்பைப் போன்று செய்ய ; அவ்வரப்பில் பெண் நண்டுகள் தமக்கேற்பட்ட படுக்கையென நினைத்துத் தூங்க அதனைப் பிடிக்கும் உழத்தியர் என்க.

சிறுநிலப் பருவம்

494 பொங்கோ தையின்நீர்ப் பெருக் கெனநாற்
புறமும் வளைந்த பொருநர்பெரும்
போரிற் புகுந்து யானைகண்ட
புகழ்க்கே சரிபோல் மாளுடி

வெங்கோ பத்தின் யெதிர்த்தசுத்த
வீரர் சிரத்தைப் பந்தாடி
வேழ மொருபால் பரியொருபால்
விருது மொருபால் சிதறவடித்

தெங்கோன் நீயே மீதுர்ந்தங்
தெதிர்த்த பகைஞர் குடியிருந்த
எல்லைப் போரில் சிதைப்பது நல்
லியல்பா மிதுவுஞ் சிறுநிலன்றோ

செங்கோ லரசே யினிமுனியேல்
சிறியேம் சிறுநில சிதையேலே
சிலைமால் வெங்கடே சுவரெட்ட
சேந்தர சிறுநில சிதையேலே.

(1)

{1} பொங்கு.....பெருக்கு—மிக்க அலைச்சுத்தமுள்ள கடல் ; பொருநர்—வீரர் ;
யானை கண்ட புகழ்க் கேசரி போல்—யானையைப் பார்த்த சிங்கம் போன்று ; விருது—
வெற்றிச் சின்னம்.

495 குருத்த பெருவண் டலிற்றரளங்
கூட்டி மனையும் மனைச்சுவருங்
கோலிச் சங்கப் புதுக்கலத்திற்
குமுதத் தேனை யுலைப்பெய்து

பொருத்துங் குடக்கூன் பணிலத்தைப்
போத வுடுப்பா யதிலேற்றிப்
பொருஞ்செங் காந்தட் கணல்மூட்டிப்
பூம்ப ராகப் புகைதுளைத்துக்

கருத்துக் கிசைந்த கன்னல்முத்தைக்
கையா லரிசி யெனப்புகட்டிக்
கரம ரடிசி லெனவடித்துக்
காவிற் பலபூக் கொய்துகறி

திருத்திச் சமைத்த விளைவுகண்டாய்
சிறியேம் சிறுநில சிதையேலே
சிலைமால் வெங்கடே சுவரெட்ட
சேந்தர சிறுநில சிதையேலே.

(2)

(2) வண்டலில் முததுகளைக் கூட்டி வீடும வீட்டுச் சுவரும் செய்து சங்கமாகிய பாணையில் அல்லித் தேனை உலை நீராக வார்த்து குடம் போன்று வளைந்த பணிலத்தை அடுப்பாகவும் அதில் அப்பானையை ஏற்றி செங்காந்த பூவாகிய நெருப்பை மூட்டி பூவினது மகரந்தத் தூளாகிய புகை பெருக, மனத்திறகினைந்த கரும்பினினறெடுத்த முததுகளை அரிசியாகக் கொண்டு கையால் அரித்துப் போட்டு அழகிய சோறு வடித்து, சோலையில் பல பூக்களைக் கொய்து கூட்டு, குழம்பு முதலிய கறி வகைகளைச் செய்து அமைத்தனர் கிறுமியர். பராகம்—மகரந்தம்; அடிசில்—சோறு.

496 கையாற் செறித்த பணிக்கிறநில்
கற்றைத் தரளக் கல்லழுத்திக்
கழல்மெல் லிதழ்த்தா மரைக்காலுங்
கண்ணுஞ் சேப்பக் கன்றுவோ
மெய்யால் வெயர்த்த குறுவெயர்ப்பின்
வெள்ளப் பெருக்கால் மணிமார்பின்
மேலாய்த் தரித்த வல்லவட்ட
மெல்லா டைகளும் நனையாவோ
அய்யா விதுரா வாதுலர்கட்
டழகா குழகா தாரணிக்கோர்
அதிபா துதிபா வலர்தமிழ்சேர்
அனகா சனகா வகளங்கா
செய்யா ரிளசை நகர்க் கிறைவா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சிலைமால் வெங்கடே சுவரெட்ட
சேந்தர சிற்றில் சிதையேலே.

(3)

(3) கற்றைத் தரளம் கல்—தொகுதியான முத்துக்களான கற்கள்; கன்றுதல்—நோதல்; வல்ல வட்டமெல்லாடை—பூணூலைப் போல இடத்தோளின் மேலிருந்து அணியும் ஆடை; கழுத்தைச் சுற்றித் தொங்க விடும் ஆடையாகவும் கொள்ளலாம். ஆதுலர்—வறியவர்; அகளங்கன்—களங்கமுற்றவன்.

497 வேரிச் சுனையிற் பாசடைமேல்
விரிந்த கமலத் தடைகிடக்கும்
வெள்ளோ திமந்தன் பிள்ளையென
விரித்த சிறகின் எடுத்தனைக்க
வாரித் தவளக் குடவளைகள்
வாய்விட் டொலிப்பக் கண்டுவெரிஞ்
வான்போய் மீள வொலிலனைகள்
மலரி னொதுங்க வதுகண்டு
சரளிற் பெறுமெல் லடையிலிட்ட
தமது கருவென் றயிர்த்தயர்ந்து
தன்முட் டையினோ டனைத்தனைக்குட்
தகைசே ரிளசை நகர்க்கதிபா

சீரிற் சிறந்த புகழ்க்கதிபா

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே

சிலைமால் வெங்கடே சுவரெட்ட

சேந்தர சிற்றில் சிதையேலே.

(4)

(4) வேரி—தேன் ; பாசடை—பசிய இலை ; தேன பொருந்திய சுனையில் பசிய இலை மீது விரிந்த தாமரையில் சேர்ந்திருக்கும் வெள்ளையனனம் தன பிள்ளையோவென்று குடவளைகளைத் தன் விரித்த கிறகின் கண வாரி எடுத்து அணைக்க வெள்ளி அச்சங்குகள் வாய் விட்டுக் கதற அச்செயல் கண்டு பயந்து ஆகாயம் பறந்து மீள அதற்குள் வளைகள் மலாகுகுள் மறைந்து விட கரையில் இருக்கப்பெற்ற மெல்லிய இலைகளில் இட்ட தமது முட்டைகளோ என்று முத்துக்களைக் கண்டு சந்தேகித்துத் தளர்ந்து தன முட்டைகளோடு அணைக்கும் தகையுள்ள இளசை நகா என்க. சார்—அணைக்கரை.

498 புனலி னமும் ளியர்வதனப்

பூந்தா மரையும் விழிக்குவளைப்

பூவுந் துவர்வாய்க் குமுதமுமம்

பூவி விடைவெண் ணைமுத்துங்

கனகக் குழைவான் வள்ளைகளும்

கருங்கே சத்தின் சைவலமுங்

கானமிடற்றின் வரிவளையுங்

களபக் கலவைக் கவினவிம்மத்

தனமுண் டகமொக் குளுந்தெரியத்

தகுந்தண் ணக்காற் கடைஞர்தில

தன்னை யளாவக் காணுது

தடஞ்செய் சூழ்வந் துடன்கோணுத்

தினமும் வளங்கூ ரிளசை நகர்ச்

செல்வா சிற்றில் சிதையேலே

சிலைமால் வெங்கடே சுவரெட்ட

சேந்தர சிற்றில் சிதையேலே.

(5)

(5) தண்ணங்கால்—நீரையுடைய நாற்றங்கால் ; 'தண—நீர் ; நாற்று நடுகின்ற உழத்தியர் வதனமாகிய தாமரைப்பூவும், கண்களாகிய குவளைப் பூவும், பலளம் போன்ற உதடுகவையுடைய வாயாகிய அல்லி மலரும் மேற் கூறிய பூக்களினிடையே வெள்ளிய பறகளாகிய முத்தும் பொன் குண்டலமணிந்த காதுகளாகிய வள்ளைப் பூக்களும் கரிய கூந்தலைப் போன்ற பாசியும், பாட்டிசைக்கும் மிடற்றினை யொத்த சங்குகளும் வாசனை சாநது பூசி அழகு பொருந்தி விமழும் முலைகளாகிய தாமரை அரும்பும் நீரில் தெரிய உழவர் அம்மலர்களையும் அரும்புகளையும் பறிக்க நினைத்து கையைத் துழாவ காணுது பரந்த வயலைச் சுற்றி வந்து முகம் கோணும் அத்தகைய வளமிக இளசை நகர் என்க. தடஞ் செய்—பரந்த வயல், தட—உரிச றொல் கோணு—செய்யா என்ற வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம் செய்து எனத் திரிந்து ; முண்டகம் மொக்குள்—தாமரை யருமபு.

சிறுதேர்ப் பருவம்.

499 கூர்க்கின்ற வண்டப் பரப்பின விளக்குமொரு

குலவிளக் கென்ன செங்கட்

கோரவட் டப்பருதி யொருவட்ட வாழிக்

கொடிஞ்சிமான் தேருருட்டப்

P.T.K.—19

போர்க்கின்ற மெய்க்கட் பெரும்பாக சாதனப்

புத்தேனீர் தொல்லமான

புரிசுடர் விமானப் புலன்சக ருருட்டநிறை

புலனசக் கிராதிபதிநீ

ஆர்க்கின்ற தன்னுணை வழிசெலச் சக்கரத

தகல்வட்ட மேலுருட்ட

அருள்பெருகு கமுகுமலை முருகாதிரு நாள்விழா

அணிகொடு கொடுங்கைகுடமேல்

சேர்க்கின்ற சித்திரப் பெருநதே ருருட்டவிச்

சிறுதே ருருட்டியருளே

சிம்மா சனுவெங்க டேசுவரெட் டேந்திரா

சிறுதே ருருட்டியருளே.

(1)

(1) பருதி—சூரியன்; கூர்க்கின்ற.....வட்ட இது வரை சூரியனுக்கடை; ஒரு வட்ட ஆழி—ஒற்றைச் சக்கரத தேர்; மான—மான எனபது இனியன நின்றது பாக சாதனன்—இந்திரன்; புத்தேனீர்—தேவா; கொடுங்கை—வெளிப்புறம் நீண்டு வளைந்துள்ள தேரின் ஓர் உறுப்பு; சூரியன் ஒற்றைச் சக்கரத தேருருட்டுவது போன்றும் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் தேரில் ஊர்வது போன்றும் உருட்டுவாய் என்னும் கமுகுமலை முருகர் திருநாள் விழாவில் சித்திரத் தேர் உருட்டுவதற்கு இப்போதே தேரினை உருட்டுவாய் என்றும் கூறுகிறார். இவன் முருகர் விழாவிலே தோ விழாச் செய்வதோ தோ வடம் பிடிப்பதோ உண்டு எனத் தெரிகிறது.

500

அதிரத மகாரதச் சமரத ரர்த்தரதமென

ஆனநால் வகையிரதமேல்

ஆயதொல் லதிபர்தார்க் கோலும்வட முங்கொண்

டணித்துறு திசைதிசையினும்

கதிபெறக் கடவுமொரு சாரத்திய மாத்தொழில்

கடந்துநின் கரசரணதீர்க்

கப்பெரு விசித்திரங் கண்டுகண் களிகொளக்

காலிடு கழற்கலிப்பப்

பதியுந் தடத்திடை துகள்படல் மண்டவெழு

படல்மேதப் பொழிமுகிலெனப்

பாய்கழற் கலிசகட் வட்டநெட் டேறப்

பணிச்சர ணமுத்தியீட்டித்

திதிதரு தமிழ்த்தியரை வென்றபொற் காண்மே

சிறுதேர் உருட்டியருளே

சிம்மா சனுவெங்க டேசுவரெட் டேந்திரா

சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(2)

(2) அதிரதன்.....அர்த்தரதம்—வீரர்களை நோக்கி இரதமும் நால்வகையாகப் பிரித்தார்; வடம்—குதிரைக் கயிறு; சரணம்—கால்; மேதம்—தசைக் கொழுப்பு; திதிதரும் தமிழ்த்தியர்—காசிபன், மணியான திதி என்பவள் பெற்ற அசுரர் இப்பாட்டில் அருச்சுனனுக்கு ஒப்பிட்டிருந்தல் காண்க.

501 கச்சணி மகுட முலைக்குட மடவியர்
 கட்டழ குடஞ்சை
 கற்பித முறமட லிட்டிண மிசையொரு
 கைச்சுருள் தரும்வேளை
 யச்சன முபரி தொடுத்தெழு கலவியி
 தற்புத மெனமேலே
 அச்சுறு சகடென மெய்த்திரு கணிசெய்
 ததிற்கரி கரம்நீடி
 வச்சித மறவரு மெய்ச்சுக பரவச
 வர்த்தனை பெறுபோகம்
 வார்க்கமொ டொழுகு தமிழ்க்கடல் பெருக
 மணத்தொடு புணர்காமா
 உச்சம சுபமோ றுரத்தொரு சரணின்
 உருட்டுக சிறுதேரே
 உற்பன மிகுவெங்க டேசவ ரெட்டேந்திர
 உருட்டுக சிறுதேரே.

(3)

(3) மடவியர்—பெணகள் ; மடல் இட்டு அணை மிசை ; அணை—படுகை ; சுருள்—
 வெற்றிலைப் பாக்கு ; (தாம்பூலம்) ; உபரி—அதிகமாய் ; அச்சனம்—அக்ஷணம் எனபதன்
 வடசொல போலும் ; சகடு—சககரம் ; கரிகரம்—சுரத லீலை வகை ; அச்சுடன் கூடிய
 சக்கரம் போன்று பெணகள் காதிலணியும் திருகாணி என்க. செய்தாவது—அலங்கரித்து
 என்க ; உரம்—வலிமை ; உற்பனம்—கல்வி ; காமா—மன்மதனையொத்தவனே.

502 வள்ளற் குச்சரி யாய்நிதி தரவரு
 வரதனைப் பெறுதியாகா
 வள்ளத் திற்நிரள் பாலன முதவி
 வளர்த்திடு மனுசூலா
 கள்ளப் பற்றலர் மார்பிடை யுருவு
 களிப்புடை வடிவேலா
 கல்விக் குப்பெரி தாயதனருமை
 கணித்தவி தரணீக
 விள்ளச் சொற்பிச காநிச வசன
 விதட்சண சுகுணனா
 வெல்வித் தைக்குல கேரர்புகழ் பொதினக
 அகத்தியர் நிகர்வோய் நீ
 உள்ளத் திற்கனி வாய்வளர் நிருப
 உருட்டுக சிறுதேரே
 உற்பன மால்வெங்க டேசரெட்டேந்திர
 உருட்டுக சிறுதேரே

(4)

(4) வள்ளத்தில் திரள் பாலனம்—கிண்ணத்தில் திரண்ட பாற்சோறு.

புதுவை அருஞ்சலம் பிள்ளைத் தமிழ்

துதி

குருகையிலுள்ள திருமால் (ஆதிநாதர்)

503

பூமேவு தவளநிற மாங்குயில் விரும்பிவாழ்
புனிதன் சிறக்கவுந்தி
பூத்தோனை வாலிபங் காததோனை யொப்பில்மணி
பூண்டோனை வண்ணமுகிலைத்

தேமேவு பச்சைச் செழுந்துளப் மார்பனைத்
திருமங்கை மணவாளனைத்
தென்குருகை நகராதி நாதனைப் போற்றியே
திருவடி வணங்குவனியான்

பாமேவு செந்தமிழ்ப் புதுவைநக ராதிபதி
பாக்கியநிறை யோகசாலி
பரராசர் மெய்த்தசர வண.....னவர்
பாலனனு கூலலோலன்

நாமேவு கலைவாணி யருள்பெருக வளருமரு
ஞ்சலந ரேந்திரன் மீதில்
நவரசந் தருமினிய.....பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாடல்
நானுநானும்பாடவே.

(1)

(1) தவள நிற பூமேவு மாங்குயில் விரும்பி வாழ் புனிதன்—வெண்ணிறத்தாமரையில் அடைகின்ற குயிலொத்த கலைமகள் விரும்பி நாவில் வாழ்கின்ற பிரமன், உந்தியில் பிரமனைப் படைத்தது காண்க. வால இபம்—பெரிய யானை (கசேந்திரன்). ஒப்பில் மணி—விலை மதிக்க முடியாத கௌஸ்துபரத்தினம்; குருகை நகர்—நம்மாழ்வார் பிறந்த சிறப்புடையது (இங்குள்ள திருமாலின் பெயர் ஆதி நாதர்); நவரசம்—உவகை, வெகுளி முதலியன.

காப்புப் பருவம்.

திருமால்

504

உக்கிரநர சிங்கவடி வாகமத லைத்தலை
உதித்தகரு மணிவண்ணனை
உம்பரக.....தி பரமபத நாதனைவிண்
ணோர்க்கமு தளித்தமலை

விக்கிரம சொரூபனைப் பகற்கதிர் மனத்துடன்
வெளிவிட்ட சூத்திரதரனாம்
விமலனை....பரை யாழிநீர் வண்ணனை
வியந்தனு தினந்துதிப்பாம்

சக்கர கரதல சுமுகனிர வலர்களுக்கலி
கோபதாட் டகணீத
குணுவ சரசநய.....வன்முத்து பூபனருள்
தனம்புத்தி ரன்மேன்மையா

முக்கியவத னும்புய வசீகர மடந்தையர்
மோகிக்கு மதனராசன்
முப்புவி யே.....திகழு மருண சலாதிபதி
முத்தமிழ்க் கவிதழையவே.

(1)

(1) மதலைத் தலை—தூணிடம் ; விகிரமம்—மிகு பலம்.

சிவபெருமான்

505 கயிலைப் பனிவரை யுரைத்த பிரவாகங்
கங்கை வுவந்தபிரான்
கலைமான் மழுவிலை வேல்.....
.....தலவித்தாரன்

மயிலைக் கடவும் குருதே சிகளை
வணங்கிய நம்பரமன்
வான்பிறை சூடுந் தாண்டவ ராயன்
மலர்த்துணை போற்றுதுமியாம்

குயிலைப் பணிமொழி கொண்டுடன் வென்றிசை
சூறுஞ் சிறு மடவார்
கோமான் பூமான் இணைபிரி யாதருள்
சூருஞ் செகராசன்

வெயிலை.....டையான்
மேன்மையில் நன்குடையான்
வேள்ரு ணுசலப் பூபன் மகிழ்ந்த
விசைத்தமிழ் நன்குறவே.

(2)

(2) கங்கைப் பிரவாகம் எனக. உவந்த—தலைமேல வைத்து வந்த ; மயிலைக் கடவும் பரமன்—பிரணவத்திற்குப் பொருள தெரியாத பிரமணை சிறை செய்த முருகன் பின் சிவன் அதன் பொருள் கேட்கக் கூறினவன எனவே “குரு தேசிகன்” என முருகனைக் கூறினார் ; தாண்டவராயன்—நடனமாடுபவன்.

முகுகன்

506 கற்பகச் சோலையுஞ் சாலையுஞ் சூழ்ந்த
.....ங்
காரிகே ளவுமாரி திரிகுலி பழநீலி
முக்கட் கபாலிபாஸன்

பொற்பிலகு வடிவேல் விடுத்தகூரர் கிளையெலாம்

பொன்னுவித் திடு.....

பூர்ணை யசொரு பாணந்த முருகனிரு

பொற்பதம் வழுத்துவன்யான்

சற்புருட மகமேரு நிகர்சொலபி மாணவுத்

தண்டபிர சண்ட....ல்

சனரட் சைடிரி யுத்தம குணதரன்

சவுலப்பிய தியாகவாரி

உற்பன மிகுத்தவறி வாகர தயாபரன்

உற்ற தரங்கமுரவோன்

.....ச்சந்திர னருணை லேந்திரனன்

புற்றபிள் னைத்தமிழ்க்கே.

(3)

(3) முக்கன் கபாலி—மூன்று கண்களையுடைய சிவன் ; விடுத்து அசுரர் என்க ; சவுலப்பியம்—சுலபமாந்தன்மை ; உற்பனம்—கல்வி.

திருச்செந்தில் முருகன்

507

புகரற்ற பச்சிளந் தோகைமயில் வெற்றிவாம்

புரவிவேற் குமரேசனைப்

புகர்முக மதுகொண்ட விருசெவிக் கவுள்மதப்

போர்வா ரணத்துணை வனைக்

ககனமட் ஓயர்கோ புரத்திரு மருங்குமொளிர்

கதிர்மதி மருண்டலாவக்

காதல்கூர் செந்திலம் பதிவந்த கந்தனை

உகந்துயாம் சிந்தைசெய்வாம்

நிகரற்ற பிரதாபப் பிரசங்கக் கடற்புலவர்

நெறிகுணங் குலமுணர்ந்து

நேரறிந் துபசரித் துபகார சிறந்தாரம்

நித்திய மளிக்கும் வள்ளல்

தகரக்குழிற்பெணர் மதனனரு ணசல

தயாபரன் வாசுபுத்திரன்

சரச்சர வணமுத்து ராசேந்திரன் மதலைபெறு

தண்டமிழ் தழைவதற்கே.

(4)

(4) புகர் அற்ற—குற்றம் அற்ற, மயில் வாகனமாதலால் மயில் புரவி என்றார் ; புகர் முகம்—புள்ளிகளையுடைய முகப்படாமுள்ள முகம் ; கவுள்—கன்னம் ; வாரணம்—சுண்ணா விநாயகன் ; கதிர்மதி—சூரிய சந்திரர், உம்மைத் தொகை ; பிரதாபம்—கீர்த்தி ; ஆரம்—முத்து மாலைகள் ; தகரம்—ஒரு வகை மயிர்ச் சாந்து.

விநாயகன்

508 மருப்பைத் தனித்தொன் றெடித்தூசி
வடிவத்தி னாக்கிக் கரத்தெடுத்து
மாபா ரதமாங் கதைப் பொருளின்
பகுப்புத் தொகுத்து விரித்தொளிப்பொற்

பொருப்பைப் பணித்துத் திருத்தியதில்
பொறித்த திறத்த மதத்த துணைப்
புழைக்கைத் துதிக்கை களிறையுவுப
பொசிந் தித்துத் தொழுதெழுவாம்

தருப்பைச் சயினத் தெழுநாளமெய்த
தடங்கண் வளர்வான் போனறுறங்காத்
தாமோ தரநன் மருகன்மலர்ச்
சரணம் மறவாத் தகுதிபெற்றான்

கருப்பைத் தரித்தாட் டியசாற்றைக்
கலந்த சுவைப்பான் மொழிவிளம் புரி
கருணை யருணா சலம்பின்னைக்
கவியைப் பாடித் துதிப்பதற்கே

(5)

(5) மருப்பை..... களிறை; முன் பிள்ளைத் தமிழ்க் கொத்து 34-ம் பாட்டின் குறிப்பில் இவ்வரலாறு காண்க. பொன் பொருப்பு—மேருமலை. புழைக்கை—துளையுடைய கை; தருப்பை.....வளாவான்—இவன் ஸ்ரீ ராமன். வருணன் கடலினை கட்ட துணை புரிதற்காக அங்ஙனிருந்தான். உறங்கா—செய்யா என்ற வாய்ப்பாட்டு வினை யெச்சம் செய்து எனத் திரிந்தது. மருகன்—ரண்டு முருகனைக் காட்டியது. கருப்பு—கருப்பு “மென்றொடாமொழி.....மனனே” என்ற விதியால் ஆனது. பால் மொழி—உவமைத் தொகை. சுவை மொழி பால் மொழி யெனக் கூட்டுக.

நம்மாழ்வார்

509 கற்றசொற் பாவலர் தம்பிரா னெம்பிரான்
காரியார் நங்கை புத்திரன்
ககனநெடு முகடகடு மெட்டோங்ிய திருப்புகிக்
காவணத் திலகுகதிரோன்

குற்றமற் றுலகெங்கும் ஞானப் பிரகாசக்
கொழுந்துவிட் டுப்பரந்த
குருகைநம் மாழ்வார் பதாம்புய மலர்த்துணை
குறிக்கொண்டு தொண்டுபுரிவாம்

யற்று மவற்றடரு மிருளந்த காரப
பரப்பகற் றும் திறத்தாற்
பாற்கதிர் சிறந்தவாண முகசுந்த ரோதையன்
பாக்கிய சிலாக்கிய நிபுணன்

உற்றவர்க் கதித்தியாக கனதான் பாரியன்

புள்ளவரு ணுசலேந்திரன்

உகந்தக மகிழ்ந்தபிள் னைக்கவிப் பாடல்

உலகமெங் கும்பெருகவே.

(6)

(6) காரியார் நங்கை புததிரன்—காரியார் என்பவருக்கும் உடைய நங்கையார் என்பவர்க்கும் பிறந்தவர். புளிக்காவணம்—அழுதல், பாலுண்ணுதிருத்தல், ஆகியவைகளைக் கண்டதாய் தந்தையர் அவ்வூக் கோயிலிலிருந்த புளிய மரத்தடியில் தொட்டிலில் வளர்த்திப் போற்றினர். அனந்தாழ்வாரே அத்தகைப் புளிய மரமாக வந்திருந்தனர். குறறமற்..... பரந்த—இவரில்வாறிருக்க திவ்விய தேச யாத்திரை சென்ற மதுரகவியார் அயோத்தியிலிருந்த போது ஓரொளி தெரிய அதுவே பற்றுக் கோடாக வந்தது நம்மாழ்வாரைக் கண்டு கேள்விகள் பல கேட்டுச் சீடரானார். அனதானபார்—அன்னதானம் செய்வதில் பெரியன். பாரி+அன்புள்ள என்று பிரிக்க.

பிரமன் முதலியோர்

510 அரவணை யிற்றுயில் மரகத மணிவண்ணன்

அணியுத ரத்துந்தி

அம்புய மலர்மேல் தோன்றிய நான்முகன்

அட்ட வசுக்கள்விசும்

பிரவி யெனப்பகற் பொற்பன் னிருவ

ரிதன்றிப் படரநில

வாலி மகானென்று விளங்கும் கலைமதி

வரகன் னியர்மாதர்

பரவத் தருமருள் பெற்றவ ரெழுவர்கள்

பண்புறு பிதிர்ந்தேவர்

பழைய மருத்துவ ரதுமதிரு நாதர்

பாதம் வணங்குதுமியாம்

குரவர்க் கடிமைத் திறமே புரியுங்

குவளைப் புயசயிலன்

கொங்கலர் சண்பக நரண்முகை நாசிகை

கூறுங் குமிழ்மின்னார்

* சரசத் துவதுரை சரவண முத்துள

மகிழ்ந்ததுவ் வறிவாளன்

சமுகா திபர்புகழ் அருணா சலத்தன்

டமிழப் பண்புறவே.

(7)

(7) உந்தி - கொப்பூட் ; இரவி.....பொன்பன்னிருவர் - அழகிய பன்னிரண்டு சூரியர் ; வாலி - வெண்மையையுடையவன் (வால் - வெண்மை) வாலி கலைமதி என்க, (மதி - சந்திரன்) ; பரவ அருள் தரும் கன்னியர் மாதர் எழுவர்கள் - சப்தகன்னியர், அபிராமி, வராகி, காளி முதலியோர். மருத்துவர் - பதினோரு பேர் ; குரவர் - ஐம்பெருங்குரவர், தந்தை, தாய் முதலியோர்; குவளைப்புய சயிலன் - செங்கழுநீர்மலை கொண்ட தோள் களாகிய மலையை யுடையவன்.

* இவ்வுடி மிகையாக உள்ளது.

செங்கீரைப் பருவம்.

511 பார்பூத்த பூம்பொகுட் டகவிதழ் நெகிழ்ந்துநறை
பாய்கமல மண்டபத்துப்
பரிவுறும் பேட்டனங் குடிக்கொண்ட தொப்பவிரி
பத்மமா னரசிருந்து

நோர்பூத்த கருணைவிழி மழைமாரி சொரிவதன
நிருபனட லாழியொலிபோல்
நிகழ்கால மணமுரசு செயமுரசு கொடைமுரசு
நின்றதிரு மணிமுன்றிலான்

வார்பூத்த குங்கும கதம்பப் படரமான்
மதபயோ தரமினார்க்கு
வாலசீ வகனான கோலாக லப்பிரவுட
மதிமந்திரி இந்திரதருவாய்

*வனமைபெறு தருவைய முத கவர்ந்த புதுவை
நகர்வந் தவதரித்தோன்
சீர்பூத்த கல்விகவி தைப்பொருள் விளங்கநீ
செங்கீரை யாடியருளே
செல்வமுடி லெங்கனரு ணுசல நராதிபதி
செங்கீரை யாடியருளே.

(1)

(1) பத்மமான் - திருமகள் ; நிருபன - ஈண்டு திருமால் ; அடல் ஆழி - வலிய சக்கராயுதம் ; அடல் ஆழி ஒலி போல் - சக்கராயுதம் விடின் சப்தித்துக்கொண்டு செல்வது . போன்றொலிக்கின்ற முரசு என்றும் (அல்லது) அவன துயில்கின்ற வலிமைமிகு பாறகடல் போன்று ஒலிக்கின்ற முரசு என்றும் கொள்ளலாம். வாலசீவகன் - தூய்மையையுடைய சீவகன் போன்ற ; சீவகன் - சச்சந்தனுக்கும் விசையகரும் பிறந்தவன். பிரவுடன் - பெருமை மிக்கவன்.

512 முக்கட் பராபரன் செஞ்சடைக் காடரவு
முதிரிளம் பிறை யறுகுதேன்
துமொய்த்தகிறு தும்பையுட னக்குமணி கொக்கிறகு
முற்றுமொரு மித்தணிந்தோன்

புக்கத் தினங்குபொது யரசவரி புற்பவப்
பைந்தொடி யுவந்த பெம்மான்
பளபளென நீற்றொலி பழுத்தமழு வாளியுற்
பனமிக்க தத்துவத்திற்

கக்கிச பிரணவப் பொருள்வினவ வுண்மைமொழி
கனிவுதர வினியுரைத்த
கந்தனைப் பரிமாள் சுகந்தனைச் சிந்தனைசெய்
கற்பகா டவியொத்தநீ

செக்கச் சிவந்தமுர்த மொக்கச் சுரந்தொழுகு
செங்கீரை யாடியருளே
தென்புதுவை வாழுமரு ணுசல நராதிபதி
செங்கீரை யாடியருளே.

(2)

(2) அரவு - பாம்பு ; அக்கு - எலும்பு ; மணி - உருத்திராக்கமணி. முற்றும் ஒருமித்து - முழுவதும் ஒரு - சேர ; அரசுரி - தலைமை பொருந்திய இமயமலை ; உற்பவம் - உற்பத்தி ; பைந்தொடி - பாவதி ; முழுவாணி - முழுவாயுதத்தை ஆளுபவன் ; உற்பனம் - கல்வி ; ககசிசம் - பிரயாசம்.

513 வண்டின மணுகா கனிவா யிதழ்முன் காசல
வாருதி வந்துதியா
வழுதக் கனிரச மின்சுடர் வீசிய
வான்மதி யுடையிரான

உண்டிலை யென்றுரை யாத குபேரன்
உததித் தடவெட்டோ
டுலவிய வாரண வாய்பரி யுள்ளம்
உணர்ந்தறி கின்றநளன்

மிண்டிய கண்டகர் தெண்ட னிடப்பணி
விடையுத வியசோமன்
மேவலர் வலையத் தரணி புரந்துயர்
விக்கிரம ராசன்முத

தெண்டிரை துன்றிய புதுவைப் பதியாய்
செங்கோ செங்கீரை
திருவருள் பெறுமரு ணுசல முகிலே
செங்கோ செங்கீரை.

(3)

(3) சலவாருதி வந்துதியா அமுதம் என்க. கனி ரசம் - கனியின ரசம் போன்ற சுவை மிக்க சொற்களையுடையவன். இனசுடா வீசிய வான்மதியுடைய பிரான - இனிய தண்ணொளி வீசுகின்ற உயர்ந்த மதியையணிந்த சிவபெருமாளையொத்தவன் (அல்) தன் புகழால் ஒளி வீசும் உயர்ந்த புதியுடையவன் என்னலுமாம். உத்தி - கடல் ; வாரணவாய்பரி - யானையும் தாவும் குதிரைகளும் (உம்மைத்தொகை) மிண்டிய கண்டகர் - நெருங்கிய கொடியோர் ; பணிவிடை - வேலை ; மேவலர் தரணி வலையம் என்க ; துன்றிய - நெருங்கிய.

514 காமா(வு) தருகா வடுவிழி பாய்ந்து
கலக்க வலக்கணுறுங்
காதகர் பாதகர் இறுமாந் திழிதொழில்
கற்ற மதோன்மத்தர்

பூமா னொடுமெழில் மாமா னணுகாப்
பூதா முடர்தம்மைப்
பூசா பலமக ராசனெ னக்கலி
புகலா தவனிதொழுங்

கோமா னிவனென வலியோ ரொளியோர்
கூறுங் கொடைநிபுணை
கொங்கர் தெலுங்கர் கலிங்கர் வணங்கிய
கொற்றவா மகிழரசே

தேமாங் கனிகத லிக்கனி மொழியாய்
செங்கோ செங்கீரை
திருவருள் பெறுமரு ணைசல முகிலே
செங்கோ செங்கீரை.

(4)

(4) அலக்கண - துன்பம் ; பூமான் - பூமிதேவி ; எழில மாமான - இலக்குமி.

515 தடமொத்த நாண்மலர்வி கற்பத்து வரவுபொந்

ருமரைத் தோற்ற மென்னச்
சந்தன தொகுதி நாப் பண்புதிய கற்பகத்
தருவுயர்ந் தொளிர்வதென்னச்

சுடர்வச்சிர மனிதூற்று மகுடத்தி னுச்சியில்
தோன்றுமா ணிக்கமென்னச்
சரிமுகச் சங்கக் குரேத்திடை வலம்புரி
துலங்கிய சிரேட்டமென்னப்

படரு நீ ருண்ட நெடு விண்ணிலநட் சத்திரப்
பத்தியில் சந்திரனென்னப்
பகீரதி குலத்துவே ளாண்மரபில் வந்துந்
பனித்திசை நடாத்திமருளாத்

திடபுத்தி சாலிசர வணமுத்து பாலன் நீ
செங்கீரை ஆடியருளே
சீர்பெருகு மின்சொலரு ணைசல மகிபனே
செங்கீரை ஆடியருளே

(5)

(5) நாப்பண் - நடுவிடம் ; கற்பகத்தரு - கற்பக மரம் ; தூற்று - உள்ளே அழகினை ;
சரி முகம் - சுழிந்த முகம் ; பத்தி - வரிசை ; பகீரதி குலத்து வேளான் - கங்கைகுல
வேளான் மரபு ; மருளா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை பெயரெச்சம்.

தாலப் பருவம்.

516 கருவைப் புனிதப் புனலில் செலவிடு
கற்பனை யைத்தெளியார்
காதலி யுடன்மண வான்ன் முயங்கிய
கப்பனை யைக்குறியாள்

உருவைப் பருவத் தொடுபரி பாலனம்
உற்ற சமத்துணரார்
உச்சித மாயை மயக்கிய கருமத்
துறைகா ரணநினையார்

குருவைப் பணியத் துணைவற் றிருவினை
கூடா நெறிசேரார்
குவலய வாழ்க்கையி தென்று சினந்து
குழைந்தழல் தவிர்தி செழுந்

தருவைப் பரவைப் புதுவைப் பதியாய்
தாலோ தாலேலோ
தருமத் துரையரு ணுசல மகிபா
தாலோ தாலேலோ

(1)

(1) முயங்கிய - தழுவிய ; உச்சிதம் - தகுதி ; பரவைப்புதுவை - கடல் ஆழ்ந்த புதுவை என்க. கருப்பிற்கும் விதம், கணவன் மனைவி சோகை, பருவத்தின பிரகாரம் வடிவம் மாறுகின்ற விதம், தகுதி பொருந்திய மாயை மயக்கி கருமத்தில் ஈடுபடுத்துவது. குருவைப் பணிந்து இருவினைகளும் அற்று பிறவா நெறியடையும் நெறியை எண்ணுதது, ஆகிய இவை தாம் நிலவுலக வாழ்க்கையென்று கோபித்து வருந்தி அழுதினராய். அவ்வழுவதைத் தவிரவாயாக. அழல் - அல்லீற்று எதிர்மறை வியங்கோள். தருவை - கற்பகத்தருவினை யொத்த.

517 சுந்திர மின்படர் சந்திர வதனத்
துணைவிழி மையெழுதித்
துகளறு பிறைநிகர் வாணுதல் நடுவிற்
சோபித பாடலமாம்

சிந்தூர முங்கத் தூரியு மிருவகை
திகழத் திலதமணிந்
திந்திா விற்போ லிசையும் புருவத்
திற்பொலிசாந்தெழுதி

மந்தர திண்புய முன்கையில் வாய்ந்த
சுடரு மணித்தொடியும்
மரணிக் கப்பொற் கடகமு மிலகநல்
மணிவட மசையமகா

தந்திர மந்திர துங்க வசீகரா
தாலோ தாலேலோ
தருமத் துரையரு ணுசல மகிபர்
தாலோ தாலேலோ

(2)

(2) பாடலம் - சிவப்பு ; சிந்தூரமும், கத்தூரியும் என்க. சாந்து - மை.

518 வண்டிசை பாடித் திரண் முகை யிதழலர்
மட்டு நிறைந்துநரு
வழியுந் தருணத் துதரம் நிறைத்து
மருண்டு வெருண்டு துதைந்

தெண்டிசை படரும் பரிமீளம் விரையுட

னேற்றுறை சுண்ணமனேந்

திரவு பகற்சுழல் செங்கழு நீர்மா

லிகைதுவன் மணிமாற்பா

வெண்டிரை மோதிய வதனா ரமப

மெனப்புக்ழ் சன்னிதியில்

விண்ணவர் தொழுவடி வேலவர் இனிதருள்

மீறிய சமுகனெனத்

தண்டிகை மனனவர் மெச்சிய மதகுஞ்

சரமே தாலேலோ

தருமத் துரையரு னுசல மகிபா

தாலே தலேலோ

(3)

(3) மட்டு - தேன; உதரம் - வயிறு; வனாடு உதரம் நிறைத்து எனக். சுண்ணம் அனேந்து - மகரந்தப் பொடிகளைப் பூசி; செங்கழுநீர் மாலிகை - குவளை மாலே; வெண திரை மோதிய - வெள்ளிய கடலில்களால மோதப்பட்ட; மத குஞ்சரமே எனக்.

519 பரசத் துருவைத் திரணத் தனுவாய்ப்

பண்ணிய செயவிசயா

பணிவித் துருவைக் கனகா சலநேர்

பாவித் தருள்வலவா

அரசர்க் கரசிவ னெனறுல கத்தவர்

அவர் புகழ் கனியோகா

அற்புத மாதவா செப்பிய சொற்படி

அப்படி யாமதுலா

புரசைக் களிறுஞ் சேர்மன கமனப்

புரவியும் இருந்தியும்

பொறபணி யுந்திறை வாங்கிய வேந்தர்

. * புரந்தருள் பொழிமுனிலே

சரசத் துரையே புதுவைக் கரசே

தாலோ தாலேலோ

தயவுசெய் யருண சலமகி பாலா

தாலோ தாலேலோ

(4)

(4) பரசத்து உருவை.....செயவிரைசா - பரசராமன விலலை அறபமான விலலாகச் செய்த வெற்றி பெற்றவனே. (அரசரைத் திருமாலாகச் சொல்வது கவிமரபு) கனக அசலம் - மேருமலை; பணி.....வலவா - தருவிககிரமாவதாரத்தில் காணக். "அரசாக்கு அரச இவன என்று" எனக். அதுலன் - குற்றற்றவன். சோமனகமனப்புரவி - சோந்த மனவேகமொக கச் செல்லும் குதிரை. கமனம் - செல்லுகை.

520 எந்தத் திசையினு மின்னா னிவனென

நேபுகழ் பெயர் பெற்றாய்

எக்கா லமுமன சத்திர சாலே

இயற்றிக் கதியேற்றாய்

சொந்தத் துழுவதில் வரு கொழு மீதில்
 சோமன் போல் சேர்த்தாய்
 துட்டர் மதத்தை யடக்கிக் கருணை
 சுரந்திர வலர்கலிநோய்
 சிந்தத் தருமத் துறைபிசு காமல்
 செல்வத துறல் பார்த்தாய்
 தேனும் பாலுங் கண்டும் பாகுஞ்
 சீனியு மொத்தருசிச்
 சந்தத் தமிழ்பழ குங்குல மணியே
 தாலோ தாலேலோ
 தனபதி நிகரரு ணுசல மகிபதி
 தாலோ தாலேலோ

(5).

(5) சோமன் - குபேரன் ; கொழு - ஏர்க்காறு ; “ கருணை சுரந்து இரவலர் கலிநோய்
 இந்த” என்க. “தமிழ் பழகும் குலமணி” என்க.

சப்பாணிப் பருவம்.

521 பளபளென மாணிக்க வெயில்விரித் திலகுபொற்
 பட்டமிடு நெற்றி நடுவில்
 பத்தியிடு மாகதச் சுட்டிய தசைந்துதைய
 பானுவின் நிகர்க்கு மென்னக்
 களபமணி மார்பில் வயிடுரிய பொற்பணி
 கலந்த வெண் டரளமாலே
 கட்டழகு பெற்றொளிரும் வச்சிரமணி மாலைமர
 கதமணி நிறைந்த மாலை
 துளவமால் கவுத்துவ மணிக்கனக மாலையிவை
 துன்னியே பின்னலாடத்
 துடிமிடைப் பிடிநடைச் செம்பவள வாய்ப்பசுந்
 தோகையர்கள் கண்டுவப்பத்
 தளதளென வளையுனெலி கலகலென நாதமிகு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தரும நெறி பழகு மருணுசல மகிபனே !
 சப்பாணி கெட்டியருளே.

(1)

(1) பானு - சூரியன் ; தரளம் - முத்து ; துளவமால் - துளபமாலையணியும் திருமால் ;
 வளை - வளையல்.

வேறு

522 மறுவகல் முழுமதி முகம்வெயர் வொழுமுகனில்
 மத்தக முற்பணிய
 வடமலை நிகரிரு புயமலை விறொழுமில்
 மல்தொழி லளந் தேறச்

சிறுவரை பலகவர் தருகர மலரினை
செக்கர் சிறப்புபான்மை
திகழ்தர இருபுடை வியரது குழைய
விசித்திர மலர்த்தாளில்

இறுகிய பரிபுர வொலியரை வடமணி
எண்டிசை யுங்குமுற
இதனிடை முதுகு நெளித்து நிமிர்த்து முண்
இட்டு மலர்ந்தி தழ்வாய்க்

குறுமுறு வலிள நிலவதி லிசையக்
கொட்க சப்பாணி
குருவருள் பெறுமரு ணுசல மகிபா
கொட்டுக சப்பாணி.

(2)

(2) மறு - களங்கம் ; விலமததகம் - ஒளி வாயந்த தந்தங்கையுடைய யானைகள் ;
வடமலை - மேருமலை ; சிறுவரை பலகவர் - சிறிய மலைகள் முதலியன போரிட்டுக் கவாகின்ற,
வரை - ஈண்டு இடவாகு பெயராய் ஆண்டு வாழ்பவரையும் குறிக்கலாம். வியரது - வியர்வை
வானது. பரிபுரம் - சிலம்பு ; அரைவடம் இடுப்பில் கடம ஆபரணம்.

523 குடநட மிருமுகில மருமகன் விண்டொடா
கொக்கென நிற்போனைக்
குறிவழி யமர்பொரு மயில்கட வியசேய்
குக்குட மட்டோனைக்

குடதிசை ம்றிகடல் வரிவளை தவழ்கரை
யிற்குடி புக்கோனைக்
குறமகள் புலவாகள் குலமகள் மருவிய
கொற்றவ ணைப்பாரில்

குடநிறை சுவைதரு கவிபகர் புலமைக்
கொத்திசை கற்றோனைக்
குமரனை யனுதினம் மனமுற நினைவது
குத்தகை பெற்றோனே

குடமுலை வனிதையர் விழிக வரெழிலகொடு
கொட்டுக சப்பாணி
குருவருள் பெறுமரு ணுசல மகிபா
கொட்டுக சப்பாணி

(3)

(3) குடநடம் - குடக்கூத்து. பாட்டின குறிப்பில் காண்க. கொக்கு - மாமரம் குரபதமன்
இவ்வாறு நினருள். குக்குடம் - கோழி ; குடதிசை.....புக்கோனை - இது திருச்செந்தி
லாகவிருக்கலாம். குத்தகை - நியமம், எப்பொழுதும் ஒருபடியாகச் செய்வது.

524 குயிலிசை பழகுபெண் ணரசியர் மகிழக்
கொட்க சப்பாணி
குலமுறை பழிவழி தொடர்நம தியல்பிது
கொட்டுக சப்பாணி

குயில்நிற வடிவுள் மதலைய ருடனெதிர்
கொட்டுக சப்பாணி
குளிர்பல ரடிபல வாமரு வலர்தலை
கொட்டுக சப்பாணி

குயிலிசை கமழ்கனி ரெனவளர் கரமலர்
கொட்டுக சப்பாணி
குடிதழு வியமுடி நிருபர்கள் புகழக்
கொட்டுக சப்பாணி

குயில்மயில் நிறைதிகழ் புதுவையி லரசே
கொட்டுக சப்பாணி
குருவருள் பெறுமரு ணசல மகிபதி
கொட்டுக சப்பாணி

(4)

(4) பழிவு அழி என்க ; பழிவு - பழிப்பு ; மருவலர் - பகைவர் ;

525 தண்டை சதங்கை யலம்ப வெருண்டு
தவழ்ந்து தவழ்ந்துவரத்
தாய ரெடுத்து மடித்தலை வைத்துத்
தழுவச் சிறியகுடப்

பண்டி குலுங்க வகன்று துளங்கிய
பருவா வதுவிர(வ)ப்
பணிமொழி குளறிக் கதறிப் பருகிய
பால் மணம் வீசநறுந்

தொண்டை யிளங்கனி வாய்மு தொழுகத்
துவரித மொளிதழையத்
தூய்மணி மகரக் குழையணி பணிகள்
துலங்கு புயத்திலகக்

கொண்டை சரிந்து விரிந்துல வத்தனி
கொட்டுக சப்பாணி
குருவருள் பெறுமரு ணசல மகிபதி
கொட்டுக சப்பாணி

(5)

(5) பண்டி - வயிறு ; தொண்டைக்கனி - கொவ்வைக்கனி ; மகரக்குழை. சுருமீன்
போன்று செய்தனியும் குண்டலம்.

முத்தப் பருவம்

526 புவியிடத் தெழுவரைக் கணுவின்முத் தனலிடைப்
பொரிவதா லதனை வேண்டேம்
புகர்முகக் கிம்புரிக் கோட்டு முத் துடல் வெதுப்
புறுவதா னீது கொள்ளேம்

அருவிமணி வெண்பணில் முத்துச்சுறவின் முட்டை
கரத்தினால் கண்டு தீண்டேம்
அரும்பிய கரும்பின்முத் தகல்செக்கி லுடைபடுவ
தாமென விரும்பி வாங்கேம்

குவியுயிதழ் வனசமுத் தறுகால் பதிந்துபுரை
கொண்டதென் றதுவிரும்பேம்
குமுறுதிரை வாருதியி லிப்பிமுத் துப்புநீர்க்
கொண்டதது வென்று மதியேம்

கவிரிதழ் விரிந்தசெங் குமுதவா யமுதொழுது
கனிவாயின் முத்தமருளே
காவிமலர் மேனியரு ணுசல மகிபநின்
கனிவாயின் முத்தமருளே

(1)

(1) வரைக்கணு - மூங்கிலின் கணுக்கள் ; எழுவரை - விளைத்தொகை ; புகர்முகம் - யானை ; செக்கு - ஆலை ; அறுகால் - வண்டுகள், புரை - குற்றம் ; கவிர் - முன்முருக் கம்பூ ; மூங்கிலில் தோன்றிய முத்து அனலிடைப்படுவதாலும், யானைக்கோட்டிலுண்டாகும் முத்து உடல் வெதுப்பும் மதநீரினால் மூழ்குவதாலும், சங்கீற்ற முத்து சுறாமீனின் முட்டை களோடு கலந்திருப்பதாலும், கரும்பின் முத்து ஆவியிலுடைப்படுவதாலும், தாமரையில் தோன்றிய முத்து வண்டுகள் பதித்துக் குற்றமடைவதாலும், கடலில் சிப்பியினின்றும் உண்டாகும் முத்து உப்பு நீர் கொண்டதால் அவைகளை விரும்ப மாட்டோம். உனது வாயினுடைய முத்தமே சிறந்தது அதனைத் தருவாயாக என்சிறார்.

527 பொற்பிலிகு நெடுமடல் லரம்பைதிகழ் முத்துவாட்
பூட்டிவெட் டுப்படுவதால்
பூண்பதற் கழகுறு தென்றுடன் வரைந்து நம்
புந்தியாலது சிந்தியேம்

சொற்றழகும் துரிதச் சுவைகளியு மாதாரர்
சுந்தரக் கந்தரகத்தில்
துகள்தவிர்த் தொளிர்முத்தம் மேதையுட் பட்டுவெண்
தோன்றி ததைக் கருதிவேம்

பற்பல வகுப்பாகும் மீன்ததின் முத்தம்நீர்ப்
பரவையுட் சேற்றில் முங்கிப்
பரதவர் வலைக்குட் படாதென்பதால் விரும்ப
பற்றதனை யிச்சித்திடேம்

கற்பூரப் பரிமளங் கமழ்பவள இதழிலிகு
கனிவாயின் முத்தமருளே
காவிமலர் மேனியரு ணுசல மகிபநின்
கனிவாயின் முத்தமருளே

(2)

(2) அரம்பை - வாழை ; புந்தி - புத்தி ; கந்தரம் - கழுத்து ; மேதை - தகைக்கொழுப்பு பரதவர் - செம்படவர் ; இங்கு வாழையிலுண்டாகும் முத்து வெட்டப்படுவதாலும், மாதரது கழுத்தில் உள்ள முத்து கொழுப்பில் பொருந்தி வெளித் தொன்றாததாலும், மீனத்தி

னீன்று தோன்றும் முத்தோவெனின் பரதவர் வலை வீசும்போது கடற்சேற்றில் மூழ்கி வலைக்குட்படாததாலும் அவைகளை விரும்பவில்லை. உனது முத்தமே சிறந்தது அதனைத் தருக என்கிறார். பவள இதழ் - உவமத் தொகை.

528 வடியிடுந் தெனுமரச தாளிகக் கும்பாட்டில்
வழியுஞ் செழுஞ்சாறு நீன்
மடவாரம் பைக்கனியு மாங்கனியு முட்படா
வருக்கைப் பலாக்கனியுமான்

பிடிமுலைத் தலைநடுக்கண் வழிசுரந் ததுநிராய்.
தரவிட் டொழுக்கு பாலும்
பேசுதற் கினியகற் கண்டுமொன் றுக்கிருகி
பெறுபஞ்ச தாரை விரவிப்

பொடிபடுத் தியருளத் துட்கலந் தமுதமாம்
புணரியில் மிகுத்த செஞ்சொல்
புலவோர்க ளுள்ளங் களிப்பவிக் கீரமும்
பழகமென் மனதுவப்பக்

கடிகமழ் மலர்க்குமுத வாயிதழ் சிவப்பநின்
கனிவாயின முத்தமருளே
காவிநிகர் மேனியரு ணுசல மகிபநின்
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(3)

(3) தாளி - பனை ; அரமணைக்கனி - வாழைப்பழம் ; வருக்கை - சுளை ; படா - செய்யா என்ற வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம் செய்து எனத் திரிந்து நின்றது. பஞ்சதாரை - சருக்கரை ; கீரம் - கிளி.

பாட்டில்—ஓர்வகைப்பாதிரம், பனஞ்சாறு, முக்கனி, பசும் பால், கற்கண்டு, சர்க்கரை சேர்ந்த ஒரு கடலைக்காட்டிலும் இனிய சொல என்க.

529 முத்தவ மொய்த்த புகழ்ப்பயிர் வைத்தநின்
முத்த மளித்தருளே
மூதுல காள்பவர் ஆதர வானநின்
முத்த மளித்தருளே

முத்தர்கள் சித்தர்கள் சித்த முவக்குநின்
முத்தமளித்தருளே
மோகமி னூர்பர தாக மடங்கனின்
முத்த மளித்தருளே

முத்தலை வர்க்குள் முதற்பொருள் பற்றுநின்
முத்த மளித்தருளே
மூடிக வாகன னீரடி பரவுநின்
முத்த மளித்தருளே

முத்தமிழ் கற்றவர் மெய்த்த திறத்தநின்

முத்த மனித்தருளே

மோகன வேளரு ணுசல பூபநின்

முத்த மனித்தருளே

(4)

(4) மோக அடங்க - ஆசையைபுடைய பெண்கள் மேலானமோக தாகம் தீர ;
முத்தலைவர் - சிவன், திருமால், பிரமன், மூடிக வாகனன் - விநாயகன் ;

530

முத்தின்சிவிகையு முத்தின்கவிகையு தரக்கண் டருளுநின்

முத்தந் தருக முத்தமே

முதிர்வள மீறிய புதுவையில் வளருமுகில்நின்

முத்தந் தருக முத்தமே

முத்தின் கவிகை நிழற்கண் டுலவுநின்

முத்தந் தருக முத்தமே

முகமதி சேரொளி திகழ்கனி வாயிதழ்

முத்தந் தருக முத்தமே

முத்தின் சுடிகை துலங்குந் தலைவநின்

முத்தந் தருக முத்தமே

முழுமதி யுகிநின் இலவிதழ் நிலவுமிழ்

முத்தந் தருக முத்தமே

முத்தின் சுடர்விடு துப்பொன றியநகை

முத்தந் தருக முத்தமே

முகிலரு ணுசல மகிபதி சுவைபெறு

முத்தந் தருக முத்தமே.

(5)

(5) சிவிகை - பல்லக்கு ; கவிகை - வெண் கொற்றக்குடை ; சுடிகை - நெற்றிச் சுட்டி ;
யுகி :—உதயணன் மந்திரி. இவன் மிகவும் மதிபடைத்தவன். துப்பு ஒன்றிய நகை—
பலளம் போன்ற உதடு சேர்ந்த பல்.

வாராணைப் பருவம்.

531

கனகத் தழுத்திப் பதித்திலகு பச்சைமர

கதப்பணி தரிக்க வருகக்

கன்னபூ டணமுத்து மாலைவச் சிமாலிலை

கண்டிர மணிய வருகத்

தினகரக் கதிரெறிக் குஞ்சுடர்க் கைவனைகள்

சேர்க்கப் பணிந்து வருகச்

சிற்படிப் பொற்பாத சாலம் சிலம்பொலி

சிலம்பவிரை வாகவருக

மனகவன வாம்பரி மடித்தடி பதித்துவரு

மார்க்கமிது கண்டு வருக

மார்க்கண்ட நெங்களரு ணுசல நராதிபதி

வாழ்த்துபே ராளன்வருகப்

பனகமண் டலநடுப் படமிதித் தேறுகோ
பாலகிட்டி னன்னபோனிப்
படிப்புகழ வந்தவரு ணாசல நராதிபதி
பண்பாக நீவருகவே.

(1)

(1) கனகத்து பொன்னில் ; கண்டிரம் - கண்டிகை என்ற கழுத்தணி, போலும். மார்க்கண்டர். எனனும் 16 வயதிருக்கப் பெற்றவர். பனகம் - பாம்பு ; (காளிங்கன்).

532 ஆர்க்கு மருமைப் பிள்ளைவலு
வானோர்க் குரிய பிள்ளையடுத்
தவருக் கினிய பிள்ளையெளி
யவர்க்குப் பெரிய பிள்ளைகட்டு

வார்க்குங் குமச்சே ரெழுமுதன
மானார் மோகப் பிள்ளைபெற்று
வளர்த்தே யெடுத்து மனங்கனித்து
வரும வருக்குந் துரைப்பிள்ளை

பார்க்குந் தருணத் தருணவொளி
படர்ந்த நீல நிறப்பிள்ளை
பாரா சருக்குக் கண்மணியொப்
பான தருமப் பிள்ளைபுகழ்

சேர்க்கும் புதுவைச் சரவணமுத்
தீன்ற வரிசைப் பிள்ளைவச்சிர
தேக னருணா சலம்பிள்ளை
சிறந்து நடந்து வருகவே.

(2)

(2) கட்டு வார் குங்குமச் சேறு ஒழுமுதன மானார் என்க. ஒழுமு தனம் வினைத் தொகை வார் - கச்சு ; நீல நிறப் பிள்ளை என்றார் கண்ணனைக் கருதிப்போலும்.

533 வஞ்சியப ரஞ்சிநிகர் மங்கையர் விரும்பியுன்
பால்பார்க்க வேண்டி நின்றார்
மறுகிய டித்துகிச் சுவர்த்தலம் பற்றிமென்
மலரடி பெயர்த் தொதுங்கிக்

கொஞ்சிமெல் லன்னநடை யென்னவே தளர்நடைக்
கொண்டுவந் தேவராத
குற்றம்யா தென்னவறி கின்றிலே முள்ளக்
குறிப்பின் தெனக்கூறிலாய்

செஞ்சிவட கரசிதென் குமரிமேல் மலையாள
தேசமெங் குங்கீர்த்தியாய்ச்
சித்திரசிலை வடிவழகு பெற்றதுரை ராசன்நீ
சித்தந் திரும்பிவருகப்

பஞ்சினு மனிச்சநன் பூவினுஞ் சேர்கமலா
பரவித் திருப்பதி தன்மேற்
பயப்பய நடந்துமகி முருணு சலா திபதி
பருவநடை கொடுவருகவே.

(3)

(3) உன்பால் - உன்னிடம்; அபரஞ்சி நிகர் - புடமிட்டபொன் போன்ற ; “ வந்தே, வராத ”
என்க. பயப்பய - பைய பைய என்பதன் சுருக்கம்.

534 மறுமை தொடரு மரியதவமும்
வரமும் நிறைய வருகவே
மதன னுருவில் எழுதவரிய
வடிவு திகழ வருகவே

சிறுமை பெருமை யுணருமரசர்
தினமும் மகிழ வருகவே
சிவனை மனத்தில் நினையுமறிவு
தெளியும் நிபுணன் வருகவே

வெறுமை தவிர மமுதகவிஞர்
மிகவு முருக வருகவே
விசைய னபிமன் அபயன்இணைசொல்
விரத சரதன் வருகவே

பொறுமை நிலைமை தலைமைவலமை
புரியு மதுலன் வருகவே
புதுவை நகரி னமுகுபழகு
புனிதன் வருக வருகவே.

(4)

(4) மதனன் - மன்மதன் ; அபயன் - சோழன். சரதன் - உண்மையுள்ளவன்.

535 குணரத்தின மானசர வணமுத்து பூபன்
குமாரகெம் பீரன்வருகக்
கொற்றவ னனந்தகிருட் டிண்பூப தியெனுங்
கொண்டல்நன் மருகன்வருகப்

பணமிக்க சேடனொப் பாம்பூன தேசிகள்
பண்புபெறு மருகன்வருகப்
பாக்கியதர னுமாதி நாதமத வேளினிய
பட்சமா மருகன் வருகக்

கண்முற்ற செல்வவான் போத்திமுத் துப்பிள்ளைக்
கனிவுதரு மருகன் வருகக்
கற்பகக் கன்றாக வளர்வீர வாகுமாரக்
கண்டன்மெய்த் துணை வன்வருக

மணமொய்த்த காவிலலர் மாலிகா பரணமணி
 மாப் பவுத் துங்கன் வருக
 வளமைதிகழ் புதுவையரு ணசல நராதிபதி
 வருக விரைவுடன் வருகவே

(5)

(5) பணம் - படம் ; இப்பாட்டிலிருந்து பாடப்பட்டோர் வரலாறு சிறிது தெரிகிறது. முகரையில் காண்க. மாலிகா ஆபரணம் - மாலையாகிய ஆபரணம். உத்துங்கன் - உயர்ந்தவன்.

அம்புலிப் பருவம்.

சாமம்.

536 நாலிரண் டெண்ணிரண் டாங்கலைக் கதிபன்நீ
 நானிலத் தவர்மதிக்கும்
 நாலெட் டிரட்டித்த கலைவளர வளருமிவ
 னோடுஞ் சுவேதவணனீ

பாலொன் றிரண்டஞ்சு வேதவண னிவனித்திய
 குபேரன்நீ சொற்பாக்கிய
 பாவலர் பாடலாற் சற்கீர்த்தி சேர்புகழ்
 பாக்கியகு பேரனிவன் மெய்ச்

சூல்முதிர்ந் தெழுமேகப் படலத் துலாவருஞ்
 சுப்பிரப்பிர காசதரன்நீ
 சுப்பிரமண் யக்கடவுள் கருணா கடாட்சவொளி
 தோன்றும் பிரகாசனிவனும்

ஆலிருவ ருஞ்சம மெனக்குறித் தனனிவனோ
 டம்புலீ யாடவாவே
 ஆதரவு கூருமரு ணசல மகீபனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(1)

சந்திரன்.

அருணாசலம் பிள்ளை.

- (1) (1) “ 16 கலைகளுக்கதிபன் (நாலிரண்டாகிய எண் 64 கலை வளர வளர்க்கும் தலை இரண்டுகொண்ட கலை என்க). வன்.
- (2) ஒடுகின்ற (சுவேதவணன் (வெள்ளைநிறந்தவன்) பால்நிற மொத்த இரண்டு அழகிய சுவேத (குதிரை)ங்களையுடையவன்.
- (3) தினமும் குபேரன் (உடல் சிதைபவன்) ஆ புகழ்பெற்ற சொற்களையுடைய புலவன் கு - குற்சிதமான, பேரன் - உடலையுடைய வர் பாடலால் கீர்த்தி மிக்க வன், தேய்வதும் வளாவதும்பற்றி இவ்வாறு புகழ்பெற்ற குபேரன் (தனத்தில் மிகுந்தவன்) ஆவன்.
- (4) கருப்பம் முற்றிய நீர்கொண்ட மேகத் தொகு சுப்பிரமண்யக் கடவுள் கருணையில் உலவுகின்ற சுப்பிரப்பிரகாசதரன் (வெண்யொளி திகழத்தோன்றும் பிரமை ஒளிமிக்கவன்) ஆவன். காசனாவன்.

சூல் - ஆதலால் ; கூரும் - மிக்க ;

537 மாகத்தி லோர்கணப் பொழுதுதங் காதுபொன்
வரைசுற்றி யே சுழல்வதால்
மழுவாளி செந்தழிற் கண்ணிட மிருப்பதால்
மறுகளங் கப்படுவதால்

மோகத்தில் நின்மாம னிட்டசா பத்தினால்
முழுமதி குறைந்துமல்வதால்
மூன்றுலகு மிரவாள னென்றுபெய ரிடுதலால்
மொதுகட லில் வீழ்வதால்

போகத் தருந்துதிப் பிரிந்துடல் மெவிந்துபைம்
புயலிடத் தருமறைவதால்
புரைபடா விவன்நட்பி னுலள வற்றபுகழ்
பெற்றுயா வாழவருவாய்

ஆகத்து னோருயிர்த் துணைவனிவ னேருவந்
தம்புலீ யாடவாவே
ஆதரவு கூருமரு ணசல மகிபனுடன்
அம்புலீ பாடவாவே.

(2)

(2) (1) ஆகாயத்தில ஓர் கண நேரமும் தங்காது உயர்வில் ஓர்கணமும் தங்காது
மேருமலையைச் சுற்றித் திரிவான். பொன்மலைபோன்ற செல்வம்

கொட்டித் தன்னைச் சுற்றிப்பல
புலவரும் சுழல்ச் செய்வான்.

(2) சிவபிரானின் இடக்கண்ணுயிருப்பன்.

சிவபிரானின் கண்ணெத்த முரு
கனிடத்துப் பக்தி யுடையவன்.

(3) மறு (களங்கம்)வினால் ஒளி குறைவான்

திமைக்குறியை நீக்குவான் படுதல்
என்பது ஈண்டு (நீக்கப்படுதல்
எனக் கொள்க).

(4) ரேவதி மீது மட்டும் மோகத்தினால் மாமன்
தகடின் சாபமிட ஒளி குறைந்தவன்.

....

(5) எல்லாவுலகும் இரவாளன் (இரவிலே ஆளுபவன்)
என்று கூறுவதால்.

எல்லாவுலகும் இரவாளன் (இரக்
கும் ஏழைகளை ஆள்பவன்)
என்று கூறப்பெறுபவன்.

(6) போகத்தினால் அருமையான புகழ் பிரிந்து
உடல் மெலிந்து கரியமேகத்தில் வடிவம் மறை
வான்.

....

“நேர்உவந்து , என்க. புரைபடா - குற்றம்பொருந்தா.

தானம்.

538 தமரமுறு சலராசி சூழ்தைய வரையிதாத்
தான்மாயச் சென்றுதிக்குங்
தரணியீ ராறுபெயர் வாதம்மி லொருவன்மா
தாந்தமட் டொளியுடைத்தாய்த்

திமிரதின கரனெனப் பூமண்ட லத்துபைய
சேதனா சேதனத்தைச்
செந்தழற் சுடர்விடுத் துப்புறங் காய்வதைத்
தீர்ப்பதற் குற்பவித்த

குமரன்ம ரத்துநிறை குன்றாத தண்ணளி
கொடுத்தருள்வி மானமூர்ந்தாய்
கூறுபல கலைதெரிந் தமிழ்தவட்டி லாகவிசை
கொண்டலவு பெருமைபெற்றாய்

அமரசினை விடுமுருக னடிபரவு மிவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆதரவு கூருமரு ணசல மகிபனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(3)

(3) தமரம் - ஒலி ; திமிரம் - இருள் ; சேதன் அசேதனம் என்க. விமானம் - புஷ்பக விமானம். வட்டில் - சிண்ணம்.

539 ஆழிசூழ் புவனத்தில் நால்வளந் திகழ்புதுவை
ஆதிபதி யிவனென்பதால்
ஆகமெலி பாதிரவு பகல்முற்று நிர்ச்சிந்தை
யாயிருந் தகமகிழ்வதால்

ஆழிசூ டியமகுட முடிவேந்தர் சபையிலின்
னானெனப் பெயர்பெறுதலால்
அனுசரித் தவர்மெலிந் தவர்குறை தவிர்த்தவர்க்
கமுதளித் தருள்வதால்பேர்

அழியா விரவிதோன் ருதபடி பகலையிர
வாக்கியநம் மாயன்மருகன்
அபருவா னந்தவென் ளத்திஸ்மூழ் கிமனம்
அலையாத மேன்மைபெறுவாய்

ஆழிவா னுலகுவிட் டிவன்மகிமை கண்டுகண்
டம்புலீ யாடவாவே
ஆதரவு கூறுமரு ணசலப் பேருடன்
அம்புலீ யாடவாவே.

(4)

(4) ஆகம் - உடல் ; ஆழியால் மாயன் - அருச்சுனனுக்காக சயத்திரைனக் கொல்ல மறைத்தது காண்க. மாயன் மருகன் - முருகன் ; ஆழிவான் உலகு - வட்டமான ஆகாச இடம்.

540 வெவ்விரா குப்பகை தொலைப்ப கடற்குழியில்
வீழாது கலைநிரப்ப
வேதண்ட பீடநடு வுச்சிமேல் பொலிவுபெறு
வீறுனக் குண்டாகலான்

செவ்விரா வும்பகலு மகலாது தட்டெருச்
 சிதறிவிட் டெறியாது வெண்
 திங்களொளி மறையாது தண்ணளி குறைந்துமெய்
 தேய்வுறு தமிழ்த வடிவைக்
 கவ்விரா கத்திவே டத்தில் முயல் பருகாது
 கருணைவா ருதியளித்துக்
 கார்த்திகை விரும்புமொரு சொர்க்கபோ கத்தையெக்
 காலமுநினக் குதவுவான்
 அவ்விரா கவன்மருக னடிபரவு மிவனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆதரவு கூறுமரு ணசல மகிபனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(5)

(5) இராகு - சந்திரனைப்பற்றும் ஓர் கிரகம். வேதண்டம் - பொன்மலை ; எருச்சிதறு தல் - கன்னிமகளிர் நல்ல கணவனையடையச் செய்யும் நிலை வழிபாடு. முயல் - சந்திரனிடமிருக்கும் களங்கம் ; கார்த்திகை. சந்திரன் 27 மனைவியரிலொருத்தி ;

541 வஞ்சமொன் றின்றியுரை செய்யுமொழி கனவினிலு
 மாறாத தொட்டயோகன்
 வாசவன் விரும்புமகா ராசனும் திருவழுதி
 வளநாட்டில் வாழ்வுபெற்றோன்
 தஞ்சமே யென்பவர்க் கருளுமரு ணசலவு
 தாரவித் தாரனுக்குத்
 தண்டுகைத் துரைபிச்சை யாண்டிவ ணிகேசவுத்
 தண்டப் பிரசண்டனுக்கும்
 கஞ்சமுக ரஞ்சிதன் கோபால் கிட்டிணனுங்
 கன்னனுக் கும்பேரன்முக்
 கண்ணனருள் மீறுசர் வணமுத்து மகிபனிரு
 கண்மணி யெனச்சிறந்தோன்
 அஞ்சலென் றிரவலர் கொடுங்கலீ துரந்தவனோ
 டம்புலீ யாடவாவே
 ஆதரவு கூறுமரு ணசல மகிபனுடன்
 அம்புலீ யாடவாவே.

(6)

(6) வாசவன் - இந்திரன் ; வழிவிவளநாடு - பாண்டிநாடு. கஞ்சமுகம் - தாமரை போன்ற மூலம். கலி - வறுமை.

சிறுநில பருவம்.

542 கங்கை யமுனை சரசுவதி
 கமலங் திகழ்கோ தாவிரிசங்
 காற்றுங் திரைப்பா லாறுபெண்ணை
 கனகா விரிவெள் வளைகுமுறுங்

ஹங்க பத்திரை வைகையிலே
சுருட்டும் வேக வதியிவைதந்
துணையாய்ச் சிறந்த பொருதைநதித்
தொடர்பா கியதென் கரைப்புறத்துத்

தங்க மயமாம் முறங்கொடுபோய்த்
தாமக் குழலார் சிலதியர்கள்
தவள நிலவு போற்பரந்து
தயங்கும் புளினத் திரளில்மலர்ச்

செங்கை வருந்தக் கொணர்ந்தமணல்
சேர்த்த சிற்றில் சிதையேலே
திருமா லுருண சலமகிபா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

(1)

(1) சில தியர் - தோழியர், புளினம் - மணற்றிட்டு.

543 செம்பொற் றகட்டால் பலபலவாய்ச்
செய்யுந் தூதை சிலவருத
திருத்திப் பதித்த கூட்டடுப்பிற்
றெளிந்த புனலா ஹலையேற்றிப்

பைம்பொற் சிறுமுத் தரிசிபெய்து
பரந்து புகையாக் கனன்றடிப்
பாகப் படுநற் பதம்பார்த்துப்
பரிவாய்ச் சரித்து வடித்திறக்கிக்

கும்பத் திணங்கு தாழிநடுக்
கொதிக்கும் புதிய புளிக்கறியும்
குளிர்ந்த மலரிற் றுவட்டஹும்பர்
கூறுங் கருணைப் பொரிக்கறியும்.

அம்பொற் கலத்து நினக்குவிருந்
தளிப்போம் சிற்றில் சிதையேலே
அருண சலபூ பாலாயாம்
அமைத்த சிற்றில் சிதையேலே.

(2)

(2) அட்டி - சமைத்து; கும்பம் - குடம்; சரித்த - இறக்கி;

544 வடக்குங் குமச்சந் தனக்களப
வாசத் திறுமாந் தண்ணுந்து
வார்க்கு ளடங்காப் பூரித்து
மணிசேர் செம்பொன் பணிச் செப்பாய்க்

கடக்குஞ் சரக்கிம் புரிமருப்பங்
கறுப்பப் புகையட் டதுவென்றே
கனத்துத் தடித்த புளகமுலைக்
கண்கள் கறுத்துப் பளபளத்துத்

தடக்குன் றிரண்டா மெனப்பிணத்த
தனத்தாச் சியர்காய்ச் சியபாலுந்
ததியும் புதுவெண் ணையுமொன்றாய்த்
தட்டிக் கொட்டி யுண்டுபசி

அடக்குங் கருணா கரப்புயல்போல்
அடியேம் சிற்பில் சிதையேலே
அருணா சலபூ பாலாயாம்
அமைத்த சிற்பில் சிதையேலே.

(3)

(3) வடம் - மாலை ; அண்ணந்து - மேலெழும்பி, வார்க்குள் - கசகக்குள் ; செப்பு - செப்
புக்குடம் ; மருப்பு - தந்தம் ; இரண்டுவரிகளும் ஆய்ச்சியர் தனத்தைப்பற்றி வருணித்
துள்ளன காண்க. ததி-தயிர் ; கருணாகரப்புயல் - கண்ணன.

545 தோற்றும் பேதைப் பருவமுற்றித்
தொடர்ந்த பேதைப் பருவத்தில்
தூய்நீ ராடித் துக்கிலுடுத்துச்
சொருக்கிட் டருஞ்சூழிகைமுடித்துச்

சேற்றுப் புதுநாண் வரக்கொழுந்து
செருகி துதற்சிந் துரந்தீட்டிச்
செழும்பொற் பணியு நவமணிவச்
சிரத்தாற வடமும் பூட்டியனனை

பாற்றப் பசிதீர்ந் துக்கழங்கு
புதுப்பந் தடித்து நண்பகலில்
புத்துச் சிறுவீ டெனப்பலரும்
புகலும் வண்ட லிழைத்தடிச

லகற்றுந் தருணத் துட்புகுந்து
அடியேம் சிற்பில் சிதையேலே
அருணா சலபூ பாலாயாம்
அமைத்த சிற்பில் சிதையேலே.

(4)

(4) சூழிகை - உச்சிக்கொண்ட ; தாவடம் - தாவடம் - கழுத்திலணியும் மாலை " வண்டல்
இழைத்து அடிகில் ஆற்றும் தருணம் " என்க.

546 தாளா லுருள்பொற் சகடுரைத்துத்
தனிக்கட் செவிப்பொற் படமிதித்துச்
சாபக் கருங்க லகலிகையைத்
தருதற் கிசைந்த துகளெழுப்பி
வாளாற் செகுப்ப வாத்த கஞ்சன்
மார்பிற் புடைத்துச் செழும்பவள
வரைமீ திருந்து சிலை குவித்து
வண்டைத் துரந்தோ மருக்கணனும்

வேளாறிரண்டு கரதலத்தான்
விடுவே லசுரர் பதியனைந்து
வெறுக்கி யகா ரணங்கேட்டு
மின்னா ரிழைத்த சிறுவீட்டை

ஆளா தமிழ்தல் நின்முறைமை
ஆமோ சிற்றில் சிதையேலே
அருணா சலபூ பாலாயாம்
அமைத்த சிற்றில் சிதையேலே.

(5)

(5) சகடு - சகடாகுரன், வெறுக்கை - அருவருப்பு கட்டுசெவி - காளிங்கள் என்ற பாம்பு ; சாபக்கரு எழுமிக்கிராமாவதாரத்தில் கல்லாயிருந்த அகலிகையை எழுப்பின மை கான்க. வண்டு - அம்பு ;

517 நின்னைப் பரவாக் குறும்பரற
நெறியிற் பிழைத்த காதகர்தன்
நிலையிற் பிறழ்ந்த வறிவீனர்
நேசத் தொடர்பில் நன்றிகுன்றித்

தன்னைப் புகழு முழுமடையர்
தனத்தா லுயர்ந்த குலவீன
தருமப் பெருமை மூதறிவு
தயவு வேற்ற வர்பொருதா

மின்னைப் புணர்ந்த காழுகர்மேல்
மேடையாக்கு மாளிகையுள்
வீடு கூடந் தகர்த்திடித்து
வெறுக்கு தல்தின் வெற்றியோம

தன்னைக் கிணை சொ லப்பனை
அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
அருணா சலபூ பாலாயாம்
அமைத்த சிற்றில் சிதையேலே.

(6)

(6) குறும்பர்— குறுநில மன்னர் ; மதன்னை - மன்மதனை, விரித்தல் விகாரம்.

548 குடிவைத் தவர்க்கு மாளிகை முற்
கூடஞ் சதுக்கம் நெருங்கவைத்துக்
கூபந் தடங்கள் வெட்டுவித்துக்
குளமும் புரவுந் திருத்திவைத்துத்

துடிவைத் துழுமேர்க் ரான கேரான

* * * *

தூவும் பலவித் தனைத்தும் வைத்துச்
சுரக்கும் பசுகன் றுபரி வைத்துப்

படிவைத் தளந்து கொடுத்து வைத்துப்
பரிபா லனஞ்செய் துளமகிழ்ந்து
பாரிற் புகழ்சேர் கங்கைஞல
பதியே புதுவைப் பதிக்காரே

முடிவைத் திருந்த மூவேந்தர்
முன்வைத் திருந்த பெருங்குடிக்கு
முதன்மைக் குடியாய் நிலைமை பெற்ற
முகிறத் துயர்ந்த தலைவா நின்

அடிவைத் துழக்கில் சகியாதே
அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
அருணா சலபு பாகிரியேம்
அமைத்த சிற்றில் சிதையேலே.

(7)

(7) சதுக்கம் - மேடை ; கூபம் - கிணறு. புரவு - அரசனாக அளிக்கப்பட்ட இறையிலி
நிலம் ; கங்கை குளம் - வேளாளர் குளம் ;

சிறுபறைப் பருவம்

549

வானகத் தெழுசத்த மேகமு முழக்கநெடு
வாருதித் திரை முழக்க
வால்மதி சூடிகிறு கைத்துடி முழக்கவெதிர
வந்துவந் திடிமுழக்கத்

தானமத் தக்கசமோ ரெட்டும்பீ ரிட்டளவு
தானிலாக் குரல் முழக்கத்
தரணிமன் னவர்களமனு நீதிநெறி பிசகாது
சந்ததம் பறை முழக்கக்

கானவித் தியாதர ரிசைத்தொனி முழக்கவன்
கண்மைவோ வியர்கடத்தெக்
காலமும் நெய்தலம் பறைமுழக் கச்சிலைக்
காமனம் பொலி முழக்கத்

தேனகத் தூற்றொழுகுவளைப் புயாசலா
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்புதுவை வாழமுரு னுசல மகிபனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே.

(1)

(1) வாருதி - கடல் ; வால் மதி சூடி - வெள்ளிய சந்திரனைச் சூடின சிவபிரான ; கசம் -
யானை ; நெய்தலம் அம்பறை - நெய்தல் நிலத்திற்குரியபறை ; சிலைக்காமன் அம்பு சூலி
முழக்க என்க. குவையகத்து தேன் ஊற்றொழுகு என்க.

550

தென்பொதிய மால்வரையும் வெண்டரள ராசிதிரை
சிந்தி வரு பொருறை நதியும்
செல்வநிறை பாண்டிவள நாடுமுது நீர்த்தருவை
சேர்புகுவை மாநகரமும்

பொனபொதி யவிழ்க்குநறு நீலமா லிகையும்வாம்
புரவியும் மதவாரணம்
புயலெட்டு மழிகே தனமும்நடு முன்றில்வாய்ப்
புதியமும் முரசொலியும் நோ

அன்புதரு செந்தில்வடி வேலர்கும ரேசர்தான்
அரணையும் பெறு நிபுணனே
அழகுதிகழ் மதனனே மதிவதன சுமுகனே
அனவரத கலியாணனே.

பின்புமுன் பார்த்துவரு சிங்கமே வல்லோசை
பெறுபறை முழக்கியருளே
பேசுபுகழ் மீறுமரு ணசல நரேந்திரவொலி
பெறுபறை முழக்கியருளே.

(2)

(2) கேதனம் - கொடி ; தாள அரண் - பாதங்களாகிய பாதுகாப்பு பின்பு சிங்கமே—
சிங்கம் எப்போது பின்னும் முன்னும் பார்த்துவரும்.

551 மானபர நென்கள்சர வணமுத்து பூபதிகண்
மணியென்ன வந்துதித்தாய்
மற்புய னனந்தகி ருட்டிண வேளினிய
வசனமுத்தின் பெருமாள்மிக்

கானசீர் பெறுமிவர்க ளைச்சிறிய தந்தையென்
றன்புவைத் துளமகிழ்ந்தாய்
ஆதிநா தன்பின்வள ராதிநா தன்கலைவ
லாளன் மார்த் தாண்டமால் சொல்

பானலந் திகழ்பரம சிவனிவர்நன் மைத்துனப்
பாக்கிய மிருத்துயர்ந்தாய்
பதுமமலர் மங்கையருள் நிரவதிக மானதன்
பதியிலன் னைச்சிறந்தாய்

தேனருவி சொரிசுவளை மாலிகா பரணவிச்
சிறுபறை முழக்கியருளே
தென்புதுவை வாழுமரு ணசல மகிபனே.
-சிறுபறை முழக்கியருளே.

(3)

(3) மானபரன் - தன்மதிப்புள்ளோன் ; ' சொல் பால் நலம் திகழ் ' என்க.

552 வேததவ போதனர்க ளாசீர் வதித்துளம்
விரும்பியொரு பாலிருப்ப
வித்துவசன மொத்துன்மேல் விருதுபா டித்தவசில்
வீற்றினி திருப்பதொருபால்

நீதமனு ராசாதி ராசருன் வாசலில்
நிறைகொலு விருப்பதொருபால்
நேரலார் தஞ்சநீ யென்ற ன்சி யோஞ்சிறை
நிரையா யிருப்பதொருபால்

மாதாசி யாமிவர்க ளென்றுலகு புகழுமட
மாதர்களும் நிற்பதொருபால்
வருவிருந் தினியசுற் றத்தவர்கள் நின்னருமை
வசனத் திருப்பதொருபால்

ஆதலால் மணிமுன்றில் வெளிவந்து மனதுகந்
தணிபறை முழக்கியருளே
யார்வ மகலாதவரு ணுசல மகீபனே
யணிபறை முழக்கியருளே.

(4)

(4) வித்துவசனம் - புலவர்கள் ; விருதுபாடி - வெற்றிக்குரிய செயல்களைப்பாடி ; ஓஞ்சி - ஓய்ந்து என்பதன் போலி ; வருவிருநது ” “ செல்விருந்தோம்பி . வரு விருநதுபார்த்திப் பான் . . . ” குறள் காண்க.

553 சற்குண சலாபனரு ணுசல மகீபனஞ்
சாதசர வணமுத்துமால்
தண்டமிழக் கருள்வீர வாகுசே னறப்பதி
தனைத்து.....ஞ்சபெருமாள்
நற்குலம் விளங்குமிவர் மெய்த்துணைவ னேசரச
நய லளித சுமுகமதனே
நாவலவ ரின்னிசைப் பாமுறைமை யிற்பாடு
நாற்கவிபு மினிதுகேட்டுச்
சொற்குண் மறிந்துவிலை பெற்றபட் டாயெயொடு
துப்பட்டி பாகை செம்பொன்
சுடர்மணிப் பணிகனக முதலான பரிசெலாந்
தோற்றமா கக் கொடுக்கும்
அற்புதக் கருணா கடாட்சமுதல் வள்ளலே
அணிபறை முழக்கியருளே
ஆர்வமக லாதவரு ணுசல மகீபனே
அணிபறை முழக்கியருளே.

(5)

(5) சலாபன் - சல்லாபன் என்பதன் தொகுத்தல், சரசன் ; நாறகவி - ஆசுகவி, மதுர கவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி என்பன. பாகை - தலைப்பாகை ; பரிசு - வெகுமதி ;

சிறுதோப் பருவம்.

554 சூலா மைப்பா லமுதுறைப்பத்
துலங்கும் படநா கப்பிடரில்
தோன்றும் ஞாலத் தலைவன் முடி
துளக்கிச் சுமக்கும் படிப்பரப்பின்

மேலாங் கனக வரைப்புறத்து
மீனத் துவசத் தொளிவீச
வெயிலைப் பரப்புஞ் சுடர்ப்பருதி
விசம்பூ ருருவித் தேர்தூர்ப்பக்

காலா மொற்றைத் திகிரியியங்
காதே யிடறக் காலெதிர்த்துக்
கலக்கப் பதுங்குங் கதிரைமதி
கண்டு மகிழுமிந் நாட்டிலனு

கூலா கோலா கலமதனே
கொ டிஞ்சித் தடந்தே ருருட்டுகவே
கோவே யருணா சலவேனே
கொடிஞ்சித் தடந்தே ருருட்டுகவே.

(1)

(1) பூமியை ஆதிசேனும் ஆமையொன்றும் தாங்குவதாகப் புராண வரலாறு. கனக வரை - உவமையாகு பெயராய் மாடமாளிகைகளை யுணர்த்திற்று. கால் - சக்கரம்; கதிர் - சூரியன் இந் நகரிலுள்ள மீனக்கொடிகள் சூரியன தேரைத் தடுத்துப்போகாமல் செய்ய அதனைக்கண்டு சந்திரனமகிழும் அத்தகை நாடு என்க.

555 அடுக்கு மணிப்பார் க்குள்வயிரத்
தாலச் சிருத்திக் கடைத்தலைப்பொன்
ஆழி பொருததி மரகதத்தால்
அடங்காப் பரப்பு நிலமமைத்துத்
தொடுக்கும் பவளக் கால்நிறுவிச்
சுற்றஞ் சுருவா ணினயக் கொழுவிச்
சுடர்மா ணிக்கப் பலகைதைத்துச்
சோதி திகழும் நீலத்தால்
எடுக்குந் தனித்தட் டொருமூன்றும்
இயற்றிச் சிங்கா சனக்குறடும்
இலங்கப் பதித்துப் பூரித்தோம்
எவர்க்கும் தருண மறிந்துசெம்பொன்
கொடுக்குந் தடத்தா மரைக்கரத்தால்
கொடிஞ்சித் தடந்தே ருருட்டுகவே
கோவே யருணா சலமாலே
கொடிஞ்சித் தடந்தே ருருட்டுகவே.

(2)

(2) ஆழி - சக்கரம்; சுருவாணி - கடையாணி, குறடு - பாதக்குறடு; ஈண்டு சிறுதேர் பகை வகை ரத்தினங்களாலமைக்கப்படுவது காண்க.

556 தேறுந் தமிழ்ப் பாண்டியரைச்
செலுத்தும் வழுதி வளநாட்டில்
சிறந்த குமரித் துறையீராய்ச்
செழித்த புவனத் தவர்கள்பெறும்

பேறுண் பழமல் லாதுழுவோர்
 பெரு மைத்தரக் கோர்வையினால்
 பெருகப் பலன்முப் பூவும்வரப்
 பெற்ற குபேர பாக்கியத்தால்
 ஏறுஞ் சிவிகை கவிகைபடைத்
 திறுமாந் திருப்பதொத் தன்னிறையை
 ஆறு கூறு படுத்ததிலொன்
 றவன் கைக்கொள்ள நின்றவைந்து
 கூறுந் தரக்கைக் கொண்டவன்நீ
 கொடிஞ்சித் தடந்தே ருருட்டுகவே
 கோவே யருண சலமகிபா
 கொடிஞ்சித் தடந்தே ருருட்டுகவே.

(3)

(3) முப்பூ - மூன்று பூமி; இப்பாட்டில் தன் வரிப்பணத்தை ஆறுபாகமாகி அதிலொன்றினை வெள்ளையர் பெற மிகுதி 5 பாகமும்தான் கொண்டான என்று கூறப்படுவது காண்க.

(வரைக்குந் திகாந்த வரைக்குமொழி)

557 மதிக்கும் பிரம கற்பமுற்று
 மாறப் பிச்சை யாண்டியென்றும்
 வணிகே சனுக்கும் குலசைநகர்
 வாழ்கோ பால கிட்டிணனுக்கும்
 துதிக்குங் கவிமா ரியைப்பொழியுஞ்
 சொற்பா வலர்க்குங் கருணைமழை
 சொரிந்த வருண சல்ராச
 துங்க வகளங் கனுக்குமன்பு
 பதிக்கும் பேரப் பிள்ளையென்னப்
 பரிவா யழைக்கும் பெயர்படைத்தாய்
 பரவைத் தருவைத் திரைக்குலிஞ்சிப்
 பகட்டு வாளை துள்ளிவிண்ணிற்
 குதிக்கும் புதுவைப் பதிக்கரசே
 கொடிஞ்சித் தடந்தே ருருட்டுகவே
 குலவா னருண சலமகிபா
 கொடிஞ்சித் தடந்தே ருருட்டுகவே.

(1)

(4) திகாந்தவரை - திக்கின் முடிவிலுள்ள மலை (சக்கரவாளமலை).

558 சூடா மணியே இருந்தியே
 சுரபி தருஞ்சிந் தாமணியே
 சுற்றத் தவர்கூழ் கற்பகமே
 சோதித் தரள மணிவிளக்கே

வாடாத் தேவ தாரப்பூ
 மலரே யலர்ந்த செழுங்காவி
 மாலைக் கிசைந்த மணிமார்பாம்
 மாமால் மருகன் குமரனன்றித்
 தேடா மனக்குஞ் சரக்கன்றே
 சீறா துவந்த சிங்கேறே
 தேனா னுடைக்கக் கரும்பிருந்தின்
 இசைபா டியசெங் கமலமுகம்
 கோடா தெவர்க்கு மருள்புதுவைக்
 கோமா னேதே ருருட்டுகவே
 குலவா னருணா சலமகிபா
 கொடிஞ்சித் தடந்தே ருருட்டுகவே.

(5)

(5) சூடாமணி - தெய்வமணி வகை; சரபி - காமதேனு; தரும் - நினைத்ததைத் தரும்;
 தேவதாரு - பஞ்ச தருக்களிலொன்று.

559 பார்வாழி திருவழுதி வளநாடு வாழிசுடர்
 பழகுமுடி வேந்தர்வாழி
 பதுமா சனத்திரு மடந்தைவாழ் புதுவையம்
 பதிவாழி கீர்த்திபெற்ற
 பேர்வாழி எங்கள்சர வணமுத்து ராசச
 பிரமமத ராசன்வாழி
 பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாடல் கைக்கொண்டு பரிசுருல்
 பி....குண சாலிவாழி
 ழநர்வாழி பூண்டவரு ணைசல நரேந்திரன்நன்
 னெறிவாழி யுபையவஸ்கிஷ
 நிழி வாழியா முப்பத் திரண்டறமும்
 நிலைநிற்க வென்றுவாழி
 சீர்வாழி யாகம் தியானமற வாதநீ
 சிறுதேர் உருட்டியருளே
 செல்வக் குபேரனரு ணைசல மகிபனே
 சிறுதேர் உருட்டியருளே.

(6)

(புதுவை அருணாசலம் பிள்ளைத் தமிழ் முற்றிற்று).

முருகப்ப தேவர் பிள்ளைத் தமிழ்

துதி

வெண்பா

560

பூமேவு செல்வி பொருந்து நெடுமாலே
மாமேவு முந்தன வாஞ்செய்வாய்—காமேவு
மன்னன் முருகப்ப மார்த்தண்டன் மாமுடிசேர்
தென்னன் செழிக்கத் தினம்.

(1)

(1) பூமேவு செல்வி - திருமகள் ; மாத்தண்டன் - சூரியன்.

காப்புப் பருவம்

திருமால்

561

பூமேவு திருமாத் புவிமாத் தழுவமிரு
புயச்சயிலா துளபமார்பா
புவனமீ ரேழுந் தழைத்திடக் கிருபையது
புரிசங்கு சக்கரபாணி
காமேவு ககனநிறை யமரருக் கழுதம்
கனிந்துதவு ரகுநாயகா
காருருவ நர்ரண முராரிமா தவமலர்க்
கண்ணரிசை யைப்பரவுமாம்
தேமேவு பாண்டியன் செம்பியன் சேரர்கோன்
சேர்க்கைய திக்கலேந்தன்
சீர்பெற்ற நியமைநகர் தன்னிலர சாட்சிசெறி
தேவரென வருவசீரன்
மாமேவு துரைப்பழனிப் பதித்தி யாம்வாச்ச
மாகாளி பூவன்மைந்தன்
மார்கண்ட னுனமுரு கப்பமகி பாலசெய
மன்னனைக் காக்கவென்றே.

(1)

(1) பாணி - கை ; செம்பியன் - சோழன்.

சிவபெருமான்

562

நிதிகொண்ட மலையரய னுருள்கின்ற மகமாயி
நித்தியகலி யாணிவாமி
நிமலிதிரி புரைகெவுரி புலனவுயிர் தழைக்கவருள்
நியமிக்கு முமைபாகராம்
கதிகொண்ட சரணர்சபை நடனேசர் மதிகொன்றை
கங்கையணி சடிலராதி
கயிலாச நாதர்பர மேசர்சரு வேசரிரு
கழலப் பதம்பணிகுவாம்

நதிகொண்ட கலைவாச நாடிகாசை நாடுவினை
நடுநி யமை நாடாளுமால்
நாணிலம் விளங்கவரும் இரவிகுல திலகமனு
நாகரிக் யோகசாலி

துதி கொண்ட பழனியப் பக்குரிசில் பாலகன்
சுபவாச்ச மாகாளியாம்
துரைத்தனக் கொண்டல்முரு கப்பமக ராசசெய
சுமுகனைக் காத்தருளவே

(2)

(2) மலையரயன் - பருவத ராசன் ; பாகர் - இடப்பாகத்திலே வைத்தவர் ; சடிலம் - சடை ;
நாடு இளசை - வினைத் தொகை.

விநாயகர் முதலியோர்

563 உரைபெற்ற மூவர்க்கு முதன்மையென வேவெயில்
உகந்தமத வேழமுகவர்
உண்மைசெறி வையா புரிக்கந்தர் துங்கமலை
உற்றுவளர் கந்தசாமி

விரைபெற்ற நளினைமணிப் பேரையில் சாத்தய்யர்
வீரபத் திரர்கறுப்பர்
விமலி அங் காளிகே ரணிமுத்து மாரியுமை
விண்ணுவ ரெலாங்காக்கவே

கரைபெற்ற கடல்சுற்று புவனத்தில் யாவரும்
கண்:கண்ட துருவராசன்
கவுரியன் படிதொடப் பரியினெழு நகுலனொரு
காங்கயனை விலைகொண்டவன்

பரைபெற்ற பழனையப் பக்குரிசில் பாலகன்
பகரிளசை நகராதிபன்
பச்சைமா லானமுரு கப்பபூ பாலசெய
பாஞ்சால குணவானையே.

(3)

(3) நளினை - தாமரை ; துருவராசன் - உவமையாகு பெயர்,.....ஆம்பாட்டுக்குறிப்பில்
காண்க. கௌரியன் - பாண்டியன் ; நகுலன் - பாண்டவரிலொருவன். அசுவசாஸ்திரம்
கற்றவன்.

சவுந்தரமான் (உமையவள்)

564 விரையார் பிரசுநதி பாய
விளையுங் கழனி சூழ்நியமம்
விளங்கும் கனகா லயத்திலுறை
விமலர் செயங்கொண் டசுரபங்கி

உரையார் துணைவி யெனவளரும்
உமையா கியபெண் சவுந்தரமான்
உம்பர் பரவ வரிதான
உபைய சரண மலர்காப்பம்

தரையார் துருவப் பழனியப்ப
சனகன் தவத்தில் செனித்தமைந்தன்
தழைக்கும் நரசிங் கேந்திரமாத்
தருபண் டாரத் தார்மருகன்

திரையார் கடலைக் கடைந்தமுதம்
தேவர்க் களித்த ரகுவீரன்
சிலைக்கை விசயன் முருகப்ப
தீரன் இனிய தமிழிசைக்கே

(4)

(4) பிரசம் - தேன் ; நியமநகரிலிருக்கும் ரசன் பெயர் செயங்கொண்டசர், அம்மை பெயர் சவுந்தரமான ஆகும். அம்மையைப்பற்றிய பாட்டு இஃது ; உபையம் - இரண்டு ; உரை ஆர் - புகழ் நிரம்பிய, செயங்கொண்டார் வழக்கம் என்றும், செயங்கொண்டவர் சதகம் என்றும் இவ் வீசரைப்பற்றி விளித்த பாடல்கள் உள்ளன காண்க.

செங்கீரைப் பருவம்

565 தண்ணமிகு புனலாட்டி வெண்ணீ றணிந்துறுதல்
தனிநிலக் காப்புமிட்டுத்
தருகுழந்தைச் சோமணிவனென யாவரும்
சாற்றிடச் சுடிகைக் கட்டி

நண்ணமிகு கருணைதரு கண்ணுக்கு மையிட்டு
நகுகுழை செவிக் கணிந்து
நற்றாயர் மடியில்லைத் திணைமுலைப் பால்சங்கி
னூலெந்தி யூட்டி யூட்டி

வண்ணமிகு நறுநெய் கொண் டுசசிக்கு மேலபொத்தி
மணிவாய் மகிழ்ந்துசொல்லும்
மழலைமொழி கேட்டுளம் விரும்பிமுத் தாடவே
மார்க்கண்ட னெனவேபுயத்

திண்ணமிகு பழனியப் பக்குரிசில் பாலன்றீ
செங்கீரை யாடி யருளே
சித்திரமத னுனமுரு கப்பூ பாலனே
செங்கீரை யாடியருளே.

(1)

(1) சோமன் - சந்திரன் ; நகு - ஒளிவிடுகின்ற ;

566 வண்டாடு குவளைமல் லிகைமுல்லை செயவாகை
மாலைப் புயங்களாட
வட்டமுறு பொன்சுடிகை யிட்டநுத லாடமணி
வாயமழலை யாடியாரும்

கொண்டாடு கருணையம் கண்ணிலிணை ளாடவொளிக்
குண்டலச் செவிகளாட
குறைவற்ற மதிவதன மாடமுன் கையிலணி
கொலுசுகாப் போசையாட

கண்டாடும் மொழியனை கண்டுகண் டுள்ளம்
கனிந்துதினம் முத்தமாட
கலகலென விருசரண மணிதன்னை யும்சதங்
கையுமாட வுலகையாட

செண்டாடு முலைமாதர் மடலெழுது சுமுகன்தீ
செங்கீரை யாடி யருளே
சித்திரமத னுணமுரு கப்பபு பாலனே
செங்கீரை யாடி யருளே.

(2)

(2) செண்டு ஆடு - செண்டினை யொத்து ஆடுகின்ற ; வதனம் - முகம் ; மடல் எழுதுதல் - பெண்கள் இவன அழகைக்கண்டு மணக்க நினைத்து இவனுடைய சித்திரத்தைச் சீலையில் எழுதி மடற் குதிரையில் ஏறுவேன எனும் அகப்பொருள் துறையைக்காட்டியது.

வேறு

567 அறிவுறு சுருதியை யுணரிடு நெறியினர்
அன்பா ரூங்கோவே
அழகிய கவிஞர்க ளிசையது சொல்வளர்
ஐந்தா ரின்தேவே

முறிவுற தரியலர் நவநிதி திறைகொடு
முன்பாய் வந்தேதான்
முறைமுறை யடிதொழ வரியனை குலவும்
முகுந்தா பைந்தாமா

பிறிவுறு மதிநுதல் மடலியர் மடல்வரை
பிந்தா நன்காமா
பிரசம தொழுகிய வனசம திலகிய
பெண்சே ரும்பூமா

செறிவுறு வளமைகொ ளிளையில் வருதுரை
செங்கோ செங்கீரை
திருநிறை புயன்முரு கப்ப வசீகர
செங்கோ செங்கீரை.

(3)

(3) சுருதி - வேதம் ; நெறியினர் ஈண்டு பிராமணர் ; ஐந்தாரு - ஐந்து தருக்கள், கற்பகம், பாரிசாதம் முதலியன ; தரியலர் - பகைவர் ; பிந்தா - பின்னிடையாத ; வனசம்பெண் - திருமகள். திருவுடையவரைத் திருமால் என்று கூறுதல் மரபாதலால் ஈண்டு திருமகள் வசிப்பதாகக் கூறினர்.

தால்ப் பருவம்

568 வாரணி யாகமுன் வீறுசொல் வார்சினு
 வாய்கினி கூர்வேலா
 மாமழு வாசியி லேறிமெய் யாரமும்
 வாமம் தணிவோனே
 கீரணி யான்மக மாயியை நாடழ
 கேச மனோநேயா
 கேசரி யான தளாதிப ரேவல்கள்
 கேள்கொலு வாழ்வோனே
 கூரணி யாள்விழி மாதக லாவனு
 கூல மகாமேரே
 கூவிய யானேமுன் நேமியை யேவிய
 கோவெனும் மாலபோலே
 தாரணி யாள்துரு வாதள நாயக
 தாலோ தாலேலோ
 சசிவத னுமுரு கப்பவ சீகர
 தாலோ தாலேலோ

(1)

(1) வாசி - குதிரை ; கீரணியாள்....மாயி -பாட்டில் காண்க , தள - அதிபர் - தளாதிபர், கேசனத் தலைவா, கூர்விழி அணியாள் மாது என்க. மேரு - மேரே என விளித்தார் - யானே - கசேந்திரன் ; தருவா, தளநாயக என்க. தளம் - இதழ-மாண்டு தாமரையைச் சினை யாகுபெயராய்க் காட்டி இச்சொற்றொடர் சூரியனைக்காட்டிற்று, தாமரைக்குக் கனவன சூரிய னுனதால். சசி - சந்திரன்.

569 பூமா திருநிறை மார்பா தவமலி
 பூசா பலபோசா
 பூணர் முலைமட மானார் தழுவனு
 போகா கனயோகா
 சோமா திசையினர் தானே திறைதரு
 தூயா மனோநேயா
 கூரா தருமனோர் நூருளிடம் விடு
 தூதா மனுநீதா
 காமா திடன்னிறை வாகா வருளிடு
 காவே வுயர்கோவே
 கார்சூ பிளசைநல் நாடான் நிதியதி
 காரா செயலீரா
 தாமா தினமுப காரா யாகினி
 தானு தருதானு
 சசிவத னுமுரு கப்பவ சீகர
 தாலோ தாலேலோ

(2)

(2) போசன் - வடநாட்டிலரசாண்ட கீர்த்திவாய்ந்த ஓர் மன்னன். பூமன் என்பது பூமா என விளித்தது. சோமா - சூரியனே ; திசையினாதானே திக்குகளிலுள்ள அரசர்கள் கேளாமல தானே தருமனோ.....தூதா - தருமன முதலிய பாண்டவர்கள் துரியோதனனாகிய ஆகிய நூற்றுவரிடம் தூது அனுப்பிய கண்ணு ; வாகா - அழகனே ; நிதி அதிகாரன் - நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை *ஆகினி தானு தருதானு - மேகம் உலகோர் வேண்டாமலே தானாகவே மழையைத் தருவது போலத்தரும கொடையையுடையவனே.

570 காவுக் கிசைந்த மகபதியே
கண்ணுக் கிசைந்த தனபதியே
காருக் கிசைந்த புதுமழையே
காணிக் கிசைந்த விளைநிலமே

நாவுக்கிசைந்த தமிழிசையே
நாட்டுக் கிசைந்த தசரதமா
ராசர்க் கிசைந்த ரகுபதியே
நகருக் கிசைந்த மணிரதமே

பூவுக் கிசைந்த திருவனமே
புகழுக் கிசைந்த வருவகமே
பொன்னுக் கிசைந்த நவமணியே
போதர்க் கிசைந்த வாதரமே

பாவுக் கிசைந்த பொருளினனு
பதிவா ழரசே தாலேலோ
பசசை முகிலே முருகப்பபூ
பாலா தாலோ தாலேலோ.

(3)

(3) மகபதி - இந்திரன் ; தனபதி - குபேரன் ; காணி- 133 1/3 செண்ட் கொண்ட தென்பா ; போதர் - ஞானிகள்.

சப்பாணிப் பருவம்

571 இந்துற்ற நிலவென்ன வெண்குடை நிழற்றிட
இரண்டுசா மரை யிரட்ட
வந்திய வடப்பை காளாஞ்சி பொற்குஞ்சம்
இடக்கியஞ் சிலரெடுப்பக்

கொந்துற்ற சதுரங்க சேனைபுடை சூழிடக்
கொண்டலென வாத்தியமதிரக்
கொய்யுளைக் கவனவாம் பரியின்மேல் பவனிவரு
கோலா கலாபாண்டியா

சிந்துற்ற திருவணையின் மேற்சென்று ராவணச்
சேவகனை வென்றிலங்கைச்
செல்வமும் மகுடாபி டேகமும் தனைவந்து
சேர்ந்தவிடீ டணர்தமக்கே

தந்துற்ற சாரங்க ராமனே செங்கையால்
சப்பாணி கொட்டியருளே
சத்புருட னானமுரு கப்பமகி பாலனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(1)

(1) இநது - சந்திரன் ; அடப்பை - வெற்றிலை, பாகரு முதலியன ; காளாஞ்சி - எச்சிற்
படிக்கம் ; பொற்கஞ்சம் - பொற்சரிகையுள்ள உடை ; இடக்கியம் - தோக்கொடி ; கொந்து -
கொத்து, தொகுதி, மெலித்தல விகாரம் எதுகை நோக்கியது. கொண்டல் - மேகத்தின்
இடி ; சிந்து - கடல் ; தனை - தனனை என்பதன் தொகுத்தல் ; சாரங்கம் - வில்.

572 கஞ்சமென வந்திரு நிறைந்துநித மும்குலவு
கற்கோ டெடுத்தபுயனே
கந்தினை யடர்ந்துநிழ லின்புற நடம்செய்யொரு
கைக்கா ருக்ககளிறனே

வஞ்சமென வந்தகலை யின்பிறகு சென்றடர
வைக்கோல் பிடித்தகரனே
வண்டுபடி கொந்தளக மங்கையர் கனிந்துருகு
மட்டார் மலர்ம்கைமதனா

புஞ்சமென நெஞ்சினி லணிந்தனை மகிழ்ந்துகிறு
பொற்பூண் மிகத்துவளவே
புன்சுடிகை குண்டல மிடும்கொலு சசைந்துடல்
பொருப்பா யசைத்திசையவே

தஞ்சமென நம்புவரை யஞ்சல்புரி செங்கை கொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
சத்புருட னானமுரு கப்பமகி பாலனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(2)

(2) கஞ்சம் எனவும் திரு - இலக்குமி தாமரை பூ வென நினைத்து ; கலகோடு - கோவர்த்
தனமலை ; கந்து - கட்டுதறி ; கலை - பொனமான (மாரீசன் இங்ஙனம் வந்தது காண்க)
வைக்கோல் ச கூரிய அம்பு ; மட்டு - தேன் ; புஞ்சம் - கூட்டம் ; நெஞ்ச - மாபு ; பொருப்
பாய் - மலையை யொத்ததாய் ; நம்புவர் - வினையாலையும் பெயர்.

573 தூயமறை நாவல ராசையுட னுசீர்கள்
சொல்லியட் சதைகள் கொட்ட
சுகிர்தம்செய் கின்றதுரை பழனியப் பேந்திரனின்
சொற்பகர்ந் துவகை கொட்ட

நேயர்மதி மந்திரிகள் பண்ணையில் சிறுதேட்டு
நெற்சேரின் மீதுகொட்ட
நேரிட்ட பற்றலர்நின் பொக்கிச வீட்டிலே
நிதிதிறை கொணர்ந்து கொட்டச்

சேயர்மன தாலமறுகில் வினையாட வாவெனச்
செனறு வலங்கை கொட்டச்
சித்திரமணி வாசலில் முப்போது முறைமையால்
செயவாததி யங்கள் கொட்ட

தாயர்மடி மேலிருந துடலைத் திருகையால்
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சத்புருட னானமுரு கப்பமகி பாலனே
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(3)

(3) மறை நாவல் - பிராமணர் ; சுகாதம் - நல்லறம் ; தேட்டு - சம்பாத்தியப் பொருள் ; நெற்சோ - நெல் கொட்டிவைக்கும் ஓர் கருவி ; பற்றலர் - பகைவர் ; வலங்கை - வலக்கையை இடக்கையின் மீது கொட்ட.

முத்தப் பருவம்

574 வேலையில் செறியிப்பி முத்தமிக் கடையெல்லாம்
விற்பார்கள் கண்டுகொள்வோம்.
வேயினற முத்தினைக் கோயிலெல லாம்கண்டு
வேண்டியே நெஞ்சில்வைப்போம்

மாலையில் செறிகன்னல் முத்தெருமை வாய்தின்
றசைப்பினில் கண்டிநுப்போம்
மந்தரப் புயல்முத் தனேகமழை யூருசென்
றங்கையால் சேர்த்தெடுப்போம்

சோலையில் செறிபன்றி முத்து மறுமுத்தங்கள்
தூயநகை யில்புனைகுவோம்
துளையாத கோவைமுத் துந்தன்முத் தாதலால்
துரிதமொடு வேண்டுகின்றோம்

காலையில் செறிகமல மெனமகிழ்ந் தையநின்
கனிவாயின் முத்தமருளே
கட்டழகு வாச்சமா காளிமுரு கப்பநிதி
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(1)

(1) வேலை - கடல் ; இப்பி - சிப்பி ; வேயின்றமுத்து - சிவபிரான்.....ஆம்பாட்டின் குறிப்பில் காண்க ; கன்னல் - கரும்பு ; எருமை வாய்தின்று அசைப்பினில் - எருமை வாயினில் உண்டு குதப்பும்போது ; மந்தரப்புயல் - மேலுலகத்திலுள்ள மேகம் மேலுலகிலுள்ள மேகம் என்றார் இந்நிறன் எவதலான, அகமுகை - அங்கை, நகை - ஆபரணம் ; உந்தன் - உன்றன் என்றபாலது உந்தன் என நின்றது. துளையாத - துளையிடாத.

575 பெண்சேர்ந்து மெய்யில் பிறங்குகயி லாசாரம்
பெம்மான் தருங்கிருபையால்
பிறைநுதல் செல்விசீ ரணிமுத்து மாரியருள்
பெற்றுவவுர் கின்றபரிசால்

பண்ணேர்ந்து வண்டினம் தாவுதட வாவிசூழ்
பழமையின சைப்பதியிலே
பாரம் பரிக்கையா பாதிக்க முறைமைபுரி
பாக்கியலெட் சமிவிலாசா

எண்ணேர்ந்து நாங்கள்வந் திரவலர்கள் செல்வர்முன்
இரக்கின்ற வாறுபோல
இச்சித்து வேண்டினோம் புனபசிக் காயுதரம்
எக்கிமுன் கைசுழற்றிக்

கண்ணேந்து தாய்முலைப் பாலுண் டரற்றுநின்
கனிவாயின் முத்தமருளே
கட்டழகு வாச்சமா காளிமுரு கப்பநிதி
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(2)

(2) கயிலா ஆசாரம் - கயிலைமலையில் அரசிருக்கை ; பரிசு - தன்மை ; பாரம்பரிக்கை - பரம்பரை முறையாய் எண்ணேர்ந்து - எண்ணிக்கையாகச் சோந்து ; உதரம் எககி - வயிற்றினைச் சுருக்கி ; கண் சேந்து - சணகிவந்து.

576 நலனோங்கு கோனாடு காணாடு கல்வாச
நாடுபூங் குன்றை நாடு
நாணாடு ஈாவல் கொண்டிளையம் பதியிலே
ரவிமதிய முள்ள மட்டும்

வெலனோங்கு வெருகோடி தலமுறை விளங்கவே
பெருமை யர சாட்சியுயும்
பேராளி சீராளி போராளி சேனைப்
பெருக்காளி வேந்தருக்குப்

பலனோங்கு காவிமுன் னைசிட்ட தண்டுகை
பகல் பந்தம் வெண்சுருட்டி
பார்சங்கி லிசங்கு சிகண்டியிவை தேவர்பால்
பண்டு பெற்ற துருவா

கலனோங்கு நிதி பழனி யப்பமால் சேயநின்
கனிவாயின் முத்த மருளே
கட்டழகு வாச்சமா காளிமுரு கப்பநிதி
கனிவாயின் முத்தமருளே.

(3)

(3) நால்நாடு - நாணாடு ; ரவி - சூரியன் ; ஆளி எனபதிலெல்லாம் இகரவிருதி வினை முதற்பொருளை யுணர்த்திற்று ; தண்டுகை - பலலக்கு ; பகல்பந்தம் - பகல் விளக்கு ; வெண்சுருட்டி - வெள்ளிய ஆலவட்டம் ; சிகண்டி - தலைமுடி.

வாராணைப் பருவம்

577 பாலார் மதுரைத் திருநீறன்
பாகறுதற்குத் தரித்திடுவேன்
பைம்பொன் சுடிகை தனக்கிசைந்த
படிசிந் தூரப் பொட்டிடுவேன்

கோலார் விழிக்கு மையிடுவேன்
 குழைக்குண்டலமும் செவிக்கிடுவேன்
 கோலப் பதக்கம் சரப்பணியும்
 குவடார் புயத்தி லணிந்திடுவேன்

நூலார் மருங்குல் மடந்தையர்கள்
 நோக்கு மரைஞாணிடைக்கிடுவேன்
 நூவல் செங் கோலகைக் கிணித்தருவன்
 நோன்தா ளிணைக்குச் சிலம்பிடுவேன்

சேலார் துவசப் பழனியப்பன்
 சேயா வருக வருகவே
 செம்பொன் வரையே முருகப்ப
 தீரா வருக வருகவே.

(1)

(1) அன்பாக துதறகு என்க; சரப்பணி வயிரமழுத்தின கழுத்தணிவகை; குவடு மலை; செங்கோல் - முறை தழுவாநிற்கும் நிலை; அது செவ்விய தோல் போறவின செங் கோல் எனப்பட்டது; நோன்தாள் - வலிமை மிகுந்தபாதம்; சேல் ஆர்துவசம் - சேலின் வடிவெழுதிய கொடி.

578 முறையாக வோரேழு முழமுயர்ந் தொன்பது
 முழச்சுற் றுடைத்தாகியே
 மூசிவண டாலிக்க மும்மத மிரைத்தாற்றி
 முகபடா கம்தரித்துப்
 பிறையான வெங்கோட்டின் நிற்கத் திகட்டிப்
 பிறங்குமிடை மணிதரித்துப்
 பெருகு பொற் செல்லென விசைத்து மழைமுகிலைப்
 பிழிந்துகண் மூட்டியே

துறையான பகிரண்ட வெளியினில் தாவியுயர்
 சொர்ன வரை யைத்தகர்த்துச்
 சுற்றாழி யறலைக் கலக்கிக் கலக்கிறிர்
 தூளாக்கி யுலகின்மீது
 சிறையான கெடியரச ராணை சிதைத்துவரு
 சிந்துரப் பதிவருகவே
 திக்கரசர் புகழுமுந் கப்பதுரை யெனும் வால
 சீவகன் தான் வருகவே.

(2)

(2) எழு முழம் உயரம், ஓன்பது முழச்சுற்று, மதமுடைத்தாதல் முதலியன அரயசனை யின் இடைச்சுணங்கள்; மூசி - மொய்த்து; முகப்படாகம் - முகபடாம்; வெங்கோடு பிறையின் ஆனநிற்கத்தி கட்டி என்க. கிறையின் - இன் - உவமப்பொருள் (5 ஆம் வேற்றுமை); செல் இடி; பகிரண்டம்; அண்டத்தின் வெளி; சொனவரை - மேருமலை பத்ரம், ம்ருகம் மந்தரம் என்ற மூன்றுவகை யானைகளில் இங்கு கூறியது பத்ரம் என்ற யானைவகையைச் சேர்ந்தது; ஆழி அறல் - கடலின் மணல்; கெடி அரசர் - கீரத்திமிக்க; அரசர் சிந்துரப்பதி - யானையையுடைய தலைவன்.

579

தொடரு மன்பர்கள் மனமறிந்திடு
சுகுண ரஞ்சிதன் வருகவே
துதிவிளம்புவர் கலியை வென்றருள்
சுமுக வைந்தரு வருகவே

படரும் மிஞ்சிரு னறவினங்ைய
பருதி வங்கிசன் வருகவே
பகைபு ரிந்தவர் வலிய வந்தடி
பணியு மிந்திரன வருகவே

பிடருயர்ந்திடு கரட குஞ்ர
பிரபல வங்கசன் வருகவே
பிறைய ணிந்திடு பரணை நம்பிய
பிரிய நெஞ்சுகன் வருகவே

அடரும் வஞ்சகர் நிறையி லங்கையில
அசுர ரஞ்சிட முனியுமால்
அச்ச தத்துரை யாகியமுரு
கப்ப விற்பனன் வருகவே.

(3)

{3} ரஞ்சிதன்-அழகன் ; கலி-வறுமை ; பருதி-சூரியன் ; வங்கிசன்-வமிசம் ; கரடம் - மதம் ; நிற இலங்கை-வினைத தொகை ; அச்சதன்-திருமலை யொத்தவன் ; விற்பனை- கலவியுடையவன் .

அம்புலிப் பருவம்

சாமம்

580

மாதார வந்தவன் நீயிவ னம்மாதை
மார்பிலக லாது வைத்தான்
வற்றாக் கடல் பிறந் தாய்நீ யிவன் சுற்றம்
வளர்குடி தனில் பிறந்தான்
தாதார மலரம்பல் தேயன்நீ யிவன் மதம்
தருமரம்பல் நேயமாகும்
தண்நிலா வுலகினில் விரிப்பை நீ யினிசையோர்
தரணிமூன் றினுட விரிப்பான்
போதார வுடுநடு விருப்பை நீ யிவனுமிப்
புரவலில் நடுவிருப்பான்
போற்றுவார் யாவரு முனையிவனை யாவரும்
போற்றுவார் புலவருக்கே
ஆதாரமிருவரும் சரியாகு மாதலால்
அம்புலீ யாடவாவே.
அதினீர சூரமுரு கப்பமகி பாலனே
டம்புலீ யாடவாவே.

(1)

சந்திரன்

முருகப்பவன்.

(1) 1 இலக்குமி பின் பொருந்த தோன்றி இலக்குமியை மார்பில் நீங்காது
னவன். வைத்தவன்.

2 வற்றாத (பாற்)கடலில் பிறந்தவன்.

சுற்றம் பெருகி வளாகின்ற குடும்பக
கடலில் பிறந்தான். குடி என்ப
தோடு கடல் சேர்ந்து உருவக
மாக ஆக்குக.

3 மகரத்தம் பொருந்திய ஆம்ப (அல்லி
மலர்)லுக்கு நேயன் (மலர்வதை நோக்கி).

மதம் பொருந்துகின்ற ஆம்ப
(யாளை)லுக்கு நேயம் பொருந்
தினவன்.

4 குளிர்ந்த நிலவினை உலகில் வீசுவான் ..

புகழ் நிலாவை ஒப்பற்ற முன்று
உலகங்களினும் விரிப்பான்.

5 (இரவுக்)காலம் பொருந்த நட்சத்திரங் அரசர்களின் நடுவிலிருப்பான்.
கனின் நடுவிலிருப்பான்.

6 கன்னியர் முதல் யாவரும் புகழ்ந்து துதிப்பார் அரசர் முதல் யாவரும் போற்று
வார்.

7 புலவர்க்கு (தேவர்கட்கு அமுதம் கொடுப் பாட்டு பாடும் புலவர்கட்கு வரிசை
பதால்) ஆதாரமாவன். செய்து ஆதாரமாவான்.

பேதம்

581 தேயுமுட லானி நீ யெந்தநா லினுமிவன்

தேயாத வச்சிரதேகன்

சீறுவிட வரவி றுக் கஞ்சவாய் நீயிவன்

தேவர்க்கு மஞ்சாதவன்

காயுமுறை யல்லினி லொளிப்பை நீ யிவனுழி

காலமும் நிறைந்திருப்பான்

காணு விமானத்தில் வருவை நீ யிவன் மன்னர்

காணரத மேல்வருகுவான்

பாயுமுவு ராழியில் தோய்வை நீ யிவன்விரைப்

பன்னீரி னில் தோய்குவான்

பாவையரை நாளும் வருத்துவாய் நீ யிவன்

பாவையரை ஆதரிப்பான்

ஆயுமுணர் வாலறிவை நீ யிவர்க் கிணையாசொல்

அம்புலீ யாடவாவே

அதிவீர சூரமுரு கப்பமகி பாலனோ

டம்புலீ யாடவாவே.

(2)

(2) 1 உடல் தேய்வதையுடையவன் தேயாத வச்சிர தேகத்தை
யுடையவன்.

2 விடமுடைய "ஆடுவென்னும் பாம்புக் தேவர்க்கும் அஞ்சாவதவன்.
கஞ்சுவான்.

3 முறையான (அமாவாசை) இரவில் .. இவன் ஊழிகாலத்திலும் நிறைந்த
ஒளிப்பான். திருப்பவன் (திருமாகலாகக் கருதி).

4 யாவருக்கும் தெரியாத புட்பக விமானத அரசர் காணுமாறு தேரில் வரு
தில் வருவான் (குபேரனுக்கும் இபனுக்கும் புட்பக வான்.
விமானமுண்டு).

5 உவர் தண்ணீரான கடலில் மூழ்குவான். வாசனையுடைய பன்னீரில் மூழ்
(உதிப்பதைக் கருதி). குவான் (மூழ்குவதற்காக).

6 காதல் கொண்ட கன்னியரை வருத்தவான். பெண்களை ஆதரிப்பவன்.
உணர்வு-அறிவு.

(தானமும் தண்டமும்)

582 சிறியார்கள் சிறுமையுந் தோன்றாது பெரியரைச்
சேர்ந்தவர்க் கிங்குவந்தால்
தீராக் களங்கமும் தீரும் வெங் கலையுதவி
செய்குவான் கிங்கிலியரும்

அறியார்க ளிவனவேத மந்திரவலு வாலிங்கு
வருகுவாய் சம்மதித்து
வாரா திருக்கி லவன் மும்மதப் பணையானே
வாய்க்கவன மாக்கிவிடுவோம்

குறியார்க ளுனையாரும் மேரைவிட்டொளியைநின்
குணவீர டாகை யறிவோங்
கூணு வுருவன் நீ வெள்ளையன் நீ யுனைச்சாணி
கொண்டுநா மெறிவதெல்லாம்

அறியார்க ளாதெரியு மாசேதி யிவனுடன்
அம்புலீ யாடவாவே
அதிவீர சூரமுரு கப்பமகி பாலனே
டம்புலீ யாடவாவே.

(3)

(3) சிறியார்..... வந்தால்ஆம் பாட்டிலும்
இங்ஙனம் காண்க. கலையுதவி என்றாகலை என்றால் உடைக்கும் வளரும் பங்குக்கும்
பொருளுள்ள சொல்லொற்றுமை நயத்தால். கிங்கிலியா-ஏவல் செய்வோர் ; மேவரை-மேருவை
என்பது மேரை என நின்றது ; டாகை-காவத்தை ; சாணி கொண்டு எறிவது ; எருக்
கொண்டு கன்னியா லீசுவது அறியார்களார், தெரியுமா என்று வினாவாக்குக.

சிற்பில் பருவம்

583 புயலே மாதம் மூன்றுமழை
பொழிந்து பெருகும் குளக்காலும்
பூகம் கதலி மாமரமுட்
பொருந்தும் பனசப் பொதும்பரிடத்

தயலே மாறிக் கவிஞதிக்க

அதிர்ந்தே கணிகள் விழுந்துதகர்ந்
தளராய்ப் புரண்டு திரைகளெறிந்
தாராய் மண்டிச் செழித்தேறி

வயலே பாயக் கன்னல் செந்நெல்

வளர்ந்து விளையக் கடைசியர் கூன்
வாளிட் டரியப் போரேத்தி
மள்ள ரடித்து மணிகுவிக்கும்

செயலே மரரூ விளசைநகர்ச்

செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
தேவா முருகப் பேந்திர வச்சிர
தேகா சிற்றில் சிதையேலே.

(1)

(1) பூகம்-பாக்கு மரம் ; பனசம்-பலா மரம் ; கவி-குரங்கு அளறு-சேறு ; கூன்வான்-
வளைந்த அரிவான் ; மணி-நெல் மணி, முத்து மணி ஆகியன. இப்பாட்டில் அந்நகரச்
சோலை, வயல் வளம் கூறப்பட்டிருப்பன நோக்குக.

584 பொன்னு லமைத்த சிறுகூனில்

புதுப்பன் னீரா லுலையேற்றி
பூத்த மூலைய யருட்பரிசி
போட்டுப் பவள விறகீட்டு

மின்னுல் கனலி மூட்டி நன்றாய்

விருந்து சமைத்தே ஷனக்குமிட்டு
மிச்ச மெடுத்து நாங்க ளெல்லாம்
விரும்பிப் புசிப்போம் துணைச்சிறுவர்

தன்னுல் மனத்தின் கொருவத்தால்

சருவிச் சருவி வந்து வந்து
தாவிட் டழித்தால் நாம் பிடித்துத்
தன்னு லோம் தாட் சணியமில்லை

தென்னு பழனி யப்பனருள்

சேயா சிற்றில் சிதையேலே
தேவா முருகப் பேந்திர வச்சிர
தேகா சிற்றில் சிதையேலே.

(2)

(2) கூன்-கருப்பஞ்சாறு கூன் என்ற பாதிரம் ; ஈண்டு குடம் என்னும் மாதிரை
யாய் நின்று. கனலி - நெருப்பு ; துணைச்சிறுவர் - நண்பரான சிறுவர்கள் ; சருவி -
தழவி ; தான் இட்டு அமித்தல்-பாதங்களினால் கலைத்தால் ; தென்னு-பாண்டியனை

585 துட்டப் பகைஞர் துணுக்க மிட

துண்டின் துண்டின் றெனமுழங்கும்
தூய ரெருத்தின் மேலொற்றைத்
துடிடங் காவாத தியவேந்தே

வட்டப் பருதி யெனவேத
 வளமாங் கவிகை சுருட்டி யிடால்
 மன்னும் கவரி பாவாடை
 வருங்கட் டியமும் படைத்தோனே
 இட்டப் படுமுன் குடிநாங்கள்
 இலையோ வெங்கள் வீடு கள்ளர்
 இருக்கும பதியோ சொல் சொல்நீ
 எனவந் தளிப்பாய் இங்கிலீசுத்
 திட்டப் படிக்கர் நாடகஞ் செய்
 தீரா சிற்றில் சிதையேலே
 தேவர் முருகப் பேந்திர வச்சிர
 தேகா சிற்றில் சிதையேலே.

(3)

(3) துண்டின் துண்டின்-ஒலிக் குறிப்பிடைச் சொல் ; எருது—எருத்து என விரிந்தது ; டங்கா-ஒரு விதப் பறை ; பாவாடை-பெரியோர் வருங்கால கீழ ஆடையிட்டு அதன மேல் வருமாறு செய்தல் மரபு ; கட்டியம்-அரசர் முதலியோரைக் குறித்துச் சொல்லும் புகழ் ; கள்ளர் - திருடர் ; காநாடம் செய்வது-தொழில் செய்வது.

சிறுபறைப் பருவம்

586 கலையேந்து பிறைநுதல் கன்னியாகள் மனமெனக்
 கபடம் படைத்துநாலு
 காலில்ல ரைந்துக்தி காட்டிமனு மீறிமுன்
 கடிவாளம் விட்டிறுக்கித்
 தலையேந்தி துடிக்கம்ப முகமுட்டு முருகோடு
 சதங்கை கிண் கிணிபுனைந்து
 தங்கநிறை கலனைவைத் தங்கவடி கட்டியிரு
 தாளினில் தண்டை பூட்டி
 அலையேந்து கட்டைக் கலக்கிவெய் யோன்பரியில்
 அண்டியிரு சாரியிற் பாய்ந்
 தட்டகிரி யட்டதிசை யைத்தகர்த் திடுகவன
 அசுவபதி யேகருப்பஞ்
 கலையேந்து புயமும்முன் கைக்கொளுச மசையநீ
 சிறுபறை முழக்கியருளே
 கெங்கோல் செலுத்துமுரு கப்பலிற் பலானனே
 சிறுபறை முழக்கிய ருளே.

(1)

(1) கபடம்-வஞ்சனை ; ஐந்து கதி-சிம்ஹ கதி ; மயூர கதி, வானர கதி, வியாக்கர கதி, குஞ்சர கதி என்பன ; மனு-நூல் ; முட்டு - கடிவாளம் ; கலன - சேணம் ; வெய்யோன்பரி - சூரியன்தேரிலகட்டிய ஏழுகுதிரைகள் ; இருசாரி-வல சாரி, இட சாரி ; அசுவபதி - குதிரைகளையுடைய தலைவனே இதில் குதிரையின வருணனை குறிப்பிடுதல் காண்க. கருப்பஞ்சிலை யேந்து புயம் எனாரி மனமதனாகக் கருதி.

587 தரிக்கின்ற நாலுகோட் டைச்சமத் தானரா
 சர்முத்து விசைய ரெகுநா
 தக்கெவுரி வல்லவப் பெரியவுடை யாத் தேவ
 சாமிரா சேந்திரனிடமே

பரிக்கின்ற பண்ணைக் கிராமமத யானைவெம்
பரிசிவிகை வரிசை பெற்றோய்
பழமைபெறு மல்லிக் குழந்தைநா வானான்
பகாநதபிள் னைத்தமிழ்க்கே

விரிக்கின்ற யாதையா பரணமும் சிவிகையும்
வினைவாரி யனேந்தலால்
மிகுவயலும் வயல்கூழ்ந்த புறவையும் மானியம
விரும்பிநிலை பெறவுதவியே.

தெரிக்கின்ற பட்டயம் தனிலொப்ப மிகுகையால்
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செங்கோல் செலுத்துமுரு கப்பவிற் பன்னனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே.

(2)

(2) பண்ணைக் கிராமம்-பண்ணையென்ற பெயருள்ள கிராமம் ; சிவிகை-பல்கை ; புறவு-சாகுபடி நிலம் ; மானியம் - கிராம சமுதாயத்தாருக்கு செய்த நன்மைக்குப் பிரதியாக விடப்பெற்ற இறையிலிதிலம் ; பட்டயம்-செப்புப் பட்டயம் முதலியன ; ஒப்பம்-கையொப்பம். இப்பாட்டினின்று ஆசிரியர் வரலாறு நூல்பெற்றோன் வரலாறு சிறிது விளங்குகின்றன.

588 ஈட்டஞ்செய் நியமநகர் தனிலிருந்த தேவந்து
இளசையம் பதிபுரந்து
இசைபெற்ற தேவா முதல் முருகப்ப தேவர்வரை
எண்ணரிய தேவரெ ல்லாம்

நாட்டஞ்செய் யுருவமொன் றுய்ப்பழனி யப்பேந்திர
நாகரீகன் மைந்த னென்ன
நானுமிந் கண்டுசுத னைப்போல வளர்ந்தசேய்
ராசாங்க யோகசாலி

கோட்டஞ்செய் சிறுபால ரிசைமுழக் கத்தாயர்
கூர்ந்துவகை தான்முழக்கக்
கோவையிதழ் மாதர்சுப சோபன முழக்கவிக்
குவலயத் தரசர்திறையும்

தேட்டஞ்செய் நிதிகர்னர் தொகைமுழக் கிடவைய
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செங்கோல் செலுத்துமுரு கப்பவிற் பன்னனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே.

(3)

(3) இசை-புகழ் ; மிருகண்டு சுதன்-மார்க்கண்டன் ; கோவை இதழ்-கொவ்வைக் கனி போன்ற இதழ் ; தேட்டம்-சம்பாத்திய பொருள்.

சிறுதேர்ப் பருவம்

589 கொள்ளரிய தேவரைப் பாண்டிநா டோங்கும்
குருக்களைத் தாய்தந்தையைக்
குணவன்னியா னந்தரைப் பணியை யார்முனும்
குவிவாத மகுடவேந்தே

வள்ளரிய செங்கமல் வாவியும் சோலையும்
மறையோர்கள் நிறைய சுரமும்
மன்னும் சிவாலயமும் மாடமா ளிகையு மணி
மகரதோ ரணவீதியும்

தள்ளரிய குணமாதாடலும் பாடலும்
தனதானமும் கல்வியும்
தகு மிளசை நகர்வந்த வாச்சமா காளியன்
தான்சேர் மாஞானமே

தெள்ளரிய பரைமுத்து மாரியைப் பணியையநீ
சிறுதேர் நடத்தியருளே
செங்கணமா லானமுரு கப்பமக ராசனே
சிறுதேர் நடத்தி யருளே.

(1)

(1) யார் முனும் பணவைக்குவியாத- உயர்ந்தவர்கள் சூழ்ந்த சபையில் யார முன்னும்
மேற் கூறியவர்களுக்கு அடங்குதலைக் குவிககாத (குறைக்காத); வள-வளம்-கடைக்குறைந்தது ;
அரிய-அருமை உயர்வின் மேல நின்றது ; அகரம்-பாற்பனச் சேரி ; தனதானம்-பொருட்
கொடை ; பரை-காளிக கொரு பெயர். ; சம்மட்டி—குதிரை யோட்டுங்கருவி.

590 நம்புற்ற வங்கிநா ராயனா சம்மட்டி
நாரணா வருபட்டமா
னங்காத்த வாவெங் கலப்பரியின் மீதேறு
ராயரா குத்தமிண்டா

சொம்புற்ற வந்தம்பிற் கண்டனே யுரிகோல
சுரதானவ சகாயனே
சொல்லனு மடால் கெருட் டால்சிம்ம டாலெ
சுருட்டிபா வாடை யுற்றேய்

கும்புற்ற காவிரிப் பூம்பபடி னத்தில்தல்
குடியென்று மாற னந்நாள்
கூட்டவந் திருவன்திக ருந்தனம றியாதல்
குறித்துதூல் தனிலு கந்தே

தெம்புற்ற தருமவானன் றுதவி னுரதில்
சிறுசேர் நடத்தி யருளே
செங்கணமாலானமுரு கப்பமக ராசனே
சிறுதேர் நடத்தி யருளே.

(2)

(2) சம்மட்டி - குதிரைஓட்டுங்கருவி; கலப்பரி-சேணமிட்டகுதிரை ; மிண்டன்-திண்ணியோன் ;
சொம்பு உற்ற-அழகுற; கும்பு-திரை ; சிம்மாடல்-சிம்மக்கொடி, இக்கொடி முருகப்ப தேவருக்
கூரிய தல்ல, சிறந்தத்தற் கூரியது ; வெண் சுருட்டி - வெள்ளிய ஆலவட்டம் ; சுரர்-தேவா ;
தானவா-அசுரா, இப்பாட்டில் சில சொற்கள் புதுமை யாயுள்ளன. என்ன திசை சொல்லோ ?

591 வெள்ளியம் சில்லியில் பொன்னினு லச்சிட்டு
விரிதுகிற் கால் நிறுத்தி
மேற்பலகை யதனால மைத்துச் சுவர்னம்
விளங்குங் கொடுங்கை சேர்த்துப்

புள்ளியம் கதிரின வாற்றின்மர லிகைநாலு
புறமும்மென் னோல் நிரைத்துப்
பொற்பா ரலங்காரம் வைத்துநற் சங்கிலிகள்
பூட்டிச் சாலாத்தி சூட்டித்

துள்ளியம் கதிமீறு வாசினை கட்டியுன்
சொந்தமா கியமாமனும்
சுகிர்தவய் யக்குட்டி பூபதி யனுப்பினான்
துரிதமுற் றதிலேறியே

தெள்ளியங் கனமறுகில் வினையாடு சிறுவரொடு
சிறுதேர் நடத்தி யருளே
செங்கண்மா லானமுரு கப்பமக் ராசனே
சிறுதேர் நடத்திய ருளே.

(3)

(3) சில்லி-சக்கரம் ; மாலிகை- மாலே. வாசி- இணை-வாசினை-இருகுதிரைகள் ; மறுகு-தெரு.

வாழ்த்து.

592 நீர்வாழி யானசரவு ணமேல் பிறந்தபர
நிர்மலவத் துவிதஞான
நிட்களா னந்தச் சடாட்சர சொருபமாய்
நிறைவசீ கர நிதானர்

சூர்வாழி யானவேல் கந்தர்குன் றுக்குடிக்
குமரேசர் தோகை மயிலுமேல்
கோடிசூ ரியரெனத் தோன்றும் தயாநிதிக்
குகனார் தருங் கிருபையால்

பார்வாழி யானதுரை வாச்சமா காளியாய்
பழனியப் பேந்திர னீன்ற
பாலன் சுசிலன்முரு கப்பலிற் பனனான
பாண்டவர் சகாயன்வாழி

சீர்வாழி மறைவலோர் கிளைவாழி பசுவாழி .
திருநாடு நகரம் வாழி
செயலான மந்திரிகள் கர்ணீகர் சதுரங்க
சேனையா திக்கம் வாழி

கார்வாழி பயிர்வாழி தனதானியம் வாழிநாம
கருதியுரை பிள்ளைத் தமிழ்
கவிவாழி தருமமும் கீர்த்தியும் பெருகியெக்
காலமும் வாழிதானே.

(1)

(1) சரவணம்-சரவணப்பொய்கை ; சடாட்சரம்-சரவணபல என்பது ; காணீகர்-கணக்கர்கள் வாழி என்று வரும் அநேக இடங்களில் வாழக என்ற பொருளும் ; சில இடங்களில் அசையுமாயுள்ளது காண்க.

செய்யுள் முதற் குறிப்பு

பக்கம்.			பக்கம்,		
அகரத்தான்	224	அலகில் கருணை	153		
அகிலொராவி	154	அலைவளைக்கும்	15		
அங்கயற்கண்ணி	255	அல்லி மணக்கும்	160		
அஞ்சி வணங்கிய	280	அளவில் மகிழ்ச்சி	144		
அஞ்ஞானப் பெருமதகரி.	199	அளிச்சுறைய	56		
அடங்காத	23	அளிதை மலர்	92		
அடியாற் பிறவி	20	அறுகால் வரிச்சுரும்பு	12		
அடுக்குமணி	320	அறுபத மூழ்கிய	176		
அண்ட பகிரண்ட	53	அறிவில் சிறுவர்	96		
அண்டமாமதி	241	அறிவுறு	326		
அண்டர்கள்	210	அனகா வருக	281		
அணிகிளரகில	194	அன்பாற் பணிய	59		
அணிகொள்	188	அன்பின் மயமான	183		
அதிரத	290	அன்போடணைத்து	51		
அதிரப்பொரு	96	ஆடகச் செம்	273		
அந்தமிகு வீளையாழி	256	ஆதிமுதற் பிரமா	115		
அந்தர முதித்த	177	ஆதியுற்று மிஸாத	122		
அப்பன் வருதருணம்	232	ஆரணப் பொருள்	4		
அமரர் கின்னரர்	22	ஆராவமுதத்தில்	37		
அமிழ்தினு மினிய	143	ஆர்க்கு மருமை	308		
அம் சிறைய	3	ஆலிலேமேலொரு	122		
அம் பொன்	248	ஆழிசூழ் புவனத்தில்	312		
அம்மையப்பனாறு	222	ஆறுபத நடு	150		
அம்மையருள்	226	ஆறுமுகமே சாந்த	190		
அரமகளிர்	21	இடிக்குங்கடு	18		
அரவணை	296	இடிக்கும் வெம்	85		
அரவிந்தமென	169	இடையிற்றொடிய	19		
அரிக்கிண்கணி	112	இத்தனை யழைக்கினும்	110		
அரிலாடு படர்	161	இந்துற்ற	328		
அருண்மணி	83	இமைய நெடு	68		
அருண்மண	205	இரவி மதியம்	101		
அருமறைகள்	153	இரவியொரு	176		
அருமறை	82	இரு குழையு	12		
அருமைப் பெருமான்	38	இருமைக்கு	64		
அருவென	144	இருவினை	9		
அருளாம்	225	இருள்வரவு	245		
அருளுருக் கொண்ட	213	இழைக்கும்	158		
அருள்மயமா	183	இளைக்கும்	94		

	பக்கம்.		பக்கம்.
இன்பக்கதி	242	கங்கை யமுனை	313
இன்னு மிலங்கியே	151	கஞ்சமலர்	260
ஈட்டஞ் செய்	338	கஞ்சமென	329
ஈரநறை	170	கஞ்சன்விடு	181
உக்ஷிரகர	292	கடமுற்றிருந்து	118
உடுக்குந் திரை	25	கடல் முத்தம்	93
உண்ணயந் தொழுகு	201	கண்டவர்	203
உயர்வில்	225	கதழெரி யெரிதர	148
உருவாயுயிராய்	58	கதிருங் கதிர்கால்	280
உரைக்குஞ்சுது	57	கத்துங் குருகடை	84
உரை பெற்ற	324	கத்துந்தரங்க	239
உலக நிலை	212	கந்தம்மிருந்த	259
உலை வளைக்கு	30	கந்தம்வளர்	74
உழலும் வெம்	136	கமலயோனி	206
உழுதுழுதிசை	55	கமையின் நிருதர்	68
உள நெகிழ்ந்திரு	35	கயங்கொண்டலம்பி	16
உற்றவர் கண்டு	285	கயல்விழி	105
உன்னுதற்கரிய	192	கயிலைப்பதியிரவு	198
ஊருக்கு	2	கயிலைப்பனி	293
ஊறுபால் நறை	168	கயிலைமலை	190
எண்ணத்துயர்ந்த	174	கரணவண்டம்	223
எண்டலந்தன்னில்	241	கரமும் விழியும்	164
எண்டிசையோரும்	198	கருணை பெருகி	20
எத்திக்கும்	14	கருது சமய	18
எந்தத் திசையினு	301	கருநிறநெட்டுடல்	71
எரியுமனல்	33	கருவைப்புனித	299
எள்ளா வடலூர்	187	கரைபொரு	76
எறிகுழை	141	கலியுகத்தின்	184
எறிதிரைப்புனல்	117	கலைநரண்மதியின்	175
என்னென்று	45	கலைபயில்	142
ஏழிலைம்பாலே	211	கலைமணந்தொளிர்	35
ஒருநாலு நுதி	70	கலையேந்து	337
ஒரு பொருள்	211	கலைவல்ல	233
ஒரு பொன்னுடன்	265	கலைவளர்	230
ஒள்ளொளி	13	கல்லார் தமக்கும்	221
ஓசைக் கடலில்	237	கல்லாதவர்	204
ஓடு நதிப்புனல்	115	கல்வேழமுண்ண	132
ஓது மழை	66	கழையுடை	149
கக்கக்கொழு	26	களிக்குஞ் சுரும்பர்	46
கங்கா நதிச்செழும்	54	களளக் கருங்கண்	99
கச்சணிமகுட	291	கறைகெழுமு	52

	பக்கம்.		பக்கம்.
கற்பகச்சோலை	293	குவளைவிழி	177
கற்பூத்தெதிர்ந்த	164	குழகனகண்ட	219
கற்றசொற்பா	295	குழைகர	147
கனகத்தமுத்தி	307	குழையிற்றுலங்கு	159
கனகவரை	253	குறிகள்	223
கனதாடகையும்	262	குறியங்கை	137
கனனிறந்தரு	173	குறியவுருவம்	102
காதல்நறை	149	குனிசிலையை	152
காதூர்கயற்கண்	238	குனிதவழ	162
காமாதருகா	298	கூர்க்கின்ற	286
காமேஷ்யர்	246	கூர்க்கின்ற	289
காரணுகும்	197	கூறருந்துதியை	42
காருங்கடலும்	247	கேசவன் வருக	101
கார்கொண்ட	185	கைப்பட்ட	283
கார்கொண்ட	254	கையாற்செறித்த	288
கார் நடத்தும்	125	கொங்கார்	141
கார்டேவு	254	கொங்குலவு	251
காலநியதி	206	கொண்டலின்	100
காலின் விலங்கை	261	கொண்டலினொடு	106
காலே முறுக்கவிழ்	116	கொத்தோடசைய	50
காலையெழு	167	கொந்தளக	269
காவதங்கமழ்	180	கொந்தார்	6
காவின் கமுகும்	258	கொந்தார்	193
காவுக்கிசைந்த	328	கொந்தார் மலர்	233
காவாயாதி	155	கொல்லாவிரத	235
காநொழுகு	140	கொல்லாவிரதம்	221
கிட்டாப்பரம்	1	கொள்ளரிய	338
குங்கும மணி	123	கோசலயளித்த	135
குடநடமிடு	303	கோலச்சிலை	163
குடவளைகள்	276	கோவாத முத்தம்	157
குடிவைத்தவர்க்கு	316	கோவாதவாரம்	178
குணமுடன	111	கோவே கோவா	48
குணரத்தின	309	சங்காழிகொண்ட	70
கும்பநிறை	249	சத்தாம்பொருளில்	196
குயிலிசை பழகு	303	சத்துசித்தா	227
குருகையாழ்வார்	135	சந்ததமென்	208
குருகுயர்	250	சந்தப்படாமுலை	43
குருத்தபெரு	287	சந்தன கதம்ப	13
குருமணிமேகலை	76	சந்தாடவியும்	32
குருளும் சிறிது	113	சந்திரன்	251
குலவரை	133	சமரிடுபடை	275

பக்கம்.			பக்கம்.		
சற்குண சலாபன் ..	319	சோதிபெறு ..	109		
சாரங்கமென்றுந் ..	271	சோதிமரம் ..	196		
சித்தனெல்லாம் ..	202	தகரங் கமழுங் ..	79		
சிந்தனைநைந்து ..	220	தங்குமுயர் ..	231		
சிந்தாமணியே ..	37	தடமொத்த ..	299		
சிந்தாமணியே ..	281	தடிக்குஞ்சிகர ..	50		
சில்லியந்தேர்மே ..	131	தண்சுடர் ..	134		
சிறந்திரும் ..	214	தண்டை சதங்கை ..	304		
சிறிய திருமடல் ..	9	தண்ணமிகு ..	325		
சிறியார்கள் ..	335	தண்ணமுத ..	269		
சீதநறுங்கடல் ..	156	தத்தும் திரை ..	154		
சீதளமிக்க ..	91	தத்துவநீக்கம் ..	209		
சீதநாரண ..	121	தத்துறுதரங்க ..	65		
சீரார் கருணை ..	213	தந்தானெனக்கு ..	60		
சீர்கொண்ட ..	203	தந்திமருப்பில் ..	261		
சீர்வளர் ..	185	தப்பிலதுநீயாம் ..	224		
சீர்வளரும் ..	184	தமரமுறு ..	311		
சுத்த சன்மார்க்க ..	227	தயவுயர் செய் ..	244		
சுந்திரமின் ..	300	தரிக்கின்ற ..	337		
சுடர்விடு ..	1	தருககாமலர் ..	47		
சுருதித் தருவிற்கு ..	98	தருநீழலிடை ..	59		
சூடாமணியே ..	321	தருமங்கை ..	136		
சூரகலுற ..	205	தருவொருமகள் ..	179		
சூலாமைப்பால் ..	390	தரைமுதல் ..	229		
சூழும் திருவரை ..	146	தவநெறிக் கவுதமன் ..	43		
செகமண்டலீ ..	260	தழைமடற்பச்சை ..	28		
செங்கமல ..	65	தனையாரமலர் ..	161		
செங்குருதியலை ..	41	தற்பரவெளியருள் ..	199		
செத்தார்கார் ..	232	தாதவிழ் ..	15		
செந்தழல் புகுமென ..	85	தாதார்நறு ..	100		
செம்பொற்றகட்டால் ..	314	தாநீக ..	157		
செம்மைகொள் ..	195	தாரணியினோடு ..	166		
செவ்வேளெனு ..	187	தாராடுமுடி ..	73		
சேவடிநோதர ..	123	தாளாலுருள் ..	315		
சொக்கப்பெருமான் ..	207	தாறுபாய் ..	272		
சொருபந்தனை ..	208	திருகுபுரி ..	268		
சொல்லற்கரிய ..	19	திருவருட்பிரகாச ..	186		
சொற்றநான் ..	27	திருவருட்பிரகாச ..	212		
சொற்றோறு ..	2	திருவளர் ..	216		
சொன்னவரை ..	103	திருவளர்ஞான ..	230		
சொன்னிலை ..	210	திருவெழுத்து ..	189		

	பக்கம்.		பக்கம்.
தியெனக்கக்கடை ..	277	நாறுநடப்புக்கு ..	88
திராநேயத்துடன் ..	172	நாறுமுகிற்புகை ..	78
துட்டப்பகைஞர் ..	336	நானற நீநான் ..	234
துதிசெய்யு ..	245	நிதிக்கொண்ட ..	323
துரத்தும்கொடு ..	119	நிரையும் ..	14
துவளுமருங்கின் ..	282	நிலமகள் ..	273
துவளுமிடை ..	151	நிறக்கும்வடநூல் ..	128
துளிக்குந்திரு ..	32	நினைவிற்பலபல ..	270
துளிதூங்கு ..	162	நினைப்பரவா ..	316
துன்மார்க்க ..	200	நீண்டவைம் ..	218
துன்னியகரண ..	200	நீதியுடைய ..	215
தூயசொர்ன ..	257	நீர்வாழி ..	340
தூயமறை ..	329	நீறுபடமலவிருள் ..	218
தூலவுடல் ..	231	நீறுபடுதவள ..	57
தெருளோங்கு ..	219	நெடுமுடிபட்டை ..	108
தெளிக்கும் ..	5	நெட்டுடல் ..	192
தெள்ளறல் ..	191	நெறிந்துகருமை ..	174
தென்பொதிய ..	317	நெற்றிக்கு ..	228
தேசலைவுற்றனை ..	89	பங்கயமலர் ..	263
தேயுமுடலாளி ..	334	பங்கயாசனனும் ..	201
தேராதவன் ..	107	பஞ்சஞ்ச ..	202
தேறுந்தமிழ் ..	320	படநடுங்க ..	27
தேனிபிற்கற்பக ..	77	பண்டமரன் ..	252
தேனுகனற்று ..	90	பண்டரு ..	194
தொடரு ..	332	பண்டாலிலையில் ..	8
தொன்னலம் ..	249	பண்டாலிலையின் ..	36
தோற்றியதிரு ..	165	பண்ணார் மதுரம் ..	17
தோற்றுபேதை ..	315	பண்ணேறியமென் ..	49
தையலிலகு ..	267	பண்ணைதரங்க ..	98
நகமுறும் ..	193	பதிநித்யவறிவாம் ..	212
நதிசேர்கமல ..	264	பதினாறுகலை ..	283
நந்தாமணி ..	72	பம்புதிரை ..	30
நந்துமைம்பூத ..	186	பனுவலின் மழை ..	270
நம்புற்ற ..	339	பரசத்துருவை ..	301
நயமரம் ..	264	பரசமைய ..	138
நலனோங்கு ..	331	புரளும் கயல் ..	146
நல்லவருண ..	129	பவமேயலை ..	83
நனைக்கொட்டலர் ..	113	பவளம் பழுத்த ..	6
நன்றருளாம் ..	195	பளபளென ..	30
நாகணைமீதில் ..	120	பனகனதுடல் ..	140
நாலிரண்டெண்ணி ..	310	பனியைத்தெறு ..	97

	பக்கம்.		பக்கம்.
பழுக்குங்குலை	95	பொருதிரை	29
பாடஞ்சிறந்த	239	பொருதிறையெறி	54
பாணித் தமைத்த	81	பொற்பராகம்	179
பாயிருட் படலம்	110	பொற்பார்	240
பாரராவண	4	பொற்பிலகு	305
பாராதியைம்	125	பொற்புரை	197
பாரும் புனலும்	130	பொன்பூத்த	64
பாரேசிறந்த	246	பொன்னுராழி	130
பாரேந்து	86	பொன்னுலமைத்த	336
பார்பூத்த	297	பொன்னுல் கடிகை	263
பார்வழி	322	போரணிரத	145
பால்வாயொழுகி	133	போராழி சூழு	132
பாலார்மதுரை	331	பைத்தலை நெடு	41
பிச்சுலகம்	226	மகரப் பரவை	114
புகலடைந்த	145	மஞ்சுனைக்கிழிய	168
புகலருஞ்சதுமறை	34	மஞ்சுடர் புய	247
புகல்கர்ம	228	மணமகனா	204
புகரற்ற	294	மண்டல முனக்கு	165
புடைபட	276	மண்டல மெங்கனு	274
புண்டரிக	276	மண்டு திரை	24
புயலேமாதம்	335	மண்மகளுமாய்	3
புவனமுமண்ட	55	மதிக்கின்ற	279
புவியிடத்தெழு	304	மதிக்கும்பிரம	321
புழைத்தின்	61	மதிமண்டலம்	216
புனலின்ரு	289	மதியுடைத்தாய	38
புனிற்றிளங்கன்று	93	மத்தால் நெடிய	173
பூதமுறுமாயை	217	மத்தாலடிப்ப	61
பூதரம்பல	284	மரகத மேனி	77
பூப்பாய்ப் புடவி	171	மருப்பைத்தனி	295
பூமாதிருநிறை	327	மருமலர்ப் பங்கய	118
பூமாத குடி	2	மருவல்லி	2
பூமேவு செல்வி	323	மருவார் நறு	62
பூமேவு தவள	292	மலைமேலிரு	275
பூமேவு திருமாத	323	மலையை வளைக்கு	127
பூவருங் கொன்றை	52	மழைக்குங் கரு	87
பூவேழு வரையேழு	138	மறிக்கும் தரங்க	79
பூவை கிளிக்கு	116	மறுமை தொடரு	309
பூவையின் மது	96	மறுவகல்	302
பெண்சேர்ந்து	330	மறைவிலவ	243
பொங்குவெண்	31	மனஞ்சல மிகுந்த	86
பொங்கோதை	287	மனநெக்குருகி	175

	பக்கம்.		பக்கம்.
மனையும் மதிலும் ..	129	வஞ்சியபரஞ்சி ..	308
மன்றல் நடத்தும் ..	127	வடக்குங்கும ..	314
மாகத்திலோர் ..	311	வடியிடுந்தேனு ..	306
மாதங்க ..	188	வண்டாடு ..	325
மாதார ..	333	வண்டார் ..	279
மாமேவு தெய்வ ..	267	வண்டிசைபாடி ..	300
மாவலந் தவிர ..	69	வண்டினமனுகா ..	298
மானபரன் ..	318	வண்டுகுடைந்த ..	95
மானவேலரசர் ..	25	வண்டுவிழி ..	277
மானினி விடாத ..	104	வண்ணந் தழைந்த ..	24
மின்னு முகில் ..	148	வண்ணமலர் ..	257
மீனர்கார்க்கடலின் ..	139	வந்தடுத்தவர்கள் ..	266
முக்கட் பராபரன் ..	297	வந்தாசலற்றை ..	252
முக்கண னுலக ..	178	வருத்திட்ட ..	248
முச்சக முழுதும் ..	209	வர்த்தித்து ..	238
முண்டகாசன ..	243	வழக்குஞ்சங்க ..	155
முடிக்கும் ..	9	வள்ளாக்கமலம் ..	80
முடியீதொளிர் ..	36	வள்ளவாய் ..	6
முதியகவி ..	10	வள்ளற்குச்சரி ..	291
முத்தவமொய்த்த ..	306	வள்ளைக்குழை ..	47
முத்தாய் ..	207	வனைக்களப ..	48
முத்திக்குவெஞ்சிலை ..	73	வாட்டமோடு ..	222
முத்தின்சிவிகை ..	307	வாரணியாக ..	327
முப்பாமும்பாழ் ..	234	வாரென ..	181
முரனெலமு ..	147	வாலப்பிறை ..	62
முருகார்ந்த ..	256	வாலிபட ..	114
முருகுவிரி ..	91	வானகத்தெழு ..	317
முருகொமுகு ..	11	வானாடரும் ..	10
முழுமலமுற ..	229	வானாருமுப்பத்து ..	51
முளைக்குந்தவள ..	17	வானோங்கும் ..	191
முறையாக ..	332	விடங்காலும் ..	7
முனியுமிளவலு ..	29	விடவாளரவ ..	21
முன்னம்வடுகை ..	259	விண்டலி ..	44
முவாமுதலா ..	31	விண்டோய் ..	252
மேல்பால் முளைக்கும் ..	58	விண்ணிலமரர் ..	242
மைக்கட்குவளை ..	159	விண்ணுலகில் ..	217
மோனமதாகி ..	220	விண்பொருத் ..	152
வச்சிரக்குலிச ..	8	விதுரன் மனையில் ..	33
வஞ்சமொன்றின்றி ..	313	விரிக்கும்பண ..	81
வஞ்சப்புணர்ப்பில் ..	112	விரைசெறி ..	169
வஞ்சினக்கரு ..	124	விரைசெறி ..	237

பக்கம்.			பக்கம்.		
விரையார்	324	வெள்ளியம்	339		
விளரிச்சுரும்பர்	97	வெறிக்குங்கும	285		
விளரியளிகள்	156	வேண்டக்கிடையா	46		
விளிக்குங்கடுங்குரல்	88	வேதங்களோ	23		
வீதிதோறு	274	வேததவபோதனர்	318		
வீழியங்கட்கனி	170	வேதமுதல்	235		
வெங்கதிர்முன்	126	வேதவரை	89		
வெண்டிரை	75	வேதவாகம	215		
வெம்பொறி	120	வேரிக்கனியே	160		
வெம்புகட்டழல்	167	வேரிச்சுனையிற்	288		
வெவ்வராவிட	40	வேலையில்	330		
வெவ்விராகு	312				

